

83

Αὔξ. Ἀρ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜ. ΒΕΡΟΙΑΣ
ΕΚ ΔΩΡΕΑΣ
ΙΑΤΡΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΟΥΠΕΛΗ

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 19

ΒΕΡΟΙΑΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

+200

Αριθ. εισ. 691

ΔΩΡΕΑ

Αντων. Γούρας

GRVLR. 00195

-H. 83
[Handwritten signature]

Εν ᾧ τῷ Δαυὶδ Περι

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΑΡΜΟΝΙΑ

Ἐκ διαφόρων ἑμμέτρων Ποιημάτων
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΤΩΧΟΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΙΣΙΔΟΥ

Διακόνε ἢ Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
Καὶ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ
Εἰς ἐν συντεθεῖσα, ἢ διορθωθεῖσα, ἀξιοχρέως προσεφωνήθη
ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΘΕΙΟΤΑΤΩ ΟΙ-
ΚΟΥΜΕΝΙΚΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧῃ ΚΥΡΙΩ

ΚΥΡΙΩ ΚΑΛΛΙΝΙΚΩ

Παρὰ τῆ ἐξ Ἀδριανουπόλεως Ἐξουγιμωτάτης μεγάλης Ἀρχι-
διακόνε τῆς Ἀγίας τῆ Χρυσῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΑΛΟΥ

Οὗ ἢ τοῖς ἀναλώμασι διὰ κοινὴν τῆ γόνεος
ὠφέλειαν ἤδη τύποις ἐξεδόθη.

Ἐν τῷ τῷ Πατριαρχεῖν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
τυπογραφεῖα Ἔτε αὐβ'. 1802.

№ 691

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦ

ΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΙΑΤΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ὡς ἐκ τῆς Τυπογραφίας εἰς τὸν Φιλογυνή Ἀναγνώσιν.

Ἦν χερσὶ κρατῆς ἱερὰν βίβλον ξύει,
Κύριλλος ἐλλόγιμος ἀτρυτοῖς πόνοις,
Πρώτος δικήνοισι πρώτῃ Παιμόνης.
Εἰς φῶς δέδωκεν ἄσπερον λαμπρῶ ἱερῷ ὕπῳ.
Ἀρχὴν ἀληθὴ τοῖς σοφοῖς κοσμεργίας.

Καλὰ Γραφῆς λόγια τῆς Θεοδότῃ.
Πιστὲς νέμει ἄριστα, μέλπωσ' ἡδέως.
Εἰμοὶ δὲ πλῆτον ἐρίδοξον ἢ κλέος.
Χάριτας ἔκην τ' ἀνδρὶ πάντες ἔσμεν.

ΕΤΕΡΑ ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΑ.

Ὁ ῥᾶς, θεατὰ, ἀρμονίαν φυτῶνος;
Πρόκυψεν, ἄψαι τῶν φυτῶν, ἐδὲς φθόνος.
Γ' δὲ κρῖνον, τρύγησον, ἀλλὰ σωφρόνως.
Γ' δὲ χλόη, τρύφησον, ἀλλὰ μετρίως.
Γ' δὲ ῥόφησον, ἀλλ' ἐκ εἰς κόρον.
Ὡς ὡ τύποις δὲ ἢ σεαυτόν μοι βλέπε,
Ἀνθῆς, ἀπανθῆς, τῆτο δὴ ἢ τῆ κρῖνε.
Θάλλεις, μαράνη, τῆτο δὴ ἢ τῆς χλόης.
Ρ' εἰς, παρέρχη, τῆτο ἢ τῶν ὑδάτων.
Ἀν' ὡς ἔφην ἀνθρώπε τὸν κήπον ἐλέτης,
Πλήρεις μὲν οἶδα ἢ χαρὰς τὴν καρδίαν,
Καὶ ψυχικὴν δὲ κερδανῆς σωτηρίαν.
Ὁ ῥῶν σε κῆπε, ἢ τὰ δώδεκα σε ἐλέπων,
Ἀγάλλομαι μὲν τῇ θεᾷ τὴν καρδίαν,
Φαντάζομαι δὲ τῆς Ἑδέμ τὸ χωρίον.
Καὶ βέλομαι μὲν τοῖς φυτοῖς προσεγγίσει.
Πλὴν τῆ φυτῇ τὴν γεῦσιν εἰς νῦν λαμβάνω,
Εξ ἧς φαγὼν ὠλισθον εἰς ἀμαρτίαν,
Θέλω τρυγῆσαι ἢ φαγεῖν, ἀλλὰ τρέμω,
Μὴ γνώσεως τὸ ξύλον ἐφαγὼν θάνω.
Ἀνθρώπε δεῦρο ἢ τρύγησον, ἢ φάγε.
Ἀκινδύνως γὰρ ἢ τρυγήσεις ἢ φάγης,
Μόνον τὸ λίχνον ἐκλωῆας μακρόθεν.

Τὸν ὑάκινθον κῆρε, τῆ κρῖνε δρέπε.
Τρύγα γὰρ μίλλον, λαμβάνε τῆ βαλσαμῶ.
Οὐχ ὡς δι' αὐτῶν θηλυνῆς τὴν καρδίαν,
Ἀλλ' ὡς τρυγήσης μουσικὴν εὐωδίαν.
Τοῖς κτίσμασι γυνεὶ τὸν κτίσαντα δε-
σπότην.
Βαβαὶ πόσαις ὁ κήπος ἡδοναῖς βρύθεις,
Κρινωνιάς ἐκείθω εὐθαλῆς φύεις,
Ρ' ὀδωνιάς ἐντεῦθεν ἀνθίστας φέρεις,
Γ' ὀνιᾶς τέθηλας, ἀνθεσι βρύεις.
Γ' δὲ ἀναρρῆς ἐκ φλεβὸς τερασίας,
Ἀνατρέχον μὲν ὑπὸ λεπτῷ τῷ λόφῳ,
Γ' δὲ λαμπρόν, ἢ πικρὸν ὑπὲρ μέλι.
Καὶ τὲς ὀρῶντας ἡδύνεις πολυτρόπως.
Τὴν καλλονὴν ἀνθρώπε τῆ ῥόδε βλέπων,
Καὶ τὰς ἀκάνθας εὐφυῶς περισκόπει,
Κ' ἐντεῦθεν εἰς ὤνειαν ἐλθε τῆ βίῃ.
Ὡς ὁ τρυγᾶν γὰρ τὸ γλυκύπινον ῥόδον,
Εἰς τῶν ἀκανθῶν αἵματοι τὲς δακτύλους,
Οὕτως ἀπάντων ἀγαθῶν κοινωνία,
Ἀλίσκεται μὲν, ἀλλὰ μυρίοις πόνοις,
Οὐκ ἔστι γὰρ ἀμοχθον ἐδῶ ὡς βίῳ.
Τῷ

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Θεοτάτῳ, ἡ Σεβασμιωτάτῳ μοι Αὐθόντῃ, ἡ
 Δεσπότῃ, τῷ Οἰκεμνικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ Κυρίῳ Καλ-
 λινίκῳ τὴν μετὰ βαθυτάτης ὑποκλίσεως ἑδαφισίαν
 προσκύνῃσιν δελικῶς ἀπονέμω.

✠✠✠✠✠✠
 ✠→ Δ ✠→ Εἰνός μὲν ὁ τῆς τῆ Γόνυς ὠφελείας ἔχει με πόθος, Παναγι-
 ✠→ ✠→ ὠτάτε Δεσποτα, ἀλλὰ ἡ τὸ πρὸς τὴν ὑμετέραν Θεοτάτην Πα-
 ✠✠✠✠✠✠ ναγιότητα καθήκον μοι τῆς εὐγνωμοσύνης ἀπαραίτητον, δι' ὃ
 μὲν γὰρ τὸ εἶναι, δι' ἣν δὲ τὸ εὖ εἶναι Σύννοια ἐμαυτῷ ἔχων, ἡ πολλῶν τε
 ἡ μεγάλων ἡξιωμένος τῶν χαρίτων, καλὸν μὲν ἔν ἂν εἴην, ἡ δίκαιον πε-
 πραχῶς, Θεότατε Πάτερ, εἰ ἡ τὸν ἐνόντα μοι τρόπον ἐπιβαλοίμην, τῇ
 μὲν καὶ μικρόν τι συνεισενεγκεῖν τῶν λυσιτελούντων, τῇ δὲ τὸ καθήκον ἀφο-
 σιώσασθαι τῆς εὐγνωμοσύνης, ἵνα ἡ τὸν πόθον ὅπως πληρώσω, ἡ τῆ ο-
 φλήματος ἀποτίσω βραχύ τι, ἀλλὰ μοι ὅπως ὃν ἀμφοτέροις τὰ δέοντα
 ἐπιτελεσθήσεται, διανοεμένῳ, Παναγιώτατε Δεσποτα, ἔδωκεν οὕτως ἔδοξε
 ἔν γε τῷ παρόντι συμβαλέσθαι ἂν μοι πρὸς τὸν σκοπὸν, ὡς ἡ τῆς βίβλου
 ταύτης ἐν τύποις ἐκδόσις, τῶν ἐπωφελεστάτων ἔτης, ὡς οἶμαι, ἡ θείων
 αὕτη γὰρ προῆλθε μὲν ποτε τῶν Θεσπεσίων ἐκείνων ἀνδρῶν, Θεοδῶρα τῆ
 πτωχοπροδρομοῦ, Γεωργίῳ τῷ Πισίδε, ἡ Νικηφόρῳ τῷ Ξανθοπέλῃ, σοφίᾳ
 ἔχ ἡττον ἢ εὐσεβεῖα κεκοσμημένων, μέτροις μὲν τοῖς κατὰ ποιητικὴν
 διαλλαττόντων, ὀνομαίᾳ δὲ τὰ αὐτὰ ἀλλήλοις ἀπαγγελλόντων, ἡδεα τε
 σφύδρα, ἡ ἐκ ἀξύμφορα, ἀπαξ δ' ὅμως πρὸ διακοσίων ἐτῶν ἡ ἐπέκει-
 να ἐκδοθεῖσα τῷ τύπῳ, μικρὰ δὲ τανῦν ἡ ἐκτέλειπεν, ἐκθαλάσσει μὲν ἔν
 ἔγωγε κατ' ἀξίαν τὰς ἐν αὐτῇ χάριτας ἔχ οἷός τε ὦν, ἄλλοις τῶν κατ'
 αὐτὴν

αὐτὴν ἐγκωμίων ἐξίσταμαι. ὅσοις δὲ ἡ γλῶττα ἢ χεὶρ ἱκανῶς ἤσχηται πε-
ρὶ τὰ τοιαῦτα· εἴποι γὰρ ἀντίς, ἢ ἴτως ἐν δίκῃ, ὥς ταύτης ἐτι δεύτερον
οὔψεται ἡὼς. τὸτο δ' αὐτὸς μάλα σαφῶς εἰδὼς, ὅτι προσφιλὴς μὲν ἡ βί-
βλος τοῖς Φιλομάσοις τῶν νέων, ἢ περισπένδατος, μεγάλην τε τὴν τερψιν,
ἢ ἐκ ὀλίγην παρεχομένη τὴν ὄνησιν, φέρει δ' αὐτοῖς τῇ τύπῃ ἐκλείψει πολ-
λὴν μὲν τὴν ἐθυρίαν, πολλὴν δὲ τὴν δυσχέρειαν, ἐκ ἀνευ πόνων τὴν μετα-
γραφὴν ποιημένοις, ἢ ἐκ χειρογράφων τὰ πολλὰ διεφθορότων, ἢ φέρω
μὴ κατὰ γε τὸτο τῇ τῶν ὁμογενῶν μοι Φιλομαθεῖα χαρίσασθαι, ἐράδιαν
τὴν αὐτῆς ποιησάμενος κτῆσιν, ἢ μετρίως ἢ εὐφραίνειν, ἢ ὠφελὲν ἐγχε-
σις τὸς ἐντυγχάνοντας. Καὶ δὲ ἐπεδῆτε πολλῇ ἢ ἀφαιδία χρημάτων εἰς
δεύτερον ἢ δι ἢ καθαρώτερον τύπον ἔγνω ταύτην ἐκδέναι, καὶ τινα προσθή-
κην ἐπισυνάψας τῷ Νικηφόρῳ Φιλοπονύματι, ἀπὸ τε τῶν παρὰ τισι τῶν
γυμνασίων ἀφισπόμενων παραδόσεων, ἢ ἀπὸ τῶν πολλαχῆ ὄντοπαρμένων ση-
μειωμάτων ἐρασισάμενος, ἔδον γὰρ ἴσως ἄχαρι, εἰ ἢ πλήρη τις ἀχει τῶν
ἐφ' ἡμῶν ἔχει τὴν ἐν αὐτῷ Ἱστορίαν, κατ' ὄνμα τὸς ἀρξάντας ἄλλων τε
γυνῶν ἢ τῷ καθ' ἡμᾶς ὁρδοδοξε μετὰ ἢ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Βασιλίδος
ταυτοῖσι Πόλεως ἀχει τῆς δεκάτης τρίτης ἑκατονταετηρίδος ἐκτιθεμένην
ἢ μὴν δ' ἄλλὰ ἢ ἀφορμῆς ἐκ ἀνοικέειν τῆς βίβλου δραζάμενος, σημείον κοί-
τι μικρὸν τῆς ὀφειλομένης μοι ἐκ φέρω εὐγνωμοσύνης, πῶς γὰρ ἐκ ὀφει-
λέτης εἰς αἰῶνας ἐγὼ, Παναγιώτατε Δέσποτα, σοὶ τῷ κατὰ πάντα μοι εὐ-
εργέτῃ, ἢ Πρύτανι, παρ' ἃ μοι πολλὰ μὲν αἱ χάριτες, μεγάλα δ' αἱ πε-
ριθάλψεις, ἢ σήμερον, ἢ δὲ χθὲς, ἄλλ' ἐν ὅλαις ἐτῶν περιόδοις, ἢ αὐτῷ
δὴ παντὶ τῷ βίῳ τῷ κατ' ἐμέ; ἄλλὰ κατ' ἀξίαν τὸ εὐγνωμον ἄλλως ἐπι-
δείξασθαι μὴ δυνάμενος, μήτε πράγματι, μήτε λόγῳ, τὴν βίβλον σοι
ταύτην ἀναθεῖναι διέγνωκα, τῷ Θεοτάτῳ μοι Πατρὶ, ἢ Δεσπότῃ, σοὶ
τοῖνον ταύτην προσφέρω ἢ ἀντιτίθιμι μετὰ τῆς δελικῆς ὑποκλίσεως, ἢ
δέξαιο δὴ μετ' εὐμενείας, Πάτερ Θεοτάτε, δεομα, ἢ γὰρ, εἰ ἄρα μι-
κρὸν τῆς εὐγνωμοσύνης τὸ σύμβολον, ἀποδοκιμασία τὰ τῆς ἐμῆς προσι-
ρῆσεως, ἢ γὰρ ποτε ἢ τῷ τῆς Περίδος ἀνάσσοντι, βραχὺ μὲν τὸ ὕδωρ,
ἢ ταῖς χερσὶ κοίλαις ὑπ' αὐτεργυῖ ἐπεδίδοτο, ὥς μέγα δέ τι δῶρον μετὰ
προσηνείας Βασιλικῆς ἢ Πατρικῆς, ὥς εἶπέν, ἦν σεργόμωνόν, ἢ προσότη-
τι.

τι, ποιότητι δὲ μᾶλλον αὐτὸ θεωρεῖντι. ἄλλως τε ἐδ' εἰ τῶν ἐλαχίστων ὁ προσφύων ἐγὼ, ἐδ' ὡς ἐλάχισον καὶ τὸ προσφερόμενον αἰτήσον. Ἰερὸν γὰρ τὸ χρεῖμα, καὶ ὅλον τὸ Πνεύματος, καὶ μάλιστα μὲν ὑπὸ τῶν πολλῶν σε, καὶ μεγάλων εὐποιῶν, ἐχ' ἥκιστα δὲ καὶ ὑπ' αὐτῆς δὲ τῆς βίβλου κινούμενος, σοὶ τῷ μεγάλῳ Ἀρχιεπισκοπῇ αὐτὴν ἀνατίθηναι, ἐκκειμένη γάρ μοι ἐξητέτο Προσάτην ἔδεναι, ἄλλ' ἢ τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα, ἄλλα τε πλείσα, καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν οἰκειότητα προβαλλομένη. ἔδеси γὰρ ἄλλοις, ἢ τοῖς Ἱεροῖς τὰ Ἱερὰ, καὶ τοῖς τῷ Πνεύματος ὑπηρετοῖς καὶ λήτρισι τὰ Πνευματικὰ προσφερεσθαι δίκαιον εἶναι. ἐγὼ μὲν ὢν, Παναγιώτατε, καὶ Θεότατε Πάτερ, καὶ Δεσποτα, οἷς τε καὶ ὡς εἶχον, τὴν Ἰδίαν ἐμεμπτήν ἴσως βελὴν. εἰ καὶ μὴ ὡς ὅλως ἐχρῆν, ἐκτετέλεκα, σὺ δὲ μοι καὶ αὐθις εὖξαιμὸ τῷ τε πόθῳ καὶ τῆς ὀφειλῆς, ὅση δύναμις, πληρωτὴ Φανῆται, τῷτο γὰρ ἂν ἐγὼγε μάλιστα κερδαῖναι τῷ μετὰ σώματος ὑπέληφα βίβλιν, εἴποτε καὶ βραχύ τι τῷ τε ἐπεράσω μοι γόνει χρησίμος, καὶ σοὶ τῷ μεγίστῳ μοι εὐεργέτῃ εὐγνώμων ὀφθαῖν γονομενος. ἄλλ' εἰς μοι μακροῖς τοῖς αἰῶσι συμπαραεκτείνων τὸ ζῆν, ἐπιδιδέστε ὡν τοῖς κατὰ Θεὸν διαβήμασιν, ὡς ἡλῖος καταυγάζων ἐπὶ τῆς ὑπερτάτης ταύτης σφαίρας διὰ βίβλιν περιλαμπής, ἵνα κοινὸν θ' ἅπασιν ὄφελος γένοιτο, καί μοι ὃν μέρει τὰς ζωογόνους ἐπιτέλλοις ἀκτῖνας, ἐξαυτῶμαι δὲ παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ αὐτῆς.

Αἰέντοι κάρτισα ὑπέροχον ἔμμεναι ἄλλων

Ὁ Ἄβιον ὃν λαοῖς, καὶ γήρας ἐδόν ἱκέσθαι.

Κατὰ τὸν Ποιητὴν, ὑποδιατελὼν,

Τῆς σῆς Θεοτάτης, καὶ εὐεργετικῆς μοι Παναγιότητος

Ἄξιός ἐστις, καὶ τέκνον εὐπειθές

ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύριλλος.

Ἐπίγραμμα ἡρωελεγῶν εἰς τὸν Παναγιώτατον αἰκμη-
νικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύριον Καλλίνικον.

Ως Βασίλεια Πόλις Κωνσταντίνε ἐρικυδής.

Αὐχεῖς ἀτρεκέως, κάλλεσι παντοδαποῖς,
Καλλύνει δέ σε τῶν λοιπῶν ὡς ἔζοχ' ἀπάντων.

Καλλινίκε Ἀρχή, ἔνθεος Ἀρχιθύτῃ,
Ὅς νίκης Φορέων δὴ καλῆς ἔνομ' ἀγλαόν.

Ἄγε Θεοσεβῆ, σείο λεῶ προφρόνως.

Ἔτερον ἡρωελεγῶν Κωνσταντίνε Τιβ Φιλτάτῃ τῇ Ἀρ-
χιοντὸς Ποσεινίκε Κυρίε Ἀντωνίε, εἰς τὸν ἀναγινώσκοντα.

Εἴσε ἔρωσ Φλογεῖ ὅπα θεῖν ὡς βαλέσθαι.

Ἦδ' παλαιτάταν πρόφρονα Ἰσορίην.

Νῦν τ' εὐαγγελίοιο, ἰδ' ἔργματα θεσκελα πάντα.

Κόσμη σὺν τ' ἀρχὴν, ἡ Φιλίης δὲ πέρι.

Ἐν δ' ἄρα ἡ Βιότοιο μινυνθαδίηα κέλευθα.

Τῶν μάλα δὲ χρεῖω εὐσεβεῖσσι πέλει.

Δέλτον τήνδε φίλος μετὰ χεῖρεσσιν λάβε σῆτιν.

Λεύσεις δ' ἀτρεκέως τῇ δ' ἐνὶ πόλλ' ἀμυδῖς.

Τῇ αὐτῇ ἑτερον ἡρωϊκὸν ὡς ἐκ τῆς βίβλου.

Πανδαμάτωρ με βάλων λήθης δυοφεροῖς γε μελάθροισ.

Καὶ νῦν ἔ' ἀποπτὸς γ' ἐν παραβύσσοις λάνθανον. οἴμοι!

Ἀλλὰ μάλ' αἰψά νόησε βίη Κυρίλοιο ἀγαυῆ.

Ἀρχιδιηκονέοντος ἀριπρεπέος λογίοιο.

Καὶ με φῶς δὲ πῶρον πρόφρων δαπάνητιν ἔχσιν.

Ἦρα φέρειν ποθέων μεθ' ἐοῖσιν ὀπισθογόνοισιν.

Ἔτε.

Ἐτερον ἡρφέλεγεον Νικολάου τῆς Λογᾶς.

Ἐρρετε Ἡσιόδοιο παλαίφατα ἔργματα, καὶ ἄλλοι.

Ἰδμοσύνας θείας νήιδες οἱ πέλετε.

Βαῖν' ἄπο, Καρτεσίω αὖ Παγγωνέτεια νόησις,

Ἄλλοι τ' ἄλιτροι, ψεύδεα βάζεθ' ὅσοι.

Ἦν γὰρ ὧδε ἅπανθ' ὁράω καλὰ ἔργα θεοῖο,

Φρασδομῶν ἀτρεκέως Ἰσορίη προΦρόνῳ.

Γαίαν, αἴρα, ὕδωρ τε, ὄλυμποντ' ἀσερόντα,

Ἄνδρα δὲ εὐτυχτον, παντοδαπὰς φύσιας.

Πλευνά τε ἄλλα βροτῶν ἀγακλειτῶν πρήγματα· ἅττα

Τερπωλὴ ἀγνάς Ἰσορίης ζαφίλῃ.

Τεῦχος ὁδ' ἔν παντός Φάσιν εὐφραδέως ἐπεὶ ἴσχει,

πᾶν ἄρ' ἔχει, ὥσπερ ἐν μέρους εἶχεν ὅλον.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΒΙΒΛΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Κεφάλαιον	Σελίς
Κεφ. Θεοδώρου τῆς Πτωχοπροδόρου Τετράσι- χα Ἰαμβεία, καὶ Ἡρώα εἰς τὴν Γένεσιν.	1
Εἰς τὴν Ἑξοδον.	12
Εἰς τὸ Λευιτικόν.	19
Εἰς τὰς Ἀριθμούς.	20
Εἰς τὸ Δευτερονόμιον.	24
Εἰς τὸν Ἰησοῦν.	25
Εἰς τὰς Κριτάς.	28
Εἰς τὴν πρώτην τῶν Βασιλειῶν.	35
Εἰς τὴν δευτέραν τῶν Βασιλειῶν.	42
Εἰς τὴν τρίτην τῶν Βασιλειῶν.	48
Εἰς τὴν τετάρτην τῶν Βασιλειῶν.	53
Εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον Ματθαίου.	56

Κ Υ Ρ Ο Υ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΙΑΜΒΕΙΑ. ΚΑΙ ΗΡΩΔ.

Εἰς τὰ κεφαλαιώδεις ἐξηθύντα ἐν τῇ παλαιᾷ πάσῃ Γραφῇ.

Γ Ε Ν Ε Σ Ι Σ

Εἰς τὸ ἐξαήμερον ἔργον τῷ Θεῷ.

***** Ν ἡμέραις ἐξ τὴν κτίσιν κτίζεις. λόγε,
Ε' Οὐχ ὡς ἐπὶ τὴν κόσμον ἄσθενῶν κτίσαι.
Αἷν' ἵνα τοῖς ἐξ προσιθίς τὴν ἐβδόμην,
***** Τὸν σαμβατισμὸν τὸν τελευταῖον μάθω.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἦματι μὲν πρώτῳ γῆ, ἢ πόλος, ὠδὲ χυτὸν Φῶς.
Δευτέρῳ αὖ σερῶμα, τρίτῳ δ' ἄλς, ἢ φυτὰ πάντα.
Α σέρεις ἐν τετράτῳ δὲ, πετενὰ δὲ νικτὰ τε πέμτῳ,
Ἐκτῷ πεζὰ δὲ Φύλα, βροτὸς δ' ἐπὶ τοῖσι δομηθῇ.

Εἰς τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου

Ὡ καὶνὲ τέκτον ἑρανε, ἢ γῆς, λόγε, Πρῶτα σεγάζεις, εἶτα βάθρα πηγνύεις
Καὶ δημιουργεῖς ἑρανε γῆν δευτέραν. Καὶ ταῦτα τῆς σῆς πανσόφου λεπτεργίας

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἶχε θεοπροπίην Μωϋσέος ἑασι βάλα
Σοῖσιν, Ἀριστοτελες, τάχ' ἂν ἑρανον ἀμφονόησας
Κτίσμα Θεῷ μεγάλῳ σαφ' ἔμμενον, ἔδε τε πεῖθαι

Κλειψι

Κλεψινόω ἀγώνητον ἔφισθ' ἄμιν, ἄλλα γωνητέν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΣΤΕΡΕΩΜΑΤΟΣ ΚΤΙΣΙΝ.

Ἐπείθε θεὸν χθὲς ἔρανε πλάσῃν ζῶν, Ὅρα τὸν αὐτὸν ἔρανε πλάσῃν, πάλιν
Ὅ χθὲς μὲν ἦν ἀναερος, ἡ πρώτη πλάσις, Τὸν δευτέρου δὲ λαμπρυνῶσιν ἀσέρες.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Μεσσηγὺς δύο πόντων ἔρανος ἀμφετανύσθη.

Ὅν μὲν ὑπερθε φέρων ἀπερείσιον, ὃν δ' ὑπὲρθε.

Τῶν ἄρ' ἀποκριθόντων, θεσπεσίῳ τ' ὦν φραγμῷ

Τὸν μὲν ἀνὴρ περὰ τὸν δ' ἄτερον ὅτι πω ἴδμων.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΑΓΑΓΕΤΩ ΗΓΗ ΒΟΤΑΝΗΝ, ΚΑΙ

ζύλα καρποφόρα.

Τῆς γῆς τὸ σῶμα γυμνὸν ἔκτισας, λόγε, Ἀλλ' ὠδύεις νῦν, ἢ σολίζεις κοσμίως,
Χόρτοις, πρῶαις, ἀπαντι καρτίμῳ ζύλῳ, Λόγῳ δὲ μικρῷ πάντα κηπεύεις τόπον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Γῆ φυτὰ πάντα πρόφυσον, ἔφη θεός, ἡ δ' ὑπάκουσε.

Καὶ πλάτανόν τε, κέδρον τε συκὴν τε φύσ', ἄλλα τε δόνδρα.

Εὐδὲ ῥόδον τε, κρίνον τε ἢ ἀνθεμόωνθ' ὑάκινθον,

Καὶ σφιν ἐνεσεφάνωτο ἔφ' δ' ἐπεγάννυτο κάλλι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὸ χθὲς χυτὸν φῶς σήμερον συνεσάλη, Τὸν ἡλιακὸν δίσκον εὐρὸν οἰκίαν.

Τὸ δεύτερον δὲ τῶν δύο σφαιρωμάτων, Τὸ μέχρι νῦν ἀναερον ἀσέρων γέμει.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Γαῖά τε, ἢ σέρωμα ἀκαλλία γέντο κατ' ἀρχάς.

Ἀγλαὰ δ' ἀμφοτέροισι θεὸς μετ' αἵματος κάλλι.

Γῆν γὰρ χθὲς βοτάνησι, ἢ ἔρανον ἀερασιν ἄρτι

Ρήματι ἀμφι μόνῳ κατεκάλλυνον, ὦ μέγα ῥῆμα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΩΝ ΝΗΚΤΩΝ ΚΑΙ ΠΤΗΝΩΝ

ζώων γένεσιν.

Ἀψυχον ἔσαν τὴν φύσιν τῶν ὕδατων, Ψυχὰς κυύσκειν πῇ ἐπιτρέπεις, λόγε.

Τὰ πτηνὰ φημι, ἢ τὰ νηκτὰ θηρία.

Πάντως καθ' ἑς σὺ μουσικὸς οἶδας λόγος.

ΕΙΣ ΤΟ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Νηκτὰ μὲν ἐξ ὕδατων ὁρθῶς ἔφυ, τοῖς αἰέοντα,
 Πτηνὰ δὲ τ' ἐξ ὕδατων πῶς αἶρ' ἔφυ ἡερόφαιτα;
 Σῆς ταδε πάμμευ' ἀνα τοκυμήχανα δήμεν τέχνης,
 Οὐς ἔα ἢ ἐξ ἑκ ὄντος εἰδαίμω κόσμον ἅπαντα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΔΑΜ.

Γῆς υἱὸς Ἀδὰμ, γῆς ἀναξ, γῆς ἐργάτης. Τὸ μὲν πεφυκὼς ἐκ χοῦς γὰρ ἡ πλάσις.
 Τὸ δ' ἀζωοθεῖς, ὡς Θεὸς κατ' εἰκόνα. Τὸ δὲ κριθεῖς, κόλασιν ἀνδικωτάτην.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ

Γῆ, πόλος, ὠδὲ Φῶς, ἢ τέρεια, νηκτὰ τε πάντα;
 Πτηνὰ τε, πεζὰ τε πάντα Θεὸς φαιδύνοιο τελέσθῃ.
 Μένος Ἀδὰμ, παλαμῆσιν ὑπ' ἀθανάτοισι, δομήθῃ.
 Πνοίην Θεσπεσίην δὲ γερας λάχων ἔξοχον ἄλλων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΣ ΕΤΑΣ ΠΛΑΣΙΝ.

Τ' πνοῖ δ' ἐκένος, ἢ νεκέρωται, ζόνε, Οὐς τὴν ὅλην γέν πλευρὰν ἀφαιρεμῆνος
 Κεῖται τανυσθεῖς, ἐδ' ἐπέγνω τὸ δράμα; Σίγα. Θεὸς δεῖ τῆς γυναικὸς τὴν πλά-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

(σιν

Ἐκ χθονὸς ἄνδρα τέτευχον Ἀδὰμ Θεός, ἢ ἔα ἢ Εὖαν
 Οὐχὶ θεῶν ἄν ἔτευξεν ἀπὸ χθονός; ἢ μολα τέτο.
 Νῦν δὲ μιν ἐξ ἀνέρος πλευρῆς πλάσεν, ὅφρα μιγόντες
 Ἀνέρες ἢ δὲ γυναῖκες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχωσιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΟΦΕΩΣ ΑΠΑΤΗΝ.

Δάχμων, Φθόνος, γύναιον, ἡδονῆς ζύλον. Ἀ' πεκδύσιν, ἐξ Ἐδὲμ, πέμπεισσί με
 Θεός, ποθος, γύναιον, ἐντιμον ζύλον. Ἐ' πεκδύσιν, εἰς Ἐδὲμ, πέμπεισσί με

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Τλῆμον Ἀδὰμ, τί παθὼν γυμνὸς περὶ δένδρεϊ κεύθῃ;
 Κλεττοσύνη μ' ἀπάτησεν ἐν δάμαρ ἢ πόρε καρπὸν
 Ἐδμωγῇ, ἐδ' ἀπίθησα, Φαγὼν δὲ ἐ, γυμνὸς ἐλειφθην.
 Ω' φελον οἶος ἐὼν, ὠνὶ κήτω τῷδε πολεύειν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑΝ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΚΑΤ' Ν.

Βλέπεις τὸν Ἀδὰμ; ναὶ βλέπω ἢ δακρύω.

Ἐκβά-

Ἐκβάλλεται γὰρ τῆς τρυφῆς τὴν χωρίαν.

Δέον δὲ μισεῖν τὴν κακὴν τὴν αἰτίαν.

Ὁ δ' ἄλλ' ἐπιγνὼς παιδα γυναικὸν τὸν Καῖν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Ἐξ ἀπόνος βίοτοιο, πόνον τ' ἐχέμον, ἢ διζύν.

Τλήμον Ἀδὰμ, κέκρισας, ἢ γηπόνον ἀντὶ Θεοῦ.

Σατάν σε σχεδίασσε παραΐφασις ἢ ῥὰ πιθήσας.

Πότμω ἔφυς ὑπόδικος, ἀναγκαίη τε πόνου τε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗΝ ΤΟΥ ΑΒΕΛ.

Ὡς μίαν χεῖρ τῇ Καῖν ἢ καρδίαν. Τί δρᾷς τὸν Ἀβελ, ἢ Φόνευσας, εἰπέ μοι.
Ἐχῆς ἀδελφὸν ἄλλον ἰδεῖν ἀντ' Ἀβελ. Ἡ πᾶς ὁ κόσμος ἐχὶ χωρεῖ τὴν δύω.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τέσσαρες ἀμφὶ ῥ' ἀπασαν ἔσαν χθόνα ὠναετῆρες.

Δοιοῖς πᾶρ τοκέεσσιν, ἀδελφεῷ ἄρρενε δοῖω.

Καὶ ῥ' ὁ τὸν ἐξονάριζε, Καῖν Ἀβελ, αἷμα δὲ νεκρῷ.

Νεκρῷ αὖτ', ὁ δ' ἀκυσσε Θεός, ἢ τύψε Φονῆα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΘΕΣΙΝ ΕΝΩΧ.

Οὐ φθαρτὸς Ἀδὰμ ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ πλάσει.

Ἀλλὰ φθαρτὸς τέθνηκεν, οἶδας τὸν τρόπον.

Ἐνὼχ δὲ πλασθεὶς εἰς φθορὰν ἐκ ἐφθάρη.

Ἀλλ' εἰς ἐτιζή, μανθάνεις τὴν αἰτίαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τὸν Σὴθ Ἀδὰμ ἔφυσσον, Ἐνὼς δ' ἐκυήσατο κείνος.

Αὐτὰρ Ἐνὼς Καῖνάν, ὁ δὲ Μαλελεὴλ λάχον ἦα.

Ὁς δ' Ἰαρεδ γόνυισον, Ἐνὼχ δὲ οἱ ἔπλετο παῖς.

Ὁς ἢ ἀθανασίην λάχον ἐξ Ἀδὰμ ἔβδοςμος ἀνὴρ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΙΝΩΕ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΝ.

Ἡ τῇ Θεῷ μὲν αὐτάγαθος χρηστότης. Οὐκ ἔσαν ὑπέστησε τὴν πᾶσαν κτίσιν.

Ὁ τῶν βροτῶν δὲ πλημμελεσάτος βίος. Κατέκλυσε ζύμπασαν αὐτὴν ἀθρόον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Νῶε σὺ σὺν τε δάμαρτι, ἢ ἡέσιν, ἡδέ τε νυοῖς

τὴν δ' ἔ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΣΙΝ

Τὴν δ' ἐπὶ κρίσιν εἰσδυτε, ῥίζα βίοιο νέοιο.
 Αὐτὰρ ἐγὼ βροτέην ἀπὸ Φύτλιν γῆθ' ἀείρω,
 Πότμῳ λευγαλέῳ, ὑγρῷ δ' ὑπὸ σήματι κεύτω.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΘΗΝ ΝΩΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΙΔΕΙΑΝ ΧΑΜ.

Σὴμ, Χάμ Ἰάφεθ τέκνα τῷ Νῶε τρία. Τάτων ὁ μὲν Χάμ εὐλόγως κατηράθη,
 Μὴ συγκαλύψας τὸ πατρὸς τὴν αἰσχύνην. Εὐχὴν δ' Ἰάφεθ ἅμα τῷ Σὴμ λαμ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. (βάνει.)

Νῶε περὶ κλῆμ' ἐφύτευσεν ἐρίβοτρυ, θλίψε δὲ καρπὸν,
 Καὶ πίνον ἀρπαλέως ζωρὸν μέθυ, ἐκ δὲ μεθύσθη,
 Γυμνώθη δὲ πέπλωιο, ἢ ἀνδρομέην Φάνει αἰδῶ.
 Οἰνοπότοι, τρομέωμιν, ὁ γὰρ τύπος ἐγγύθι κέεται.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΥΡΓΟΠΟΙΙΑΝ.

Ο' πύργος, ἐχὶ πύργος, ἀλλ' ἄτι ζῶνον. Αὐτῷ γὰρ ἀχρεὶς ἔρανος σχεδὸν φθάνει.
 Πλὴν βλέψον αὐτὸν ὡς πεσὼν ἀνέτραπη, Τῶν πυργοποιῶν συγχυθόντων τὴν

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. (Φράσιν.)

Ἄνδρες ὑπερφίαλοι κακὰ φρεσὶ μητιῶντο,
 Πύργον ἀναστήσειν ἐπ' ὀλύμπῳ πείρατα μακρὰ,
 Τὴν δ' ἄρα μῆτιν ἔεργε κακὴν Θεὸς, ἀμφὶ δὲ γλῶσσαν
 Σύγχεε τὴν δομέεσαν, ὃ δ' ἐ τέλος ἔλαβε πύργος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΥΤΟΥ.

Ὡς πῖσις Ἀβραμ, πῖσις ἀκραυφνεσάτη, Ἐξελθε γῆς, ἤκουσε, σῆς, ἢ, Φευτάχης
 Ἐξῆλθον εὐθὺς συλλαβῶν Λῶτ, ἢ Σάραν. Καὶ γῆν Χαναὰν ἔσχον εἰς παροικίαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χαλδαίην γυναικὴν πολυπλανέα ἐκφυγον Ἀβραμ.
 Ἐκ δ' ἔβη ἀπίστην δυσσεβέων γονετήρων,
 Ἐκ δὲ Θεῷ καλέοντος ἀμ' ἔσπετο σύν τε δάμαρτι,
 Σύν θ' ἡνῶν, ἀτὰρ μιν ἀγάσσατο ἢ Θεὸς αὐτός.

ΕΙΣ ΤΗΝ, ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΜΟΝ, ΑΦΙΞΙΝ ΑΒΡΑΜ

ΕΙΣ Αἴγυπτον.

Ὡς ἐκφυγοὶ πῶς τῷ λιμῷ τὴν ἀγχόνην, δι' ἣν ἀδελφὴν τὴν ὀμόζυγον λέγει
 Ο' Πατριάρχης, ἢ προδίδωι τὴν Σάραν. Τοῖς ἀθέοις ἄρχεσι τῶν Αἰγυπτίων.

ΕΙΣ ΤΟ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Κάλλιτε τήνδε δάμαρτα καλὴν Ἀβραμ, ἐν γὰρ ἔσκε.

Τήνδε τειγὴ Φαραὼ ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμῆναι.

Ἦ γὰρ ἐγὼ σ' ἐτάσαιμι βαρεῶν ἐξ ὀδυνῶν.

Εἴ οἱ ἐπαυθᾶδας περὶ κοῖτον χεῖρας ἰήλης.

ΣΙΣ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ ΑΒΡΑΑΜ, ΚΑΙ

ΛΩΤ, καὶ τήν τούτων διαίρεσιν.

Ὡς πάντα δεινὴ τῆς Φιλαυτίης νόσος. Δι' ἣν ὁ Λώτ παρῆκε τὴν ζυγαυλίαν

τῷ πατραδελφῷ, πρὸς δὲ Σώδομα τρέχει. Εξ ὧν Φυγὴ πρίαιτο τὴν σωτηρίαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δοίης παρ' ποιμνῆς δύο ποιμένες ἀντίοι ἔσαν.

Λώτ μὲν ὅς, αὐτὰρ ὁ γ' Ἀβραμ, ἐπὶ προβατοῖς δ' ἐμάχοντο,

Εὐδ' ἄρα δεσποσύνοισιν αἰκίᾳ ὥσαν ὑπ' ὀργῇν.

Καί τ' ἔριδα ζυνέεικαν, ἀπ' ἀλλήλων δ' ἐμέρισαν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ, ΗΝ ΕΝΙΚΗΣΕΝ ΑΒΡΑΑΜ ΕΚ ΧΟΛΟΔΟΓΟ-

μῶρ, ὅτε ἡ ὑπὸ σφέων εὐλόγηται ὑπὸ Μελχισεδεκ.

Ὡς εὐλογητὸς Ἀβραὰμ τῷ Κυρίῳ. Σαλήμ βασιλεὺς, ἱερεὺς Θεοῦ λέγει.

Καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς εἰκονίζει Θυσίαν. Ἀΐνον μετ' οἷν τῷ πατρίδεσσι φέρων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ποισὶ τριηκοσίοισι, ἢ ὀκτὼ ἢ δέκα μένοισ.

Εἴθνεα Ἀβραμ ὤλεσεν ἀλλοφύλων βασιλέων.

Εκ' δ' ἄρα Λώτ ἐπ' αὐτὸν ἀλώτιμον ἔγχεϊ ἐχθρῶν.

Σκύλα δὲ παντ' ἀπέθηκε παλὶλλογα τοῖς Σοδομίταις.

ΕΙΣ ΑΒΡΑΑΜ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ ΞΕΝΙΖΟΝΤΑ.

Ὡς δρῦς ἀρίστη, δρῦς δρυὼν μακαρτάτη, Ὡς ὑπερήρης ἢ κέδρων, ἢ λιβάνων

Θεὸς γὰρ ὦ σοι, ἢ τίς ἀνταρτοῖτό σοι; Ὅμως Ἀβραὰμ, ἐχὶ δρυὸς ἢ χάρις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ταῦτά σοι Ἀβραμ ἔπαθλα Φιλαγάθοιο μωονίης.

Οὐρανὸς ἢ δρῦς ἔγωγο, ἢ ἡ Τριάς ἤλυθ' ἐπ' αὐτήν,

Καὶ Φάγαν ὀνδ', ἐστὶ κρυπτήσ τε δὲ οἰκονομίας.

Καὶ πορον ἐξ ἀτόχοιο τόκον μήτρης τὸν Ἰσαάκ.

ΕΙΣ ΣΟ-

ΕΙΣ ΣΟΔΟΜΙΤΑΣ ΖΗΤΟΥΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΤΟΥΣ

εισελθόντας, πρὸς Λὼτ ἐπὶ συνουσίαν.

Εἷθνος μιᾶρόν, ἔθνος ἀρρενωφόρονον, Νῦν ἢ κατ' αὐτῶν ἐξεμάνης ἀγγέλων;
Θάρρει, πρὶν ἢ γὰρ ἀγγελόφθορον γόνι, Πυρὶ φθαρῆσθαι, ἢ κακὸν κακῶς θάνης.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἄνδρες αὐθαδέες, τί κακὰ φρεσὶ μητιάσθε;

Τέξ' ἄνδρας καλέοντες θήλυτερῶν ποτὶ κοῖτον;

Δοιὰ μοι ἔνδον ἔασιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄζυγα τέκνα,

Τοῖσδ' ἐποαρίζοιτε, νόθην δ' ἀπόθοισθ' ὀαρεῖσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΜΠΡΗΜΟΝ ΣΟΔΟΜΩΝ.

Ἐκφευγε Λὼτ, ἔκφευγε τὴν γῆν Σοδόμων,

Μὴ τοῖς πονηροῖς συμφλεγῆς ἢ συνθάνης,

Σηγὼς ὄρει προβαίνει, ἢ σῶζ' ἑ μόνος, Μὴδὲ στραφῆς ὀπίσθε, μὴ παγῆς λίθος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Υἱὸς αἰθαλόεις πυρρειδέων ἐκ νεφελῶν

Αἰθερόθεν προτέπεσσε, ἢ ἄφρονα φλέξε Γομβόρην;

Ἐκ δέ τε γῆν Σοδόμων κακοεργέα, Λὼτ φύγειν οἶος,

Οἶος δ' γὰρ δίκαιος ἀνὰ πτόλιν ἔπλετ' ἀλιτήν.

ΕΙΣ ΛΩΤ ΜΕΘΥΣΑΝΤΑ, ΚΑΙ ΜΙΓΕΝΤΑ

ταῖς θυγατράσι.

Γίδ' ἐκ ἀνέχερῆσατο ταῖς ἄλλοτερίαις, Ὅ ταῖς ἑαυτῷ συμφθαρεῖς θυγατράσιν;
Ὅρθως λέγεις, πλὴν ἀγνόεις τὴν αἰτίαν, Οἷνε γὰρ, ὃ Λὼτ ἐστὶν ἡ παροιμία.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Πάππον ὅμῃ ἢ Φύντην τίς ποτ' εἶδε τὸν αὐτὸν,

Θυγατέρ', ἡδέ τ' ἀκοῖτιν, ἀδελφὸν, ἡδέ τε παιδα;

Νῦν ἄγε, Λὼτ, ἰδέτω, θυγατράσιν ἥσι μιγνύτα.

Οἶνε κακῶν ἀρχηγέ, μέθης πάτερ, ἔξ' ἀπ' ἐμεῖο.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΙΡΑΤΗΡΙΟΝ ΑΒΡΑΑΜ, ΟΤΕ ΤΟΝ ΥΙΟΝ

θυσιάζειν ἐκελεύσθη ὑπὸ Θεοῦ.

Δυσὲν ἀγάπαιν Ἀβραάμ σχεθεῖς μίσου.

Τῆς μὲν Φυσιῆς, τῆς δ' ὑπὲρ πάσαν Φύσιν.

Τῆς Φυ-

Τῆς Φυσικῆς πρέθηκε τὴν ὑπὲρ Φύσιν, Ὁραῖς τὸν υἱόν, τὴν μάχαιραν, τὰ ξύλα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἄντρεφε τὴν δε μάχαιραν Ἀβραμ γέρον, ἔ γὰρ ἔοικα
Παιδοφόνῳ παλάμῃ Θεὸν ἰλάσκεσθαι ἀναχτα.
Ἄμνός ὁ δ' ἄγχι πάρεισι Φυτῶ Σαβὲκ ἀμφιπεδιθεῖς.
Τὸν δε λαβὼν κατὰ θυτον, ἀτὰρ Φίλε ἡς ἐπόσχεν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΥΜΦΕΥΣΙΝ ΡΕΒΕΚΚΑΣ, Η ΕΝΤΥΜΦΕΤΘΗ

τῷ Ἰσαὰκ ὑπὸ τῆ δούλῃ Ἀβραάμ.

Δός μοι πιεῖν δέσποινα διψῶντι ξύμφ, Καὶ ταῖς καμήλοις ἐκχεῖν τὴν ὕδριαν.

* Χαίροις, ἐγὼ δὲ νυμφαγωγῆσαιμί σε Τῷ Κυρίῳ μου, ταῦτα δ' εἰς ἔδνον δεχε.

* ὡ ἄλλ. Χεῖρις

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ξάνε, τίς ἔτος ἀνὴρ ἀμφ' ἡμῶν ἰδὺ βαδίζει;

Ὅμμα δὲ οἱ γοργόν, τὰς δ' ὄσσεσται ἄντα καμήλας.

Οὗτος ἐκεῖνος ἀνασσα τέος πόσις, ἔτος, ἐκεῖνος;

Εἴμι καλυψαμένη δ' αἰδώς μ' ἔχει εἰσορῶσκαν.

ΣΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΝΗΝ ΙΣΑΑΚ, ΗΝ ΕΠΛΑΝΗΘΗ

ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ τῶν υἱῶν

Ὡς δυσυχὴς ἡ θήρα τῆς κυνηγίας, Ὡς εὐτυχὴς ἡ θήρα τῆς ἀπλασίας.

Δι' ἣν τὸν Ἡσαὺ Ἰακώβ προλαμβάνων, Τὴν εὐλογίαν Ἰσαὰκ προλαμβάνει.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀμβλυτέρησι κβρησι κλαπέις ὡὶ γήραος ἐδῶ

Ἰσαὰκ, εὐλογίην τέκνω πόρε λοιδορυγνέθλα.

Πρωτότοκος δ' ἀφάμαρτε, βαρὺς δὲ μιν ἔκετο θυμὸς

Ὡς γὰρ ταῦτα τέλεισσι Θεὸς περίφρων τε Ῥεβέκκα.

ΕΙΣ ΗΝΕΙΔΕ ΚΛΙΜΑΚΑ Ο ΙΑΚΩΒ.

Τίς ἡ κλίμαξ σὺ, ἢ τίς ἐσήρξέ σε; Πόσοις δὲ βαθμοῖς, ἢ πόσῃ μέχει φθάνεις;

Τίνες δ' ἀνέει, ἢ τίνες κάτεσσί σε; Τὸ Μωσαϊκὸν ταῦτ' ἐρώτα βιβλίον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Κλίμακα αἰθερίην ποτὲ δέρεκετο διὸς Ἰακώβ,

Ἦς Θεὸς ἀμφὶ κόρυμβα καθίζετο, ἢ νόες αὐτῶν

Οἱ μὲν ἀνατροχῶντο, κατατροχῶντο δὲ τ' ἄλλοι.

Ἀρα

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΣΙΝ

91

Ἄρα μετεσσομένης τάδε σύμβολα οἰκονομίας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΣΘΑΡΝΙΑΝ ΙΑΚΩΒ. ΗΝ ΤΠΟΥΡΓΗΣΕ ΤΩ

Λάβαν. διὰ τὰς δύο αὐτοῦ θυγατέρας.

Ποιμὴν ἀδελφῆ, σὸν τὸ ποιμνίον τόδε;

Αἴναι τὸ χεῖμα. χεῖμα; τίςδ' ἔτος; Λάβαν.

Νέμεις δὲ μισθῶ; ναί. τίνας; κορέων δύο. Ζηλῶ σε ποιμὴν τῆς δε τῆς μισθαργίας.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χείματι κρυσαλέοντι, θέρευσ δὲ τὴ καύματι λαύρῳ.

Τῷ μὲν πήσσει, Ιακώβ, τῷ δὲ θέρευ, ἀνὰ ποιμὴν.

Σπεῦδε δυοῖν καμάτοισιν, ἔχεις δύο κρέσσον' ἀποινα.

Λεῖαν, ἢ Ραχιὴλ παῖδας λάβαν, εἶδος ἀρίστας.

ΕΙΣ ΣΥΧΕΜ ΤΟΝ ΜΙΓΕΝΤΑ ΔΙΝΗ ΤΗ ΘΥΓΑΤΡΙ ΙΑΚΩΒ.

ἢ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς ἀποκτανόντα.

Ἐφθαίρει Συχέμ ἀλλόφυλος τὴν Δίναν. Καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τῆς φθαρείσης ἔ

Αἴναι φθορὰν ἔφθαίρειν, ἀλλὰ φθάρη.

(φθάρη.

Ἐφθαίρει μιγείς, ἢ φονευθεῖς, ἔφθάρη.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Κερίδις λεχέων Δίνης ἐπεβήσατο Συχέμ.

Κάρμορος, ἔδ' ἐνόησεν ὁ οἱ κακὸν ἔρχεται ἄλλο.

Οὐδ' ὅτι μιν κτανέουσιν ἀδελφοί, αἰσχεῖ κέρης

Θυμὸν ἀεζήσαντες, ἀτὰρ γὰρ οἶτον ὄνατο.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΤΥΗΝΙΟΝ ΙΩΣΗΦ.

Τί δρᾷς Ἰωσήφ, τῆς δυνέας σε λέγεις; Οὐ τῶν ἀδελφῶν, ἐλάβηθαι τὸν φθόνον.

Μή περ μανόντες ἐ καλῶς δρασώσιν σε; Θεῷ πέποιθα, ἢ πεποιθότως λέγω.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Φάσμασιν ἐννυχίοισι προεῖδετο διος Ἰωσήφ.

Ἄσσα μετεσσομόνοισιν ἐν ἡμέσιν ἔλλαβε πέρμα.

Ἐνδεκα δράγματ' ἔσαν κυνέοντα δράγμα Ἰωσήφ.

Κύνον ὅφρ' ἐνδεκ', ἰδὼς κασιγνήτης εἶναι κυνέοντα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝ ΙΩΣΗΦ.

Ἀδελφότης ἀσπλαγχνος, ἀγρία φύσις. Ρίπτεις Ἰωσήφ εἰς τὸ τῆ λάκκου σῆμα.

Ἐσω

B

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἶπὼ τὸ συγγενὲς μὲν ἔκ ἐθέλξει σε, Κἂν γὰρ τὸ καλὸς ἐκ ἐμαλθακίσε σε.

Εἰς το αὐτο.

Αὐτοκασιγνήτοισι βόθρῳ ὠνεβάλλετ' Ἰωσήφ.

"Εκ δ' ἄγρετ' αὐτὲ βόθροιο, "Αγὰρ δέ μιν ἔλλαβον ἦες.

Αἰγύπτῳ δ' ἀπέδοντο, πατρὸς δ' ἀπάμερσαν ἐόιο.

Αὐτὰρ ἐπὶ πάνθος ἄλαστον ὠνὶ Φρεσὶν ἔκετο τῷ δέ.

Εἰς ἰοῦδαν μίγνυτ' ἔμμενον θαμὰρ τὴν νύμφην

αὐτῷ ἐξ ἧς ἐγέννησε Φαρές ἢ Ζαρά.

Τί δ' ἄρ' ἴδα συγγενὲς ψαύεις λέχους; Καὶ γίνεται σοὶ θαμὰρ ἢ νύμφη θαμὰρ;

Ἡ ἢ τὸν υἱὸν ἐπαρέχεις τὸν τρίτον; Ἡ πορνικὴ πρόσπλασις ἠπατήσέ με.

Εἰς το αὐτο.

Ἡ θαμὰρ ἀμφιθέτοισι κατὰ χρόα βάψατο κόσμοις.

"Ἡσο δ' ὠνὶ τριόδῳ, ἢ ἴδας ἀντὰ βαδίζων.

"Ὡς ἴδαν, ὡς ἐμάνη, ἀνὰ δὲ ζυνὰ δέμνια κλίνθη.

"Ἡ δ', ὑποκυσσαμένη, διδυμωτόχος ἔγρετ' ἐκείθην.

Εἰς τὸν ἐρώτα τῆς αἰγυπτίας, ὅν

ἠράσθη τοῦ Ἰωσήφ.

Σὺ γὰρ μέμνηται, ἐκ ἐρᾶς αἰγυπτία, Οὐ γὰρ ἂν ἔτλης φυλακίζεν τὸν φίλον.

Ἡ προσδοχᾶς ὠντεῦθ' αὐτὸν ἐλκύσαι; Οὐχ ἐλκύσεις, γίνωσκε, κἂν χεῖρ' ἀράσῃς.

Εἰς το αὐτο.

Σώφρονα κῆρον ἀνάσσα βιάσκετο, σὺν δ' ἀνὰ κοίτην

βήμεναι ἐν φιλότῃ, ὅ δ' ἐθέλον, ἢ δὲ χιτῶνος

δραξαμένη ἐλκίσκων, ἔρως δὲ οἱ ἐφλέγε γῆα.

Λοῖσθον, ὅ μιν βιήτατο ἀφ' ἑὸς δ' ἀπέρεσε χιτῶνα.

Εἰς τὴν σιτοδοσίαν ἰωσήφ.

Ὡς μακαρίζω τῶν ὀνείρων τὰς κρίσεις, Ἄν' ἐκ πονήτων, ἢ πεφυλακισμένων

δύναιντο ποιεῖν τὰς κριτὰς ἐλευθέρους, Καὶ κυρίαρχας γῆς ὅλης αἰγυπτίων.

Εἰς το αὐτο.

Σιτοδότης αἰγύπτῳ ὁ δέσμιος ἔπλετ' Ἰωσήφ.

Οἱ δὲ ἐδύλον ἔδοντο ἀδελφεοί, ἢ ὅτε δέλοι

"Ἄρτι κυεῖσ' ὅ δ' ἄγρια ποτὶ φρεσὶ, μήχεα ῥάπτει.

Αὐτο-

Αὐτοκασιγνήτοιο Βενιαμὴν ἔρχομαι ἐξ ὧν .

ΕΙΣ ΙΩΣΗΦ ΔΑΚΡΥΟΝΤΑ ΕΠΙ Τῷ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜῶ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ .

Φιλόξων δάκρυον, Ἰωσήφ, χεῖς; Οὐκ, ἀλλὰ Φιλάδελφον ἐκχέω δάκρυ.
Ἡ γὰρ, Ἰωσήφ οἱ παρόντες ἔξεναι; Οὐκ, ἀλλὰ ἀδελφοί· γνησίως ἐν δακρύεις.
ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Συγγενές αἱμ' ἀπέδοντο ὁμαίμονες ἀλλοδαποῖσι .

Συγγενές αἱμ' ἀπέδοντο, γένη σφίσι δ' ἔτι μεμήλοι .

Ἀλλοδαπή δ' ἐσάωσε νόθη νόθον ἀνέρα γαῖα .

Αὐτὰρ ὁ τοῖς προδοταῖσι τέρεν ἐπὶ δάκρυον εἶβε .

ΕΙΣ ΙΑΚΩΒ ΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ, ΚΑΙ ΘΡΗ-
νοῦντα ἐπὶ τῷ ἀναγνωρισμῷ Ἰωσήφ .

Ε δάκρυες χθές, Ἰακώβ, τὸν ἦσα Δοκῶν θανεῖν, ἐνδίκον ἦν τὸ δακρύειν .

Νῦν ζῇ, τί λοιπὸν δακρύεις, γελᾶν δεόν; Τὸ τῆς χαρᾶς δάκρυον ἄρτι δακρύω .

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δεῦρο Φίλη κεφαλῇ, πατὴρ ἀυχῶν ἀμφιπεσῶ .

Δὸς ἡ ἐμῷ καρῇατ' ἐπ' αὐχῶνι σῶ τάδε ῥέξεν .

Δεῦρο πάτερ, ποτὶ δῶ, ἡ ἀμπεσον, ἐδ' ἔτι σε χεῖρ

δάκρυ κατεβέβηκεν, ὥς τοι ἐγὼ ζωῶσι μέτεμι .

ΕΙΣ ΙΑΚΩΒ ΕΥΛΟΓΟΥΝΤΑ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΥΙΟΥΣ ΙΩΣΗΦ,

τῇ ἀλλὰ ἕξ τῶν χειρῶν αὐτῶν θέσθαι πρὸς αὐτούς .

Οὕτως Ἰακώβ εὐλογεῖ τὰς ἐγγόνους, Δεικνύς τὸν Ἐφραὶμ τῇ Μανασσῇ βελτίω;

Ὡς ἡμολογήθης Ἰσαὰκ τῷ πατρί σου, Τὸν πρῶτον αὐταδελφὸν Ἠσαὺ πτενίσας

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐφραὶμ, ἡ Μανασσῆς δύο ἦσαν παῖδε Ἰωσήφ .

Λοῖσθος Ἐφραὶμ, Μανασσῆς δὲ πρωτότοκος· μετὰ δὲ σφιν

Χεῖρες ἔσαν παπποῖο ἐπ' ἀδελφῆσι χάρησι .

Δεξιτερὴν δ' ἄρ' Ἐφραὶμ λάχ', ὃ γὰρ τύπος ἐπλετο πῖσων .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΙΑΚΩΒ, ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΑΚΟΜΙΣΜΟΝ

τῆς σώματος αὐτῶν πρὸς τὴν Χαναάν .

Θνήσκει, Ἰακώβ, ἐν τοποῖς αἰγυπτίων, Ἀλλὰ ἡ Χαναάν αὐθις ἀπέληφέν σε

Ὁ γὰρ

Ο γὰρ Ἰωσήφ τερματιῶν σε λόγον, Συνενταφιάζει σε τοῖς σοῖς πατράσιν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίς ποθ' ὁ κλαυθμὸς ἄνωθον ἐπ' ἡέρα ὄρνυτ' ἀεικής;

Τόν δε νέκυν κλαίεσι περιεαδὸν ἡέες ἐσθλοί.

Τίς δ' ὁ νέκυσ; Ἰακώβ. ποῖ δ', ἢ ποθεν ἰσαθ' ὁδεύει;

Αἴγυπτον προλιπὼν, Χαναάντιν γαίαν ἰκάνει.

ΕΞΟΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΤΩ ΠΗΛΩ, ΚΑΙ ΤΗ ΠΛΙΝΘΕΙΑ

ταλαιπωρίαν τῶν Ἑβραίων.

Τῶ χθὲς Φαραὼ τῷ Φιλιστραϊτῇ, Ὁ δ' ἦν Φαραὼ τὴν ἀντίαν τέχνην.
Ο μὲν τὸ πᾶν σέσωκεν Ἑβραίων γένος, Ὁ δ' αὐτὸ μᾶλλον ἐξολοθρεῖεν θύλα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐργαστόναι παλάμῳ Ἰεδαίων πολυμήχθων.

Νῦν μὲν ἐνὶ πλίνθοις, ἢ ἐνὶ πηλοῖσι ποιεῖσθε.

Ἦτερον αὖτ' ὀλίγον μετὰ κύμβαλα παίζετε νίκης.

Ὅτ' Ἐρυθρὰν περὼντες ἀτάσθαλον ἀγχετ' Ἀνακτα.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ ΦΑΡΑΩ ΤΟ ΚΕΛΕΤΟΝ ΤΑΙΣ ΜΑΙΑΙΣ.

τεχθόντων πρῶτα Ἑβραίων, Φονεύειν μὲν τὰ ἀρσένα,

ζωογονεῖν δὲ τὰ θηλυκά.

Θεὸς τὸν Ἀβραμ. εὐλογεῖ, ἢ πληθύνει. Σὺ δ' ὦ Φαραὼ χτινῶεις ἢ σμικρύνεις.

Ταῖς ὁμ. Φαλητομοῖς δὲ τιθῆναις λείγεις, Πᾶν κρσνικὸν θανατὲν κακῶς λέγεις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Παιδοφόνες Φαραὼ Μωσῆς χέρας ἐκφυγεν οἷς.

οἷος ἀπὸ βρεφῶν ἢ μιν τύπος ἐπλητο Χρῆσθ.

Ὅς παλαμῇ προθύγῃσι βρεφωλέθρησιν ἀνακτος.

Ἦίκα σὺν βρεφέσσι παλαιατὸς ἐν χθονὶ βαίει.

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΜΩΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΡΙΦΕΝΤΑ

αὐτὸν ἐν τῷ ποταμῷ μετὰ θίβης εἶδεν ἡ θυγάτηρ

Φαραῶ, καὶ περιεποιήσατο.

Οὗτος ἐκεῖνο; τὴν θίβιν; καὶ τὴν θίβιν.

Οὐκ, τὰ δ' ἐνδὸν ἔχ' ἐρῶ. κρύπτει βρέφος,

Ὁ ναυαγὲς μὲν ἄρτι τὴν σωτηρίαν. Μικρὸν δ' ὅσον θάλασσαν ἐν ῥάβδῳ σχί-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(σε).

Δεῦρο Φάτε, πρόπολοι, τί τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾷμαι;

Πλαζομένην εἰς θροῖσι θίβιν λαζεσθε εἰς ἄβυσσον,

Λαζομένη. ἐν γὰρ ἀθροῖσι ἄφρονος ῥά οἱ ἔλπομαι εἶναι.

Νηπιαχὸς τόδ' ἀνάσσα. ἀτὰρ γέ μοι γῆς ἐσέτα.

ΕΙΣ ΜΩΣΗΝ ΚΤΕΙΝΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΙΓΥΠΤΙΟΝ,

καὶ ἐν τῇ ἄμμῳ κρύπτοντα.

Μωσὴς Ἀβραάμ σπέρμα, πλὴν ἐκ ἐκ λίθων,

Ἄλλ' ἐκ ποταμῶν, ἢ κραταῖος ὡς λίθος.

Θέλεις ιδέσθαι τὸ κράτος τῷ Μωσέως; Βλέψον τὸν αἰγύπτιον ἐν τῇ ψαμμέθῳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἄνδρες δύο μάχασθον, ὁ μὲν γόνος ἔπλετ' Ἰακώβ.

Τὸν δ' Αἰγύπτιος ἔφουσε, κορύσσειτο δ' ἄγριος Ἀρης.

Τέες δ' ὡς ἐν ἀνίσσει ἀγακλυτὸς αὐτίκα Μωσὴς.

Λευρῇ ὑπὸ ψαμμέθῳ τὸν ἀνάντιον ἐνθετο κακτὰς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΦΘΕΙΣΑΝ ΕΝ ΣΙΝΑ ΒΑΤΟΝ.

Πῦρ ἐν βάτῳ, ἢ, θαῦμα, ταύτην ἐφλέγει.

Οὐ πῦρ τὸ πῦρ; ἐ βάτος ἐστὶν ἢ βάτος;

Καὶ πῦρ τὸ πῦρ, ἢ βάτος ἐστὶν ἢ βάτος. Ἄλλ' εἰκονίζει τὸν τόκον τῆς παρ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(θῶν).

Εἶσε ἔρως φλεγέθῃσι Θεῷ ὅπως ὡς βαλέσθαι

Πᾶν πάθος ὡς αἰγύπτιον ἄνδρ' ἀάριζον ἀλιτρὸν,

Ἀμπλακίης θ' ὑπέκειν νοητῆς Αἰγύπτου.

Καὶ τότε παρμεδέοντα θεήσεαι, ὡδ' ὅπ' ἀκέσεις.

ΕΙΣ ΜΩ-

ΕΙΣ ΜΩΣΗΝ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΜΕΝΟΝ ΠΡΟΣ ΦΑΡΑΩ, ΚΑΙ

ὑποσελλόμενον διὰ τὸ βραδύγλωσσον.

Τί ταῦτα, Μωσῆ, τὸ βραδύγλωσσον τρέμας;

Καὶ τοῦ Θεοῦ καλοῦντος οὐκ εὐθύς τρέχεις;

Ἔχεις Ἀαρὼν ἀντὶ σὲ λαλῆν σόμα, Τάτω λάλει, καὶ κείνος εἶπῃ τοῖς ὄχλοις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Μωϋσέως βραδύφωνον ἔφθ σόμα, ἀλλὰ ἔμπης

Κραιπνὴ ἀαρωνίτις ἀδελφικὴ ἦν τετο γῆρυς.

Αὐτὰρ, ἐγὼ βραδύφωνος, ἀδελφεὸς ἔδε μοι ἐγγύς.

Χρεῖς ἄνα κλυτοτέχνη, σύ μοι σόμα κραιπνὸν ὁπάσαις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣ ΟΦΙΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ ΤΗΣ ΡΑΒΔΟΥ ΜΩΣΕ-

ως, ἣ καὶ τὰς τῶν μιαιῶν ῥαβδούς, ὅφεις καὶ

ταύτας γινομένας, κατέφαγεν.

Οἷον τὸν ἐρπύσαντα δράκοντα, ζῶν; Καὶ τὸς συνερπύσαντας ἡφανικότα;

Ὅς μεχεῖ νῦν πέφυκε ῥαβδος Μωσέως, Οἱ δὲ φθαρέντες τῶν κατ' Αἴγυπτον

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Εξ ὄφιων ὄφιας φυσικῶς φύσας ἐπλετ' ἀνάγκη,

Ἡὺτ' ἀπ' ἰχθύοφιν ἰχθύον, καὶ ἀπ' ἀνδρόφιν ἀνδρα.

Ῥαβδοφι δ' ἐκγεγάμεν τίς ὄφιν ποτ' ἄλκοσ' ἀνθρώπων;

Μωϋσέως τόδε ἔργον, ὃ οἱ Θεὸς ὥπασ', ἀφ' ὕψους

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣ ΑΙΜΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ ΤΟΥ ΝΕΙΔΩ, ΟΥ ΤΑΛΤΟΣ.

Πῶ Νείλε τῶν σῶν ναμάτων ἡ λευκότης, Ὅς νῦν τὸ ῥέθρον αἱματώδες προῖξαι;

Τὴν ῥαβδὸν ἴσως ὠτραπείς τῃ Μωσέως, ἐρυθρίσας ἐξαμβραῖς τὴν θέαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Σύμπαν μὲν σιτίοισι φύει, καὶ αἴζεται αἷμα,

Δεξαμένη δ' εὖροιτο πολυσχεδεὰ τὰς φλέβας αὐτὰς,

Αἷμα δὲ τὸ, ζαθεὶ Μωσῇ σχιδιάσματο ῥαβδος,

Δεξαμένη δὲ οἱ καὶ φλέβες, ἀλλ' ὅλος ἐπλετο νεῖλος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΛΤΟΣ ΑΝΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

Ἀμμετρος ὄντως ἡ χάρις τῇ Μωσέως, Οὐ θαυματογεγεῖ καὶ μόνῃ ῥαβδῷ τῷ

Οἷον ἔκρινεν τὸς ἀπειροὺς βατράχους; Ἡ ῥαβδος αὐτὴς αὐτοματιζομένη

ΕΙΣ ΤΟ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Βάτραχοι ἐκ ποταμοῦ ἀολλῆες ἦλθον ἔραζε,

Μωσαϊκῆς ῥάβδοιο πεπληγῆας καλὰ ῥαῖθρα.

Ἄν δ' ἔβαν ἐς τε δόμους Φαραῶ, κλιβάνους τε, κλίνας τε,

Οὐνεκον ἐβραΐην ὁλοῶς κατέεργαθε Φύτλην.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΟΥ ΣΚΝΙΠΟΣ ΑΝΑΔΟΣΙΝ.

Δέξαι Φαραῶ τὸν σκνίπα, πληγὴν τρίτην, Πρὸς ἣν ἀπηγόρευκε ἡ σύμπασι μάγος.

Καὶ σωφρονίζε, ἡ τὸν Ἰσραὴλ λύε, Μὴ πείραν ἔξης μαζίγων βαρυτέρων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Α' δ' ἐγὼ ὁ Μωσῆς ἰδὲ πάλιν ἦλυθα ῥάβδος,

Χῶμα δὲ πεπληγῆα, πολλὸν σκνίπα ἔνθον ἀγείρω.

Δεῦρο μάγοι πρόσθ', ὑμετέρην ἐπιδειξάτε ἀλκὴν,

Εἴ τις ὑμῶν προβάλοιτο τόσον σκνίπα τῆςδ' ἀπὸ γαίης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΣ ΚΥΝΟΜΥΙΑΣ ΑΝΑΔΟΣΙΝ.

Α' σωφρόνιστος ταῖς τρισὶ πληγαῖς μόνων, Σκληροτεράχιλε γῆς ἀναξ αἰγυπτίων.

Δέξαι τετάρτην ἄλλ' ἐρωτᾷς, τὴν τίνα; τὴν κυνόμυαν· τὰ δὲ λοιπὰ σωφρονεῖ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Γαῖα Γεσέμ γήθησαι, ἀπ' Αἰγύπτιοιο γὰρ αἶψα

Ἐκπροφυγες κακότητος ἀπειρεσίης κυνομύας.

Τένεκα γὰρ σ' ἐσάωσε Θεὸς μέγας, ἄχθος ἀπέρας,

Οὐνεκα σ' ἐβραΐη κλῆρον λάχε πότνια Φύτλη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΥ ΚΤΗΝΟΥΣ.

Καὶ τραῦμα πέμπτον, τὴν θανὴν τῶν ἀλόγων, Αἴγυπτε καρτέρησον ἀφρονεσάτη,

Λυσαμένη, δὲ, πεμπε τὴς ἐλευθέρως, Θεὸς κελεύει, ἡ τις ἀντάρσι χεῖρα;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἴπποις τε προβάτοις τε, βόεσσι τε, καὶ τε καμήλοις,

Κτήνεσιν τ' Αἰγύπτιοιο πρὸ, πάντεσιν οἶτος ὠῶρετο,

Κτήνεα μὲνα Φύγεσκε λυγρὸν μόρον οἶκε Ἰακώβ.

Οὐ δ' ἄρα ταῦτα μάλαξε τὸ Φαραῶ ἀγριον ἦτορ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΛΥΚΤΙΔΑ, ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΚΗ.

Ἐκτὴν βάσανον, τὰς παρέσας Φλυκτίδας, Καὶ τὴν ἀναζέσαν ἐλκωσιν δέχε.

Ψυχῇ

Ψυχὴ Φαραωνίτις ἐσκληρωμένη. Καὶ μέχρι τῆς σήμερον τῆς πονηρίας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐλκισα, ἢ ζείσω Φλυκτίδες ἔκτι ἀνάγκη.

Ἐμπεσέ σοι, Αἴγυπτε, σὺ δ' ἐβδόμητι κακότητι.

Ἦδ' ἢ οὐδοάτην ἔτι ἔλπεο, ἢδ' ὄνατην.

Τὴν δὲ Θεὸς δεκάτην ἀπαλάλκοι μάστιγα σέο.

Εἰς τὴν ἀπ' οὐρανοῦ κατενεκθεῖσαν χάλαζαν.

καὶ τὸ πῦρ, καὶ τὰς Φωνάς.

Χάλαζα ἢ πῦρ, ἢ βοή τερασία, Γνώρισμα πληγῆς ἐβδόμης αἰγυπτίων.

Ἄλλ' ἐδὲ ταῦτα τὴν Φαραὼ καρδίαν Σθώνει μαλαζον, καίπερ ὄντα τοιαυτά.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πῦρ ἅμα καὶ τε χάλαζα δι' αἰθέρος εἰς χθόνα βήτην.

Οὐτε δὲ τὴν, διέλυσε πυρὸς μένος αἵψῃ, χάλαζα.

Οὐτε τὸ πῦρ ἢδ' ἔσβεσεν, ὑγροτάτη περ ἔσσα.

Πάντων γὰρ κρατέησι Θεὸς, ἢ πάντα μεταγεί.

Εἰς τὴν ἀκρίδα.

Πέπονθας ἄς πέπονθας ἑπτὰ βασάνες, Σκληροτράχηλε γῆς ἀναξ αἰγυπτίων.

Δέξαι πρὸς αὐταῖς οὐδὲν, τὴν ἀκρίδα, Τὴν ἐνάτην δὲ, ἢ δεκάτην προσδόκα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀκρίδα θεσπεσίην δεινὸν νέφος ἐρανόθεν πρὸ

Ἵσε Θεὸς, Φαραὼ δὲ περὶ Φρόνας ἄχνητο ἀναξ.

Μωϋσέως γόνων δ', ἐπιλάζετο, ἀκρίδ' ὀλίσσαι.

Αὐτὰρ ὁ οἱ κατάρκασε, ἢ ἀκρίδι Φύζιν ἐνέσσω.

Εἰς τὸ ψηλαφῆτον σκοτός.

Φεῦ σοι, Φαραὼ, τὴ σκοτίας τῆς καρδίας, Οὐδ' αὐτὸ τῆς τριέστερον σκότος

Τὸ ψηλαφῆτὸν ἐξεδυσώπησέ σε. Ἄλλ' εἴ τι σκλήρυνσις, ἢ πρὶν, εἴ σοι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς ποτ' ἔης; ὃ δ' ἐγώ, ποῖ εἰς χερσιν; ἔτι πῶ οἶδα.

Ὡ μοι ἐγώ, κατέαγα τὸ κρανίον, ἐκ δὲ θυράων

Τίς με λαβὼν ἀγάγησι; χεῖρες προοδεύειτ' ἀταρπόν.

Μωσῆς τὴν δὲ κέδασσε μα χερὶν, ἢ ἀπείρονα νύκτα.

Εἰς τὸν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΤΟΚΩΝ.

Καὶ τὴν δεκάτην βασανὸν μαθεῖν θέλεις; Τῶν πρωτοτόκων τὴν ὁλοθρῆσιν μαθε-
 Τι φῆς; αἷς σοι Φαραὼ τῶν μασίγων. Ἡ γένδεσσι μασιγῶνσι ἢ πλεον;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Αἰγύπτῳ πᾶν πρωτότοκον θάνε, κλαῖς δὲ λαός.

Αἶμα δ' ὡς σαθραῖσι γεγε μύκρον, ἢ θύρῃσιν.

Ἐβραίων. ἐπαλαλῆε λυγρὸν μόρον, ἔδ' ὁλοθυγῇ

Χείλεος ἔβραϊοιο προΐσσυτο, χαῖρε δὲ λαός.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΙΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Καὶ τ' ἄλλα μόνον ἔαβδε Φρικτὰ, ἢ ζῆνα. Τὸ δὲ σχίσαι θάλασσαν εἰς μέρη δύο.
 Ξηρὰν δὲ δείξαι τὴν τεῶς ὑγρὰν Φύσιν. Ἀπαξ απλῶς, ἀπαντα νικᾷ τὰ ζῆνα

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χέρσιν ἄβυσσότοκον πέδον Ἥλιος ἀμ. Φεπόλευσεν.

Υἷω γὰρ, ἐκάτερθε πεπηγμένον, ἢ τε τείχος

Μίμνει, πεζοπόρος δὲ λεὼς ἀνα πόντον ὁδεύει.

Ἀσμα δὲ παμμεδεοντι Θεῷ ἐπινίκιον ἄδει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΣΤΑΟΥ ΓΑΤΚΑΣΜΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΜΕΡΡΑ ΥΔΑΤΟΣ

Πῶς λοιδορεῖς, πῶς, Ἰσραὴλ, τὸν Μωσῆα;

Οὐ τὴν Ἐρυθρὰν χθὲς διήλθες ἄβροχως;

Οὐ γὰρ ἐκείνην χερσοποιήσας, λέγε, Οὐ γλυκανεῖσαι ἢ τὸ τῆς μερῆς ὕδωρ;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἡ ῥὰ γλυκύν τιν' ἔεργε τὸδε ξύλον ἔνδοθι χυμὸν.

Καὶ βαφῶν πικροχυμα μερῆς ποτιμῶξατο ῥεῖθρα;

Οὐ, ζῶνε, ἀλλὰ τὸ δε σαυρὲ ξύλον ἔπλετο τύπος,

Οὐ γλυκάνη κακίης μεροπείης νάματα πικρά.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΝΝΑ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΤΥΓΟΜΗΤΡΑΝ.

Καὶ τίς γόνοιτ' ἂν Ἰσραὴλ σὲ βελτίων, Οὐν ἄρτος ἑρᾶτος ὑψόθω τρέφει.

Ἦ πετεινῶν ὑετίζεταί νεφος; Ἀπραγματευτες, ἢ καλὴ πανδοκσία

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἄρτος ἀπ' ἑρᾶνοθεν καινὸς πέσε τῇ δ' ὡς ἐρήμῳ

Μάννα, Ἰεδαίων δ' ἀχαρίων θρέψε γαῖέθλιν.

Οὐτε

Οὔτε δ' αὖρ ὁ ἑυαγείρει πλέον· πλέον ἔσχον ἐκείθω.

Οὐδ' ὁ ἔλασσον· ἔλασσον ὁμῶς δὲ πρόπας ἐκορέσθη.

Εἰς τὴν διατῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν

Μωσέως πτώσιν τοῦ ἀμαλήκ.

Τι δὲ αἱ Ἀμαλίκ Ἰσραηλίταις μάχη· Ὡς ἡγούμενος τὴν θανὴν Αἰγυπτίων·

Ὡς ἡγούμενος τὸ κράτος τῆς Μωσέως· Ἡ γὰρ, συνεδῶς, ἐσυνεχόταίς μαχην

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς χεῖρες αἱ προτέταντο, ἢ ἄνωτο Φύζ' ἐπ' Ἀμαλήκ.

Ὡς χεῖρες, αἱ προτέταντο, ἢ ἰσχυρὸς γέναι' Ἰακώβ.

Αὐτὸ δὲ χεῖρες προταβήτε ἢ ἀντιβίαισιν ἐμοῖσιν.

Καὶ τὰχ' αὐτὸς εὐχος ἀροῖα· Σατὰν ἀπὸ κάρτος ὀλέσας.

Εἰς τὴν ἐν σῖνα καθοδὸν Θεοῦ, καὶ τὴν

πρὸς Μωσὴν ἐντυχίαν.

Εὐδαιμονεῖς Σίναιον ὑπὲρ πάντορος· Θεὸς γὰρ ἐν σοὶ τὰς νόμους γράφει πλάκας

Μωσῆς δὲ ταύτας ἐξ ἐκείνου λαμβάνει· Ὅντως Θεὸς πεφυκάς ἀξίος τόπος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς ποτ' αὖρ ὁ γνοφείας καπνὸς μέλας ἐκ νεφελῶν

Οὐρεὸς ἀμ.φλ. κορυμ.βα. μακρυχώνος ἦλθε Σινᾶς;

Τίς δὲ τε Φρικτοβοῦας σαλπίγγων ἐκτυπον ἦχος;

Πρὸς Μωσὴν ὁμίλημα, τὰ δ' ἐπλετο πάντα Θεοῦ.

Εἰς Μωσὴν, ὅς περ ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν

ἐν τῷ ὄρει, τῆς λαῶν εἰδωλολατρῆσαντος κατελ-

θῶν ἐθυμώθη, ἢ τὰς πλάκας συνέτριψε.

Πονηρὲ λαὸς, δυσσεβέστατον γένος· Θεὸν τὸν ἐχθρὸς ἀγνοεῖς σώσαντά σε

τὸν χθρὸς τὸ θεῖον μανθὰ χρετασαντά σε; Καὶ μωσχολατρεῖς; τῆς ἀβελίας

Εἰς τὸ αὐτό.

(οση)

Τεσσαρῆκοντα νόμοιο λαβὼν πλάκας ἡμας; Μωσῆς.

Αὐτομάτως κατεαῖ· ἀσεβεί γὰρ χώσατο λαῶν.

Οὐνεκὼν ὑψ. ἐμδοντος ἀνηνάμειος σεβας ἀγνόν.

Βελεανὸν ἀμ.φελυγῶν, ὃ τεύξατο χρυσοχοῆσας.

Εἰς τὴν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗΝ ΣΚΗΝΗΝ.

Ο' πάντα πληρῶν, πανταχῶς δὲ προφθάνων,
 Νῦν τῆς νομικῆς ἐν μέσῳ σκηνῆς μῶναι.
 Σκηνῆς γὰρ αὕτη τῆς νομικῆς τύπος. Εἰς ἣν μῶναι βρότεον ὀδοῦθ' ἐξ πάχους.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χαλκός τε, χρυσός τε, ἢ ἀργυρός, ἐνδ' ὑακίνθος,
 Πορφύρεα, ἢ δὲ κριῶν καὶ ἀνάκεια, διά τε βύσσον,
 Εὐστα' ἄσηπτα, λιθοὶ τ' ἀπὸ σάρδουφι, ἢ τρίχες αἰγῶν,
 Σκηνὴν ταύτ' ἐποίησε θεοδόχον εὐ ἀραρυῖαν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΟΣΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΜΩΣΕΩΣ, ΟΠΩΣ

ἔκ ἡδύνατό τις αὐτὸν ἰδεῖν, εἰ μὴ περιέθετο κάλυμμα.

Ἄν συλλαλήσας τῷ Θεῷ Μωσῆς μόνον, Τόσῃ ἐπανθεί τῷ προσώπῳ τὴν χάριν
 Ὡς μὴδ' ὁρᾶσθαι συγκαλύμματος διχα. Τὸ τῷ Θεῷ πρόσωπον οἶον; εἶπε μοι.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίς ποθ' ὁ Φεγγοβόλος ἀπὸ μορφῆς ἵεται αὐγὰς;
 Ἡ ὕτε παμφαίνῃσι δι' αἰθέρος ἀεροντῆς Φῶς
 Θεωπεσίης ἀΐδηλον, ἀτὰρ δεὸς ὀρμασι βάλλει;
 Μωσῆς, ἐνδ' ὁμίλησε Θεῷ, ἢ λαμψὸν ἐκείθεν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΙΝ ΑΑΡΩΝ.

Θ' ἔλεις Ἀαρὼν τὴν χεῖρσιν μαθεῖν; μάθε.
 Λετρεῖ μὲν αὐτὸν Μωσῆς πρῶτα πλυνεῖ.
 Ε'πωδύει δὲ δευτερον ἢ ζωννύει. Ε'πειτα ἢ τῆλαιον ἐγχείας, χεῖρ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Λυτρεῖ δέ μιν προέκλυσσεν Ἀαρὼν, τοῖς δ' ἐπὶ, χιτῶν,
 Ζώνη θ' ὑποδύτης τε, ἐπαμῖς τ' ἐνδε λογιῶν,
 Διήλωσις τ' ἀλάθειά τε, ἢ πέταλον μετὰ μίτην,
 Τοῖς δ' ἐπὶ λοῖσθον ἔλαιον ἔχρυσσιν ἀρχιερεῖα.

ΕΙΣ ΝΑ-

ΕΙΣ ΝΑΔΑΒ, ΚΑΙ ΑΒΙΟΥΔ ΤΟΤΕ ΥΙΟΤΣ ΑΑΡΩΝ, ΟΙ

ζώνω πυρὶ θυμιῶντες, τῷ Θεῷ κατετεφρώθησαν.

Τὸς θυμιῶντας ὠζώνω πυρὶ, ζώνε, Θεὸς πυρὸς πάρεργον, εἶπέ μοι, βλέπων.
Ο' μηδ' ἄλλως πῦρ ἐμβαλὼν τῷ πυρί, Καὶ θυμιάσας τῷ Θεῷ, πῶς ἔτρεμεις;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ναδάβ, ἢ Ἀβιὺδ δύο ἦσαν παῖδες Ἀαρών,

Ἰερέως Ἰερεῖς, πυρὶ δὲ ζώνω ἄμ.Φε.θυμίων.

Αὐτὰρ ἀπ' ἑρανοῖο Θεῷ Φλόγες εἰς χθόνα βάσιν,

Ἀ'μ.Φω ὁμῶς κατέφλεξαν, ὃ δ' ἔτρεσαν ἦτορ Ἀαρών.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΑΣΑΜΕΝΟΥ

τὸν Ἰσραηλίτην.

Παῖς Ἰσραηλίτιδος ἐξ Αἰγυπτίς, Ἀγὰς κατεσκήδασεν Ἰσραηλίτην.

Τὸν ἡμίσειν δὲ τῆτον Ἰσραηλίτην Ὁ Δημαγωγὸς ἐκ λίθων θανέειν κρίνει.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Πέτροι κακχεφαλῆς, τῷ δ' ἀνέρος ἄμφι θαμεῖοι

Πίπτειν, ἐνεκ' ἀρήσαθ, Ἐβερ γόνον, ἄθλιος ἀνδρῶν.

Ἀ'θλιος, ἐδ' ὠνόησεν ὃ εἰ κακὸν ἵζει, ἐκείθεν.

Οὐδ' ὅτι πετροβόλητον ἀπηνέα πότμον ἐπίσπῃ.

ΑΡΙΘΜΟΙ.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΩΡ ΤΟΥ ΕΛΕΓΜΟΥ.

Τ' ἄδωρ ἐλεγμῷ τῷ παλαιτέρῳ νόμῳ, Ὑδωρ καθαρεῖ τῷ νεωτέρῳ νόμῳ.

Το μὲν θανατὲν εἶχε τὸς πεπτωκότας, Τὸ δ' ὑγιαίνει τὸς μετασχόντας πλέον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δεῦρο γύναι πάρ' ἐμ' ἴσας, ἀτὰρ σφετέρῃσι παλάμαις

Πηνθ' ἀπαλὰ κνήδεμνα κρηάτος ἐξ ἀποώσεως.

Τέτο δ' ὕδωρ προπίνεσθα ἐλεγχιον ὀφθα δαειν.

Ἡ' ἐ νόθοιο λεχρὸς ἀντίαςας, ἢ καθαρεύεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΜΩΣΕΩΣ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΝ ΤΗΣ

ΜΑΡΙΑΜ. ἢ ὅπως ἐλεπρώθη.

Τὸν διμαγωγὸν τὸν μέγαν Μωϋσέα, Τὸν αὐτὰδελφὸν Μαριὰμ κακῶς λέγεις;
Οὐ γὰρ δέδοικας, μὴ θεὸς ταῦτα κλήων, ἢ Μωϋσῆος σιγῶντος, ἀμύναιτό σε

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ως φθόνε κακὸν ἄμαχον, ἀπείριτον ἄχθος ἀρέρης,

Νῆσε μὲν ἀργαλήν, ἢ ἢ αὐτοῖσιν ὀρμαῖοις

Εμβεβαῖα κακὴν κατὰ σαρκὸς λήραν ἐγείρεις,

Μὴ ποτέ μοι πελάσους, Μαριὰμ, ὑποδειγμα φοβεῖ με.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΗΣΑΙ

τὴν Χαναάν, ἢ ὑποσρέψαντες γίγαντας

ἐν αὐτῇ τῇ Χαναανίτις ἔλεγον.

Ἄνδρες κατεσκέψασθε τὴν Χαναανίτιν; Ναὶ Μωϋσῇ κύριε, πάντα γὼν φάτε.
Ἡ γῆ μὲν οἶα, βοτρυς ἔτος δακνύει, οἱ δ' ἄνδρες ἡμῖν ὡς γίγαντες κενθάροις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Γαίης Χαναανίτιδος ἐπίσκοποι ἄνδρες ἦλθον

Γεδόοι, ἅταρ μὲν ἐφασαότες θεάωντο,

Οἷος ὦ με, ἔθαι τε Φυῇ τ' ἀνατέτροφον ἄνδρας;

Ἐκ δ' ἀρχ βοτρυν ἔλοντο, φίλοις δ' ἐμίγησαν, ἐταίροις.

ΕΙΣ ΔΑΘΑΝ, ΚΑΙ ΚΟΡΕ, ΚΑΙ ΑΒΕΙΡΩΝ, ΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ

αἰς Μωσῆν βλασφημίαν αὐτῶν, ἢ γῆ κατέπιον.

Τὸν τῷ Δαθάν ἄνθρωπε θάνατον βλέπων,

Ἐκφύγε τὴν μίμησιν αὐτῷ σωφρόνους,

Μὴ γῆ χανῇσα παμφαγὸς δέξαιτό σε, καὶ τοῖς ὀρώσιν ὄψις οἰκτιρῇ γόνυ,

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Γαῖα μὲν εὐρύτερος ὑπὸ σόμα ὥσον ἀλιτροῖς,

Οὐρανὸς δ' ἀλδῆλον ἀπὸ φλόγα ὕσιν ἐραζε,

Καὶ Κορε τ', Ἀβειρών τε, Δαθάν τε πεφν', ἀμφὶ δὲ τοῖσι

Κτενε δικασίης πατήκοντ' ἄνδρας ἀρδην.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΑΒΔΟΝ ΑΛΡΩΝ ΤΗΝ ΒΛΑΣΤΗΣΑΣΑΝ.

Ἀνθιφρεσθὰ ῥαβδος Ἀαρωνίτις, τὸ θαῦμα τῷ σὲ προγράφει, κόρη, τόκῃ.

ΕΞ Α

Εξ Ἀκρῶν γὰρ τῆς Φυλῆς κατηγμένη. Ὡς πύθος ἐβλάστησας αὐτὸν τὸν λόγον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δώδεκα ἑβδομοὶ ἔσαν προκείμενοι, οἳ ἀπατῶν

Ἀνθοφόρος γεγαῖα τὸν ἄχρον Ἀρχιερεῖα

Δείξει, ἡ δ' ἄρα ἑβδομος Ἀκρῶν ἀνθοφόρησεν

Οἷη, αὐαλέα δὲ αἱ ἑνδεκά λειψῶν ὅσας

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΛΑΡΩΝ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΑΖΑΡ.

τῷ ᾧ αὐτῷ, ἀντ' αὐτῷ, χρεῖσιν.

Γένηται ἰδὲ, Μωϋσῇ, τὸ σὸν σωμα. Καὶ πῶς λαλήσεις ἐκέχων λαλῶν ῥῆμα;

Ὅμως τὸν γόν, Ἀκρῶν Ἐλεάζαρ. Ἐχῆς, ὀφλισκάνοντα πατέρες τὰ χρεῖα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οὕτως ἀμφὶ κέρυμβα, τὸ κυκλίσασαι βροτοὶ Ὡς.

Μωϋσεὺς μέγαλοιο ἀδελφεὸς ἔκταν' Ἀκρῶν,

Αὐτὰρ ὁ τῶδ' ἱερὸν Ἐλεάζαρος ἔνδυτο πεπλον,

Εἴνδ' ἱερεὺς μὲν ἔγιντο, πικρὸς παῖς ἐσθλὸς ἀπ' ἐσθλῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΑΛΚΟΥΝ ΟΦΙΝ, ΤΟΝ ΤΟΥΤΣ ΟΦΕΟ.

δήκτες Ἰσραηλίτας ἰώσαν.

Ζῶντας δράκοντας θανατοὶ χαλκὸς δρακῶν.

Ἀρ' ἐν ὁ χαλκὸς τὸς ὄφεις ἐθανάτη;

Καὶ πῶς τίς ἐγνώ χαλκὸν ἐν θανάσιμοις; Οὕκην ὁ χαλκὸς, ἀλλ' ὁ τῷ Σταυρῷ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Λέχρειος ἐντετάνυστο ὄφιν ἑλὼν ὀρθῶν βεβηται

Χαλκίος, ἀντίτυπος ζῶν ὄφιν κακοεργῶν.

Τὸν προτιοσσήμενοι ὀφείδονται Ἐβραῖοι,

Φύγγανον ἐκ κακοῦτος, ζῶν δ' ὄφιν ὡλλυε νεκρὸς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΤΩΣΙΝ ΩΓ, ΚΑΙ ΣΙΩΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

Εἰθῶν βασιλεῖς Ὡγ τε ἡ Σιών ζῶν. Ἀμφοῦ ἐκλήσαν πρὸς τὸν Ἰσραὴλ μάχην.

Τί γέν τὸ περιμ τῆς μάχης μὴ δὲν θείας; Ἀμφοῦ σπάθῃ τέτρηκεν Ἰσραηλίτης.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀρὸν Ἀμορραίων, Βασάν δὲ κεν ἄπειρον Ἀρὸν.

Ἀμφοῦ κοίρανον τ' ἀπειρεσίων πτολιμαρχῶν.

Οἷος

Οἷος Ἰεδαίων κρατερῶν καὶ βαλε λαός.

Ἀΐξε δ' ὑπερφιάλων, ἢ ὑβριστῶν βασιλῶν.

Εἰς τὴν ὄνον βαλάμ, καὶ ὅπως κληθεῖς

ὑπὸ βαλάκ ἐπὶ κατάρρα τῷ Ἰσραὴλ, ὃ

δ' εὐλόγησε μᾶλλον αὐτόν.

Τὸν Βαλάμ προσκαλῇ Βαλάκ μάτην· Οὐ μὴ κατέπαυ τῶν ἐπιυλογημένων·

Οὐδ' εὐλόγησεν τὰς κεκατηραμένους. Μὴ τῆς ὄντος γὰρ ἀφρονεῖς γίνῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βαλάμ, ἄλλοφύλοιο ὄνος ποτὲ γῆρυν ἄειρεν.

Ἀγγέλου ἀπείσαντος· ἐμὲ δ' ὄνε κάμμορε γλώσσα.

Οὐ ποτὲ μοι κραυγὴν ἐπὶ δόσανε γῆρυν ἄειρεν.

Ὡς Θεὸς ἀντίσταν, ἐδ' ἄλλοφύλῳ γεγαῶτι.

Εἰς τὸν Φινεὲς στνεκκентοτντα τον μίγεν.

Τὰ τῇ Μαδιαν αἶα Ἰσραηλίτην.

Τὸν σερομέσην Φινεὲς λαβὼν παλιν. Τὸν Ἰσραηλίτην μετ' ἠπίσεμόν.

Ἀμαρτία μίγοντα Μαδιανίτι· ἰδιόζας ἀπὸστα τῆς κατ' αὐτὴν αἰσχύνης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μίχτο Μαδιανίτιδι ἔβρε παῖς, ἀφρονα ῥιζών.

Χώσατο δ' ὑψιμέδων, πελάος δ' ὀλοθρεύετο λαός.

Ἀνθ' ὧν ὡς ἐνόησαν ὀλέθρια Φινεὲς ἔργα.

Οὐτάσεν ἀμφοτέρους, θείαν δ' ἀπεπαύσατο μῆνιν.

Εἰς τὴν ἁλῶσιν Μαδιὰμ.

Φεῦ σοι Μαδιὰμ τῆς ἀκοσμίης ὄση! Τὰς πόλεις μου σε βασιλεῖς δέλης βλέπω

Τὸ καλὸς αἰσχρός, τὰς πόλεις πεδιαδας.

Σὲ δ' αἰχμάλωτον Ἰσραὴλ, ἢ δελίδα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ δ' ἐάλωσαν πόντε μαδιανίται βασιλῆες.

Ἐγχεῖ Ἐβραῖοι ὑπο, γυνάτο Φιλαδαμάντες.

Σὲ τε, Ῥοβὴμ τε, Ῥοχόμ τε, ἢ Εὐν. ἀμφὶ δὲ τοῖς Οὐρ.

Τοιοῖ δ' ἔφ' ἕκτος ἔλειψε Φῶως Βαλάμ ὑπὸ δρεῖ.

ΔΕΥΤΕ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

ΕΙΣ ΜΩΣΗΝ ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΩΝΤΑ ΔΗΜΑΓΩΓΟΝ ΑΝ-

Θ' ΕΑΥΤΕ ΤΟΥ ΝΑΥΗ ΊΗΣΘΕΝ, Ω ΤΩ ΜΕΛΛΕΙΝ ΑΠΟΘΥΨΕΑΙΝ.

ΜΩσῆς μὲν ἐξάγεισε τῶν αἰγυπτίων, Γογγυσά λαὸς δῆμος Ἰσραηλῆτης
Ὁ παῖς δὲ Ναυῆ, καὶ θεράπων Μωσέως. Πρὸς τῆς ἐπαγγελθούσας εἰσάξει

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. (τοπος.

Οὐ δὲ σὺ γαῖαν ἔειδες ἐπαγγελίης μέγα Μωσῆ,

Οὐ δὲ σὺ, ἀλλὰ σε πρὸ πνοῆς λίπαι· ἀντι δὲ σέο

Ναυῆ παῖς μετέγοντο μέγα κρατέων ἐνὶ δήμῳ,

Εβραῖοι δὲ σε κλαῖσαν ἀλλήλους ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

ΕΙΣ ΤΗΜ ΕΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΩ, ΩΔΗΝ ΜΩΣΕΩΣ.

Ὡδὰς δὴ γινώριζε τὰς τε Μωσέως. Τὴν μὲν χαρὰς ἔπασμα, τὴν ὡ ἐξοδῶς
Τὴν δὲ δριμύτην, καὶ φρίκη συνισμύνην. Τὴν ἐγγραφεῖσαν τῷ νομῷ τῷ δευτέρῳ.

ΕΙ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἄσμα τόδ' ἄσμα φόβοιο Θεῷ βελὴ ἄμμιν ἀπειλῶν.

Αἵματος ἐκμεθύοντα, κρεωφαγε τε μαχαίρης.

Χεῖλα παμφαγεα· πτοίη μ' ἔχει εισαίοντα,

Μὴ ποτε σὼν βελέων πειρήσομαι, μετ' ἀνάσσων.

ΕΙΣ ΜΩΣΗΝ ΕΝ ΤΩ ΑΠΟΘΗΣΚΕΙΝ ΕΥΛΟ-

γόντα τὰς δώδεκα φυλάς Ἰσραὴλ.

Τὸν εὐλογητὸν Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ. Καὶ Μωϋσῆς νῦν εὐλογεῖ, λοῖσθα πνέων,

Οὐκ ὡ μίᾳ τῆς πάντας εὐχῇ συνδέων,

Ταῖς δ' εὐλογίαις τὰς φυλάς τιθεῖς μέτρον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οὐρεῖ εἶδον ἀνακτα Θεὸν μέγαν ἀμφὶ μέγαλῳ

Μωσῆς, ὡδ' ὅπ' ἄχεσε. Λεῖψ δ' ἐσαφιστον ἄχοντας,

Οὐρεῖ καὶ τε θάνατον εἶδετο, πρῶτα δὲ φυλαῖς

Δώδεκα ἐβραΐως εὐχὰς δοτο δώδεκα πάσας.

Ι Η Σ Ο Υ Σ .

ΕΙΣ ΡΑΑΒ ΤΗΝ ΠΟΡΝΗΝ. Η ΤΟΤΕ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΥΣ

Τερχὼ σώσασα, ὕψερρον, ἀλίσκομένης αὐτῆς.
μόνη τῶν ἄλλων ἐσφθῆ.**Σ**Ωσασα Ῥαάβ Ἰσραηλίτας δύο. Ἀντεπρίατο παγγονῇ σωτηρίαν.
Μιμείσθε πόρνην τῆς Ῥαάβ τὴν καρδίαν. Ὡς ἂν τύχητε ψυχικῆς σωτηρίας

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀνδρε Φύγεσθε. Φύγεσθε, καλωδίῳ ἀμφιδεδόντες
Θυρίδος, ἐκ δὲ μολαίτ' ἐμὲ δ' ἐκ κακότητος ἔλεσθε.Ἡμεὶς ἐμὸν πτολίετρον ἀλώσετε ὅξεί δουρὶ
Ἰμετέρῳ. ταδε πάντα τελέσομεν, ὡς ἐπέοικεν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΒΑΣΙΝ ΤΗΣ ΚΙΒΩΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ

Ἰορδάνου διαίρεσιν.

Ἀν ἡ Κιβωτὸς ἡ πάλαι τυπεμένη. Διχῇ διαιρεῖ τὰς ῥοὰς Ἰορδάνου.

Πῶς ἡ Κιβωτὸς ἡ νοητὴ Μαρία. Οὐ τὰς θαλάσσας τῶν ἐμῶν κακῶν τέμνῃ;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίπτε ῥέεθρον καλὸν, Ἰορδάνη ἀργυροδίνῃ

Στήκας; τοῖς δ' ἀνέρεσσιν ὁδὸς γυναι; οὐδὲ διχάσθης.

Ἡ ὅτε τις διχάσσει τομῷ ξίφει ἄρνα νεογνόν;

Τίς σε τάραξε; Θεὸς αἰνῶς περιδείδια κρίσιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΤΗΟ ΙΗΣΟΥ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ.

Παρήλθες ἀσέβειαν ὡς Ἰορδάνην. Τὴν σὴν τὸ λοιπὸν κοψὸν ἀκροβυσίαν
Καθὼς Ἰησὺς ἐν μαχαίρᾳ πετρίνῃ. Ἐν ἀπαθείᾳ δηλαδὴ σαρκὸς παθῇ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ξίφει σιδαρέῳ πρώτως μὲν Ἀβραμ περιτεμνέται

Υἱας ἐξ, ὁ δ' ἔπειτα πετρίνῃ ἀμφὶ μαχαίρᾳ

Ἰησοῦς ῥὰ ὑπέρτατον, ὁ τυπὸς ἐπλήτετο Χριστῷ.

Οὗτος δ' ἀπαθείης ξίφει οἶδε βροτὸς περιτεμνέται.

ΕΙΣ Ι-

ΕΙΣ ΙΗΣΟΥΝ. ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΠΙ ΤΗ ΟΠΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓ-
γέλου φόβον, πίπτοντα ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν.

Τ' ὑπογράφηκε τῷ Θεόπτῃ Μωσέως, Ἀρχαγγελοπτεῖς, ἢ τρέμων πίπτεις κάτω.
Τί γυν πέπονθας ὁ τρέμων ἀρχαγγέλου; Εἰ τῷ Θεῷ κατέδες αὐτῷ τὴν θέαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀγγελος αἰγλήεις ἐξ Αἰθέρος εἰς χθόνα βαίνων.

Ὁ πλοφόρος προπέφαντο Ἰησοῦ ἡγεῖ Ναυῆ.

Ὁς δέ μιν ὡς ὠόησε Θεῷ μέγαν Ἀγγελον εἶναι.

Τῆμος ἔραζε κύνησε, τρόμος δέ οἱ ἔκετο γῆα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΛΩΣΙΝ ΙΕΡΙΧΩ.

Εἰ δακρύσω βέλοιο δικαίως ζωνε, Τὴν Ἰεριχὼ κλαῦσον ἡΦανισμένη.

Πόλιν τοσαύτην μυριοπληθεστάτην, Εἰς ἧς Ῥαὰβ σέσωσε τῶν ἄλλων μόνη.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐπτάκι σαλπισάντων ἐπτά Θεῷ ἱερῶν.

Τείχεα Ἰεριχὼ χαμάδις πέσω ἀθρόα πάντα.

Τίπτε δὲ λαὸς ἅπας, ἢ κτήνεα ὅλκτο πάντα.

Οἷον ἀπ' ἐκ κακότητος Ῥαὰβ Φύγων ἐξ ἅμα πάντων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΕΤΣΙΝ ΑΧΑΡ ΤΟΥ ΚΛΕΨΑΝΤΟΣ

ἐκ τῶν λαφύρων Ἰεριχὼ γλῶσσαν χερσὶν.

Τί τὴν κλαπεῖσαν γλῶσσαν ὦν γῆ χωνύεις Ἀχαρ πονηρὲ; καὶ γὰρ ἐσι χερσὶν.

Ὅμως λαλήσει ἢ σιγῶσα τὸν δόλον, Καὶ πετρεῖν σε τὴν σολὴν ἐπαυδῶσα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οὐνεκα σῆς δολόου κακομήχανε Κύριος Ἀχαρ

Χώσατο κλεπτοσύνης, πικρὸν δὲ κον ὥλεσε λαόν.

Ἀλλὰ γε ἢ σὺ λάϊνον ἐπέσσαο τὸν δὲ χιτῶνα,

Λάκκισόν τε πέτρῃσιν ἐφεύρεο κάμμορε πότμον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΥΡΠΟΛΗΣΙΝ ΤΗΣ ΓΑΓ ΠΟΛΕΩΣ, ΚΑΙ

τὸν ἀνασκολοπισμὸν τῷ βασιλέως αὐτῆς.

Ἡ γὰρ πόλις δάκρυε πυρπολημένη, Ἀλλ' ὡς ἔοικον ἐδὲ δακρύειν ἔχεις.

Τὸ πῦρ γὰρ ἐξήρανε τὰ βλέφαρά σε, Καὶ πᾶσαν ἐξίχμασεν ὑγρὰν ἀτμίδα.

ΕΙΣ ΤΟ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίς ποτ' ὄδ' ἐκ ξύλοις μετήγορος ἐσι δίδυμ
 Ἀΐθλιος; ἐκ δέ οἱ ὅσσε βίη βάλλον; ἔτος ἐκείνος
 Γαί βασιλεὺς μεγαδόξος, ἀτὰρ μέγα αἰσχρος ἀπόφλα.
 Ἀῖρετι μὲν ἡγεμῖα ὑπὸ πότμῳ θυμὸν ὀλέσας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙ' ΕΠΙΤΙΜΗΣΕΩΣ ΙΗΣΟΥ ΕΝ ΓΑΒΑΩ
 ΣΑΣΙΝ ΗΛΙΟΥ

Ἦλκε νῦν μὲν Ἰησὺς ἰσησί σε, Ἐν Γαβαῶ τῆς πάντε νικῶν σατράπας.
 Χρῆσθς δ' Ἰησὺς ἐξ ἀμαυρώσει σε Τὸν τῆ σκοτῆς ἄρχοντα τῷ Σταυρῷ τρέ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(πων

Ἠελίς ἀκάματος αἰδρόμομος ἱσταται ὀρμῇ
 Ἐν Γαβαῶ, τὸ γὰρ οἱ ἐπεκέκλετο διος Ἰησὺς.
 Ἦ ῥὰ μετεσσομένων ὄδ' Ἰησὺ ἐπλετο τύπος.
 Ὅς σέλας Ἡελίοιο μετὰ ζοφὸν ἡματι τρέψει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΩΝ ΙΕΒΟΥΣΑΙΩΝ ΟΛΕΘΡΟΝ, ΟΥΣ ΚΑΤΩ
 μὲν Ἰησὺς μαχαίραις, ἄνω δὲ Θεὸς χαλάζαις ἔκτεινε.

Πᾶν δραπετεύεις ἄλλοφυλε; πᾶν τρέχεις; Ἄνω Θεὸς σε ταῖς χαλάζαις κτίννυει.
 Κατὼ μαχαίραις Ἰσραὴλ ὄλλουσί σε, Ματὴν προφύγεις ἐπαρελθὼς τὸν

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(Φόνον.

Πόντ' Ἰεβουσαίων ἀτάσθαλα ἔθνεα πάντα
 Ἰησὺς μὲν ἔπεφνε κατὼ χαλκήρεϊ δαγρῇ.
 Πετροβολεῖ δ' ἐφ' ὅπερθε Θεὸς πετρήσει χαλάζης
 Τῆς δὲ σφισὶ μεδεόντας ἐπὶ ζύλῳ ἔλλαβε ποτμός.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΙΗΣΟΥ.

Ὁ χθρὲς τὸν ὄζον Ἠλὶς σήσας δρόμον, Νῦν παντελῇ πέπονθεν ἀκινήσιαν,
 Ὡς μὴ Θεὸς δόξειε τοῖς ἀπληξέροις, Πρὸς τὰς ζώας βλεψασι θαυματοργίας.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Πολλὰ μὲν ἐκτελέσας σιμῆια, πολλὰ δ' ὀλέσας
 Ἐθνεα ἄλλοφύλων Ἀρήϊα διος Ἰησὺς.
 Παισὶ δ' ἔβρε χαρίεσσιν ἐπὶ χθονα κληροδοτήσας.
 Αὐτὰρ ἔπειτα θάνατον λιπαρῷ ἐνὶ γήραος ἔδω.

ΚΡΙΤΑΙ

Κ Ρ Ι Τ Α Ι.

ΕΙΣ ΙΟΥΔΑΝ ΤΟΝ ΜΕΤΑ ΙΗΣΟΥΝ ΑΡΕΛΑΝΤΑ
τῶν Ἑβραίων.

ΤΟΥ Μωσῆος θανόντος ἱησῆς μένει, Τὲ δ' ἱησὺ θανόντος Ἰῶδας μένει.
Μὴ γὰρ σερατηγῶν αὐδεὶς ὁ Δεσπότης, Μὴ γὰρ Θεῷ λείπῃσιν ἀκρουφίης
ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. (Φίλοι.

Ναυὴ πᾶσις ἱησῆς κάτθανον ἀρχὸς Ἑβραίων.
Κάτθανον, ὃς πόλλ' ἔργε, Θεὸς δ' ἐχθροῖσι φαάνθη.
Εὔγεο Ἑβραίοις μετ' ἱησὺν ἀρχὸς, Ἰῶδα,
Ὡς γὰρ εἰ ἔσπεθ', ὁμῶς καὶ σοι Θεὸς ἔψεν ἀρωγός.

ΕΙΣ ΑΔΩΝΙΒΕΖΕΚ ΤΟΝ ΧΑΝΑΝΙΤΗΝ. ΟΣ ΠΑΝΤΑΣ ΟΥΣ
ἔχρηστο τῶν ποδῶν σερῶν ἢ τῶν χειρῶν, ἢ αὐτὸς
τὰ ὁμοία πέπονθεν.

Αδωνιβεζεκ βασιλεὺς Χανανίτα Τῆς μὲν Βεζεκ, Θεὸν σε τένομα γράφει,
Καθὼς κεν αὐχεῖς αὐτὸς, ὥς δ' ἐγὼ κρινῶ, Σὺν ὧν Βεζεκ δαίκνυσιν Αἰδωνεα.
ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τλαῖμον Ἀδωνιβεζεκ ἄχειρ, ἢ ἄπες ποτὶ γάμῳ
Ἐρπε διὰ σεργοιο κατ' αἰόλον ἐρπυσῆρα.
Καὶ σύ ποτ' ἄρ' πολλῶν ἀλλογλώσσων βασιλέων
Γένατά τ' ἔξεταμες, χεῖράς τ' ἀπέκοψας ὀνεργής.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΦΟ-
δὸν χεσαρσαθὲμ τῷ Σύρε, ὃν Γοθονιὴλ ὁ Ἰσραηλί-
της κατεπολέμησεν.

Αὐθ' ὧν παρηγόμικας εἰς τὸ σὸν σείρας, Καὶ τῷ Βάαλ τέθυκας Ἰσραηλίτα,
Χεσαρσαθὲμ δάλευσον ἀρχῇ Συρίας, Γοθονιὴλ δὲ τέτον ἠττήσῃ παλιν.
ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χθιζὰ μὲν εὐτεβέοντες Ἰεδαῖοι γένος ἄφρον
Μυρίον ἔθνος αἶσον ὀλέσσατε νῦν δ' ἀσιβέντες

Ε'ΘΥΕ

Εἴθεσιν ἐξεδόθητε. Θεὸς δ' ἡμῶς ἐλέησας,
 Αὐτὶ κατ' ἐχθρόνων κρατερὰ κλέα ὤπασεν ἰσχύϊ.

ΕΙΣ ΑΩΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΤΕΙΝΑΝΤΑ ΔΟΛΩ ΤΟΝ

ΜΩΑΒΙΤΗΝ ΕΥΛΩΜ.

Χαίροις Ἀῶδ μάχαυρα διζομωτάτη. Δί' ἧς Ἐυλὼμ ἔκτανε τὸν Μωαβίτην.
 Ὅλων μονώσας τῶν θεραπεόντων δόλῳ. Τῷ δ' Ἰσραὴλ καύχημα γίγνεται μέγα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Μωαβ ἀνέκσεν Ἐυλὼμ κακὰ δ' ἔρδον Ἰουδαίοισι.

Τοῖς δὲ Θεὸς πονέει ἐλεήμονα ἔμβαλε κῆρον.

Καὶ σφιν ἀνω προπέτομον ἀρηγόνα ἀλκιμον Ἀῶδ.

Ὅς τὸν Ἐυλὼμ κατέπεφνε λόγῳ δολόοντι συλήσας.

ΕΙΣ ΔΕΒΩΡΑΝ ΤΗΝ ΝΙΚΗΣΑΣΑΝ ΙΑΒΙΝ

Τὸν ΧΑΝΑΝΑΙΟΝ.

Γυνὴ Δεβώρα μάετος ἐστὶν ἡ Φύσις. Ἀνὴρ Δεβώρα μάετος ἡ στρατηγία.
 Τί γυν γύνανδρός ἐστιν; ἑδαμῶς ζῶνε. Γυνὴ καθαρῶς, ἀνδρακάριος δ' ὅμως.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀῖρονες ἔχεται ἱσθίν ἐμείνης θηλυτεράων.

Θηλυτέρη γὰρ ἅπασιν Ἰουδαίοις Δεβώρα

Ἀῖρε ἢ ἀντιβίοισι μαχήσατο, ὠδέ τ' Ἰαβιν

Πανσυδίη κατέπεφνε Χανανίτην βασιλῆα.

ΕΙΣ ΙΑΗΛ ΤΗΝ ΠΑΣΣΑΛΕΥΣΑΣΑΝ ΤΟΝ ΣΙΣΑΡΑ.

Ὡ γάλα πικρὸν ὡ μεθυθεὶς Σισάρα. Τῆς Ἰαήλ πάρεγον οἰκτρὸν εὐρέθη.

Καὶ πατταλευθεὶς τῷ βίῳ ἀπηλάγη. Μὴδ' αὐτὸς καὶ γνὸς ὅστις αὐτὸν κτιν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(νύει).

Γλάρος ἐξεμέθυσε χαρμαῖδε κάθευδε Σισάρα.

Τῷ δ' Ἰαήλ κροτάφοισιν ἐπήξατο πάσσαλον ὀζύν.

Ἐκ δὲ θυμὸν μελέων φίλον εἶλετο διὰ γυναικῶν.

Εἶναι ταῦτα κάκισα πικρὸν γλάρος, ἄθλιος ὕπνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΚΟΝ ΓΕΔΕΩΝ.

Θάρσει Γεδεὼν ὕγρον ἀθρῶν τὸν πόκον. Τῆς γῆς ἀπάσης μηδαμὴ βεβεργμῶνος.

Θάρσει Γεδεὼν ξηρὸν ἀθρῶν τὸν πόκον. Τῆς γῆς ἀπάσης πανταχῇ βεβεργμῶνος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Σῆς ὃδε ἀγνωτόχαια πόκος τύπος ἔπλετο μήτρης.

Οὐ Γεδεὼν μὲν ἔριψε κατὰ χθονὸς αὐτοὶ ἐόντα.

Αὐτὰρ οἱ ἑρανόθω δρασσίαις ἐνικαππίσαν ὄμβρος

Οἷω ἔδε πρότασθ δρόσῳ ὑποδύετο γαῖα.

ΕΙΣ ΓΕΔΕΩΝ ΣΥΝ ΜΟΝΟΙΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙΣ

τὴν μαδιὰμ ἠττήσαντα.

Ἡ χῦσα σάλπιγγ· ὕδρια κεκλασμένη, καὶ λαμπὰς ἐξαφθῆσα Μαδιὰμ τρέπει

Οὐ τὸτο τῆς σάλπιγγος, ἢ τῆς ὕδριας, Οὐ τῆς Φανάσης λαμπάδος, Θεῶ μόνῳ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Τοῖς δὲ τριηκοσίοις Γεδεὼν ἄμα, οἱ κατὰ κῦνας

Γλώσση λάψαν ὕδατος ἀκρεῖθρε ποταμοῖο

Ἀλλοφύλων ὠαρίζε μυριάδας, ὠδὲ Μαδιὰμ

Αὐχόνα κόψ' ἀγέρωχον, ὃ οἱ Θεὸς ἔσπετ ἀρωγός.

ΕΙΣ ΑΒΙΜΕΛΕΧ ΤΟΝ ΦΟΝΕΥΣΑΝΤΑ ΤΟΥΤΣ ΕΑΤ.

τῷ ἀδελφῷ, εἴτα πέτρα μυλικῇ καταρῆαυσεν

ὑπὸ χειρὸς γυναικὸς ἀναιρεθόντα.

Ἀνθ' ὧν πρὸς αὐτὴν ἐμπαροινεῖς τὴν Φύσιν.

Καὶ τὸς ἀδελφῷς κτιννύεις Ἀβιμέλεχ,

Λίθῳ μυλικῷ συντριβήσῃ τὴν κάραν, καὶ χεῖρ γυναικὸς κατακαυχῆσσιτό σεν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Ἀβιμέλεχ μέγ' ἄδικε, κασιγνήτοις πολὺ πῆμα,

Ταῦτά σοι ἐς' ἐπίχειρα φιλοπτολιμοῖο μονοιῆς,

Πέτρος ὑπὲρ κεφαλῆς θανατιφόρος ὅσέα θλάττων,

Καδδ' ἄορ ὡ σπλάγχνοισι πεπηγμένον, οἷσιν ἀπώλε.

ΕΙΣ ΙΕΦΘΑΕ ΤΟΝ ΘΥΤΣΑΝΤΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΑ ΕΑΤ.

τῷ τῷ Θεῷ διὰ τὴν ὑπόσχεςιν.

Μακάριος σὺ τῆς σφαγῆς Ἰεφθαῖ, τὴν παιδα γάρ σεν τὴν μόνην, τὴν παρθόνον.

Μηδὼν μελήσας τῷ Θεῷ σφαζὼν θυεῖς, τὰς εἰς ἐκείνον ἐκτελὼν ὑποσχέσεις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Παρθωνικὴ μελέη σὺ μὲν ὀρχῇ, χερσὶ δὲ σῆσι

Τύμπα.

Τορπαν' υποκτυπέεις, περὶ πατρὶ δὲ κάμμορε χαίρεις.

Οὐνεκ' ἀπὸ πτολέμοιο τροπαίουφόρος μετανοεῖ,

Αὐτὰρ ὄγ' ἔ μὲν ἐκὼν, ἔμπης δέ σε δαιροτομήσει.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΑΜΨΩΝ.

Τίχτες Μανωῆ, θαῦμα, πρὸς γῆρας μέσον,

Καὶ ταῦτα, Σαμψών, ἄλλο θαῦμα, τὸν μέγαν,

Καὶ θαῦμα τρίτον, ἐξ ἀχάρπτε νηδύος, ἐπαγγελείης τῆς σποράς ὑπ' ἀγγέ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

(λου.

Ἄσσα τοι ἐξερέω σέρνοις οὐκιάτθεο γύναι,

Παῖδα τέκης κρατερόν, ἢ ἄλλοφύλοις μέγα πῆμα,

Αὐτὰρ οἱ ἐς κεφαλὴν τέμνων ζυρὸς ἔκ ἀναβήσῃ,

Οὐ πῖετ' ἐξ οἴνου, ναζωραῖος Θεὸς ἔσσι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΑΜΨΩΝ ΣΧΙΖΟΝΤΑ ΤΟΝ ΛΕΟΝΤΑ.

Τὸν μερακίσκον ἢ βλέπεις Σαμψών ζόνε;

Πῶς τὸν λέοντα συλλαβὼν σχίζει; βλέπω,

Ὅ τοῖνυν ὃν μεράζει τοιαῦτα δράσας, ὁποῖος ἔσσι συνταγείς τοῖς ἀνδράσιν;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Οὐρεος ἔσσυτ' ἄφαρ σκύμνος λιὸς ἐκ δασυφύλλου.

Οὐρεὴ παῖε δὲ πλευρῶν, ἀτὰρ λυγρὰ μῆδετο ἔργα.

Τὸν δ' ὥς ἔν ἀνόησιν ἐπάλμωνον ἐγγύθι Σαμψών,

Χερσὶ λαβὼν τριβαρῆσι κατέκτανε διχθὰ κεάσας.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΣΑΜΨΩΝ ΤΟ, ΤΙ ΒΡΩΜΑ ΕΞ

ἔσθοντος, ἢ ἐκ πιχερῆ ἐξῆλθε γλυκύ;

Τί τρωκτὸν ἐκ τρώγοντος; ὦ Σαμψών λέγεις,

Ἐκ δ' ἰσχύοντος γλυκερόν προῆλθε τί;

Μὴ τὸν λέοντα, ἢ τὸ τῷ σίμβλῳ μέλι. Αἰνιγματῶδῶς τῷ λόγῳ παρισάνεις;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Λιὸς ὄρεσκόμοιο ἀγνοεῖν ποτὲ Σαμψών

Κάββαλε, τὸν δὲ πεσόντα μελίσσαι ἀμφεπύοντο,

Τῶν ἀπὸ χερσὶ Φίλῃσι μέλι δαίσατο Σαμψών.

Ἄλλοφύλοις δ' αἰνίγμα προήκατο δεινὸν ιδέσθαι.

ΕΙΣ ΣΑΜ-

ΕΙΣ ΣΑΜΨΩΝ ΟΝΟΤ ΣΙΑΓΟΝΙ ΤΟΤΕ ΑΛΛΟΦΥΛΟΥΣ
 Φονεύσαντα. ἦν ἡ ἀποθλίψας ἐπίων
 Ἀνδρὲς μία χεὶρ, σιαγών ὄνκ μία. Ὅλως ἀπεκτόνασιν ἀνδρας γιλίης.
 Μὴ χειρὸς ἔργα ταῦτα μὴ σιαγόνος. Οὐκ ἔσιν εἰπεῖν, τὴ Θεὸς δὲ ἡ μόνος

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Σιαγόνος ποτ' ὄνκιο ἐφίψας ἀλκίμε Σαμψών.

Εὐδ' ἀνέρας οὐαρίζας ἀπερὼνας, ὕψρον αὐτε

Δίψης ἀργαλῆς κατεπαύσας ἄχθος ἄλαστον.

Ἡ δὲ γὰρ ἡμερῶν τοι ἀπέκλυτε νᾶμα σιαγών.

ΕΙΣ ΣΑΜΨΩΝ ΤΑΣ ΤΗΣ ΓΑΖΗΣ ΠΤΑΛΑΣ ΕΠΙ

τῶν ὤμων ἀράμωνον, ἡ εἰς χεβρῶν

ἀνενεγκόντα τὸ ὄρος.

Ω' Φρικτὸς ὤμος, ὃς πύλας Γάζης ὄλας.

Μοχλῷ μετ' αὐτῷ, ἡ δυοῖν παρασάδων

Φέρων ἀνέλχεις εἰς Χεβρῶν ὄρος λοφον. Σὺ τάχα ἡ γῆν πᾶσαν ἐξεβάσας

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Γάζαν ὑπὸ πτολίετρον ἐταίρη μίσγετο Σαμψών.

Τῷ δὲ πύλας πτύζαντ' ἀραρυίας ὀναετήρες.

Τὴς δ' ὡς ὦν ὀνόητε μέσσην κατὰ νύκτα βαθεῖαν

Ἡρεκε κατωμαδίης πυλεῶνας, ἄλτο δ' ἐκείδων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ ΔΑΛΙΔΑΣ, ΗΝ ΕΠΕΙ-

ρᾶτο τῷ Σαμψών, καθ' ἣν ὁ περιεγύετο αὐτῷ.

Ω'ς κρεῖσσον εἰς πῦρ ἔμπεσεν τὸ παμφαγον.

Ως κρεῖσσον εἰς θάλασσαν, εἰς Ἀδὲ ἑρμα.

Ἡ γ' εἰς γυναικὸς ἔμπεσεν μυσαρίαν. Ἡ Δαλιδά σε ταῦτα παθέτω, ζῶν

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίπτε γύναι κακότεχν' ὀλοὸν γένος, αἰσχρὰ Δαλιδά

Ἀνδρὸς εἰς περητίζεις διαγνώμοναι ἀλκήν;

Ὁ Φρα καὶ ἄλλοφύλοισι Φαίης κρυφίας διὰ βελᾶς.

Ω'ς ἀρα πάγχυ γύναι Φιλομόζυγος ἐπλεο δαμαε!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ. ΚΑΘ' ΗΝ

ἡ δὲ αὖθις περιεγένετο.

Ὡς κρείσσον ἀνέκτοισι συμβῖν ταῖς ἀγρίαις.

Καὶ σιθαιεὶν δακρυῖσι· ἢ συζῆν λύκοις.

Καὶ συγκατοικεῖν σκορπίοις ἀνημέροις. Ἡ γυνὴ γυναιξὶ τὴν Δαλιδάν μοι βλέ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(πα

Κυριδὶς ἀλόχῃ ἐπεβήσας· ἄλχιμε Σαμψών.

Ἡ δ' ὄφελος λεχέων ἀπο τηλόθι λέντρα βαλίσσας.

Ἡ γὰρ ὅν ἐκ σε Φίλων βλεφάρων ὅσον ὅσον ἀμέρσαι.

Μελιχίοις ἐπέεσαι· νόον ἀπὸ κρυπτόν ἐλῆσα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ, ΚΑΘ' ΗΝ ΟΥΔΕ ΑΤΘΙΣ.

Τὸν Σατανᾶν σχοίη τις εἰς συνοικίαν. Τελχίνι πικρῶ συνδιάζων τὸν βίον.

Μὴ γυνὴ γυναικὶ· ἢ γυναικὶ μαχλαδὶ. Ἡ Δαλιδά μοι μάρτυς ἐστὶ τῷ λόγῳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Νῦν τρίτατον σέο, Σαμψών, Δαλιδά παρηγίζεαι.

Σὸν κρείττος ἀμφοφώσας· πόθεν δ' ἄρα; ὄφρα δαίη.

Εἴτη δ' ἄλλοι Φύλοις· σὺ δὲ εἰ ἀπατήλια βάζεις.

Εὐφρονέων ἀχει τῷ, τετράτη δὲ σε πείρα ὀλέσσει.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΥΦΛΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΑΜΨΩΝ.

Τί γὰρ μιὰρὰ Δαλιδά πρὸς γυνὴν εἰσέφας; Τυφλώσας Σαμψών, ἄρ' ἐρασὴν βελτίω.

Δοκίμῃς ἐφύρσεν, πᾶ δ' ἂν εὖρης· ἢ τίνα; Ὅντως γυνὴ σὺ χρέμα μισαρώτα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(τον

Τίς σε Φίλων βλεφάρων ἀπαμέρσας· ἄλχιμε Σαμψών;

Ὅς με κόμην κεφαλῆς ἀποείλετο· τίς δ' ἄρ' ἐκεῖνος;

Ἡ δὲ γυνὴ ὀλόσσει· Δαλιδά δὲ μιν καλεσθῆναι.

Ὡς τάλαν, ὡς κραδίηφιν ὅφιν διεθέρμανας ἔλον.

ΕΙΣ ΣΑΜΨΩΝ ΑΛΗΘΟΝΤΑ ΕΝ ΤΗ ΜΥΤΩ.

Εἰ δάκρυον δειλαινὸν ἐκβλύζεις θέλεις· Δάκρυε τυφλωδύτα Σαμψών τὸν μέγαν.

Καὶ τυφλὸν ἀλήθοντα, Φεῦ· δίκην ὄνθ'. Καὶ τῶν γυναικῶν Φεῦγε τὴν ποιηρίαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ὅς ποτ' ὄνθ' κατέπεφνε σιαγόνι μυρία Φύλα.

Νῦν γυνή

Νῦν γὰρ ἡγ' ὄνος ποτὶ μύλη σίτον ἀλήθει·
 Οὐ θέμωνος βλεφάροισι προδερχομένοισι καλύπτειν·
 Αὐτὰ δὲ Φίλα βλεφάρα καλυψάμενος τυφλότητι·

ΕΙΣ ΣΑΜΨΩΝ ΣΤΕΣΣΕΙΟΝΤΑ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ, ΚΑΙ
 ΣΥΜΦΟΝΕΥΟΝΤΑ ΕΑΥΤὸν τοῖς ἄλλοφύλοις

Ἡβῶσι Σαμψὼν ἀνιέρχεται τείχες· Καὶ συναγὼν τὸ κρατος τῆς ἰσχύος
 Ἀλλ' ἀκόρεται λείπουσιν, ὥς τῆς ζήμιας· Πλὴν ἢ τυφλώττων ἀμυνέται τὸν

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

(Φθονον

Παίγνιον ἄλλοφύλοις πίνεσι προήλυθε Σαμψὼν·
 Στῇ δὲ παρὰ σάθμῳ κίονας δ' ἔλε χεῖρεσι δοῖς·
 Σείσει δ' ἐλὼν, πρὸ δ' ἅπας χαμαδὶς πᾶσαν ἀπλετος οἶκος·
 Σὺν δὲ τ' ἔρ' ἄλλοφύλοις αὐτὸν κατέτεφνε Φονῆα·

ΕΙΣ ΡΟΥΘ ΤΗΝ ΜΩΑΒΙΤΙΝ, Ἡ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΤΟΥ
 ἀνδρὸς αὐτῆς θανόντος κριθολογεῖσα, ἔτρεφε
 τὴν πωθεραν αὐτῆς νοομνίν

Γυνὴ Νοομνὴν ἀνδρὶ ἢ τέχνος ἅμα· Συνεχφυγεῖσα πρὸς πόλιν Μωαβίτιν·
 Τοῖς παισὶ καλὰς νύμφαγωγὰς παρέθους· Ὑποστρέφει δὲ σὺν μόνῃ τῇ Ῥεθ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

(μνη

Παῖδες ἐμοὶ τίνα τὴν δ' ὀρώμεν κριθολογεῖσαν
 Κέρην; αὐτὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμονα ῥέζει·
 Μωαβίτις τὸ γύναιον, ἔβη δ' ἄρα σὺν τε Νοομνίν·
 Ἡ καὶ ἡ Ῥεθ καλεῖται νύμφη δὲ οἱ εὐχεται εἶναι·

ΕΙΣ ΒΟΟΖ ΜΙΓΝΤΜΕΝΟΝ ΤΗ ΡΟΥΘ, ΚΑΙ ΓΕΝΝΩΝ-
 τα ἐξ αὐτῆς Ὡβιδ τὸν πάππον Δαβιδ·

Ὡς εἰς ἀγαθὸν τὰς κριθὰς Ῥεθ συλλέγεις· Εἴπερ δὲ αὐτῶν τῇ Βοοζ γυνὴ γίνῃ·
 Χρεῖσθ' ὑπερμῆτωρ ἀθρόον δεδογμένη· Καὶ γὰρ τὸν Ὡβιδ τὸν Δαβιδ πάππον τέ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

(κῆς

Τίς ποτ' ἄρ' ἦσθα γύναιον ἐμῷ ποδὸς ἀγχι πεσῦσα
 Νύκτα δὲ ὀφθίην; Ῥεθ ἡδ' ἐγὼ ἀμφὶ σε κείμεν·
 Ἡ χθρὲς ἐπ' ἀσυχύεσσι τεοῖσι κριθολογεῖσα
 Χαῖρε φίλον κάρα, χαῖρε, Θεὸς δὲ σοὶ ὀλβια δοίη·

ΒΑΣΙ-

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΣΑΜΟΤΗΑ.

Παιδας μὲν ἔσχων ἡ Φενάννα μυρίας. Ἡ δ' Ἄννα καρπὸν κοιλίας εἴρασε ἕνα.
 Πλὴν ἀφανὴ μὲν τῆς Φωάννης τῇ βρεφί. Ἄννης δ' ὁ καρπὸς ἐμφανὴς ἢ προ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(βλέπων.

Ελκανά τις ποτ' ἀνὴρ δυσὶ μίσγετο θηλυτέρεσι.

Τῇ μὲν ἀπειροσκόῳ, τῇ δ' αὐτ' ἀτόκῳ γεγαυῆα.

Ἡ' τις ῥὰ ἢ ἀλαστον ἐπὶ Φρεσὶ πῶθος ἔχεσχε.

Λισσομένη δὲ Θεὸν παιδὸς πέρι, τίξε Σαμυῆλ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚ ΒΡΕΦΟΥΣ ΘΕΩ ΚΑΘΙΕΡΩΣΙΝ ΣΑΜΟΤΗΑ.

Βλέπων Σαμυῆλ, ἢ βλέπόντων ἀκρότης. Θεὸς δίδοι, ἢ Θεὸς σε λαμβάνει.
 Δίδοι μὲν μόν, οἰκετὴν δὲ λαμβάνει. Τίε προσευχῆς, ἀγιώτατον βρεφός.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Νηδύς ἐξ ἀγόνιοι κλυτὸς γόνος ἦλθε Σαμυῆλ.

Οὐδ' ἀπὸ ἡ γυνεῖ τερα Θεοδίων συνθεσίων.

Λήθετο ἅς σιγῶσα Θεῷ περὶ δακρυτ' ὑπέστη.

Αὐτίκα δ' ἐκ μήτρης τόν οἱ ὠπασεν ἀγνὸν ἱρῆα.

ΕΙΣ ΟΦΝΕΙ, ΚΑΙ ΦΙΝΕΕΣ, ΟΙ ΕΚ ΘΙΣΙΩΝ ΠΡΟΑΠΟ.

γευόμενοι, ἐκίνησαν τὸν Θεὸν εἰς ὀργὴν κατὰ

Ἡλεῖ τῷ πατρὸς αὐτῶν.

Υἱοὶ μίαιροι πατρὸς ἱερῶτα. Ὀφνεὶ πονηρὲ, Φινεὶς καχεργάτα.

Α' θ' ὧν σιλάτε τῶν θυσιῶν τὰ κρέα. Ἔργον μίας γάμησθε πικρὰς ἡμέρας.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Υἱε δυσίερω Φυτοσπόρε ἀρχιερεῖος.

κῆρ' ὅλοην κέδασαντο εἷα κατὰ πατρὸς ἄνωθον.

Οὐνεκα θυσιῶν ἀποδαίνυντο, κρεάγην

Χύτρεφι τριόδοντα καθέσπες, ἀθλοὶ ἀνδρῶν.

ΕΙΣ ΣΑ.

ΕΙΣ ΣΑΜΟΥΗΛ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ΝΥΚΤΟΣ ΠΑΡΑ ΘΕ-
 ΟΥ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΝΤΕ ΤΙΝΙ ΚΑΛΟΙΤΟ.

Ο'ράς δρόμους Σαμὴλ τε τιναίς. Θεὸς καλεῖται τὰς τὸν Ἡ' λέει δὲ τρέχει.
 Ἐκείθω εἴναι προσδοκῆσαι τὸν λαόν. Καὶ ὑβερὸν δὲ δέκε τὸν κεκληκῶτα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τρεῖς σε Θεὸς ἐκάλεσε Σαμὴλ ὕδ' ἐμιν ἔγνων.
 Ἡ' λέει γὰρ καλεῖται σε τρεῖς ἔλτεο τὸν ἱερεῖα.
 Τετρατόν αὖθ' ἐκάλεσε Θεὸς εἶμα, καὶ μιν ἐτέγνωσ.
 Καὶ μετὰς αὖσα τέλος κατὰ ὕατον ἔλαβον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΣ ΚΙΒΩΤΟΥ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΝ. ΚΑΙ

τὸν θάνατον Ἡ' λέει.

Ως ἡμερῶν σὺ κακοδαίμων ἐστίς. Ἐν ἡ συνωλοθρευσῶ ἐθνικὸν ζῆφον.
 Σεπτὴν κιβωτὸν, σεμνὸν ἀρχιερεῖα, καὶ δυσάριθμον ὄχλον Ἰσραηλιτῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ω' φελες ὦ κακοδαίμον ἄπαις. ἢ ἄτεχνος ὁλοσθαί.
 Ἡ' λέει μὴδὲ τεκεῖν ὁλοσθρε καμμορε παῖδε.
 Ω' δὲ χάσας ἔναξ ὑψίθρονος. ἢ δὲ Κιβωτός.
 Ε' θρεσιν ἐξέδοθι. διφρε δὲ σὺ ἔκτετες ἄπαις.

ΕΙΣ ΔΑΓΩΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΑΖΩΤΙΩΝ ΠΙΠΤΟΝΤΑ

πρὸ προσώπῳ τῆς κιβωτοῦ.

Αζώτε φριζὸν τῷ Δαγῶν πεπτωκός. Καὶ πρὸ προσώπῳ τῆς Κιβωτῆ καίμων.
 Ως οἷα προσκυνῶντος αὐτὸν ὀντρούως. Καὶ τῆς Κιβωτῆ τὸν Θεὸν Θεὸν σὺνεις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀζώτιο προπέμπετε τὴν δε Κιβωτὸν.
 Ἡ' Δαγῶν τρομέων χαμάδις πεσε γῆα δὲ λυθῇ.
 Πέμπετε, ἢ γὰρ ἔδρησιν ἐπιζέσει ἔλκος ὕμῃσι.
 Μυῶν τ' ἔθνεα πυκνά ἐμπληθῶσιν ἀέρας.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΣΑΜΟΥΗΛ ΚΑΙ ΟΠΩΣ ἨΤΗΣΑΝΤΟ

ἐαυτοῖς βασιλεία οἱ Ἑβραῖοι.

Γηρᾷ Σαμὴλ. Ἰσραὴλ δὲ τὴν κρίσιν. Οἱ παῖδες αὐτῆ λαμβάνουσιν οἱ δύο.
 Πλὴν τὰς πατρικὰς ἐμμεμῶσι τρόπος. Ἀποξωδῶνται τῆς λαχέσης ἀξίας.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Α΄ Φρόνης Ἐβραῖοι ἀτάσθαλε μωρὰ γενέσθαι,

Κοίρανον ἀμ. Φαφώσα βροτὰ παῖν, ἀντὶ Θεοῦ.

Ὅς σὺ μένος ἀνασσόν, ὅλων βασιλεύτατος ἄλλων.

Ὡς ποτὶ ὑπατὴν ἐπιμηθεῖα σύνετιν ἔξεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝ ΣΑΟΥΤΑ.

Τὸ γὰρ Σαὺλ πάρεργον ὡς ἔργον μέγα, Τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἔξ ἀντιπρόφου

Πλανωμονας ὡς ἔργον ἐκζητεῖς ὄνυς, Καὶ βασιλείαν ὡς πάρεργον λαμβάνεις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Ὁ Ἀμμόνας ποτ' ὄνυς διζήμιως ἦκε ἐφ' ὄρο.

Πατὴρς ἐβ' μέγ' ἀλλυτον ἀπὸ κράτος ἔλλαβε Σαὺλ,

Ἐστὶν τοῖς γούεταῖς ἐπιπαθεῖς, καὶ σφιν ὑπέρβη.

Καὶ τάχα κεν σε Θεὸς λαμπρόν βασιλεῖα ποιήσει.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΣΑΟΥΤΑ, ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΤΟΤΕ

Ἀμμανίτας ὠλοθρευσον.

Εἰς πρῶτον εἶδος αἶχιον τυραννίδος, Ὑπερ Σαὺλ τις αἶχιος τυραννίδος;

Σαὺλ ἐκείνον τὸν μέγαν, τὸν ὠμίαν, Τὸν εὐπρεσώπων, τοῦ καλὸν τὴν ἰδέαν;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Τίς θ' ὁδ' ἀνὴρ ὑπερήλιξ, εὐρότατοι δὲ οἱ ὦμοι;

Ἀμμανίτην δ' ἀπολυσί, ποῦν ἢ ἀπείρονα λαόν.

Κοίρανος Ἐβραῖος ὁδ' ἀρ' ἐπλετο λῶσε γενέσθαι.

Κίς δὲ μιν ἐξεφύτυσσε, Φίλον δὲ οἱ ἐνορμ. Σαὺλ.

ΕΙΣ ΙΩΝΑΣΑΝ ΟΠΩΣ ΜΟΝΟΣ ΕΠΙΔΡΑΜΩΝ ΤΟΙΣ

ἔχθροῖς ἢ τρέψας αὐτὰς εἰτα κηρυχθείσης νηρείας.

γευσάμωρος μέλιτος, ἐκινδύνευω ἀποκτανθῆναι.

Ὡς τόλμα, τόλμα καρδίας Ἰωναθαν! Μόνος προσεμα βαρβαρων μοιράσι.

Καὶ συν Θεῷ τὰς παντὰς εἰς Φυγὴν τρέπεις. Ἢ ἢ θανάτῳ βρωστὶς μικρῶς

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ

Ὅς μόνος ἀλλοφύλοισιν ἐπισσυστο ἥτε τις θῆρ,

Νῦν μέλεος θανάτῳ, Ἰωναθαν ἀντίος ἦκε.

Ὅθεν ἐπ' ἐστίτηφ. Φαγον μέλι ὦ μέλι πικρὸν.

Οὐδε

Οὐ δὲ πατήρ οἱ ἄρξε πρόπας δὲ ἐλύσατο λαός.

Εἰς τὴν σφαγὴν ἀγαγ, ὃν σὺ θέντα τῷ σάουτᾳ

παρὰ τὴν θῆραν κέλευσιν, ἀπέκτεινε σαμουήλ.

Καὶ τῷ Σαὺλ τὰς χεῖρας ἀπέδρας Ἄγαυ, Ὁ παρμίας Αἰμαλκήτης ἀνὰ.

Ἄλ' ὃ Σαμυὴλ τὴν μαχαίραν ἐκφύγης. Τὴν πικρίαν δὲ τῆς θανάτος κτανθεῖς

Εἰς τὸ αὐτό.

(μαθῆς

Τίπτε Σαὺλ μεγάλειο Θεὸς ἀπέσας ἐφειμάς;

Ἐν δ' Ἄγαυ ἐξέσας Αἰμαλκήτην βασιλῆα.

Οὐδ' ἀπεδειροτόμησας; ἀτὰρ σεο δειροτόμησι

Κοιρανίην Κύριος. Ἄγαυ δ' ὀλέσει Σαμυὴλ.

Εἰς Δαβὶδ μόνον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ

προκριθῶτα εἰς βασιλείαν.

Χεῖρας Σαμυὴλ τὸν Δαβὶδ βασιλῆα. Καὶ πνεῦμα τῷ χρισθῶντι σεπτὸν προσπνίει

Σαὺλ ἀποσὼν τῷ κεκατηραμένῳ. Αὐτὸν δὲ μάλλον μίαν πνεῦμα πνίγει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐ μέγεθος τε, βίη τε. Φυῖτ' ἀγαθόν τε πρόσωπον.

Οὐδὲ πρωτοτοκίην ἀρεῶν ὀψιτοκίης

ἀμφὶ Θεῷ κραδίην γὰρ ὃ διζέται, ἔδῃ τε σώμῃ.

Δερχεο, Δαβὶδ ἀνακτα τὸν ὅποιμνῃσι πονῶντα.

Εἰς τὸ πονήρον πνεῦμα τὸ πνίγον σάουτᾳ.

ὃ τῇ Δαβὶδ κιθάρα ἡσύχαζω.

Ἐναντίωσιν ὡς πνευμάτων βλέπε. Τὸ μὲν προφῆτην τὸν Κίς ὅν δεικνύει

Τὸ δ' αὐτὸν ἄλγος, ἢ πιεζέ, ἢ πνίγει. Μὴ τῷ πνίγοντι, ὡς τριάς πνίγει

Εἰς τὸ αὐτό.

(λαβῶ

Πνεῦμα θεηγορέοντος ἀπέπτατο ἐκ σεο Σαὺλ.

Οὐνεκα παρμειδέντος ἐλῆσας συνθεσίων.

Πνεῦμα δὲ τοι κακίης μεταπτατο, καὶ σε ἀπάγχει.

Καὶ τάχα κόν σε, τέλος, Δαβὶδ ἀπέπνιξ' ἀπειροτός.

Εἰς τὴν σφαγὴν Γολιάθ.

Δαβὶδ ὁ ποιμὴν ὁ βραχὺς κατὰ χρόνον Κτείνει Γολιάθ τὸν γίγαντα τὸν μέγαν

τὸν ὀπλίτην ἀοπλος, ἐξ ἐνὸς λίθου. Τῷ δ' Ἰσραὴλ καυχίμα γίγνεται μέγα.

Εἰς τὸ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Βάρβαρος ἄλλοφύλοισι προέσσυτο, ἐκ δὲ καλεῖτο

Ἀνέρα μενομάχον εὖ εἰδοτα δημοτῆτος.

Θαῦμα δ' ἰδέσθαι ἔην μικρὸς δὲ μιν ὤλεσε δαβὶδ.

Καὶ οἱ ὁβληθεὶς καίτο μέγας μεγαλωσὶ τανυσθεὶς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΔΑΒΙΔ ΚΑΙ ΙΩΝΑΘΑΝ.

Τῆς ἀγαθῆς σου καρδίας Ἰωνάθαν! Τὸν παῖδα Δαβὶδ εἶδες ἡρισευκότα

Καὶ φίλον αὐτὸν ἔσχες αὐτῇ τῇ θεᾷ. Υἱὸς ἀνακτος τὸν ταπεινὸν ποιῶνα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οὐκ ἄρα ἐσθλὸς ἀνὴρ Φλαύρῳ ἐπιμίσγεται ἀνδρὶ.

Εσθλῷ δ' ἐσθλὸς ἔοικε κακῷ τε κακός. Φίλος εἶαι.

Ἡ' βλέπε τὸν δε Φερίσον Ἰωνάθαν ἦμα Σαῦλ.

Δαβὶδ τῷ δε Φερίσῳ ὁμῶς Φιλότητι μιγῶντα.

ΕΙΣ ΔΑΒΙΔ ΛΑΒΟΝΤΑ ΜΕΛΧΟΛ ΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ

Σαῦλ γυναῖκα. ἀνθ' ἧ ἤνευκε πρὸς Σαῦλ ἔκα-

τὸν ἀκροβυστίας ἄλλοφύλων.

Ἄγεις ἑκατὸν Δαβὶδ ἀκροβυστίας. Τῷ σὺ βασιλεῖ συμπλαχεὶς τοῖς βαρβάροις.

Καὶ τὴν ἔεινε παγκάλην θυγατέρα τὴν παῖδα Μελχὼλ εἰς γυναῖκα λαμβάνεις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Μελχὼλ ἡριεπόσεια, Σαῦλ θυγάτηρ βασιλῆος.

Ὡς ἄρα σὼν λεχέων ἐπιβήμενον εὖρεο ἄνδρα

Πάγχυ τεῷ γονεῖ βασιλεύτερον. αὐτὰρ ἅπαντα

Θηλυτέρησε τέθιφ', ὑπὸ δ' ὄμματα βασκανα βάλλει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΘΟΝΟΝ ΣΑΟΥΤΑ ΤΟΝ ΕΙΣ ΔΑΒΙΔ.

Τί γὰρ παροινήσαντι τῷ Δαβὶδ λέγε Σαῦλ πονηρὲ. δυσμναίνεις κρυφίως;

Καὶ ταῦτα γαμβρῷ τυγχάνεντι γνησίῳ. Καὶ τῷ κακῷ σε πνεύματος λυτρεμέ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

6 νφ

Τίπτε Σαῦλ καχόμητι, κακὸν κάρα, δύσθεα ῥέζεις;

Τίπτε λυγρὴν πρᾶπιδεσει τῆς πέρι μῆτιν ὑφαίνεις;

Δαβὶδ ἀποκτενέειν μεμαῶς τὸν ἐμόζυγα Μελχὼλ;

Οὐ μὲν ἀποκταίεις, ἐπεὶ ὅ τοι μορσιμὸς ἐστίν.

ΕΙΣ ΔΑ-

ΕΙΣ ΔΑΒΙΔ ΦΕΥΓΟΝΤΑ ΕΚ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΑΟΥΛ.

προπεμπύσης αὐτὸν τῆς μελχόλ.

Να) σῶζε σὺ τὸν ἄνδρα Μελχόλ ἐνδίκως. Βελας δὲ πατὴρ ἀκέρως τὰς αἰτίας.

Ναί Φῶγε Δαβὶδ τῷ Σαὺλ τὴν μανίαν. Καὶ πρὸς Σαρμεὴλ σπεύδε τὸν χεῖ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

(σάντα σ)

Δαβὶδ δ' ἐκ θυρίδος καταπέμπεται, ἔνδε εἰ ἦτορ

Παλλεθ' ὑποτρομέοντι Σαὺλ κότον, ἀλλὰ καὶ ἔμπης

Γέναισι κραυγνοποροισι περὶ εἶβον. ἔργα τὰ Μελχόλ

Τοιγ' ἀπαντι δάμαρ ἀνὰ ζυνὰ δέμνια βάνει.

ΕΙΣ ΔΑΒΙΔ, ΟΠΩΣ ΦΕΥΓΩΝ ΛΟΠΛΟΣ, ΗΠΑΤΗΣΕΝ

Αβιμέλεχ τὸν Ιερέα καὶ ἔλαβε παρ' αὐτὸς ἄρτον, καὶ ξίφος.

Αβιμέλεχ δέδεξε τὸν Δαβὶδ μόνον Ἀπὸ προσώπου τῷ Σαὺλ πεφευγότα.

Καὶ δὲς μὲν ἄρτον, δὲς δὲ καὶ τέμνον ξίφος. Ὡς ἂν φαγὼν χρεσταιτο καλῶς

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

(τῷ ξίφει).

Ὡς ποτ' ἀπὸ πτολέμοιο νηλυδι τὰς μυριάδας

Παρθονικὰ χάρισαντο. Σαὺλ δέ τε τὰς χιλιάδας.

Οἶος δ' ἄρτι πρόσσι τῷ Ἀβιμέλεχ Ιερεῇ.

Ὅς δὲ οἱ ἄρτον ἔδωκε, καὶ ὀξυδόντ' ἀκινάκην.

ΕΙΣ ΔΑΒΙΔ ΕΜΒΑΛΟΝΤΑ ΤΗ ΓΕΘ ΠΟΛΕΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΦΥ-

γὴν, εἴτ' ἐπεὶ ἐγνώσθη τοῖς ἐκεῖ, τρεψαντα ἑαυτὸν

εἰς ἐπίληπτον, καὶ ὕτως ἀπολυθῶτα.

Φεύγων ὁ Δαβὶδ τῇ Γεθ ἐμβάλλει πόλει.

Γνωσθεὶς δὲ αὐτὸν εἰς μελάνυχλον τρέπεις.

Ἀσσημα Φωνεῖς, καὶ τὸν ἄφρον ἐκπτύεις.

Τῶν τῆς ἀναγκῆς ποικίλων σοφισμάτων!

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Ὡσαυτε τὸν δ' ἐπίληπτον ἀπὸ σαθμοῦ θυράων

Παῖδες ἐμὲ, δεινὸς μοι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄραται

Κεκμονὸς ἐν δαπέδῳ, σιέλαι δὲ μιν ἀμφιέχονταί

Χεῖρες ἐκπιδύοντες, ἀτὰρ γ' ἀσχήμονα πασχει.

ΕΙΣ ΔΑΒΙΔ ΣΥΛΛΑΒΟΝΤΑ ΕΝ ΣΠΗΛΑΙΩ ΤΟΝ ΣΛΟΥΤΑ ΚΑΙ
καταλιπόντα τῷ ἀποτεμέντι μικρὸν τῆς διπλοῦδος.
Σαὺλ πνέει πῦρ κατὰ Δαβὶδ ἀδίκως. Καὶ Δαβὶδ αὐτὸν συλλαβὸν ἔκτινυει.
Σφζει δὲ μικρὸν ἐκτεμῶν τῷ μανδύϊ. Τῆς χρηστότητος, τῆς ἀνιζικαλίας!

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Σπείει ὁ γλαφυρὸς Φεύγων προεκήλυθε Δαβὶδ,
Αὐτὰρ ὃ οἱ κοτῶν ἐπελήλυθεν ὕερα Σαὺλ.
Οὐδὲ μιν εἰσνόησε, νόησε δὲ Δαβὶδ ἐκείνον,
Οὐδ' ἐκτενε νόησας, τμήμα δ' ἀφειλετο πέπλῳ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΝΗΝ ΣΑΜΟΥΗΛ.

Καί τινι Σαμὴλ ὁ βλέπων οὖν ἔβλεπων,
Τὴν μὲν σκοτωθεῖς τὴν κατ' αἰσθησιν κόρην,
Τὴν δὲ προφῆτιν σχὼν προφητικωτέραν. Θρηνηθεὶς τὸν οἶκος Ἰσραὴλ ἅπας.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Καί σε βίη θανάτοιο βίησατο διέ Σαμὴλ,
Καὶ σὺ μετὰ χθονίοισι τὸ μὲν τέλος εὐρέο πότμος.
Αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἀθάνατον οὐ φρεσὶν ἦσιν ἀνῶμων.
Οὐδ' ἀθάνατος ἔης, θάνεις δὲ τε ἢ σὺ Σαμὴλ.
ΕΙΣ ΑΒΙΓΑΙΑΝ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΑΒΑΛ, ἢ ΤΙΣ ΟΡΓΙΖΟΜΕ-
νον κατὰ τῆ ἀνδρός αὐτῆς τὸν Δαβὶδ δώροισι ἡμέρωσε.
ἢ ὕερον γυνὴ Δαβὶδ γέγονον.

Ἀνσερ πονηρὴ τῆς Ἀβιγαίας Νάβαλ, ὡς εὐχαρίσει τῇ γυναικὶ μυρία.
Δι' ἧς σέσωσται τὴν Δαβὶδ Φυγῶν σπάθῃ. Καὶ αὐτὴ θανάτῃσας ἔμικρῳ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(Χρόνω.

Ἀθρεῖς τὴν δ' ἐπ' ὄντι βεβαίαν ζεῖνε γυναῖκα;
Ἀθρῶ, ἀτὰρ τί οἱ ὄνομ'; ὕνομ' αἱ Ἀβιγαῖα.
Οὐνεκα δ' ἀνδρὸς εἶσα λιτάζεται, ἔδ' ἀφάμαρτε,
Μικρὸν ὅσον δὲ δάμαρ κληθήσεται, ἢ ποτνιαται.

ΕΙΣ ΔΑΒΙΔ, ΟΠΩΣ ΜΟΝΟΣ ΠΡΟΒΑΛΩΝ ΤΩ ΣΑ.

ἢ λ κοιμωμένῳ; ἢ λ ἀπέκτενεν αὐτόν.

Δαβὶδ τί μέλλεις; τί βραδύνεις τὸν Φόνον; Ἰδὲ τὸν ἐχθρὸν ὦ Χερσὶν λαβὼν ἔχεις.
Μὴ γάρ

Μὴ γὰρ ὀπλισθῶ κατὰ χρεῖς Κυρίου. Τῆς περὶότητος, τῆς ἀμνησικαχίας.

Εἰς τὸ αὐτό.

ὦ μέγα τολμῶν, θρασυκαρδιώτατε Δαβὶδ,

Μῆνος ἐπ' ἀντιβίων μεγαπληθεῖα ἔρχεαι ἐσμὸν.

Μῆνος, μὴδὲ Σαὺλ περὶ δειδίας ἐχθρῷ ἀλάσῃ;

Δειδία, πλὴν μοι χεῖρες ἀρηγόνες εἰσι Θεοῦ.

Εἰς σαοῦτα δεομένον τῆς ἐγγαστρίμυθου.

ἀνενευκέν αὐτῷ τὸν Σαμὴλ.

Ὁ χθὲς προφῆτης ἢ λαλῶν τῷ Κυρίῳ. Ἐγγαστρίμυθον νῦν λαλῶν γραΐδιον

Ὁ τὸν Σαμὴλ ζῶντα μὴ ζιτῶν βλέπειν, Ζιτῶν βλέπειν θανόντα, τῆς ἐμπλη

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὁ ῥθιος ἐξ Ἀΐδαο βλέπων ἀνάεισι Σαμὴλ.

Θιλυτέρη γὰρ μιν βίβισατο νερερόματις.

Λυγρὰ δὲ θέσφατ' εἶπε Σαὺλ ἀδίκῳ βασιλῇ,

Τῶν δὲ κῶν ὡς κατάρκασε Σαὺλ, Φίλα γένατα λῦτο.

Εἰς τὸν θάνατον σαοῦτα καὶ τὴν τεκνίαν αὐτοῦ.

Ὁ ῥθς τὸ τέρμα τῆς κακῆς ζωῆς ζῶντος ζῶντος, Συσφάττεται μὲν τοῖς ἐαυτοῦ τεκνίοις

Κορώννυται δὲ ἢ θανῶν πλατῆς γέλω. Τὰ τῷ Σαὺλ ἐνδίκῃ Φιμί σοι πάθη

Εἰς τὸ αὐτό.

Σκαῖ Σαὺλ, τὰ δὲ τοι κακίης ἐπίχειρα μυρίης.

Πότμος ὡς ἄλλοφύλοισι μετὰ τρισσοῖς τεκέεσσι;

Τῶν ἐγὼ ἔτινα ἄλλον, Ἰωνάθαν δ' ὀλοοῦζω

Μῆνον, ὃ γὰρ ζωὴς Δαβὶδ περιφίλατο ἄλλων.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β.

Εἰς τὸν ἐπὶ σαοῦτα, καὶ ἰωνάθαν ὀρηνον Δαβὶα.

Ναὶ τὸν Φίλον μὲν δακρύεις Ἰωνάθαν, Τὸν δ' ἐχθρὸν εἶπε, πῶς θανόντα δα-
Α'ναξ γὰρ ἦν, ἀνθρῶπε, χρεῖς Κυρίου. (κρύεις;

Τῆς συμπαθοῦς σε τῷ Δαβὶδ καρδίας!

Εἰς

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Γελβὲ σκιδόντα κατ' ἕρια μήποτε ὄμβρος
 Αἰθεροῦ προπέσοι, μηδὲ ψεκὰς ἑνδρόσος ἵλθῃ.
 Οὐνεκα τοῖς ὠὶ πικρὸς Ἰωναθαν ἔλλαβε πότμος.
 Δεὸς ἀπ' ἄλλοφύλων κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

ΕΙΣ ΑΒΕΝΗΡ ΤΟΝ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΣΑΟΥΛ, ΟΣ ΑΠΟΚΤΕΙ-
 νας Ἀσαήλ τὸν ἀδελφὸν Ἰωάβ, ἔπειτα σπωδόμε-
 νος τῷ Δαβίδ, ἐφονεύθη ὑπὸ Ἰωάβ.

Κτείνεις Ἀβωνήρ Ἀσσαήλ, ἄλλ' ὦ μαχῇ, Τύτῃ δ' ἀδελφὸς ὦ δόλωσε κτινύει
 Δαβὶδ στρατηγὸς τὴν Σαὺλ στρατιγέτην. Τῆς Φύσεως γὰρ ἐκδικεῖ τὴν αἰσχύνην.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Τίς ποθ' ὁ κλαυθμὸς ὄρωρε μεγίστονος; ὠδὲ βασιλεὺς
 Στεχεῖ δακρυχέων, αὐγὴν δὲ οἱ ἐς χθόνα νεύει;
 Δαβὶδ ὃ δ' ἐσυναχίσει λυγρῷ περὶ πότμῳ Ἀβωνήρ.
 Οὐ γὰρ χολωσάμενος περὶ κάσει πέφικεν Ἰωάβ.

ΕΙΣ ΙΕΒΟΣΘΕ ΤΟΝ ΤΙΟΝ ΣΑΟΥΛ, ΟΠΩΣ ΤΗΣ ΘΥΡΩΡΟΤ
 αὐτῷ νυσαξάσης εἰσῆλθε τις ἐχθρὸς.
 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

Ο' Ἰεβοσθέ τῷ Σαὺλ τὸ παιδίον, Ἀρξας ἀδίκως τῷ πατρὸς τεθνηκός.
 Ἐκ τῆς Ἀβωνήρ τῷ Φίλῳ συνεργίας, Νῦν γὰρ ὑπέσχω ὠδικώτατον Φόνον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Μήποτε νυσαλίην νοδὲ ὠδοτέρῃσι θύρῃσιν.
 Εὐνήσης πυλαῶρὸν, ἃ γὰρ τάλαν, αὐτίκα δαίμων
 Τήνδε λαθὼν σε Φίλα ἀπὸ καρήατ' ἀμέρσει.
 Μαρτυρὸς ὁ Ἰεβοσθέ Φίλῳ κεφαλὴν ἀπολεσσας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝ ΔΑΒΙΔ.

Τὸν ἡμίσειν χθὲς Ἰσραὴλ βασιλεῖα, Τὸν ἡμίσειν χθὲς, νῦν ὀλόκληρον βλέπε
 Αὐτοπροαιρετῶς γὰρ Ἰσραὴλ ἀπας. Εἰς αὐτὸν ἦκει, τῷ Σαὺλ τεθνηκός.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Μέγακα μόν σε Σαμυὴλ, Δαβίδ, ἔχρισσεν ἄνακτα.
 Πλὴν τριακονταετηρὸς ὅλης ἐπέβης βασιλείης.

Χρῆσθ

Χριστῷ ἀρ' ἡς τύπος, ὃς τριακωσὶ ὡς κύκλῳ
 Ἡελίῳ, μέγα χάριτος ἦς ὑποδείξατο ἀληθῆς.

ΕΙΣ ΟΖΑΝ ΤΟΝ ΑΨΑΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΚΙΒΩΤΟΥ ΑΝΑ-
 ζίως, ἢ ἐκ τῆ παραχερῆμα θανόντα.

Εν τῇ Κιβωτῷ τῷ Θεῷ τὸσον σέβας, Ὡς ἢ τὸν Ὀζαν ἐξ ἁφῆς θανεῖν μόνῃς
 τῇ τῆς Κιβωτῆ Δεσποτῇ τὸσον σέβας; Φριζῶμον οὐ πρόσμον ὑπὲρ ἀζίαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Μὴ ποτ' ἐπ' εὐαγγέσειν ἀναγέα δάκτυλα βάψης.

Τῆμος γὰρ θανάτε ὅλοῃν περιδείδιθι κῆρα.

Ἡμὸς ἁφῆν πετάσεις, ἢ ἁψαί, ὥδε ἢ Ὀζαν

Ὡς ἔλετο, Θεοτέρην ἐπὶ Κίσην δάκτυλα τεινᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΑΒΙΔ ΠΡΟΟΡΧΟΥΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΚΙΒΩΤΟΥ.

Εἴ τις βροτοῖς ὀρχησίς ἐστιν ἀμύμων, Ἡ τῷ Δαβιδ ὀρχησίς ἐστιν ἀμύμων.

Ὁρχήματος γὰρ τῆς Κιβωτῆ προτρέχει, Ἀνατρεχούσης εἰς τὸν ἀεχμαῖον τόπον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Μελχὸρ ἀριστοπόσεια τί μέμφει ὧ παρακοίτῃ;

Οὐνεχ' ὑπὲρ κίσης ἱερῆς περὶ κόρδακα παίζει;

Οὐ τι κακὸν τόδε εἶζει, ἐδ' ἀπρεπὲς βασιλῆϊ.

Χαράς Θεοτέρης δὲ τρανὲς σάφα δείκνυσσι σῆμα.

ΕΙΣ ΜΕΜΦΙΒΟΣΘΕ ΥΙΟΝ ΙΩΝΑΘΑΝ, ΟΝ ΧΩΛΟΝ ΟΝΤΑ

ὁμόσιτον ἑαυτῷ ἐποίησαν ὁ Δαβιδ, διὰ τὸν πατέρα αὐτῷ.

Δαβιδ τὸν ὄρκον, ἢ θα ὦν Ἰωνάθαν Ἰδὲ δὲ ἔργων τεματῶμονον βλέπε.

Μεμφιβαὶλ γὰρ παῖδας τὸν κυλλόπῃν, Ὁμοτράπεζον ὡ βασιλείῃς ἔχει.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Μεμφιβαὶλ τρεῖς ἔλασε ταλάντατε κυλλοπόδιον

Εσθλὲ εἵνεκα πατρὸς ὁμόθερονος αὐτῷ ἀνακτὶ

Ἰζοο, ἢ σύσσιτος ἐπὶ ξυνὸν ἔχεο δάπνον.

Ὁρκος γὰρ Δαβιδ, ἢ Ἰωνάθαν ἔλαβε τέμα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣ ΒΗΡΣΑΒΕΕ ΜΟΙΧΕΙΑΝ ΔΑΒΙΔ,

ἢ τὸν Φόνον οὐρείου.

Ὡς ἀπόλοιτο πᾶς γάμος ἢ πᾶν λέχος, Κακὴν γὰρ εἰς, ποίνιμον εὐρήσεις βίον.

Κα-

Καλὴν γαμῆς, θάνατον ἀντικερδάνης. Τὸν Οὐρίω θάνατον, εἰ βάλοι σκόπεϊ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Θιλυτέρη ποτ' εὐχρᾶς πλύνετο ἀμφι λοετρῷ,
Οὔμασι κρυφαίοις δὲ Δαβὶδ μιν εἶδε προκύψας,
Καὶ βαλὼν εἰς κραδίην, ἀνά δὲ ξυνὰ δέμνια κλίνθη.
Τὸν δ' ἄρα οἱ λεχέων ἐπιβήμαον Οὐρίαν ἔκτα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΣΑΛΟΜΩΝ.

Θέλεις ἰδεῖν γέροντα νήπιον βρέφος, Τὸν Σαλομῶν, ἀνθρῶπε, τεχθόντα βλέπε
Γηρᾶ γὰρ εἰς Φρόνησιν αὐτῷ τῷ τοκῷ. Ὡς τὴν σοφίαν ἐκ Θεοῦ δεδευμένος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Βηρσαβέε χθὲς ἔκλαες ἐφ' ἡεῖ πρεσβυγενέθλω
Οὐνεκά οἱ θανάτῳ σκοτόον νεφὸς ὅσσε κάλυψε.
Σήμερον αὖτε χόρευσον ἐφ' ἡεῖ λοιθογενέθλω,
Τὸν Σαλομῶν ἐκάλεσσας, ἀτὰρ βασιλεύτατος ἔσαι.

ΕΙΣ ΑΜΩΝ ΓΗΜΑΝΤΑ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΑΔΕΛΦΗΝ.

ἢ ὑπ' Ἀβεσαλὼμ ἀποκτανθέντα.

Καλῶς σοφίζῃ τὸν μεμαλαχισμῶν, Ἀμῶν πονηρὲ, ἢ νοσεῖν ὑποκρίνῃ.
Νοσεῖς γὰρ οὕτως τὴν ἐρωτικὴν νόσον, Ἥ ἢ καταστρεψαί σε πολλῶ τῷ ταχεῖ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Συγγονέων λεχέων ἐπιβάλλεις ἄθλιε Ἀμῶν,
Οὐδὲ Φύσιν τρομέων, ἐδ' ἄλκιμα δάκτυλ' ἀδελφῆ
Ἀβεσαλὼμ, ὃ δὲ σοι ἐπιχώσεται ἐκεῖ ἀνεκτῶς.
Ἀμφι πότῳ μεσάτῳ δὲ χερᾶς τεφρῷ αἵματι δεύσει.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΑΣΜΑ ΙΩΑΒ, Ο ΕΠΑΑΣΑΤΟ ΕΠΙ ΤΩ

συμπαθῇ θῆναι Ἀβεσαλὼμ ὑπὸ Δαβίδ.

Χαίροις Ἰωάβ τῇ σοφίσματος χάριν, Δι' ἧ λήλυκας Ἀβεσαλὼμ τῆς πλάνης,
Καὶ τὴν πατρικὴν ἰδέαν ἔπω βλέπῃ. Μὴ τῇ θυμῷ σβεσθόντος ἀκμὴν εἰς τέ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(7ος)

Ἀβεσαλὼμ ποτ' ἔπεφνον ἐὼν κάσιν, ἐκ δ' ἄρα πατρός
Ἐκφυγε χωρόμενος, τὸν δ' ἄρ' ἐλέησεν Ἰωάβ,
Χεῖλεσι δ' ἄλλοτρίοισι εἰς ἰσοφίσσατο μύθεσ,

Καί

Καὶ πάλιν ἐς γυνέταο τὸν ἦεα κάτθετο κόλπον.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ.

Α'βεσσαλώμ κάλλισε τῶν μερακίων, Καλὰ πρόσωπα, ἢ καλὰς αὐχεὶς τρεῖχας
Α'λλ' ἔχῃ καλὴν εὐτυχίαν ἢ καρδίαν. Εἰ τὸτο γὰρ ἦν, πατελῶς ἂν εὐτυχίῃς

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δευρό μοι ἐγγὺς ἰδὼν Α'βεσσαλώμ δέρκεο μῶμε.

Εἴ τί περ ἡλικίην μωμήσῃ, ἢ δέμας ἅπαν.

Ἡ' χεῖρας βριαράς, ἢ χρυσῆς πλοκαμίσκας.

Οὐ μιν ἐγὼ μωμήσομ', ἐπεὶ καλὸς ἐστὶν ἰδεσθαι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΝ ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ.

Ο'ν ὠδίνες πρὶν, νῦν ἐγύννησας Φθόνον Α'βεσσαλώμ ἄδικε, ἢ θήγεις ξίφος
Φεῦ: κατὰ πατρός, ἐδὲ γινώσκεις τόκα Ως ἢ Θεὸς χεῖρ ἰσχύει τῆς σῆς πλεον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Καινότατος πελέμοιο ὃ δὲ τρόπος, ἦις ἀποσὰς

Χεῖρα κινεῖ κατὰ πατρός, ὃ δὲ τρομέων ἀλειπείας

Οὐρεας ὡς βήσσαις, τὴν δὲ πτόλιν ἔλλαβε κείνος.

Αὐτὰ ὑπερθε Θεὸς τὸν ἀλάστορα ἐξοναρίζει.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΑΝ ΣΕΜΕΙ.

Ε'ς σὴν κεφαλὴν ἢ κατὰρα σε πέσοι, Α'φρων Σεμεὶ, ἢ κεκατηραμῶνε.

Τί γὰρ καταράς, τί δὲ ἢ βάλλεις λίθοις Τὸν εὐλογητὸν τῷ Θεῷ Δαβὶδ; λέγε

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Λοιμὸς ἀνὴρ Σεμεὶ Δαβὶδ τὸν ἄνακτα πέτροισι

Κακχεφαλῆς ποτ' ἔποιον, ἀρὰς δὲ ἐπέχευε βαρείας.

Τῷ δ' ἐπιᾶλτο Α'βισσὰ κατακτανεῖν μοναίων.

Α'λλὰ ἐ Δαβὶδ ὁμῶς κατερύκακον ἐσσύμῳν περ.

ΕΙΣ ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ ΜΙΓΝΥΜΕΝΟΝ ΤΑΙΣ ΠΑΛΛΑΚΑΙΣ

τῷ πατρός, ἐξ ὑποβολῆς Α'χιτόφελ.

Α'βεσσαλώμ δείλαιε τί δρᾷς; ἐπέ μοι Τὰ τῷ τεκόντι Φεῦ! καθυβρίζεις λέχη
Πισθεὶς ἀβέλως τοῖς λόγοις Α'χιτόφελ; Ὅντως τὸ θεῖον κατὰ σὲ θήγεις ξί-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(Φος

Α'χιτόφελ μέγ' ἄπιζε, σεφὸς μὲν ἄρ' ἔπλεο εἰπεῖν.

Καὶ

Καὶ πιθὰνός πραπίδεςσιν (ἀτὰρ ἀθεώτατος ἄλλων)

Εἰ γὰρ ἂν ἐκ γυναικῶν ἀπογεγάθης ἦν.

Οὐδὲ εἰ τοῖς δ' ἐπ' τελέας οὐβρίσαι, αἰσὺλα ῥέζων.

ΕΙΣ ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ ΠΡΟΤΙΜΩΝΤΑ ΤΗΝ ΒΟΥΤΑΗΝ ΧΟΤΣΙ
τῆς βελῆς ἈχιτοΦελ, ὅτε αὐτὸς ἈχιτοΦελ
ἀπήγξατο

Θεὸν τὸ τυφλὸν, ἢ βλέπειν ποιῆν μόνον, Ἀβεσσαλὼμ εἰς δαῖμα κείθω τῷ λό-
Εξοδωνώσας τὴν λόγος ἈχιτοΦελ, Δεξαμόνος δὲ Χυσι τὴν συμβουλίαν. (γφ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ταῦτά σοι ἐς' ἐπίχειρα Φιλοπτολέμων ἐφειτμένων

ἈχιτοΦελ κακώμητι λυγρὸς μέρους, ὥς γὰρ ἀκυσας

Χυσι σεθὼν πραπίδεςσι κεκερμυμένων ἔμμου' ἀρείω,

Τῆμος ὁμῶ μὲν ἀκυσας, ὁμῶ δὲ τ' ἀπήγξαο τάλαν.

ΕΙΣ ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ ΑΙΩΡΗΘΕΝΤΑ ΕΚ ΤΡΙΧΩΝ ΕΠΙ
δῶδρον, ἢ Φονευθῶντα

Θεῶν Φαλάκραν, ἢ καλὰς ἔχων τρίχας, Εἴ μοι θάνατον προζωνῶσιν αἱ τρίχες.
Αβεσσαλὼμ γὰρ μὴ καλὰς ἔχων τρίχας, Οὐκ ἂν ἐάλω, ἢ Φονευθεὶς ἐφθάρη.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίς ποθ' ὁ ἐκ πλοκάμων τετανυσμένος, ἐκ Ἀβεσσαλὼμ

Κείνος; ὁ δ' ὥς ἐπάρατος ἐπὶ ζύλῃ ἐστὶ τανυσθεὶς.

Οὐνεχ ἐφ' γυναικὶ Φονόεσσας ἔμβαλε χεῖρας

Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὶ σέσωξο, ὁ δ' ἄθλιον οἶτον ἐπέσπων.

ΕΙΣ ΔΑΒΙΔ ΑΡΙΘΜΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΙΣΡΑΗΛ, ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΤΗΝΑΝ
ταῖς ἐπὶ τέτρω τὸν θεόν, ὥς τῷ λαῷ μέρος ἀποκτείνων πολὺ.

Αθ' ὧν τὸν ἀμέτρητον Ἰσραηλίτην Δαβὶδ ἀριθμεῖς, ἢ περικλείεις μέτρῳ.

Ἰδὼ Θεὸς χεῖρ κατὰ τῶν μετρεμένων, Εἰς Ὀρνὰ τὴν ἄλωνα τὸ ξίφος βλέπε.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τρισσοῖς ἀμφὶ κακοῖσι μέσος περὶ Δαβὶδ ἐσερχθεὶς.

Ἡ ἐ τρισσοῖς λυκάβασι βίῃ λιμοῖο παλαῖσαι.

Ἡ μῆνισσι τρισσοῖσιν ἀλυσκαζεν ξίφος ἐχθρῶν.

Ἡ τρισὶν ἡμασι λαὸν ὀλυσθαι· ἄρ' εἴλετο τῆτο.

ΒΑΣΙ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ.

ΕΙΣ ΔΑΒΙΔ ΨΥΧΡΩΘΕΝΤΑ ΤΩ ΓΗΡΑ, ΚΑΙ ΜΕΤΑ
παρθένῳ καθεύδοντα διὰ τὸ θερμαίνεσθαι.

Ἡ συγγνώμη σοι, ἢ Φυσικὴ θερμότης Μαλασμὸν ἔσχε τῷ μακρῷ Δαβὶδ χρόνῳ.
Νόθη σε λοιπὸν θερμότης θερμαίνεται, Οὐκ ἐκ σιύρας, ἐκ δὲ καλῆς παρθένῳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Κερίδιη τριγέροντι ἀνὰ ζυνὰ δέρνεια βραίνει, ἀνὰ ζυνὰ δὲ ζυνὰ
Θαῦμα, ἢ ἀμφὶ νέοισι γούσι γούα ῥυσσὰ συνάπτει.
Οὐδὲ οἱ ὥσπερ ἀκοιτὶς ἐφ' ἐπιμίσηται ἀνδρὶ,
Ψυχρότερον δὲ θέρησι παλαιβίβι ἀνέρος ὀλκόν.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΑΝ ΤΟΝ ΔΑΒΙΔ ΤΙΟΝ, ΟΣ ΣΦΕΤΕΡΙΖΟΜΕΝΟΣ
ἐαυτῷ τὴν βασιλείαν ἔθυε, ἢ ἐπτερνίσθη ὑπὸ παλομῶν.

Ὡς βεθυτῶν σὺ, ἢ γεγηθὼς Ὀρνία, Σὺ μὲν σεαυτὸν εἰς βασιλείαν χρεῖας
Τὸν Σαλομῶν δὲ Κύριος, Δαβὶδ Νάθαι, Πάντως δέ τι δράσασιν οἱ τρεῖς σὺ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

(πλέον.

Βηρσαβεὲ κροτάλλιζε, χερσὶν δ' ἐπὶ κύμβηλα παύζε.
Παῖδα τέδν γὰρ ἔοιδες ἐφ' ἡμιόνοιο βεβῶτα
Βασιλικῆς, ἥς καὶ ποτ' ἀναξ' ἐπεβήσατο Δαβὶδ,
Πατριχὸν πρὸ θάων ἰδρυμένον οἶον ἀπ' ἄλλων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΗΝ ΔΑΒΙΔ, ΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩ ΣΑΛΟΜΩΝ
μὲν ἀνετείλατο ἀποκτείνει Σήμερι, φησὶν ἰπὶν

Ὁ πρῶτατος νῦν ἐπ' αὐτῷ θανάτῳ Τῆς πραότητος ὥσπερ ἡ λήθην τρέφει.
Παρεγγυᾷς δὲ Σαλομῶν τῷ παιδί σὺ κτανεὶν Σήμερι, θανατῶντος οἱ λόγοι.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Οὗτος ἐκείνος ἔνερθω ὑπὸ χθόνα κάππεσε Δαβὶδ,
Ὅς βίβων πολλῶν τε ἢ ἐσθλῶν γένατ' ἔλυσε,
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔργα τέλεσσε Θεοδέα, πολλὰ δ' ὑπέστη
Ἀλγέα ὧ ἐν θυμῷ, ἐτάρ Θεῷ ἐπλεθ' ἐταῖρος.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΟΡΝΙΑΝ ΑΠΑΝΤΩΝΤΑ ΒΕΡΣΑΒΕΕ, ΚΑΙ ΔΙΑ ΜΕΣΗΣ ΑΥΤΗΣ
δεόμενον τῷ Σαλομών, λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὸ συγκαθευδῆσαν
ἐν γῆρα τῷ Δαβίδ κόριον.

Αἰτεῖς γυναῖκα τὴν Ἀβισὰκ Ὀρνία. Θάνατον αἰτεῖς, ἢ θάνατον ἀδελφόν.
Τῷ Σαλομών γὰρ τὴν Φρόνησιν ἐλάττης Αἰτῶν δι' αὐτῆς τὴν βασιλείαν ὄλην.
Λειπομένων τινῶν εἰχῶν, τὲς δὲ ἡκτὼ προσέθηκεν ὁ Γέντιος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ὀρνίας κόριον καλὸν αἰτεῖ, τὴν ποτ' Ἀβισὰκ.
Εἰς ἣν γυναῖκα λαβεῖν, ἅλ' ἐν τῷδε πρᾶγμα τελέτω.
Μέλλον ὁ γὰρ προθυμῇ βασιλείας γ' ἀντιλαβέσθαι.
Ὡς δολόν, κακόμητι ἄνερ, πῶς ταῦτα σὺ ῥέζεις;

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΙΣΑΒ, ΟΤΕ ΑΥΤΟΝ Ο ΣΑΛΟΜΩΝ

ὠνέτελλε Φονευθῆναι.

Τὸν ἀμπλακῆντα γέν Ἰωάβ τινύει Ὁ Σαλομών, ἐφετμὰς συντελῶν πατρός.
Παρεγγυᾶ μὲν ἔτω πάντας δὴ κτανεῖν Ὅσοι γ' ἀδίκησάν τιν' ἀνδρῶπον πάλαμ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀμπλακες εἰς γενετὴν κακὰ ῥέζεις διὰ Ἰωάβ,
Ἀμπλακες εἰς γενετὴν, ἢ ἡέος ἔμπειρες ὄργῃ.
Υβρεῖν γὰρ πατέρος μετατίνυσσι, καὶ σε Φονεύει,
Δαβίδ ὑσατὴν ἐμκεύθων Φρεσσὶν ἐφετμὴν.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΤΗΝΙΟΝ ΣΑΛΟΜΩΝ, ΟΣ Ο, ΤΙ ΚΑΙ ΒΟΤΛΟΙΤΟ

λαβεῖν ἐρωτήσαντος τῷ θεῷ, σοφίαν ἀπεκρίνατο.

Τί Σαλομών αὐτὴν βίω λαβεῖν θέλεις; Φρόνησιν, ἐχὶ πλετον, ἐπλάτος βίε;
Φρόνησιν, ἐχὶ τρόποιμα; δικαίαν κρίσιν. Καὶ ταῦτά μοι, καὶ κείνα συλλαβῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(ἔχε).

Υπνος ἐν βλεφάροις γλυκὺς χύτο τοῖς Σαλομώντος.
Αὐτὰρ οἱ ὕψι μέδων ἰσθὺς κίεν, ἤρετο δ' αὐτὸν,
Ἀσσα λαβεῖν ἐθέλῃσι δι' αἰθέρος· ὅς δὲ σοφίην
Ἡ΄τεον, ὑδ' ἀφάμαρτε, τέλος δὲ οἱ ἔσχω ἐέλδωρ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩ ΑΜΦΙΒΟΛΩ ΒΡΕΦΕΙ ΚΡΙΣΙΝ ΣΑΛΟΜΩΝ.

Μέσε τεθόντος ἀμφιμητρίᾳ βρέφους, πρίων προήχθη τῇ Σαλομώντος κρίσει.

Πλὴν

Πλὴν ἢ προαχθεὶς ἐκ ἔκοψε τὸ βρεφος. Τῶν μητέρων δ' ἐν ἐξέκοψε τὴν μάχην
Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡελίοιο Φῶς ἀεγιδέσιν ἔπλετ' ἔλεγχος.

Ὅς τε νόθος τελέθει, ὅς τ' ἴδιος αἰετὲς υἱός.

Καὶ Κελτῶν βρεφέεσσι καλὸν Ῥήνοιο ῥέεθρον.

Μητράσι δ' αὐτε νόθῃσι ἢ ἐχὶ νόθοις, ὁ δὲ πρίων.

Εἰς τὸν ναόν, ὃν ἐδείματο Σαλομών.

Εἰ χρεὶ κατοικεῖν τὸν Θεὸν πρὸς τοῖς κάτω. Πρὸς τῇ Σαλομών χρεὶ κατοικεῖν ἐσία.
Πανμφερῇ γὰρ ἕραν φέρει τύπον, Καὶ κάλλος αὐχρῇ τῇ Θεῷ δόξῃ πρέπον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνε θέλεις σοφίης ὅσπον κράτος ἐστὶν ἰδεῖσθαι;

Τῷ Σαλομών ἀτάσισσον, ὃ γὰρ Θεῷ ἕραν ἄλλον.

Πήγνυσιν ὡς Σολύμοισι, νεῶν τὸν ἄριστον ἀπαντων.

Ἡ' εἰ Θεῷ τι χρεῖμα ὁμοῖον ἐστὶ σοφίῃ.

Εἰς τὴν εἰδολολατρείαν Σαλομών.

Ὅ τὴν Φρόνησιν Σαλομών, ὃ τὴν κρίσιν. Νῦν ἀφρόνως εἰδωλὸν Ἀσάρτης σέβει
Καὶ τῷ Χαμῶς βδέλυγμα τῷ Μωαβίτῃ. Ἄνθ' ὃ Θεὸς ῥήγνυσιν αὐτὸ τὸ κράτος

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἴρετ' ἐμῶν λεχέων ἀτόπρωθι Φύλα γυναικῶν.

Εἴρετ' ἢ γὰρ ἐγὼ μαλα δειδία, τῷ Σαλομώντος

Εἰς ὑμῶν Θεοῖο κότῃ μέσον ἐμβεβηκώς.

Οὐνεκα κακοθεοῖσι Θεὸς σέβας ὥπασε Θεόν.

Εἰς τὴν διαιρέσιν κρατοῦς Σαλομών, ὅτε καί οἱ μεν

δέλος αὐτῷ τῶν δέκα ἤρξε Φυλῶν, ὁ δὲ υἱὸς τῶν δύο.

Βλέπον Σαλομών εἴ τι ἢ θανάτῳ βλέπας. Δαίρεσίν σε, ἢ μερισμὸν τῷ κράτει

Καὶ πῶς ὁ παῖς σε σκηπτρα κληρεῖται δύο. Ὁ δ' οἰκίτης κύριος ἐστὶ τῶν δέκα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Διοὶ ὡς Ἰσραὴλ μετέσαν Σαλομών βασιλῆες.

Ὅς μὲν ἀναχτρῆς ἐξ ὁσφύος εἰς βίβιν ἡκων.

Ὅς δὲ δαυδὸς ἀκτος ἀταρ πλεον ἐρῶν ὁ δέλος.

Δώδεκα γὰρ Φυλῶν ἀπομειλετο τὰς δέκα πλάσας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΣΣΕΒΕΙΑΝ ΑΧΑΑΒ, ΔΙ' ΗΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ

ἔρανος ἥλίας ἀπέκλεισε.

Καὶ πατρόθεν μὲν δυσσεβεῖς, ἢ πάπποθεν Ἀΐναξ Ἀχαάβ τῆς Σαμαρείας ὁδῆς.
 Ἡ σὴ δὲ δυσσεβεία νικᾷ τὰς πάλην. Ἀνθ' ὧν κέκλεικον ἔρανος ὁ Θεοβίτης.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τρισσοῖς ἐν λυκάβασιν ἢ ἐξ ὧν μήνεσι πᾶσι

Γαῖαν ἐπ' αὐαλέην ἔρανόθεν ἐπέσσω ὄμβρος.

Ἡλὶς γὰρ ἀνώγει, ὁ δ' ἔκλυε Φαίδιμος αἰθήρ.

Ἐκλυσεν, ἐδ' ἀπίθησε, κακὸς φροσὶν ἄλγε' ἐγείρων.

ΕΙΣ ΗΛΙΑΝ ΤΠΟ ΚΟΡΑΚΩΝ ΤΡΕΦΟΜΕΝΟΝ.

Συ μὲν σπαταλᾷς ἢ γέγηθας Ἡλία, καὶ δειπναγωγῶς τοῖς κόραξιν ἐκτρέφῃ.
 Ο' πᾶς δὲ λαὸς τῆς Σαμαρείας φθίνει. Λύσον τὰ δεσμὰ τῶν νεφῶν, βροχὴν δίδε.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ο' ἐνίθεσσι Φάγοισι κοράκεσι, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ἡλὶς ὥσε δμῶσι δειπνοφόροισιν ὑπεργῇ.

Πᾶσα δέ τοι Σαμάρεια ἀπάγχεται, αἰθέρα γὰρ σφ

Κλείσας εἰς χειλέσσιν, ὁ δ' ἐχθόνα ὕδατι δεῦσον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΡΑΦΘΙΑΝ ΤΡΕΦΟΥΣΑΝ ΤΟΝ ΗΛΙΑΝ.

Ἀνθ' ὧν σεαυτῆς ἀμελεῖς ἢ τῶν τέκνων. Τὸν δὲ προφήτην ἐκτρέφεις Σαραφθία.
 Ἐλαῖον ἀκάνωτον εἰς τὸν καμψάκην, Ἄλευρον ἀπλήρωτον εἰς σὴν ὑδρίαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Πειναλέον τὸν Θεοβίθου γεγαῶτα προφήτην

Ἡλὶς ἀμφὶ τὴν καλύβην ὑποδέχνησο χήρην.

Καὶ οἱ ἄλευρα πάλυνον ἐλαίοφι, δὸς δὲ φαγέσθαι.

Ο' φρα σοὶ ἐς ἀτέλεσα μετ' ἄγγεσι ταῦτ' ὧν λιμῶ.

ΕΙΣ ΗΛΙΑΝ ΑΝΙΣΤΩΝΤΑ ΤΟΝ ΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΑΡΑΦΘΙΑΣ

Ε'χθρα συγκάτοικον αὐτὸν Ἡλίαν. Φοβῇ θάνατον, εἰπέ μοι Σαραφθία;
 Φοβῇ θάνατον; ἀγνοεῖς τὸν Ἡλίαν; Πισὸν τὸ ῥῆμα. Ζῇ πάλιν τὸ παιδίον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Μηκέτ' ἀπὸ βλεφάρων θαλερὸν κατὰ δακρυὸν εἶβε

Χήρην, μηδ' ὀλόλυξε τὸν ἕα νεκρὸν ἔοντα.

Οὐκέ.

Οὐκέτι γὰρ νεκύεσσιν ὁμοίον ὕπνον ἀφύπνοι.

Εὔχετο δ' ἐξ Ἀΐδαο τῷ Ἡλίῳ ἄνωμα δέσας.

Εἰς τὴν Θυσίαν ἡλίου καὶ τὸν

τὴν τῶν προφητῶν τῷ Βάαλ πανσπερίαν Θεὸν προφήτης εἰς τροπῆται ἢ μόνος
Τὸ πῦρ γὰρ ἐξήλεγον αὐτῶν τὴν πλάνην. Εἰς τὴν Θυσίαν ἐμπέσον τῷ Θεοβίτῃ.

Εἰς τὸ αὐτό

Πῦρ ποτ' ἀπ' ἑρηνόθω χαμάδις πίσε, φλέξε δὲ θυμά

Ἡλίῳ, σχιδάχισσι, ἢ ὕδατι, ἢ χεὶ' αὐτῷ.

Πῦρ ἢ ἀπ' Ἡλίου ζήλωτος δάιον ἢ Φθι,

Καὶ πάντας κατέκαυσε Βάαλ μιᾶς ἱερῆας.

Εἰς τὴν ἀποπροσώπου Ἰεζαβελ φύγην ἡλίου,

Ὅτ' αἰσάσας ἑρηνὲ κλείων θύρας, Νεκρὸς δ' ἀνίστων θαυματοργῶν δὲ ζῶνα,
Νῦν ἐκδιδράσκει τὴν Ἰεζαβελ τρέμων. Ζηῶμεν αὐτῇ τὴν Φυγὴν, ἢ τὸν Φόβον.

Εἰς τὸ αὐτό

Θηλυτέρη βασίλεια Ἰεζαβελ Ἡλίῳ αὐτῷ

Χώσατο, λυγροτατὴν δὲ Φόνε ἐνετείνατ' ἀπειλὴν.

Ταρβήσας δ' ὁ δ' εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,

Φυγὴς ἀρειότερη, ἢ ἐκφυγὼν ἡμάτα μακρὰ.

Εἰς τὴν ἐν κωρὴν τῷ ὀρει ἐντρίχιν Θεοῦ καὶ ἡλίου

Δέξαι τὸ Χωρήθ Ἡλίῳ τὸν Θεοβίτην, Ἐξ ἀσιτίας τεσσαρακονθήμερον,

Φυγῆς τε μακρᾶς, ἢ πλάνης, κεκμηκότα, Καὶ θρέψον αὐτὸν τῷ Θεῷ συνέσῃ.

Εἰς τὸ αὐτό

Πνεῦμα μέγα κρατερόν προεβλήθη, ἔρεα λύον,

Σὺν δὲ πύρεσσι κλονέον, σεισμὸς ἢ πῦρ μετὰ τῷτο.

Καὶ σφιν ἐτ' ἐχί Θεὸς μετεφάινετο, αὐτὰ δὲ λεπτή,

Καὶ οἱ ἀφ' ὕψιμιδων Θεοβίταις ἀντίος ἔστη.

Εἰς τὸν ἐρον Ἀχαάβ, ὃν ἐρας Θεὸς τοῦ ἀμπελωνος

ναββοθαί, αὐτὸν μὲν ἀπέκτεινε, τὸν δὲ ἀμπελῶνα

ἐκλήρονομήσεν.

Μικρὸν τὸ κράτος τῆς Σαμαρείας ὅλης Ἀναξ Ἀχαάβ, μικρὸν εἰς κήτεμά σοι

Ως

Ὡς ἢ τὸν ἀμπελῶνα Ναββοθαί θέλειν. Ὡς ἀρα θνητῶν ἀκόρετος ἡ Φύσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ὡ Φελες ὦ Ναββοθαί ἀπόκληρος Φύναι υἱός
 φυτλαμένοιο πατρός, μηδὲ βραχὺ πλέθρον ἀρέρης
 Εὖρεο κλῆρον κτήμα πατέρων, ἔ γὰρ ἂν ὦλε,
 Εἶκον ἀκληρος ἔης, κλῆρος δὲ σοι ὥπασε κῆρα.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'.

ΕΙΣ ΟΧΟΖΙΑΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ, ΟΣ ΝΟΣΩΝ ΕΠΕΜΨΕ ΠΡΟΣ
 ΒΑΑΛ ΕΡΩΤΗΣΑΙ ΕΙ ΖΗΣΕΤΑΙ, ἢ ὅπως ὑπαντήσας τοῖς ἀ-
 πεσαλμένοις ἥλιόν προείπον, ὡς ἔζησεται.

ΑΝΘ' ἃ Θεὸν μὲν ἀγνοεῖς Ὀχοζία, Ζητεῖς δὲ μαθεῖν ἐκ Βαάλ, εἰ ζῆς ἐτι.
 Ἐξ ἥλιόν μάθανε πικρὸν μὲν λόγον, Πλὴν ἄλλὰ πιστὸν, ἐκ ἀνασῆς τῆς κλίνης.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίπτε κάρα τρισάθλιε Ὀχοζία, αἰσχος ἀνάκτων.
 Νέσῳ ὦ ἀργαλέῃ κακχείμωτος ἦρεο Βαάλ,
 Εἶκον ἐτι ζωῶσι μετίσσεαι, ἢ Φθιμένοιτι;
 Πύθεο τῷ Θεσβίθου, ὃ γὰρ πρὸ μόνον τοι ὤϊσπη.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ ΗΛΙΟΥ.

Ὡς ἀνελήφθης εὖ γινώσκω Θεσβίτα, Πῶ δ' ἀνελήφθης εὖ γινώσκειν ἐκ ἔχῳ,
 Ὅταν δ' ἀνέλθης ἢ σὺ πρὸς πυρὸς δίφρον, Καὶ πλησιάσῃς τοῖς ἀνωτέρω, μάθης.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίς ποθ' ὃ δ' ὦν νεφέλῃσι μετήρορος ἄερατι βαίνει,
 Ἀερατι αἰθαλόωντι, ἢ ἀτρέμας ἡνιοχεύει;
 Οὐδὲ πυρὸς τρομέῃσι μόνος μέγα, μή μιν ὀλέσῃ;
 Ἡ' λίας ὃ δ' ἑταῖρε μετ' αἰθέρος αἶρετ' ἐς ὕψος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΛΩΤΗΝ ΗΛΙΟΥ ΤΕΜΝΟΥΣΑΝ

τὸν Ἰορδάνην.

Τῆς ἰσχύος σε! μανδύα τῷ Θεσβίτα, Διχῇ διαιρεῖς τὸν μέγαν Ἰορδάνην,

Βρο-

Βροτοῖς δε βατὸν τὸν τέως πλωτὸν τίθης, Ἀπὸ προφῆτε πρὸς προφῆτην Ἰγμόνος.

Εἰς τὸ αὐτο.

Βυσσὸν ἐρυθραῖον μὲν εἶδετο ἥλιος ἅπαξ.

Αὐτὰρ Ἰορδάνην ἢ ποταμὸν βλέψε δι' ἄλλων.

Καὶ δι' Ἑλισσαίῃς θεήσατο ἄρτι μετ' αὐτὸν.

Μηλωτῆς τόδε ἔργον, ἢ Ἡλὶς ἔσκεπον ὤμους.

Εἰς τὰ παῖδαρια τὰ δια το ἐντὺ βρῖσαι.

τῇ Φαλάκρᾳ Ἑλισσαίῃς βρω.

θῶτα ἄρκτηις.

Μωχᾶσθε παῖδες τὴν Ἑλισσαίῃς χάραν Φαλακρὰν ἔσαν ἢ κατεφιλωμένων.

Υμᾶς δὲ πάντως αὐτὸς ἐμωκῆσεται, Ἀρκτηίοις δὲ δώσει βρῶμα τοῖς δαυτερίχοις.

Εἰς τὸ αὐτο.

Διπλῇ τοι Ἑλισσαίῃ ἢ Ἡλὶς ἦντετο χάρις.

Διπλῇ, ἀτὰρ διπλῶν ἢ τὸ ἰταμώτερον ἦθος.

Παισὶ γὰρ ἀφρονέουσι Φάγες ἐπιώρινας ἄρκτης.

Οὐνεκα σὴν Φαλάκρην κακῶς ἔφην ἀφρονι θυμῷ.

Εἰς τὸν τῆς Σωμανιτίδος τῖον

ἀπὸ Ἑλισσαίῃς ζωοποιέμων.

Ἀντὶ ζωίας εὐτελεῖς Σωμανίτις, Κατηγγυήθης ἐξ Ἑλισσαίῃς βρέφος.

Ὁ ἢ τεθνηκὸς ἐξανέστη σοι πάλιν, Διπλὴν δίδοντας τῇ προφῆτῃ τὴν χάριν.

Εἰς τὸ αὐτο.

Υἱεῖ Σωμανιτίδος ἀπὸ πνοιῆν ὀλέσαντι.

Ἀγχοῦθι κί' Ἑλισσαίῃς, ἀτὰρ εἰς σῶματι εἰς ἐρεῖσε.

Καί τε κόρησι κόρας, ἢ παλαμας παλάμησι.

Καὶ οἱ δ' ἐξ Ἀΐδου ἀναδεδρομὼν ἠελίον δε.

Εἰς Γιεζὴν τὸ παῖδαριον Ἑλισσαίου, ὅπως ἐκ Νεεμάν

τῇ ἰαθόντος τὴν λέπραν, ἀργυρον λαβὼν, αὐτὸς ἀντελεπρώθη.

Πωλεῖς τὸ πνεῦμα, ἢ πιπράσκεις τὴν χάριν.

Ἀφρον Γιεζῇ, πρὸς Νεεμάν τὸν Σύρον.

Θάρεται, λάβεις γὰρ ἐκ τὸν ἀργυρον μόνον.

Ἀλλὰ ζὺν αὐτῷ ἢ Νεεμάν τὴν λέπραν.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτο.

Δυσὶν ἐπ' ἀμπλακίῃσι, κλοπῇ τε ψευδοσύνη τε,

Ἐν τῷδε τοι ἐπιχείρον ἐπ' ἄξιον ἦλθε Γιεζῇ.

Λέτρα βροτοῖς μετὰ πῆμα, νόσων ὀλωτάτη ἄλλων.

Ἡ ἢ ὑβριζομένου μιμνήσκει ἀμπλακιάων.

Εἰς Ἰησοῦν τὸν ἀποκτείναντα τὸ παν

ἀχαῶβ γένος, ἢ αὐτὴν Ἰεζάβελ.

Χαίροις Ἰησὺ κατερέσομε σπᾶθῃ, Ἡ τὶς τὸ σύμπαν Ἀχαῶβ φθείρεις γένος

Καὶ συγκαθαίρεις τὴν προφῆτῃ τῇ Βαῶλ. Καὶ τὴν μιανὴν κτινύεις Ἰεζάβελ.

Εἰς τὸ αὐτο.

Ἡλὶς ἦν ποτ' ἔδεισαν Ἰεζάβελ, ἦν ποτ' ἀπέδρα

Θηλυτέρην πικρόθυμον, ἀπηνέα, τέκνον ἐχίδνης.

Υψόθεν ἐκκυλίσας χαμάδις βάλε, πέφνε δ' Ἰησὺς.

Σῶμα δὲ οἱ κύνεσσι, ἢ ὀλῶνσι πόρε δειπνον.

Εἰς τὸν πλησίαντα τοῖς οὐστοῖς Ἑλισσαίου

νεκρὸν ἢ ἀναστάντα.

Νεκρὸς ἀνίστα ἢ θανὼν Ἑλισσαίος, Πῶς ἐν ἑαυτὸν ἐκ ἀνίστα τῇ τάφῃ;

Οὐ γὰρ ἐκεῖνος τῇ Θεῷ δὲ τὸ δράμα, Τιμῶντος οἴμα ἢ προφῆτῶν ὁσια.

Εἰς τὸ αὐτο.

Ὅς ποτε Σωμανιτίδος ἀπὸ χθονὸς ἤγαγον υἱόν.

Εἰς χθόνα νῦν ζοφερὴν καταπιμπεται, ἀλλὰ ἢ ἔμπης

Νεκρὸν ἐνεσθαι ἀγνοεῖ παρ' ὅσα τῷδε ταφόντα.

Θαῦμα μετὰ, Φθιμὸς ζωοῖσιν ἐνώσατο νεκρὸν.

Εἰς τὸν ὀρθρον Εζεκίου, καὶ τὴν προφῆτιν τῆς αὐτοῦ ζωῆς.

Ὅς χαρμῶνα δακρυῖς ἔζηκια, Ἰὸ ζῆν γὰρ ἄπαν ἔσχετο ἐκ τῶν δακρυῶν

Ὁφθαλμοὺς μετὰ σαλαζε ρεῖθρα δακρυῶν, Ἐν τῇ τελευτῇ ἢ ταχὺ ζωῆς τύχῳ.

Εἰς τὸ αὐτο.

Εζεκίαν ποτ' ἀγριοῦς ἐπήλυθε πότμος ἄδικτα,

Αὐτὰρ ὁ ἢ θανάτῳ πυρώσειν ἔχοντα βεπτῶν

Λίσσεται δακρυχέων καὶ οἱ Θεὸς ἐκλυσεν αὐδῆς.

Πρόσθετο δ' οἱ βίοντα λυκαβαντας σὺν δέκα πάντε.

τοῦ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΜΟΙΑ

ΕΙΣ ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΩΣ ΡΗΘΕΝΤΑ

ἐν τῷ Τετραευαγγέλῳ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

***** Αὐτοχρία πρόκεισο, ναὶ πασὰς πλέξω.

* * * Ν * Ναὶ σάμνε πλάττε, ναὶ Φύε χρυσῇ βάτε.

* * * Ν * Τὸ Φῶς πάρεσιν, εὐπρεπὴς ὁ νυμφίος.

***** Εγγὺς τὸ μάνα, ἢ τὸ πῦρ ἤδη Φθάνει.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐκ πατέρων παῖδεςσι προήλυθον εὐγονές εὖχος.

Ἡ' ὕτ' ἀπὸ κρήνης, κάλλος ποταμῷ προχοῇσι.

Ἀ' ννα δέτ' ἀνάπαλιν κέρης ἀπὸ παιδὸς ἀγαταί.

Ἡ' Θεὸν ὑψιθώκον εἰς ὀνιδεκτο λαγύσσιν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ.

Φῶτα πρὸ Φωτός, παρθένον πρὸ παρθένου. Ναὶ πύλον δέξασθε τὴν Θεῶν πύλιν.

Εἰσελθε σεμνὴ μέχρις αὐτῶν ἀδύτων, Δέχεσθε προφῆτα γαβριὴλ ὑπηρεταί.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐ' ννομά τοί ταῦτα, Ζαχαρία, ἔννομα ταῦτα;

Τίς ποτε θηλυτέραν ὦν ἀδύτοις ἔδρακε παῖδα;

Παῖδα μὲν εἰσοράας, αὐτὰρ ἀδύτῳ τῶν οἶκον.

Τὴν δε κόρην ἱερὴν, ἱερὸν μάθε παμβασιλῆος.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΟΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ.

ΟΡᾶς τελώνην ἢ βλέπεις οἶα γράφα; Ἀβραάμ υἱὸν τὸν λόγον δεικνύσιν σοι.

Καὶ παῖδα Δαβὶδ, τὸν Θεὸν Δαβὶδ λέγει.

Ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς σαρκικῇ πικρυσίᾳ.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ὅς γεγενῆν βροτήν τεκτῆνατο ἄχρονος ἀναξ,
 Νῦν γεναλογίην κατεδέξατο· ὃν δέ οἱ ἤλθον
 Ἀβραάμ· Ἰσαάκ τε προπάτορ, τοῖς δ' ἐπὶ Δαβὶδ,
 Κεῖρη θ' ἀγνωτόκεα κυήσατο ἄρρονος ἄτερ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Υπὲρ λόγον τὸ θαῦμα, παρθένος κύει, Ὑπὲρ λόγον τὸ θαῦμα, πλὴν Θεὸν κύει.
 Τὸτ' αὐτὸ καινόν, εἰς Θεὸν βρέφος βλέπω, Τὸτ' αὐτὸ καινόν, πλὴν Φιλάνθρω-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(ποιὸν βλέπω.

Παρθοικῆς Μαρίας ὑὸν Θεὸν ἔνδοθι Φάτης
 Ἀγγελοὶ, ἀσρολόγοι, βεθρέμμονες ἀμφεκύνησαν.
 Μῆνος ἀγρίου ἀναξ δαυὰ Φρεσὶ βυσσοδομεύων
 Πέφνε βρέφη σύμπαντα, Θεὸν κτανεῖν μενεαίνων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΦΥΓΗΝ ΙΗΣΟΥ.

Φεύγεις Ἰησοῦ, τὸς δὲ δυνάστας τρέμεις; Φεύγω, βροτὸς γάρ εἰμι, ἢ Φεύγειν δέον.
 Ἐνσάντος ἔπω τῷ χρόνῳ μοι τῷ πάθῃ. Καὶ Φεύγε λοιπὸν, ἄχρῃς Ἡρώδης θάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Αἰγυπτὸν σκοτόεσαν ἐπέρχεαι, ὦ ἀνα Χρῆστῃ.
 Ἀμπλακίης δ' Ὀφρα κείθον ἀπὸ βροτὸν ἄνδρα σαώσης.
 Κέφη δ' ὃν νεφέληφι καθίζεαι, ὥς μ' ἀναείρης,
 Κέφη ὃν νεφέλη; σεμνὸτ' ἀνὰ πατέρος ἀγκάς.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΗΡΤΓΜΑ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΤΟΛΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ἐρημικὰ ζύμπαντα τῷ Ζαχαρίῃ, Ἡ γὰρ σολὴ πέφυκε καμήλη τρεῖς.
 Τὸ ζῶμα δέρμα, πλοχμὸς αὐχμηρὸς κόμης, Βλέμμα βλοσυρὸν, ἢ μετάνοσις

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(λόγος.

Νηδύος ἐκ προμολῶν σερεῖς κλυτὸς Ἰωάννης
 Γὴν σερεῖν ὠκῆσιν, Ἰορδάνῃ ἀμφὶ δὲ ρεῖθεοις
 Ὅχλον ἀπερέσειον πλυνέσκει εἰς μετάνοιαν.
 Δέρκεο θοιμάτιον ἢ τὴν τρεῖχα, θαῦμα ἰδέσθαι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΠΤΙΣΙΝ.

Τί δρᾷς ποταμὲ, πῶ τὰ ρεῖθρά σε σερέφεις;
 Οὐκ οἶδα τί δρῶ, πλὴν τὸν ἐσῶτα τρέμω.

Οὐχ'

Οὐχ' εἰς γε μὴν ἔσηκω, εἰς δέ με σρέθει. Ὅποιος ἔτος; τὴν περιφερὲν σκόπει.

Εἰς τὸ αὐτο.

Τίς πόθω εἰς, αὐχμῶν ὀρέξερε, ἄγρε ἄνερ,

Οὐρεὸς ἐξ ἀβάτοιο Ἰορδάνη ἀμφὶ ῥέεθρα;

Εἰμὶ Θεοῦ λόγοιο δῖχονος, ἔωι κάρη.

δεξιτερὴν ἀνάειρα. Φόβος δέ με γῆα ὑπῆλθεν.

Εἰς Χριστὸν πειραζόμενον ὑπὸ τοῦ διαβολοῦ.

Αἰτέε' μιὰ ἐπροσκυνεῖν σοι τὸν λόγον. Τὸν προσκυνεῖν ταῖς ἀνω στρατηγίαις

Κατεγγυᾶς δὲ πτωχὲ τῆς γῆς τὰ κράτη τῷ παμβασιλεῖ. Τῆς ἀναυδεῖας ὄση!

Εἰς τὸ αὐτο.

Ἀδάμον ἀρχιγάεθλον ἰὴ ὦι καββαλε πάλῃ

Δαίμων. Αὐτὰρ ὁ μιν τρισσῇσι παλαιοσύνῃσι

Λοῖσθος Ἀδάμ ὀναρίζε, ἢ ἔννομον κρατοῦ καρτος.

Τρισσοῖς γὰρ τ' ἀέθλοισι παλαιστρικός ἐμμορε νίκης.

Εἰς τὸν ἰαθέντα ὑπὸ τῆς ἀφῆς Χριστοῦ λέπρον.

Τὸν λέπρον ἀκάθαρτον ὅτα τῷ νόμῳ. Χερεὶ κρατᾶς σὺ ἢ θεραπεύεις λόγε.

Οὐ γὰρ κατῆλθες τῷ κεκαθαρισμῶν. Τῇ δ' ἐθνικῇ, μάλιστα λέπρᾳ, καρδίᾳ.

Εἰς τὸ αὐτο.

Νῦν μὲν ἕνα Χρῆστο καθήρατο δάκτυλα λέπρον.

Ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ σαυροῖο τεθίσεται, ἔχ' ἕνα μένον.

Φύσιν ὅλην δ' ἴησεθ', ὅλην λέπρην περ ἔβσαν.

ἈΨαμ καμῆ Χρῆστ', νοὸς δ' ἀπὸ λέπραν ἀείρον.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν πενθερὰν τοῦ πετροῦ θάψμα.

Ἦλθες βαλεῖν πῦρ, ὡς ἔφης, εἰς τὸν βίον. Ἀλλ' ὡς ὀρῶ πῦρ μαλλόν ἐκ

Τὸ πυρεταῖον ὑγιάζων σαρκίον. βαλλᾶς, λόγε.

Ὅναιο ταῦτα τῆς μαθητείας, Πέτρε.

Εἰς τὸ αὐτο.

Νῦν μὲν Χρῆστον ἀνὰ Πέτρε προκαλίζεαι ἰητὸν.

Πυρετὸν ὄφρα δαῖον ἑαυτοῖ Φύξιμος αὐρα.

Σκιά δὲ σε μετόπισθε τρεπώσεται ἔθνη νέων.

Εἰν δὲ χιτῶν νεκύεσσι πορεῖ βιοθρέμματα πνέειν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΙ ΑΛΩΠΕΚΕΣ ΦΩΛΕΟΥΣ ΕΧΟΥΣΙΝ, ΟΔΕ

ὥς τὸ ἄνθρωπος ἔχει πρὸς τὴν κεφαλὴν κλίνην.

ὥς ἔχει πρὸς τὴν καρὰν, Χριστὲ κλίνης. Σαφὲς τὸ ῥητόν, ἡ γὰρ ἐνθεὸς φύσις,
 ἢ σὴ κεφαλὴ τῶ ἑαυθρώπου λύγῃ. Οὐκ ἂν κλιθῇ πρὸς, ἡ γὰρ ἀκλινεσάτη.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Φωλεὸν ἀμφι μένουσιν ἀλώπεκες, ἐνδὲ πέτεινών.

Οὐρανίων γυνεθλῇ, Χριστὸς δ' ἐνὰ πῆχυν ἀρέρης.

Εἰς δόμον ἢ Φορεῖοι. Τί πρὸς τὰδε φαῖον ἐκείνοι.

Οἱ χρυσὸν δομευσιν ὑπεύροχον ὑψιὸν οἶκον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΘΑΛΑΣΣῃ ΤΙΠΝΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ο' δεσποτικὸς ὕπνος ἀρρήτῳ λόγῳ. Ἰπνεύσαν ἐξύπνισε τὴν ἄλμην τότε.

Ἡ δ' ἐξέγερσις ἔμπαλιν τῷ Δεσπότῃ. Τὸ τῆς θαλάσσης ἐξεκρίμισε πλάτος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χριστὸς μὲν παλάμῃφιν ἐέρζατο πάντας αὐτάς.

Τὸ δ' ἐτ' ὡς βλεφαροῖσι γλυκὺς περιχύμενος ὕπνος.

Πᾶσ' ἐλθεῖν Βορέην. ὁ δ' ἀπέπτατο, καδδ' ἄλλα τύψε.

Χριστὸς δ' ἐγρομὸν καίνος πάλιν ἐνδὸν ἐέρχθῃ.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΓΑΔΑΡΟΙΣ ΘΑΥΜΑ.

Τὴν τῷ Σατὰν, ἄνθρωπε, μανίαν βλέπε, ὁ γὰρ ἀπάγχων τῶν συῶν.

Τί λοιπὸν ἂν δράσειεν εἰς βροτῆς βλάβης.

Ὡς χοῖρος ἐν ζῶν σώφροϊζεν τῷ τύπῳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Συβώται πρὸς Φεύγετε, τὸς δὲ σῶας λίπετ' αὐτῷ.

Τὸν λεγὼν δεδίαμν, ἀτάσθαλὸς ἐστὶ γυνεθλῇ.

Α' γχετο συβόσιον, καδδ' ἐρχετο πυθμένα λίμνης.

Οὐδ' ἔπω λεγεῶνα κορέσσετε, ἀγχομένοι περ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΚΛΗΣΙΝ.

Τί τῆτο Χριστὲ τοῖς τελώναις συγκαθῇ, Τί τῆτο καινόν, ἀλλὰ ἡ συνεσθίω.

Ματθαῖος ἔτος ἢ τελώνης ἐστὶ σοί, Ἐμοὶ δὲ πολλῶν βελτίων γραμματίων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χαίρετε ἀμπλακόμεργοι, θαρσέετ' ἔθνε' ἀλιτρώων,

Χρ

Χρῆδος ἀλκίτροβίοισι μεθίζεται· ἦδε τε δειτνεῖ
Μακροῦν καταθ· αἶτε ἔην πάρος ὁμΦι τελω αἰς·
Νῦν δὲ Χρῆδον ἀλκῆα συνέσιον ἔσχω ὡ αἶκω

ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΑΝΙΣΤΩΝΤΑ ΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ

τοῦ Ἀρχισυναγώγου

Σὺ δὲ θανατοῖς· ἢ πάλιν ζωῖς λόγῳ· Ζωῖς δὲ μάλλον ἢ θανατοῖς· Χρῆς με
Οὐδ' ἀρχισυναγώγος εἰς μαρτυρίαν· Βιὲν τὸ θυγάτριον ἔμπαλιν βλέπων·

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ·

Μὴ θρηνεῖτε γυναῖκες· ὕπνοί τὸ κοράσιον· ὕπνοί

Ὑπνοῖ, ἔδετ' ὀλωλόν· ὑμεῖς κονεῶς δὲ γελάτε·

Εὔγεό μοι κόριον, ἢ αἰθέρα δίεχο δῖον·

Ἀρχισυναγώγοιο πατὴρς σέο πίσις ἀμύμων·

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΜΟΡΡΟΥΝ·

Ὡς πίσις ὁρθῇ, πίσις ἀκραιφνεσάτη· Δι' ἧς βροτοὶ κλέπτουσι τὴν σωτηρίαν·

Αἷμα δὲ λελήθας, καὶ λαθεῖν δοκῆς γύναι· Τὸν γὰρ πανόπτην πῶς λαθεῖν δύ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ·

(καὶ τίς

Αἰσθάνεις ἡσθα γύναιον, ἀτὰρ κρατερόν κατὰ πίσιν·

Καὶ δοιοὶ προχέοντο ῥοοὶ σέθων ἐκ πιδύοντες·

Αἵματος εἰς, αἵματος δὲ τε πίσιος ἐς πολὺ μείζων·

Εὔθων δὲ κείνον ξήρανε, ἢ λάβων ἔνομα δῖον·

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ·

ἢ τὴν τέτων ἀποσολήν·

Καινὸς στρατηγὸς, ἢ βασιλεὺς βλέπε· Οὐ μὲν κλινάῃ πε τὴν κεφαλὴν ἐκ ἔχει·

Οἱ δ' εἰς μάχην ὁρμῶσι γυμνῶ σαρκίῳ·

Εὔπατα τί· ζωγρεῖσι τὴν οἰκεμένην·

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ·

Ἴπποις μὲν ἢ ὄχεσφι, ἢ ἀσπίσιν ὁμφαλοέσσουσιν·

Χαλκῷ τε, χρυσῷ τε, ἢ ἀνδράσιν ἵπποκορυφαῖς·

Στρατηγὸς κοσμεῖσιν ἐπιχθόνιοι βασιλῆες·

Γυμνὸς δὲ Χρῆς το λάβε στρατὸς ἔθνεα πάντα·

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΞΗΡΟΧΕΙΡΑ ΘΑΥΜΑ.

Ως ἐξανισαῖς ἐκ τάφων νεκρὸς ὅλης, Οὕτως ἀνισαῖς ἡ νεκρὰ βροτῶν μέλη.
 Ο' ξηρόχειρ δὲ μάρτυς ἐσί μοι, λόγε, Τὴν νεκρὰν αὐθις εὐπετῶς κινῶν χεῖρα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χεῖλος ἐξ ἀγίου προθορῶν λόγος οἷα κελεύει.

Χεῖρ ξηρὰ προτάθητι, ἡ ἀπτεο, πάντα δ' ὠέργει.

Ἡ δ' εὐθὺς προτέτατο, ἡ ἥπτετο, πάντα δ' ὠήγει.

Ἡ ῥὰ ἡ ἀμφὶ χέρεσσιν ὑπ' ἕατα Χριστὸς φυτεύει;

ΕΙΣ ΤΟ, ΟΤΙ ΕΝ ΒΕΕΛΖΕΒΟΥΤΑ ΕΚΒΑΛΛΕΙ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ.

Ο' φυγαδευτὴς δαιμόνων γραμματεῖς Ὑμῖν καλεῖται δαιμονίων, Φεῦ τῷ λόγῳ.
 Καὶ τίς γ' ἂν ὑμῶν δαιμονίζοιτο πλέον; Τὰ δαιμονιώδη ταῦτα τολμῶντων λέγειν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δαιμονίων λεγεῶνας ἀπήλασε τηλόθι Χριστὸς

Ἐν Γαδάραις ἐπιτάχων, χοίροφι δῶκε Φυγόντας.

Δαιμονιῶντα δ' ἔφην γραμματεῖς αὐτὸν ἐκεῖνον.

Ἀρ' ἐχί σφιν ἐμήισιν ἀγρίος, ὧ ξάνε, δαίμων;

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΤΟΥΝΤΑΣ ΣΗΜΕΙΟΝ.

Σημεῖον αἰτεῖς, γραμματεῦ, τὸν δεσπότην Ο' τυφλὸς ἐσημεῖον ἐμβλέψας πάλιν;
 Ο' κωφὸς ἐσημεῖον ἀκυσας πάλιν; Οὕτως φθόνος τὸ πρᾶγμα, ἡ φθόνος λόγος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἡελίοιο φῶς, ἡ αἰθέρα δέρετο τυφλός.

Ἐνδὲ τε κωφὸς ἄκυσε, ῥῶς δ' ἐπὶ αἵματος ἔση.

Καὶ λεγεὼν ἐπηξέ, νεκρὸς δ' ἀναέχθορε τύμβῳ.

Γραμματεῖς τί πλέον σημήιον ἄρμιν ἀρέσσει;

ΕΙΣ ΤΟ, ΜΗΤΗΡ ΜΟΥ, ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ.

οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα τῷ Θεῷ.

Ω' δυστυχὴς ἀνθρώπε, ἡ Φαῦλε γένος, Θέλεις ἀνυψώσω σε πρὸς λαμπρὸν γένος;
 Τὸ τῷ Θεῷ θέλημα πρῶττε γνήσιως, Καὶ τῷ Θεῷ, γίνωσκε, συγγονὴς γάνη.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οὐ γονεῖθον ἀνὴρ παρὰ Χριστὸν ἔμμορε τιμῆς;

Οὐδέ τε θηλυτέρη μέγα πότνια ἔνθον ἐδειχθη.

Καὶ

Κένος ἀδελφεός ἐσὶ Θεῷ, γονέτις δέ τε κείνῃ.

Οἱ σφε λόγους τελέουσι, ἢ ἔνδικα θεσμὰ ποιῶσιν.

Εἰς τὸν Χριστὸν ἀπο τοῦ πλοίου διὰ

σκόντα τὸς ὦν τῷ αἰγιαλῷ.

Ε'φ' ὑδάτων, λέγουσι, Φωνὴ Κυρίου. Τὸ πλοῖον ἀθρεῖς, τὸν διδάσκαλον βλέπεις,
Τὸν αἰγιαλὸν τοιγαρεὺν δραμὼν φθάσον, καὶ τῆς σοφῆς ἄκμης διδασκαλίας,

Εἰς τὸ αὐτο.

Ω' πέλεκυς μακάριος, ὃ ἕρεος ἐνθεὸς ὕλη,

Εὐτυχέες δρυτόμοι, ναυπηγῶν δάκτυλα κεδνά,

Οἱ τὸ δὲ λῆμβος ἔθεσθε θαλασσοπόρον καλίγομφον,

Ω' Θεὸς ἐμβεβαὼς, διδάσκαλος ὥπασε γῆρυν.

Εἰς τὴν ἀποτομὴν ἰωάννου.

Ω' κέφος ἀναξ μιανῆς δαλὸς κόρης, Ω' μωρὸς ὄρκος σύμμερίζων τὸ κράτος

Ω' δαίπνον αἰσχροὺν αἵματος χλωρῷ πνέον. Ω' νεκρὸς ἔμπνυς, ἢ τὸ μῦθος δει-

Εἰς τὸ αὐτο.

Η' γένεσις βίωσις, ἢ ζωῆς ἐπλετο ῥίζα,

Πράξε Φόνον δ' Ἡρώδης ὦν τελετῇ γενεσίῳν,

Οἶνοιο δὲ χρητῆρα κεράσσατο αἵματι θερμῷ.

Οὐχ ὁ θανὼν ἐσίγησε, λυγίζεο μαχλὰς ἀσελγῆς.

Εἰς τὸ κατὰ τοῦ πεντε ἁρτοῦς θαύμα.

Ο' μάννα τὸ πρὶν εἰς Ἰερδαίνης βρέχων, Νῦν ἐκ μόνῃς ἔθρεψε ἄρτων ποντάδος.

Τὴν ποντακισχίλιον ἀνδρῶν ἀγέλην. Καὶ τὸς κοφίνους τῆς περισσεύας ὄρα.

Εἰς τὸ αὐτο.

Ε'ντετρα ἐκ ἐπέδῃσε τροφὴν, τὰ περ ἐνδοθι κεῦθει

Χρεῖδός, ὅτε βραχέουσιν ἀπειρώνας ἔτρεφον ἄρτοις.

Τὰς δὲ τροφὰς αὐξήσε τὰ δ' ἄγγεα ἐπλετο μάρτυς,

Οἷς τὰ γε λείψαν' ἔερχτο, πέλει δέ τε δώδεκα πάντα.

Εἰς τὸν ἐν θαλάσῃ περιπατὸν Χριστὸν

ἢ Πέτρου.

Η' λθες καθ' ὑγρῶν θαυματουργία μία, Συνῆλθέσοι ἢ Πέτρος, αὐτῇ δευτέρα

Ε'σφασας αὐτὸν ἐκ βυθῶν, αὐτῇ τρίτῃ, Τὸς ἀνέμους ἐπαυσας, αὐτῇ λοιπὴν

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Πεζὸς ὑπὲρ νότιον θαλάσσης Πέτρε πορεύῃ;
 Πεζὸς ἄτρε τίς τοι πτέρ' ὄνορτια θῆκε ποδοῖν,
 Ἡ' τίς ἀπ' ἐρανόθεν δολιχὴν σερὴν προπετάσας
 Ἐκ κεφαλῆς ἀνέχει σε; Τὸν ἑγγύθι δέρκεο Χριστόν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΝΑΝΑΙΑΝ.

Ὁ Χριστὸς ἄρτος Ἰσραὴλ παῖς Κυρίου, Ἡ δ' ἐθνικὴ σύμπασα πατριὰ, κύων.
 Ὁ παῖς τὸν ἄρτον ἀφρονῶς ἀπεσράφη, Ὁ δ' ἐν κύων βιβρωκὼ αὐτὸν ἀσμένως

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οἱ κύνες εὐνόευσιν ἀγαθοῖς ἀρτοδότῃσι,

Μνημοσύνην κεύθουσιν ὡς σῆθεσσι Φίλοισι.

Καὶ σὺ ῥά Χαναάνιτις διὰ ταῦτ' ὀνομάζεο κύων,

Εὐδὲ τὸν ἄρτον ἅπαντα κατεσθίε πισὴ ἔῃσά.

ΕΙΣ ΤΟ, ΤΙΝΑ ΜΕ ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΝΑΙ,

Καὶ εἰς τὴν Πέτρε ἀπόκρισιν.

Μακάριος εἶ Πέτρε, συλλαβὼν τόσων Ὠνόμενος τὴν κλεῖδα τῆς ἄνω πόλης.

Καλέμονος δὲ Πέτρος, ὃς πρῶην Σίμων, Τὸ πᾶν δὲ δεσμῶν, ἢ τὸ πᾶν λύων

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(πάλιν.

Ἀνθρώποι σε χαμαὶ φρονεῖς Ἠλὶς οἱ μὲν ἔφασαν,

Οἱ δὲ τ' Ἰωάννην, οἱ δ' ἔμπαλιν Ἰερεμίαν.

Αὐτὰρ ὁ Χριστὸν ἔλεξε Θεὸν πατὲρς ἡμεῖς Πέτρος,

Κληῖδας ἐνθὺν ἔδεκτο, ταῖς ἐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ.

Ὁρᾷς τὸ Θαβώρ, ἔχ' ὁρᾷ τίνα τρόπον; Τῷ Φωτὸς ἡ χύσις με κωλύει βλέπειν

Ὁρᾷς ἔλεξας, ἐδὲ γὰρ Ἰωάννης Ἰδεῖν ἐκαρτέρησεν, ἄλλ' ὑπεσάλῃ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τρεῖς μὲν ἄνω λαλέεσι Θαβώρ ἀνὰ ἄκρα κόρυμβα,

Ἐκ δ' ἄρα τῷ μεσάτοιο Φῶς ἀναδ' ὀρμε Θεόν.

Τρεῖς δὲ πέσον πρᾶνέες ποτὶ πέζαν ἔρεος ἀκρην,

Ἐδ' ἄρα τῷ μεσάτῳ πλείων χύτο Φωτὸς ἀπ' ἑρῶς.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΣΕΛΗΝΙΑΖΟΜΕΝΟΝ ΘΑΤΜΑ.

Ἀνθρώπε μὴ κέκραχθαι· ναὶ κρᾶζω μέγα, Πάσχεις γὰρ οἱ αἱ δαιμόναί μοι τὸ βρεῖ-
 Καὶ ψηλαφῶς τί τὸν διδάσκαλον, ζῶναι (Φος.
 Εἴχεις ὃν αἰτεῖς, ἐγγὺς ἡ σωτηρία.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Τίπτε Σατὰν κακόμητι τὸν ἄθλιον εἰς πυρὰ βάλλεις;
 Εἰς πυρὰ, ἢ ὕδατα κρούοντα, ὅπως μιν ὀλέσσης;
 Κληρονόμος δαΐης σὺ καμίνω ἔπλεο, ληστὰ,
 Αὐτὰρ ὁ κληρονόμος βασιλείας ἔπλετο Θεός.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΤ ΚΗΝΣΟΥ ΑΠΟΔΟΣΙΝ.

Ἰχθύς τὸ Φασκώλιόν ἐστι τῷ λόγῳ, "Ἀγγιζον αἱ κλείς αἱ σατῆς τὸ χρυσίον.
 Εἴμβαλλε τὰς κλείς Πέτρε, τὴν γάζαν λύε, "Εκβαλλε τὸν σατῆρα, τὸν κήνσον

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Ἡ' ἔ' ὅ γ' ὑπὸ σπλάγχνοις ἐκλύθητο ἰχθύϊ κήνσος.

Καί μιν εἶδες ἀνω διὰ μακρῶ βόνθεος ἀλμης.

Ἡ' σὺ μιν ἀμφιχάραζας ἅμα προσάγματι Θείῳ

Υἱὲν ὃν σπλάγχνω ἀλιθρέμματος ἰχθύος, ἀναξ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΠΛΟΤΣΙΟΝ.

Ω' χρυσὲ κακὸν ἅμαχον, κακὸν μέγα, Δι' ὃν κεκινδύνευε τὴν σωτηρίαν

Ο' τῶν νομικῶν ἐντολῶν παστῶν Φύλαξ, Μή μοι γένοιτο πλῆτος, ἂν ξερεῖ Θεός.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

"Ωφελές ὡ πλέστι πονέσερος ἔμρον' ἀπάντων.

"Ωφελές ὠδέεσσι συνιζέμον' ἀνθρώποισι,

Μηδὲ κομᾶν χρυσοῖο ταλάντεσιν, ὅς σε κολέει

Χρυσῷ ἅμ' ἐλθέμοναί, σαυρὸν δ' ἀνὰ ὤμον ἀρέσθαι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΓΓΟΦΟΡΟΝ.

Ναὶ παῖδες εἰς ἔλεγχον ἀνδρῶν ἀφρόνων Κλαδιφορέντες εὐλογεῖτε τὸν λόγον.

Ναὶ σρώννυτε ζύμπαντα τοῖς πέπλοις τόπον, Ω' μηδὲ γῆς ὁ πῶλος αὐτῆς θιγγά

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Οὔ ποτ' ἀνακτα δέδορκας ὑπὲρ πῶλος ἀδμήτος

Κελητα, βρεφέεσσι κροτέμονον ἀρτιγονέσσι,

Πτορ.

Πορεύθια χερσὶν ἔχουσιν ἐλαίης, ἢ δὲ κυπεύου.

Χρυσὸν ἀνακτῆ θείαςαι ὑπερ ὄντ ἀρτι βιβῶτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΞΕΛΑΤΝΟΝΤΑ

τὸς Θεοκαπήλως τῷ Ιεροῦ.

Να) τύπτε, νῆ κόλαζε τῷ Φραγγελίῳ Τὸς κολλυβιστὰς τὸς περισερεμπόρους.

Τῷ γὰρ πατρός σου, ἢ Θεῷ τὴν οἰκίαν Ποῖσιν οἶκον ἐμπορίας, Χρυσέμν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οὐ προβάτωντε, βοῶντε, πελειᾶδωντ' ἐρατεινῶν.

Οἶκος οὐδ', ἀλλὰ τ' ἀνακτος ἐμὲ πατρός, ἐμποροί, οἶκος.

Ἔξτε, ἢ ε' ὑμῶν περὶ ὧμους τύμμα βαλοῖμην.

Σχοίνω ἐνὶ πλοκερῇ, κατὰ δὲ χροα καλὸν λάψω.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞ ΕΠΙΤΑΓΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΗ-

ρανθεῖσαν συκῇν.

Πενὰ Θεός σου, λῶξε, τὴν σωτηρίαν, Φαγεῖν δὲ καρπὸν ἀρετῆς ἐκ σὲ θέλει.

Σὺ γὰρ συκῇ γάμοις καρπιμωτάτη, Μὴ καταραθῇς, ἢ ψευγῇ παραυτίκα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίπτε συκῇ ἀρήσαι, ἐνεχ' οἱ ὠλετο καρπός.

Οὐδὲ γὰρ ἐν τελέχεσφι συκῆς πύκα θυμὸς ἀρήρει.

Ἡ δὲ Φυτῶν περὶ μὲν σέο, σῶτερ, Φροντὶς ὀλίγη.

Ἐς μερόπων δὲ τ' ὄνειαρ ἀπείρονα μήχεα ῥάπτεις.

ΕΙΣ ΤΟΥΤΣ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟΥΤΣ ΓΑΜΟΥΣ.

Θεῷ γάμος τὸ πρᾶγμα, ἢ καλῶσί σε, Σὺ δὲ προβάλλῃ τὴν γυναῖκα, τὸς βόας.

Τὸν ἀγρόν, ἐκ τῆς Φροντῆς ἐλαφείας, Οὐδ' εἰς τὸ δαῖπνον ὡς ποδῶν ἔχει.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(τρίχεις.

Νύμφα Θεῷ μέγα χαῖρ' Ἐκκλησία ὀλβιόγαμε.

Νυμφίε χαῖρε λόγε, προτὶ δ' ἡμέας ἀρτι καλίζε.

Δαῖπνον ἐπ' ἀμβρόσιον, τόσοι ἐς γάμον ἀρτυνε πατήρ.

Ζεύγεα δ' ἀμμιν ἐτέρη, θάμαρ θάναι, ἀγρός ὀλοῖτο.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ.

Ἄν παρθένος ἔκλεισε τῷ Θεῷ γάμῳ Ἐλαιον ἀπὸν, ἢ σκοτισθέντες λύχνοι.

Τί λοιπὸν ἐργάσαι πόρνη καρδία, Καὶ μαχλὰς ἔσα, ἢ λύχνῳ σερεμένη.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Παρθενικῶν δαΐδες μέγα λάμπετε, λάμπετε πάσαι

Νυμφίς ποτιδέγμεναι ἡμερόεσσαν ἐρώην

Νύκτα δὲ ὀφθαίνην, ἄθρῳ δέ μιν ἐγγυὺς ἰόντα.

Ἡ παρεῖσα πρόσελθε, θύρας κλείσον δ' ἀπείσοις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΤΡΟΦΟΡΟΝ ΠΟΡΝΗΝ.

Κίρνα τὸ μῦρον τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων, Ποιῆς γὰρ αὐτὸ τιμιώτερον γύναϊ

Ἐκμασσε Χρυσὴ τῆς πόδας ταῖς θριξίν. Κἄν τὴν Ἰῦδα ταῦτα κοινῇ κακί.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(αν

Ναὶ τὸ μῦρον βαρύτιμον ἦν γύναϊ, ὃ πρὸ ποδοῖν

Χεῦς δεσποσύνοισι, κόμη δ' ἀπομόργυς ἄνακτα.

Ναὶ τὸ μῦρον βαρύτιμον, ἀτὰρ τιμιώτερον ἔσχεις.

Λύτρε γὰρ ἀμπλακίης πολυτρήμενος ἀντεκομίσσω.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΔΕΙΠΝΟΝ.

Θύεις τὸ θῦμα, καὶ τὸ δείπνον ἐσθίεις, Καὶ κλάς τὸν ἄρτον ἄρτε, καὶ κρατὴρ πίνεις.

Ἀμφω γὰρ εἶ σὺ, καὶ θυτὴρ καὶ θυσία, Ὅ δὲ προδώσων ἐσθίει σε μὴ τρέμων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δέρκεο τὸν θρασύχειρα τὸν αὐθάδη ἢ ῥάγε κύνον.

Ὅς βαλὼν ὃν κανέῳ προπετὴ χεῖρ' ἔτος ἐκέινος

Δείπνῃ ἀνεγρόμενος Φιλίης λελάθοιτο, καὶ ἄρτου.

Καδδὲ προδῶ λησαῖσι διδάσκαλον, ὥς ἀπέλοιτο.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΕΡ ΕΙΔΥΝΑΤΟΝ ΠΑΡΕΛΘΕΤΑ

ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τῦτο.

Μή με κατεύχεσθαι Χρυσὴ πρὸς τὸν πατέρα, Λέγων παρελθέτω με θανάτῳ πόντῳ

Ἡ πῶς ἐγὼ τύχοιμι τῆς ἀφθαρσίας, Εἰ μὴ σὺ τέτῃ τῷ ποτηρίῳ σπάσεις;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

ὦ Φελες ὦ καχότεχνε καθευδόμεν Ἰσκαριῶτα,

Ἡὔτε Πέτρος, αἶτε, καὶ ἀμφὶ μιν οἱ Ζεβεδαῖν.

Μηδ' ἐπὶ νύκτα προπασαν ἐγρήγορας, ὄφρα προδοίης

Χρυσὸν ἄνακτα λόγον κακογνώμοσιν ἀρχιερεῦσιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑΝ.

Φίλεις, Ἰδέα, τὸν διδασκαλόν; Φίλει, Οὐδὲν Φιλεῖν κάλυμα. πωλεῖς ἀργύρε;
Παραφρονῶντος τῆτο· τὸν γὰρ δεσπότην, Καὶ τὸν λυτρωτὴν πῶς ἀναιχμα-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(λωτίζης;

Τίπτε Φίλεις δολομῆτα διδασκαλόν ἐσθλὸν Ἰδέα;

Τίπτε Φίλον κακοεργὲ μαχαίροφόρος ποτὶ ἄρνα

"Ερχεαι ἐκ ἐρίσοντα· ἐκόντοί ἐσπεταί οἷος.

Θύσον ὅφρ' αἷμα λαβὼν ψυχῆς Φιλίαν ἀμφιχεισαίμην.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΟΠΗΝ ΤΟΥ ΩΤΟΣ ΜΑΛΧΟΥ.

Ζηλώσε Πέτρε τῷ πολυζήλῳ πόθῃ Στερῶντα Μάλχον ἀτέρυ τῶν ὠτίων.

Ἄλλ' εἰ παρήμην, ἢ παρὴν μάχαιρά μοι, Ἀμφοῖν ἀν' ἐσέρησα τῆτον ὠτίων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χραιομάχων ὑπότεμνε μαχαίρῃ ἕατα Πέτρε,

Οὐ γὰρ ἄκυσαν ἀνακτος ἐφειτμάτων ἐρατεινῶν

Μὴ Φεῖδῃ μηδὲ γλώσσης, μηδ' ὀμμ' ἐλέαιρε.

Πάντας ὁμῶς ἐνὰριζε, Χραιοφονεῖς περ ἑόντας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΜΠΤΥΣΑΝΤΑ ΤΩ ΣΩΤΗΡΙ.

Δείλαμε τί δρᾷς; ἐμπτύεις τῷ δεσπότῃ Οὐ ἢ μόνον τὸ πτύσμα τυφλῆς ὀμμάτων.

Ὁ Σατανᾶς σε τοῖς προσώποις ἐμπτύσοι, Ὡς μυρίων ἀξιε τῶν ἐμπτυσμάτων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οὐρανὸν ἀμφέπτυσσας ἀβέλτερε, ὅς ἔα Θεοῖο

Θεῶα πρόσωπα πτύσας, ἃ Φωσφόρος ἡὔτε λάμψον

Οὐρεὸς ἀμφὶ κόρυμβα θαβωρεῖν, ἢ ἔσθ' οὐε βάλλεις

Πτύσμα σοὶ ἐς τὸ πρόσωπον ἐλεύσεταί ἄντα κατελθόν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΡΑΠΙΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Τί γὰρ τοσῶτον Ὁζᾷν ἱζαμαρτάνεις; Ὡς ἐκθανεῖσθαι τῆς κιβωτῆς θιγγάνων.

Τί δ' ἐπ' τοσῶτον πλημμελεῖς ὑπηρέτα, Ὡς μὴ θανεῖσθαι Φεῖ! ἐπαρίζων τὸν

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(λόγον;

"Ανρεφε πολμήεσαν ἀτάσθαλε χεῖρα θεράπον.

"Ανρεφε, μὴδ' ἐπίσειε παρηγίδι παμβασίλῃος.

Φρίζον, ὃ γὰρ κρατεῖται κεραυνοφόρων νεφελῶν.

Μή σε

Μὴ σε βάλῃ πρηνῆρι, ἢ ἀγρία δάκτυλα κάσῃ.

Εἰς τὴν ἀρνήσιν Πέτρον.

Οὐ Πέτρος ἔτος δὲ χθὲς ἐθρασυόμην. Ὡς ἔκ ἀν ἀρνήσαιο τὸν διδάσκαλον.
Νῦν βλέψον αὐτὸν ὡς ἀπαρνείται τρίτον. Φωνεῖ δ' ἀλέκτωρ, γυνὴ δὲ Πέτρος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δισσὰ μὲν ἔκ σ' ἐφόβησε κοράσσια, ὀλβιε Πέτρε.

Ἀρνήσω δὲ διδάσκαλον, ὃν περὶ Φίλαο πάντων.

Αὐτὰρ ἅπαξ οἱ ἅπαντες ἐπιχθονίων βασιλῆες

Δεινάσε πολλὰ δράσαιον, ἀνέμωι ἐδ' ἄρ' ἐκείνον.

Εἰς τὸ, τίνα ἀπολυσῶ, Βαραββαν ἢ Χριστόν.

Ἄφες, Πιλάτε, τὸν Βαραββαν ἐν βίῳ. Ὡς μεταγνώ, ἢ τύχῃ σωτηρίας.

Σταυρῶν δὲ τὸν σωτῆρα μὴ Φειδῶ λάβης, Σταυροῖς γὰρ ἔτω τὴν ἐμὴν αἵμα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς φθόνος ἀνθρώποισι πάθος μέγα, νῦν σε κακίση.

Πῦρ ὁλοὸν, πτολέμοιο Φάγον σῶμα, τέκνον ἐχιδνῆς.

Ὅν διὰ γραμματέες Χριστὸν μὲν ἔπεφνον Ἰησοῦν.

Βαραββαν δ' ἀπέλυσαν ἀτάσθαλον ἄνδρα Φονῆα.

Εἰς τὴν σταυρώσιν.

Εἰς χθὲς, ἐπαίχθης, ἐξέραπίσθης Χριστέ μου. Ὁ σταυρὸς ἦρθη, δεῦρο γὰρ σῶτερ πάθε.

Κωτῆ, προσήλθε τῷ ξύλῳ, χολὴν πίνε, Καὶ θνήσκετῶ θανόντος ἀνθρώπου χάριν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πῶ σέλας ἡελίοιο διώχεται, ἡδὲ σελήνης;

Τίς δέ τε λατομή πολὺς ἐτμήξατο πέτρους;

Τίς δὲ κατὰ φθιμόνοισιν ἐκέχλετο, ἄμπνυτε νεκροί;

Χριστὸς καινοτόμησεν ἀγνὸν πάθος, ὡς ἔξοι, ταῦτα.

Εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

Τί δακρύεις θάπτωσα Χριστὸν παρθόνε, Πάλαι λαβῆσα τῆς χαρᾶς τὰς ἐγγύας;

Οἰμωζέτω θάνατος, Ἄδης κλαίτω. Σὺ δὲ τριταῖον τὸν σὸν υἱὸν ἐκδέχε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τύμβον ἐν σφραγίδεσσι δυστέροισι ἀρχιερέως

Κλείετε, ἢ πολέας περιέσκατε ἀσπιδιώτας.

Οὐ στήσαν ἀνάκτορος ἀνεγρομένοιο ἐρωήν.

Ἄλλ' Ἄλδτε τάφω τε μοχλῆς καταθραύσει ἀνασᾶς.

Εἰς τὴν ἀναστάσιν.

Ναὶ λὰξ ὀνάλλε τῷ θανάτῳ Χριστέ μου, Ναὶ πληττε τὴν ἀπλήσιν Ἄδην γαστέρα.

Ἔως ἂν ἔς πέπωκον ἐξαναστήσῃ. Καὶ λύε τῆς σχεδόντας αὐτῷ δεσμῆς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐγρεο πρωτόπλασε, παλαιγενὲς, ἔγρεο τύμβε,

Καί με λόγε ζυνάειρον, ἐμὸς δὲ κεν ἦς ἐτύχθης.

Καί με δὲ παρμεδίων, μηδ' ἡμέες ὧδε μανέμον.

Πανσὺδ' πάντα Φῶς ποτιδέχεσθ' ἔθνεα νεκρῶν.

Εἰς τὰς μετροφορὰς.

Ἰωάννα πῶ, τῇ Σαλώμῃ συντρέχεις Φίλῃ Μαριάμ; εἰς Ἰησοῦ τὸν τάφον.

Καὶ σὺν ὑμῖν. πῶ δ' ὁ νεκρὸς ἐκλάπη; Οὐκ ἐκλάπη γυναῖκες, ἀλλὰ ζῶν μόνει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς λᾶαν μετάειρον ὑπέρμεγα πῶμα τάφοιο;

Τίς δέ τε νεκρὸν ἀνάκτα συλήσατο τύμβον δευζας;

Σῶμα νεκρὸν συλᾶει τυμβωρύχος, αὐτὰρ Ἰησοῦς

Ἐγρετ', ἐπεὶ Θεὸς ἐστὶ, Πέτρῳ Φάτε ταῦτα γυναῖκες.

Εἰς τὸ, χαίρετε.

Τὸ χαῖρε ἢ πρὶν ἐρρέθῃ τῇ παρθένῳ. Τὸ χαῖρε ἢ νῦν ταῖς γυναῖξιν ἐρρέθῃ.

Ἡ μὲν δεδεκτο τὴν χάραν τὴν ὑπόθω, Αἱ δὲ κροτῶσι τὴν χάραν τὴν ἐκ τᾶ

Εἰς τὸ αὐτό.

Θηλυτέρης προτέρησι παλαιγενὲς ἐπλετο πᾶνθος.

Θηλυτέρης προτέρησι χάραν δότο Χριστὸς ἀνασᾶς.

Γήθεο κόσμος ἅπας, χαρῶν δ' ἐπὶ κύμβαλα παῖζε,

Ὅτι σ' ἀναξ ἀνέγειρεν Ἄλδαν ἐκ πυλεῶνων.

Μ Α Ρ Κ Ο Σ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΟΓΓΙΛΛΟΝ.

Γ' Ἀτρὸν εὐρὼν μογγιλάλε τὸν λόγον, Τὴν γλῶσσαν ὕγιανε, ἢ τρανῶς λέγε.
Τῷ γὰρ λόγῳ παρόντος, ἔ Φθέγγαυτό τις; Καὶ τῷ ἱατρῷ, μογγιλαλήσει τις;

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Μογγιλάλε γλῶσσάν ποθ' ὕγιασας ὦ ἄνα Χριστέ,
Καὶ μετὰ οἱ χεῖλεσφι λόγον πόρες ἀγλαόφωνον.
Αὐτὰρ ἐμὸν βραδύγλωσσον ἐπὶ σῶμα γῆρεν ὁπάσαις
Κραιπνοβάτιν, ταχέεσσιν εἰσχομένην πετεινοῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΑ ΔΥΟ ΛΕΠΤΑ ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΑΣΑΝ ΧΗΡΑΝ.

Ψυχὴ παθῶν χήρευε τῶν ὁμοζύγων, Καὶ λεπτὰ προσκομιζε τῷ λόγῳ δύο,
Τὸν νῦν τε λεπτύνουσα, ἢ τὸ σαρκίον. Ὡς εὐλογηθῆς τῶν πολυχρύσων πλέον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ὡς ψυχὴ βασίλεια μέγ' ὀλβίη, ἀμφὶ γυναικὶ
Χήρῃ δυσυχεὶ ζάπλουτον ἄρ' ἐσσι γύναιον.
Ἡ δὲ δύο λεπτὰ βίοιο ἐχέγγυον οἷον ἔχουσα,
Ταῦτα Θεῷ προδέδωκας, ἀτὰρ σ' ἀποδέξατο καῖνος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ.

Ἄνελθε παράκλητε πρὸς τὸν πατέρα, Καὶ πέμπε παράκλητον ἄλλον τοῖς κάτω.
Ἄλλον προσώπῳ, μὴ γὰρ εἴποιμον Φύσει, Οἷς ταυτότης ἀτμήτος, ἢ τῆς ὑσίας.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἄγγελοι ἀμπετάνυτε ἐπ' ἐρανίης πυλεῶνας,
Χριστὸς ἄναξ ἀνάεισιν, ἐρυθρά τε πέπλα Θεοῖο.
Ναὶ τάδε γὰρ περίχρωσον ἀλουργίδι αἵματος ἀγνῆ.
Ρύσιον ὁ βροτέης ἐπὶ πάσης χεῦατο Φύτης.

Λ Ο Υ Κ Α Σ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΤΑΓΓΕΛΙΣΜΟΝ.

Ως χάρη σεμνή τῆς ζώνης ὀπτασίας, Θεὸν κηύσεις τῷ τερασίῳ λόγῳ!
Πίστευε τὴν κήσιν ἄρρενος δίχα. Ναὶ τῷ Θεῷ θέλοντος, ὡς γόνιτό μοι.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

"Αγγελος αἰγλήεις Γαβριὴλ ἐξ ὑλύμποιο
Ναζαρέτ ἀμφιάζων ἐπιράτῃ ἀγχόθι κήρης,
Χαῖρε δέ οἱ προσέειπε, τέκης Θεόν· ἡ δὲ μετέπειτα,
'Ὡς Φῆς, ὡς δὲ γόνιτο, Θεῷ δ' ἐγὼ εὐχομαι εἶναι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΛΟΛΟΓΙΑΝ

Ὅρα γεραίη μὴ πέσῃται τὸ βρέφος ὑποτρεμύσης τῷ χρόνῳ τῆς ἀγκάλης·
Θεὸς πατὴρ αἰῶνος, ὃ βλέπεις βρέφος, "Ὡς τ' ὑπεσείταί τας δὲ χείρας ἐδρά-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Παρθένος ἀγνωτόχεια νόμοιο κέλευθα περῶσα
Γῆα νεῶ πρόφερον, Συμεῶν θῆκε δ' ἐπ' ἀγκάς,
Ὅς κύκλα πόλιν ἐμέτρησεν ἀπειρεσίῳ λυκαβάντων,
Τῷτο βρέφος προαναρχὸν ἰδεῖν ποτιδέγμενος αἰεῖ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΤΗ ΟΜΟΝΗΝ

δωδεκαέτους Ἰησοῦ.

Ἡ μὴ φθονῶντες ἀκροᾶσθε γησίως, Φαρισαϊκὴ δύσθεος γερούσια·
Ἡ τὶ φθονῶντες ἀκροᾶσθε τῶν λόγων, Ὡν παῖς ὁ παμπάλαιος Ἰησοῦς λέγει.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίς ποτε παῖς ὁ κάθισσεν ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου;
Ἐν δ' ἀγορὴν συνάγειρε γεραίην; οἷα δὲ βασκεῖ;
Δεῦρο περισαντες μὲν ἀκυσόμεθ' ὅττι κελεύει.
Ἡ ῥ' οὕγε παῖς Θεός ἐστι, Θεῷ δέ τε ῥήματα φαίνει.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΔΟΥΛΟΝ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ ΘΑΥΜΑ.

Ἐχέεις Ἐκατόνταρχε τὸν δῆλον παλιν, Ἐν ζῶσι τὸν θανόντα, μὴ τοῖνον θλίβῃ
τῷ ζῶσι.

Τὴ ζωοπαρόχῃ γὰρ ἐλθόντος λόγῃ, Πόσους ἂν ἔχεῖν δραπέτευσαι θανάτους,

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὁρφνα νυκτεσίφοιτος ἀπήλυθον, ἔδειθ' ὑπὲρ

Ἀντίον ἡλίου, δεινὴ δὲ μιν ἔλλαβε φύζα,

Καὶ θάνατος δραπέτευσεν, ἐπεὶ πέλας εἶδετο Χρυσόν.

Ζωὴ γὰρ τελέθῃσι, θανὴς δέκων ἐπλετο λυτῇ.

Εἰς τὴν μαρθάν, καὶ τὴν μαριάν.

Ἡ Μάρθα ναὶ πύκτευε, ναὶ διακόνει, Καλὸν ξονίζεν τὸν Θεόν, μὴ διδάσῃς.

Ἡ Μαριὰμ ἄκβε τῷ διδασκάλῃ, Θεὸς λόγοι γὰρ ὡς γλυκεῖς ὑπὲρ μέλι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὓς πόδας ἁμφίπτυζον Ἀδάμ, περὶ δ' ἔτρευν Εὐὰ

Δειελινῷ προτὶ κήπον ὁδοιπορευόντος ἀνακτος.

Νῦν Μαριὰμ κατέχει, ἢ ὃν σφίσι χεῖλεα βάπτει,

Ἐνδέτε δεσποσύνους ὑπὸ λέξεις ἑασι βαῖλαι.

Εἰς τὸν οὗ εὐφορησεν ἡ χώρα παύσειον.

Τί ταῦτά σοι πλῆσιε, ἢ Φρυῶν πόνος, Ἀμᾶς μὲν ἀδραν εὐφορον γεωργίαν,

Κτίζεις δὲ μείζους ἀποθήκας, ἄλλ' ἄφρον' τὴν ἀποθήκην κτίζει τῶν σῶν ὀσέων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δέρκεο τὸν δομέοντα νεοδμήτες ἀποθήκας

Πλέσιον, ὅς πολὺ ταχὺ τὸ λήλον οἶον ἀμάται,

Οὗτος ἀθανάτοις μὲν ἐέλπεται ἑμμῶ' ὁμοῖος,

Ἀλλὰ ἐνὺξ ἐπίκηρον ἐλεγχεται ἢ παρεῖσα.

Εἰς τὴν σιγκτυπτοῦσαν.

Ὡς γεῦς χρεώσει τῇ ῥάχει μακρὰν χάριν, Ὡς αὐτεφυῶς προσκυνᾷς τῷ δεσπότη.

Τοίνυν σὺ μὲν λύθητι τῷ πάθῃ γύνοι, Ὁ δ' ἀρχισυνάγωγος ἀντιπασχέτω

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀνθρωπὸν σ' ἐδόμησε Θεὸς γύνοι ὁρθὰ βεβῶσαν,

Ζωοβίην δὲ σε πάθος εἰδύματο ἐς χθόνα κάμψαν,

Ἀλλ' αὖ' ἀναξ ὠρθωσε Θεὸς πάλιν, αἰθέρα δὲ πρὸ

Δερχομένην ἐποίησε, ῥάχιν δ' ἀπάμερσε κύφωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΔΡΟΠΙΚΟΝ.

Υδροπικὲ πρόσελθε τῷ Θεῷ λόγῳ. Πίστευσον αὐτῷ. ἢ ποταμοὶ κοιλίας
τῆς σῆς ἀπορρέουσιν, ὡς αὐτὸς λέγει. Οὐ ψεύσεταί γάρ τῆς ἀληθείας σόμα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Κύμασιν ἄμφ' ὑδάτων μὲν Ἰωάνης εὔρετο τύμβον.

Πλὴν καὶ γ' ὁ ὑδροπικὸς ποτὶ γαστέρι ὑδάτα θάψε.

Πρῶτα μὲν ἐν ἐσάωζε νεκρὸν Θεός, ἐκ δ' αἶγε τύμβον.

Ἄρτι δὲ τύμβον ἔσωσε, νεκρὸν δ' ἀπέωσε Φονῆα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΕΩΤΟΝ.

Τὴν σὺν δαπανήσαντα, σῶτερ ἑστίαν. Καὶ χειροβοσκῆσαντα πλὴν σφαφόντα με
Φίλας ὑπαντῶν, ἢ κρατεῖς ὑπ' ἀγκάλῃν. Ω' σπλάγχνα πατρὸς, τίς φρονῶν

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(ἀπελτίσει)

Δεξιτερὴν πάλᾱμν μοι ἐπ' αὐχόνι τέκνον ἀνάετα.

Ἰζέο, τὸν δακτύλιον ἄμφ' ἐὰ δάκτυλα βάλεν.

Δμῶδες ἐμοὶ τὸν ἄριστον ἱερίοφι θύσατε μόσχον.

Νεκρὸς ὁ παῖς ποτ' ἔην ἢ ἄμπνυτο χαίρετε πάντες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΟΥΣΙΟΝ, ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΖΑΡΟΝ.

Ο' πλέσιος ζῶν, ἢ τελευτήσας πένης. Τὸν ζῶντα μὲν πένητα μέχρι ἢ τρύφης.
Θανόντα δὲ πλούσιον, αἰτήσας ὕδωρ. Ἄλλ' ἐ λάβης, τὸ χάσμα ἢ γὰρ ὡς

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(μεγα)

Πλέσιε τῷ δε πένητι δίδε τρύφος. ἔσσεταί ἡμᾶρ

Ὅππότε κύν μιν ἀρήσει ὑγρῷ περὶ χεῖλος ἀλείψαι

Ἵδατι, καιομένην δὲ πυρὶ δροσίσασθαι γλῶσσαν.

Ἄλλ' ἂν χάσμα κολοῦσαι ὑπέρμεγα ἐγγὺς ἰκέσθαι.

ΕΙΣ ΙΑΘΕΝΤΑΣ ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΟΥΣ.

Ο' Σαμαρείτης εὐχαρισεῖ τῷ λόγῳ. Ο' Σαμαρείτης, τῆς δε λοιπῆς ἐννέα
Δεινὴ συνέσχον ἀχαριστίας νόσος, Ὅλοιποντο κακῶς ἢ λεπρωθεῖν παλιν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δώδεκα μὲν Χριστοῦ μαθητῶν ἔπλετ' ἀριθμός.

Εἰς δ' ἄρα τῶν ἐξώλετ' ἀβέλτερος Ἰσακαριώτης.

Λεπτὸς δ' αὐτὲ δέκα Χριστὸν χεῖρας ἴσαντο.

Εἰς

Εἰς δὲ οἱ αὐτὶ προσήλθ', οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀπέσαν.

Εἰς τὸν Φαρισαῖον, καὶ τὸν Τελῶνην.
Ὡς χρεῖμα σεπτὸν πανσθενὲς ταπεινότης. Σὺ δὲ μόνῃ παρῆσα· σώζειν ἰσχύεις.
Καὶ μὴ παρῆσα πάλιν ὁλλύεις μόνῃ. Τὰ τῷ Τελῶνῃ ἢ Φαρισαίῳ λέγω.

Εἰς τὸ αὐτό.

"Ανδρὲ δύο προτὶ σιχὸν ἀμείβετον ἰχθία ταρσῶν.
Χ' ὡ μὲν ἔην ἀρετῆσιν ἔπ' ὀφρύας ὑψός· ἀείρων,
Αὐτὰρ ὄγ' ἀμπλακίησι κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆγε.
Καὶ ῥ' ὁ κακὸς νόσησε δικαιοτέρος, ἢ ἀείρων.

Εἰς τὸν Ζακχαῖον.

Ζακχαῖε μικρὲ μικρὸς ὢν τὸ σαρκίον, Ὑψηλὸς εἶ τὸ πνεῦμα ἢ κέδρα πλέον.
Ἀνέλθε λοιπὸν τὴν συκὴν τάχος τάχος. Τὴν ἀμπελον δὲ τὴν ἀληθινὴν βλέ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἴ σοι ἐνὶ σήθεσφι πόθος πέσσε Χρυσὸν ἰδεῖσθαι.

Ἀμπλακίης πολυφυλλὸν ὑπέρβαθι συκομοραίνῃ.

Ἐν χθονὶ γὰρ εἰχόντα ἀμήχανον ἐστὶν ἰδεῖσθαι.

Εἶδος Θεότερον, κεκαλυμμένον ἥερι πολλῶ.

Εἰς τὴν ἐξαίτησιν τοῦ Σατανᾶ.

Αἰτεῖς Σατανᾶ σινιάζεν τὸν Πέτρον Ὡς σίτον; αὐτῷ Φησιν· εἴτ' ἐκ αἰσχύνῃ
Κακὴ κεφαλὴ; τὸν δὲ Πέτρον ἢ τρέμεις. Μὴ σινιασθῆς μάλλον, ἢ σινιάσῃς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε Σατὰν κακοεργὲ λυγρὸν περὶ σῖνος ὀπάζεν

Πέτρῳ ἀμφαφάας, ὥστ' ὄρνιθες ἥερι φοῖται.

Σίτον ἐδηλήσαντο; σὲ μὲν πλεονέτος ἀγάγη

Σῖνος ἐς ἀργαλέον, τόθ' ὦ Φύξις ἐσείται.

Εἰς τὸν Δικαιωθέντα Ληστήν.

Μακάριοι μὲν ἢ παλαισμοὶ μαρτύρων, Μακάριοι δὲ ἢ μονοτρέπαν πόνου.
Σωζόντες αὐτὲς, ἀλλὰ τὸ μνησθητί με. Ὡς πίξῃ ληστὰ, σύντομος σωτηρία.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δοιοῖς ἀνδροφόνους ἐπιτίμιον ἴσον ἐτύχθη

Σταυρὸς, ἀνισοτάτη δὲ προαίρεσις ἔπλετο τοῖσιν.

Ὅς μὲν ἀνακτε λόγῳ παροίνεν ἀφρονα ῥέζων,

Ὅς δέ μιν ἐκ σαυροῦ λιτάζετο, μνώεο Φασκῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΚΛΕΟΠΑΝ, ΚΑΙ ΛΟΥΚΑΝ.

Ἐκλας τὸν ἄρτον ἢ πρὸ τῷ πάθῃ, λόγε, Κλας ἢ πάλιν τὸν ἄρτον ἐξηγερέμενος.
Ἐκεῖ σεαυτὸν ἱερέγεις τῇ κλάσει. Ἐνταῦθα σεαυτὸν ἐμφανίζεις τοῖς φίλοις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Τις ποθ' ὃ νῦν Κλεόπα φυλαίτατε ἔκλασεν ἄρτον,

Ἄγνως ἄμμιν ἀνὴρ; ὁ διδάσκαλος ἢ ἔ' ὅ γε Χριστός;

Ἡ' μὰν ἄλλὰ ἐδέρκει; ἐπεὶ ἐμὸν ἐκφυγον ὦπα,

Οὐχ ὁρώ, προμῶλε, φίλοις δέ τε ταῦτα λαλῶμεν.

Ι Ω Α Ν Ν Η Σ.

ΕΙΣ ΤΟ, ΕΝ ΑΡΧΗ ΗΝ Ο ΛΟΓΟΣ.

Βροντὴ ζώνη κτυπεῖ με, Φεῦ! τίς ὁ κτύπος; Μήδεν πτοηθῆς, ὁ Ζεβεδαῖος γράφει.
Γράφει δὲ τί; πρόκυψον αὐτός, ἢ μάθε. Ω' νῆς, ἐν ἀρχῇ Φησιν τὸν λόγον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Πνεύματος ἐξ ἀγίου κλύων κλυτὸς Ἰωάννης,

Ὅσσα κλύεσκον ἔφα'. πρόχορος δ' ἀνὰ δέλτον ἐλύξας

Μελιγράφοις δονάχεσσιν Ἰωάννης γράφει Φωνάς.

Ἦν ὁ λόγος γὰρ ἐν ἀρχῇ ἐγήρευσεν ὁ Ζεβεδαῖος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΚΑΝΑ ΓΑΜΟΝ.

Ἐκ παρθένου προήλθες, ὠδημῆς γάμῳ. Ἀμφῶ γὰρ ἐν σοὶ, σῶτερ, εὐλογημένα.
Καὶ θαυματουργεῖς θαῦμα τῷ καιρῷ πρέπον, Φύσιν τρέπων ὕδατος εἰς οἶνον Φύσιν

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Οἰνοχόοι φορέετε καλὸν δὲ πας ἀμφιχύτελλον

Καδδὲ μέθυ γλυκάζον ἀφύσσετε, ἐγγύς ὁ πίθος.

Ἀμπελον ἄμμι φύτευσε Θεὸς λόγος οἰνοδότειραν.

Ἀμπελον αὐτομάτην, σχιδίην δ' ἐδομήτατο ληνόν.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΝ ΜΑΘΗΤΗΝ ΝΙΚΟΔΗΜΟΝ.

Τῆς ἡμέρας τὸ δόγμα νυκτὶ μανθάνει. Ὁ Νικόδημος ἢ Φυγὼν νύκτα πλάνης
Τὸν ἄεθρον εἶδε τῆς νοητῆς ἡμέρας. Ὡς εἶθε Νικόδημος ἡμῖν Χρῖστέ μου.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Νύκτα δι' ἀμβροσίην Νικόδημός γ' ἦρα διὰ
Εἶσιδε. Χρῖσόν ἀνακτα Φῶς μέγα πατρὸς ἀνάρχου.
Καδδ' ἔμαθε σκοτόεντα πλάνης ζῶφον. ἐν δὲ μυήθῃ
Ἦμαρ ἀπ' ἡελίοιο προπιδύον ἀρχεσιφῶτες.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΝ.

Γύναι τί μέλλεις, εἰπτε σὺ τὴν ὕδριαν, καὶ συνδραμῆσα τὴν Σαμάρειαν κάλε
Ἵδωρ πιεῖν ζῶν ἐκ Φρέατος ἐνθέου. Καὶ ταῖς γυναῖξιν πρωταπόσολος γίνου.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Θηλυτέρης πόρνησι Θεὸς λόγε πρὸς Λόγον ἔρχῃ.
Ἐνδέθ' ὕδωρ πίεμον ζητεῖς σφέας ἀφθονε πηγῇ.
Οὐδὲ γὰρ ἀμφὶ μόνοισι κατήλυθες ἄρσεσι σωτήρ.
Οὐδ' ἐσθλοῖσι βροτοῖσιν, ἀτὰρ Φλαύροισι μάλιστα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΛΤΟΝ.

Σφίγχθῃτι παράλυτε πᾶν τὸ σαρκίον. Ὡς ἐκ τάφου δὲ τῆς σοῦς ἀνιγμένους.
Τὴν βαβάτασαν βαβάσας κλίνην, τρέχει. Τῆς ἰσχύος σου Χρῖστέ τῆς ἀμυχῆς.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀεθερα παρ' αεθερα δέθῃτε, ἢ ἐς βίον αὐτε μολεῖτε.
Ἐνδέτε νεῦρα τάθῃτε, ἢ ὅσέα ἔνδυτε ἰσχύον.
Ἐν δ' ὁμόνες προχύθῃτε, δέμας δὲ καλύψατε τῆτο.
Ἐγχεῖ μοι παράλυτε, κλίνην δ' ἀνὰ ἔρχεσθαι αἵρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΥΦΛΟΝ.

Ὁ πῆλός ἐτος πῆλός ὁμματεργάτης, Οὐχ ὡς Φύσιν σχῶν διημιεργὸν ὁμμάτων.
Ἀλλ' ὡς ὑπεργῶν τῇ κελεύσει τῆ λόγου. Ὡς ἐμπτύσαις μοι Χρῖστέ ταῖς ψυχῇς.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀσμενος ἡελίε σε βλέπω σέλας, ἢ δὲ σελήνης.
Οὐρανὸν ἀσερόντα, πυρὸς Φύσιν ἡέρα διον.
Καὶ ποταμὸς, ψάμμοντε παράλιον, ἡδὲ τε γαῖαν.

Ἄμ.

Ὅμματα γὰρ μοι πλάσσε Θεὸς λόγος ἔπριν ἔοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΖΑΡΟΝ.

Ἡ μακρὰν ἐςὼς Χριστὸς ἐσκόλευσέ σε. Ζωὴν λόγῳ θάνατε Λαζάρου ὅλης.
Ὅποια καταράτε λοιπὸν σε δράσει Ἐλθὼν ἐπ' αὐτὸν τὸν βαθύν σε πυθμόνα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Λύσατε λύσατέ μοι σχολιὰ προτιπλέγματα σαρκός.

Ἐκ δὲ καλύπτραν ἔλασθε καρήματος ὡ κασίγνητοι.

Ὅφρα κόρας πετάσω. ἢ ἀμπνυμι, ἡδέτε μέλιψω

Χριστὸν, ὃς ἔκ μ' ἐσάωσε τανηλεγέος θανάτοιο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΙΠΤΗΡΑ.

Ὡς δὲυρο Πέτρε νίφομαι σε τὴς πόδας. Οὐ μὴ με νίψας εἰς τὸν ἀπαντα χρόνον.
Εἰ μὴ σε νίψω, τῶν ἐμῶν ζῶνοι Φίλων. Καὶ τὴν κεφαλὴν, ἢ τὸ λοιπὸν σα-
(κίον.)

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Νίπτει τοῖσσι πόδεσσιν, ἀτὰρ κραδίηφιν ἀνιπτos.

Ὡς ὁ Φελον πέπάλαιο πρόπαν δέμας αἵσχει πηλῆ

Μηδὲ θεοκτονίης ἐν τέλματι ἔχρανας ἦτορ.

Χριστὸν ὅταν προδεδώκας Ἰουδαίοις, ὡ Ἰῦδα.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΜΠΙΠΤΟΝΤΑ ΤΩ ΣΤΗΘΕΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς σῆθος ἀγνὸν ἐμπεσὼν τῷ δεσπότῃ Ἰωάννῃ, ῥύακας ἡρύσω πόσας.

Ὡς παμμυρίες, ναὶ μὰ τὸ σῆθος τόδε, Δι' ὧν πολὺς ῥεῖς εἰς ὅλην οἰκουμε-
(νήν.)

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χριστὸς ἐνὶ σῆθεσφι λελαθότας ἐς πυλεῶνας

Κύψω Ἰωάννης, ἢ ἐσείδετο δόγματα Θεῖα.

Ἄσσα δ' ἔαδον ἔειπε, ἢ ἐκφορα θήκατο θνητοῖς.

Εἰν ἀρχὴ γὰρ ἦν ὁ λόγος Φάτο, θαῦμα διδάσκων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΙΝ.

Τοιμηρὲ Νικόδημῃ εἴφον τὴν σφύραν, Μὴ συντριβῇ τι δεσποταῖον ὀσέον.

Ἡ λάβις ἀρχεῖ, ἢ τὸν ἥλον ἐλκέτω. Εὖ τῶν χερῶν, μετελθε λοιπὸν τῆς

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(πόδας.)

Δάκτυλά τοι Νικόδημῃ προήλυθε δάκτυλα Θωμᾶ.

Θωμᾶς γὰρ μετόπισθε ἢ εἰς τύπον ἐβλεπον ἥλων.

Αὐ-

Αὐτὰρ σὺ πρότερός τε ἢ αὐτὸς ἔδρακες ἦλθες.
Ἐνδ' ἱερὴν ἐδίφισας ὕγρην ἔτι πλευρὰν ἀνακτες.

Εἰς τὸ κατὰ ΘΩΜΑΝ.

Πῶς ἦλθες ἐντὸς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων; Καθὼς ἀπῆλθον τὰ τέφρα φερεμένον
Καὶ πῶς ἐκείθεν ἐξελήλυθας λόγε; Ὡς πρὶν προῆλθον ἐκ πύλης κεκλεισμένης

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀπτεο τῆς τρωθείσης λόγῃ Δίδυμε πλευράς.

Ἀπτεο, ἢ πίστευε, ἐμὴν δ' ἐπιδέχνησο θέσπιν.

Ἔσσεται ἡμᾶς, ὅταν ποτε ἢ τεὰ πλευρὰ νυγῶσι

Σιδαρέης λόγῃσι διαμπερές Αἰθιοπῆς.

Εἰς τὴν κοιμήσιν τῆς θεοτοκοῦ.

Μυσηριώδῃ τὴν πανήγυριν βλέπω. Μήτηρ τελευτᾷ τῆς Ἰησοῦ Μαρία,
Θεὸς δὲ λαμβάνει τὸ πνεῦμα μητέρος, Καὶ καινὸν ἀνθεῖ τοῖς ἀποστόλοις πτίλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πεζὸς ἔφες Πέτρε, γῆς γὰρ ἔφες, τίς ἀναίνεται ἔμφρων;

Ἀλλ' ἄγε κύμα πέδεσσι περήσαο, θαῦμα ιδέσθαι.

Ἦέρα νῦν δὲ πέτω βιοθρέμμονα, πνοιοδοτῆρα.

Ἦσον αὐτ' ὀλίγον ἢ ἐς πόλον αὐτὸν ἀνέλθης.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Εἰς τὴν πεντηκοστήν.

Περισεῖν τὸ πνεῦμα τῷ διδασκάλῳ,

Γλῶσσαι πυρὸς τὸ πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις.

Κατέρχεται γὰρ εἰς ὑπηρέτας λόγους, Καὶ συμφλέγειν μέλλοντας εἰδώλων

Εἰς τὸ αὐτό.

Πέσαι πυρσολάτραι πυρὸς ἄλλε τίσατε φύσιν.

Ὅ' πρὸ διὰ σομάτων ὑποφύταις ἔρχεται Ἰησοῦ.

Τίσατε, ὅφρα φάος μὴ δὲ φλόγα ἐνθὼν ἄροιτε,

Δυσσεβείας πρήθυσαν, ἀγρώσιδος ἡῦτε χόρτον.

Εἰς

ΕΙΣ ΜΑΤΘΙΑΝ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑ ΤΟΠΟΝ ΑΝΑΠΛΗΡΟΤΗΤΑ.

Γέσε ἢ σὺ καλὸς· ἀλλ' ὁ Ματθίας τὸν κύκλον ἐπλήρωσε τῶν ἀποστόλων.
Τὴν ἀξίαν γὰρ λαμβάνει ἢ τὴν χάριν Ἀφ' ἧς ἰέδας ἀφρόνως ἀπερρέαγι.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Μωϋσείως παλάμῃσι τροπάσκητο ἔθνεα πάλαμ.

Νῦν δὲ Πέτρος παλάμῃσι θεοδέος ἔλκετ' ἄνωθον

Πνεῦμα μέγας παράκλητός ἐπ' ἀνδρομέῃσι κεφαλῆς.

Ματθίῳ ἀμφὶ κόρυμβά κόρας βάλευ, ὥτ' κε δαείης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΗΧΗΣΙΝ ΠΕΤΡΟΥ.

Πέτρος κατιχεῖ, ἢ τίς ἀπειθὴς μένει; Πέτρος διδάσκει, ἢ τίς ἐτρέμει κλύων.

Γε πνεύματος λαλῶντος ἐν γλώσσῃ Πέτρος; Ὡς γλώσσα σεπτὴ πῦρ λαλεῖς.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Πέτρος ὁδ' ἀτραχέεσσιν ὑπὸ σομάτεσσι διδάσκει

Χριστὸν, ἄθρει δ' αἰδῆλον ἀπὸ φλόγα, λῶσε, κιῦσαν

Γλώσσης, ἢ μιν ἀνῆνατ' ἐπὶ σαυροῖο βεβῶτα.

Κέκλυτε τῶν δε λόγων ἀληθοῦς, κέκλυτε πάντες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΟ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΑΘΕΝΤΑ ΧΩΛΟΝ.

Χωλὲ προσαίτει. Πέτρος ἐγγὺς ἐσὶ σου. Ἀργύριον μὲν ἐλάβης, ἢ χρευσίον.

Ἀνάγυρον δὲ τὴν ἰατρείαν λάβης. Λόγῳ γὰρ ἀρετῇ σώσας δείξει ἢ μόνῳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χωλὸς ἀνὴρ ἀνὰ σιγκὸν ἐβήσατο, ἐκδ' ἄρα σιγκῷ

Ἀργύριος ἦλθε, Πέτρος γὰρ ἐκέκλετο δευθὰ βαδίζειν.

Ἀτὰρ ἀτασθαλίῃ κακομήχανος ἀρχιερέων

Ἐν κραδίῃ χώλευσε, ἢ ἔμπαλι βήσατο χωλός.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΑΝΑΝΙΑΝ ΚΑΙ ΣΑΠΦΕΙΡΑΝ.

Τί ταῦτα. Πέτρε, θανατοῖς Ἀνανίαν Ἀπαῖς ἀμαρτίσαντα; ἢ μὴν ἐχ' ἀπαῖς

Ἀπεράκεις δὲ συμπαθεῖν ἐπετράπης. Ναί, τῷ κακῷ δὲ τὴν ἀπαρχὴν κωλύω

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀνανίην ποτ' ἔπεφνε Πέτρος λόγος, ἔνεκα πνεῦμα

Ψεύσατο παμμεδέοντα βασιλέα; τῆς δέκω ὧν

Κλέψω ἐὼν κτεάνων, ἀπὸ δ' εἴλετο μοῖραν ἐκείθω

Ψευδο-

Ψευδολόγοι τρομέωμον, ὁ γὰρ τύπος ἐγγυθι κείται.

ΕΙΣ ΤΟΥΤΕ ΤΗΟ ΤΗΣ ΣΚΙΑΣ ΠΕΤΡΟΥ ΙΩΜΕΝΟΥΤΣ.

Αὐτὸν σκιά Πέτρου τὰς νόσους ἀρδην λύει. Τί λοιπὸν ἐργάσαιο ταύτας; εἰπέ μοι.

Ὁ Πέτρος αὐτὸς, ἢ τὸ τῷ Πέτρῳ εἶμα; Πάντως πλέον σὺ τῆς Πέτρου σκ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. (ὡς Πέτρος)

Ἡ σκιά ἐκ ἀτρεκέα, Πέτρε δέτε ἢ σκιά αὐτῇ.

Ἀτρεκέως νοσέοντας ἴησας. Θαῦμα ἰδέσθαι.

Τοῖος ἐπισκιάοις με μακάριτα Πέτρε νοσεῦντα.

Μηδέ τε τοῖος ἔης, οἷός ποτε ἀμφ' Ἀνανίην.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗΝ ΠΕΤΡΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ Τῇ ΑΓΓΕΛΟΥ ΛΥΣΙΝ.

Ὁ δυνατὸς τὰ πάντα δεσμεῖν, ἢ λύειν. Δεσμεύεται νῦν, ἢ καθείργεται Πέτρε.

Ἄλλ' ἄγγελος τὰ κλεῖθρα τὰ κλοῖα κλάσας, Ἐωθινὸν κήρυκα πέμπει τῷ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. (ὁχλοῖς)

Ἐξέτατε Πέτρον ὅμως, Χριστὸς δ' ἀπέλυσ' ἱερῆς.

Χριστὸς Πέτρον ἔλυσε, ἢ ἀμφαδὰ πέμπει διδάσκειν.

Χριστὸν δ' ἐκ αὐτοῦ ἔλυσε, μόρε δ' ἀνέσωσας Χριστὸς.

Δυσσεβέες πείσθητε, νεκρῶν γὰρ ἀπέγρετ' Ἰησοῦς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΥΛΗΝ ΓΑΜΑΛΙΗΛ, ΟΤΙ ΔΕΙ ΜΗ

κωλύειν τὸ κήρυγμα.

Αἴφες πονηρὲ τὴν ἀποστόλῃς λέγειν. Γλώσσας πυρὸς φέρουσι· Φρίζον, ἐφρύγῃς

Θεῷ γὰρ ἐκ αὐτοῦ ἀντιπράττει ἰσχύς. Ὁ σὸς Γαμαλιήλ σε πείθετω λέγων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίς ποθ' ὁ πρεσβυτέραισι καλὴν ἀρτύνατο βουλὴν.

Ἐσθλὸς ἀνὴρ, μεθέμων Θεοκλήρυκας ὄρεθ' ἀγορεύειν;

Μηδὲ Θεὸς προπάρειθω ἀτάσθαλα δάκτυλα τείνειν;

Γαμαλιήλ ὃδ', αἶρε. Φαρισαῖος νομομαθὴς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΔΙΑΚΟΝΩΝ.

Ἡλίου ἀναξ ἑπτὰ τῶν πλανωμένων, Στέφανος ἀναξ ἑπτὰ τῶν διακόνων.

Ὁ μὲν τριῶν ὑπερθε, ἢ τριῶν κάτω, Ὁ δὲ πρὸ τῶν ἐξ εὐλόγως τεταγμένων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Νικάνορα, Πρόχορον τε, Τίμωνά τε, Νικόλαόν τε

Παρ-

Παρμεναῖον τε, Φίλιππον τε, Στέφανον τε Θεοδῶν.
 Τὸς δὲ Πέτρος προέταξε διακρίδον, ὅφρα τραπέζας
 Πιστοὺς ἀρτυνέωσι δῆκονοι ἐσθλοὶ ἔδοντες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΘΑΣΜΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Χρυσὸν ὁ μάρτυς ἢ πρὸ τῶν λίθων εἶφος. Ἡ λαμπρότης γὰρ μαρτυρεῖ τῆς ἰδέας.
 Βληθείς δὲ λοιπὸν ὑπερον ἢ τοῖς λίθοις. Χρυσὸν προσήχθη λιθοχόλητον εἰ-
 ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. (Φος.)

Οὕτως ἀμφὶ κόρυμβα θαβώρ ἀνέλαμψεν Ἰησοῦς,
 Καὶ μιν ἀφρων κατέπεφνε ἢ ἄγριος οἶκος Ἰεδα.
 Λάμψε δὲ ἢ Στέφανος κατὰ Φῶς μέγα ἡελίοιο.
 Καὶ πολιοῖσι πέτροισι κατεκτανὼν αὐτὸν ἐκείνος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΙΜΩΝΙ Τῷ ΜΑΓΩ ΖΗΤΟΥΝΤΙ ΩΝΗ-
 σασθαι τὸ πνεῦμα ἀπόφασιν Πέτρου.

Τὸ χρυσίον σε συναποιοῦσάιτό σοι. Ἄπισε, πισὲ δέλε χρημάτων Σίμων,
 Τὸ πνεύματος γὰρ ἐπιπράσκω τὴν χάριν. Σίμων ὁ Πέτρος πρὸς Σίμωνα
 ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. (τὸν Μάγον.)

Ὡνιον ἀργυρίοιο δοκεῖς Μάγε τὸν παράκλητον,
 Ὡνιον, ὃς με λέλυκον ὑπηρεσίας Βελίαο.
 Δέλος ἄρ' εἶ Βελίαο, ἢ ἀργύρεν ἀργοχεῖτος,
 Οἷς μετὰ λοῖσθον ὀλεσθρον ἐφίξεαι ἄθλιε Σίμων.

ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΚΑΙ ΚΑΝΔΑΚΗΝ.

Υἱὸς ἰδὼ Φίλιππε, Φησὶ Κανδάκης, Τί κωλύει με τὴν Θεὸν λαβεῖν χάριν;
 Φίλιππος, ἔδον, ἢ τὸν ἄνδρα βαπτίσας. Ἐκεῖ παρήκων, ἀρπαγὲς ὑπ' ἀγγέ-
 ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. (λα.)

Καὶ σοι μὲν Τομή, ὠκύτατον εἶπετο ἄρμα
 Ἡμιόνοισι νέοισι φορεύμενον Αἰθιοπείης.
 Ἄρμα δὲ Φιλίπποιο ταχύτερον, ἐξ ἁμα Γάζης
 Εἰς Ἀζωτον ἰὼν, τάχα πῶλως ζεύζατ' ἀμείνες.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΚΛΗΣΙΝ.

Θεὸς καλεῖ σε, Παῦλε, ἢ Θεὸς χρεῖα. Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς ἐδὲ τότε τῷ τρόπῳ.
 Καθυστρέφει αὐτὴ κορυφαία Πέτρου, Οὐ μὴδ' ἐν αὐτοῖς ὑπερίξεις τοῖς θεοῖς

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Ἀννανίην ποτ' ἔπεφνε Πέτρος μέγας ἀφρονέοντα.

Ἀννανίης δ' ἐσάωσε Φρονῶν μέγαν ἔμπαλι Παῦλον.

Δέρκεο, Παῦλε Φῶς, ἢ ἥλιε, ἢ Ἰησοῦ.

Δέρκεο, ἢ κήρυσσε κατὰ χθόνα πᾶσαν ὁρών.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟ ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΔΙΑ ΣΑΡΓΑΝΗΣ ΦΥΓΗΝ ΠΑΤΛΟΥ.

Ἀναπνέω σε Παῦλε, προσκέχηνά σοι, Ἀλλ' ἔχ ὁρῶ σε νῦν πρὸς ἑρανὸς τρέχεις

Βυθοδρομεῖς νῦν, νῦν σε κρύπτει Σαργάνη. Ὡς πτηνὲ πέζε πῶς σε τις δραμῶ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Παῦλος ὁδ' ἐν σπυρίδι προφυγὼν παλάμας ἀάπτει.

Λαθριδίως ἵεται διὰ τείχεος ὑψικορύμβε.

Ἀλλ' ἄγε μικρὸν ὅσον τρίτον ἑρανὸν ἀμφιπολεύσει.

Αὐτόν τ' εἰς παράδεισον αἵζειται ἔνθεν ἀερεθεῖς.

ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑ ΑΙΝΕΑΝ ΚΑΙ ΤΑΒΙΘΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΠΕΤΡΟΥ.

Τὸν Αἰνέαν ἡγεῖται ἐν Λύδα Πέτρος, Ἐν Ἰόπῃ δὲ τὴν Ταβιθὰ δορκάδα.

Τὸν μὲν τὸ σῶμα παντελῶς παρεμύων, Τὴν δ' εἰσέβαν τῷ θανάτῳ τὰ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Χαλκίει ἐξ ὕπνοιο μαθήτρια δορκὰς ἀνίστω.

Πέτρος ὁδ' ἀγχι πάρεσι, τάχος τάχος ἔγρεο κέρι.

Χήρης δ' ἀμφὶ γυναιξὶ παρήδα μόρξον ἀφ' ὕψους.

Αἶσε περικλαῖουσιν ἀγαθουργόν περ' εἶσαν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠ ΟΥΡΑΝΟΥ ΔΕΙΧΘΕΙΣΑΝ ΠΕΤΡῶ ΣΑΓΗΝΗΝ.

Φεῦ τῆς σαγήνης, ἑρανὸς πλετεῖ πλάτος, Τὰ πάντα συσφίγγουσα τῶν ζώων γένη.

Αὐτὸς Πέτρε θύσας ἀνυποσόλως Φάγε. Οὐδὲν γὰρ ἀκάθαρτον ὁ Χριστὸς λέγει.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἔθνεα πάντα δέχυστο, ἢ ἔγγραφε παισὶ Θεῷ.

Πέτρε, τὰ γὰρ σοὶ κέλλειτ' ἀπ' αἰθέρος ἔργα σαγήνη.

Πάντα Θεῷ τελεσθῆσι ἢ εἰς Θεὸν αὐτὲ μολεύτω.

Κληρονόμον δ' ἑθνῶν Χριστὸν Φάτο καὶ τις ὁρώντων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗΝ ΙΑΚΩΒΟΥ.

Γέθνηκεν ὁ πρῶταθλος ἐκ πολλῶν λίθων, Ὁ δεύτερος δὲ μάρτυς ἐξ ἑνὸς ξίφους.

Ἰσο.

Ἰσοκλῆες δὲ τῷ Στεφάνῳ τοῖς λόγοις. Τὸ κτεῖναν Ἰακώβον Ἡρώδης ξίφος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οὐκλυτὸς Ἰακώβος δούλωντος ἀμφὶ μαχαίρῃ.

Ἰδὼν, ἔειπε, πίνω τὸ ποτήριον, ὃ προπεπωκάς.

Χριστὲ σὺ, ἢ βαπτίζομαι, ὡς προβεβάπτισαι αὐτός.

Αἵματος ἐξ ἰδίου λελεμένος, ἀλλὰ με δεῖται.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΦΥΛΑΚΗΝ ΠΕΤΡΟΥ, ΚΑΙ

τὴν ὑπ' ἀγγέλου λύσιν.

Κἀνταῦθα πάλιν φυλακίζεται Πέτρος, φορεῖ δὲ δεσμὰ, ἢ σιδηρὰς ἀλύσεις.

Κἀνταῦθα πάλιν ἀγγελος Πέτρον λύει, καὶ κλεῖ τὰ δεσμὰ, ἢ ποδηγεῖ προ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀγγελος αἰγλήεις περὶ Πέτρῳ ἔσπερος ἦλθεν.

Εἰσκήτην ἀμφιμένοντι, ὕπνος δέ οἱ ὄμματα κάμπτει.

Στῇ δ' ἰδοὺ, λαὸς δ' ἐπάταξεν, ὃ δ' ἤλλατο, αἶ δ' ἄρ' ἀλύσεις.

Ἐκπεσον αὐτόματοι, ἢ ἔκτοθεν ἤλυθε Πέτρος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΗΝ ΗΡΩΔΟΥ.

Οὐρανὸς ἐκείνον τὸν μέγαν, τὴν ἀνθρώπων, οὐ τὰς λόγους σεβασιν ὡς Θεὸς λόγους.

Ἐκεῖνος ἔτος, ἀγγέλῳ πεπληγμένῳ, σκώληξ βρωθῇ ἢ παρέλθῃ τὸν βίον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἡρώδῃ τί γέγιθας ἐφ' εἵμασι βασιλικοῖσι;

Τίπτει δέ σε πλανᾶσιν ἀλαστορες ἄνδρες, ἄφρον;

Ῥήματα σὺ γερέθοντες Θεοὺς ἢ ὕτε χρησμέ;

Ἀγγελος ἀγχι πάρεσι ταλάντατε, ὅς σ' ἀπολίσσει.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΝ ΠΑΥΛΟΥ.

Ὅπως πάρεσι Παῦλος, ἢ χάρις πόση! Ὅπως διδάσκει Παῦλος, ἢ πειθὼ πόση!

Ἄκουε Παῦλε τῶν μελισσῶν λόγων, Σίμβλων δ' ἀπορράγιθι τῶν ἡμετέρων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Παῦλος ἔφα, σόμα Χριστὸς ἔφα, πρόσσιτ' ἔθνεα πάντα.

Ἔθνεα πάντα πρόσσιτε, Θεὸς δὲ κλύετε λαλῆντος.

Παῦλε ἐν σομάτεσσιν ὅλοι παράκλητοι ἔασιν.

Ἀμφὶ δὲ οἱ παλάμαις σημήϊα πάντα τελεῖται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΤΣΤΡΟΙΣ ΙΑΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΒΑΡΝΑΒΑ ΧΩΛΩΝ, ἡ ὅπως ἔδοξαν τοῖς ἐκείθε θεοί.

Ἐρμῆς ἔδοξας Παῦλε, ἡ Ζεὺς Βαρνάβα, τοῖς ἄμφι Λύσεισι δεσποταμονέσσεσι
Χωλὼν θεραπεύσαντες· ἀλλ' ὑμῖν τότε τὸ δέλον ὑμῶν ἐκ ἀπηγνήθη γόνος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Εἰ Θεὸν ᾠήθητε κακόφρονα ἔθνεα Παῦλον

Χωλὼν ἱσάμενον, τί νομίζετε λοιπὸν ἐκείνον,

Ἦμος ἐπ' αἰθερίην κεφίζεταί, ἄντυγα τρίτην

Ζωὴς ἔδων· τάχα γὰρ ἡ ὑπέρθεος ὕμνι φανείταί.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΤΣΤΡΑ ΛΙΘΑΣΜΟΝ ΠΑΥΛΟΥ.

Ἐβάλλετε Στέφανον ἀδελφοῖς τοῖς λίθοις, καὶ Παῦλος αὐτῇ τῶν λιθασμῶν ἦν μέρ
Νῦν βάλλεταί, ἡ Παῦλος ἀδελφοῖς τοῖς λίθοις, καὶ τὸν Στέφανον ἐκ Θεῶ λα

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Παῦλε σὺ Χριστὸν ἀνάκτα μιμήσαιο ἄμφι λιθασμοῖς,

Βάλλεο γὰρ λίθοις, φόνος δ' ἀλέσιντας ἀνάγκην

Λύσει πόλις κακοεργέ, Θεὸν χθές Παῦλον ἐσέφθης,

καὶ νῦν πετροβολεῦσα κατακταίνεῖς μενεαίνεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ ΕΞΕΛΛΕΞΙΝ ΤΟΥ ΠΤΩΩΝΙ-
ΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ἡ τὴν τῶν δεσποτῶν αὐτῆς

κατὰ Παύλου μανίαν, ἡ τὰς πληγὰς.

Τὸ πνεῦμα τῆ Πύθωνος ὡς πύθοιτό σε, Ἐλθόντος ἐγγυς, Παῦλε, φεύγει μακρόθεν
Ἦ' πῶς ἰδεῖν ἐσερξε τὴν Φωτὸς θεάν, τὸ τῆ σκότους πρόσωπον, ἡ νυκτὸς θεά,

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Πνεῦμα Πύθωνος ἔωσας ὑπέρμεγα Παῦλε, κορίσκη

Παιδὸς ἀπ' οἰκέτιδος, μῆνιν δέ τε δεσποσύνοισι

Τηλόθεν ἐκ ἀπέωσας, ἡ ἄμφι σέ δύσνοια δρώσα

Σῶμα ὑπὸ πληγῇσι ἀεικέλιξι δάμασον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ ΔΙΑΛΕΞΙΝ ΠΑΥΛΟΥ, ΟΤΕ ΚΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἡ Δάμαρις, ἡ ἄλλοι ἐπίσεισαν.

Ἄρρε πάγε ἡ σὺ τὸν Παῦλον δέχου, Ἀνάξιον γὰρ μὴ τὸ τῆ Χριστοῦ σῶμα
καὶ ταῖς Ἀθήναις ἐκλαλήσαι τὸν λόγον, Μωροὶ σοφοὶ πείσθητε τῷ σοφωτάτῳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

"Αρεός ἀμφὶ πάγον μαχίσατο Παῦλος Ἀθήναις.

Λάβε Διονύσιον ἐν προμάχοισιν ἑόντα,

Καὶ Δάμαριν ζωήσας ἢ ἄλλους τρέψατο Φῶτας.

Οἷος ἑὼν δε Φαλαγγα τόσῃν σχίσε, θαῦμα ἰδέναι.

ΕΙΣ ΠΑΤΛΟΝ ΑΧΡΙ ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑ, ΟΤΕ ΚΑΙ

τὸν ἀπὸ τῆ τριζέυα πεσόντα παῖδα, ἢ θανόντα, ἀνέστησεν.

Ἄϋπνε Παῦλε ἢ μέσων νυκτῶν λέγεις, ὦ Ζήλος, ὦ πῦρ, ὦ πολὺς Θεὸς πόθος!

Ἰδὲ δὲ παῖς πέπτωκον ἐκ τῆ τριζέυα, Ζώωσον αὐτὸν πρῶτα, ἢ πάλιν λέγε.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Κρατερὸς ἐσσι μέγιστε ἢ ὄλβιε Παῦλε διδάσκων

Νύκτεσιν ἐν μεσάτησιν, ἀτὰρ κρατερὸς ἢ ὁ δῆμος

Σὴν διδαχὴν προπάροιθεν ἄγων νυκτός τε, ἢ ὕπνῳ.

Σεργήν σοι τάχα Παῦλε κατὰ σῶμα Θεῖον αἶδει.

ΕΙΣ ΤΑ ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΠΕΝΕΧΘΕΝΤΑ ΠΑΤΛΩ ΔΕΙΝΑ.

Τίς ἔτος ὁ Θεὸς ἕρανῃ μέχει Φθάνων; Δημήτριος κέκραγον ὁ σκόλοψ Παῦλα.

Τὸν τῆ Σατὰν Φῆς ἄγγελον; τῆτον λέγω. Ὡς ἐμΦραγεῖν τῷ μισῶν τὸ σῶμα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χριστὸν μὲν Σατανᾶς περᾶζετο, ὦ μέγ' ἀναιδής,

Νῦν δὲ Θεὸς θεράποντι Σατὰν θεράπων πολεμίζει.

Δέρκεο τὸν Δημήτριον, ἄγγελός ἐστι Βελίβ.

Παῦλω ὑπὸ ζαθέω πολλὴν κακότητα τιταίνων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΒΟΥ ΠΡΟΡΗΗΣΙΝ ΠΑΤΛΩ.

Εἴ σοι προεῖπον ἐν Σιών τινὲς Φόνον, Οὐκ ἂν ἔφευγες τὴν Σιών τάχος τάχος;

Ἄλλ' ἔχ' ὁ Παῦλος, ἀλλὰ τί σπεύδει πλέον; Ἐπείγεται γὰρ τῷ Θεῷ θανεῖν

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(χάριν.

Ἀγαβε μάντι κακῶν ἀνιάων ἄγγελε, Παῦλω

Εἰδότε ταῦτα λέγεις; πρὸ γὰρ αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἔειπε,

Δεσμά σε ἀμφὶ Σόλομα μόνει ἢ τραύματα Παῦλε,

Ἄλλ' ἔδον ποθ' ὁ Παῦλος ὑπέτρετον, ἐδ' ὑποτρέσσει.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΛΗΓΑΣ ΠΑΥΛΟΥ, ΟΤΕ
καὶ Ῥώμῳ αὐτὸν ἐκάλει.

Ταρσὸς πατρίς σοι Παῦλε, τῆς Κιλικίας,
Καὶ πῶς σὺ σαυτὸν παῖδα τῆς Ῥώμης λέγεις;
Τὸν καιρὸν ὥτως ἐξεώημαί σου, Τῶν ἡμερῶν γὰρ εἶδα τὴν σωτηρίαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.
Παῦλε σὲ μὲν ἀδάμαντα Θεὸς πλάσεν, εἴτε τιν' ἄλλην
Φύσιν Θεοτέρεν ἀπαθεία, εἶδετε σαρκὸς
Ἀμφὶ σε Φόρτον ἔθηκε, καχόσχολοι ἀρχιερεῖς
ΠΑΙΞΕ' ὑμεῖς, πονέοιτε ἀπηνεῖς, εἶδετε Παῦλος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΙ ΡΩΜΗΝ ΑΠΟΠΛΟΥΝ ΠΑΥΛΟΥ.
Δέδεξο Ῥώμη Παῦλον, εἰς σὲ γὰρ πλεῖν, Τὸν κύκλον ἐν σοὶ τερματώσων τῷ λόγῳ
Δέδεξο, ἢ δὸς τῶν μακρῶν παύλαν πόνων, Δώπεις δὲ πάντως τὸν διὰ ζήλου

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.
Εὐτυχὲς ἐσσί τὸ λέμβος ἐπεὶ καλὸν ἔδωθι Φόρτον
Τὸν Παῦλον Φορέας, τὸ Θεῷ εἶμα, εὐτυχὲς ἐσσί.
Ἀθλίῃ ἐσσί Σιών, ὄλβον τεὸν ἔνεκα Ῥώμῃ
Πέμπεις, ἢ σὺ πόνησσα πέλεις, πόλις ἀθλίῃ ἐσσί.

✠

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΜΟΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ε' Παγγελίας Ἰσαὰκ πάλη τέκνον, Μελιρρύτων κλήραρχος ἀπέρων τόπων
Ε' Παγγελίας Γρηγόριος νῦν τέκνον, Μελιρρύτων κλήραρχος ἀπέρων λόγων

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.
Ἡ' τριάς αὐτίς ἔειπε, ποιήσωμεν βροτὸν ἄνδρα,
Ἡμετέρεν κατὰ εἰκὸν' ὁμοιώσιν τε Θεοῦ,
Καὶ ὃ' εἰπῶσα ποίησε Γρηγόριε μένος ἡΰ,
Ἄνδρα Θεῷ μεγάλῳ κατ' εἰκόνα, γῆν προμολῶντα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚ ΒΡΕΦΟΥΣ ΘΕΩ ΚΑΘΙΕΡΩΣΙΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.
Θεὸς σε Γρηγόριε πῦρ πνεὸν εἶμα, Ὡς τὸν Σαμεὴλ, ἢ διδοῖ ἢ λαμβάνει.

Ὁμῶ

Ομῶς γὰρ ἐξωλίσθεις εἰς Φῶς ἡμέρας, Καὶ τῷ νοητῷ προσκομίζῃ Φωσφόρῳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Γρηγόριον μερόπῃσιν ὁμῶς Θεὸς ὥπασε δῶρεν.

Καίθ' ἅμα ἐκ μερόπων ἀνελάξετο, ἢ τάχα μίμνεν.

Γρηγορίε ἀπάτερθ' ἕδ' ὑψιμέδων θέλει ἀναξ.

Τῆνεκά μιν δόμονος Φορέει πάλιν αὐτὸς ἀπέρας.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΕΚ ΠΑΣΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΣΥΛΛΕΓΟΝΤΑ.

Καὶ τίς δέ σ' ἐπέφευγε τὴν πτήσιν πόλιν Μελι ταμῆσης, κηροπλασεῖς γὰρ λόγους
Πᾶς εἰς Ἀλεξάνδρειαν εἰς Παλαισίνην. Εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς τὸ Βύζαντος

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Γραμματικὴν τ' ἰδὲ μέτρα πολύτροπα, θεσμά τε ῥήτρης.

Θεολογίην, Φυσικὴν τε, μαθηματικὴν τε σοφίην.

Πάντα λόγοιο γάειθλα μετ' ἡελίοις τριάκοντα.

Γρηγόριος δεδάηκε, Φορεύμενος ἔνθα ἢ ἔνθα.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ, ΟΠΩΣ ΘΗΣΕΚΩΝ ΤΗ ΑΓΙΑ

προσσεφείς τραπέζην, εὐθὺς ἀνέστη.

Τῆς σῆς ἀγνὴν τράπεζα Φεικτὴς ἰσχύος! Νόννης ὁ παῖς ἔκειτο λοίσθια πνέων.

Καὶ προσσεφείς σοι, γρηγόρον πάλιν βλέπει, Καὶ κύκλα μετρεῖ, θαῦμα, δευ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Νόννα τί ῥὰ βλεφάρων θαλερὸν διὰ δάκρυον εἵβεις,

Οὐνεκα Γρηγορίε φίλον δεμας ἔκλυσε νῆσος;

Ἰερὰν ἀμφὶ τράπεζαν ἱερὸν προτικάτθεο παῖδα,

Καὶ τάχ' ἂν ἐξ Ἀἴδαο μεθίζεταί ἡελίον δε.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΟΝΑΡ ΤΗ ΠΑΡΘΕΝΙΑ ΩΣ ΓΥΝΑΙΚΙ ΟΜΙΛΟΥΝΤΑ.

Ὡς εὐγέσοι γόνοιτο νύξ γαμοσόλε, Τῷ γὰρ καθαῶ νυμφίῳ Γρηγορίῳ
Τὴν παρθυνίαν καθαράν νυμφὴν δίδως, Καὶ τίς δέ σ' ἐμίψατο τῶν νυμφευ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Γρηγόριε προτιόσσευ ἔμδον πολυήγατον εἶδος.

Ἦν με λάβησθα βίοιο συνέμπορον, αἰθέρα δ' ἔλθης.

Τίς δέ σ' ἐπαρθυνή; περὶ χεῖλεσι χεῖλεα βάψον.

Σὸν λέχος ἀμφιέποιμι, γάμος δ' ἀπὸ τῆλε μολεῖτω.

ΕΙΣ.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΝΑΥΑΓΟΥΝΤΑ ΚΑΤΑ ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
 πελάγους, ἔτα δὲ εὐχῆς σωζόμενον, καὶ
 ταῦτα πρὸ τοῦ βαπτίσματος.

Τὸ παρθενικὸν κύμα παρθένη πλέων, Συνεμπεισῆς ἀγέλης τρικυμίας
 Εὐχῇ σεαυτὸν τῆς τε ναυλόχου ῥῆς, Καὶ ταῦτα μήπω τὴν κολυμβήθεα
 ΕΙΣ ΤΟ Αὐτο.

Παρθενικὸν διὰ βένθος ἔπλεις ποτὲ Φαίδιμε ἄνερ,
 Κύμα δέ τοι πολὺαφρον ὁμόκληε νῆα βυθίζειν,
 Οὐδ' ἔμπης τὸδ' ἔτρεσας, ἕως δ' ἀνὰ χεῖρας ἄερας,
 Χρυσὸν ἀνάκτα κάλεσας, δδ' ἀρπασεν ἔχτε βυθίο.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΙΑΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.
 Καππαδόκαιον ζεύγος, ὡς ἐκ πατρίδος, Ἑλλήνες, αὐτὸ ζεύγος, ὡς ἐκ βιβλίων
 Σύζων, ἰσοψυχον, ἰσόπνευ ὄλον, Τὰ Γρηγορίῳ καὶ Βασίλειῳ λέγω.

ΕΙΣ ΤΟ Αὐτο.
 Εἴ τις καὶ τρίτος ἦεν ὁμοφροσύνης ὑπὸ δεσμῶ
 Δοιοῖς σὺν ἑ' ἑτέροις Βασίλειῳ Γρηγορίῳ τε,
 Συμπνέων βιώτῳ τε καὶ ἡθεσί πᾶσιν ὁμοῖος,
 Δὴ τότε καὶ τετράτην τριάδ' εἶχομον ἀμφὶ νόοισιν.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΒΑ-
 σιλείου ἐπίσκοπον εἰς Σάσιμα.

Τί ταῦτα Βασίλειε πάνσεμνον κάρα, Τὸν Γρηγόριον ἐν Σασίμοις τὸν μέγαν
 Πιθηκιάῳ καὶ εὐῶ χωρευδῆϊ, Οὐ τέτο τῆς σῆς ἄξιον Φρονὸς κρίνω.

ΕΙΣ ΤΟ Αὐτο.
 Καππαδόκαι καὶ Πόντε λόγοιό τε εὖχος Ἀθῆναι
 Ἦσε τὸδ' ὡς Βασίλειος ἐφήμωνος ἀμφὶ θωάκῳ
 Καισαρείων, Σασίμοισιν ἀσημογάτῃ ἐνὶ χώρῃ
 Γρηγόριον θώκευσε τὸν ἡλίχον ἀρχιερεῖα.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΕΠΟΠΟΙΟΥΝΤΑ, ΔΙΑ ΤΟ ΚΩΛΥΣΑΙ ΙΟΥ-
 λιανὸν Χρῆστianoύς, ἀναγινώσκεν τὰ Ὀμήρου.

Ἰελιανέ τί σοῖς μοι τῆς λόγους; Καὶ τῆς Ὀμήρου τί Φθονεῖς Καλλιόπης;
 Ἔχω τὸ λαμπρὸν τῷ Γρηγορίῳ εἶμα, Ὅλας σιγχεργὲν εὐγονεῖς Ἰλιάδας.

Τίπτε τὸ μῆνιν αἰδέεσθαι; ἀνάξ; ἔστι καὶ ἀνάξ; ἔστι καὶ ἀνάξ;
 Ἐστὶ τὸ, Χρεῖς ἀνάξ πολὺ κῶλον, ὅσα καὶ αὐτὸς
 Χρεῖς εἶσι θεῶν μέγα Φέρτατος ἔλομενάων.

Γρηγόριον λαλέοιμι, ὅλος δὲ σὺ κεῖθε Ὀμήρης.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΑΥΤΟΧΕΙΡΩΣ ΤΟΙΣ ΑΡΡΩΣΤΟΙΣ ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑ
 καὶ χεῖρ καθαρά τῆς ὁδωδότης ῥύτης, καὶ τῆς ἰχῶρας τῶν νασαζόντων πλύνε
 Εἰς γὰρ Θεὸ μίμνησιν ὠντεῦθεν Φθάνεις, Τὸ τῆς ἐμῆς Φθάσαντος ἀρχισα-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. (πρίας

Αἱ ῥὰ Θεογορίην γράψαν χεῖρες, αἱ θυέεσσι
 Παμμεδεονδ' ἰλάοντο, καὶ ἐς πόλον ἀμπετάνυντο
 Ἐλκεῖα νῦν μερόπων νοσούντων ἀμφιπόνονται.

Γρηγόρι' ὡς καὶ ἐμεῖο δυσαλθέας ἔχει νόσους.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΥΖΑΝ.

τιον ἐπὶ ἀνατροπῇ τῶν αἰρέσεων.

Βυζαντιάς, δέδεξο τὸν Νόννης τόκον, Θυμὲ πυρὰ πνέοντα καὶ ζῆλε Φλόγας.
 Ἦκει γὰρ εἰς σὲ πίστεως σῆσων ὄρες, καὶ τὰς μιαινὰς αἰρέσεις διασπάσων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀμπνυτε ὁρθότομοι τριάδος πρόμοι ἀρχεσιφῶτε.

Γρηγορίοιο βίη γὰρ ὑπερθυμῆς, Αὔσονα Ῥώμην

Θεῖα, σὺν ὑμέεσσι Θεοῖο ἔην τι παλαῖσσι.

καὶ τίς ἀρ' ἀντιβιάων ἀεθλάτορος ἄλκαρ ἐνέγκη;

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΛΙΘΑΖΟΜΕΝΟΝ ΤΗΘΑΙ-

ρετικῶν, καὶ Φεύγοντα τὰς βολὰς.

Ἐλθόλευσε τὸν λόγον πρὶν ὁ πλάνος, Νῦν λιθολεύει τὸν πρόμαχον τὸν λόγον.

Ἀλλ' ὡς πεφευγας ἐκ μέσων σὺ τῶν λίθων, Οὕτω πεφεύγε καὶ πρόμαχος

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χραιομάχοι παλάμαι τίπτε ἄρ' ἔρδετε, Γρηγορίοιο

κακκεφαλῆς Φορέωσαι ἀπίεονα πέτρων ὑπερθῶν;

Ὅμνυμι αἰθερ' ἄνω, καὶ ἀχανέα νέρθων ἀβυσσῶν,

Εὐσεχος ὅτις εἶσι κατὰ Γρηγορίοιο λιθασῆς.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Σχιρτάτε καθάλασθε τῆς ποιμνὸς λύκοι, Μακρὰν δὲ ποιμὴν, ἢ καλὴν λυκάγχον,
Πλὴν σφονδονᾶν δύνατο κακτῶν μακρόθεν. Βυζαντίας, κλαίω σε τῆς ἀκο-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Τίπτε τριάς βασιλεία τόσῃ σοφίῃν ὠνέχευες

Χαίλεσι Γρηγορίοιο, Θεηγόρην τε, χάριν τε,

Ὡς ἀνὰ βασκανίης ἀταρξέα λαμπάδα καύσαι,

Ἡ μιν ἐμελλε πόλιν ἀπόπροθι θέσθαι ἀνάσσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.

Ποίω σὲ Γρηγόριε συντάζω μέρει, Τῷ τῶν βιέντων, ἅλ' ὁ τύμβος ἐγγύθι,

Τῷ τῶν θανόντων, ἅλ' αὖ ταῖς βίβλοις πνέεις, Ἡ τῷ Θεῷ ζῆς, τῷ βροτῶν θα-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Αἰθῆρ ὄμνυσ' ὑπερθε, κάτω δ' ἐπιόμνυσι γαῖα,

Μὴ τοῖον σοφίῃφιν ὑπείροχον ἄλλον ἰδέσθαι,

Οἷος Γρηγορίοιο νόος πέλε Γρηγοριάδου,

Ῥώμης κροτέρης μέγ' ἀμύμονος ἀρχιερέος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΜΟΙΑ

ΕΙΣ ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΩΣ ΡΗΘΕΝΤΑ ΕΝΤΩ

Βίῳ τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Αὐτῆς μὲν Ἑλλάς μυρίες τὲς ἐκτόνες, Αὐτῆς δὲ Πόντος τὸν Βασίλειον μόνον.

Καὶ καταποντεῖν τῷ καλῷ τὴν Ἑλλάδα, Εἰς γὰρ καθ' Ἡράκλειτον ἐστὶ μύριοι.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ.

Υδρὴ πολλοῦκάρην ἀδινάων αἰρεσιῶν,

Τμηζιθέων τε γένεθλα κακοῖράφα Φεύγετε πάντα.

Ἐμμελίη γὰρ ἔκυε πρὸτ' ἡελίε, βρεφός, αὐγὰς

Σπαργανόθεν τριάδος λαμπρὸν ὑποφῆτορ' ἀνάσσης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΜΑΤΗΝ ΑΓΡΑΝ ΤΩΝ ΕΛΛΦΩΝ, ΗΝ ΟΙ

Βασιλείου πρόγονοι ἐν τῷ διωγμῷ ἤγρευσαν.

Κυνηγετῶσιν οἱ χαμαὶ κυνηγέται, Κραυγαῖς, ὕλακαῖς, πλεκταῖς, δόλοισι, λόχοις.

Κυνη

Κυνηγεῖσιν οἱ Θεοὶ κυνηγέται, Εὐχαῖς, προσευχαῖς, πίστις ἐκ Βασιλείου.

Εἰς τὸ αὐτό. Ἄνδρες εὐσεβέες τυραννίδος ἐκπροφυγόντες.

Οὐρεσιν ἀμφὶ ῥ' ἐμιμνον, ἀτὰρ σφέας ἀλγυνέπεινα.

Καί τε χεῖρας τανύσαντο κατ' αἰθέρα, ἐκ δ' αἶμα βήσσης

᾿Ωρετ' ἐλάφω ἀγέλη, σχεδίωντ' ἐνικάπτεσε δείπνον.

Εἰς ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΤ' ΠΑΤΡΟΣΙΑΤ

τοῦ βασιλεῖος διδασκόμενον.

Καὶ τίς δὲ Βασίλειε τῷ Φύντος πλέον, Καθηγεμών σοι ἢ διδάσκαλος πρέπει;
Ὅθω παρ' αὐτῷ τὸν λόγον ἢ τὸν βίον, Ὡς ἀρχετύπῳ γησίῳ συναυζάνει.

Εἰς τὸ αὐτό. Κοινὸς ἔης Πόντοιο διδάσκαλος ὦ Βασίλειε.

Ἐμμελὴς λεχέων ἐπιβήμεν ἐδ' ἄρα τοσσόν.

Μύσιν ἄλλον ἔχουσας, ὅσος τεὸς ἐπλετο παῖς.

Ἐνθαλέθων βίωσιτι, λόγοισί τε, θαῦμα, νεάζων.

Εἰς ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΠΟΛΛΑΧΟΘΕΝ ΣΥΝΑΓΟΝΤΑ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Πόντος σε Βασίλειε γυνῆ ἢ Φύει, Λόγοις δὲ Καיסάρεια παντοίοις πρέφει,
Μεθ' ἧς Ἀθήναι, ἢ τὸ Βυζάντιος πέδον, Τίς ἐν σε τέτων ἀγκαλίσαιτο πλέον;

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ' ἄρα καλλιτόκεα κενὰς ἀναήρας χεῖρας

Ἐμμελὴ προτὶ ὕψος, ἐπεὶ σέο ἔκλυεν αὐδῆς

Ἰφίμεδων, σοφίης δ' ἐριφραδμονα πόρσυνεν ἦν.

Πόντε, Καισαρέωντ' Ἀθηνῶντ' ἐχυγαίας,

Εἰς τὸ κατὰ ΛΟΥΤΡΟΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΠΑΙΓΝΙΟΝ.

Ναὶ ναὶ τὸ λουτρὸν τοῖς Ἀθήνησι ζῶναι

Ὡς πλῆκτρον, ὡς Φόβητρον, ὡς καινὴ θέα.

Ἄλλ' ἀχρεὶ ταῦτα τῷ σοφῷ Βασίλειε, Μόνος φυγόντος τῆς νεηλίδων νόμου.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δέποι ἄρ' λουτροῖο θυρῶν ἀπὸ ξησομανῶν,

ΠΑΙΓΝΙΑΤ' Ἀθήνησι Φόβητρα τε ἀφρονεόντων.

Ἀμφ' ἐτέροις παίζεσθε νεήλυσιν, ὦ Βασίλειε.

Οἷος

Οὐδ' ὅπως ἐγὼ περὶ Φύγεσκα τὰ παίγνια χρίσασθαι μοίρα·
 ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΜΕΘ' ΑΡΜΕΝΙΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΑΛΕΓΟΜΕΝΟΝ.
 Σοφισομανεῖς Ἀρμένιε, πλὴν μάτην.
 Καὶ κομψολοσχεῖς, πλὴν κενῶς χεῖρας φόβος.
 Καὶ τίς γὰρ εἰ σὺ συλλογισμῶ ἢ λογῶ. Πρὸς Γεηγορίην ἢ Βασιλεῖν σόμα

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟΝ

Ἀρμένιοι Βασίλειον ἔροντό ποτ' ἐν κατὰ κόσμον,
 Τῷ δ' ἐπὶ Γεηγορίοιο συνήντητο Φαίδιμον ἄλλαχθ'.

Καὶ τότε ἄρ' Ἀθήνησι Φαάντερον ἐξεΦάνθη,

Ὅππῃσ' Καππαδόχης προΦερέερος Ἀρμενίοιο.

ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΩΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΕΝ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ

Λιμὸν, παραθέσει ἔτνευς ἢ ὄψωνταρίχων.

Καππαδόχης τὸ πάσχον, ἢ νόσος λιμός. Ἰατρὸς, ἢ χεῖρ τῷ σεΦῇ Βασιλεῖν

Τὸ Φάρμακον, λιβητες ἐΦθῶν κυάμων. Ὑπηρετῆντος θαῦμα τῷ δεδωκότι.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟΝ.

Ἄγχε σὲ Καππαδόκη πείνης βρόχος, ἀμφὶ δὲ χεῖλος

Βάψε λυγρῇ θανάτοιο. χεῖρας δ' ἀγνοῖ Βασιλεῖν

Ἀρπασάν. ἔκ σ' Αἶδαο λιβητοπόνοιο γεγαῖα.

Ἐτνεὸς ἐφομένυτ', ὄψων ταρίχων τε δότεραι.

ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΑ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ.

Ἐκεῖνο τῷτο νῦν ἄνω Φῶς λυχνίας, Ἐκεῖνο τῷτο νῦν ὄρεος ἄνω πόλιν.

Καισαρέων γὰρ ἐγκαθίδρεται θρόνῳ, Τὸ πίσεως Φῶς, ἢ Θεόδμητος πόλιν

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟΝ.

Καισαρέων πτολιθερον ὑπέρθυμα γήθεο σύμπαν,

Γήθεο ἢ θρόνος, ἐνδ' ἱερῆς κύμβαλα χερσίν.

Ἀράμνοιο κροτέοιτε, νεῶς δ' ἐπιβόμβει σεμνός.

Οὐνεχ' ὑμῖν Βασίλειον ἔδω Θεὸς ἀρχιερεῖα.

ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΕΠΑΡΧΩ ΜΟΔΕΣΤΩ ΔΙΑΛΕΓΟΜΕΝΟΝ.

Ἐπαρχος εἶ Μοδέσε τοῖς ἄλλοις ὅλοις, Μόνῳ δ' ὑπαρχος τῷ σοφῷ Βασιλεῖ.

Ἀρχὴ γὰρ αὐτῷ, καὶ περ ἐξάρχεν θέλων.

Μυερμηκίᾳς δὲ, καὶ περ ὡς νέων βρύχων.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΤΟ. ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΤΟ

Σύνθεο μοι Βασίλειε, σύ μοι πλέον ἐχὶ δὲ ταρβεις, ὡς ὡς τὸ Π

Μητί πάθω δήμευσεν ὁ μῆδεν ἔχων ἀνὰ γαίην. ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΤΟἘξορίην, ὁ πρόπαντος ἰὼν ξείνος δαπέδοιο. ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΤΟΤραύμαθ' ἃ σαρκὸς ἀτερδω ἀπείλει πάντα Μοῖδες. ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΤΟ

ΕΙΣ ΜΟΔΕΣΤΟΝ ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ, ΚΑΙ ΔΕΟΜΕ-

νον ναυτάσασθαι αὐτοῦ τὴν νόσον, καὶ ἰώμενον. ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΤΟ

Οὐχ ἔτος ὁ χθελίταμόν βρύχων λείων, Καὶ πᾶν ἀπειλῶν τὸν μέγαν δεινὸν δράσεν,

Νῦν ἰκετεύει, ποτνιατομ, δακρύει, Ζητεῖ νόσον λύτρωσιν, ἣν ἢ λαμβάνει.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Εἴ τις ἔγιντο νόσοισιν ἀρειότερη πρὸς ὑγείας,

Ἦδε νόσος τελέθει, τὴν περ νόσσεσκε Μοῖδες. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Οὐνεκά μιν πείθεσκω ἀγαφροσύνης ὑπὸ θεσμοῖς

Τισέμενοι Βασίλειον, ὃν ἀμφ' ὑγείαν ἀτίσσω. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΑΝΑΨΗΛΑΦΩΜΕΝΟΝ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ

ὑπὸ τοῦ ὑπάρχου, ἐπὶ τὸ εὐρεθῆναι ἐν ταύτῃ γυναικα. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Τῆς ὑβρείως ὑπαρχε, ἢ τῆς αἰσχύνῃς. Γυναίκας αἰτεῖς ἐν Βασίλειον δόμοις,

Γυναίκας αἰτεῖς ἐν μελάθρεσι ἀγγέλῃ, Καὶ τὲς κεραυνὲς τὲς ἀφ' ὕψους ἐτρέ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Ναὶ ναὶ Φύλα πρόπαντα πολὺσπεριων ἀνθρώπων,

Ὡς ὅπλοις τε πέτροις τε γυναιά τε ἰσπονεῦντα. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟΚερκίσιν ἢ ὅθ' ὅπλοισι τὸ ἀσεβὲς εὐσεβίοιο. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟΠοῦν ἐμοὶ κέρηνον, ὃ γὰρ Βασίλειον ἀτίσσω. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ, ΟΠΩΣ ΤΟΝ ΑΠΙΣΤΟΥΝΤΑ ΕΒΡΑΙΟΝ,

σάρκα καὶ αἷμα εἶναι τὸν παρ' ἡμῖν ἰεραργούμε-

νον. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Ο' σκιαλατρῶν μὴ τυπικῇ προσδόκα, Καὶ τὴν κατ' ἡμᾶς θυσίαν, ἄρτον βλέπεις,

Ἄλλ' ἀμνὸς ἐστὶν εὐαγὴς, οἶνον βλέπεις, Ἄλλ' αἷμα θερμόν ἐστι βλάφον ἐγ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Χρειαῶν ποτε παῖζε θυηπολίην Ἐβερ ὑός

Ἄρτον τ' εἰσορόων, ἢ αἰθοπα κανὼ ἐπ' οἶνον. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Τόν

Τόν δ' ὡς ἐν ὤδησε Βασιλεὺς κίεα ἀγνόν.

Πόρσυνόν οἱ Φαγέειν, τὰ δ' ἐπὶ κρέας αἷμα τ' ἀμείφθην.

Εἰς τὸν φορολόγον τὸν λειψοέντα τὸ τοῦ βα-

σιλεὺς ἀνείναι Φόρους πτωχῇ γυναικὶ καὶ μὴ πα-

σθόντα, ἔτα εἰς τὸν χωρὸν τὸν δεομένων ἐλ-

θόμενος θόντα κατὰ τὴν μεγάλην πρόβησαν.

Φεῦ σοι δυνάσα, τῆς ἀναιδείας ὄση, Βασιλεὺς λέγοντος ἀνείναι Φόρον

Πτωχῇ γυναικί, Φῆς θέλων ἐκ ἰσχύειν. Ἐλθης θελήσας εἰς τὸ μὴ κατισχύ-

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς μέγα τολμῆεν Βασιλεὺς λισσομόνοιο

Οὐκ ἀλέγεις Βασιλεῖον, ἀτὰρ σύ γε εἰ μετὰ διχρόν.

Ἦξεν ὥς θ' ἰκέτης θαλερόν κατὰ δάκρυον εἰβών.

Οὐδ' ὄγε σῆσι λιτῆσι παρήκοον εἶας ὑπόσχῃ.

Εἰς Ἰουλιανὸν ἀμείψαμενον τὴν διαρτοτ' ἀώρεαν

Βασιλεῖν, χόρεται, ἢ ὅπως ἀπεκατέσθην ὑπὸ μερκυρίῳ.

Φεῦ σοι Βασιλεῦ τῆ σκοτεινῆς τῆς καρδίας, Τὸν τῆς λόγου πνέοντα τὸν Καίσαρ έα.

Ἄρτοίς σε τιμήσαντα Φιλίας νόμῳ, Χόρεταις ἀμείβῃ, θανατώντος τὸ δράμα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἷνεκ' Ἰηλιανὲ ζαθέην κεφαλὴν Βασιλεῖν

Ἄτισας, ὡδ' ὁμόκλησας ὑπόστροφος ἐκ μιν ὀλέσσαι.

Καδδὲ νεῶν βαλέειν ποτὶ εἶδει, τάνεκα σείει.

Ἦτορ ἀπ' ἐκμελέων μερκυρίου ἱππότα χεύσει.

Εἰς τὸν διερῶτα γυναικὸς ἀρνήσασκενον τὸν χρι-

στὸν ἐγγράφως, ὑπὸ δὲ βασιλεῖς τυχόντα τῆς ἀφίσσεως.

Εἴρω δυνάσα, κακὸν ἀνθρώποις μέγα, Ἡ' μηδαμῇ μοι μηδαμῶς προσεγγίσης.

Ἡ' μὴ τοσούτον ὥς Χρὶς δεσπότης Τὸν ἀντιχρῖστον ἀντελέσθαι δεσπότην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μὴ σύ γε ὦ τρισάποτρε ἀνήνεα, ἦα Θεῶν.

Συνθέμονος Βελίη, τάχα φέρντοι ὧλετ' ἔρωτι.

Θάρσее, ἐλπὶς ἔοι, Βασιλεῖω πρόσμολε ἀγῶν.

Καὶ εἰ τὸ γράμμα λάβῃσι Σατὰν ἀπὸ χειρὸς αἰέρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΩΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΠΑΡΑΛΤΟΝ,

ὃν ὁ πρεσβύτερος Ἀναστάσιος ἐνασχομένη. Τ
 Κρύπτεις Ἀναστάσιε τῷ Βασιλεῖ. Τὸν δὲ σὺ παράλυτον αὐτόχειρ τρέφεις.
 Μὴ κρύπτει, δείξον, ὡς ἰατρείας τύχη. Οὐχ ἢς Γαλιλῆος, ἢς δὲ Χρυσῆς τεχνίτης.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Νῆσε μέγ' ἀργαλέη λυσιμελὲς ἐκπρομολεύοις,
 Ἄψα τέδ' ἀνέρος πολυτερέα πάντα λιπῆσα,
 Φύγγαν', ὃ γὰρ Βασιλεῖος ὦν προθύροισι βεβαῶς
 Ἔσταθ' ὡς σ' ἀπάτερθε βάλῃ πολυτῆμονος ἀνδρός.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΡΟΝ ΕΦΡΑΙΜ ΤΥΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΑΡΑΧΡΗΜΑ

Ἑλληνίσαντα, ἢ τὸ βάρβαρον τῆς γλώττης ἀμείψαντα.
 Μέρφι Σύρων ἀρεῖσε τὸν Καππαδόκην Χρυσόσολοντα ἢ κεκαλλωπισμόνον,
 Αὐτὸς δ' ὅμως τὴν μέμφιν ἢ μέμφαιτό σε. Πείσει δὲ μάλλον ὀρθολεκτεῖν τὸ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(50μα.)

Ως χαρίεσσα βοᾷ Σύραν καλέοντί σε πάντες

Ἦχαν βαρβαρικὴν. Ἐλάνιδι δ' αὐτὸς εἶσκω,

Ἡ ῥαθυμοῖσα κέλευσε μετειδέμεν, ἃ Βασιλεῖ

Ἐνθαδ' ἀπειρεσίως τοίως ἀεθλεύσας ἀέθλα.

ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ, ΟΠΩΣ ΤΟΝ ΣΦΥΓΜΙΚΟΝ ΕΒΡΑΙΟΝ

λέγοντα ἀποθανεῖν αὐτὸν, αὐτὸς εἰπὼν,

ὡς ζήσομαι, καὶ ζήσας ἐβάπτισεν.

Ο' σφυγμικὸς σὺ, ἢ Φρονῶν τέτω μέγα Τί Βασιλεῖ σφυμοκρατήσεις, λέγεις.
 Ὡς θνήσκειται νῦν, ἀλλ' ἂ μὴν ἢ ζήσεται. Καὶ παγγυνὴ δὲ βαπτίσας ἔως θάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Σφυγμολόγος πόθ' Ἑβραῖος χεῖρα χερσὶν Βασιλεῖ

Βαλλόμενος, θανέειν μιν ἔφη, δολῶν δὲ καρήνον.

Αὐτὰρ ὃ μὴ θανέειν μετέφη, ἢ ὄρε' ἔταμνον.

Νίκησε δ' ὁ νοσῶν, σωθεὶς δ' ἐσάωσ' ἱατῆρα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Ἐζήσας ὡς ἀσάρχος ἀγγέλε βίον, Τέθνηκας ὡς ἐσάρχος ἀνθρώπων μέρος.

Ἡ πῶς ἀν' ὠφθης τῆς κάτω ζώμης μέρος. Εἰ μὴ δὲ καὶ τέθνηκας ὡς Καππαδόκη.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Τίς ποθ' ὁ δέσπος ἔραθον ἐπ' ἡέρα ἔρχεται εὐρύν,
 Τὸν δὲ νέκυν Βασίλειον ὀμιλάδην ἄλλοθεν ἄλλοι
 Καίσαρες σανάχουσιν, ὃδ' ἔβριων ποθέεσκε
 Βήμην ἔβη, τριάδος δὲ Φαάντα τα δέρεται αὐγὴν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΜΟΙΑ

ΕΙΣ ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΕΣ ΡΗΘΕΝΤΑ ΕΝ ΤΩ ΒΙΩ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ως κοινὸς ἔτος τῆς μεταλλείας τρόπος, Ἀνθῶσα γῆ πεφυκὸν ὧδε χρυσίτις,
 Ἐξ ἧς Σεκῆνδος ὡς μεταλλεύς τεχνίτις Ἰωάννην ἠνευχε τὸ χρυσὸν σῶμα.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀνθῶς ἡ ῥὰ Θεὸς σε προφίλατο, ἡ ῥὰ σε λοιπῶν
 Θηλυτέρων καθύπερθον ἐθήκατο, ναὶ γὰρ ἀπ' ἄλλων
 Οἷη ἄσαρκον ἔκυες ἐν χθονὶ ἄγγελον ἡμῶν,
 Ὑψιβόαν μετανοίας κήρυκα ἢ Ἰωάννην.

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ ΤΗΟ ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΔΡΑΓΑ-

Θίου Φιλοσοφίαν καὶ ῥητορικὴν διδασκόμενον.
 Ως τῶν σροφάλων, ὥς περ ἐκ Λιβανίου, Ως τῶν ἰγγων, ὥς ἀπ' Ἀνδραγαθίου
 Χρυσόσομε σχὼν εἰλξας ἅπαν ὥτιον Πειθεὶς ἀνάγκαις ἢ βίαις ἀπροσμάχοις

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Εἴ τις ἐν ἀνθρώποισι διδάσκαλον ἄνδρα μυητὴς
 Πάρεδραμον ἀμφὶ λόγοις, ὃδ' Ἰωάννης πέλε χρυσός,
 Ῥητροσύνη Λιβάνιον ὑπερφερέως παρελίσσας
 Φιλοσόφοις δὲ χάρισι μέγα κράτος Ἀνδραγαθίου.

ΕΙΣ ΑΝΘΕΜΙΟΝ ΥΠΕΡΙΣΤΑΝΤΑ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ.

ἢ δαίμονι κατασχεθῶντα ἢ ἰαθῶντα ὑπ' αὐτῷ.
 Ναὶ ναὶ τὸν Ἀνθεμιον ἄγγε ἢ πνίγε Ως πικρὸν τέλχιν, ἢ ταραττε, ἢ σρέφε.
 Ἰσως τὸν ἄφρον τῷ πάθει ἀπαπτύων,
 Τὸν δαίον ἄφρον τῆς πλάνης συνεκπτύσει.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χρυσολόγον πύθ' ὑπαρχος Ἀθηναίων μέγα τίσε, ἡ γὰρ μάστιξ

Βάσκανε δ' Ἀνθέμιος, ἢ ἀμφαδὸν ὕβριν ἔχευε.

Αὐτὰρ ὁ οἱ κλονέων μεταέγρετο αὐτίκα δαίμων,

Σῶσε δέμιν ὁ μάκαρ, ὁ δὲ Χρυσὸν ἔγνω σωθεῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ. ΔΙΑ ΤΟ ΜΗ ΤΗΝΟΥΤΗ, ΣΧΟΙΝΙΩ
τὴν ὑπὴννῃ διεζωσμένον, καὶ ἀγρυπνεῖν ἀναγκαζόμενον.Ο' χρυσόγλωττος σαρκικὸν Φορῶν πάχος "Ολοῖς τεχνάται τὴν ἀσαρκίαν τρόποις,
Σχοίνῳ γὰρ αὐτῇ τὴν ὑπὴννῃ ζωννύων. "Αγρυπνος ὑμνεῖ τὸν Θεὸν σὺν ἀγγέλοις.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Υπνος χρυσολόγοιο βιάσχετο ὄμμα φαεινόν.

Ὡς νῦν ἐν δὲ κλίνῃ μετηματίετ μελεδῶνας.

Παύμεν, ὁ σχοῖνον δὲ κατήγορον ὕψοθεν ἄψας

Ζῶσε γόνειον ἀγνόν, τήλῃ δ' ἀποέρχασθαι ὕπνον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ ΕΞ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΠΕΤΡΟΥ ΤΩΝ
ἀποστόλων, ἐκ μὲν τῆς κλεις, ἐκ δὲ τῆς τόμου, ὅναρ λαμβάνοντα.

Ἰωάννη δεδεξο τὰς κλεις, τὸν τόμον Ἐξ Ἰωάννη ἢ Πέτρου τῶν κηρύκων.

Καὶ ταῖς μὲν ἐξάνοιγε τὰς πόλες πύλας, τῷ δὲ γράφῳν σύφριζε τὴν οἰκεμόνην.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Κήρυκες ὑψιμέδοντες Ἰωάννης τε Πέτρος τε

Νύκτα δι' ἀμβροσίην ἐπ' Ἰωάννην μόλον ἀγνόν

Καὶ ἔ' ὁ μὲν οἱ κληῖδας, ὃδ' ἄρ' τόμον ὥπασε Θεόν.

Ὡσε γράφας σαφέσι, λύοιτε πόλες πυλεῶνας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΣΗΣΑΝΤΑ ΤΟ ΗΜΙΚΡΑΝΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΑ, ΚΑΙ

τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορυχθόντα, ἢ ὑπὸ χρυσοδόμῃ σωθόντα.

Ἡμικρανικὰ τῷ Σύρῳ τὰ τῆς νόσου, Ἐξ ἧς σφραγίσται θάτερος τῶν ὀφθαλμῶν,

Καὶ αὐθις αὐτὸν ἀρτιώτατον Φέρει Ἐκ τῆς ἐπαφῆς τῆς σοφῆς Χρυσόδομῃ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀντιοχεὺς ποτ' ἀνὴρ ἡμικρανίην ἔχε νέστον.

Ἡ οἱ ἀπ' ὄμμα βάλε γλυκερὸν μέλος, ἐν δὲ σελάων

Ἡελίῳ ἀπάμερσε, τόδ' ἡμισυ χεύατο νύκτα.

Χρυ-

Χρυσολόγος δέ τε οἱ σῶσεν Φάος, ἄψε δὲ λύχνον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΗΝ ΛΕΠΡΑΝ ΙΑΘΕΝΤΑ ΤΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Τὴν λέπραν Ἀρχέλαος ἀνθὴν ἀθλίαν Ἀνθῶν, ἀπανθῆ τῇ προσώπῳ τὴν χάριν
Ἀνθηφορεῖ δὲ τὴν καλὴν ἀνθὴν πάλιν. Τυχὼν ἱατρῆ τῇ σοφῇ Χρυσόσομῳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀρχελάοιο μέτωπα λέπραν πάθον, αἷσχος ἰδέσθαι.

Αὐτὰρ ὅγ' ἀσχαλῶν μετ' ἰητῆρας μόλε πάντας.

Οὐδὲ λύθη νοῦσοιο, τέλος δ' ἀγνὸν Ἰωάννην

Ἰκετο δακρυχέων, ἢ υἱείας ἔμμορε τῆμος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ ΙΑΣΑΜΕΝΟΝ ΑΙΜΟΡΡΟΥΝ.

Τῇ μὲν παλαιᾷ τὰς ῥύσεις τῶν αἱμάτων Ἔσῃσε Χρυσὸς ἐξ ἐπαφῆς κρασπέδῳ.

Τῇ νῦν δ' ὁ χρυσόγλωττος, ἐξ εὐχῆς μόνης, Ὡ πτίλον εὐχῆς, ἢ Θεῷ μέχε

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(Φθάνει

Φόρτος ἐφ' ἡμιόνοιο κενὸς μόλες ὦ μέγα λυπηρή.

Χρυσίνα αἱματόεσσι βιασκομένη ῥεέθροισιν,

Ἀλλὰ τεοῖσι πόδεσσιν ὑπόστροφον ἤλυθες αἶμον.

Χρυσολόγος Φύζην γὰρ ἀτερρεῖ πόρεσιν ἐνσω.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ, ΟΠΩΣ ΤΟΝ ΕΝΟΧΛΟΥΝΤΑ ΤΟΙΣ ΑΝ-

τιοχεῦσι λέοντα σαυροῦ τύπῳ ἀπέκτειναν.

Δεινὸς μὲν εἴ θῆρ, ἢ τί γάρ; ἢ θῆρ λέων Χαίτην τινάττων ἀνυπέσασα βρύχων.

Πλὴν ὁ τσοῦτος, ὥσε τὸν σαυρὸς τύπον Ἰδὼν παρελθεῖν ἀπαθῆς τὴν ἰδέαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίς ποτ' ἀφ' ὑψιλόφοιο δασυζύλου ἦν τετο βήσσης

Ἀντόχε μετὰ ἄστῳ, πολὺν δ' ἐλυμαίνετο λαόν.

Οἷδ' ἐπὶ χρυσολόγον μετακίδναντ' Ἰωάννην,

Σῆμα δ' ὅγε σαυροῖο πόρε σφισί, πέφνε δὲ θῆρα.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΝ Τῷ ΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΣΘΑΙ ΠΡΕΣΒΥ-

τερον τιμώμενον, ὅτε περισσερὰ κατέ-

βη ἐπὶ τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν.

Περισσερὰ πρόσσεισι χειραπτεμένῳ, Τὸ πνεῦμα πάντως τῷ Θεῷ με ἢ λόγῳ.

Περισσερὰ πρόσσεισι, ἢ Χρυσόσομῳ, Ἐκ Φλαβιανῆ, θαῦμα, χειραπτεμένῳ.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίς ποθ' ὁδ' ὡς μετὰ χερσὶ χάριν βάλε Χρυσοστόμοιο.

Καὶ οἱ ἀπ' ἐλύμποιο πελειᾶδος εἶδος ἐρατὸν

Ἰδρυται ἀμφὶ κόρυμβα, τάχ' ὡς Θεὸς εὐχεταὶ εἶναι;

Οὐ ζῶνε, ἔ Θεός ἐσι. Θεῷ δ' ἐπιέκελος ἄνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΝΤΕ ΜΕΝ ΤΕΚΟΤΣΑΝ ΠΑΙΔΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑ,

ἔτ' ἐπὶ τοῖς τέσσαρσι καὶ τὸν πέμπτον ἀπολέσασαν.

Γύναι τί πωθεῖς καὶ τί μακρὰ δακρυεῖς; Πῶτε προῆξα παῖδας εἰς βίον ζῶνε.

Τὲς τέτταρας πρέθαψα. τῷ δὲ λοιπῷ Ἐγγυς τὸ δεινόν. ἱκέτευσον τὸν μέ-

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δύσπαις, σχετλιότεχνε κακηλεχὲς κατὰ μοῖραν

Ῥώδινας, ἡδ' ἔτεκες, πῶτ' ἔκτεκες, ἄλλ' Αἰδὸς δὲ

Οἱ πίσυρες μετέβαν, καὶ ὁ πέμπτος ἀγχόθι πότμος.

Θάρσσε Φλαυροτόκεια, τὸν ὕσατον ἔκ' ἔτ' ὀλέσης.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ναὶ ποῖον ἔχερῃ ἄλλον ὢ χρυσὴν σόμα. Τῷ πατριάρχει προσκαθίζῃσιν θρόνῳ;

Οὐκ ἄλλον ἢ σέ. τειγαρεῖν σε λαμβάνει. Ἡ καρδία γῆς τῷ Θεῷ τὴν καρδίαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀντιόχε μέγα ἄστυ πολίεσιν ἔξοχον ἐσσί

Εὐρυπυλὲς μέγα πύργον, Ἰωάννην δὲ καὶ ἔμπης

Οὐ χωρεῖς βασίλειά πόλις, μιν τένεκα σεμνή

Οἷα ἀπ' ἐκ πολίων χώρησ' ἀγνὸν ἀρχιερεῖα.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΝ ΤΩ ΕΞΗΓΕΙΣΘΑΙ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΠΑΥ-

λου, αὐτοῦ πρὸς ὅμιλοῦντος, ποιέμενον τὴν ἐξηγήσιν.

Μήνυε Πρόκλε, πῶς δὲ μνηύσω ζῶνε; Τῷ Φαλακρῷ λαλῶντος εἰσδύντος ποτέ,

Οὐκ οἶδα. τίς δὲ καὶ παρ' ἑπεμφθεῖς λέγει; Οὐκ οἶδα, πλὴν μόρφωμα τῷ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(Παῦλος Φέρει

Παῦλος ὁ ἑὸς τριτάτοιο πόλε ἀπὸ Θεόφατ' ἄκυσσε

Κρυφινῶς σήμηνεν ἐπισολήσιν ἑῇσι.

Χρυσολόγος δὲ σάφηνε τάων νόον, ἔασιν οἷσι

Παῦλον ἔχων λαλέοντα τριφυχθεῖα, ὡς Φάτο Πρόκλος.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ΝΟΣΟΥΣΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΚΑΙ
ὅπως ἐκ μακεδονίῃς ἄρτον λαβῆσα, λίθον τῦτον εὔρατο.

Κρύπτεις τὸν ἄρτον τῆς καθαρᾶς θυσίας. Καὶ τὸν μισρὸν ἀντιλαμβάνεις γυναι
Θάρρει. λίθον γὰρ τὸν τέως ἄρτον μάθης, καὶ Χριστιανῶν πίψεως γυνὸς τὸ κράτος

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Θηλυτέρη τε πόσις τε Μακεδονίῃ νότον ἄμφω

Πάσχον· χρυσολόγος δὲ λόγων ἐλίκεσσι τὸν ἄνδρα

Σύσχετο, ἐδέτ' ἀκοιτὶς ὁμοφρονέουσα ῥυπαρὸν

"Ἄρτον ἔλκω μετὰ χερσίν, ὃ δ' ἐς λάαν αὐτίχ' ἀμείφθη.

ΕΙΣ ΕΥΔΟΞΙΑΝ ΕΚΦΟΒΟΥΣΑΝ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ, ΟΤΙ

Παυλάκιον τὸν ἀδικήσαντα καλλιτέροπην τὴν χίρην οὐ

μεθίει ἕως ἂν, τὰ ἀδίκως ἀφαιρεθόντα αὐτῇ ἀναδῶ.

Ως χρυσολάτρει βασίλῃς Εὐδοξία τὸν χρυσόγλωττον ἐκφοβεῖς, ζαίνεις νέφος
Οὐ γὰρ βραβεύσει λῦτρα τῷ Παυλακίῳ, ἕως περ ἂν δῶ πάντα τῇ Καλλι

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

(τρόπη.

Δοιοὶ ἐκατόνταρχοι ἅμα σφετέροις στρατιώταις

Χρυσολόγον μετέβαν, Παυλάκιον δ' ὄφρ' ἀπὸ νηῆ

"Ἐλῶσ' ἐδέ μιν ἔλξαν, ὃ γὰρ Φληῖ ἄγγελος ἄκρη

"Ἰσχυτο· οἱ δὲ τρέσαντες ὑπόσροφα ἵχνια τρέψαν.

ΕΙΣ ΕΥΔΟΞΙΑΝ ΤΟΝ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΝ.

Μικρὸν τὸ κράτος εἶπέ μοι τῶν Αὐσόνων "Ἀπλῆζε βασίλισσα γῆς Εὐδοξία;

Ὡς ἔ, τὸν ἀμπελῶνα τῆς χήρας θέλει λαβεῖν κατὰ πρόφασιν ἀνόμῃ νόμῳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ναὶ ναὶ πρυτάνοιο χόλῳ μόνος Ἰωάννης,

Οὐνεκά περ χίρην βραχυβότρεος ἀμπελεδῶνος

"Ἀπλῆσος βασίλεια νόμων ἀπάτερθον ἄμερσε,

Καὶ θ' ἱερῶν θυρῶν μιν ἀπέργαθε, μὴ πόδα βάψῃ.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΙΟΝ ΤΡΑΦΟΝΤΑΣ ΑΛΛΗΛΟΙΣ

ὥς ἔ φθάσασιν, ὃ μὲν τὴν ἐξορίαν, ὃ δὲ τὸν θρόνον.

Ἡμᾶς καθαιρεῶν, ἐ φθάσεις σὺ τὸν θρόνον, Ἰωάννης ἔγραψεν Ἐπιφανίῳ.

Καὶ κείνος ἀντέγραψεν, ἐδὲ σὺ φθάσεις τὴν ἐξορίαν, τὴς λόγους πίψας κρίνων.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χρυσολόγος πότε ἔγραψεν Ἐπιφάνιῳ, ἔσυγε Κύπρον
 Βλέψαι, ἡμετέρῃ γὰρ σύνθεο ὑπεροχῇ.
 Τόν δ' ἡμείβετ' ἔπειτ' Ἐπιφάνιος, ἔδδ' σὺ χῶρον
 Ἐξορίης πότε ἴδυσθα, ἔνεκά δε πιστα δοκεύεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑΝ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ἐκ πυράνθ' πέπτωκον ἥλιος μέγας, Ἐκ γῆς ὁ παράδεισος ἀρθεὶς ἐφθάρη,
 Ἰωάννης μετέλθων ἐκ Βυζαντίδος. Γῆ Ῥωμαῖς κλαίω σε τῆς ἀκοσμίας.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Αἰθῆρ τίπτ' ἀφ' ὕπερθε πυρέχβολον ἀξεροπᾶν
 Οὐ φλόγα καίκεφαλῆς δαίτην βάλες, ἔδδ' σὺ γαῖα
 Δεινὰ χάνεις, πόντες τε μέγα εἶμα ἔκαταοίχθης
 Δυσσεβέων ἀνέρων, εἴ χρυσολόγον καθέλεσκον.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΓΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ΤΑ ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΦΡΟΝΕΙΝ.

Εἴτ' ἐκλύεις ἥλιε τῆς βλασφημίας; Οὐ μανθάνεις γῆ τῷ λόγῳ τὴν αἰσχύνην;
 Ὡριγωνίζειν ἐγκαλέσιν οἱ πλάνοι. Τῶν αἰρετικῶν τῷ πνίγει Χρυσοσόμῳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οὐ τόσον ἐμὰ λόγους οἰσάμην ψευδέα φῶτα
 Εὐρέμῳ ἐν χθονίοις, ὥς ἢ ἀγνὸν Ἰωάννην
 Αἰρετικὸν καλέσαι, τὸν ὑπέρθυμόν αἰρεσιᾶν
 Ἀντίμαχον, τριάδος τε μέγαν πρόμον ἀρχεσιφῶτε.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΙΩΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΕΝ ΚΟΥΚΟΥΣΩ

λατρεύοντα τῷ ἡλίῳ παράλυτον.

Τὸν ἀερολάτριν πάρεσιν πεπονθότα. Ο' Χρυσολάτρης ἀναρωννύει λόγῳ,
 Τὴν ψυχικὴν δε συνθεραπεύων νόσον, Χρυσῷ διδάσκει προσκυνεῖν ἀντ' ἀέρων.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Κεκεσὲ ππολίεσσιν ἐλαχίστη μέγα χαῖρε,
 Ὅττι ἢ εὐρυπύλῃ Βυζαντίδος ἔπλεο κρίσων,
 Τὴν μὲν χρυσολόγος γὰρ ἀπέκλιπε, σοὶ δὲ πελάσας
 Σὸν πάρετον θεράπευσεν ἀναλθέα ἡλιολάτριν.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΙΣΙ ΠΟΤΕ ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΙ ΠΕΤΡΩ ΤΡΕΦΟΜΕΝΟΝ
 Ἐκ τῆς οὐδὲ καμώντι τῷ Χρυσολόγῳ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν καὶ Πέτρος πάλιν,
 Οὐ κλεῖς διδόντες καὶ τόμον καθὼς πάλα· Βρῶσιν δ' ἀναζώμα νεκρῶ σαρκί.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Χρυσολόγε χρονίη κεκαφνὼς ἄψε ἀταρπῶ,
 Καὶ λύπη τε νόσῳ τε καὶ ἀτροφίῃ κακοπάσχων,
 Βρῶταί σῳμ' ἀνάγει, καλὸς τὴν τοι πόρε Πέτρος,
 Μὴ σίε δύσθε' ἀνάτσα κατ' ὅσα γαῖα καλύψει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΡΙΧΟΡΟΝ ΑΡΣΑΚΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ.
 Τίς ἐ γελᾷ τῶν ἀνάκτων τὴν μέθην; Ἰωάννην γὰρ ἐκβαλόντες τῷ θρόνῳ,
 Τὸν ἡδὺν εἶπεν τὴν Χρυσῇ χελιδνα· Ἀνθιδρύσει Ἀρσάκιον τὸν Κρόνον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τίς τοι δειλὲ θόωκε κακάφρον ἐβάσκανε τελχίν
 Ἐνδέται ὕβριν ἔχειν; Ἰωάννη μὲν ἀμέρσας,
 Ἄφρονα δ' Ἀρσάκις πολὺν ἐπὶ σείῳ κορίζας,
 Ὡς δυσαρξισθώκος ἐνὶ κλισμοῖσιν ἐτύχθης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ἐθνησκει αἰεὶ τῇ προαιρέσει μάκαρ, Κόσμῳ τὰ σαυτῆ σαρκικὰ σαυρῶν μέλη
 Θήσκει Φύσει νῦν, καὶ βροτῶν πληροῖς νόμους, Τὸν ὃν ταΦοῖς σκώληκα μικρὸν.
 (δαπνίσας)

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀγγελον εἴ τις εἶδεν ὑπὸ χθονὶ κείμενον ἄπνεν
 Ἀγγελον εἴ τις ἀκυσ' ἀκινήτιζοντ' ἐνὶ τύμβῳ.
 Νῦν ὅγε χρυσολόγοιο δέ μας Φθιμὸν ἐσοράτω.
 Πότμε τίς ἄρ' σε Φύγησιν, ὃν ἐ Φύγον Ἰωάννης.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΡΚΙΝΙΚΟΙ.

Σοφὸς ἔγωγε ἤδη ὦν ἂν ὦ. ἤδη ἔγωγε σοφός.

Ὡς ὃν ἀναρχε νόμον ἔχρανα νόσω.

Νοσῶ σὺ ὃς ἡ ἰαμα Ἰησοῦ σῶσον.

Ἐλε σὺ δὴ ὁ σοφός, ὁ ἡδὺς ἔλε.

Σολομῶν Φήσω, Ἰωσήφ νῦν μέλος.

Νόμον ὁ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον.

Ἰερὰ σὰ παρὰ χεῖλη, ἥλιε χαρὰ πᾶσα ἔει.

Νίψον ἀνομήματα μὴ μόναν ὄψιν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΕΠΙ ΑΠΟΔΗΜΩ ΤΗ ΦΙΛΙΑ.

ΞΕΝΟΣ. καὶ ΦΙΛΙΑ.

Ξε. Ως Φιλία δέσποινα πάντημον κάρα.
Πῶς ἢ πόθῳ; ἢ ταῦτα μεσὴ δακρύων
Στυγνῇ, κατῆφῃ, τὴν κόμην ἐσκυλμῶν,
Κύπτωσα πρὸς γῆν ὠχρίωσα τὴν χροῶν,
Χιτῶνιον πινθῆρες ἡμφιεσμῶν.
Αἴτημελὴς τὸ ζῶσμα, ἢ τὸ βλαυτίον,
Καὶ τὴν κακίστην ἀλλαγὴν ἡλλαγμῶν.
Οἱ δὲ σολισμός οἱ πρὶν, ἢ δὲ πορφύρα,
Ἡ δ' εὐπρέπεια, ἢ τὸ τῶ χέλης ῥόδον,
Οἱ δὲ πλόκαμος, ἢ δὲ τῆς ζώνης χάρις,
Αἱ δ' ἀρβυλίδες, ἢ δὲ λοιπὴ σεμνότης.
"Ω, χοντο πάντα πρὸς τὸ μηδὲν ἀθρόα,
Καὶ νῦν γυναιξὶν ἐμφρεῖς θρηνηταῖς,
Στυγνῇ βαδίζεις, ἀλλὰ πῶς δὴ ἢ πόθῳ;
Φι. Γῆθεν πρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν ἢ πατέρα.
Ξε. "Ερημος ἐν ὁ κόσμος ἐστὶ Φιλίας;
Φι. "Ερημος, ὅς ποσῶτον ἐξυβριζέ με.
Ξ. "Υβριζεις; Φι. ἢ θύραβιν ἐξέρριπτε με.
Ξ. Θύραβιν; Φι. ὥς ἢ νομισθῆναι θανῶν,
Ξ. Εἴτ' ἐξέκεισο; Φι. ἢ μεμαστιγμῶν.
Ξ. Μελαγχολᾷ τὸν κόσμον ἀντικρυς λέ-
οὔτω μανικῶς ἐμπαροινήσαντά σοι. (Γῆς
Φι. Τί δ' ἐν τῇ λοιπῇ τῶν ἐμῶν παθῶν
μάθης;

Νῦν

Νῦν μὲν κατ' ἀμφὶν πυγμαλῶντος τῶν
γνάθῳ.
Νῦν δ' ὠθορῶντος λαῖ κατ' αὐτῆς γαστέρος.
Εἰ τὰ λοιπὰ ἢ τὰ μέζονα ξύει,
Ἡ γὰρ μαθὼν, ἡλγησας ἐν τὴν καρδίαν.
Ξ. Μὴ μὰ πρὸς αὐτῇ τῇ πατρὸς σε Φιλία,
Μηδὲν σιγῆσης, ἀλλὰ μοι τὸ πᾶν φάθι.
Φι. Οὐκ ἐν καθιζήσαντες ἀμφὶ τὴν πίσυν,
Οἱ γὰρ τὸ δῶδρον ὡς καλόν τε ἢ μέγα.
Τὸ πᾶν ἐπέξελθωμεν ἤδη τῇ λόγῃ.
Ξ. Ἰδὲ καθιζήκαμεν, ἀρξαι τῇ λέγειν.
Φι. Ἐγὼ τὰ πρῶτα τῷ Θεῷ τῇ τριάδι
Αἰετὶ σὺν ἐμὲ καθαρῶς ἡνωμῶν.
Εἰ τοῖς ἀσωμάτοις δὲ δευτέροις νόοις
Καὶ ταῖς τρισὶ τριάσι ταῖς ἀνω μύω,
Οἷον Χερεβὶν ἢ Σεραφὶν ἢ Θράνοις
Καὶ ταῖς προλοίοις αὐτοῖς στραταρχαῖς.
Ἐγὼ μὲν αὐταῖς, ἢ πρὸς αὐτὰς τὴν σχέσιν,
Καὶ πρὸς τῷ Θεῷ, ἢ πρὸς ἀλλήλας νέμω.
Καὶ τὰς τοσαύτας τῶν ἀνω μυριάδας,
Εἰς ἐν συνάπτω, ἢ μίαν σφαιρὰν πλέκω,
Εἰς φόρος μόνος με πρὶν ἀπεσφράφῃ.
Κεκτῶν ἀφ' ὕψους ἀντύγων κατεσφράφῃ,
Οὔτω μὲν ἔτις ἢ νομῶν κτίσις

Ἐμὲ κρατῆται, ἢ μὴ Φερεμῶν.
 Τὴν γὰρ θεατὴν ἢ κατ' αἰσθῆσιν φύσιν.
 Τὸ κοσμικὸν πλήρωμα τὴν κάτω κτίσιν.
 Τίς ἀμφιβάλλει μὴ κρατῆσθαι Φιλία;
 Ὁ φλόγατος γὰρ Ἐμπεδοκλῆς ἐρρέτω.
 Τὸ νέκος εἰπὼν δημιουργὸν τῶν κάτω.
 Τί γὰρ νοήσει, ἢ συναίσθεται τίνος
 Ἀνθρώπος ἔ γινῆς ὡς τὸ πῦρ φύσει καίει;
 Ἀλλ' εἰς πυρὸς κρατῆρας ἐμπεσὼν μέσας.
 Ἡ' τίς τὸν εὐρὺν ἔρανδον ἢ τὸν μέγαν.
 Ἀκαμπτον ἔντα τὸ πρὶν εὐθυωρία.
 Ἀ' ἔχῃ πιθέσθαι τοῖς λόγοις τῷ φαιμένῳ.
 Ἐκαμπὼν εἰς τὴν σφαῖραν, εἰμὴ Φιλία.
 Οἷον γὰρ εἶπεν, ὡς καλῶ ἢ κερμῆς
 Ἐρῶν ἑαυτὴ πρὸς κύκλον συνεσφάφη.
 Ἐαυτὸν αὐτῷ Φιλίῳ πανταχόθεν.
 Καὶ πάντα πᾶσι συμπερισφίγγων μέρη.
 Ἐγὼ τὰ κύκλα τῶν ἀπέρων ἀσέρον.
 Ἀπλῶς ἀπάντων, ἀπλανῶν, πλανωμένων
 Ἐτάξα δεσμῷ ἢ συναφῇ πανσόφω.
 Ἐγὼ Φιλίῳ τῷ σελήνῳ κύκλῳ
 Τὸν ἡλιακὸν δίσκον, ὃς τὸ φῶς βρῦει.
 Καὶ Φιλίῳ τασῆτον, ὡς ἢ λαμπάδας
 Κιχρόν ἐκένω τῆτον εἰς νυκτῶν σέλας.
 Ἐγὼ τὸ πᾶν πλήρωμα τῷ παντὸς βίου
 Πλοκῇ ξυνεσὸς φύσεων ὠαντίων
 Καινῶς ἐνίζω, κᾶν διίσταται φύσει.
 Ξηρόν τὸ πῦρ, ὕγρὸν δὲ χόσις ἀέρος
 Καὶ γειτονῶσι ταῦτα ἢ μέσον μάχη.
 Ἀλλ' ἐμβαλῆσα τοῖν δυοῖν ὠαντίων
 Κοινὸν τὸ θερμὸν, τὴν μάχην ἀνατρέπω.

Θερ-

Θερμὸν μὲν ἀήρ, ἀλλ' ὕδωρ ψυχρὸν φύσει.
 Ἀ' γχιθυρεῖ δε, ἢ κατ' ἀλλήλων πνέει.
 Ἀλλ' ἢ μεσιτεύουσα τέτοις ὕγρότης
 Ἀ' μφω ξυνάπτει, ἢ πρὸς εἰρήνην φέρει.
 Ὑδρὸς μὲν ὕγρὸν, ἢ δὲ γῆ τῶναντίον.
 Μέση δ' ὡ ἀμφοῖν ἐμπεσῶσα ψυχρότης
 Φίλιον αὐτοῖς ἐμβραβεύει τὸν βίον.
 Τοιαῦτα τὰ σοιχεῖα τῷ παντὸς βίου.
 Τὰς τέτλαρας δὲ τῷ γίγαντος ἡλίου
 Τροπᾶς, τίνος φαίημον; ἔχῃ Φιλίας.
 Χερῶν γὰρ εὐθὺς ἔ τέτραπται πρὸς θέρος.
 Τῶν ποιότητων σφῶν ὠαντιμεμῶν.
 Ἀλλ' εἰς ἔαρ μετῆλθον, ἔτα πρὸς θέρος.
 Καὶ τῷ θέρος ἢ κρᾶσις, ἐκ εἰς τὸ κρύος.
 Ἀλλ' εἰς μέσον τί, τῶν ὀπωρῶν τὴν φθίσιν.
 Κᾶν τεῦθεν ὡς περ ἐξ ἀπαλῶν παρθένων
 Τῶν συμπλεκουσῶν τὰς κρέας ἢ τὰς μήτερας.
 Ὡς δὲ ταῦτας γινώθι μοι τὰς παρθένους
 Καλῇ τελεῖται τῶν ἐτῶν ἰσχυρία.
 Ἐγὼ συνιστῶ τὸν βροτήσιον βίον,
 Εὐρωσία ἢ κάλλος ἀμφω Φιλίας.
 Ἀ' μφω Φιλίας ἔργα πῶς ζητῆεις μάθε
 Ἀ' ν ἢ τετρακτύς τῶν χυμῶν σχῆμα Φιλίας.
 Καλῶς ἔχει τὸ σῶμα, ἢ μακρὰν νόστον.
 Εἰ τῶν μελῶν δ' εὐρυθμός ἐστιν ἢ σχέσις.
 ἔχει δὲ ἢ σύσειχον ἀλληλεχίαν.
 Ἐνδύεται δὲ ἢ χροῖαν εὐχρωσέραν.
 Κάλλος καλεῖται τῷτο τοῖς παλαιτέροις.
 Ἡ' γὰρ ὕγεια ἢ τὸ κάλλος Φιλίας.
 Ἐγὼ πολίζω τὰς πόλεις ἢ Φιλία.
 Κᾶν εἰ πόλεις λέγει τις αὐτὰς τὰς πόλεις.

ἂν αὐτὸ μᾶλλον Ἰῶν πολιτῶν τὸ εἶδος.
 Πλίνθοι γὰρ ἐπταὶ ἢ λίθων ἑξαὶν βάρε
 μοὶ ξυνηλθὼν ἐς ἐνὸς τεῖχος κτίσιν,
 οὐδὲ τοίχων ἀμφὶ γυνίαν μίαν,
 αἱ γυνῖαι τέσσαρες ἐς πλήρη δόμον.
 Ἰὼ συνιστᾷ παρ' ἀνθρώποις Τέχνας,
 αἱ τῷ σκυτῇ μὴ φιλιῶ τὸν κναφέα.
 ὦ χαλινεργάτῃ δέ, τὸν ερατηλάτῃν,
 αἱ τῷ γεωργῷ τὸν βάνουσον σινδέα,
 αἱ τεχνίτῃν ἅπαντα παντὶ τεχνίτῃ.
 ἔλξει γὰρ ὄντως ἀλιεύς πᾶς γηπόνος,
 οὐδὲς γὰρ ἰχθὺν, ἄρτον ἀντιλαμβάνει.
 αἱ γηπόνας πᾶς αὖθις ἀσπαλιεύς,
 οὐδὲς γὰρ ἄρτον, ἰχθὺν ἀντιλαμβάνει.
 αἱ παντὸς ἅπας οὐδὲς ὁ τεχνίτης.
 ἄντευθεν εὖ πάσχεσιν αἱ πόλεις πᾶσαι.
 Ἰὼ γάρ με σύμπαντος ἡ νυμφοςέλος,
 Ἰὼ τὸ θῆλυ πρὸς τὸν ἄρρωνα τρέπω.
 Ἰὼ τὸν ἄνδρα πρὸς τὸ θῆλυ συντρέπω.
 ἰγὰρ μύραιναν τὴν θαλασσίαν ἔφιν,
 ὁ πόντιον πέπεικον ἐκλιπὲν βάθος;
 νηδραμῆν δὲ τῆς θαλάσσης τὴν ῥάχιν,
 πιδραμῆν δὲ ἢ τὸ χερσαῖον πέδον;
 ἢ τῇ σιδήρεϊ τὴν ἅπασαν ἐσίαν
 ἴλην καθίστῃ τῆς μαγνήτιδος λίθου;
 δύνει πάντως ἄλλο Φιλίας δίχτυον.
 οἱ τὸ πᾶν ζῇ, ἢ κρατῆται, ἢ μύνει.
 ὦ τὰ μῆζον ἢ σιγάτω πᾶς λόγος,
 ὦ Θεὸν τὸν ὄντα τὸν παντεργάτην,
 πατὴρ ἐκσφράγισμα, Ἰὼν μέγαν λόγον,
 ταμφαιὲς φῶς, τὴν ὑπέρθεον φύσιν,
 ἄχρονον νῦν, τὴν χρονογόνον ἐσίαν.

Ἐλθὼν ἔπεισα μέλει γῆς ἢ τῶν κάτω,
 καὶ τὴν παθητὴν προτλαθεῖν ὅλην φύσιν,
 καὶ σωματικὴν ὠδυθῆναι πορφύραν
 Ἐκ παρθωικῶν αἱμάτων ὕφασμῶν.
 Παθεῖν, θανεῖν, Φεῦ Ἰῆς τοσαύτης ἀγάπης
 Δί' ἧς τοσῶτον ἔργον, ὦ φίλτον ξύνε!
 Δί' ὃ χρενικῶς μίγνυται τῷ σαρκίῳ,
 Οἱ κυριεύων ἢ χρεόν ἢ σαρκίῳ.
 καὶ συνανιστᾷ τὴν πεσῶσαν εἰκόνα,
 Ἐν τῷ καθ' αὐτὸν ἀναχωρεύσας πάθῃ.
 Ἰοιαῦτα τὰ μὲν πρὸς βροτῶς ἔργα ζῶε,
 Ἰοιαῦτά με τὰ δῶρα τὰ πρὸς Ἰὼν βίον.
 Ἀλλ' εἰς νεκρὸς τὰ μῦρα τῆς παροιμίας
 Ἀλλ' εἰς ὄντες ἡ λύρα τῆς κανθηλίας.
 Ἐλάνθανον γὰρ ἀχαρίστῳ δραπέτι
 Ὅλην ἐμαυτὴν ἐκδιδῶσα τῷ βίῳ,
 Ὅς τὴν ἐμὴν μὴ ἀδεῖα συνείσταν
 Δάλαιοι ἀνδρῶν, εἰς δ' ἀγωνὴ μαχλαῶδα
 Ἐχθραν καλῶσι τὴν ἀτάσθαλον ῥέπει.
 Τῆς θελίδος γὰρ μωρίας ξυνεργία
 Αὐτὴν μὴ ὡτὸς εἰσάγει τῆς οἰκίας,
 Ἡμᾶς τύπτων ἐξάγει, ὦ νόμοι, νόμοι,
 καὶ τὸς ἀθέσμους ἔδῃ κλέπτῃ γάμους.
 Ἀλλ' ἀναφανδὸν ἐκτελεῖ τὴν αἰσχύνην
 καὶ τοὶ πρὸ πάντων ἀγνοῶν ἢ τὴν θέμιν,
 Τί φλαῦρον ἡμῖν, ὥς λῦσαι τὸν γάμον;
 Τί δ' ἀγαθὸν πρόσσει τῇ μοιχαλίδι,
 Ὡς πρὸς αὐτὴν ἀντιεύχεται τὸν πόθον;
 Εἰ γὰρ με ταῦτα συγκρίνει βέλαιό τις.
 Ὅκνῳ τὰ κομψὰ μέμψιν εὐλαβημύνη.
 Ἐγὼ μὴ εἰμὶ χαροπὸς, χρεστὰ βλέπω
 καὶ μεδιῶ τὰ πλεῖστα, ἢ χάριν πνέω.

Κἄν δὲ λαλῆν, ὠταῦθα γλυκύτης ὄση.
 Κἄν δὲ γελαῖν, ὠταῦθα σεμνότης ὄση.
 Ἐν συμπλοκαῖς σὺ μανθάνεις ἔς δακτύλους.
 Ἐν τοῖς καθίσμοις ἔς ποδὶς δ' ἔκ ἂν μάθης.
 Κἄν νῦν πλακῶντες, νῦν δ' ἄλεις τρέφωσί με.
 Οὐτὲς πλακῶντας προκρίνω τῶν ἀλάτων.
 Ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τὸν πέλας γοργὸν βλέπω.
 Πάσχω δὲ πρὸς φαῦλόν τε ἀμβλυωπῖαν.
 Ἐναντίας πέφευγα κακίας δύο.
 Τὴν ὑπόκρισιν, τὸν τε κέρπερον τρόπον.
 Ἐμὲ μὲν ἔν τοσαῦτα, τῆς δ' ἔχθρας τίνας.
 Φόνιον αἶμα, χεῖρες ἡματωμέναι.
 Ὑπὸ πωχρὸς ὄψις, ἐκτετηγμέναι γνάθοι.
 Φωνὴ τραχὺα, βάρεβαρος δὲ τὸ πλεόν.
 Ἀσέμνος ὕβρις, αἶμα, κραυγὴ θρῆς ὅσος.
 Τίς ἔν φρονῶν ἀνθρώπος, εἶπέ μοι ξύνε.
 Τοιάνδ' ἀφ᾽ ἑ, ἔλοιτο τοιάνδ' βλέπεν.
 Βάνχην ἀτεχνῶς, ἀγρίαν, ἢ μαχλάδα.
 Ἀλλ' ὁ τρισανόητος ἄθλιος βίος.
 Τοιαῦτα πολὺν, ἢ τόσην ἀδικίαν.
 Ἐγὼ δὲ ἢ τοσαῦτα παθῶσα ξύνε.
 Ὅμως φιλῶ με τὸν ξυνευνέτην πάλιν.
 Πῶς γὰρ δυνάμην μὴ φιλεῖν ἢ Φιλία;
 Ἀλλ' ἐν κωοῖς εἶποι τις ἴσως ὦ γύναι.
 Κακηγορεῖς τὸν ἄνδρα ἢ πόρρω λόγος.
 Δέον κακῶς γὰρ τὴν θεράπαιναν λέγειν.
 Ἡ' τις πῶς ἐσίν, ἦν ἔφης σὺ μαρτίαν.
 Αἴτη γὰρ αὐτὸν εἰς τὰ μῦσος ἐλκύει.
 Σὺ δ' ἄλλ' ἐκάνην ἐξάγεις τῆς εὐθύνης.
 Πνέεις δὲ πῦρ ἀντικρυς ἀμφὶ τὸν βίον.
 Εἰ ταῦτα τίς πρόσθιτο πιθανῶς τάχα.
 Ἀντιπροσθίμην ταῦτα πιθανώτερος.

Ἐφ' ᾧ γὰρ ἡμῶν μὴ κλίων τῶν γνησίων.
 Ὅλως παρέσχεν ἀκοῆς τῇ δαλίδι.
 Καί τοι μαθὼν τὸ δέλον ἐχθρὸν δασπόταις.
 Πλὴν ἀλλὰ ἢ πῶς τῆς λυσισγάμης γάμος.
 Ἡ' πῶς Φιλίας μὴ παρέστη τῇ γάμῳ.
 Ἐσσι τὸ κοινῶνμα τῆς συνουσίας.
 Βλέπεις φρονεῖν ἦν νοσῆ, βλέπεις μέθην.
 Ὁρᾷς μανικὴν ἐκτροπὴν, ὁρᾷς νόστον.
 Οὐδ' αὐτὸ γὰρ ἐγνώσκω ὡς ἐχθρὸς φύσις.
 Οὐκ οἶδε δεσμῆν, ἀλλὰ τῆς δεσμῆς λύειν.
 Ὅπως δὲ σαφῶς τοῖς καθ' ἡμᾶς ὑπὸ τύχης.
 Κρίτων, θύραθι τῶν λόγων πισυτέον.
 Ἡ' μὲν γὰρ ἐμπίπτεισα ἢ πρὸς τὴν φύσιν.
 Αὐτὴν ἑαυτῇ φιλονεικεῖν κορθύνει.
 Τὸν Ἐτεοκλῆ ἢ Πολυνέκη βλέπε.
 Ἐχθρὰς γὰρ ἀμφὶν ἐγχορευσάσης μέσσι.
 Ἐκάτερος τέθνηκεν ἔξ ἐκατέρου.
 Ἐγὼ δὲ συνδύεσα πρὸς ἀλλοτρίους.
 Κρείττες καθίσω συγγενῶν ἀμογνίων.
 Ὁ γὰρ Ὀρέτης ἢ Πολάδης εἰ φίλοι.
 Ἐμοὶ κατεπράξαντο τῆς τύχης ἄθλιος.
 Αἰκήσας βέλτιτε τῆς τραγωδίας.
 Ἐντεῦθι ἀντάκε τῆς ραψωδίας.
 Ἐως μὲν ἔχθρα τὴν σπῆν, Ἀχιλλέως.
 Θῆκε κατ' αὐτὴ τῇ Μυκηναίᾳ ξίφος.
 Ὁ Πριάμης πᾶς πυρφόρος πρὸς τὸν εὐλον.
 Τῆς Θετταλικῆς ἡρεμῆς ἀσπίδος.
 Ὅλον δὲ τὸ πρὶν μακρὸν εἰς χεῖρας δόρυ.
 Αἶεντι τῷ γίγαντι τῷ πελωρίῳ.
 Ἐπὶ δ' ἐγὼ λάβοιμι τὸν τῷ Πηλέως.
 Ἀλλῶς μὲν οὖν τὸ κύβε τῆς μάχης.
 Ὁ χθρὸς δῖον καὶ εἰς φυγὴν, νῦν καλῶ.

καὶ νεκρὸς Ἐκτωρ ὁ σφεδῶν τὴν Ἑλλάδα
 τὴν μέτραν οἰκτεῶς ἐκ ποδῶν ἐξωσμένος,
 πηλατῶν δέλαιον ἱππηλασίαν,
 καίτας ἐκένας τὰς καλὰς ἢ κοσμίαις.
 καὶ τὸν καλὸν βοσρυχὸν εἰς κοινὴν σύρων.
 καὶ τὸ τροπαιὸν τοῖς Ἀχαιοῖς ὡς μέγα.
 οὕτω σεβήκαμιν ἀλλήλων ζῶντες,
 καὶ βελτίων τίς, σοὶ δίδωμι τὴν κρίσιν.
 Ἄλλ' ἔχ' ὁ βίος ταῦτα. τὴν δ' ἔχθραν λα-
 βὲ μὲ ζῶνιν ἔδειξε ἢ τῆς ἐξίας. (ὦν.
 ἔγῳ μὲν ἂν ἔνιμι πρὸς τὸν πατέρα.
 Ἄ' δ' ἔχθρα λοιπὸν εὐχχορεύετω κάτω,
 καὶ παύστω τὰ τέκνα ταύτης εἰς μέσον.
 βέλει μαθεῖν ἵα τέκνα τῆς ἔχθρας ἵνας;
 ἴσι, φθόνος, λόχου, ἢ τρίτος φόνος.
 θυγατέρες δὲ κακία, μῆνις, μάχη.
 αὐτὴ μὲν ἔτι, ὡς ἔπον, αὐτοῖς τοῖς τέκνοις
 παρρησιαζέσθωσαν ἀμφὶ τὸν βίον.
 ἔγῳ δὲ λοιπὸν πρὸς τὸν αἰθέρα τρέχω.
 ἔκτος δὲ παῖς, ἢ πᾶσα Φιλανθρωπία,
 καὶ ζήλος ἔμφρων, ἢ καλῶν πάντων ἔρως,
 ἔρως ὅπως ἅπαντα συμφεύγῃ μοι.
 ἢ ταῦτα μὲν δεσποινα Φιλία βλέπω,
 μνηστῆρ' ἢ τὸ μέλλον εἰ δαμῶ.
 καὶ δακρύω μὲν τῆς ἀβελτίας χάριν,
 καὶ οἶκτον ὄντως ἢ ταλαίπωρον βίον.
 ἰδὲ ἄλκιμα δρᾶν, ὧν περ ἀνέτλης, κρίνω.
 ἢν ἄλλ' ἰδέσθαι ποτινῶμαι δακρύων.
 ὅς τ' ἐλεγκτὸς ἀπαθῶς, πρὸς ἴων χρόνων.
 ὅς τῶν αὐτῶν ἐστίων, συνέλθῃ μοι,

τὴν καλύβην ἔσελθε, τὴν σέγην μάθε,
 Ἀπορρόφησον Φιάλης νηφάλις,
 καὶ τὴν τρύφην γεύθητι τῇ ποιηρίᾳ,
 καὶ τὴν ἡδὴ μετὰσχε ἢ τῶν ἀλάτων.
 Φ. μὴ τὸτό μοι, μὴ τὸτό, μὴ τὸτό ζῶντες,
 Ἀλ' ἵς γὰρ, ὧν πέπονθα ἴω πρόσθεν χρόνῳ.
 τί πλείονων δεῖ; τῶν παρελθόντων ἄλ' ἵς.
 Ε. δίκαια φῆς δεσποινα, ἢ καλῶς λέξεις.
 οἷς γὰρ πέπονθας ἢ ἵα μέλλοιτα κρίνεις.
 Ὅρκῳ δ' ἐγὼ σοι πιστοποιῶ τὸν λόγον,
 οὐδὲ γὰρ ἂν δράσω σε τῶν ἀνθρώπων.
 οὐκ αἰσχυνῶ τὸ φίλτερον, ἢ τὴν ἀγάπην,
 οὐχὶ, πρὸς αἰγῶν, ὧν ἔφη, φρικτῶν λόγων.
 Φ. δύναο δ' ἂν μοι ταῦτα προσφέρειν ἔδνα;
 εἴ σοι παρὰσχῶ τῇ γάμῃ τὰς ἐγγύας.
 Ε. τὰ πεῖρα; λέξον ὡς ἐγὼ παρὰσχομαι.
 Φ. χαίρειν ἐπ' ἄλλων ἀγαθοῖς ἔξέσι σοι;
 Ε. ἔξέστιν. Φ. ὦ λύπαις δὲ λυπῆσθαι νόβοις;
 Ε. μάστις. Φ. τὰς σεβλάς δὲ φεύγειν δι-
 πλόας;
 λαλεῖν δὲ ταῦτα, ἢ φρονεῖν ὡς καρδίᾳ;
 Ε. ἢ τὸτό πάντως, ἄλλο λοιπὸν πυνθανε.
 Φ. ἔχειν τὰ σαυτῆ τῶν φίλων ὡς δευτέρῳ;
 Ε. ἔχεν. Φ. δι' αὐτῆς ἢ θανατῶν πολλάκις;
 Ε. ναὶ ἢ θανατῶν. Φ. ἢ φθίνουσι μὴ φθονεῖν;
 Ε. ναί. Φ. τὴν δὲ εὐσκαίνοντας ἀγαπᾶν;
 Ε. πάντο.
 Φ. δέδοικα ταῦτα μὴ λόγῳ μὲν προσδέχη.
 Ἐργῳ δ' ἀπαρνήσαιο Ε. ἢ μὴν ὥμοσα
 Φ. ἄθροιστ' ὅρκον, ὡς ἐμὲ συλλαμβάνεις

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ.

ΟΥκ ἄγνοῶ μὴ δειμιόε με λόγε
 Ως ἄχανός ἄβυσσος ὡς τοὶ κριμάτων.
 Καὶ τὴν φυλακὴν Ἀβυσσοῦ παρατρέχω
 Σκοπεύοντας, ὡς ἴδει τι, ἢ πύθειτό τι.
 Οὐ Παῦλον αὐτὸν ἄγνοῶ τὸν σὸν εἶμα.
 Ως γινώσκεις λέγοντα ἢ πλάττει βάθος.
 Πάθει με τιμῇ τὴν πρόνοιαν μυρία.
 Τῷ παντὸς ἡ κίνησις ἡ τεταγμένη.
 Ἡλίου αὐτὸς τοῖς ἀνωτάτω δρόμοις
 Αἰτιτρέχων μὴ, ἀλλὰ δὴ ἢ συντρέχων.
 Βρύων φάος, μετῶν δὲ τὸν πάντα χρόνον.
 Ως τὰς τέτταρας εὐρέθμως ἰδέσθαι.
 Γωνῶν δὲ ἢ χιμῶνα, ἢ τίκτων θέρους.
 Καὶ τὰς ὡς ἀμφοῖν ἐμμέσας ποιῶν κράσεις.
 Λάμπων ἀνίσχων, ὡς γύγας ἐκ τῆς ἑω
 Μεσσηριῶν, ἔπατα τὴν δύσιν φθάνων.
 Δύνων, τρέχων κάτωθεν, ἀνίσχων πάλιν.
 Καὶ νύκτα τίκτων, ἢ κύων τὴν ἡμέραν.
 Αὔξη σελήνης ἢ πολύτερος φθίσις
 Τῷ νυκτερινῷ γλαυκοφεγγῆς ἡλίου.
 Οἶδα προνοίας ἔργα, ἢ τὰ τῶν κάτω.
 Τὲς γὰρ πρὸς αὐτῷ τῷ σεληνάϊ κύκλῳ
 Ἰσώντας αὐτὴν, μὴδ' ἐπισκυλητέον.
 Ἡ τίς γὰρ ἐσήριξε τὴν γῆν ὡς μέσῳ;
 Ὑδὼρ ὑπὸ τοῖς βάθρον ἀπὲρ βάρει;
 Εἰ μὴ προνοίας τῆς σοφῆς σοφὸς λόγος.
 Ἄγε βραχὺν κάχληκα ῥίπον ἐς ὕδωρ.
 Μὴ νήξεται σοὶ κῆφος ἀνὰ ῥῆν πλέων.
 Μὴ φέγγεται σοὶ τῷ βυθῷ τὸν πυθμῖνα.

Εἰ γὰρ ὁ κάχληξ ταῦτα, πῶς γὰρ γῆν ὅλην
 Ὅρων ἐφ' ὕδατος ἀρρετῶς ἰσαμύνει
 Οὐκ ὠδυμῆθ' τὴν πρόνοιαν εὐθέως;
 Τίς πηγνύει μὴ εἰς νέφος τὴν ἀτμίδα;
 Καὶ τῷ νέφους τὴν πῆξιν εἰς ὄμβρον λύει;
 Τῆς χιόος δὲ τὰ πρόσωπα σεμνύνει;
 Ἐκ γλαυκότητος ἐμφύτῃ ψιμμιθίει.
 Σφαιροὶ δὲ τὴν χάλαζαν ὡς τέρενα ξύμει;
 Τρέφει δὲ τὴν ἀγρωσιν ὀρθρεῖα δρόσῳ;
 Τίς ἀνέμους ἔταξε τὰς εὐθυπνύους;
 Οἷς ἀντέταξε τὰς ἀνακαμψιπνύους.
 Καὶ συνελὼν, τίς τὴν καθ' ἡμᾶς ὑπὸ τῶν
 Σοφῶς κυβερνᾷ τὴν πολυτροπικωτάτην;
 Καὶ τὴν Ἐπικύρειν ἀδολεσχίαν
 Λέληθε ταῦτα, καί περ ἔλαθ' ἔνθεν
 Εἰ γὰρ μία ταῦς, ἔππος εἰς φθορὰν πάθει.
 Χωρὶς χαλινῶν, ἢ κυβερνήτης δίχα,
 Καὶ τὴν μὲν εἰσδέξατο πόντιος δράκων.
 Τὸν δὲ σφαλόντα, θῆρε χαλαρῶς φάσκει.
 Πῶς ἂν ἀκυβέρνητον ἔποι μὴ μένειν
 Τὸ κοσμικὸν πλήρωμα τὴν πᾶσαν κτίσιν;
 Οὐκ ἄγνοῶ ἔν, ὡς προέειπα φθίσεις
 Ως κριμάτων ἄβυσσος ὡς τοὶ Χριστέ με.
 Πλὴν εἰς τὸ βάθος ἡ δυνάμειος βλέπειν.
 Καὶ τὰς ἐκάστω συννοῇν κρυπτὰς τρόπους.
 Πρὸς τὴν κυλίνδου ἀχθομαί τῶν πραγμάτων.
 Καὶ δυσχεραίνω τὰς κερήσεις τῶν εἰσίων.
 Ἡ πῶς ὁ τέκτων, ὁ κναφεύς, ὁ λατόμος.
 Ὁ βυρσοδέψης, ὁ σκυτεὺς, ὁ γηπένης.

Ο' λοιπὸς ὄχλος τῆς βιναυσίδος τύχης,
 Σοφῶν μὲν ἀνδρῶν, ἴσιν γινῶν δὲ κοσμίῳ
 Ὡς δεσπότης ἄρχειν εἰκετιδίῳ.
 Καὶ νῦν μὲν ὠτρίψαν αὐτοῖς κονδύλεις;
 Νῦν δ' ἐξ ἀμάξης ὕβριος τὸ τῷ λόγῳ;
 Καί τις μὲν ὀφώπωνιν αὐχῶν μητέρη;
 Ἡ γῆν ὀπωρότολιν, ἢ καπηλίδα,
 Καὶ πατὴρ ἦς τυγχάνων ἀνωρύμῃ
 Τυχὸν ξύλων ἀρχοντος, ἢ ξύλων πράτῃ.
 Ἡ τῶν ὅσα πρίατο ἢ τριωβόλῃ
 Ἀγροῖκος ἀνὴρ, ἢ προσήκον βλαυτίῃ
 Σκαπανέως πρῶταπον ἄσχιον φέρων
 Ἀΐδρις ἢς πᾶν τῶν καλῶν ἢ τιμίων,
 Καὶ μήδ' ὅπως κνήσαιο γινώσκων ἔχων.
 Πᾶν διδάχθαις ἢ μεθυσθῆναι μόνον,
 Ἡ ἢ φαγίσθαι ἴσιν Σελευκίδων πλέον,
 Ἐν τῷ λαλῆν δὲ σέλῳ χέων πίθας.
 Ἐκείνους ὅσους εὐπορεῖ μὲν ἀργύρεα,
 Ὅσας δὲ πλίνθας ὠδεύεται χρυσία.
 Κτίζει δὲ λαμπρὰς εἰκίας χρυσοτέγας.
 Ἰππῶν δὲ γαύρων ἀγέλας ὅσας τρέφει
 Ἐκ Θετταλῆς γῆς ἢ πέδων Ἀρράβιας.
 Χρυσοῖς δὲ τέγες ὠσολίζε φαλάροις.
 Προέρχεται δὲ τῆς λεωφόρου μέσον
 Ὑπὸ προπομπῆς ἀρχικῶς ἐσαλμῶος.
 Καὶ προσκυνῆται, ἢ Θεῷ τιμὴν ἔχει.
 Ἄλλος δὲ σεμνὸς εὐγενὴς τῶν ἐξ ἑω.
 Καλὸς μὲν εἶδος, καλλίων δὲ τὸν βίον.
 Λόγων μαθητὴς, ἢ διδάσκαλος λόγων
 Πανημέριος ὠσχολάζων σῆς βίβλοισι,
 Παιδεύειν ἀσκήν, ἢ τρυφῶν ἰομανθάνειν.
 Ἀνέστις πρῶτισιν ἄθλιος πῶν.

Μηδὲ τρύφας γῆν εὐπορῶν πιτυρίαι,
 Τῆς ἀρετῆς δὲ φίλος ὢν ἢ τῶν λόγων.
 Οὐδὲ βραχέως εὐτυχῇ τιμῆς μέρος.
 Τωθάζεται δὲ ἢ δῶκεται πλέον.
 Τί μὴ τὰ πάντων δυσθεώτερον λέγω.
 Οὐ γὰρ ἀποχρῶν τοῖς καινοῖς πλεῖν μόνον.
 Ἐν πᾶσιν ἄλλοις τοῖς δοκῶσι τιμίσι.
 Ἀλλὰ προαεργάζεσθαι ἢ τὰ βιβλία.
 Ὡς κτήσιν ἀργῆν, ὦ μεγίστης ζημίας.
 Καὶ λωποδυτῇ τὰς λόγους τὸ χρυσίον.
 Ὡς μοι πόσους ἔρρευσαν δακρύων πίθας.
 Ἰδὼν σοφὸς μὲν ὡς μέσῳ συνεδρίῳ
 Λαλῆντας ὀρθὰ καὶ περιφρονεμένους.
 Παράφρονας δὲ πλεῖστους τιμωμένους.
 Ληρῇ Μελίτος, ἢ διδάσκει Σωκράτης.
 Καὶ Ζῆ Μελίτος, ἢ τελευτᾷ Σωκράτης.
 Ο' συκοφάντης ἐκδιδράσκει τὰς δίκας.
 Οἱ δ' ὠδεκα κρίνεσι τὰς ἐλπιόμενας.
 Καὶ τρίβεται μὲν φάρμακον τῷ γυνάδι.
 Ο' δ' Ἄνυτος πέφενγε τὴν τιμωρίαν.
 Χρυσὸν πῶν ἐλέξε, δυσσεβῶς λέγει.
 Πλεῖστους ἀντίχρυσον, εὐσεβῶς λέγει.
 Ἐπάγχεμαι πρὸς ταῦτα, μισῶν τὸν εἶον.
 Θέλω θανεῖν, ἢ λῖον ἢ θέλω βλέπειν.
 Ἐντεῦθεν ἐσῆγαγον ἄλλος τὴν τύχην.
 Τό δ' αὐτόματον ἄλλος Ἑλλήνων δύο.
 Ἀμφῶ δὲ κοινῶς τὴν ἀκυβερνησίαν.
 Ἐντεῦθεν ἠγνόησαν οἱ τότε χρέονοι.
 Καὶ τῆς προνοίας χρῆμα τῆς σοφωτάτης.
 Ἐντεῦθεν ἢ ζυμυλός ἀνθρώπων φύσις.
 Ἐγὼν ὁλοκαθίστα πρὸς μέρη δύο.
 Καὶ κλήσεων ἀδικίας ἐνράφῃ νόμος.

πλημμέλειαν φύσεως ἐλοιδορεῖ·
 δυσμάθειαν, ἐν πρώτῃ μορθηθεῖαν·
 δυσφέρει μὲν, ἀλλ' ὁμως ἐκατέρην
 αἰτὸς τεθώτας ἐκ ἀπεσεύχον νόμος·
 γὰρ κακηγόρημα; δυσυχῆς βίος·
 περὶ δὲ ἡ αἰετὶς ὅς κατὰ κύνες,
 πᾶν μὲν ἀργύριον, ὡς αὐτὸς λέγει·
 αἰ χουσίον πᾶν, ἀλλ' ὁμως ἀλωπέκων
 αἰ πᾶν πετεινῶν ἀσεγέσερος μόνος·
 ἰς δ' ὕβρις ἀνδρὸς; μὴ μεθ' ἴππων Ἀρρά-
 θει· αἰλικῶν πεμπικώτερον τρέχειν, (βῶν
 τοῖν παδοῖν, εὐ μὴδ' ὠαντίως ἔχει·
 νδρῶν στρατευτῶν ἵππος εὐρέθῃ χάριν·
 ἀχῆς συνοργὰς ἐ τρυφῆς ὑπηρέτης·
 ἰς μακαριστῆς ἐγκρίνει τὰς πλαστῆρας;
 οἰσὸς δ' ἐμακάρισε τὰς πινεσάτας·
 γὰρ κακηγόρημα; δυσδαίμων βίος·
 δυσγενὲς ἢ φαῦλον ἀνθρώποις γνῶς·
 περὶ γυναικῶν τῶ Θεῷ μετ' ἡ λόγῳ
 ἐς τὴν κατὰ γυνήσιν ἐς τὴν δευτέραν
 ὃν τεκόντα γράφουσιν αἱ Θεαὶ βίβλοι·
 ἰς δ' ὕβρις; ἀντὶ ἢ παρεσφάλη φύσις,
 αἰ τυχὸν ὠχρὸς ἢ Φαλακρὸς τὴν κάραν·
 γέν προγασσερ, ἢ δυσὸφθαλμος μῖνος·
 ὠναχρῶ μὲν τῷ σοφῷ Βασιλείῳ,
 ὠλλοξοβλεπτοῖν δὲ τῷ Γρηγορίῳ,
 αἰ συγκατισχνάνοιμι τῷ Χρυσόστομῳ·
 παῦτα τυχὸν ἢ τὰ τέτοις εἰγύθει
 λοιδορέμην, ἔχον εὐφώρας φερεῖν,
 ἰαβηλικαῖς προσωγαῖς πεπεσμούος·
 Φασι, τῷ τύφαντι τὴν μίαν γνάθον
 ἐ θαιτέραν ἀνδρῶν πετύπτοντι σφέφε·

Ἄν θοιμάτιον λησρικῶς ἤρασε με·
 Ὅποιος αὐτῷ βαρβαρογνώμων τρόπος·
 Καὶ τὸν χιτῶνα συντόμως συνεξέδον·
 Θεῷ πεποιθὺς ἀμφισθῆναι πάλιν·
 Γῶ ἢ τὸ λευκὸν ὠιδιδύσκοντι κέρνον·
 Ἐπεὶ δὲ τὸ κράτιστον, ὦν πάντων ἔχω·
 Θεὸν συλαῖ με, ἢ σερῇ τῶν ἐλπίδων·
 Καὶ δυσσέβειαν ἐγκαλεῖ με τῷ βίῳ·
 Ἐς ὕψος ἀδίκημα καλήσας μέγα·
 Ὡς πῦρ καταρράγῃθι, φλέξον τὴν κτίσιν·
 Σέσθῃτι γῆ, σβέσθῃτι φέγγος ἡλίου·
 Ὑπερβλύσον θάλασσα, κλύσον τὸν εἶον·
 Τὸ πᾶν ἀνατρέπῃθι καὶ ἡ συγχύσει·
 Μὴ καρτερῆσαι τὴν λόγῳ τὴν αἰσχύνην·
 Λύω τὸν ὄρκον, ἢ κινῶ τὴν γραφίδα·
 Τεῖς ἴων σεβαστῶν κατέρων πισθεὶς λόφοις·
 Οἷς πᾶν μὲν ἄλλο σκῶμμα ἢ πᾶν ἰαφῶ·
 Στέγειν θωρίσθῃμεν εὐσεβοφρόνως· (γόν
 Μόνον δὲ δυσσέβειαν ἐδ' ἀχραῖς θύραις·
 Ὡς πᾶν δέχεσθαι, καρτερεῖν ἐδ' ἐκ βίας·
 Πλήθειν δὲ τὸν λέγοντα μᾶλλον ἢ δει·
 Ἡ χερσὶν ἀδραῖς ἢ κακηγόροις λόγοις·
 Τὸ γὰρ σιωπᾶν ἀνδρὸς ἀρησιδίει·
 Καί μοι συναίρει, τὴν παρεσῶτος λόγῳ·
 Ὅσον Θεῷ γνήσιον ἀνθρώπων γνῶς·
 Ζηλῶν γὰρ ἐξήλωκα τῷ μῶ κυρίῳ·
 Μωσῇ, τὸν Αἰγύπτιον αὐθις κτινύειν·
 Ἐν ψαμμάθῳ κρύπταζε τὴν παρὰ λίαν·
 Καὶ τὴν ἐρυθρὰν τέμνει, ἢ πόλει μέσον·
 Καὶ καταποντῇ τὰς βιαιεῖς ἐπιστάτας·
 Γόν σεραμάσῃν Φινεὲς λαβῶν πάλιν·
 Τὸ Μαδηνδὸν τέτο κινήσειον τέρας·

Ως ἐξέλεξεν ὁνιδος Ἰσραηλίτη .
 Θῆξον Σαμὴλ τῆς μαχαίρας τὸ σῶμα ,
 Καὶ τὴν Ἀγαγὲν ἐκκοψὸν αἰσχίτην κάραν .
 Δαβὶδ λαδῶν σε τὴν κρατίτην σφονδόνην .
 Ἐκσφονδόνισον τὸν Γαλιὰθ , ἢ πάλιν
 Ο' Θεοβίτης κτύνουε τῷ κέρατί σε
 Τὸν τῇ Βαὰλ θύοντα σὺν τῇ σκυτίδι .
 Κἄν ἱερεὺς γὰρ ἐπέφυκεν αἰσχύνῃς .
 Ἀλλ' αἰσχύνῃς πέφινε πολλῆς ἐργάτης .
 Οὕτως γὰρ αὐτῶν φόνωι πρέπει πλέον .
 Τὸν ὧ γέρεσι πᾶσα ταῖς ἀρκτεῖς δίδε
 Ἐλισσαίη κέλευσμα τῷ δεδοκότῳ ,
 Ἐπὶ φαλακρὸν ἢ Θεῷ γυμνὸν σκέτης .
 Ὡς αἰ τριχῶν ἔρχετο τὸν Θεῷ λάτριν .
 Ἀλλ' εἰς ἰθάυτα ; πῶ μὲν ἄρτι Θεοβίτης ;
 Καὶ πῶ Σαμὴλ ; πῶ δ' Ἐλισσαίη σῶμα ;
 Πῶθ' εἰ καθεξῆς τῶν ἀπρηθμένων ;
 Τριάς τριάς με , καὶ τριάς τρίτον λέγω .
 Θεαυρὲ πισῶν , ἐλπίς εὐσεβοφρόνων .
 Μονεμούη μὴ τῷ κατ' ἐστίαν λόγῳ .
 Τοῖς δὲ προσώποις εὐσεβῶς τρισσεμνή .
 Εἰ Μαββὶ ὄρως πάρεσι καὶ τῷ νῦν εἶω
 Πρὸς Ἀβραὰμ κάτελθε ἢ πάλιν νέον
 Καὶ μοσχοδαμπισθῆσα τῷ φιλοξῶνι .
 Γόμωρρα ἢ Σόδομα πυρτόλα νέα .
 Τὸν κολυβιστὴν τύπτε τῷ φραγγελίῳ .
 Σωτὴρ Ἰησοῦ Χριστέ με , πλεσυργέ με .
 Τῷ γὰρ πατρός σε ἢ Θεῷ τὴν οἰκίαν
 Τίθησιν οἶκον ἐμπερίῳ ἢ τόπον .
 Ἐπεὶ δὲ ταῦτα πεπροσιμίωσά μοι ,
 Τὴν αἰρετικὴν λοιπὸν ἐξετάσεις .
 Ἦν ἐγκαλέεις μοι κλητίν , ὡς ταύτης ἰούχης .

Ὅταν ᾄδατε πᾶσιν ἡ Θεία κρείσις .
 Ὡς πᾶν πρέχμερος ἐφαλέεν , ἢ πᾶν λείαν .
 Ἦν μὴ δὲ σὺ πρέβατον ὦν τῷ δεσπότη .
 Κἄν ἄρτι τὸ πρέβατον ἀράθης λύκος .
 Ἀρ' αἰρετικὸν , ὡς λόγοις τεθεραμμένον
 Καλῆς λόγων ἀμοίρε , τοῖς ἐξωτέροις ;
 Ὡς συγκαλύψης τὴν σεαυτῇ μορίαν .
 Κάλεε τὸ λοιπὸν αἰρετικὸν , εἰ θέλεις
 Τὸν γρήγορον νῦν , τὴν Βασιλεὺς χάριν
 Τὸ χεύσειν μέλισμα τῷ Χρυσεσῶμα .
 Τὸ Γεηγορίε σῶμα τῷ Νυσσαέως .
 Τὸν Μάξιμον τὸ θαῦμα τῆς ἡσυχίας .
 Οἷς εἰς τόσον μέτεσι τῶν ἔξω λόγων ,
 Ὡς ἢ Πλάτωνα ἐκτρέπει ἢ Σωκράτης .
 Εἰ μὴ τὸ λεχθὲν αἰρετικίζεν λέγας ,
 Συναιρετικίζοιμι τοῖς λελεγμοῖσι .
 Εἰ δ' ἡμερᾶσω τῶν ἐμῶν τυχόν λόγων
 Καὶ σφαλέρῃς ἔγνωκας αὐτῶς , ἐπέ μοι .
 Ἦν μᾶλλον ἐπέ παντὶ τῷ συνεδρίῳ .
 Καὶ θάτερόν σοι τοῖν δυοῖν πέρας λάβῃ
 Ἦν γὰρ διδάξῃς ἀγνοῶντα ἢ χάρις
 Σε τῇ διδαχῇ κάσεται ἢ τῷ λόγῳ
 Ἀξίον ἐξάξαντος ἐξ ἀναξίῃς .
 Ἦν τῆς Θεῷ γὰρ ἐξελάσεις ἐσίας
 Ἦν περ δίκη πέφινε τοῖς ἀβελτέροις
 Ἐλάχε λοιπὸν . ἀλλὰ τίς τὸ σὸν σῶμα
 Πάσαι κινήσας ἐξερεύξασθαι λόγον .
 Ἦν πῶς ἀνοιχθὲν σιέλεις με μὴ πλύνῃ
 Ὡς φύσεως ὕβρισμα ἢ γέλωις βίῃς .
 Ἐμοὶ προσάπτεις τὸν δυσώνημον λόγον
 Ἐμὲ σερίσκεις τῆς ἀνάρχῃ τριάδος ,
 Ἦς ἐξανήφα τῷ βίῃ τὰ πάσματά .

Ἐμὲ κερύσσεις τῆς Θεῷ μετῴσας.
 Ὡς πλεῖστα μὲν τριάδος ὠδίνον χάριν.
 Οὐ μικρὰ δ' ἐξήνεγκα ἢ πρὸς ἡμέραν.
 Ἐκ τῶν δυνάων τὸν λέοντά σοι φάνω
 Ἡ μᾶλλον ἐ σοὶ τοῖς δὲ νῦν κекτημένοις
 Ἐνερχόν. ἀρχή. πάντες αἰτία Θεός.
 Βασιλικόν. βέβαιον. ὡ ταύτῳ μόνον.
 Λυκασμός ἐμφρων. αὐτέρως. αὐταγάπη.
 Δωρητικόν. πλεόνιον. εὐθές. εὐθύτης.
 Ἐν. ταύτῳ. ἴσον. ἀγριον. πάντων πέρας.
 Ὡς. καλόν. φῶς. αὐτάγαθος ἐστία.
 Ἡ δὲ. προμηθές. ὀντότης. ἀπερότης.
 Ὁμορρόν. ἀπλὸν. ἀρετή. σύμπαν. ὅλον.
 Κανότης. δίκαιον. αὐτοσοφία.
 Ὁμορρόν. ἀθάνατον. ἀειζωία.
 Αὐτερωτικόν. πάντορχον. αὐθαγιότης
 Ὀνοκρατὲς. κύριον. ἀπάντων ὄρεος.
 Ὡς. ἢ λόγος. ἢ πνεῦμα. ταῦτα γὰρ Θεός.
 Ἡμφοῦλα πάντα ἢ ξυνοσιωμῶνα.
 Ἡμὼ λόγος. νῦ γυναι τῇ παναιτίῃ.
 Ἀνάγινος παῖς πατὴρ ἐκ παναγίῃ.
 Ἰζης ἀνάρχος καρπὸς ἀναρχος μόνος.
 Φραγίς καθαρὰ μηδὰ μὲν κινεμένη.
 Ὁ πνεῦμα δ' ἐκπόρευμα. ἢ πρόβλημα νῦ
 ὕψιστο. ἰσοτίμον αὐτῷ ἢ λόγῳ.
 Ἰσῆτε ταῦτόν ἢ δυνάμει ἢ κράτει.
 Ὡς ὁλοφισαῖς. ἀλλ' ἀμυδρῶς ἢ μόνον.
 Τίς σεβασθῇ ταῦτα ἢ σωθήσεται.
 Ταῦτα πιστὰ. πῶς με πιστῶν ἐξάγεις.
 Ὁ ἔχει πιστὰ. προσίθει τὰς αἰτίας.
 Ἀλλὰ τίς ἂν τήθη σε τῆς ῥινὸς λάβῃ.
 Ἡ τῆς κορυφῆς ἀπομύξῃ τὸ πλεόν.

Ὡς ἂν λόγῳ φθέγγαι συλλαβὴν μίαν.
 Ἐμοὶ προτάπτες δυσσεβείας εὐθύνας.
 Ὡς πάντος ὑπεύθυνος δυσσεβήματος.
 Ὡς σὺν Θεῷ σύμπαντα γὰρ πάσαι νόμον.
 Καὶ τὸν καθ' ἡμᾶς ὡς εἰχρὶς τετραεῖχρὶς
 Παραφράσας εὐκλειαν ἀπηνευκάμην.
 Ἐγὼ Θεῷ πρόρωθον ὡς Θεῷ ξῶς.
 Ὡς μηδὲν ἄλλο πλὴν Θεῷ μόνῳ πῖνῳ.
 Ἐγὼ μέθης πάρεργον ἡλιθιότης.
 Θεῷ ξῶς. γυναι τῇ Θεῷ ξῶς.
 Ὁ ταῦτα ὁλομῶν φληναφῆν. ληρῆν. λῆσειν
 Ἐγὼ κάκιζε. δυσσεβὴς εἰς τὸν λόγον.
 Ὡς πατέρων μὴ ἐξέφυν Θεοφρόνων.
 Τὴν πίσιν. ἔκ τε πραγμάτων πιστευμένων.
 Καὶ κλήσεως μάλιστα Χριστιανισμῶν.
 Πάππη γὰρ εὐμοῖρκα Προδρομῶν ὀνομασμένων
 Καὶ θεῶν ἔσχον Χριστὸν ὀνομασμένων
 Γῆς Ῥωστικῆς προέδρον ἀβρὸν ὡς λόγοις.
 Ὡς οἷς ἀναχθεὶς εὐσεβῶς ἀντεράφην.
 Ἐπῆτα πάντων ἀμελήσας τῶν ἄνω.
 Οὐ συγκατημέλησα τῇ Θεῷ πόθῃ.
 Ἀλλ' ὡς λόγοις μὲν τοῖς θύραθεν ἐπράφην.
 Τῶν δὲ τὰ χρήσιμα τῇ πίσει μόνῃ.
 Ἀπανθίσας. ὡδῆσα τ' ἄλλα πρὸς χάος.
 Ὡς μήτε κλαπῶ τὰς πολυεργαίας τάξεις
 Καὶ λαβερύνθαι συλλογισμῶν ἐμπέσω
 Μήτε κλαυθῶ τοῖς λόγοις γυμνασμένους.
 Παιδεύσεως αἰδρὶς ἀπλῶς τυγχάνων.
 Ἐντεῦθεν ἡμῶν αἱ Σταγερῆτε βίβλοι.
 Ἐντεῦθεν αἱ Πλάτωνος ὑψηλοὶ λόγοι.
 Ὡς ὅσον Φυσικὴν Φιλοσοφίαν μέγας.
 Ὡς ὅσον πρὸς ἦθος. ἢ πόλιν. ἢ πρὸς λῆσιν.

Ω' βορβορώδης ἢ δυσσομίας λόγος,
 Ο' πῶς ἐκπέφυγε τῶν σῶν χαλέων.
 Ω' κόπρος, οἷα σῶν ὀδόντων ἐξέβη.
 Ω' καπνός, οἷος σῶν ἀπεπνεύθη γνάθων.
 Ο' ντως σὺ ταύτης ἄξιός τῃς εὐθύνης,
 Οὐκ ἐκ μάνης γλώσσης γὰρ ἡ εὐλασφημία.
 Ἐκ τῆς περισσείας δὲ τῆς σῆς καρδίας.
 Σὺ κλήσεως ἄξιός, ἥς ἐμὲ κρίνεις
 Εἰδολοκρατῶν ἐκ φιλαργύρου τρόπου.
 Ποῖον ζῶον μάταιε πίσεως κρίνεις;
 Τὸν, τὸν Θεὸν πνέοντα ἢ τὰ βιβλία;
 Καὶ τῇ θελήτῃ σύντροφον κακεχρία;
 Ἡ' τὸν βιῶντα πτωχικῶν ἐξ αἱμάτων;
 Καὶ παρακερδαίνοντα τῶν ἡλκωμῶν;
 Ε' πῃτα ἢ πῶς ἢ τίνος τέχνης λόγοις.
 Τὸν εὐσεβῆ σὺ ἢ τὸν ἐ τῆτο κρίνεις;
 Α' ἴδρις ὦν ἅπαντος ἀπλῶς βιβλία.
 Ποῖος σοφὸς Μάξιμος ἐσόμενός σε,
 Ποῖος μέγας Κύριλλος ἠκόνησέ σε;
 Ο'ς τὸ πλέον μὲν τῷ βίῃ σιγῶν μῶνις,
 Εἴπε δὲ τυχὸν ἢ σφριζέας τὸ εἶμα,
 Εὐθύς τὰ πανάρεκα συλλαβὸν λέγεις.
 Καθὼς περ ἰσόρητο τῷ Λακκίλιῳ.
 Ο' γραμματικὸς Φλάκος, ὃς μέλλων λέγειν,
 Ε' βαρβαρίσῃ εὐθύς ὡς ἐκ βαλβίδος.
 Ο' ντως βαρὺς σὺ, ἢ γεηρὰ καρδία.
 Ο'ς ἢ σεαυτὸν ἀγνοῖς ἢ τὸν πέλας.
 Ε'ν ἐκτάσει δὲ τῶν φρενῶν, ἢ ἐκτάσει
 Οἷαν Δαβὶδ ἐκασιν ἐξέση πάλαι.
 Πᾶς δυσσεβὴς ἀνθρώπος, ἀφρόνως λέγεις,
 Πλὴν κᾶν σὺ σεαυτὸν ἀγνοῖς, ἀλλ' αὐτόθεν
 Ἡ' κλήσις αὐτὴ μαρτυρεῖ σε τὴν φύσιν.

Τὸ Βὰρ γὰρ, ἦός ἐστιν Ἑλλάδι φράσει
 Τὸ Βὰρ Ἰωνὰ μαρτυρεῖ με τῷ λόγῳ.
 Τῷ δ' ὅς, πρόδηλός ἐστιν ἡ σημασία.
 Χαῖρον γὰρ ἠνείζατο τοῖς παλαιτέροις.
 Τὸ μίγμα δ' ἀμφοῖν ἴσιν θυεῖν σημασίαν.
 Ο'ς τίς ποτ' ἐν βάλαιτο συμπεραίνεται.
 Τοῖστος ὦν γράφῃ με κακοπιστίας.
 Ω' νῶς ἐλαφρὸς, κᾶν βαρὺς μάτην λέγῃ.
 Καὶ πάντος εὐρύπτερος ἀνέμῳ βία.
 Τίς δ' ἂν ποτε γνῶ δογματίζειν ἢ μέγῃ
 Τοῖστο γυμνὸν ἢ κακόπλεστον κάρῃ;
 Ε'ξ ἧ πέφυγε ἢ τὸ τῶν τειχῶν γνώσις
 Μωρεῖ κεφαλῇ μὴ θελήσαν ἐμμοῖνιν.
 Ναί φησιν, ἀλλ' ἐπαιζὸν ἐκ εἰσοδῶν.
 Πάίζει δὲ ἢ γέροντις, ἢ δέος πε φθόνος.
 Μόγις μὲν ὧ βέλτισε ἢ μακρῷ χρόνῳ.
 Πλὴν δ' ἀρίστος ἢ καλῶς ἀπεκρίνω.
 Καὶ τίς σοφιστὴς ἀνταποκρίνεται σοι;
 Καὶ πατράλῳ πάτῃλον ἐκκρέσσει λόγῳ.
 Πλὴν ἀλλ' ἔδει σε τὴν ὅλην παρομιάν
 Ε'ν νῷ βαλέσθαι, μὴ δὲ θάτερον μέρος.
 Πάίζῃσι γὰρ γέροντες ἀλλὰ σωφρονῶς.
 Σὺ δ' ὧ Θεῷ δέχῃαι, παίζων ἢ τρέμεις.
 Παικτὸν γὰρ Θεόν, ἢ τίς ἐ φείσσει κλύων.
 Πάίζεις, κερῶν με τῶν ἐκείθῳ ἐλπίδων.
 Πάίζεις, ξυῶν με τῆς ἀνάρχεις τριάδος.
 Πάίζεις, ἀποκλέων με τῆς σωτηρίας.
 Σὺ ἢ κατὰ γῃων ἢ μαχαίρῃ κτινύων.
 Πάίζεις λόγοις ἂν, εἰ δὲ ταῦτα παικτέα.
 Ε'ν σοί γε παιχθήσαν, ὡς ἔργοις μάθῃ.
 Οἷον τὸ παίζειν ἢ τὸ εὐλασφῆμις λέγειν.
 Ναί φησιν, ἀλλ' ὁ Χρὶς ἐξύβριξέ σε.

Ὅς ἔτεθείς μοι τῆς συνηθείας πλέον.
 Κατηγορεῖν σε φληνάφως πέπεικέ με.
 Νόμον δὲ τέτον εἶδ' α φιλοτησίας.
 Μήζεις φιάλας ἐγχορεύειν τοῖς φίλοις.
 Ναὶ τέτον εἶδ' α φιλοτησίας νόμον,
 Ἀλλ' ὥθ' ἂν αὐτὸς εἰς τὸ δέπνον ἰζάνης.
 Ἐν γὰρ λογικῶν συμποτῶν συνεδρίῳ.
 Νικᾷ λόγῳ κέρασμα τὴν οἶνον πῶσιν.
 Κἂν τέτο δ' αὖ δοίμην, ἔδ' ἔτω πάλιν
 Ὁρθῶς λέγειν ἑοίκας ἔδ' ἐχεφρέως.
 Εἰ γὰρ με τίς βέβληκ' α ἀδρῶ τῷ λίθῳ,
 Ἐπὶ τὰ τινὺς τῆς βολῆς τὴν εὐθύνην
 Ὁ λίθος, ἔγω, ἔκ' ἐγὼ βέβληκά σε.
 Ἄρ' ἔγελοις τῷ λόγῳ δέδοκτό μοι;
 Καὶ μᾶλλον ἂν ἠϋθύντο τῆς φλυαρίας;
 Ταυτόν τι ἢ σὺ ἢ νοῆς μοι ἢ λέγεις
 Οἶνῳ προσάπτων τῷ κακῷ τὴν αἰτίαν.

Ἐμοὶ δὲ ἢ μάλιστ' α δώσης εὐθύνας.
 Εἴπερ μεθύσθεις ταῦτ' ἐλήρεις ὡ μῆσφ.
 Ὅταν γὰρ ὥτ' ος ὠδομυχῶν, κακίαν
 Πρὸ τῆς μέθης ἔκρυπτες, ἢ χρυσῇ μέθῃ
 Εἰς ἀκοῆς ἠνεγκ' α εἰς φῶς ἡμέρας.
 Ἀλλ' ἄρτι μῶ σοι ταῦτα τῷ λήρῃ χάριν
 Εἰς πληῖσμα μικρὸν, εὐτρεπίσω δ' ἐκ λόφων.
 Ὡς Μωϋσῆς σοι ἢ δεκάπληγον νέαν.
 Καὶ με κραταιῶς ἴας χαλάζας καρτέρει.
 Καὶ ἴς σκνίπας με προσδόκα, ἢ βαρᾶχας
 Τὸ ψηλαφῆτὸν ἐκ ἀπελπίσας σκότος,
 Καί τ' ἄλλα πάντα ἴης δεκαπλήγῃς μέρη.
 Ἐμοὶ δὲ νῦν φυλάττοις τρεῖς ἀγία,
 Νοῶς καθαρότητι προσκυνημένη.
 Καὶ τῷ τριφεργεῖ ἢ μοναυγεῖ σε φαίει
 Ἀπροσκόπως πέμποις με τῷ κάτω βίῃ
 Εἰς τρεῖς γῆν, εἰς τὸν ἀνωθ' α βίον.

ΤΟΥ ΣΟΦΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ
 ΚΤΡΙΟΥ ΣΕΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΡΑΙΟΥ

Ω, ΔΗ ΕΝ ΜΕΤΡΟΙΣ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΙΣ

ΠΑλιν ἔσονται, δανεῖ δὴ
 Πάλιν εὐκρέκτα φέριμιγξ.
 Κέλεται δ' ἔρως ἐπηχέιν.
 Κραδίην φλέγει δ' αἵρων.
 Ἀδύμοι φίντα π' αἰέδην.
 Ἀδύτοι κάρρονας ὑμῶν.
 Μάκαρες δ' ὅσοι μερίμνης
 Βιότῃ, πάσης τε τύβης

Ἐκάς ὥσαντο κυδοιμόν.
 Πραπίδας σεῦντο δὲ αἶρεν
 Καθαράς αἵτης ὑλαίων.
 Ζαφλεγῇ πόθον τε αἶδην
 Ἐπ' ὀλυμπίων ἑάων.
 Ἐπ' ἀκηράτων τε δώρων.
 Ὅθι λάμπρῃ φαίνει
 Νοεροῖς ἀσπετος αἴγλη.

Πολυδερκέας τε θαμβῆ
 Νόας, ἄπλετος Φεραυγῆς
 Πολυήρατός τε δόξα.
 Ζαθέοις ὄθω μέμικται
 Σοφίης μύσιδος ὁμφῇ.
 Ἀγίων ὦθα μενοινῶ
 Ζάμωης ἔρας ἀπάντων.
 Ἰμερον πρόπανθ' ἐλίσσεν.
 Νόον ἤχιτ' ἀμοιβάλλεν
 Περί δ' αὖ σοφῇ μεληδών
 Οὔσις ὦθω ἰῆσα
 Ἐπὶ γῆς κῆσσε βεβήκει
 Στρέφεται δέ, ἔτι λήγει
 Πόθος ὠθέως δ' ἀερθείς.
 Κραδίην γέης καθαίρων.
 Νόον ἀτρεκῶς φαίλων
 Ἀφάτε θέας ἢ αὐγαῖς.
 Σοφίης φῶς γὰρ ὡ ἀγναῖς
 Κραδίης αἰὼν ὠοικῇ.
 Μάκαρες δ' ὅσοι ὠέδεας
 Κατίδον δράκοντος αἰνῆ.
 Φύγον αὖ τρίβες κακέργε
 Χαλεπῷ βροτοῖσιν ἐχθρεῷ.
 Ἀτοὶ δὴ δὴ πάντων
 Ἀσινεῖς τ' ἤλυθον ἔργων.
 Μάκαρες δ' ὅσοι τε κόσμῳ
 Ἀπάτην, κωὴν τε δόξαν
 Παριδόντες ἐκ νεότης
 Οὐδὲν ἄρ' τράποντο θεθῆναι
 Γθὺς ἐλθόντες ἀμώμως
 Κατ' ὄλυπον μέγαν ὑψῆ.
 Μάκαρες δ' ὅσοι τε ἀπλῆν

Κραδίην, νόον τε ἀπλῆν
 Ἐλαχον, τρέποντ' ὡ ἤθε
 Ἀκακον μετήλθον ἀπλῶς
 Βίον γὰρ περιγηθῆ
 Πίσυναι ὄντες ἐπ' ἐσθλοῖς
 Διάγουσι, τῇ δ' ὁμοίως
 Κακὸν ἔδω ἔθ' ἑαυτοῖς
 Νέοντες, ἔτε ἄλλοις.
 Ὡς ἀμείνωνος γε γνώμης.
 Καθάπαξ γὰρ τοὶ ἀπήμων
 Βίος ἔμφρων ἀκεραίων.
 Μάκαρες δ' ὅσοι πρὸ ὥρας
 Περιγηθείας τ' ἀθέσμως
 Ἀπέωσαν ἡδονάς, ὡς
 Βαρύτοτμα πάνταν ἄλγη
 Ἀπὸ σαρκὸς ἐκζέσεως.
 Ἀρετὴν σώφρον' ἀφ' ἡβης
 Προμαθόντες νιν ἐτοίμως.
 Μάκαρες δ' ὅσοι τε πλάττω
 Ἐπιθυμίαν ἀπῆπον.
 Ὁλεσιμβρότης περιτλῆς
 Κτεάνων γέης μερίμνας
 Ἀπέωσαντο κρατίως
 Θεολήπτειο δι' ἀλκῆς.
 Τί γὰρ ἀμύνει ἐκ μερίμνης
 Μέγα ἢ μικρὸν προσήκη;
 Τί δὲ πλεῖστα ἢ δώκειν
 Τεθνεῶτα δὴ ἐκάσσης;
 Ποταμόν δ' ἔτι πεδῆσαι
 Βραχὺ κάρφος περὶ ἄντην
 Ἀτὰρ ἐχρόνευε αὐτῆ
 Βροτὸς ἔμπαλιν ῥέοντος.

Πνέων μιν μικρὰν αὐτὴν
 Μέρους· ῥίπῃ δὲ μένῃ
 Καθάπερ Φθίνοντα Φύλλων
 Ἐπὶ γὰρ πίπτεμον αἴφνης.
 Ἐπὶ ἄλλοις δὲ τε ἄλλοι
 Τάχα σείομεν μετ' ἄλλας.
 Ἀδρανῆς· σκιαῖς ὁμοῖον
 Παρέοντες· ἔδῳ ὄντες·
 Τί ἐτώσια Φρονέμεν;
 Μέγα ἄνθρωπος ὑπάρξει
 Ὅτε πάμπρωτα συνήσει.
 Τίς ὅποιος εἶναι ἔφλοι,
 Ὅσα τ' ἔσχω ἢ ποθήσει
 Τίνα πῶς πόθῳ τε κήσει
 Τότε γὰρ γένη ἀπάντη·
 Τότε χῆν ἔτι ποθήσει.
 Ἐφείδιν δ' ἄλλο σε τρέψω,
 Ὅθι ἔκπαλαι ἀπέσῃ
 Ἐπὶ γὰρ πεσὼν ἀλήτης·
 Ὑπ' οἰζὺν οἶτον ἔλκων.
 Τόσα δ' αὖθι, οἷα τλήμων
 Μεγέων ἄλγε' ἀλήκτως
 Γυνέσει τῇ δ' ὑποείξας.
 Διὸς ἔτις ἐξ ὑλώδους
 Βρίθεις ψυχὴν σαώσῃ,
 Ἀσινῇ παθῶν φυλάξας·
 Νοερεὶς νόον συνάψας,
 Ὅδε ἔμφρων ἀριδύλως.

Ἐπιδὼν γάρ τ' ἐπὶ ὕψι
 Πετιόψεται τὰ κρέττω·
 Γέρον δὲ πάντα φλέξει
 Περὶ ταῦτα ἐκπυρώσας.
 Ἐτι γὰρ νόον πτερώσας
 Ἐποπτεύσει ἔτι μέζω.
 Ὅσον ὕψεσσιν ἀχράντοις
 Θέμις εὐαγῶς πελάζειν.
 Ὅθι θάμβος, ὠβὸν αἶγλα
 Μάλα ἄσπετος καλύπτει
 Πολυομμάτων θεωρῶν
 Νοερῶν ἔκπαλαι ὕψις.
 Πυρίνων τοι μόνος ἔσχει
 Ταναοπτέρωντ' ἀτρεῶν
 Ἐπέκναι δ' ἔτι τλήτῃ
 Ὅθι δὴ βυθός θ' ἰάων
 Μακάρων ἔρωτας ὑπό
 Ἀπὸ δόξης περὶ δόξαν
 Πραθεόντων ἀρ' ἀλήκτως
 Ἐπ' ἀπείριτόν γε αἶγλην·
 Ὑπερεκπλαγῆς τ' ἀλήτης
 Ὑπερσίσ τε σεπτῆς.
 Περὶ πάντ' ἀπασραπτήσης
 Μεγαλοπρεπῆς γε δόξης.
 Μάκαρες δ' ἂν ὦσαι ὑψὶ
 Ἐφείσεις αἰὼν ἄηραν,
 Φρεσὶ δέγμωνι τριλαμπῆς
 Θεότητος αὐτόθι φῶς.

ΣΤΗΝ ΟΨΙΣ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ ΕΚ ΤΩΝ

τῆ Νικηφόρου τῆ Ξανθοπούλου.

Εγὼ δὲ τριώδιον ταῦτά σοι φέρω,
Παραβολὴν πρῶτις τῆ Φαρισαίας,
Μεθ' ἣν Ἀσώτως, ἢ ψυχῶν μνείαν ὄλων,
Τὴν δευτέραν τε τῆ λόγος παρυσίαν,
Τῆς τυροφάγου τὰς διφυεῖς ὠνάτας,
Μνείαν ἀπάντων τῆς ἐρήμης πατέρων.
Εκτιψωσιν Ἀδάμ τῆς τρυφῆς τῆ χωρίας,
Τὸ θαῦμα τῆ τήρωνος, ὁρθοδοξίαν,
Σταυρῷ τε προσκύνησιν, κανόνα μέγαν,
Τὸν Ἀχάθισον, ἢ ταφὴν τῆ Λαζάρου,
Εὔγεσιν αὐτῷ, ἢ νίκης τὰ βαῖα,
Πάγκαλλον αὖθις ἢ συκῆς ξηρᾶς ἴψον,
Παραβολῆς ὕψωμα παρθένων δέκα,
Δάκρυα πόρνης, ἢ πολύτιμον μῦρον,
Τὸν μουσικὸν δαπνὸν τε, νικτῆρος βάθος,
Χριστὸν προσευχῇ, ἢ προδοσίαν πάλιν,
Τὰ φρικτὰ πάθη τὴν σφαγὴν ἢ τὸ ξύλον,
Τὴν ἀποκαθήλωσιν, ὡ τάφῳ θέσιν,
Θρῆνον τ' ἐπιτάφιον, γυναικῶν μῦρον,
Χαρᾶς τὸ πάσχα τὴν ἀνάστασιν λέγω,

Τὴν ψηλάφῃσιν τῆ Θωμᾶ, μυστοφόρος,
Τὸν παράλυτον, πωτηκοῦς τὴν μέσσην,
Τὴν Σαμαρεῖτιν, τυφλὸν ὡμματαμύον,
Χριστὸν τε λῆψιν πρὸς πόλιν ἀνωτάτω,
Καὶ πατέρων ἀθροισμα τῶν ὡ Νικαίας,
Τὴν πωτηκοῦσιν, ἢ τῆ πνεύματος χύσιν,
Πληθύν τε πάντων ἁγίων τῶν ὡ Βίβλου.

Στίχοι ε, εἰς τὰς ἱβ' ἐορτάς.

Εὐαγγελισμὸν, ἢ Θεῷ γύναν ὄρα,
Τὴν ὑπαπαντήν, ἢ τὸ βάπτισμα πάλιν,
Ὅρος τὸ Θαβώρ, ἢ Λάζαρον ἐξ Ἀδά,
Τὰ τῆς νίκης σύστημα, ἢ σταυρῷ ξύλον,
Ἀνάστασιν σκόπη δὲ, ἢ λῆψιν ἄνω,
Χύσιν τε τῆ πνεύματος, ἔξοδον κόρης.

Στίχοι δ, εἰς τὰς αὐτὰς ἐορτάς.

Τὸ χαῖρε, ἢ γύνῃσι, ἅμα πρεσβύτῃ,
Βάπτισμα, Θαβώρ, ἢ Λάζαρος ἐξ Ἀδά,
Βαῖα, σταυρὸς, γηγενῶν ἄνω εἰσόδος,
Ἀρεσίς, τὸ πνεῦμα, ἢ Θεῷ μητρὸς μόρος.

Στίχοι γ, εἰς τὰς αὐτὰς.

Τὸ χαῖρε, γύναι, Συμεῶν, Ἰερδάνης,
Θαβώριον, Λάζαρος, Βαῖα, ξύλον,
Εὔγεσις, ἄριστος, πνεῦμα, ἢ κόρης μόρος.

ΕΞΑΣΤΙΧΟΝ Εἰς ἑξαήμερον Πισιδίου.

Θαῦμα μικρὸν βροτός ἐστι, μικρὸς γὰρ κόσμος ἄκρῃ.

Καὶ μέγα θαῦμα Θεῷ κόσμος ὃς ἐστὶ μέγας.

Πάντων δ' αὖ Θεός ἐστιν ὑπέρτατα θαῦμα μέγιστον,

Ὅν σύ γε θαυμάζων, δοξολόγησον αἰεὶ.

Ὅφρα δὲ δοξολογῆς ἀρετὴν, σοφίην τε Θεοῦ.

Θαυμασίῳ δέχου τὴνδε βίβλον Πισίδι.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΙΣΙΔΕΙΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

	Σελ. Σειρά Στύλ.		Σελ. Σειρά Στύλ.
Αἰθήρ	138. κε. 1	Εὔχελος	136. κδ. 2
Αἴθρως	135. θ. 2	Εἰλεφαντες	136. α. 1
Αἴθερ	123. ε. 1	Εἰσπερος	126. θ. 2
Αἰσθήσεις	131. κα. 2	Εἰχιδναί	145. κ. 2
Αἰκή	131. κδ. 2	Εἰχνοί	138. κε. 2
Αἰκρίσ	140. ιθ. 1	Ζάμολξίς	139. κα. 2
Αἰκτώρ	138. ια. 1	Ηἰλιος	123. ια. 1
Αἰνάσαις	141. ιζ. 1	Θέρος	125. ια. 2
Αἰνέμοι	128. λα. 2	Θάλασσα	126. κς. 2
Αἰνθρακες λάλοι	128. λ. 1	Θεῖν ἀνοχή	128. α. 1
Αἰνθρώπων δάπλαις	130. ιζ. 2	Γῖβις	138. κς. 1
Αἰράχνης	139. ιγ. 1	Γῖραξ	135. β. 2
Αἰραπή	128. κθ. 2	Γῖπκαμποί	144. λ. 2
Αἰφή	131. κς. 2	Γῖποκράτης	135. λα. 1
Αἰψίνθιον	144. ιζ. 2	Γῖπος	135. κη. 2
Βάλασμον	135. α. 1	Κάμηλος	135. κς. 1
Βάτων κλάδι	144. ιθ. 2	Κάνθαροι	137. κδ. 1
Βλύνος ἰχθύς	145. ιγ. 2	Καρδιά	131. ε. 1
Βότρυς	146. ι. 1	Καρκίνος	145. θ. 1
Βροντή	128. κθ. 2	Κατώβλεψ	135. ιζ. 2
Γαληνός	135. β. 2	Κέδρος	135. γ. 1
Γλῶττα	131. κθ. 2	Κεραυνός	129. γ. 1
Γῆς βάσις	128. ιζ. 2	Κήτη	136. λα. 1
Γεύψ	135. κγ. 1	Κίτρα	135. θ. 1
Γῦπες	138. ε. 2	Κόγχαί	137. λς. 2
Δακιδ ψαλμός	127. κς. 2	Κορώνη	138. κγ. 1
Δορκάς	135. ις. 1	Κοχλίας	145. λς. 1

	Σελ. Σηρὰ Στύλ.				Σελ. Σηρὰ Στύλ.		
Κύνες	139.	λά.	1	Πομφόλυξ	129.	15.	2
Κύων	135.	λ.	2	Πυρέκχονα	137.	15.	1
Κωβίς	145.	ε.	1	Ρ'οιά	146.	15.	1
Κώνωψ	139.	ε.	2	Ρ'όδον	134.	λα.	2
Λαγώς	135.	ια.	2	Σελήνη	124.	ιδ.	2
Λάμπυρες	137.	ια.	1	Σαλαμάνδρα	137.	16.	1
Λέων	135.	15.	1	Σίτος	141.	θ.	2
Λίθος	144.	θ.	2	Σκάρος	145.	γ.	1
Λύκος	135.	ια.	2	Σκερπίς κώτεον	145.	κθ.	2
Μάνης	142.	γ.	2	Σπέρμα	131.	γ.	2
Μαργαρίτα	146.	κθ.	1	Σκώληξ σφεικῶν	140.	λ.	2
Μέλιττα	138.	λ.	2	Στοιχεία	126.	ιδ.	1
Μήλον	134.	λα.	2	Σταγειρίτης	129.	λβ.	1
Μύς τυφλός	138.	ιδ.	2	Σφῆκες	141.	16.	2
Μύωπες	145.	κη.	1	Ταῦς	140.	κβ.	2
Νάρδε εἶχος	135.	ε.	1	Τεχνολογία	146.	κβ.	2
Νάρκη	144.	κς.	2	Τράγος	135.	λβ.	1
Ναυκράτης ἰχθύς	136.	γ.	2	Τροχίλος	136.	θ.	1
Νέφη	129.	ιδ.	1	Τρυγών	144.	λβ.	2
Νῆε	132.	γ.	2	Ταῦρος	135.	1η.	1
Ξύλα μύρον	135.	δ.	1	Υἱός	136.	γ.	1
Ο'ρνίθων γλῶσσα	135.	η.	1	Φοίνιξ	138.	15.	1
Ο'σφρησις	132.	γ.	1	Φώκη	144.	κη.	2
Οὐρανός	126.	ιβ.	2	Φωτφόρος ἄστρ.	126.	θ.	2
Ο'φθαλμοί	132.	θ.	1	Χάλαζα	129.	η.	1
Πάρδαλις	135.	ε.	2	Χειμών	125.	β.	2
Πελαργός	135.	15.	2	Χελιδών	141.	κγ.	1
Πελεκάνες	137.	κη.	2	Χελώνη	137.	η.	1
Πηλός	144.	1γ.	2	Χερσβίμ	144.	κ.	1
Πλευρομήτωρ	136.	κθ.	2	Ωά	140.	β.	1
Πνεύμων ἰχθύς	145.	15.	1				Γεωρ-

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΙΣΙΔΟΥ
ΕΞ ΗΜΕΡΟΝ Η ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Ω^ς Παντός ἔργα ἢ θεηγόρου λόγῳ.
Καὶ γλῶσσα ἢ νῆς ἢ τροφή ἢ καρδία.
Τὰ ρήθρα τῶν σῶν ἀναδρόμων λόγων
Εἰς τὴν ἀνικμον ἐμβαλεῖμε καρδίαν.
Αὐχμῶ γὰρ ἦδη τῷ κατασχόντος ζόφῳ
Αἴφῳ ἔχον ἐξ ἀνάγκης τὸ εἶμα.
Τῆς γὰρ λόγῳ σάλπιγγος ἐμπεφραγμένης.
Οὐδὲν γὰρ ἔτιως ὡς ἀθυρίας νέφος
Χερμῶνα γυνῆς ἢ νοημάτων ζάλην.
Καὶ συσκιάζει τῷ λόγῳ τὸν ἥλιον,
Καὶ νύκτα ποιεῖ γνωστικῆς ἀβλεψίας,
Καὶ τῷ λογισμῷ συνθολεῖ τὸς ἀέρας.
Εἴσω δὲ πᾶσαν γῆν ἀχλὺν γῶν φροντῖδων,
Καὶ τὴν ὀμίχλην τῶν φροντῶν ἐπιστρέφει.
Καὶ τῆς διόπτρας τὴν ὀπὴν ἀντιστρέφει.
Δι' ἧς τὰ μικρὰ τῷ λόγῳ κινήματα.
Οἱ νῆς θεωρεῖ γνωστικῶν ἐξ ὀργάνων.
Εἴπερ δὲ τῇ σῇ φωτοκρίσει λαμπάδι
Παρήλθω ἡ νύξ, ἢ τὸ πνεῦμά σε φθάσαν
Τῷ τῷ λογισμῷ ἀντεφύσησεν νέφει,
Εἴλαμψε δ' ἡμῖν τὸ πρὸς ἀρήνην σέλας.
Ἡ' κ' ὡς φέρων σοὶ τῆς ἐρήμης καρδίας.
Καρπὸς γεωργηθέντας ἐκ τῆς σῆς δρόσης.
Οὐκ ἦν γὰρ ἄλκας τῇ βάτῳ πεφυρμύην
Ψυχὴν γεωργῶν εὐφροσύνατος σάχυν.
Εἰ μὴ φθάσας σὺ τὸς ἀκανθάδας ῥύπας
Αἴγεις ἢ καθέγεις, ἢ τομωτάτω

Τῆς σῆς προσευχῆς ἐξεχέρσωντας ξίφι.
Ἀλλ' ὧ γεωργέ γῶν πετρῶν ἢ γῶν βάτων.
Σπέρης γὰρ αὐτὸς κατὰ πετρῶν πολλάκις
Καὶ τεκνοποιεῖν ἐκβιάζει τὰς λίθους.
Φύειν τε καρπὸς ἀξιοῖς ἢ τὰς βάτες.
Καὶ πτηνὸν ἔδω τὸν σὸν ἔνθεν σπέρων
Ἐκ τῶν ἀδῆλων βόσκεται πετασμάτων.
Ἀρδευσον ἡμᾶς τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων,
Ὅπως γυνήται τέκνον ἐκ σέρης πάλιν,
Καὶ καρπὸς εὐφρων ἐξ ἀκάρπης καρδίας.
Εἴπερ δὲ φεύγεις τὸς ἐπᾶνες ὡς ψόγους,
Πρὸς τὸν σκοπὸν γὰρ νεῦμα συντάνας ἔχω,
Τοῖς σοῖς πεποιθὼς μουσικοῖς ἀκοντίοις.
Πηγὴ μὲν ἔν πεφουκε τῷ λόγῳ μία,
Φλέβες δὲ πολλὰ τῶν ἀδῆλων ὀμμάτων.
Δι' ὧν ὁ Δαεῖδ πᾶσαν ἀρδεύει φρένα,
Ταύτης γὰρ ρήθρα τῆς γραφῆς ἀναδύων.
Ὡς ἐμεγαλύνθη γῶν σφῶν σε κτισμάτων
Ἡ' ὁμιζογὸς ἢ σεφὴ παντεργία.
Ὡς πλεσίαν ἄευστος ἀννημάτων,
Βοῶσα τοῖς θέλῃσιν ἀντλήσαι λόγους,
Ὅσους λαβὴν χωρῶσιν, ἐχ' ὅσους ἔχει.
Ἀλλ' ὧ σεφιστὰ Πρέκλε γῶν κατὰ λόγων,
Ὅ' πολλὰ βροντῶν ἐκ νεφῶν λοξοδρόμων,
Ὅ' πτωχόκομπος τῶν νοημάτων σάλας,
Ὅ' πολλὰ τολμῶν εἰς αἶδιον κτίσιν,
Ἀ' κ' ἐκ μικρῶν συλλαβῶν κράτος μέγα.

Καὶ πρίν σε γὰρ λέγῃσι ταῦτα θαυμάσαι.
 Τοῖς ὥσιν ἐκθλίψαντα τὲς λόγους μόνον.
 Γὰρ τῶν νοημάτων γὰρ ἐκφράσαι βάθος.
 Εἰπὼν, ἀπειπὼν, ἀσατῶν ἀνεντράπης,
 Θάλλων τὰν ὄγκον εἰς κινὰς ὑποσχέσεις.
 Οὐκ ἠγνόεις γὰρ δεινὸς ὦν λογογράφος.
 Ὡς εἶγε καὶ κώνωπα γελήσῃς φράσαι,
 Αὐτὸς σε νύξας ἐκφάσῃς, σαλπίσας.
 Καὶ μηδὲ ἡμῖν ὡς ἀκόμπους κομπάσης.
 Εἰ ταῦτα φράζει Πρόκλος, ἀκνέει ἢ τρέμει.
 Πίσις δὲ θαρρύνει ἢ λαλεῖν ἢ συγγράφειν.
 Ἄλλ', ὡς σιφιστὰ τῶν ξυνεσπάρων λόγων.
 Ἄκχε Πρόκλε, μηδὲ κομπάσης, ὅτι
 Σὲ τὴν ἀφορμὴν τῆ σκοπῆ δαδωκότος,
 Σιγῶσι Πρόκλοι ἢ λαλῶσιν ἀγρόται.
 Ὡς τὴν ἀνεξείρητον ἦν ἔχεις φύσιν
 Κρύψας ὁμίχλῃ ἢ περισκέλες γνόφῳ.
 Ὅπως μάθομαι πῶς αἶε κεκρυμμένη.
 Ἐκ τῶν ἑαυτῆς φαίνεται παιημάτων.
 Ὡς τὴν φαικίνητον ἔραυε σέγγην
 Τῷ σφαιραμάρῳ τῶν σαφῶν ἐλημάτων
 Ὑψέει πλατύνας, ἢ τσαυτὴ συντάσσει.
 Βάθρον τεθεικὼς μηδὲ μὲ πεπηγμένον.
 Ὡς δέριν ὡς περιῆξα πλώσας τὸν πόλον.
 Ὅσος γὰρ Ὀρφεὺς τὴν θεοφθεγμένην λύραν
 Κόων ὁ Δαΐδ, δέριν ἐπε τὸν πόλον.
 Ὡς ἐκταθείσης πρὸς τὰ μήκη ἢ βάθῃ,
 Τῆς ἀπλάτης τῶν αἰ ὕψει σωμάτων.
 Εἰ ἢ καπιῶ δὲ τῶτον ἐμφάσεις ἔχεν
 Πρεσβεπτική τις ἔπει ὀξυδερκία,
 Κενεμβάτης τῆς φορᾶς τῶν ὀμμάτων.
 Πρὸς τὴν ἀμυδρὰν τῆς ῥοπῆς θεωρίαν.

Ἡ σφαῖραν ἡμίτητον αἰψίδος δέκην
 Ὑψέων ἀνωθῶ, ἢ κυρτεμύων.
 Ἡ ἢ πρὸς αὐτὴν τὴν κάτω φορμαῖν.
 Ἐκ τῶν ἀνω γὰρ γνωσικῶν κυλισμάτων.
 Κάτωθεν ἄλλη φαίνεται κεκρυμμένη.
 Ὅπως ἔχει σφαιρῶμα τὴν ἐν σοὶ βάσιν.
 Εἰς βάθρον ἀσφαιρῶν ἐσφαιρῶν.
 Ἄνω γὰρ ἦται ἢ βαθύνεται κάτω.
 Ἐκτέλει δὲ πρὸς τὸ χάσμα τῆ πλατῆς
 Γῆρας δὲ κύκλῳ τὰς ἀποστάσεις ἔχει.
 Εἰς ὧς δὲ φεύγει, ἢ δαίτῳ προσμένει.
 Στασιν δὲ τὴν κίνησιν ἀρήτως ἔχει.
 Τρέχει δὲ τῷ σύμπαντι τὴν ἐναντίαν.
 Μήπως τὸ συκίνημα τῶν ἐλασμάτων
 Ὡς θῆμα πάσχον ἐκραγῇ τῇ συντάσει.
 Ἐν τοῖς ἐναντίοις γὰρ ἐκάτως δρόμοις.
 Ἡ τῇ τάχως σίνεσις ἀντωθεμύων.
 Παρακρατῇ τὸ σφίγμα τῶν κυλισμάτων.
 Μήπως καταχθῇ τῆς φορᾶς ἢ σφαιρότης.
 Ἐν τῇ κινῶσιν τῶν τομῶν καταδρόμων.
 Ἄλλ' ὡς περ ἐς σὺνδεσμον ἀντεσφινγμένον
 Τοῖς ἀνθελιγμοῖς συγκρατῆται τῇ τάχως.
 Βάσει τρεχέσῃ ἢ φέρῃ πεπηγμένη.
 Ἐπὶ δὲ πασῶν ἀκρατήτων ἀκρότης.
 Ὅρος δὲ πάντων ἐπὶ τῶν ὀρισμάτων.
 Ἀφίσταται δὲ τῶν ἀφεσῶν ὅλων.
 Οὐδὲν δὲ τῶν μέτρον ὡς ἀμετρία.
 Ἐντεῦθεν αὐτὸν ἐκπλαγύντες ὡς μέγαν.
 Ὡς εὐρύον, ὡς ἀπερον, ὡς ἐπηρμένον.
 Μύθος ἑπλάτῳ, ὡς ἀτλαντικαῖς πόναις.
 Μακρῶν ὑποσφαιρῶν κίονων ἔχει.
 Γῆρας τὰ μακρὰ τῆς ἀθλητικῆς βάθῃ.

ἰαθάθρων ἐκτυπῶντες ἐμφάσει·
 γάρ ἐστιν ὡς Θεὸς μικρὸς θρόνος·
 ἐψηρῶν, ἢ παρακμὴν ἐκ ἔχει,
 πηγυὺς αὐτὸν εἰλίξῃ λόγος.
 οἰζίζεται δὲ τὸν χιτῶνα τὸν μέγαν,
 ἔρα κλωσθῶτα κερκίδι ξένη·
 ὁ σλαυγῇ, λεπτὸν, ἡραιωμένον,
 ἄσκησι δυνάμει σωματεργίαν·
 ὀρεχεται δὲ νυμφικῶς ἐσεμμένος,
 ἰὼν σλαυγῆς μαργαρίτας ἡσέρας,
 ἢ δὲ πρὸς τὰ ξέρνα λυχνίτην ἕνα,
 πῦρ ἀποσίλβοντα πρὸς τὴν ἡμέραν·
 ἰὼν δὲ λευκόπυρρον ὡς πρὸς ἴδους πόδας
 κούντα λευκὴν πανταχῶς τὴν ἐσπέραν·
 ὁρεῖ δὲ πᾶσαν, ὡς ὡ ἐρκτῇ τὴν φύσιν,
 ὁρεῖ δὲ τὰ ἐπιχέια φραγμώσας ὅλα·
 ἰὼν δὲ παντὸς γίγεται κινεμῶν,
 θάνα ἢ πᾶν κίνημα, συγκινῶν ὅλα·
 τιγμὴν δὲ τὴν γῆν ὡς περ ὡ μέσῳ φέρει,
 π' ἔδωκε δὲ πῆγματος πεπηγμῶς,
 ὁ κοσμοαγωγὸν ἀντερεῖδι κυντρίον·
 ὁρεῖ δὲ τὴν αἰσσοῦσαν ὡς ὡ σπαργάνῳ·
 ὁρεῖ δὲ τὴν σύμπασαν, ὡς ὡ δικτύῳ·
 φέρεται δὲ πάντα πρὸς μόνῳ κρατέμονα·
 ὁρεῖ τὸν τοσῶτον ὄγκον ἐγκλήσας ἔσω,
 ὡς ὡ αὐτὸς τῷ πλάτει συσφίγγεται·
 ὁρεῖ τὴν γὰρ ὁρατῶν ἀμετρίαν,
 ὡς πρὸς σε εἰγμὴ γίνεται εὐεμένη·
 ὡς μὴχανεργεῖ τῆς πολυεργῆς ἐσέγης,
 μαργαρίτας γὰρ πᾶσαν ὡς θέλει φύσιν
 ὡ σὴ δρόπτρα, ἢ σεγάζεις τὴν κάτω,
 ὡ τὴν παροίχης, ἐς ἰπαίθριον σκέπην,

Διαφλέγων μὴ ἢ πυρῶν τὸν αἰθέρα,
 Πλὴν μὴ φλογίζων τῇ πυρώσει τὴν κλίσιν·
 Ἀλλ' ὡς δοκεῖ σοι πᾶσαν ἀρμόζων φύσιν·
 ὡ τὰς ἀδύλας ἐσείας τῶν ἀβγέλων·
 ἢ πνεῦμα θεκνὺς ἢ πυρίστομον φλόγα,
 Τὸ θερμὸν αὐτῶν ἢ τομὸν σιγγραφῶν·
 ἢ τετραμῶρφο σχηματίζων εἰκότι,
 Τὸ θερρὸν αὐτῶν ζωγραφῶν ἢ ποικίλον·
 ἢ πλῆθος αὐτῶν ἐξανοίγων ὁμμάτων,
 ὡς ἢ τὸ σὺν φῶς ἐμφανέστερον βλέπειν,
 Καὶ μὴ λαθεῖν τι τῶν κάτω κινεμένων·
 Σοὶ γὰρ φέρουσιν ὕμνον, ὡς νικηφόρῳ,
 Χερσεῖμα, ἀρχαί, ἢ θρόνων κρατεύματα,
 Καὶ πᾶς Σεραφίμ ἢς ἀκίνητον τάχος
 Ἐξῶς πτερεῖται, ἢ πεπηγμένος τρέχει,
 Καὶ ταῖς δυσὶ μὴ τῷ προσώπῳ τὴν θέαν
 Σκέπει πτέρυγι, ταῖς δυσὶ δὲ ἴδους πόδας,
 Καὶ ταῖς δυσὶ πρὸς ὕψος ἵπταται μέγα·
 Καὶ τὸ τριφεγῆς τῆς ἀγιότητος σέλας
 Εἰς ἓν συναρμόζεισι κύριον σέλας·
 Θεκνύντες εὐσύνοπτα τῇ διαίρεσι,
 Καὶ τῇ συνέξει τῷ θεορρύτῃ λόγῳ,
 Διαρετῶς μὴ τὰς ὑποστάσεις σέλας,
 ἢ ὡς ὡς δὲ προσκυνοῦν τὴν ἡστίαν·
 Ἐκφαντικῇ τρανῶντες ὁρθοδοξίᾳ,
 Τὴν ἡστίαν τῷ λόγῳ σαρκυμένην,
 Εἰς ἀλλόφυλον μὴ ρυῖναι τετράδα,
 Ἀλλ' ἐν προσώπῳ ἢ θεαρχίαν μίαν,
 Πρὸ σαρκὸς ὕμνῳ ἢ μετὰ σαρκὸς λόγον,
 Τὸν αὐτὸν ἀνθρωπίνον ἢ Θεὸν φύσει,
 Μὴ προσθέσει χυθέντα, μὴ διαίρεσει
 Τομὴν παθόντα, μὴ τραπέντα συγχύσει,

Διπλὴν τὸν ἀπλὴν, μηδαμῶς πεφυρμένον.
 Ὡς πρὸς τὸ κάλλος τῶν ὠκυπέτων σωματίων.
 Λειμῶνα πολλῶν ἐμφυτεύσας ἀνέμων.
 Καὶ νύκτα κοσμῶν, ἢ εὐλίζων ἡμέραν.
 Καὶ φῶς καθάϊρων, ἢ μελαινῶν ἐσπέραν.
 Καὶ πῦρ γεωργῶν, ἢ κατασπέρων ὕδαρ.
 Τὰ κοινὰ τοῖς χερίσσι θεοκυρίσματα.
 Ὡς λεπτόσωμον ἐκχέων τὸν αἶρα.
 Πρὸς γὰρ τὸν αὐτὸν ἀντανέρχομαι πάλιν.
 Καὶ μᾶλλον αὐτὸν νῦν λαλῶν ἀναπνέω.
 Τὸν πανταχῶς ῥέοντα, ἢ πεπηγμένον.
 Τὸν εὐτάλαστον τῆς πνικῆς ζυγοστάτην.
 Τὴν ἀφθονον ῥῆν, τὴν ἀνάργυρον δόσιν.
 Οὐ πλάσιος γὰρ, ἢ δυνάσεως ἀρπάσει.
 Πνοῆς περιττῆς ἐξ ὅκλου συρμάδε.
 Ἀλλ' ἕως ὅλως πρόοισι τὴν ἴσιν χάριν.
 Καὶ πᾶσιν ἀπλῶς φαίνεται ἢ ποικίλος.
 Τομῶς ἀτμήσεις, εἰσροαῖς ἀσυγχύτοις.
 Ἐν τῷ μερίζει τὰς πνοὰς ἠνωμένους.
 Ἐν τῷ προχέεσθαι πανταχῶς συνηγμένους.
 Ὡς τὸν γίγαντα τέτον ἥλιον κτίσας.
 Σφύζω γὰρ αὐτῷ προσλαλῆσαι ἢ πάλιν.
 Βλέπων ἀπλῆσως ἢ γράφω τὸν ἥλιον.
 Τὸ κοινὸν ὄμμα, τὴν πανοπτρίαν κόρην.
 Τὸ πάντροπον πῦρ, ὑπὸ γῆν μὲν ἐσπέρας.
 Ὡς πρὸς τὴν γῆν ἐργάτην τῆς ἡμέρας.
 Τὸ κοσμικὸν κάτοπτρον, ἢ τὸναντίον.
 Τὸν ὀπτικὸν σπινθῆρα, τὴν τῶν ὀμμάτων.
 Ἐκλαμψιν ἢ πρόσλαμψιν, ἢ ξένην φύσιν.
 Ἐν ἐξαγωγαῖς ἐκδοχὰς ποιημένην.
 Οὐδὲν γὰρ αὐτῷ τῆς φορᾶς ἀπεκρύβη.
 Ἀρχὴ δὲ πᾶσι τῇ ῥοπῇ τῆς ἀκτίνος.

Φθάνει δὲ μέχει τῷ εἶθε τῶν τεματίων.
 Φωτὸς δὲ πηγὰς κοσμοκινήτης ἔχει.
 Ἐπὶ δὲ κοινὰς ἐργασίας τῶν κάτω.
 Τρέχει δὲ τῷ σύμπαντι τὴν ὠκυπέταν.
 Ὡς ἀκλινὴς τῆς φορᾶς ἢ σφοδρῆτης.
 Ἐξ ἀντιπλεύρων σφίγγεται καὶ ἀδρομῶ.
 Καὶ μὴ ῥαγῇ τὸ σφίγμα τῶν κυλισμάτων.
 Ἐν τῇ κατ' εὐθὺ τῶν ἐλασμάτων τάττει.
 Ἀλλ' ὥσπερ ἐς σύνδεσμον ἀνισοφισμένον.
 Τοῖς ἀνθελιγμοῖς συγκρατεῖται τῷ ἰσχυρῶ.
 Βάσει τρεχάσει ἢ φορᾷ πεπηγμένη.
 Εἰ μὴ γὰρ ἦν εὐτακτος, ἀλλ' ἐξετραπῇ.
 Τὸν κόσμον ἔχων ὡς ῥοπῇ καταφλέγει.
 Ὡς τὴν ἀμυδρὰν τῆς σελήνης λαμπρά.
 Ἐκ τῇ πυρευγῇ ζωπυρώσας ἡλίε.
 Κιχρᾷ γὰρ αὐτῇ γλαυκὸν ἐξ αὐτῆς σέλα.
 Οὐκ οἶδα πῶς λέγουν, ἀλλ' ὁμῶς ἰσχυρῶ.
 Οὐχ οἷς δεηθεὶς φαύστως ἀλλοτρίας.
 (Τὸ φῶς γὰρ αὐτὸς ἢ πρὸ ἡλίου βρῦε.
 Ἀλλ' ὥς τε ῥυθμὸν αὐτῇ τῇ κτίσι.
 Καλῆς ἀνάγκης ἢ σοφῆς ἐξουσίας,
 Καὶ τὴν μὲν ἔσαν ὠδεῇ τῆς λαμπράδος.
 Τὰς ὑγροπεῖς ἀντιλήψεις ἐσάγειν.
 Δῆται γὰρ ὑγρὰς συμπλοκαῖς ἢ θερμῶ.
 Τὸν δὲ ζέοντα, τῆς φλογὸς διεκχύσει.
 Τὰς ἀντεθέτας ἐκνοτίζειν ἐκμάδας.
 Ὡς γένηται μίξις ὡς περ ὡ γάμῳ.
 Καὶ συζυγέων πρὸς τὸ τέκτειν τῶν.
 Εὐτεκνα δέξει τῶν σπαρέντων τὰ ἐρ.
 Λαθεῖται θερμὸν ἢ σελήνην ὠκυπέταν.
 Ὡς μηδὲν ἐχθρὸν, μηδὲ πρὸς μάχην κτ.
 Ἀλλ' ὡς ὠδεαφᾶς οἰκοδοσπότης πα

Εἰρηνοποιῶν τὰς ἐναντίας Φύσεις.
 Γάζιν τε δεικνύς τῆς ἀτάκτῃ τετραδός.
 Οὔτως ὁ κόσμος ἔστος, ὡς οἶκος μέγας.
 Ἀῖρήκτος ἔσαι τετράρων κρίκων δίκην.
 Λαβὼν ὑποσκήρειν ἀντωθιμένην.
 Οὕτως συνάπτεις τὰς ἀσυμμάκτους Φύσεις.
 Πέσεις δὲ ταύτας ὡς συνοικίᾳ μένιν.
 Εἰς ἐν θέλημα συμπνεύσεις τῆς μάχης.
 Ὡς λειπὸν αὐταῖς κοινὸν εἶναι τὸν δρόμον.
 Καὶ τὴν μὴ ἔργων ἀερόσημον πλέκειν.
 Ὑφασμα λεπτὸν εἰς ἀναπνοὴν βίβ.
 Τὴν δ' αὖ πυρὸς νύθεσαν ἀρραγῆς μίτης.
 Χιτῶνα ποιεῖν εἰς τὸ θάλλειν τὴν φύσιν.
 Τὴν δ' αὖ φέρειν ἑνομβρον ἐξ ἔθους ὕδαρ.
 Μήπως τὸ θερμὸν φθαρτικῶς ὑποβυάσῃ.
 Τὴν γῆν δὲ ποιεῖν εὐπρεπὴ τὴν οἰκίαν.
 Καὶ πάντας ἡμᾶς ἐσιεῖν καθ' ἡμέραν.
 Οὕτως ὑπὲρ νῦν ἐργάσω τὰς ἐσίας.
 Ἐν τῇ δοίῃσι τῆς μάχης ἡνωμέναις.
 Καὶ τῷ θέρει μὴ ἡ φλογώδης ἀκρότης.
 Οὐκ εὐθὺς εἰς χειμῶνα τὴν θερμὴν τρέπει.
 (Αἱ μὲν μολάσεις βλαπτικαὶ τῶν σωμάτων)
 Ἀλλ' εἰς τὸ μετόπισρον ἢ κράσιν μέσσην.
 Τῷ μαλθακῷ τὴν φύξιν ἡρέμα τρέφει.
 Κραντεῦθαι εὐθὺς ἢ πρὸς ἀκράτον ζέσιν.
 Ἀλλ' εἰς ἕκαστ' ἐκ μέτρεσι, ἢ λεληθότως
 Τὸν κρυμμένον ὠθεῖ, ἢ τὸ καῦμα συλλέγει.
 Καὶ ταῦτα θρῶσιν ἐξ ἀμοιβαίᾳ δρόμοις.
 Κόρως ὁμοίως συγχορευόμεναις ἅμα.
 Καὶ συμβαλόμεναις τὰς ἑαυτῶν δακτύλους.
 Οὔτως χαρὸν πλέξωσιν εὐρύθμω βίβ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθῃ τῶν σοφῶν σε κλισμάτων

Ἡ παντοποιὸς ἐμφανῶς ἐξασία.
 Χειμῶνος ὥρα, ἢ τὰ δαίδρα συντόμως
 Ἐκ τῆς πυράγρας τῷ χρόνῳ μαραινέται.
 Φθίνει τὸ κάλλος, ἀσθνεύουσιν οἱ κλάδοι.
 Ἐκρεῖ τὸ φύλλον ὥσπερ ἐκ νεκρῶ τρίχες.
 Καὶ μικρὸν ἔπω τὴν φθορὰν ἀποξέει.
 Καὶ κάλλος αὖθις ἢ νέας τρίχας φέρει.
 Βλαστὸς τὸ κάλλος, ἢ τὰ φύλλα τὰς τρι-
 Καὶ τῶν ἀδῆλων ἐξυγέρειαι τῶν (χας.
 Πρὸς τὴν συνήθη τῶν γυναικῶν ἀνάστασιν.
 Θέρει ὁ καιρὸς, ἐκ ἔχῃ λέγειν ὅπως
 Ἐκείνος ἔστος ὁ φλογώδης ἥλιος.
 Ἐν ταυτέτητι τῷ χρόνῳ ἢ τῷ τρόπῳ.
 Πῇ μὴ μελαίνει τὰς χροῖας ὑποφλέγων.
 Πῇ δ' αὖ γε λευκὰ δεικνύει τὰ σώματα.
 Καὶ ξηρὰ μὴ δρῶν τῶν σπαρῶν τὰ βρέφη
 Ὑγρὰς δὲ ποιεῖ τῶν ὀπῶν τὰς ἰκμάδας.
 Κραντὰ γὰρ αὐτὰς τῷ πρὸς ἀέρα δρόμῳ.
 Καὶ θερμὸν ὑγρῷ συμπλέκει ὁδοιπώρῳ.
 Οὔτως κερασθῇ τῇ μεσαζέσει σχέσει
 Ἡ τῶν ὡς αὐτοῖς ποιότητων ἀκρότης.
 Καὶ μήτε φλέξει δρακοντικῶς ἡ θερμότης.
 Ὑγρὰς ὡς αὐτῇ μὴ παρῆς ἰκμάδας.
 Μήτε πρὸς ἀκραν ἐξολισθήσῃ χύσιν.
 Τῆς ὑγρότητος ἡ φθορὰ μονομυῖα.
 Ἀλλ' ὥσπερ εἰς ἐν ἔργον ἐργάζεται δύο.
 Τέφγει μὴ ἰκμάς, ἢ προβάλλει τὴν πόσιν.
 Καὶ τῆς ὀπίρας ὥρᾳ τίκτει τὰ βρέφη.
 Ἐν οἷς τὰ πολλὰ λεπτὰ τέλει σπαρτία.
 Μήπως βερυνθῇ τῶν ὀπῶν ἡ χαυνότης.
 Καὶ θλίβῃ ἐξ ἡ τῇ ὀπίσει τῷ σφίγματι.
 Κραντεῦθαι ἰκμάς τῆς ὀπίρας ἐκπέσει.

Εἴπε δὲ δῆται πῆξεως μὴ ἢ χλὴν,
 Χαινώσεως δὲ τῶν ὀπῶν ἢ σερρότης.
 Θέρμη συναντήσασα ταῖς δυσὶ μία,
 Χαινώσα ἢ σφίγγουσα τῷ ξύῳ λόγῳ.
 Πληρεὶ τὸ λείπον δωρεαῖς ἀντὶταῖς.
 Καὶ τῇ χλὴν μὴ ῥίζαν ἐδραῖαν φύει.
 Λεπτὴ δὲ χυλώστατα τὰς ὀπὰς ζέσει.
 Τὴν βρῶσιν ὡς ἔνσπερον ἀρτύνει δρόσῳ.
 Ὡς ἢ παρ' ἡμῖν ἀμύτητα καρδίας,
 Σπινθήρ νοητῷ προσβαλόντος ἡλίου.
 Θάλπει, μαλάττει, ἢ πεπαίνει ἢ τρέφει,
 Καὶ καρπὸν ὠτίθῃσιν ἐξ ἀκαρπίας.

Ὡς ἱεράπωνλον ὥσπερ ἄρματος θέσιν,
 Στοιχῆσά τάτλων, ἡνιοχῶν τὰς χρόνας.
 Ἐν ἑπτακύκλοις ἡμερῶν περιδρόμοις.
 Διεξάγων δὲ τὰ βίβιν τὸν ἄξονα,
 Ρ' ὑσμῶν συνήθει, ἢ τροχῶν βεβηκότι.
 Καὶ συμφυλάττων ἵας συνεκτικὰς θύρας.
 Μήπως ὄχημα τῷ συνήθει ἐκδράμῃ,
 Καὶ σκύλμα πέμψῃ, ἢ ταραξή τὴν θέαν.
 Δημοφθόρε τε λύσιν ἐμβάλλῃ μάχης.
 Ἀλλ' ὥς παύλων λακτὸν εἶναι τὸν δρόμον.
 Καὶ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοδέσποτον βλέπειν.
 Κοιὴν δὲ δάλην πᾶσαν εἶναι σε κτίσιν.
 Καὶ μήτε συνδεθεῖσαν εἰς λύσιν τρέχειν.
 Μηδ' αὖ παρελθεῖν ἕως πεπηγμῶνες ὄρες.
 (Εἰ μὴ μόνος σὺ τὴν τροπὴν ἀπεργάσῃ.
 Καὶ γὰρ συνείδες προσκοπῶν τὸ συμφέρον)
 Τῶν σὺν μεγίστων ἐργαχέων τὴν κτίσιν.
 Μήτε τρέπεσθαι πᾶν γόνος, ἢ συγχύσεις
 Ταῖς κοσμοθέτοισι ἐκτροπαῖς παρεισάψιν.
 Μηδ' αὖ μύειν ἀτρεπτον, ἀλλ' ἔχειν ὄρες

Τρεπτὴς ἀνάγκης, μὴ λαβῆσαι τῷ χρεῖν.
 Θεὸς νομισθῇ τοῖς ὀρώσιν ἢ κτίσις.

Τίς γὰρ σελήνην ἢ τὸν ἥλιον βλέπων,
 Ὁφθαλμῷ ἴας τῇ περὶ ἐκλειψιν νόσῳ.
 Οὐκ εὐθύς ἔγνω τῇ διδασκάλῳ φύσει,
 Ὡς ἐκ ἀν' ἡλλάξαντο φωτῆρες γνόφον.
 Εἰ μὴ παθηταῖς ἐξοφῶντο λαμπράσι;

Ἦ τίς τὸν αἰτὸν εὐσυνόπτως ἀξέρεα,
 Καὶ φωσφόρον ἴας, ἢ σκοπήσας ἔσπερον.
 Οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἐργάτην διπλοδρόμων,
 Κήρυκα νυκτός, ἢ προσφήτην ἡμέρας;

Τίς τὸν μέγιστον ἔρανδον τῆτον βλέπων,
 Καὶ τὴν ἀεικίνητον ἢ ἔχει βίαν,

Τῶν ἀξέρων τε τὰς συνεκτικωτάτας,
 Νῦν μὴ βορέας, νῦν δὲ κινήσεις νότε.
 Ἐν ἐκδρομῇ ποιῶντας, ἢ μετασάσει.
 Ἦ τὴν ἀβυσσον τῇ χυθιώτος ἄερος,
 Ψυχρεμῶν νῦν, ἢ πάλιν πυρεμῶν.
 Καὶ προσβολὰς πάσχουσιν ἡνελκασμῶνας.
 Οὐ τὴν ἀτρεπτον ἀνέχουσας ἐσίαν.

Δάλην νομίζει τὴν ἀάτρεπτον κτίσιν;
 Τίς βορσὸν ἢ χάλαζαν, ἢ χύσιν ξοφῇ.
 Ἦ πῦρ καταχθινῷ, ἢ βραχέισαν αἰθάλην,
 Ἦ γῆν τρέμεσαν ἢ παρειμένην βλέπων.
 Οὐκ οἶδε δάλην τὴν κλονεμένην κτίσιν;

Τίς τὴν θάλασσαν ἀσαλῆσαν προσβλέ-
 πων,

Οὐκ εἶδεν αὐτὴν δραπέτε τινας δίκην,
 Φεύγσαν ἔξω, ἢ κρατεμένην ἔσω;
 Ἦ πολλάκις ζέσασα τῇ ψυχρῇ ζέσει.
 Καὶ ταῖς ἀτάκτοις προσβολαῖς τῶν ρευμάτων.
 Ὅλην ἑαυτὴν οἶα μαινὰς ἀγρία, (τῶν

Τῇ γὰρ περιέκρυσσας, ἢ θυμωμένη,
 Θρασύνεται μὲν, ἢ πλατύνει τὸ σῆμα,
 Καὶ πολλὰ κραεῖ, ἢ τὸν ἄφρον ἐκπύει.
 Καὶ συμπέφυται πρὸς τὰ χέλη τῶ σάλας.
 Κενὸς δὲ πολλῶν ἐκπίσσα ῥευσμάτων.
 Ἀπ' ἐκταν ἄλμην ἐκ βάθους ἐρεύγεται.
 Τῇ πλησμονῇ δὲ τῆς μέθης ταράττεται,
 Ῥῆξάι τε τὰς κλῆς, ἢ διαθράσαι θέλει.
 Ἀν' ἐλκεται δὲ, ἢ φοβᾶται, ἢ μύει,
 Καὶ τὰς οὐδρας ἐπαρέχεται θύρας.
 Ἀλλ' εἰς ἑαυτὴν ὑπτιῶς ἀνατρέχει.
 Ὡς οἷα δάλη τῶν τριχῶν κρατερμύη.
 Μασίζεται γὰρ συμφερόντως ἡ κτίσις.
 Ὅπως ἀπλήγῃ σωφρονισθῶμεν φόβῳ.
 Φειδᾷ προνοίας τῆ τεχνίτις τῶν ὄλων.
 Καὶ συζαλῶμεν, ὡς φοβήτρῳ παιδία.
 Ἡ' ἢ τὰ μικρὰ τῶν κενῶν τετυμμύα.
 Τὰ τῶν λεόντων σωφρονίζουσι θράσος.
 Ὡς μέχοι παντὸς οὐδὲς ὑπερθέσεις.
 Ταῖς ἐκπράθεσμαις τῶν χρεῶν πρᾶθεσμί.
 Ὅδεσάτων δὲ τὴν ἀμαρτίαν φέβῃ. (αἰς)
 Βίαστε ποιῶν εἰς τὸ σῶσαι τὸν βίον.
 Καὶ μὴ δικάζων συντόμως, ὀπηνίκα
 Σφαλῶμεν ἡμεῖς, ἢ κτίσις δὲ τύπτεται.
 Παινάς τε πάσχει τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.
 Ἀλλ' ἐστὶν μάλωπι τραυματισμῷ.
 Ὡς ὡ μεταρσεν λαμικῆς ἀρρώστιας.
 Ἀλλων ἐχάσων τὴν ἰαμὴν τῶν τραυμάτων.
 Ὅ τῃ πάθος κίνδυνος εἰς ἄλλους τρέχει.
 Καὶ γίνεσθαι νῦν τῶν φρωῶν ὡς ἐκείνου.
 Πῶς ὁ κριτὴς δίκαια θεσπίζων ὅλοις.
 Προσωποληπτῇ, ἢ φιλικανθρώπῳ σχέσει.

Ἀλλ' ὁ σφλέηνος, ἄλλον ἔλκει πρὸς δίκην.
 Καὶ πῶς ὁ κρίνων τοῖς δικαστέσι κρίνῃ.
 Ἡ' δῶρα λαμβάνουσιν ἐγκαλῶν μέγα.
 Αὐτὸς δὲ δῶρα λαμβάνειν ἐπέγεται.
 Πτωχῶς ὑπεργῶς ἀξιοχρεὺς ἔχων.
 (Ὡς εἴτις εἴποι πεινικὴς δομεσίικης)
 Εἴ ὧν ἀπαιτῇ ἢ προδῶναι τὴν δίκην.
 Σφύζει δὲ αὐτὸς, μὴ φοβόμενος ψόγον.
 Καὶ λαμβάνει θελημα χουσίε πλέον.
 Ἀρτῷ δὲ μικρῷ τὰς νόμους βιάζεται.
 Τ' ἐλκεται δὲ ἢ σωμασμοῖς, εἰ λάβοι.
 Ψυχρῷ δὲ πικρῶς θέλλεται ποτηρίῳ.
 Καὶ λῆμμα θερμῷ δακρύς πορίζεται.
 Καὶ μέχρι λεπτῆς πολλάκις κατέρχεται.
 Ζητῶν ἀφορμὴν εἰς τὸ κλέψαι τὴν δίκην.
 Σχίζει δὲ πολλὰς συγγραφὰς ὑπαίτις.
 Τάμεις δὲ σαθροῖς μυρίων χειρογράφων.
 Τοῖς ἀφεσμίμοις δαψιλῶς ὑπογράφει.
 Τὰς ὑποθήκας, καὶ περ ἔσας οὐδίκας.
 Γοργῶς ἀκυρεῖ, ἢ χαράττει συντόμως.
 Αὐτὸς καθ' αὐτὸν ὡς θέλει ψηφίζεται.
 Νόμους σαλεύει, μὴ φοβόμενος νόμους.
 Λύει τὰ δεσμὰ τῶν ὑπευθύνων ὄλων.
 Λησὰς δικαιοῦ, σπινδεται κατακρίταις.
 Πόρναις ὁμιλεῖ, τοῖς τελώναις συμμύει.
 Εἰ δὲ προκεῖσθαι ψαλμὸν ἐκ Δαβὶδ μάθει.
 Εἴωθε ποιῆν ἢ φωνῆς ἀναίτιους.
 Καὶ διαλύσεις τῶν κακῶν ἐγκλημάτων.
 Εἰ ἢ παρανόμους, ἐνόμους ἐρίζειται.
 Οὐκ ἐκ βαφῆς γὰρ ὁ κριτὴς μελανόχρῳ.
 Ἀλλ' αἰμιτώσας τὰς ἑαυτοῦ δακτύλους.
 Βαφαῖς ἐρυθραῖς βασιλικῶς ὑπογράφει.

Ω' τόξα τένων εἰς τὸ πλῆξαι πολλάκις,
 Παρακρατῶν δὲ τὴν βολὴν ὑπηγμῶν.
 Τῷ γὰρ βέλεις μὲν εὐτρεπίζεις τὴν τάσιν,
 Ἀργὸς δὲ γίνῃ πρὸς τὸ βάλλειν τοξότης.
 Καὶ πολλάκις τὸ τόξον ὑτέINAS, πάλιν
 Χαλᾶς τὸ κώτρον, ἢ μεθέλκεις τὸν ἴονον.
 Καὶ τῇ δοκῇ σχηματίζεις τὸν φόβον,
 Καὶ τῆς ἀπειλῆς ζωγραφῆς τὴν εἰκόνα.
 Ἔως φοβηθεὶς πρὸς τὸ πλῆκτρον ὁ βλέπων
 Κλίνει τὰ νῦτα, ἢ προκύψας εἰς γόνυ.
 Καὶ τῷ φόβῳ τὸ σῶμα συσείλας ὅλον.
 Φύγῃ τὸ τραῦμα τῆς βολῆς κινεμένης.
 Εἰ μὲν δοκεῖ γὰρ ταῖς βολαῖς ἀντιβλέπειν,
 Ἐτοιμότρωτον γίνεται τῷ τοξότη.
 Εἰ δ' αὖ μεταστῇ τῷ κακῷ μεταχμίου,
 (Μεταχμίου δὲ τῆς μάχης ἀμνηστία)
 Παρατρέπεται τὸ πλῆκτρον εἰς τὸναντίον.
 Θέλει γὰρ ἄτος ἀποχῆν ὁ τοξότης.
 Καὶ πλάτνεται μὲν τῷ δοκεῖν τὸν ὀργίλον,
 Ἀπαξ δὲ πλήττει, ἢ παραινῇ πολλάκις,
 Φόβεις, ἀπειλᾶς, ὀντροπαῖς, ἐνυπνίοις.
 Στοργὴν κολάζων· δὲ γὰρ εἴται γῆ φύσει
 Καὶ τὴν ἀπειλὴν τῷ θεῷ σωτηρίαν.
 Ὅς πρὸς τὸ σῶζειν μηχανᾶται ποικίλα,
 Καὶ ψυχοκρεδῆς γίνεται πλετοπράτης,
 Καὶ τοῖς λαβῆν θέλεις, ἐρανοπράτης.
 Καὶ μαργαρίτας εὐδοκᾷ προτιθεῖται,
 Οὓς ἐκ ἀπωσθέντων Ἰνδοῖσι σάλεις,
 Ἀλλ' αἱ παιχραὶ τῷ βίῃ περιστάσεις.
 Φρυκτὲς δέ σοι θάκνυσιν ἀβρακας λάλεις.
 Εἴ περ λαλῶσιν ὅντες ἡνθρακωμένοι.
 Στικτὲς, ἐρυθρὲς, ὡς τὸ πῦρ ἐξημνύεις.

Τὸ φῶς ὑπανυγάζουρας ἐκ τῶν τραυμάτων
 Τιμῆς βραχείας, τὲς ὑπερτίμως λίθους.
 Ὅλως ἐτοιμὸς εἰς προθήκην σεμμάτων.
 Ω'ν αἱ τακῆσαι τῶν μελῶν ἀναβράσεις.
 Στίλβουσι μᾶλλον ἢ τὸ πῦρ ἐξ ἀνθράκων.
 Εἰς βασιλείαν τῶν φειζῶν θρόνων,
 Τῶν μήτε θνητῶν ἐκκατὴν δεδοικῶτων.
 Μῆτε θρασὺν τύραννον ἐπτοημῶων.
 Ω' τῆς σοφῆς μάστιγι, ὡ' πλάττει βλάβος.
 Ω' χρηστότης ἀπληστος· ἐξ ἑνὸς φόβου.
 Τὲς μὲν καθάριζι, ἢ πρὸ καὶ τῆς δίκης
 Καθαρικὸν πῦρ ἐμβαλῶσα, τὴν νόσον.
 Ἡμᾶς δὲ νύττει συμφορᾷ διδασκάλῳ,
 Καὶ μισθὸν ἡμῶν ἐκ νόσου τεχνάζεται.
 Καὶ τὴν δοκῶσαν τῷ βίῃ τιμωρίαν,
 Κοινὴν ἀφορμὴν ἐκτελεῖ σωτηρίας.
 Ω' γῆς ὑποσείριγμα τορνεύων ὕδωρ,
 Ἰσῶν δὴ τὴν βρίθουσαν ἀσάτῳ βάσει.
 Ἡ' βᾶθρον αὐτῇ προσχέων τὸν αἶρα.
 Οὐκ εἶδα ποίαν ἐδράζων ἄλλην βάσιν,
 Ποῖον δὲ ταύτῃ δημιουργῶν πυθμῶνα.
 Ω' εἰς μὴ δεηθῇ τῷ μετ' αὐτὸν πυθμῶνος.
 Σειραῖς δὲ μᾶλλον ἡγνοημένους ὅλοις.
 Παιῶν κρεμασὴν τὴν πάντορμον ὀλκάδα.
 Ἡ' γῆ γὰρ ὀλκάς ἐστιν εἰς ὕδωρ τάχος.
 Ἐσῶσα, ἢ φέρουσα τὴν οἰκισμῶν.
 Ψάμμον δὲ τέχος γῆς θαλάσσης συλλέγων,
 Καὶ λεπίδων ἀντίφραγμα γῆς ἑλὴν πλέκων.
 Κρίζων δὲ ἐροτὴν, ἀερεπὴν δὲ θεοπίσας.
 Εἰς τῶν ἐνύγων ἐκτρέχειν πυρεκτόλων.
 Ω' τὰς ἀνεμῶδεις ἐστὶς θησαυρίσας.
 Εἰς τῶν ἀνῶλων ὡς ἐπίσασαι πόρων.

αὐθις δὲ ταύτας ἐκχέων ὡς Ἐξόδοι.
 Ὅταν χαρίζῃ τὰς πνοὰς τοῖς οἰκέταις.
 Ὡς τὴν κεραυνὸν τὴν ἐδὼν περιτρέπων.
 Ἐναγρέφων δὲ τὴν ἀνω φορὰν κάτω.
 Χέων δὲ τὴν ἄευστον ἐκ βάθους ἀνω.
 Ὅταν προβάλλῃ τὰς ἀναγκαίους φόβους.
 Καὶ τῷ φόβῳ δρᾷς ἐκκοπὴν ἀμαρτίας.
 Ὡς πῦρ φλογίζον τῇ χαλάσει συμπλέκων.
 Ὅταν ξυκογῆς συμφορὰς Αἰγυπτίους.
 Καὶ μήτε πυρσοὺς ἐξατμίζων τὴν δρόσον.
 Μὴδ' αὖτε φεφρωὴν τῇ χαλάσει τὴν φλόγα.
 Ἀλλ' ὡς βραβεύῃς, ἢ συνάπτων τὴν πάλιν
 καὶ πνεῦμα πέμπων, ἢ μεσάζων τὴν
 μάχην.

Ὡς τὰς ἐπάλλεις τῶν νεφῶν, ἢ τὰς λό-
 Κρεμῶν ὡς ὕψι, ἢ μεθέλκων ἐν βάθει, (Φως
 καὶ πῆ μὲν ἐκ γῆς, εἰ θέλεις, μετάρσιον
 Ἰδὼς ἀνέλκων, πῆ δὲ δ.ψῶσαν πάλιν
 τὴν γῆν ποτίζων, ἢ δροσίζων εὐθέτως
 τὴν ξηρότητα ταῖς ὠύγραις ἱκμάσι.
 Μήπως ὑποκλάσασα τῇ ξηρᾷ ζέσει,
 Στῆρα προέλθῃ πρὸς ἰονὴν τῶν σπερμάτων.

Ὡς τὰς ρεύσας ὡς κελεύεις ἐκχύσεις,
 Ποιῶν ὁμοίας τοῖς ἀπεσκλήρυνσι λίθεις,
 Ἀς ὅτε χερσὶν, ὅτε καύματος ζέσεις,
 Εἶργει τυπᾶσθαι πρὸς τὸ σοὶ δεδογμένον,
 Πῆ μὲν γὰρ αὐτὰς, οἷα πετραῖας πάγους.
 Χερσὶν ἀπεσκλήρυνε, πῆ δὲ ἢ θέρος
 Στερρὸς ἀφῆκε τῆς χαλάσεως τὰς λίθους.

Τίς τὰς ἀφορμὰς τῶν ἀπορήτων λόγων,
 Ταύτης ἀπηκρίβωτε τῆς λιθοργίας;
 Παῖον θρασυνθὲν τῷ Σταγειρίτῃ σύμα

Τὰς τῆς χαλάσεως ἐξερεύγεται λόγους.
 Ὡς ἥλιος μὲν ὕγρον ἀρπάζας πάχος,
 Καὶ πρὸς τὰ κοῖλα τῶν νεφῶν ἐρύγματα.
 Τὴν ψύξιν ἐνθάδε, ἢ περισείας ὅλην
 Τῆς ψυχρότητος ὡς βάθει τὴν ἱκμάδα
 Λιθοῖ τὸ χαῦνον, ἢ παχύνει τὴν φύσιν.
 Κρύντευσθαι ἢ χάλαζα μαρμαρεμνῇ.
 Λύσις κυλίσθων γίνεται λιθοδρόμων.
 Ὅ' δ' αὖ γε χερσὶν ψυχρότητος ἐκτάσει,
 Νάρκωσιν ὡς εἰς τῆς ροῆς τῇ συσάσει.
 Χῆσθαι μὲν αὐτὴν ἐκ ἐᾶ χαννεμνῇ,
 Σφίγγων δὲ ἢ σπῶν δακνύει πεπηγμνῇ.

Ὡς συλλογισμῶν εὐόλισθα κύματα,
 Καὶ κλίσμα χαῦνον παιδικῶν ἀθυρμάτων.
 Τὰ λεπτὰ κάρφη συλλεγόντων εἰς σέγγην.
 Ὡς πομφόλυξ σφύζουσα ἢ φυσωμνῇ,
 Καὶ πνευματῶσα τὰς ὡς ὀγκώσει λόφους.
 Ἦν ὡς ἀβαθρον ἢ ἀρρύτον κτίσιν,
 Φεκὰς συνιστᾷ, ἢ σαγῶν ἀνατρέπει.

Εἰ συσρέφει γὰρ τὰς πάγους ἢ ψυχρότης,
 Καὶ ταῦτα ποῖα τῷ θέρος ἢ θερμότητος;
 Πόθεν συνῆλθον εἰς ὠνέργειαν μίαν,
 Ἐναντίως ἔχοντες ἐργάται δύο;
 Ποῖα δὲ χῶναι, ἢ κυλίσσαι ἢ εἰσφέρει;
 Τὴν ψύξιν ἐσφαίρωσαν εἰς ῥυτὴν λίθον;
 Πόθεν δὲ ἢ φλόξ τῇ βροχῇ μεμιγμνῇ,
 Καὶ ταῖς φιλέχθροις συσροφῆς ἐλεμνῇ.
 Ἀλῶσιν ἢ πέπονθον ἀλληλοφθόρον;

Εἰ δ' αὖθις ἢ νῦν ὀξυκίνητον σφύων,
 Ἦν πνεῦμα λεπτὸν εἰς ἀνάπτυξιν λόγου,
 Εἰπᾶν τί πῖδον τῶν ἀποκρύφων μᾶθος,
 Καὶ τῷτο τῆς σῆς δεσποτα προμηθείας.

Ως μὴ τὸ μήκος ἢ τὸ κάλλος τῆ πλατῆς,
 Μόνον σκοπήσας ἐκπλαγῇ, τῶν κτισμάτων.
 Ἀλλ' αἵμαλλον τῇ νήσει τῆ βαθείας (Ἰων,
 Πρὸς ὕψος ἀρθεῖς, γνωσικῶς σε θαυμάσῃ.
 Ἀλλ' εἰπὲ λοιπὸν τῷ Στρυγερίτῃ Πλάτων
 Καὶ τὸν μαθητὴν πᾶσον, εἰ πάσις λέγων.
 Ἐκ τῶν ἄνω κάτελθε, ἢ λάλει κάτω.
 Μήπως ἐπαρθεῖς τῷ μεταρσίῳ θράσει.
 Ὡς περ νεοτὸς αἰετῆ, ἢ μὴ θέλων.
 Αὔθις κατέλθης, μὴ φέρων τὸν ἥλιον.
 Ἀλλ' ὡ παρ' ἡμῖν ἐμφανῶς κεκρυμμένε,
 Καὶ φῶς μὲν οἰκῶν, τοῖς δὲ τὴν σὴν ἔστιν
 Ζητῶσι, πολλὴν ἀντιπέμπων ἐσπέραν,
 Ὡς συγκαλύπτων ἐ μόνον τὴν σὴν φύσιν.
 Ἐν συστολῇ δὲ δεικνύων ἢ τὴν κτίσιν.
 Ὅπως εἰάν τις ἐξερευνησάτω λόγῳ
 Τὴν σὴν ἀνεξεύρητον ἐστὶν θέλη.
 Πρῶτον λάβοι κάλυμμα τῇ συγνῇ κλίτιν.
 Καὶ τὴν ὀμίχλην ἐκπλαγῆς ὑποσρέφει.
 Ὡς τὴν ἀνερμήνευτον ἐξοχὴν ἔχων,
 Δεικνύς δὲ σαυτὸν ὡ κατόπτρῳ τῇ κτίσει.
 Ὅπως ἑκάστος ἐκμάθῃν ἡπειγμένος.
 Τὰς σὰς δι' αὐτῆς, ὡς ἐφικτὸν, ἐμφάσεις.
 Μὴ τὰς ὑπὲρ νῦν εὐθέως ζητῇ λόγους.
 Ἀλλ' ὡς νέος τις ἐκδοθεὶς διδασκάλῳ.
 Καὶ πρὸς τὰ περὶ ταῦτα γράμματα τρέ-
 Τέως ἰσχυρῶς τῶς κάτω μαθήμασι, (χων.
 Προσκατερήσας τῇ σχολῇ τῶν κτισμάτων
 Καὶ συλλαβὴς μὴ ἐμφρόνως τὰς ἐστίας,
 Γὰς εἰς ἑαυτὰς συντεθείσας ἐκμάθῃ.
 Τὰς ἡλίε δὲ ἢ σελήνης ἐκθέσεις,
 Ὡς τῶν χρόνων εὖςικτα σημεῖα, ξέση.

Ὅταν δὲ πᾶσαν τὴν προπαίδεαν μάθῃ,
 Ταῖς καθολικαῖς ἐκτριβῇ προσωδίας,
 Πῆξῃ τε τὸν νῦν εἰς τὰ τῆ λόγου μέρη.
 Καὶ ῥητορεύων ἐκφράσῃ τὰ κτίσματα,
 Τοῖς κοσμικοῖς δὲ πᾶσιν ὠτύχη νόμοις,
 Καὶ τὰς παλαιὰς μὴ παρατρέχων ἔρους.
 Εἰς διατάξεις ἀσχοληθῇ τὰς νέας.
 Καὶ πολλὰ πράξας, ἢ προκόψας εἰσβάλοι.
 Ταῖς ἐσαγωγαῖς τῆς ἄνω θεωρίας,
 Καὶ τὴν ἐκὶ σύνταξιν εἰς φρονέας λάβοι.
 Τὴν τῶν μεγίστων πραγμάτων παιδεύτριαν.
 Τότε προβαίνων ὠτελέεσθον μάθοι,
 Ὡς ἐδὲν ἔγνω πλὴν σκιαῶς κεκρυμμένης.
 Οὕτω τε λοιπὸν ὡς περ ἐξ ἀγνωσίας.
 Τὸ, Γνωθὶ σαυτὸν, εἰς ἀσκήψιν λάβοι.
 Καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς ὠδωτρίβων φύσει,
 Τέως ἑαυτῷ συλλαλήσοι, ἢ μάθοι.
Πόθεν παρήχθη, μηδὲν ὦν πρὸ τῆ εἰς;
 Καὶ πῶς τὰ μικρὰ τῆ σπόρος προβλήμα
 Ἐν τοῖς μερισμοῖς τῶν ἰσοστάτων ὀργάνων (το
 Παρυτεθώτα, πῇ μὲν ὀμμάτων θέσεις
 Πῇ δὲ φλέβας τίκῃσι, πῇ δὲ συνδέσεις
 Τῶν ὠτέρων πλέκῃσι, ἢ χεῖρας πάλιν
 Φύσσι, ἢ σπέρῃσι τοῖς ποσὶ βλάσιν;
 Καὶ πῶς μερισθὲν εἰς νομὰς πολυτρόπως
 Τὸ τῆ σπόρος σύστημα ποικίλῳ τρόπῳ
 Μίαν καθιστᾷ τῶν μελῶν τὴν ἐστὶν;
 Πόθεν δὲ πηγὰς αἱμάτων ἐπιστάγει,
 Τάσιν δὲ νεύρων ἐμφύει τῷ σώματι,
 Κτίζει δὲ πλευράς, ὠραῖζει δὲ τρίχας.
 Σφίγγει δὲ ταρσῶς, ἢ μερίζει δακτύλους.
 Χαννοῖ δὲ γλῶτταν εἰς τὸ συσρέφειν λόγους

καὶ πληκτερον εἶναι τῷ λαλῆντος ὁργάνῳ.
 Ταμκρατεῖ δὲ σφονδύλοις τὸν αἰχμῶνα,
 μήπως ὄλισθον τῇ περιστροφῇ πάθοι.
 ῥῖζοι δὲ πυκνὸς τῶν ὀδόντων τὰς μύλας,
 ὅπως ἀλεσθῇ πρὸς τροφὴν τὰ σιτία;

Καὶ πῶς φυτεργεῖ τὴν πυρώδη καρδίαν.
 Σπινθῆρος ἔνδον μηδὲν πεφυκότος,
 ἢ ὡς μέσῳ τέθεικεν ὥσπερ αἱ τρόπιν
 Πηγνύντες, ἀντίπλευρα βάλλουσι ξύλα.
 Ἐκείθι ἔνθω, εἰς τὸ σῶσαι τὸ σκάφος.

Πόθω δὲ μορφοῖ ἢ τυποῖ τὴν εἰκόνα,
 Καὶ κάλλος ὠτίθησιν ἐξ ἀμορφίας;

Ποῖος δὲ κόλπος μητρικὸς ὑποτρέχων,
 Πῇ μὲν τὸ θῆλυ σχηματίζει τῇ πλάσει,
 Πῇ δὲ προβάλλει σωματώσεις ἀρρέων;
 Πόθω δὲ πηγὰς τοῖς κύμασι βούει.

Καὶ τῷ γάλακτι τὴν ἀγωγὴν εἰσάγει;
 Καὶ πῶς ὁμοίως τοῖς φυτοῖς ἡ θερμότης
 Αὖξει τὸ σῶμα τῶν ἀνέμων ὁργάνων.

Τὰς τ' ἐπιδόσεις τῶν μελῶν ἐργάζεται.
 Αἶσθη δὲ βάλλει τοῖς ὠήβοις τὰς τρίχας,
 Καὶ τὴν πρόσσψιν ὠραῖζει τῇ χλόνῃ.

Ὅργα δὲ κερπὺς ἐξωγεῖν ἡ ζέσις.
 Ἔως ἂν ἔλθῃ τῆς παρακμῆς ὁ χρόνος,
 ὅτ' τὴν ὀπώραν ἐκπιέζων τῶν νέων.

Μαθαίνεται γὰρ εὐθέως ἡ θερμότης.
 Λευκαίνεται δὲ τῶν γερόντων ὁ σάχους.
 Καρηβαρεῖ δὲ, ἢ δοκεῖ κεκυφῶναι.

Τῇ γὰρ δὲ προσπένευκε, ἢ βρίθει κάτω.
 Τὸν γὰρ θειρισμὸν γελινῶντα πρὸςβλέπει.

Εἰ τὴν καθ' ἡμᾶς σαρκικὴν λάβοι λύραν,
 Καὶ γινῶσθαι ἐρμῶν τῶν μελῶν ἢ τὴν τόνους.

Καὶ τὴν ἀήχον ἐκφυγῶν ἀφωνίαν,
 Εἰπὲν δυνήθη τὴν κάτω μελωδίαν.
 Καὶ πῶς τὸ ρεῦσθαι τῶσπόρου παχύνεται.
 Καὶ σάρακα ποιῇ, ἢ πάλιν σκληρύνεται.
 Καὶ νεῦρα ἢ σύμπληξιν ὁσώδη πλέκει.
 Ἡ' πηλίκον δοχεῖον ἡ μνήμη φέρει.
 Ἐ' ὃ φυλάττει τὰς δοχὰς τῶν πραγμάτων.

Εἶποι δὲ πῶς ἔμπρακτος ἡ φύσις τρέχει
 Πρὸς τὰς ὡς ἡμῖν θρεπτικὰς λειτουργίας.
 Ὡς ἂν δέ τις δέσποινα τῆς ἐκτεργείας.

Κινῇ πρὸς ἔργα τὴν ἐαυτῆς ἐργάτας.
 Καὶ τὴν ὀρεκτικὴν μὲν ὁρῶναι πόρους.

Τὴν ἐλκτικὴν δὲ πάντα ἰσθύνει τόνους.
 Βάλλει δὲ κλῆθρα ταῖς καθελεκτικαῖς πύ-

Ἔως λαβῶσα καιρὸν ἀλλοιότητος, (λαῖς,
 Ἐξαμαρτῶται τὰς τροφὰς ἡ θερμότης.

Καὶ τὴν ἀποκρίνεσθαι ὠθήσει θύραν.
 Καὶ πᾶν περιττὸν ἐκφορήσει φορτίον.

Ἡ' πῶς ὠρεγῆς ἀντιλήψεις εἰσάγει,
 Πρὸς τὰς ὡς ἡμῖν ποικίλας διακρίσεις.

Αἶσθη, ἀκυσμα, γεῦσιν, ὁσφρησιν, θέαν.
 Καὶ ταῖς ἀφᾶσι μὲν τῷ δικαστῇ δακτύλῳ.

Ζυγοσταθεῖ τὸ χαῦνον ἢ τὸναντίν.
 Στοιὰς δὲ ποιῇ τῆς ἀκοῆς εἰσόδους.

Καὶ κοχλειδεῖς τὰς θύρας ἐργάζεται.
 Ὡς ἂν καθ' ἐρμῶν εἰσρέωσιν εἰς κτύποι.

Καὶ μὴ καταπλήξωσι τὴν ἐσω πόρους,
 Ἡ' χοῖς ἀτάκτοις ἐμπεσόντες οἱ ψόφοι.

Σαρκῶ δὲ ἢ τὴν γλωττὴν ἡραιωμῶν
 Δεῖν γὰρ αὐτὴν δέρμα σμφωδές γ' ἔχειν.

Πρὸς τὰς ἀνακλάσεις τε τῶν ἐδεσμάτων.
 Καὶ τὰς ἐτοίμους ἀντιλήψεις τῶν πόνων.

Δι' ὧν λαβέται τὰς τροφὰς ἡ χαυνότης.
 Πρὸς πᾶν τὸ ρευστὸν εὐδίακριτος μίχῃ.
 Πέθω δὲ ἡ σύριγγας εὐπόρους ἔχει.
 Ὁ σφραντικῆς ὄχημα, ἡ βιοτρόφος
 Πνοῆς ἀγωγὸς ὧν φραγμάτων ἐκ πάθους.
 Ἀγνοῖ τὸ ζῶον, ὡς ὡ ἀγχοῖν.
 Ἡ ἡ περιπνέειν ἐκβάλλει τὸ σῶμα.
 Μιμνήσκῃ δὲ τὰς ὡ ἔρῳ θέσεις,
 Φωστῆρας ἀντέθεικτο ὀφθαλμοὺς δύο.
 Ὅπως ἔχοιμιν ἡ βολαῖς τῶν ὀμμάτων.
 Τὸν αἶρα πλήττοντες, ὡς οἱ τοξόται,
 Φῶς φωτὶ σύρειν, ὡς ἡ πῦρ ἐξ ἀνθράκων.
 Ἐκ τῶν ἡνω δὲ κεφαλῆς ἀκροσέγων,
 Νεύρων διατρέψασα σωλῆνες δίκην,
 Καὶ πνεῦμα φωτὸς ἐμβαλῶσα τῷ πόρῳ.
 Τοῖς μὲν χιτῶσι συγκαλύπτει ἡ κόρας,
 Ὡς ἡ τις οἶκοι συμφυλάττει παρθένος.
 Ὅπῃ δὲ μικρὰν ἐξαυοίγει τῷ πόρῳ.
 Ὅπως τὸ πνεῦμα ὀχετῶν διατρέχον.
 Μῆτι ζωῶθι, τῆς ὁδῶς πεφραγμένης.
 Καὶ πνευματῶς ἡ σκοτῶσι τὴν θεάν.
 Καὶ ἡ ἐπιχύσεις προσπλάσῃ ἡ ὕψι.
 Μὴ δ' αὖ ταράξῃ ἡ θολώτῃ τὰς κόρας.
 Ὁρμαῖς ἀπλήσοις ἐκχυθὼ πρὸς ἡ πλάτος.
 Ὡς ἐμεγαλύνθῃ τῶν σοφῶν σε κλισμάτων.
 Ἡ γνῶσις ἡ δύσφρασης, ἡ τοῖς ἀγράφοις
 Λόγῳ ἀπαγγέλλουσα τὸν θεὸν γνόφον.
 Καὶ νῦν ἐφῆται τῆς ζωώδους καρδίας,
 Διαδύχον εἶναι τὴν ῥοπὴν τῶν ὀμμάτων.
 Εἴπερ δι' αὐτῶν ἐμβαλῶσα τὰς ῥύπας.
 Πάλιν δι' αὐτῶν ἐκβάλλῃ τὰ δάκρυα.
 Τὰς ἐσόδους πλύνουσα ταῖς διζόδοις.

Εἰ τὰς λαβυρίνθους δὲ τῶν λόγων φράση.
 Ὁ τῶν ἀδελφῶν ὀπιῶν ζυγοστάτης.
 Καὶ πῶς ὁ νῆς σύνεσι πηλίνῃ βάρει.
 Καὶ πνεῦμα πηλῷ καρτερῇ συνημνῶν.
 Καὶ πῶς ὡ ὕλη τῇ αὐλίαν ἔχει.
 Εἰ μὴδὲ αὐτὸν ὕλικόν περιγράφει.
 Ἡ πῶς μέγιστον ὄμμα τῆς ψυχῆς ἔφυ.
 Καὶ τῶν ἀδελφῶν ὀπτικὸς ἔχει πόρους.
 Καὶ νῦν μὲν εἰς γῆν ταῖς ἐργασίαις μίχῃ.
 Νῦν δὲ πρὸς αὐτὸν ἄλλεται τὸν αἰθέρα.
 Καὶ πτηνὸς ἀρβῆς, ἡ τὸν ἥλιον φθάσας.
 Τὰς τῶν ἀνω τε ἡ κάτω ζητεῖ φύσεις.
 Καὶ ἡ μὲν ἀρκεί, ἡ δὲ συμμέτρως ἐλέ.
 Τῶν δὲ σοχασμοῖς ὠνοῖ ἡ ἐκόντας. (πρὸς)
 Καὶ τὴν ὁρεξίν μὴδαμὲν ζητᾷ θέλων.
 Εἴσεται μὲν τῆς ἀπάντων αἰτίας.
 Καὶ τὴν ἐκείνης γινώσκειν ἀθρήσας θέλει.
 Καὶ πολλὰ κάμνει, ἡ τὸν ἔσχατον πόλον.
 Δοκεῖ παρελθεῖν ἄλλ' ἐκὼ μύει μόνον.
 Εἰ ἡ διαυγὲς εὐπορήσει καρδίας.
 Ὅταν δὲ τέτῃς τὰς πολυπλόκους μίτας.
 Λύση σχολάζων, ἡ βαθύνῃ, ἡ φράση.
 Ὅπως ἀκρυπτὸς τῶν φρενῶν ὁδοστάτης.
 Ὁ ψυχοκλέπτης, ὁ φθορεὺς τῆς καρδίας.
 Ἡ τῆς σκότους ἔπαρσις, ὁ πρῶτος δρᾶκων.
 Εἴξασθαι ἔνδον ἡδονὰς παρεισάγει.
 Σπέρων λογισμὸς εἰς γονὴν ἀμαρτίας.
 Ἡ πῶς τυραννῇ ἡ μεταίρει τὴν φύσιν.
 Εἰς παρὰ φύσιν τῶν παθῶν κτηνωδίαν.
 Καὶ πτηνὰ μὲν δάκνυσσι ἡ κέφας φράσαι.
 Σῶς δὲ πόρνος, ἡ λύκος τὰς ἀρπάσαι.
 Σφῆκας δὲ πλήκτας, θυμικὰς δὲ παρδάλλει.

Ποῖα δὲ τὰς ἥρωας ἀθλίους κύνας,
 Σάινειν δοκῶντας, ἢ δάκνειν ἡταιγμένους.
 Οὔφιν δὲ πικρὸς ἐκτελεῖ τὰς βασκανίας,
 Τὸν ἰὸν ὠθεῖς τῇ κακῇ περιπλάσει.
 Θῆγει δὲ πικρὰ ἢ τὰ τῷ τύφῳ βέλη.
 Βλάπτει γὰρ αὐτὰ ψυχροκόμπῳ Φαρμά-
 Τιμῆς ἀτίμῳ, πτώσεως ἐπιηρμῆς. (κφ.)
 Οὔγχε ταπεινῷ, δυσκλεῖς ἀδοξίας,
 Θρήνην γελῶντι τὴν σκιάν τῃ παιγνίου.
 Εἰδωλολατρίαν δὲ τοῖς Φιλαργύροις,
 Τὴν ῥίζαν ἐντίθησι τῶν κακῶν ὅλων.
 Ἡ κῆρ κορεσθῆ μάλλον, ἐκ ἔχει κόρον.
 Ἀλλ' εἰς ὀρέξεις τήκεται ἢ φλεγμονάς,
 Τῇ πλησμονῇ διψῶσα, ἢ τῇ προσθέσει.
 Τὸν βρασμὸν ἐξάπτει τῆς χρυσῆς μέθης.
 Ἡ πῶς τοσῦτον ἢ πισῶν ἔχει κράτος.
 Ὡς μὴ μόνον τὸ σῶμα βαρβάρει δίκην,
 Ἀντιστρατεύειν πρὸς μάχην τῷ πνεύματος.
 Ἡ δὲ καὶ αὐτῆς ἀπτεται τῆς καρδίας,
 Καὶ δελαγωγῇ τὴν ἐλευθέραν φύσιν,
 Καὶ τὰς ὡς ἡμῖν αὐτοδεσπότας φρένας
 Ἐν αἰχμαλώτῳ συμφορᾷ περιτρέπει.
 Πέθει τε πολλὰ ἢ τὰ λοιπὰ συμπνέειν.
 Εἰλίσσεται γὰρ λοξοειδῶς, ὡς ὄφιν.
 Ἔστι δὲ δεινὸν ὧ φρονήσει θηρίον.
 Στιχοδρομεῖ δὲ τὴν κάτω φορὰν τρέχων.
 Κεχορημῶς γὰρ ὡς ποσὶ τῇ κοιλίᾳ.
 Λέχων δὲ τὸν χῶντοῖς λύκων ἰάχῃ ῥόποις,
 Καὶ γαστριμάργῳ τῶν παθῶν ὑπερξέσει.
 Κινεῖ τὸ συμπέραςμα τῆς ἀμαρτίας,
 Πρὸς ἣν ἕκαστος γεῦσιν ἡδέως τρέχει.
 Καὶ συγκεραυνῶς ἡδονῇ τὴν πικρίαν.

Μελικράτῳ φθάνει με δλητηρίῳ.
 Σύμβελος ἐχθρὸς, ἢ κατήγορος φίλος.
 Σφαγεὺς περσηνῆς, ἢ φονεὺς συνεργάτης.
 Πλανῶν ὁδηγὸς, εὐμνῆς ὁδοστάτης.
 Ἀσπονδος, εὐπρόσδεκτος, εὐπειθὲς δράκων.
 Θέλγει γὰρ ἡμᾶς, κηδυνὸς προκειμῶς.
 Πρόσωπα μορφοῖ, ζωγραφῇ διαπλάσεις.
 Τὸν νῦν ἐρευνᾷ, ψηλαφᾷ τὰς δακτύλους.
 Γέλωτα ποιῇ, συμβιβάζει τὸ εἶμα.
 Καὶ τῇ δοκῇσι δ' ἀφανῆς ἀμαρτίας,
 Ἐμπρακτον ὠδίνησε τὴν ἀμαρτίαν.

Οὐκ ἀγνοῶν γὰρ τῶν ἐκένε φασμάτων
 Τὸ δυσπαθεῖς φρόνημα, ἢ τῷτο πλέον
 Θλίβει με ἢ δάκνει με καρκίνου δίκην.
 Φεύγοντα ἢ πρᾶττοντα τὴν ἀμαρτίαν.
 Πλὴν τὸν γέροντα τῶτον ἀρήτῳ ὄφιν,
 Τὸ τῷ σκότῳ κάτ' ὀπτερον, ἢ θέα κρίσις
 Πρῆθικεν ἡμῖν, ἢ γε τὰς κατ' εἰκόνα
 Γραφώτας ἡμῖν μὴ χαράζομιν τύπους.
 Οὔπως ἔχωμιν αὐτὸν ἀντὶ παιγνίου.
 Παίζοντες εἰς δράκοντα, κῆρ χάνη μέγα.
 Πολλοὶ γὰρ αὐτῷ τὴν ἐπιηρμῆν φρένα,
 Καὶ τὴν ἀφυκτον ὡς μάχῃς αὐλίαν.
 Ὑλὴν ἔχοντες σαρκικῶν βαρηνμάτων.
 Καὶ τῇ γεῶδι συμπεφυρμένοι κένει,
 Ἡμβλυναν, ἀπέσρεψαν, ὥστερ ἀσπίδες
 Τὰ σαθρὰ πρὸς γῆν ἀντιπέμποντες βέλη.
 Εἰ ταῦτα πάντα πρὸς δάσκειν λάβοι.
 Καὶ τῶν δοκῶντων εὐτελῶν ἢ συντρέφων.
 Τὸν σφυσμὸν εὐρῶν, τὴν ἀλάνωσιν φράσοι.
 Ἡ ἢ προκόπτων θῆον ἔργανον λάβοι.
 Φωνῇ βιῶντος εἰς ἐρήμης καρδίας.

Η" τῇ πυράγῃ τὴν χερσὶν ἐγείσας .
 Λάβοι παρ' αὐτῆ τὴν λόγῃ τὸν ἀνθρακῆν .
 Η" τὸν πυραυγὴν δίφρον , ἢ τὸς ἐμφλόγους
 Ἰππῆας ἐλαύνων , θραυτῶν ὁδὸν δαίμοι .
 Ἰππεὺς δὲ δαχθῆ τῷ βίῳ μετάρσιος ,
 Τῆς σαρκὸς αὐτὸν μὴ κατασπώσης κάτω .
 Η" πῦρ κατὰξαι ἢ κρεμάσει τὴν δρόσον ,
 Ἐλκῶν , μεθέλκων , ἀντιβάλλων τὰς φύ-
 Φράζει δὲ πίσιν ἰῶν λεόντων ἰδὲ σόμα , (σῆς)
 Δρόσον δὲ δάξει τῆς καμίνης τὴν φλόγα .
 Η" ἢ πατάξει Νῆλον εἰς αἶμα τρέπων ,
 Πῆσαι δὲ λάμπειν ὡς ἔξω τὸν ἥλιον ,
 Σχίσκει δὲ τὴν ἄβυσσον εἰς τρίβον ζώην ,
 Στύλων δὲ δάξει νυκτὸς ἔμπειρον σέλας ,
 Ἀ'ρτες δὲ σίτῃ μὴ προκειμὼς πλάσει ,
 Λιμὸν δὲ θάλλει τῇ βροχῇ τῶν ὀνέων ,
 Πηγὰς δὲ πέτρῃ ἐκβαλεῖν ἀναγκάσει .
 Τένοι δὲ χεῖρας εἰς τροπὴν ἐναντίων ,
 Τῷ σκουροειδὲς συμβόλου τὴν ἐκείνα ,
 Ἰδοὶ δὲ πυρσῷ μὴ φλογισθῆσαν βάτην ,
 Τὰ κρυπτὰ τῷ μέλλοντος ἐκονίσματα .
 Τότε προκύψας , ὡς ὁ Μωσῆς , ἐμφέβως ,
 Καὶ καπνὸν εὐρὼν ὡς θυέλλη ἢ γνύφω ,
 Καὶ πρὸς τὸ νύγμα τῆς ὀπῆς ἀφίγμονος ,
 Μόλις τὰ κρυπτὰ τῶν ὀπισθίων μέρη
 Θεῷ σκεπήσει , ἢ πλεον μὴδὲ βλέπων ,
 Πλεον ποθήσει τὸν κεκρυμμένον πόθον .
 Ἀ'ργοὶ γὰρ εἰσι τῶν ἐρώντων οἱ πόθοι ,
 Εἰ συντόμως τύχῃσι τῷ ποθεμῶν .

Καὶ πᾶς ἐρευνῶν τῷ Θεῷ τὴν ἐπίαν ,
 Ο'σον θεωρεῖ , πρὸς τοσῶτον συμμύει .
 Εἰ γὰρ τις εἰς ἄβυσσον , ἀπλήτοις κόραις ,

Η" ἢ πυραυγὴν δίσκον ἡλίου βλέπων ,
 Ο'σον θεωρεῖ , τὰς κόρας ἀμβλύνεται .
 Ποῶς πανόπτης εὐτονήσει νῆς βλέπων .
 Τὸν τῷ κατ' ἡμᾶς ἡλίου φωτὸς πόρον ;
 Ἀ'λλ' ὡς παρὼν πόρρωθεν ἐδραῖον τάχει
 Ο' πᾶσι γνωστὸς ἢ δυσεύρετος μύων .
 Καὶ πᾶσι ληπτός , ἢ κρατῆσθαι μὴ θέλων
 Πᾶσι γὰρ ὦν ἀγνωστὸς , ἐγνωσθῆς ὅλοις
 Ἐξ ὧν ὡσεύγας , εἰς τὸ πάντας σε βλέπειν .
 Ο'σον γὰρ ὡς τοῖ μέγεθος τῆς ἐτίας ,
 Ἀ'καταλήπτους ἐξοχαῖς συνεσάλη ,
 Τοσῶτον ἡμῖν τὴν ὡσεύγαν βλέπειν
 Τὴν σὴν ἐφήκας , ἐκ ὡς ἀγγέλοις μόνον ,
 Οἷς τὰς πυραυγὰς ἐμφυτεύσας κτίσας
 Ὑπὲρ ἄλλον μουσικῶς ἀπεργάσῃ .
 Ἀ'λλ' εἰ τις ἡμᾶς ἐσιῶν ὑπερτέρῃ ,
 Λέληθε τάχους θραυτῶν , ἐν αἰθέρι ,
 Ἐν παντὶ κόσμῳ , τῷ τε νῦν ὀρωμῶν ,
 Καὶ τῷ πρὸ αὐτῆ , ἢ μετ' αὐτὸν εἰ θέλεις .
 Χωρεῖ γὰρ εἰς πῦρ , εἰς ὕδωρ , εἰς αἶρα .
 Εἰς γῆν , ὡς ἄσπερος , ὡς φυτοῖς , ὡς ὀνέοις
 Εἰς πᾶν τὸ νηκτὸν , εἰς τὸν ἔρποντα σόλον
 Εἰς πάντα χόρτον , εἰς τὸν ἀνθρώπον πλεον .
 Δι' ὃν τοσαῦτα ἢ μεθ' ὃν παρατρέχει .

Η' σὴ γὰρ ἀκτὶς μηδαμῶς χωρεμῶν ,
 Εἰς πάντα χωρεῖ , μηδαμῶς συνεμῶν .
 Οὐ τῶν μεγίστων ἔσα τεχνίτις μόνον ,
 Ο'μῶς δὲ πάντων ἀσχετῶς διδραμῶν .
 Ἰθύνον ἡμᾶς , ἐνθα τῆς κοσμεργίας
 Τῆς σῆς ἔνεστιν ἰσορῆν τὰς ἐμφάσεις .
 Τίς γὰρ θεωρῶν μῆλον ἢ βαφὴν ῥόδα
 Οὐκ εὐθὺς ἐγνωτῆς βαφῆς τὸν ἐρῶτα;

Ἡ ποῖος ἔς ὅσφρησιν ἐλθὼν βαλσάμῃ,
Οὐ σέ προεσέπνευσε βαλσάμῃ πλέον;

Τίς κέδρον ὕψος, ἢ πλατύνει ἕως κλάδους,
Καὶ πικρὸν ἀντίθισι τῷ ξύλῳ μύρον;

Τίς νάρδον εἴπει, ἢ μυρίζων τὴν πόαν,
Ἀρωματίζειν ἐκβιάζει τὸν εἶχυν;

Πόθω δὲ φοῖνιξ ἠν καταξήρεις τόποις,
Καρπὸς μελεργεῖ τῶν οἰκμῶν βοτρυῶν;

Τίς ἢ τὰ κίτρα ταῖς ἀκάνθαις ὀπλίσας,
Συνήψω αὐτοῖς αὐτοχάλκευτα ξίφη;

Τίς σπαρσανοῦ τὰ τέκνα τῶν φυτῶν ὅλων;
Καὶ τοῖς μὲν ἀντίθισιν δάσωδον βάσιν.

Οἷς ἐσὶν ἐκτὸς ἀσθῶν ἡ γυνότης,
Τοῖς δὲ προβάλλει ἐρρὸν ἔξωθεν δέρας.

Οἷς ἐσὶν αὐτὸς εὐπαθὴς ἡ χαινότης.
Τίς τῷ λέοντι θάρσος, ἢ τῇ δορκάδι.

Δρόμῳ οἰκῶν ἀντιφάρμακον φόβῳ;
Τίς ταυρὸν ἐκράτυνεν ὥστε ἐργάτην.

Ἀροτριᾶν μέλλοντα; τίς τῶν ὀρνέων
Τὴν γλῶτταν ἐσόμωσεν ὀργάνῳ δίκην;

Ὡς ἢ νομίζαν τὰς κωὰς μυθογράφες,
Εἶναι παρ' αὐτοῖς γνωστὴν ὁμιλίαν.

Πόθω δὲ ἢ γρυψὺς εὐσθινὸς λαβὼν κράτος,
Καὶ βῆν ἀνασπῶν ἐξ ἐτοιμῶν ἀρπάγων.

Καὶ πτηνὸς ἦρται, ἢ βαδίζει τετράπους;
Τίς τὰς καμήλας καίπερ ἔσας ὀργίλας.

Εἴπατε μητρὸς μὴ μιαινέσθαι γάμῳ;
Καὶ κτήνος ἔτω βράζον ἐς λάγνον πάθος.

Πρὸς τὴν ἀθεσμον μίξιν ἐγκρατὲς μύον,
Πέρσας ἐλέγχει τὰς θολῶντας τὸν βίον.

Ποῖος ὀρσμὸς ἐκμαθὼν Ἱπποκράτης,
Τετρωμένος δίκταμον ἐμφαγὼν τράγος.

Τὸν ἰὸν εὐθὺς τῶν βελῶν ἀποπτύει;

Ποῖος Γαληνὸς ἱεράκων τὴν νόσον

Ὅτῳ καθάρει πικροφύλλων θριδάκων,
Ἀ'χλὺν δι' αὐτῶν ὀπτικὴν ἀποξέων;

Καὶ πάρδαλις μὲν λύθρον αἰγὸς ἀγρίῃ
Πίνει νοσῶσα, ἢ καθάρει τὴν νόσον.

Υἱοῖς δὲ φύλλοις ἐκ δρυὸς καθαροῖς,
Χυμὸς καμήλας ἐξεμῇ κεκαυμῶς.

Χλωρὰν δὲ τὴν ἄγρωσιν ἡ φάγει κύων,
Χολῆς μελαίνης ἐξερεύγεται πάθος.

Λύκοι δὲ τὴν γῆν, οἱ λαγοὶ δὲ κανθάρες,
Λέων πιθήκας, οἱ δὲ κύκνοι βατράχους.

Τράγοι δὲ τὴν ἀπεπτον ἀσκαμμωνίαν
Δειπνῶντες, ἐκπτύουσι τὴν ἀπεψίαν.

Ἀσκληπιὺ δὲ τῷ νόθῳ Θεῷ δίχα,
Τρώων πελαργὸς, ἐνοσῆσι, τὰς ὄφεις.

Πόθω καλῶς λεψὺ πυρσὸν ἐμφυτον πνέων,
Ἐκ ρίνος ἐμφύσημα πυρφορεμῶν.

Κάτω τὸ ρεῦμα τῆς πυρᾶς ἀντιτρέφει,
Πόρρω δὲ πέμπει τὴν φορὰν, ὡς τοξότης.

Αἰτναίαν ὥς περ ἢ κατάρρυτον φλόγα,
Δίχην κεραυνὸς πυρσοβολῶν ἀτμίδα.

Εἰ μὴ δὲ θεσμὸν ἔχει συγκεκυφῶναι,
Καὶ τῆς φλογὸς τὸ γράσμα συσκινῶν κάτω.

Τὴν γῆν βαρύνει ἔχων ἂν τοῖς λειψάνοις.
Πόθω δὲ τὰ πρῶχοντα τῶν ζώων γαῖη.

Ἐκ τῶν δοκάντων μετρίων φαιλίζεται;
Καὶ πᾶς μὲν ἵππος σιρομάσιγα τρέμει.

Οἱ τρώ δὲ φεύγει ταυρὸς ἐπτοημένος.
Φοβᾷ δὲ τὸν λέοντα τυπτηθεὶς κύων.

Ἡ μᾶς δὲ κύνωψ εὐτελὴς διατρέφει,
Δάκνων, προσκυλῶν, ἐξυπνίζων πολλάκις.

Καὶ τῶν ἐλεφάντων ἐκφοβῶσι τὸ κράτος,
Τὰ μικρὰ βρυσσίζοντα τῶν χοίρων βρέφη.

Καὶ μικρὸς ὕλλος ὑδροχέρσῳ θηρίῳ
Φθορὰν ἐφιστᾷ τῇ τομῇ τῶν ἡπιάτων.
Λάθρα γὰρ αὐτῷ προσβαλὼν κεκηνότι.
Διατρέχει τὰ σπλάγχνα σωλῆνες δίκην,
Τεμνὼν δὲ κρυπτὴν ἐξ ὀπισθίης θύραν
Φονεὺς θαυρὰς εἶχεται σεσωσμένος.

Ἄλλη δέ τις πέφυκεν ὀνέε φύσις,
Ἡ τὲς ὀδόντας βόσκειται τῷ θηρίῳ.
Καὶ τοῖς περιττοῖς ἐσιᾶται λειψάνοις.
Στοργὴν δὲ θαυνοῦσα γυναιὶ φίλῃ.
Καὶ τῆς τραπέζης τὴν τροφὴν αἰδεμένη.
Ὅταν τὸν ὕλλον γεινῶντα προσβλέπῃ,
Κράζει, πτερύεται, τοῖς ποσὶ περιτρέχει,
Κνήθει δὲ τοῖς ὕνοξι, ἢ πρὸ τῆς φόνος,
Κήρυξ ὀλεθρὸς γίνεται ζωηφόρος.
Καὶ τῶν τραπέζων ἐξελέγχει τὰς φίλας,
Μὴ συμμαχῶντας εἰς ἀνάγκην τοῖς φίλοις.
Ἐχρῆν γὰρ, οἶμαι, γὰρ ὃ ὀγκώτε φύσις,
Ἐκ τῶν ἀμυδρῶν συμμαχεῖσθαι σωματάων.
Ὡς μή τις αὐτῶν τὰς ἐπάρσεις προσβλέ-
πάθοι, λεληθὺς δυσσεβὲς ὑποψίας· (πῶν,
Ὅ ἢ πέπονθον ἢ κατ' Αἴγυπτον μέθῃ,
Οὐ τοῖς μεγίστοις ἡπατημῶν μόνον,
Ἀλλ' ἄχρι φαύλων ἐρπετῶν ἢ θηρίων,
Τῆς δυσσεβείας ἐκπιῶσα τὸν σάλον.
Θῆς ἢ μαθητεύσαντες Ἑβραῖοι πάλοι,
Τὸν αὐτὸν ἐξήλωσαν ὡς κακοῖς βίον,
Καὶ μέχρι μῆας, ἐκθεῖντες τὴν κτίσιν.

Τίς ἢ γὰρ κήτη τῆς θαλάσσης τὲς λόφους,
Ἐν ταῖς ἐρήμοις τῆς αἰβύσσου συλλέγει;

Μήπως ἐπεισφρόσαντα ταῖς λεωφόροις
Ὀδοσάτησιν ἢ ταράξει τὰ σκάφη.

Καί τις τὸν ἰχθὺν τὸν βραχὺν τὸν ναυκράτη
Ποῖε τρεχαστῶν ὀλκᾶδων ἀντιτάτην,
Καὶ πλωτῶν εὐόλισθον ἀνταίρει εἶλον,
Καὶ ταῖς πνεύσαις ἀντιτάττεται βίαις.
Πτέρυξ γὰρ αὐτὸν πρὸς τὰ τῶ πέρνε μέσῃ,
Κυκλοῖ περιπτύξασα κυμβάλε δίκην.
Ἦν ταῖς θεύταις ἀντερείδων ὀλκᾶσιν,
Ἰστᾷ τὸ πνεῦμα, ἢ τὸ ρεῦμα, καὶ τρέχει.
Καὶ κυρτὸν ἀφρὸν ἀντεπικλᾷ τῷ σάλῳ,
Ἔως μάχαιραις ἢ ξυροῖς τεθνηγμῶσι.
Τέμῃ τὸν ἰχθὺν τεχνικὸς θυθοδρόμος,
Αἰσὶ τε τέττον ἐμβαλὼν ἐξικμάσσει.
Καὶ γίνεται κλεῖς μηρικῶν σπαρασμάτων,
Ὅτε σφαδάζει ἢ προσηθῆσαι θέλει,
Καὶ τοῖς ὀλίστοις ἐκτραγῆναι τὸ βρέφος.
Πόθον δὲ διτλὲς, ὥς περ ἡ ἱρυγῶν, γάμψας,
Τῷ πορφυρείωνος ἢ φύσις βδελύττεται,
Ὅς ἢ παρ' ἡμῶν εἰ σκοπήσῃ μαχλάδα,
Λιμῇ τὸ σῶμα τήκεται τεθλιμμένος.
Θέλων δὲ πόρνης μηδὲ τὴν θέαν βλέπειν
Λάλω σιωπῇ σάφρονίξει τὸν βίον.

Τίς τεκνοποιεῖν δεικνύει τὴν ἔγχελυν,
Ἀμνηστὸν ἔσαν ἢ σπορᾶς ἀλλοτρίαν.
Ἡ δὲ τῶν ἐκυτῆς ἀντιπλεύραν ξυσμάτων,
Τὰ τμήματα σπέρσας πετραῖαις πάγοι.
Φύει τὰ τέκνα τῇ κοῦσῃ τῇ ζωῇ,
Καὶ πλευρομήτωρ γίνεται θαλαττρία.
Καὶ μὴ λαλῶσα δογματίζει τῇ φύσει,
Ὡς ἐδὼν ἐξήμαρτε Μωσῆς, εἰ λέγοι.

Πλευρὰν γενέσθαι τῷ βίου λοχεύτριαν.

ὁ συγχύσεις γὰρ ἐγκαλῆν ἀσυμφορές,
 ὡς συντελεσθῇ τῶν ἀμηχάνων θέμις.
 μνηστὴρ δὲ μᾶλλον αὐτὸν, ἢ νίκη
 καὶ τῶν παρὰ φύσιν ὑμικρυγῇ τὴν φύσιν.
 αὐτὸ ποιεῖ δόγμα τῆς ἐξουσίας,
 ὅς ὅλος ὢν ἐνυλον ἐκτίζει φύσιν,
 καὶ τρεπτὸς ἐκ ὧν τρεπτὸν ἐκποιεῖ βίον.
 Τίς ὠιδιδύσκει τὴν χελώνην ἀεράκω;
 καὶ τὴν ταπεινόςωμον ἐξεγασμώην
 δέκνυσιν ὥτ' οἰκίας φορεμένην;
 Τίς ἐμψυτεύσας τῷ δλαυγῇ λαμπύρῳ
 σπινθῆρα λευκὸν, ἐρπετὸν ποιεῖ σέλας;
 τὸν αὐτὸν ἐρπειν ἢ πτερεῖσθαι θεσπίσας;
 Ποίαις δὲ πηγαῖς, ἢ βυθοῖς κεκευμμέναις,
 δροῖα σαλαμάνδρα τὰς καμίνους αἰθάλην;
 Τίς ὠτέθηκε τοῖς πυρεχγόνοις φρονίας,
 διάκρισίν τε τῷ μαθεῖν τὸ συμφέρον;
 ἐκ τῆς ῥοπῆς γὰρ τῷ πυρὸς παρηγμῶναι,
 περιτρέχουσιν, ὥς νεοττοί, τὴν φλόγα
 θηλὴν ἔχοντες, ἢ τροφὴν τὴν λαμπάδα,
 καὶ τὴν ἑαυτῶν πυρφόρον μαευτερίαν
 ἀπὸ ποθοῦς ἢ τὸ παμφάγον εἶμα
 μόνον παρ' αὐτοῖς γίνεται ζωοτρέφον.
 Τίς τεκνοποιὸς δεικνύει τὰς κανθάρας,
 τῶν πρὸς τὸ γίγτειν ἔχ' ὑπέντων ὀργάνων;
 οἱ συλλέγοντες κόπρον ἡμελημένην,
 σφαιρῶσιν αὐτὴν ἐσβαλόντες ἡλίῳ,
 ὥς πυρωθεὶς τῶν κυλίνδρων ὁ σφόδρος,
 ἐγκυμῶνῃσιν τὴν σπορὰν τῇ κοπρίᾳ,
 οὕτω τὸ λοιπὸν ἐξ ἀμήτορος τόκου,
 γονὴν νεοργήσασιν ὠδίνος ζώην.
 Ἄπειρε παρελθόντων ὁ θρασυὲς μυθεγράφος·

τῷ πορφυρεῷ γλῶσσα μὲν τεθηγμένη,
 γνώμης δὲ φύσις ἀσατῆν ἐδισμένη.
 Μύθοις ἐπεσκίρτησεν ἡπατημένοις,
 λαμῶνας εὐρών, ἢ θερίζων τὰς βάτεις.
 Ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ταῦτα μᾶλλον θαυμάσαι,
 καὶ παγκρατὲς τὸ θεῖον ὑμῆσαι κράτος.
 Πῶς ἢ οὐ αὐτῶν ἔρχεται τῶν ἐσχατῶν;
 καὶ μὴ θεῶν μίμημα τολμῆσαι λέγειν,
 τὰς κοπερομόχθας ἢ δυσώδεις κανθάρας,
 ἐφ' οἷς δοκῶσιν ἐκ ποδῶν ἀντιστρέφειν,
 τὴν σφαιροειδῆ κόπρον ἀντισυτρέφειν.
 καὶ πράγμα ποιεῖν τῶν ἀντικυλισμάτων,
 καὶ σχηματίζεσθαι ἑρπύλην ἐκ κοπρίας.
 Ὡς νῦν ἀμυδρὸς, ὡς θρασύνομος βία.
 Εἰ τῷ θεῷ μὲν ἔτι ὠφεσθήκει πόλος,
 τῷ κανθάρῳ δὲ γίνεται κατ' ἡμέραν.
 Τίς ἀσπέρῳ τὰς γῦπας ἐξάγει τόκῳ,
 φυλῆς παρ' αὐτοῖς ἔχ' ὑπέσσης ἀρρῆνος,
 σκιάν προδεικνύς γνωσεῖκῃς ἀφθευγξίας;
 οἷον γάλακτος ἐμφραγέωντων τῶν πόρων.
 Μόνοι γὰρ ἐκβλύζουσιν ὀρνίθων γάλα.
 τὸν μηρὸν ἐκτέμνοντες ἡματωμένοις
 γάλακτος ὀλκῶς ζωπυρῶσι τὰ βρέφη.
 καὶ μοι δοκεῖ τὸν γῦπα σεμνύναι πλεον,
 τῇ συμπαθείᾳ τῆς γονῆς τετμημένον.
 Ἡ τὸν μέγιστον ἐς ἀσέλγαν Δία,
 τμηθέντα μηρὸν ἐς γονὴν ὀλεθρίαν.
 Τίς πελεκάνων ἀντὶ λόγχης τὸ εἶμα,
 ξένοις δλωργάνωσεν μακροκνιτοῖς,
 καὶ χάσμα τέτοις ἐξανοίγει παμφάγον
 πρὸς τὰς ἀπλήγεις ἀρπαγὰς τῶν ἰχθύων;
 Ποία δὲ δεινότητι τὰς κόγχας, ὅταν

Σ

Ἐν τοῖς ἑαυτῶν συσταλῶσιν ὀφρέουσιν,
 Τέχνη δ' αὖτε λλοσιν ἠκριβωμένη;
 Συνημμένας γὰρ τὰς πλὺχας τῶν ὀφράκων,
 Ἀμυχάνως ἔχοντες ἐς λύσιν φέρειν,
 Χαλῶσιν αὐτὰς ἐς τὸ πῦρ τῶν ὠτέρων,
 Λύσιν δὲ πᾶτ' αὖτε τῶν πτυχῶν ἡ ἐφρότης,
 Τῇ θερμότητι τῶν ἔσω χαυνωμένη.
 Θ' αὖτον δὲ τὰς πρὶν ἐξεμύντες συνδέσεις,
 Γυμνῇ δ' ἀπατάσσει τὰς σάρκας μάχη,
 Τὴν ὀφρακῶδη μὴ φρεσῆσας ἀσπίδα.
 Τίς τὸν μεγιστόφωνον ἔνδον τῆς εἵγης,
 Ἐ' πικρῶν ὄρεων ὠρολαγῆν εὐφρόνην.
 Καὶ μὴ παρόντα προβλέπειν τὸν ἥλιον,
 Καὶ τὰς ὠπνὺς ἐξυπνίζειν ἐργάτας;
 Θεὸς δὲ ποῖος τῶν Ὀμήρε' πλασματῶν
 Γῆρας ξέει φοῖνικας ἐκπυρεσμένα,
 Λυτρεῖ δὲ τὸν γέροντα τεφρώσας τάφῳ,
 Ζῶντα προβάλλει τῇ τάφῳ τὰ λείψανα;
 Ἑλληνικοῖς Ἑλλήνες ἔξαντες λόγοις,
 Πέσθητε λοιπὸν τὴν ἀνάστασιν σέβειν.
 Τίς μαντικὰς δίδωσι τοῖς πτηνοῖς ὄρεας;
 Μαντεύεται γὰρ ὑπὲρ τὴν αἰθερίαν
 Τῆς μακρογῆρας τῆς κορώνης τὸ εἶμα.
 Πρὸ τῆς δὲ πνεῦσαι, τὰς πνοὰς προδεικνύει
 Αἴθρη κολπώσασα τὸ πτηνὸν νέφος.
 Ἰβίς δὲ ποῖων εὐπορεῖ διδασκάλων,
 Καὶ τῇ Γαλήνῃ δέκνυται σοφωτέρα;
 Τῆς γὰρ κάτωθεν ἐμφορηγῆσθαι ἐξόδου,
 Ἀμυχάνως πῶς ἀνοίξει τὴν θύραν,
 Τὸν μακρὸν ἐκτένασσα λοῦξος αὐχένα,
 Σίφωνα γοργῶν τεκτονεύει τὸ εἶμα,
 Καὶ χυλὸν αἰλμης ἐμβαλῶσα τοῖς ἔσω,

Τὰ ξηρὰ ρευστοῖς ἐξεφύρτωσεν βάρη.
 Τίς ἀσπέρῳ τὰς γῦπας ἐξάγει τόκῳ,
 Φυλῆς παρ' αὐτοῖς ἐχ' ὑπέρσης ἄρρωνος;
 Οἱ τὴν καθ' ἡμᾶς πυρφορεῖσιν παρθένο,
 Δεικνύντες αὐτὴν ὡς ἐφικτὸν ὀρνέω.
 Ἐ' θεὸς γὰρ οἶμαι τῇ τοσούτῃ θαύματος
 Ἐ' χεῖν ἀμυδρὰς ἐμφάσεις ἢ τὴν φύσιν,
 Ὡς μήτε δόξη καυνοταμῆσθαι τόκῳ,
 Μήτε πρὸς ἄκρον ἰσορεῖν τὰ τῇ τόκῳ.
 Οὐ γὰρ μένουσιν ὡς ἐκένῃ παρθένο.
 Ὅταν τὸ τεχθῶν ἐς δ' ἐξόδον δράμῃ,
 Ρ' ἤξη τὰ κλεῖθρα ἢ παρέλθῃ τὰς θύρας,
 Εἰ δ' αὖ γε ἢ τίκτωσιν ὀρνίθων γένῃ,
 Ἐγκυμονῶντα τῇ φορῇ τῷ πνεύματος.
 Πῶς ἐχ' ἢ μᾶλλον ἢ τεκῶσα παρθένο,
 Τὸ πῖσιν ἐξεί τῆς γονῆς τῆς ἀσπέρου,
 Ἐκ ζωοποιῶν πνεύματος πληρεμένη;
 Ποῖος δὲ Φοῖβος μαντικώτατος τρίπυ,
 Τὸν μὲν διδάσκει τὸν τυφλόν, τὸν παρ
 Φάγον.
 Ἐν λαβυρίθοις ὄντα τῶν δευγμάτων,
 Φράττειν πρὸ καιρῷ τῆς φορᾶς τῶν πνευ
 Τὰς ἀντιλόξους τῶν ὀπῶν διεξόδους, ἡμᾶς
 Ἀλλας δὲ ποῖον ἀντισυνδέτες, ἔπου,
 Τὸ χῶμα τῆς γῆς τὰς πνοὰς ἀποκρύβει.
 Ποῖος δὲ Νηρεὺς τοῖς ἐχίνοις ἐνθάλει
 Προβλεπτικὰς δίδωσιν ὑβυθῶ κόρας,
 Ὅπως φυγόντες πρὸ ζάλης, τὰ τῆς ζάλης
 Εἰς τὴν γαλήνῃ προσρυῶσι τῶν λίθων;
 Τίς τὴν μέλιτ' αὖτε τὴν σοφὴν, τὴν ἐργάτιν
 Γεωμετρῆν ἔπεισε, ἢ τριωρόφους
 Οἴκους ἐγείρειν ἐξαγώνων κτισμάτων.

Ποίειν δὲ τὰς σύριγγας ἐκ ἐπ' ὀρθίας.
 ῥαμμῆς σφουδύονταν, ἀλλ' ἐγκαρσίαν.
 Μήπως ὀλισθήσωσιν οἱ κάτω πόδες
 ἐκ τῶν ἀνωθεν φορτικῶν βαρημάτων.
 εἶναι δὲ μᾶλλον τὰς παραλλήλους θέσεις,
 τῶν ἀντιλόξων κτισμάτων ἐρέσματα.
 Ὡς ἢ τὸν οἶκον ἐξάναι βεβηκότα.
 Καὶ μηδὲν ὑγρὸν ἐκπεσεῖν τῆς ἱκμάδος.
 Γεωμετρῶν ὠτεῦθ' Εὐκλείδῃ σκόπει.
 Καὶ σχῆμα μηδὲν γραμμικὸν περιζέσης.
 Μήπως κέντρον τῆς σοφῆς διδασκάλης
 Πλήξῃ μελίτης, ἢ μαθεῖν ἀναγκάσῃ.
 Τίς τὰς ἀράχνας λεπτοδακτύλους πλάσας,
 Νήθειν διδάσκει, ἢ πρὸς ἔργα τὰς μίτες
 Ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ὠτέρων ἀναπτύειν;
 Ποία δὲ τέχνη γραμμικὴ πρὸς τὰς βάσεις
 Βάλλουσιν ἀρχὰς, ἢ προτάενσι δέσεις.
 Μέσῳ δὲ κέντρῳ τὰς ἐπάρσεις τῶν μίτων
 Κύκλος ἀπαρτίζουσι ἡκριβωμένους.
 Καὶ τῇ μεταξὺ τῶν κῶν διασάσει,
 Στύλους ὑφαρμόζουσιν ἀντισυνθέτους.
 Ὅπως τὸ μηχανήμα τῆς λεπτεργίας
 Ὡς ἐξ ἀράχνης συντεθεὲν μὴ συμπίσῃ,
 Ὡς διτλὸν ἔργον ἐξ ἐνὸς ποιῇ μίτου,
 Λίνα πρὸς ἄγρην, ἢ πρὸς οἴκησιν ζέγῃ.
 Ὅν ὠτρεπέσθω πᾶς τις ἀφρόνως λέγων
 Ὑλὴν ἀναρχον· εἰ γὰρ ὕλῃν ἐκ ἔχων
 Σκώληξ ὑφαίνει, τὴν μὲν ὕλῃν δευτέραν,
 Πρωτοχρόνος δὲ τὰς ἀράχνας λεκτέον,
 Ὡς τῶν οὐλῶν ἀρχιτέκτονας μίτων.
 Κύκλον δὲ ποῖος ἐξεπαίδευσεν τρόπος
 Εἰς αὐραν ἐλθὲν μεσικῆς εὐρυθμίας;

Ὡς τὴν πτερωτὴν ἐκπλώσας πυκτίδα,
 Τερπνὴν ξυνοργεῖ ταῖς πικραῖς μελωδίαν.
 Καὶ τῆτον οἶδα θαυμάσαι πολλῶ πλεον.
 Ἡ γ' Ὀρφέα κρέοντα μυθώδῃ λίραν.
 Ποῖα δὲ κῶνων εὐπορήσας ὀργάνη,
 Φωνὴν ἔχει σάλπιγξ; ἢ ποῖα λόγῳ
 Ἐν σμικρότητι συντεθεὶς ἀμηχάνῳ.
 Μόρφωσιν ἴσχει, ἢ πτερόμικτος φέρει,
 Στόμα, τράχηλον, ὄμμα, κοιλίαν, πόδας.
 Καὶ τὰς ἀδῆλας τῶν ἔσω διαπλάσεις,
 Ἀς ἐκ ἀφῆκε ψηλαφᾶν ἢ λεπτότης;
 Οὐ γὰρ τοσῶτον τῶν μεγίστων ἢ φύσις,
 Ὅσον τὰ μικρὰ ταῦτα τῶν ἀμηχάνων,
 Τὴν πανσθενὴ δέκνυσι μηχανουργίαν.
 Πρόβλεθε μύρμηξ σιτοκλέπτης, ἐργάτης,
 Τὴν κόκκον ἡμίμητον ἐγκλήων κάτω,
 Μήπως νοτισθῇ ἢ σαπῇ ταῖς ἱκμάσι,
 Καὶ φθαρτικὴν κάτωθεν ἀνθήσῃ χλόην.
 Ὅταν δὲ πυκναὶ τῶν νεφῶν αἱ συγχύσεις
 Τοῖς ἐργομόχοις ἀντιπνεύσωσι πόνους.
 Πέθῃ σε μάντιν τῷ Ζαμόλξειδος πλεον.
 Ἐκαστος οἶδεν εὐσυνόπτως ἀγρότης;
 Ὅτε προδεικνύς αἰθερίαν πεπηγυμένην,
 Τὸν σίτον ἀπλαῖ, ἐκ οὐγροῦ πυθμένος,
 Εἰς ἄξυλον πῦρ, εἰς τὸν ἥλιον φέρων,
 Ὅπως πυρῶθεις ταῖς βολαῖς ταῖς ἐμφλόροις,
 Ὡς ἄρτος ὅπτος εὐρεθῇ πεφρυγμένος.
 Οὐ γὰρ τοσαύτης ἦν ὁ μύρμηξ φροντίδος,
 Ὡς ῥυθμὸν εὐρεῖν γνωσικῆς προβλεψίας,
 Εἰ μή τις ἦν πρόνοια μὴ φρονεῖν μέγα
 Τὰς τῶν ὠν ἄστροις αἰτιῶν ζυγασάτας.
 Ἀλλ' ὥς τε ἢ μύρμηκα θαυμάζει, ὅπως

Χειμῶνα δηλοῖ ἢ προμηνύει θέρους.

Τίς πικρίλην δίδωσι τοῖς ὡς φύσιν,
Μικροῖς δὲ τὰ σοιχέα δεικνύει τύποις.
Τὸ λεπτὸν αὐτοῖς ἐμβλαῶν ὡς ἄερα,
Τὸ ξανθὸν ὡς πῦρ, ἢ τὸ λευκὸν ὡς ὕδωρ.
Τὸ σκληρὸν ὡς γῆν ἀπογαῖϊ γὰρ φύσις
Ἐξῶθεν αὐτὸ, γῆς μεσοκλήρε δίκην,
Ὡς μήτε τὸς ἔξωθεν ἐκλύσαι τόνους,
Μηδ' αὖ γε τὰς ἔσωθεν ἀμβλῦναι πόρους.
Ἐσὼ γὰρ αὐτοῖς ἀντὶ μήτρας ἢ σπόρου,
Στιγμὴ τις ἐμπέφυκεν ἡματωμῶν,
Δι' ἧς ἐκῆσε σωματὶ τὰ ποικίλα,
Εἰς σάκας, εἰς ὕωσιν, εἰς πτερῶν χύσιν.

Ὡς πῶς ἰδὼν τις τὸν τῶν μὴ θαυμάσει
Τὸν χρυσὸν ὡς σάπφειρον ἐμπεπλεγμένον,
Καὶ τὴν πτερωτὴν οὐ σμαράγδω πορφύραν,
Τὰς πολυμόρφους συνθέσεις τῶν χρωμάτων.
Ὅλας ἀσυγχύτους ἢ μεμιγμῶνας;

Τίς ἐκτρατεύει παγκοσμίην τὴν ἀκρίδα;
Ἐθνος πτερωτὸν εἰς φθορὰν Αἰγυπτίων,
Βέλος νεφῶδες ἐξ ἀδελῆς τοξότης,
Λόγχην ἐτοιμὴν, αὐτοκίνητον δόρυ,
Πυκνὴν φάλαγγα, μυριόσομον ξίφος,
Πηδητικὴν ἑπαλξιν ἀσάτε μάχης.
Οὐχ ἔσται γὰρ, ἀλλὰ πλήττει, ἢ τρέχει,
Ἐρπυσσάσαί πορθεῖ, ἢ κλονεῖ πτερυμῶν,
Δοκεῖ δὲ φεύγειν ἢ παλίνδρομος μοίει,
Φθάρει πρὸ καιρῶ, ἢ θερίζει πρὸ χρόνου,
Τήκει τὰ δῶδρα, ἢ μαράννει τὴν πόαν,
Ὡς μὴν ἀμέλγει τῶν ὀπῶν τὴν ἱκμάδα,
Τρυγᾷ τὰ φύλλα, τὴν ἰεύγην δὲ ἐσοκείλει.
Καὶ συλλέγει τὰ κῶλλα, ἢ τένει πάλιν,

Ὡς περ τὰ νεῦρα τῶν βελῶν οἱ τοξόται.
Καὶ τραυματοῖ τὸ σῶμα τῶν ὠαντίων,
Τοῖς ἀντιλόχοις τῶν σκελῶν ἀκοντίοις.
Καὶ μή τις ἡμᾶς κομπορρήμων Φαυλίστοι,
Ὡς πρὸς τὰ μικρά, ἢ σχεδὸν τετμημένα,
Κινῶντας ἐκτὶ τῶ λόγῳ τὸν ἄξονα.

Εἰ γὰρ τις οἶκον ὠραιτμῶν βλέπων
Μορφᾶς ἀπαεράπτοντα κεχρυσωμῶνας,
Ἡρμοσμένον δὲ ἢ σιδήρεον ἢ ξύλοισι,
Καὶ τῇ πονηρῇ συμπλοκῇ τῶν ὀστέων,
Σὺν τοῖς μεγέθεισι ἢ τὰ μικρὰ θαυμάσει,
Στέργων ἅπαντα, ἢ κροτῶν τὸν ἐργάτην.

Πῶς ἐχὶ μᾶλλον τῇ πανεργάτῃ λέβητι,
Μύρμηκα ἢ κῶνωπα ἢ τὴν ἀκρίδα,
Τὰ πάντα θαυμάσειεν ἔργα σὺν φόβῳ;
Πῶς ἡ χαμερπὴς ἢ τοσαύτη σμικρότης
Τυχὲν τοσαύτης ἡξιώθη φροντίδος,
Ὡς ἢ φρόνησιν ἐντεθῆναι ἢ κράτος,
Γσχῆν, ταπεινὴ ἢ σιωπῇ διαπλάσαι;
Καὶ πῶς τὸ φρικτὸν ἔχ' ὑπεράλλη κράτος
Ἐρσοις τοσαύτοις προσβαλεῖν λεπτεργίαν;

Πόθω ταῶς πρέεισιν ὠρεῶς πάλιν,
Ὅστις δαυγῆς ἢ κατὰ σέρας φύτει.
Τὴν πορφύραν πτερωτὸς ἡμφιεσμένος.
Ἐξ ἧς ἀλαζὼν ἢ τυφώδης τὴν θέαν,
Μόνος δαίτην τῶν ἀπάντων ὀρνίθων.
Ἡ γ' ἐξ ἀμόχθων συμπλακῆσα πλα-
σματων.

Πολλὴν χύσιν ἔμειξεν αὐτῷ χρωμάτων.
Ποῖος δὲ ἢ σκώληκα Σηρικῶν νόμος.
Πείθει τὰ λαμπρόκλωσα νήματα πλέκων,
Ἀ τῇ βαφῇ χρωσθῶντα τῆς ἀλευργίδος.

Χαυνοὶ τὸν ὄγκον τῶν κρατῶν ἐμφρόνας·
 Μήμη γὰρ αὐτὸς εὐλαβῶς ὑποτρέχει·
 Ὅτι πρὸ αὐτῶν τῆς σοφῆς ἢ λαμπρότης·
 Σκώληκος ἦν ἔνδυμα, ἢ φθαρτὴ σκέπη·
 Ὅς τῇ καθ' ἡμᾶς μαρτυρῶν ἀναστήσει·
 Θιῆσκει μὲν ἔνδον τῶν ἑαυτοῦ μιμημάτων·
 Τὸν αὐτὸν εἶκεν ἢ ταφὴν δεδεγμένος·
 Σχεδὸν δὲ παντὸς τῷ κατ' αὐτὸν σαρκί·
 Σαπίτης ἢ ρυτίτης ἢ τετηγμένος·
 Χρόνος καλῶντος ἐκ φθορᾶς ὑποτρέφει·
 Καὶ τὴν πάλαι μόρφωσιν ἀρρήτως φύει·
 Εἰν τῷ περιτλίσαντι μικρῷ λειψάνῳ·
 Πρὸς τὴν ἀπ' ἀρχῆς σωμαζόμενος πλάσιν·
 Κατηγορεῖ δὲ πυκνὰ τῶν πλανημύων·
 Καὶ ζῶν ἐλέγχει τὴν πικρὰν ἀπιστίαν·
 Εἰ μὴδὲ τοῖς σκώληξιν ὡς διδασκάλους·
 Πεισθῆσα λοιπὸν τὴν ἀνάστασιν σέβει·
 Πείθεται γὰρ ἂν τύχῃσι συγγνώμης λόγῳ·
 Οἱ τοῖς ἑαυτῶν ψηλαφῶντες δακτύλοις
 Σκώληκα νεκρὸν ἐκ ταφῆς ὁδοιπόρον·
 Βλέποντες ἢ μύοντες εἰς ἀβλεψίαν·
 Τὴν πίσιν ἀντέστρεψαν εἰς ἀπιστίαν·

Πόθεν χειλιδὼν ἐξ ὁρμᾶτε θείας·
 Τρίημερος πρόεισιν ὁρματευμένη·
 Πῶς περιτρήσασα ταῖς κόραις μίαν·
 Ἦν ἐκ ἀκέραιος χειλιδόνιον λέγειν·
 Κριταὶ παλαιῶν δογμάτων ἐθέσπισαν·
 Τὴν ἄξιαν λαβῆσαν ἐκ τῶν πραγμάτων·
 Καὶ τῷ θέρει μὲν ὡς λύρα ρυθμίζεται·
 Ὅταν δὲ χειμῶν ἐσβάλλῃ, συσέλλεται·
 Καὶ δῶδρον εὐρεῖν εἰκίαν τεχνάζεται·
 Καὶ σπαργανῶται συντεθεῖσα τῷ ἔϋλῳ·

Καὶ τὴν πτερωτὴν ἐκδιδύσκειται σκέπην·
 Αὖθις δὲ ταύτην ἀμφιδύνουται νέαν·
 Ὡς οἶα νεκρὸς ἐκ ταφῆς ἀνηγμένη·
 Ἐὰρ γὰρ αὐτῇ τὴν ἀνάστασιν φέρει·
 Καὶ πολλὰ κράζει, ἢ λαλεῖ καθ' ἡμέραν·
 Εἴπερ τίς ἐστι ἢ παρ' ὀνέοις λόγος·
 Ἀνθρώπου τιμᾷ τὴν ἀνάστασιν μάθε·
 Λάλλον θεωρῶν ἐκ ταφῆς χειλιδόνα·

Τίς τὸν σπαρῶντα σίτον ἐκ τῶν ἐγκαίων
 Τῆς γῆς ἀνίστα, ἢ τὸν ὡς περ ἐν τάφῳ
 Φθαρῶτα κόκκον μυριόσαχον φέρει·
 Οὐλοῖς σοφισαῖς ὡς δεκτικῶν πλασμάτων·
 Ὑπαρξὶν ἄλλῃ τὴν φθορὰν ἄλλῃ λέγειν·
 Οὐδ' ὡς λέγουσιν ἐκ μὲν ἔπικρ' σήφειος·
 Σφικτῶν κύησιν, ἐξ ὧν δὲ κανθαράων·
 Βοὸς δὲ τὴν μέλισσαν τὴν φιλεργάτην·
 Ἡ τῷ γυναικὶ γὰρ ταυτότης ἐκ ἡλλάγῃ·
 Ἀλλ' αὐτὸς ἔτος τῷ φθαρέντος ὁ σπόρος·
 Πρὸς ἣν περ ἔχων ἐσίαν ἀναστρέφει·

Τίς τῶν παρ' ἡμῶν τεκνοποιῶν σπερμάτων
 Τὴν σῆψιν ἐς σύμπτῃσιν ὁσώδη πλέκει·
 Εἰ μὴ σαπῇ γὰρ ἢ παρ' ἡμῶν ὁ σπόρος·
 Ὡς σῶμα νεκρὸν ὠταφείς τῇ κοιλίᾳ·
 Οὐ σωματίζεται τῇ κύησει τὸ βρέφος·
 Εἰς δέρμα ἢ νεύρωσιν ὁργανέμενον·

Τίς ἐν τῷ κτίσαντος ἐφείττει κρέατος·
 Εἰ ἢ τὸ πρῶτον ἢ πάλιν τὸ δεύτερον·
 Δείκνυσιν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ζωμένους·
 Ἀλλ' ἔστιν ἡμᾶς εὐσυνόπτες εἰκόνας·
 Τῇ φωταγωγῇ τῶν νεκρῶν ἀναστήσει·
 Καὶ μέχρι δαΐσαι τῶν παρ' ἡμῶν τεκνυμάτων·
 Στήσά τε τὰς μώλωπας ἀντὶ μαρτύρων·

Η' χητικῆς σάλπιγγος εὐσφωτέροισι·
 Ὅταν γὰρ ἰχθὺς σηπτικός παρεμπέσῃ,
 Σύριγγα τίκτων ἐκ νομῆς πυροτρόφῃ,
 Οὐκ ἄν τις εὖρει τῷ σσηπώτος μέλῃ
 Τὴν ὡς περ εἶπ' ἐκ μέρους ἀνάσσειν,
 Εἰ μὴ ρυῖ τὰ πρῶτα ἢ λύσιν πάθῃ,
 Ἡ' παντελῇ σύντηξιν ἐκ φθορᾶς λάβῃ,
 Τῆς ὅδον αὐτῷ σαρκὸς ἠφανισμένης·
 Οὕτω γὰρ αὐθις γίνεται σσώσμενος,
 Πυρὶ σφωμῶδες ἢ θλαρεθῶς ξίφει,
 Ἡ' ἢ μελικράτῳ τε, καὶ τινὶ δρόσῳ,
 Πρὸς τὴν ἰατροῦσαν ἀρρήτως κρίσιν,
 Στύφουσιν ἢ ψύχουσιν ἢ καθαρεύουσιν,
 Εὐρών ἐκάνε τῷ μέλῃ ἀνάσσειν;

Πῶς ἔν μελικράτῳ τε ἢ πυρὶ ἢ ξίφει,
 Καὶ μὴν ὅπως ἢ ρίζῃ, ἢ χυρῇ ἢ δρόσῳ,
 Εἶργει τὸ ρεῦμα, ἢ τὸ δέρμα συλλέγει,
 Ἡ' τὴν παλαιὰν σάρκα προσκαλέμενα,
 Ἡ' σῶμα προσπλάσαντα ἴω πάλαι νέον;
 Ὅ' δὲ πλάσας τὸ σῶμα μὴ συναρμόσει
 Ρ' οὐ τὸ σῶμα, καὶ σαπῆ κεχωσμένον,
 Ἡ' τὴν παλαιὰν δερματώσας ὕσιν,
 Ἡ' τῷ φθαρέντι ἢ σαπέντι σαρκίᾳ,
 Χιτῶνα λεπτὸν ἐμβαλὼν ἀφθαρσίας;

Πρίας δὲ ἢ τύχωμαι εὐελπίστιας,
 Εἰ τὲς ἰατρὲς τῷ γεώδες σαρκίᾳ
 Ἀ' γεν εἶμιν ἢ φέρειν τὰ σώματα,
 Ὡς ἂν δοκῶσι, καὶ δοκῶσι χειρόνως,
 Μηδὲν δὲ δῶμαι τῷ Γαληνῷ τῶν ὅλων,
 Ψυχῶν ἰατρῶν, πρὸς φιλόανθρωπον τέλος
 Τῷ σῶμα νεκρώσαντα τῆς ἀμαρτίας,
 Ὑπνωτικὸν δὲ φάρμακον δεδωκότι,

Ὅπως τὸ ρεῦσόν τῆς φθορᾶς ἀποξέσας
 Ἀ' ρέυσον ἡμῶν ἐξεγέρῃ τὴν φύσιν;

Ἡ πῶς ὁ τῷ Μάνοντος ἐμμανὲς λόγος
 Λυτῆ καὶ ἡμῶν, ἢ λαλῇ περφυμένῃ,
 Ὡς ἔγχε τούτῳ ἐξεγέρεται πάλιν
 Τὸ σῶμα τῷ, ἢ φθαρήσεται πάλιν,
 Χολῇ ἔχον ἢ φλέγμα, ἢ λύσιν μάχης
 Καὶ περ θεωρῶν τῶν ἐαυτῷ τραυμάτων
 Τὴν σηπτικὴν σύριγγα τὲς χυμῶς ὅλης
 Ὡς πρὸς μάχην θήβειαν ἀνθωπισμένην,
 Χολῆς μελαίνης ἢ χολῆς ξανθοπλόκῃ,
 Καὶ φλέγματος πρὸς αἷμα συμπεπλεγμέ-
 καὶ συρρύντων ἢ πεφυρμένων ὅλων (νε-
 μάχην θεωρῶν, μὴ θεωρῶν τὴν λύσιν
 Καὶ μηδὲ τοῖς μάλωψι πεισθῆναι θέλων,
 Ὡς ἢ σαπέντων, ἐκ φθορᾶς τῶν ὀργάνων,
 Ἀ' σηπτον αὐταῖς ἀντεγέρεται δέρας,
 Καὶ συμβίβασμός γίνεται τῶν σχισμάτων
 Ἐκ τῆς παρ' αὐτοῖς ὡς νομίζεται μάχης;
 Ἡ' πῶς φυλαχθῇ λογικῶς ἐρημένον,
 Σύμπτωσις ἢ σύρροισι τῶν ὅλων μία,
 Εἴπερ τὸ σύμπαν σχίσμα γίνεσθαι μάχης;
 Ἡ' πῶς τὸ ρεῦσόν εὐρεθῇ πεπηγμένον,
 Εἰ μὴ παρῆς τῆς ἀναγκαίας μάχης,
 Θάλπει τὸ φλέγμα τῆς χολῆς ἢ θερμότης
 Ἡ' συγκερασθῇ θερμότητι ψυχρότης,
 Ἡ' ξηρότης ὕγρον ἀρμόσει μάχην;
 Οὐ κυρίως ἔν ἐσιν ἡ μάχη μάχη,
 Συνεκτικὴ δὲ μᾶλλον, ἢ τέναντίον
 Χωριστικὴ πέφυκε τῶν ἡρμωσμένων·
 Σφίγγουσα τὴν σύμπληξιν, ἄχει τὴν δέσιν
 Λύει τὸ τῷ σφίγγαντος ἀρρήτον κράτος.

Ως γάρ τις οἶκον δημιουργῆσαι θέλων,
 Καὶ σφῆνα πήξας σφαιροσυνθέτε τέχνης,
 Οἶδον μόνος τὸ σφίγμα, ἢ λύει μόνος·
 Οὕτως ὁ τὴν ὠσαρκον ἐστὶν κτίσας,
 Ὅταν δὲ τὸν οἶκον ἐλθῇ εἰς λύσιν,
 Οὐ φλέγμα κινῇ ἢ χολὴν πρὸς τὴν λύσιν,
 Ως αὐτοῦ ὧν ὕλικῃ παρεργάτε·
 Ἀλλ' ἐκβαλὼν τὸν σφῆνα τὸν ψυχοκράτην,
 Ως οἶδον, οἷς ἔσφυγξαι, ἢ λύει μόνος.
 Ὅταν δὲ τὴν σύμπληξιν ἀρμόσαι θελήῃ,
 Κτίσαι γὰρ αὐτοῖς βέλεται τὴν οἰκίαν,
 Πῶσιν παθεῖσαν ἐξ ἀδῆλων πνευμάτων·
 Εἰ ἢ χολὴν ἢ φλέγμα ἢ πνεῦμα λάβει,
 Ἀσβεστον ὡς περ συμβιβάζων ὁξεράφ·
 Χυλοὶ γὰρ ἴσι ἢ μέρη τῷ κτίσματος·
 Τὸν σφῆνα πήξας, ὥς τε λύσαι μηκέτι,
 Ἀφθαρτον ἡμῶν ἐξεγέρει τὴν φύσιν.
 Πλὴν ταῦτα πρὸς Μάνουϊλ τὸν μεμνηότα·
 Ἡμεῖς γὰρ ἴσμεν ὡς ὠκλααγὴν δέον
 Τὸ θνητὸν ἡμῶν τῶτο προσλαβεῖν δέρας,
 Ὅσπερ ἐται μὴ ὡ φθορᾷ τεθαμμένον,
 Ἀνίσταται δὲ τῆς φθορᾷ, ἀντιστρόφως,
 Ἀφθαρτον, ὡς ἔδοξε τῷ παντεργάτῃ.
 Οὕτως ὁ πλάσης κῆν τε χυλῶται θελῇ
 Τὸ σῶμα τῶτο, κῆν τε λεπτύναι πλέον,
 Ὅμως ἀσηπτον τῶν σαπέντων τὴν φύσιν,
 Ως τραῦμα νεκρὸν, δερμάτος ἢ συλλέσει·
 Ἀρεκὴ γὰρ αὐτῷ πρὸς τὸ σαρκῶται λόφος,
 Τὴν γῆν ἐρευνῶν, ἢ τὰ κύματα βλέπων,
 Καὶ συλλέγων τὰ κῶλα τῶν κοιμωμένων,
 Καὶ κῆν τις ὠμόσαρκον ἀνθρώπῃ κρέας
 Ἰχθύς σπασάσει, ἢ τὸν ἰχθὺν ἀγρότης,

Καὶ τῶτον ἄρκτος, ἢ τὸ θηρίον κύνας,
 Γύπες δὲ τέττες, τὲς δὲ γύπας οἱ τάφοι,
 Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς ἀνθυποδράμοι φύσιν.
 Εἰς ἄλλοφύλους ἀντικλῶμους ρύσεις,
 Ὅμως ἔσω πέφυκε τῶν ὀρισμάτων,
 Τῇ χειρὶ τῷ κτίσαντος ἐσφραγισμένος.
 Οὐκ ἔν ἐάν τις χειρὲς εὐτελεσάτης
 Τὲς πτωταχόρδους ἐξαπλώσας δακτύλους,
 Κριθᾶς, ὀλύρας, κέγχρον ἢ σίτον λάβοι,
 Ἡ' πλῆθος ἀπλῶς ὁσπρίων πεφυρμένων,
 Οἶδε θαιρεῖν ἢ μερίζειν εὐθέτως
 Ἐκῆνο, τῶτο, ἢ συνάττει τὰς φύσεις,
 Καὶ ῥᾶτα συντίθῃσι πρὸς γένος γένος·
 Πῶς ἢ λιθῶδης ἐσυνήσει καρδία,
 Ἐν χειρὶ τῷ κτίσαντος ἔσαν τὴν κτίσιν,
 Ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς συνδραμῇ ἀναστάσει,
 Καὶ συγκομίζειν ὡς περ ἄλλοι τὸς φέρες,
 Ἐκῆθον ὠθῶν τὰς φορὰς τῶν λειψάνων,
 Ἀρετηρίας ἢ νεῦρα, σάρκας ἢ φλέβας,
 Καὶ παῖτες ἄρθρε συλλογὴν κεκερμμένους,
 Συνεσάγειν δὲ τὰς ἐκάσθαι λοιπάδας·
 Εἰσὶ γὰρ ἀχρι ἢ τριχὺς γεγραμμένοι·
 Φέρειν τε πᾶσαν τὴν ἀπύγραφον φύσιν
 Τῇ πρὸς τὸν αὐτοῦ δεσπότην περιστάσει,
 Ὅπως ὑφέξει τοῖς ἐπείκταις ἀγγέλοις
 Τὲς συλλογισμοὺς τῶν χρεῶν, ἢ τῶν ἰόκων,
 Καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῆς γεώδους καρδίας,
 Σπόρε τε καρπὸν ἢ σποράς ἀκαρπίαν,
 Ζυγῶτε λῆμμα ἢ ῥόπης εὐσαθμίαν,
 Καὶ πᾶται ἀπλῶς ψυχικὴν λειτουργίαν.
 Οὕτως ἐαυτὸν ταῖς ἐνεργείαις ἔθου
 Γνωσὸν παρ' ἡμῖν καὶ περ ὧν κεκερμμένους·

Ο'σση γὰρ ἡμᾶς τῶν ὑπερέτερων νέων
 Ὑπερβέβηκεν ἡ θεόπνευς ἀκρότης,
 Τσαῖτον αὐτὰς αἱ μέσαι, ἢ τὰς μέσας
 Τρίτη τις ἄλλη τάξις ἀρχικωτέρα,
 Ἡ μᾶλλον ἐμπέφυκε τῇ πενοματάῳ,
 Καὶ τῇ πτερωτῇ τῷ ταύχῳ ἐπεκτάσει,
 Ἡ πρὸς τὸ θᾶρον ἀγγιγάντων ἀκρότης.
 Ο'σση γὰρ ἐγγίξει, τὰς ἀποστάσεις
 Ποίησι μείζους, ἢ ξυνοτρόφῳ λόγῳ
 Τὰς προσθέσεις ἔχουσιν ὡς ἀφαιρέσεις.
 Εἰ γὰρ τὸ τῆς γῆς ἴσσο πῦρ ὁ προσβλέπων,
 Πύρρῳ μὲν ἐξῶς θέλγεται πρὸς τὴν θεάν,
 Α'φίσταται δὲ τῇ φλογὶ προσεγγίσας.
 Πῶς πρὸς τὸ πῦρ ἐκάνο τῆς ἀφλεξιάς,
 Ο' μᾶλλον ἐγγύς, καὶ πέφυκεν ἀγγελος.
 Μὴ μᾶλλον ἐκστῇ ἢ οἴκῃ τῷ φόβῳ,
 Ἐν πυρσοφειγῇ ἢ θεοκρυφῇ γνώφῳ,
 Α'φειγὲς εὐρών ἢ τὸ πῦρ ἢ τὴν φλόγα;
 Ἐντεῦθεν ὡς ἔοικον ἐγγίξει πλέον.
 Ἡ τῶν Χερσβίμ ὀμματόπλωτος φύσις,
 Βλέπῃσα, ἢ μύσῃσα τὸ βλέπειν πλέον.
 Φρικτὸν γὰρ ὠτέθηκε τῇ κτίσει φόβον.
 Ο' πρῶτος εἰς γῆν ἐκπεσὼν ἑωσφόρος,
 Βλέπων ἀμέτρως, ἢ παθὼν τὸ μὴ βλέπειν.
 Ὡς μηδὲν εἶναι παντελῶς ἀνεμῖον,
 Ἡ τῆς παναρκῆς ἢ σοφῆς ἐποψίας
 Τῷ διμυρεγῆσαντος ἐξηρημῖον.
 Εἶναι δὲ πάντα πρὸς τὸ χρήσιμον τέλος,
 Καὶ μέχρι χρέτε, ἢ φυτῶν ἢ θηρίων,
 Καὶ τῶν ἀφώνων τῆς θαλάσσης ἰχθύων,
 Καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς ἐκφυόντων ὀρνέων.
 Φθάσαι δὲ μέχρι τῶν ἀποκρότων λίθων,

Τὴν συντομωγὴν τῷ Θεῷ λεπτουργίαν.
 Εἴτερ νόστος μὲν ἐξελαύνεται λίθος,
 Ἀλλος δὲ τὸν σίδηρον ἀνθέλκει λίθος,
 Ἀλλοὶ δὲ πυρσὺς ἀντανάπτεισι λίθοι,
 Οὐκ οἶδα πῶς ἔσθωθεν ἐξαθεμῶν.
 Καὶ τὰς κεραυνὺς ἄλλος ἀμείλνει λίθος,
 Καὶ πῦρ νόθον ββώνουσιν ἐξηρημῖον.
 Οὐχ ὡς λίθος δαῶν, ἀλλ' ὅπως μάθης, ὅτι
 Θεῷ θέλοντος ὠφελεῖσι ἢ λίθοι.
 Καὶ τὴν δι' αὐτὰς ὠτροπὴν δεδαικότες,
 Πεκθῶμεν ἡμᾶς ὠφελῇ καὶ ὡς λίθοι.
 Εἴργη δὲ βῶλος αἱματόπτυσον χύσιν,
 Πηλὸς δὲ σωτὴρ γίνεται δυσαντέροις.
 Ἀνθος δὲ χρέτα, πάσμα γίνεται πάθος.
 Ο'πὸς δὲ ῥίζης φάρμακον καθαρσίῳ.
 Σταγῶν δὲ κέδρε κνησμονὴν ἀποξέει.
 Ἐπωφελὲς δὲ πικρότης ἀψινθίας,
 Ὑπὲρ γλυκάζον εἰς περίσσειαν μέλι.
 Καὶ τῶν βάτων δὲ τῶν ἀκάρεων οἱ κλάδοι,
 Α'ποικίλας φύσει τὰς ἱπποκράτης.
 Καὶ τὰς ἀκάρεας μὴ φοβερῶν νόμους
 Ἐκ τῶν ἀκάνθων γίνεται σωτηρία.
 Καὶ τέφρα ἢ χῆς ὠφελεῖσι ἢ τρίχες.
 Τοῖς γὰρ παθῶσιν ἐκ κρύεος ἀβλεψίαν,
 Καπνὸς Γαληνὸς γίνεται παρ' ἐλπίδα.
 Νάρκη δὲ ναρκῶι τὰς ἀφᾶς τῶν ὀργάνων.
 Ἔσι γὰρ ἐν δέοντι ἢ νάρκης χάρις.
 Στέαρ δὲ φώκης φλεγμονὰς εἰδημάτων
 Σβώνουσιν, ὡς περ τὰς καμίνους ἢ ὑδρόσους.
 Καὶ συμφλεγμάτων ἱπποκάμπων αἰθάλη,
 Σφίγγη τρεμάσας ἐκρυήται τὰς τρίχας.
 Τρυγῶν δὲ παύει τῶν ὀδόντων τὸς κλόνους,

Ὡς ὡ ταλάντῳ τεχνικὸς ζυγοστάτης .
 Τὸ κώτερον αὐτῆς ὠτιθῆσα τοῖς πόνοις .
 Καὶ βρῶσις ἀπλῆ τῷ σκάρῳ τῶν ὠτέρων .
 Εἴργει τὸ ρεῦμα τῶν παρ' ἡμῖν ὠτέρων .
 Ποθῆς δὲ χυλὸς κωβίων πετροσέγων
 Οὔχημα γαστρός γίνεται πεφραγμῶν .
 Φθίσιν δὲ ἢ χίμετλα, ἢ τῶν σκορπίων
 Θραύει τὰ κώτρεα, ἢ καταψύχει πόνους .
 Τὺς λυσσοδῆκτας, τὺς δὲ καρκίνους ξέει
 Καρκῆος ἐλθὼν ἐκ βυθῶ θλαστίου .
 Σοφίζεται δὲ ἢ πρὸς ἄγρην ὀρεων .
 Ψάμμοι γὰρ αὐτοῖς ἐμβαλὼν χασμωμῶν
 Εἴργει συνελθεῖν τὰς λαβὰς τῶν διπτύχων .
 Ἀνεμῶν δὲ τῶν θυρῶν ὁ τῷ σάλου
 Κλέπτης ἀνασπᾷ τὴν τροφὴν κεκρυμμένην .
 Γχθύς δὲ πνεύμων τοῖς σάλου ἐπιπλέων .
 Ὡς μὴδὲ ἐσιν ἐμφερέες πρὸς ἰχθύας .
 Ἀ' μορφος εἰκὼν, δυσδιάγνωστος θεᾶ ,
 Ἀ' ψυχος ἐκ ἔμψυχος, ἀλλ' εἰκὴ μόνον
 Δοκῶν ἑαυτὸν ἐξαπλῆν ἢ συλλέγειν ,
 Τὰς εὐσκαθέκτας τῶν ποδῶν ὑπερξέσκει .
 Ὡς ἔδω ἄλλο, συντεβῆς ἀποτρέπει .
 Καὶ νεῦρα μὴ σπασθῶτα συσολῆς εἴα ,
 Λέοντες, ὡς λέγουσιν, εὐρύνει τέαρ .
 Πάθος δὲ λύτρων αἶμα γίνεται τεάγῃ .
 Καὶ τὺς κερῆσας εὐλαβῆται κανθάρος
 Τὸ φλεκτικὸν πῦρ τῷ τεταρταῖον τέομα .
 Καὶ τῷ χνοῶδῃ τῶν μυώπων αἰθάλη ,
 Τὸ τῶν μυώπων ἐξορίζεται πάθος .
 Οὐ φέσεται γὰρ συλλαβῆς ὁμωνύμῃ .
 Εἰς ζῆλον ἔργῃ συγκροτημένη φύσις .
 Εἰσὶ δὲ ἢ γῆς ἢ θαλάσσης κοχλίας

Μικροῖ, μεγίστων συμφορῶν εὐεργέται .
 Ὡς εἰ τεφρώσῃς τὴν δορὰν τῶν ὀσρέων ,
 Ἀ' λφῆς ἀναιρῆς, εἰ δὲ συμπλέξας μέλι ,
 Τὴν ξηρὰν ὑγρῷ σιχηώσας αἰθάλην ,
 Οἶδημα γαστρός ἢ ποδῶν ἐπιρρύσεις ,
 Νεύρω, ἢ πληγὰς ἢ ζοφώσας ὀμμάτων ,
 Καὶ τὴν πρὸ μινῶν αἰματέρρῃαν σβέσεις .
 Καὶ θαυμάσας τὸ θεῖον ὑμνήσεις κράτος .
 Βαλὼν ἐν ἀντίφραγμα μυρίας νόσους .
 Πόθῳ δὲ ἢ πῶς ταῦτα γίνεται θέλιον
 Εἰπὼν, ἀτερμάτισον ἀντλήσεις βάθος .
 Καὶ τῶν ἀναγκῶν γὰρ ὡς φασὶ πόρων .
 Ο' βλώνος ἔργῃ τὰς ἀκυσίας ρύσεις .
 Λύκε δὲ γλῶσσαι προσηθῆσα νηπίοις ,
 Λύει τὰ κλεῖθρα τῆς ἀφῶν γλωσσίδος ,
 Λίθες δὲ τυκτῆς τῶν ποδῶν πρὸς τὰς γλυφᾶς
 Ο' πᾶ λιθοργὸς εἰς περὶσσιον πόνου .
 Καὶ ψυχρὸς ἰὸς θερμὸν ἔσβεστω πάθος .
 Ο' πᾶ δὲ θερμῷ ψυχρὸς ὠκλαστω πόνους .
 Καὶ σάρεξ ἐχιδνῶν ἀντιφάρμακος δόσις .
 Καὶ σφίγμα σαρκὸς γίνεται λωβημῶν
 Τὸν ῥῆν γὰρ ἰσᾶ, ἢ τὸν ἰχῶρα ξέει ,
 Καὶ σωματεργῇ τὰς ρεῖσας ἐκόντες ,
 Μορφῶσα τὰ πρόσωπα τῆς ἀμορφίας .
 Καί τε τινὲς λέγουσιν ὡς φρικτῇ πάθος
 Εἰς λοιμὸν ἐσφρήσαντος ὠτρώμῳ ζέσει ,
 Πνέοντος αὖραν τῷ νοσῆντος ἐσχάτην ,
 Ἡ' δὴ παρ' αὐτὰς τῆς ταφῆς τὰς ἐσόδους .
 Τὸ κώτερον ὠθῆς ἐξ ἀδῆλε σκορπίου ,
 Γ' ὦ τὸν ἰὸν ἀντιτάξας πρὸς μάχην ,
 Ἡ' μβλυνον, ἡμαῦρωτε συγκρασεῖ ξυή ,
 Φύξιν βαλὼν ἀπληστον ἀκράτῳ ζέσει .

Οὕτως ἕκαστα συμφερόντως ἡ χάρις,
 Καὶ πρὸς τι ῥυθμίσατα τῶν ἀγωγίμων,
 Οὐδὲν περιττὸν ἐδὲ λῆπον εἰσάγει.
 Καὶ μέχρ' ὀλοῶν ἢ τριχῶν ἢ δακρυῶν,
 Καὶ μέχρ' ἡ πηλὴ ἢ καπνὴ ἢ κοπρίας.
 Εἰ ἢ τὰ μὴ λελήθω ἡγνοημένα,
 Τὰ δὲ πρόδηλον εὖρε τὴν εὐχρησίαν.
 Ὡς πρὸς τὴν φαῦλα μηδαμῶς λειπὸν λείπει,
 Ἀεὶ πάντα ἢ καλῶς ἐργασμένα.
 Τίς γὰρ θεωρῶν ὁδοῦν, ἐκατεπλάγῃ
 Τὸν δόντα θερμὴν ὑγρότητα τῷ ξύλῳ,
 Καὶ πῶς τὰ φύλλα τὰς ἐτοίμους εἰς ῥύτιν
 Ῥάγας περιπτύσσει, μὴ βορρῆς βέλος
 Πλήξῃ τὸ χαῦνον, ἢ φλογώδης ἡλὶς
 Φρύξασα θερμὴ τὰς ὀπὰς ἐξικμάσῃ.
 Τίς δέρμα ροιᾶς εὐδαιρέτως σχίσας,
 Καὶ τὴν θέσιν γνῆς τῶν ὑψέρων ἀνθρώπων,
 Καὶ πῶς ἐκάστω συντεθῶτι χωρίῳ,
 Φραγμὸς μεσάζει ἢ μερίζει τὰς ὀρὰς.
 Τὴν φλογώδης λεπτὰ τένων σπαρτία,
 Μήπως βαρυνηθῇ τῶν ὀπῶν ἡ χαυνότης,
 Καὶ θλίψιν ἔξει τῇ θέσει τῆς σφίγματος,
 Κρίντευθον ἰκμάς τῆς ὀπώρας ἐκπέσῃ,
 Σήψῃ τε κόκκος ἄλλος ἄλλον ἐκρέων.
 Οὐ τὴν ὑπὲρ νῦν ὠνόησας αἰτίαν
 Πρὸ τῆς φαγῆν ὕμνησε τὸν παντεργάτην;
 Ὅτι γὰρ εὐθὺς, ὡς ταχύδρομος φύσει,
 Ἀφ' οὗ τὸ θαῦμα πρὸς τὸν αἴτιον τρέχει.
 Τίς ἐμφυτεύσας τῷ θυτῷ πηλὸν γάλα,
 Τὰς μαργαρίτας λευκοδέσμες ἐκτρέφει;
 Πόθον χλοάζει τῶν σμαράγδων ἡ φύσις
 Εἰς πάντα καιρὸν; ἢ γὰρ εἰς ἕαρ μόνον.

Τίς ἄνθος ὠτέθηκε σαπφῆρ' ἰθὺς,
 Εἰ μὴδὲν ἄνθος ὠ λῖθῳ φυτεύεται;
 Πόθῳ πυραυγῆς ἡ βαφὴ τῶν ἀνθρώπων,
 Εἰ ψυχρότητι πᾶσα πήγνυται λίθος;
 Τίς ταῦτα ποιῇ ἢ συνίστα ἢ τρέπει.
 Εἰ μὴ τὸ σὸν βέλημα ἢ τὸ σὸν κράτος,
 Τὰ πάντα δρωῦντος ὡς δοκῇ σοὶ ἢ θέλῃς;
 Τὸ σὸν γὰρ εἰς ἄπειρον ἐκτείνας κράτος,
 Φαῖνη καλύπτῃ, ἢ προσέχῃ ἢ μύεις,
 Στάσῃ τρέχουσα ἢ φορᾷ πεπηγμένη,
 Καὶ τὰς ἀμάρτυρας εἰδοποιῶν ἐστίας,
 Αὐτὸς δὲ τῷ σύμπαντος ἐξηρημένος,
 Ὡς περτελής εἰ, ἢ γὰρ ἀρχὴν ἐκ ἔχῃς
 Τέλος ἀπέσῃς, ἢ λήξεῃς τῷ μέσῳ,
 Ἐκτὸς βεβηκὼς τῶν τριῶν, ἢ τῶν ὅλων
 Ἐντὸς πεφυκὼς, τῶν ὅλων ἐκτὸς μύεις.
 Πρόδηλος ὢν, ἀδόλος, ἐκ ἔχων ὄρας,
 Ἀλλ' ὢν ὁρισμὸς τῶν ὀριζόντων ὄρων.
 Ἀέχων ἀνάεχως, ἐμετρήματος χρόνῳ,
 Ῥοπῇ δὲ ποιῶν ἀχρόνῳ τὰ τῷ χρόνῳ.
 Ὡς ὡτέχνος δὲ τῶν φρονῶν ἐπιστάτης,
 Πᾶσάν τε πράττει τεχνολογῆν ἡσκημένος,
 Καὶ πᾶν ἰδὼν ὄνομα ἢ ῥῆμα ξένον,
 Καὶ λεπτὸν ἄρθρον, μετοχὴν κεκρυμμένην,
 Ἀντωνομίαν δὲ πᾶσαν ἡκριβωμένον, (νῦν)
 Προθέσῃ πᾶσιν μέτρα δὲς ἡρμοσμένα.
 Τὸν πάντα κόσμον εἰς ἐπ' ῥῆμα τρέπεις.
 Εἰ μὴ τὸ σὸν συνείδω ἀρήτως κράτος,
 Συζευκτικὸν σύνδεσμον ἐμβαλεῖς ὅλοις.
 Ἀλλὰ δὲ δεικνὺς τεχνικὰς ἐπεκτάσεις,
 Ἀπαντα γίνῃ πρὸς τόσοι δεδογμένον.
 Μέλλων, ὡς ὧς, ὑπερσυντελικὸς τε

Καὶ ἄριστος μετὰ παρακειμένῃ.
 Παρατατικῶς, ἐγκλίσις νέμων θ' ἅμα
 Ο'ρισευκτικὴν σὺν τῇ ἀπαρεμφάτῃ.
 Εὐθαίς δὲ ταῦτα τῇ τέχνῃ τῇ ἀρρήτῃ
 Προσακτικῶ δὲ πάντα μορφώσας λόγῳ.
 Ὑποτακτικὴν σοὶ δημιουργεῖς τὴν κτίσιν.
 Πάμορφος ὢν, ἄμορφος, ἐκ ἔχων εἶσιν.
 Οὐκ ἔχνος, ἔκίνησιν, ἔγνωσὴν βάσιν.
 Πάντων γὰρ εἰ κίνησις, ἡ πάντων βάσις.
 Ἀπλῆς, μεθεκλῆς, πρῶτος, ἔσχατος, μέσος.
 Ὑψηλός, εὐρύς, ἀπλάτης, βαθύς, μέγας.
 Οὐδὲν δὲ τέτων, ἀλλ' ὡς ἀβάτοις ὕροις
 Τῆς σῆς ἐπήξω μουσικῆς ἐξεσίας.
 Ο' πανταχῶ μὲν, ἐδαμῶ δὲ, ἢ πάλιν.
 Καὶ πάντα ἢ ὡς ταῦτα γὰρ συναπτέον.
 Μήπως ὑπαχθῇ τοῖς κατ' αἰσθησιν ὕποις.
 Τὸ ἔν μονωθέν· τῇ δὲ (πάντα) συνθέσει
 Δηλῶντες αὐτῷ ἀπερίληπτον φύσιν.
 Αὐθις τέ γ' ἐγκρίνωμαι ἡκριβωμένως.
 Μήπως τὰ πάντα σχῇ κακὴν ὑποψίαν,
 Καὶ δῶμαι εἰρμὸν τῇ ρέσῃ συνθέσει.
 Τῷ πανταχῶ δὲ τὸν θεὸν πεφυκέναι.
 Τὸ μηδαμῶ πρόσσειν ἀντισυνθέσει.
 Μήπως μερισθῶ τῇ διχῇ διασάσει.
 Τὸ μηδαμῶ μὲν εἰς ἀνέσσειν ῥέποι,
 Τὸ πανταχῶ δὲ τοῖς μεριστοῖς ἀρμόσοι.
 Ἀλλ' ἀντιγόμοις, ὡς ἂν ἔποιτις, λόφοις,
 Τὸ πάντα ἢ ἔν, ἢ τὸ μηδαμῶ πάλιν.
 Τῇ πανταχῶ σφίγγοντες ἀντιφθεγγίᾳ.
 Στερρὸν γὰρ ἐάθρον κήξομαι τῶν δογμάτων.
 Εἰ ἢ βάθος γὰρ ἐμβαθύνει σοὶ λόγῳ,
 Πρὸς ὕψος ἀρθεῖς ἐμφανίζειν ἔθέλεις.

Εἰ ἢ πρὸς ἄκρον ὕψος ἀρθῶτι φρένες,
 Πρὸς ἄκρον αὐτὰς ἀνθυποσρέφεις εἶδος.
 Ὡς μήτε μήκος σὺν περίπτασθαι εἶδος.
 Μήτε πλάτος σὺν ὕψος εἰς πέρας ἰρέχων.
 Ἀλλ' εἰς ἄπειρα τῶν ἀπέρων ἡ χύσις
 Χυθῆσα, τῇ σῇ τέμνεται παρεκτάσει.
 Ὡς εἰ λέγων χρὴ ἢ γὰρ μήπω πρὸς κτίσιν
 Ἐλθόντα τῇ σῇ ζωπιρεῖσθαι προσθέσει.
 Εἰφίσασαι γὰρ, ἢ παρὼν ἀφίσασαι,
 Μένων δὲ φεύγεις, ἢ σκιᾶς λεπτῆς δίκην.
 Εἰν τῷ κρατεῖσθαι γὰρ λαβὰς ὑπεκτρέχεις.
 Οὕτως ἢ νῦν ἐξ ἀπλησίας πόθου
 Μαθεῖν θελήσας, ἢ τρυγῆσαι τῷ λόγῳ
 Τὸν ἀμπελῶνα τῶν σοφῶν σε κλισμάτων,
 Οὐκ οἶδα ποῖον βότρυον ἀρπάσας λάβω.
 Τῇ ποικίλῃ γὰρ ἢ σοφῇ θεωρίᾳ
 Τὸν νῦν μερίζω, ἢ κωῦμαι, ἢ θέλων
 Ἐλὲν γὰρ πρῶτα, κλέπτομαι τοῖς ἐσχάτοις,
 Καὶ δυσκαθέκτοις ἀντινήχομαι σάλοις,
 Ὡς οἱ πλείοντες ὡς βυθῷ θαλαττῇ,
 Ὅσον προκύπτει τῆς ἀέεσσε γὰρ πλάτος.
 Πάσχεσι μᾶλλον συζολὴν ὡς καρδίᾳ.
 Εἰ ἢ κράτος γὰρ ἀσραπῆς διαδράμω,
 Καὶ πτηνὸς ἀρθῶ, ἢ περάσω γὰρ φύσεις.
 Καὶ μᾶλλον ἀρθῶ, ἢ τὸν αἰθέρα σχίσας,
 Τὰς κλεῖς ἀνοίξω, Πέτρος ὢν πεπλασμέ.
 Καὶ γῇ ἰσοκύτῃ μὴ σιωθεῖς ἐκτάσει, (νος
 Ὑπερβεβηκῶς ἔρηνξες ὕδωρ φθάσω,
 Ἰσως ἀβυσσον ἐξ ἀβύσσε, ἢ πέρας
 Ἀρχῇ συνάπλων, ἢ πέρας μηδὲν ἐλέπων.
 Τότε προκύψας εἰς τὸν ἄκρον πυθμένα,
 Καὶ συνβολωθεῖς πρὸς τὸ χάσμα γὰρ εἶδος,

Γ' λίσγα πάσχω, ἢ κλονᾶμαι, ἢ πάλιν
 Εἰς γῆν ὁ πηλὸς συσραφεὶς ὑποτρέχω·
 Οὐδὲν γάρ εἰμι πλὴν γεώδους αἰθάλη,
 Καὶ πηλὸς ἀργός, ἢ κατάρροπος κόνις.
 Πλὴν ποῖ πτερῶμαι; ποῖεν αἰθέρα σχίσω;
 Ἡ' ποῖ κορευθεὶς, ἢ τὸν ἄρανδι τρέχων.
 Εἰς πέμπτον ἀρβῶ τῷ Σταγυρίτῃ πόλον;
 Ἡ' ποῖον αὖθις ἄλλον, ἢ ποῖαν πύλιν
 Ἐκείνον ἐκκλέοντα, ἢ ποῖαν πάλιν
 Ζητῶν προκόψω, ψηλαφῶν ὑπορέφω·
 Τὸ τῆς κάτω γῆς ἔπερ ἀδρήσω βάθος,
 Καὶ μύριον πλέξαιμι τῷ βάθει βάθος,
 Καὶ γινῶ τὸ συμπέρασμα τῆς ἀπειρίας.
 Καὶ τῆς ἐμῆς γῆς τῆς ἐμῆς μητρὸς μάθος.
 Τὸν μακρὸν αὐτῆς περ συνέσειλον πόδα·
 Τότε προσελθὼν ταῖς ὑπερτέραις πύλαις,
 Καὶ τὴν ἀνοικτόκλειον ἐγκλέσω θύραν·
 Ἀνοίγεται γὰρ ἢ πλέον συσέλλεται·
 Ἀ' πλυμένη δὲ ἢ συνημένη πλέον.
 Χαλᾶ τὰ κλέιθρα, ἢ φεβῆ τὰς ἐσόδους,
 Τοῖς ἐσβελλὲν τολμῶσιν ἀντικημένη.
 Ἀλλ' ὧ ἰσάτων ἀρχιτέκτων θαυμάτων,
 Ο' τὸν σὸν υἱόν, τὸν συνάφραστον λόγον,
 Ἐκδὲς δὲ ἡμᾶς τὲς αἰτάκτες οἰκέτας,
 Εἰς λύτρον ἐχθροῖς, υἱὸν ἡγαπημένον·
 Ο' πως ἔχοντες, ὥς περ οἱ κεχωσμένοι
 Σκώληκες εἰς γῆν, ὡς τάφῳ τὰς οἰκίας·
 Ἡ' γῆ γὰρ ἡμεῖν ὡς ἐκένους ἦν ὅλα,
 Βία, τριφῆ, δίαιτα, ἢ ζωῆς τάφος·
 Μὴ συγκατασπασθῶμεν ὡς ζόφῳ πάλιν.
 Ἀλλ' εἰς ἀνάστασιν τε ἢ νέαν πλάσιν,
 Ἐλθὼν, ἐγείρει τὴν πεσῶσαν εἰκόνα,

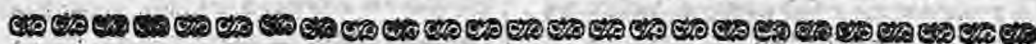
Καὶ τὰς ἀράχνας τῶν παθῶν ἀπεῖσεν,
 Καὶ πάντα τὸν χῆν ἐκτινάξῃ λυτῆρι·
 Σπόγγῳ δὲ τὴν ῥύπωσιν ἐμαῶς ὅλην,
 Βρίθασαν εἰς γῆν πνευματώσει τὴν κόριν·
 Παρ' ἧς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὅλης,
 Ἐκφανθῶν εἶδω ἢ κτίσις σεβασμιον·
 Τὸν ἀρραβῶνα τῆς ἄνω κληρονομίας,
 Τὸν ἀσχερόν ῥῶν τῶν καλῶν χαρισμάτων,
 Τὸ ζωοποιὸν τῆς αἰγιόχεις κράτος,
 Τῆς ὑποθεσίας τὸ προάρχον πέρας,
 Τὸ ἢ μερίζον ἢ φαιρὸν ὡς θέλει,
 Τὰς τῶν θεουργῶν διωρῶν ἐπεκτάσεις·
 Τὸ πᾶσι τοῖς ἄνω τε ἢ κάτω μύρον,
 Τὸ χρίσμα ἢ χάρισμα τῶν τελευμένων,
 Τὸ φθαρτικὸν σύστημα τῆς ἀμαρτίας,
 Τὸ ζωτικὸν σύνταγμα τῆς ἀφθαρσίας,
 Τὸ φλεβικὸν φῶς, τὴν δροσίζουσαν φλόγα,
 Τὸ τῆς χαρᾶς ὄχημα τῆς αἰωνιᾶς,
 Τὸ τῶν προφητῶν ὀπτικώτατον σέλας,
 Τὸ πυρσόφλωσσον τῶν Ἀποστόλων σῶμα,
 Τὸ τῆς πάλης ἄλημα τῆς τῶν μαρτύρων
 Τὸ σύνδρομόν τε ἢ συνέκδρομον σέλας
 Τῆς πατροφειγῆς τῆς λόγου θεαρχίας,
 Τὸ νυμφικὸν σφράγισμα τῷ ξένῳ τόκῳ,
 Ἡ' μουσικὴ κλῆς τῆς θεοδόχου πύλης,
 Δι' ἧς ἀταρκτος ἐσεληλυθὼς λόγος
 Ἐξῆλθῳ ὦν ὠσπερ, ἐσφραγισμένην
 Ἀφ᾽ οὗ ἐκέννη, ὥς περ εὖρε, τὴν θύραν·
 Δι' ἧς φάλαγγς μὴ δαιμόνων ἐλαύνεται,
 Πεζεύεται δὲ τῆς θαλάσσης ἢ χύσις·
 Ἀναμένη δὲ τῆς ῥῆς ἢ χαυνότης,
 Ἐκ τῆς γεώδους ἐ βαρεῖται φορτίου·

Ἄρται δὲ πηγάζεσι μυριοτρόφοι
 Ἐκ πονταρίθμων ἐκφυόντες κλασμάτων·
 Ἰᾶν δὲ νέκταρ θαυματεργαῖται γάμοι,
 Ἐτοίμος οἶκος ἐξ ἀδελφῶν βοτρυῶν,
 Καινίζεται δὲ γεῦσιν, ὄσφρησιν, φύσιν,
 Καὶ τρεῖς ὄρεσ ἡμαῖον ἐξ ἐνὸς λόγου·
 Παρ' ᾧ τελεσθεὶς ἢ τελώνης, εἰ θέλει,
 Εὐαγγελιστὴς γίνεται θεογράφος.
 Πόρνη δὲ ῥάθροισ δακρυῶν βαπτίζεται,
 Δακνῦσα πῶς ὥσει κινδύνε δίχα
 Λατρεῖ μετασχεῖν ἐξ ἀνάγκης δευτέρη,
 Δί' ἧ τὰ θειὰ δελαγωγῆται πάθη,
 Λάβης δὲ πικρὸς ἐξορίζεται βρόμος.
 Σφίγγει δὲ χυλὴς τὰς ἀνάρθρους συνθέσεις,
 Ἐκτείνεται δὲ συστολή παρημένη,
 Συσέλλεται δὲ δυσπαθέστα μακρότης,
 Ξηραίνεται δὲ κρενὸς ἡματωμένος,
 Σφαγεὺς ἀλώγος, ἐμφραγεὶς Ἰᾶ κρατπέ-
 Κόνις δὲ Ἰυφλῶν ὄμματόι θεωρίαν, (δω,
 Τὸ πτύσμα τῆ πλάσαντος εὐλαβεμένη,
 Καὶ νεκρὸς ᾄδης γίνεται παρ' ἐλπίδα,
 Πλύτων πτωχρὸς ἢ σφαγεὺς ἐσφαιμένος·
 Μαυραίνεται γὰρ τὸς νεκρὸς ἀναπτύων
 Οὐδ' ἔχων, ἔς ἐσφίγγε κολπώσας κάτω
 Ἐν ταῖς ἑαυτῆ ψυχολέθροισ ἀγκάλαις·
 Ἐὼς τὸ σὸν γέννημα, τὸ ζωηφόρον,
 Τὸ πατρικὸν φῶς, τὸ πρὸ ἡλίου σέλας,
 Τὸ τῶν παλαιῶν ἡμερῶν νέον βίεφος,
 Ἀνέλκων αὐτὸν ἀντὶ λόγῃς τῷ ξύλῳ.
 Ἀλλ' ὧ τοσούτων ἀρχιτέκτων θαυμάτων,
 Ο' πρὸς τὸ σὸν βάλημα τὰς ἀνω πύλας
 Σφίγγων ὅτε χοῆ, ἢ θλουμένων πάλιν,

Ὅταν παρασῇ ἢ δοκῇ σοι συμφέρειν,
 Καὶ νῦν παρὼν ἀνοιγε τὰς κάτω πύλας·
 Πύλας γὰρ ἡμεῖς κοσμικῶν αἰκητόρων
 Ταύτην καλεῖται ἢ ἐπύργωσας πόλιν·
 Καὶ δὸς τὸν ἐκ σὲ προσλαβόντα τὸ κράτος,
 Τὸν κοσμορῦσιν, τὸν δλῶκτιν Περσίδες,
 Μᾶλλον δὲ τὸν σώσαντα ἢ τὴν Περσίδα.
 Ο' λον κρατῆσαι τὸν ὕψ' ἡλίον τόπων.
 Δέξον δὲ τὴν γῆν ἔρανόν μιμνήμενην,
 Ἐνὸς κρατῶντος ἡλίου ἢ τῶν κάτω·
 Τὸν γὰρ φανέντα Περσικὸν κοσμοκτέναν,
 Πρέπει γινέσθαι κοσμικὸν ἢ δεσπότην.
 Ποίησον αὐτῆ τὸς ἰδρωτάς τῶν πόνων
 Λατρεῖν καθαρῶ, ἢ σολὴν ἀφθαρείας·
 Αὐξήσον αὐτῷ τῆ φόβου τὸ κράτος·
 Οὕτω γὰρ ἔξει πρὸς νικητήρια,
 Νίκης κατ' ἐχθρῶν ἀξιοθῆς δευτέρας,
 Ὡς τὸς ἀδάλας πυρπολήσας βαρβαρέας.
 Ρίξωσον αὐτῷ τὸς ἐπανθῆντας κλάδους,
 Εἰς ζῶντα καρπὸν κοσμικῆς εὐκαρπίας.
 Ποίησον αὐτῶ πατρὸς ἐκποιήματα·
 Οὕτω γὰρ αὐτοῖς διττὸν ἔσαι τὸ κράτος.
 Ο' ξυνοῖ αὐτοῖς τὰ ξίφη, πρὸς βαρβαρέας,
 Ὅτε πρὸς ἡμᾶς βαρβαρεύται τὰ ξίφη.
 Ἐκτενοῖ αὐτοῖς εἰς τὸ σῶσαι τὰς φρένας,
 Σύσηλον αὐτοῖς πᾶν ἐναντίον θράσους·
 Πλάτυνει αὐτοῖς τὰς πρὸς εἰρήνην πύλας,
 Στένωσον αὐτοῖς τὰς ἐπαχθεῖς φροντίδας.
 Ο' πατεράρχης ταῦτα κράζει ἢ λέγει,
 Κεῖν ἔστιν ἰσχυρόφωνος ἐξ ἀσιτίας,
 Καὶ μὴ λαλῶν ἡχιστῶ ὠδοῦν μέγα,
 Τὴν γλῶττιν ἀνθεὶς εἰς τὸ πῦρ τῆς καρδίας,

Ἐκρυψὼν αὐτὴν, ἥ σομᾶται μεζόνως·
 Βοῶ δὲ σιγῶν, ὡς ὁ Μωσέως Φάρυξ·
 Ἀκύνεται δὲ μὴ σαλεύων τὸ σῶμα·
 Τέγγει δὲ τὴν γῆν, ἥ δι' ὀμμάτων βρέχει,
 Καὶ πυκνὰ νέφει τῇ Φορᾷ τῶν δακρύων·
 Ἐγνώμην αὐτὸν καὶ δοκῇ λεληθέναι·
 Δῆλος γὰρ ἦν τὸ βλέμμα χερυνώσας κάτω,
 Καὶ τὰς λογισμὰς πάντας ἐκτένας ἄνω·
 Ἀλλ' ὦ Φονευτὰ τῶν παθῶν τῶν βαρβάρων·
 Σφαττεῖς γὰρ αὐτὰ τῇ μαχαίρᾳ τῶ λόγῳ·
 Τὸ τεῖχος ἡμῶν δείξον ὠχυρωμένον·
 Τὰ γὰρ σὰ τέκνα τεῖχος εὖρον αἱ πόλεις·
 Πύργωσον αὐτοῖς τὰς ἐπ' ἀλξίαις ἐκ λίθων,
 Τὸν Χρυσὸν ἀκρόγωνον ἐμβαλὼν λίθον·
 Σύμπλεξον αὐτοῖς μαργαρίτας ἀφ' ὀφθαλμοῦ
 Ἐκ δακρύων παγέοντας, ἐκ ἐξ ὀφθαλμῶν·
 Λάλη δὲ αὐτὰς τῷ θεῷ καθ' ἡμέραν·
 Νυκτὸς γὰρ ἡμῖν ἐκ ἐγείρεται ζόφος·
 Στόμωσον αὐτὰς μουσικοῖς ἀκοντίσι·

Σύμπλεξον αὐτοῖς σαυρομόρφους εἰκόνας·
 Τείνον τὰ τόξα τῇ τάσει τῶν δακτύλων·
 Πτέρωσον αὐτοῖς ψαλμοκίνητον βέλος·
 Ποίησον αὐτοῖς ἐκ σφυγμῶ σφωδρόν·
 Χάλκευσον αὐτοῖς ἡκονημῶ ξίφη·
 Τὸ πῦρ νοητῆς ἐκ πυράγρας ἀρπάσας·
 Τὸ τῷ θεῷ δὲ πνεῦμα ἐκφυσῶν ἔχων·
 Κάμψον δὲ αὐτὰς τῷ θεῷ τὸν αὐχένα·
 Καὶ πᾶσα Περσίς ἀντικάμπη τις πόδας,
 Κλῖνον δὲ αὐτὰς ἐς τὸ βῆμα τὰ σκέλη·
 Καὶ πάντας ἀρδην συμπατῶσι βαρβάρους·
 Τὰ νῦτά σε σύννευσον ἐς τὴν γῆν κάτω,
 Καὶ πᾶς ὁ κόσμος εὐθέως ἐγείρεται·
 Οὕτω γὰρ οἱ νυχθέντες ἐξ ἀμαρτίας
 Ὀλκοὶ φραγῶσι, ἥ μετ' εἰρήνης ὅλοι
 Τὰ συγὰ τῆς γῆς ἐκπεράσωμαι νέφει·
 Μιᾶ δὲ φωνῇ πᾶν κεκραῖζεται σῶμα·
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τῷ θεῷ τῶν κτισμάτων
 Ἡ δὲ δειμιεργὸς ἥ σοφὴ πανταργία·

Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ Ε Ι Σ

ΤΟΝ ΜΑΤΑΙΟΝ ΒΙΟΝ.

Ἀνοῖξον ἡμῖν τῷ λογισμῷ τὰς πύλας
 Ὅτι τῆς ὄψεος πρὶν ὁμοφρονῶν τὸ σῶμα·
 Εἰ ἥ λέλεκται τοῖς θεόπταις πατράσι
 Τὰ τῷ καθ' ἡμᾶς εὐδαιμονίου βίου·
 Ὅμως ἐκείνους χρώμενος διδασκάλους,
 Ἐμαυτὸν ὡς ὄντι ἐμμέτρως γράφω,
 Δι' ἧς πέπονθα τῶν παθῶν ἀμετρίας·
 Γραφεὺς ἑμαυτῷ ἥ κατήγορος μένων·

Τὴν τῷ βίῳ ῥέεσαν εἰκόνα γράφω,
 Καὶ τῶν παθῶν τὰ κέντρα μορφῶσαι θέλων,
 Καὶ τῷ λόγῳ τὰ νῦρα τῷ τύφῳ ξέων,
 Δείξω τὸν ὄγκον μηδαμῶ βεβηκότα·
 Ἀλλ' ὡς περ οἷς ἔδωξε τὴν τύχην γράφειν,
 Σφαίρας ἐχέσης εὐμετάπτωτον βάσιν·
 Οὕτω τὰ δυσκάθεκτα τῷ τύφῳ σκέλη,
 Καὶ κῆφα δείξω ἥ πλέον παρημένα·

Οὐχ ἴσται γὰρ, ὡς ἐπὶ σφαίρας ἰρέχων,
 Ἀ'νω δὲ πηδᾶ, ἢ κατασπᾶται κάτω·
 Ὑψόμενος δὲ δυσυχᾶ, μετάρσιος·
 Θᾶλλον δὲ πίπτει, ἢ πρῶν ἀνατρέπει·
 Τὸν ἐκ τύχης πρὶν κεφισύνθετον θρόνον·
 Τῆς γὰρ τύχης κύημα τὸν τύφον βράβων,
 Τὸ συμβεβηκὸς ἐξελέγξω τῶν δύο·
 Ὅ πρὶν κυθῆ τῇ φθορᾷ συνεφθάρη,
 Ὡς δῖνος ἐξῴμβλωσις ἠθλιωμῶν·
 Κολάζεται γὰρ τύφος ὠφρωμένος,
 Ἀντοφρωθῆς τῇ θείᾳ τῷ μέζονος·
 Ἐκκρέεται δὲ ἢ παρωθεῖται βίᾳ,
 Ὡς ἔτις ὠθεῖ πατῖλλον τῷ πατῖάλῳ·
 Ὡς περ γὰρ ἔτις ἀσθυῆς θηροκτόνος,
 Θέλων βαλεῖν λέοντα πευκινῷ ξίφει·
 Ἐκ τῶν ἑαυτῇ φθείρεται τοξευμάτων·
 Οὕτω ταπεινὸς τύφος, εἰ βάλοι μέγα·
 Ἀλλ' ὦ τὸ θερμὸν τῶν ἐμῶν λόγων ἔαρ,
 Ὅ τῳ καθ' ἡμᾶς ἀντικείμενος σάλῳ,
 Καὶ τῷ κλύδωνι τῶν παθῶν ἀντιπνέων,
 Ἰθυον ἡμῶν τὴν λαλῆσαν ὀκνάδα·
 Τῇ σὴ προσευχῇ πνευματώσας τὸ σκάφος·
 Τῇ τῷ βίᾳ γὰρ κυματέμνος ζάλῃ·
 Ὅ μὲν κατ' αὐτὸ ἢ κινῆται ἢ γράφω·
 Ὅ χῆς, ὁ πηλὸς, ἢ καλίνερος κόνις·
 Τῇ γῇ γὰρ ἡ γῇ συμβιβάζεται πάλιν·
 Καὶ σπαργανῆται τῷ γεῶδι σπαργάνῳ·
 Καὶ χῆς πάλιν πρῶσιν, ὡς περ ἡ κόνις·
 Ἦν ἡ εἰαία συστροφὴ τῶν πνευμάτων·
 Πρὸς ὕψος ἐξάρετα συσέλλει κάτω·
 Οὕτω γὰρ ἡμῶν τὸν πολυστροφὸν βίον·
 Αἰτῶν πονηρῶν πνευμάτων καταγιγίδες

Πρὸς ὕψος ἐξάρεται ἢ δόξαν νόθην·
 Αὐθις δὲ χῆς κάτεσι ἢ νεύει κάτω·
 Ἔως ὁ τῷ κτίσαντος ἀρμόσῃ λόγος·
 Τῶν συνδεθόντων τὴν ἀναγκαίαν λύσιν·
 Νῦν δὲ προκύψας ὡς περ ἔκτινος βάθης·
 Ὅ χῆς, ὁ θείᾳ πνευματώδης εἰκόνι,
 Καὶ τὰς γεῶδης ἐκβοᾷ τραγωδίας,
 Καὶ τὸν γελᾶν δοκῶντα δακρύει βίον·
 Ἦδη μὲν ἔν' ἐπλαττον οἱ μυθογράφοι
 Ἀνθρωπόμορφον ἵππον, ἢ τέναυτίον·
 Ταυροπρόσωπον ἄνδρα συμπεφωρμένον·
 Δεικνύντες, οἶμαι, τὸν πεφωρμένον βίον·
 Πολὺς γὰρ ἡμῖν ὠτεθήσεται γέλως,
 Εἰ μή τις αὐτῶν τὲς ἀποκρύφους λόγους·
 Ἐμφρων λογισμὸς εὐσεβῶς μεθαρμόσῃ·
 Κάτω μὲν ἔν' ἄνθρωπος ἦν πεπλάσμενος,
 Ἀ'νω δὲ μορφήν δεικνύων κερασφόρον·
 Αἰνιγματώδεις λοιπὸν ἔχων ἐμφάσεις·
 Ὡς πᾶς ὁ μιγνύς τῇ λογιστικῇ φύσει·
 Τὰς κληνομόρφους τῶν παθῶν παρεμφάσεις·
 Ἀνατρέπει τὸ πλάσμα, ἢ πεφωρμένον·
 Ἐκ τῷ λόγῳ μέτεσιν ἐς κτηνώδιον·
 Οὕτως ἀμεφθῆς τῇ κακῇ παραπλάσει·
 Ἀνθρωπος εἰς βέν φατῶν παρετράπη·
 Καὶ τῶν παθῶν τὸν χόρτον ἐσθίων μάτην,
 Τὸ κάλλος ἀντέσρεψεν εἰς ἀμορφίαν·
 Καὶ δεσμὸν, οἶμαι, προσφόρως ἐδέξατο·
 Ὡς λαβυρίνθῳ τῷ πολυσχιδῇ βίῳ·
 Λοξὴν ἔχοντι τὴν δυσεμβατὴν θύραν·
 Ὅσον γὰρ αὐτὴν ἐκτρέχεν ἐπέγεται,
 Τόσσον ὠτὸς γίνεται τῆς ἐξόδου,
 Ἐντεῦθεν, οἶμαι, ἢ νόσοις ἢ φροντίσιν

Ὡς κτήνος ἀργὸν ἐκότες μαρίζομαι,
Ὅπως βαρυνθεὶς τῇ κακῇ μετσίᾳ.
Εἰν τῷ περισπᾶσθαι τε ἢ βρίσκειν κάτω,
Ὡς οἱ νοσῶντες εἰς ἀνάκτησιν τρέχων,
Τὸ πρῶτον ἔδος ἀντιμορφώσω πάλιν.

Ὡς τῆς καθ' ἡμᾶς ἀσλαερέως χλόης,
Ὡς βλασὸς ἔμπνης, ὃ τὸ κάλλος ὀξέως.
Σὺν τῷ θερισμῷ τῷ χρόνῳ μαραινέται.

Τίς ἐν σκοπήσας ἐξ ἀπόπτε καρδίας
Τὸ τῷ βίῃ θέατρον αὐτῆς γέμον,
Θρήνη γελῶντι μὴ σβέσῃ τὸ παίγνιον;
Ἦδη γὰρ ἡμᾶς ἢ γελῶσι πολλάκις.
Οἱ τῷ νόθῳ γέλωτος ἐργάζεται νόθοι.
Θρόνος προθύμης, ζωγραφῶντες ἀξίας,
Ἀρχὰς ἀναπλάττοντες, ὡς ἂν ἡ μέθη
Τῇ τῷ γέλωτος συμφεράν ἀναπλάσῃ.
Καί τις παρ' αὐτοῖς ἀρχικὴν ὠκνῶς
Στολὴν ἐπῆρται, ἢ σχεδάζει τύχην,
Καὶ σχηματίζει μὴ λαλῶν τὴν ἀξίαν.
Φαντάζεται δὲ μηδὲν ὦν, ὡς ὦν ὅλα.
Καὶ μηδὲν εἰδώς, εἰδῶσι δοκεῖν θέλει,
Διπλὴν ἔχων ἔνοισιν ἑς ψυχὴν μίαν.
Πλάσδ' οὐ σφισίης, μωρὸς ἡττικισμένος.
Καὶ παίζεται μὲν, πλὴν ἴσως φρονεῖ μέσα.
Εὔως περὶ εἶναι τῷ βίῃ τὸ παίγνιον.

Οὕτω πέφυκε τῶν ρεάντων ἡ φύσις.
Σκηυῆς ἀδελφῇ, συγγνῆς οὐπνίων.
Παρέρχεται γὰρ πᾶς ὁ τῷ τύφῳ σάλος.
Ὡς ὕπνος, ὡς ὄνειρος, ἐκ ἔχων εἴσιν.
Καὶ πολλάκις χυθόντα ἢ τεθρυμμένον
Εἰν τῇ καθ' ὕπνον τῶν λογισμῶν ὡσάσει,
Ἀναπτεροῦ τὸν ἄνδρα τῇ κήφῃ θεῶν.

Κλέπτει δὲ τὸν νῦν ἢ μεταίρει τὴν φύσιν,
Ὡς περ παρὰ τῶν φρωῶν ὁδοσάτης.
Καὶ πλῆσεν αὐτῷ μὴ παρόντα συλλέγει,
Καὶ σχηματογῇ τὰς ὠπνῆς ἀξίας.
Χαρὰς ἀπράκτου δεικνύων ἰδέλματα.
Καὶ μαργαρίτας λευκοδέρμους προσφέρει.
Καὶ ἴδ' ἀδύλας τῶν τυραυγῶν ἀνθρώπων.
Λίθους ὑφάπτει, ἢ πυροῖ τὴν καρδίαν.
Τῷ μὴ λαβέντος, ὡς λαβέντος τὴν χάριν.
Οὐκ οἶδα πῶς τὸ πλάσμα τῶν ὠπνίων.
Ὡς πρᾶγμα δεικνύς, ἢ φενοφθόρῳ εἶω.
Αἰσθητικὴν δὲ τὴν ἀναίσθητον πλάνην.
Πλὴν μικρὸν ἔπω ἢ παρῆλθεν ἡ χάρις.
Εὐθὺς γὰρ αὐτὸν ζημιῶ τῆς ἐστίας.
Κλέπτει γὰρ πῦρ ἢ ἴδ' οὐ φίλος αἰ τύχαι.
Δι' ὧν ἔχουσι σαρκικῶν ψυχαρπάγων.
Εἰ μή τις αὐτοῖς σωφροῦν ἀντεμβαλοῖ.
Τὸ γνωσικὸν φρόνημα τῆς συμμετρίας.
Ὡς μήτε χαύνως, μήτε μὴν ὑφεμῶς.
Κινῶν τὰ νεῦρα τῶν ὡς ἡμῖν ὀργάνων.
Λύσει τὸν ἀρμόζοντα τῇ ψυχῇ τόνον.
Μηδ' αὖ βιάσῃ ἢ βαρεῖα συντάσῃ.
Φύρει τὰ νοινὰ ταῦτα τῷ βίῃ βέλη.
Ἰσοῦ δὲ ριθμῷ συμβιβάζει τὴν λύραν.
Ὡς ἂν οἱ αὐτῆς ἀσφαλῶς ἡμοσμοῦς.
Καὶ τῶν λογισμῶν ἡρεμῶτι θηρία.
Ὅτε σφαλεῖται τῷ πρέποντος ἡ φύσις.
Πρὸς θηριώδεις ἐκτραπὴ μετσίᾳς.
Ἀνὴρ γὰρ ἔτος δεικνύται τετηγμένους.
Υπερβεβηκώς τῆς πλάνης τὰ δίκτυα.
Καὶ τὸς ὀλίθους τῆς ἀετρώφει τύχης.
Ἦ γὰρ παρ' ἄλλοις ὀνομασμένη τύχη.

Ὅσον ἂν ἀρθῇ πᾶς ὁ τῷ τύφῳ σάλος,
 Βράζει δοκῆσαι, ἢ λαρρεῖ τῇ φύσει.
 Καὶ πρὸς μέγαν κίνδυνον ἦρται ἢ φόβον.
 Ὡς οἱ διατρέχοντες ἐκταῖ σκέλη·
 Ὡς οἱ πρὸς ὕψος ὦ μεταρτίῃ τάπει
 Σχοίνους διατρέχουσιν ἰσχυροσυνδέτες.
 Εἴ πε παρασφαλῶσι τῶν ὕψωματων,
 Ἐν τῷ βάθει πίπτουσι τῶν συντριμμαίων.
 Εἰ δ' αὖ ταπεινός ἐστι ἢ βλέπει κάτω,
 Πρὸς ὕψος ἦρται, ἢ πλέον τῷ Περσέως.
 Κᾶν μὴ πτερῆται, ἢ φονεῖν Γεργόντας.
 Τὰς δυσπροσώπας ἢ πλάνης ἀμαρτίας.
 Αἱ τὰς πρὸς αὐτὰς ἐπιτοῖας θεωμούς.
 Λίθους μεταλλάττεισιν ἐμψυχωμούς.
 Καὶ πρὸς τὸ κῆτος τῶν παθῶν λείραμμούς.
 Τὸ μὲν φονεῖ τῷ μεταρτίῳ δρόμῳ.
 Σώζει δὲ σεμνὴν παρθένον τὴν καρδίαν.
 Εἰ γὰρ μαθητῶν τις ἐμφορόνως θέλοι
 Μαθῆν ἑαυτὸν, πᾶσαν ἔγνω τὴν φύσιν.
 Καὶ κοσμικὴν φρόνησιν ἐκόσμως ἔχει.
 Σμικρὸς γάρ ἐστι κόσμος ἀνθρώπου φύσις.
 Καὶ μηδὲν ἔστι σωφρόνως πεπηγμένος.
 Ἄνω βαδίζει τῷ βεβηκέναι κάτω.
 Φεύγει δὲ τιμὴν τὴν καλὴν ἀτιμίαν.
 Πολλὴν τε δόξαν τὴν ἀδοξίαν ἔχει.
 Ἄπερ γὰρ ὕβρις ἐστὶ τοῖς τιμωμύοις,
 Ἐπαινός ἐστι ταῦτα τοῖς ὑβρισμύοις.
 Ἡ γὰρ παρ' ἄλλοις ὠνομασμένη τύχη,
 Εἰκὼν τις ἐστὶν ἀπρεπῆς ὀρχισίδος.
 Ἐν ταῖς ἑαυτῆς ἀντικλωμύας ἐρόφοις,
 Χεροτονύχης τῷ βίῃ τὰ πλάσματα
 Σκιαῖς ἀμυδροῖς, ἔχ' ὑπόντων πραγμάτων.

Ἡ δ' ἐρύπτεται μὲν ἀπρεπῶς ὀρχισμῶν,
 Στρίφει πάλιν δὲ τὰς κόρας τῶν ἐμμάτων.
 Πρὸς θεὸν τὸ χαῦνον ὄμμα λοξῶσαι θέλει.
 Εὐθὺς δὲ πέμπτει πρὸς τὸν ἄλλαν τὴν θέαν.
 Συνασπατῶν θέλυστα τῇ θεωρίᾳ.
 Μαρφαὶ δὲ πολλὰ, πάντα μὲν μιμημένη.
 Μηδὲν δὲ δρώσα τῶν ἀπὸ πεπηγμένων.
 Ἡ μάχλας ὄντως, ἢ ποθεῖ μὲν ἐδύνα,
 Ἐρῶν δὲ παντὸς σχηματίζεται πόθε.
 Ἄλλοις μὲν ἀρχαῖ ἢ θρόνοι ἢ θήματα.
 Οἷς εἰσιν ἔχθραι συμφοῖς, ἢ φροντίδες.
 Ὅσοις δὲ νῦν πέφυκον ἐξηρηγμούς.
 Ἄλλοις προσηνὲς τὸ θρασύγλωσσον εἶμα.
 Σοφῶ δὲ σιγῇ ἢ γαλήνῃ καρδίας.
 Ἄλλοις ἐρατὸς ὁ φρενοβλαβὴς φθόνος.
 Χρυσῶν δὲ μῆλιν ἢ φονοσαγῆς ἔρις.
 Τοῖς δ' αὖ γε σεμνοῖς ἢ κατὰ φθόνου μάχη.
 Ἐρῖς δὲ μέχρι τῷ πατάξαι τὴν ἔριν.
 Καὶ τοῖς μὲν ἡδὺ τῆς τροφῆς τὸ φορτίον.
 Τὸ πρὸς νόσους ὄχημα τῆς ἀπληξίας.
 Σοφὸς δὲ λιμὸς ἢ ποτίζει ἢ τρέφει.
 Ὅ τοῖς ὀνείροις μὴ βαρύνων τὴν φύσιν.
 Ἄλλους ὁ πλῆθος ζημιοὶ τῇ προσθέσει.
 Σεμνοῖς δὲ κέρδος εὐτεῖς ζήμια.
 Ἄλλοις περισπῆδας ἢ προεδρία,
 Ὅ τερπνὸς οἶκος, ἢ πονυχρὰ τετρνότης.
 Τὸ σαθρὸν εὐτύχημα τῷ νόθῳ κλέος.
 Τῷ δὲ φρονῶντι πᾶσα γῆ προεδρία.
 Κοινὴ γὰρ ἡ γῆ πρὸς θρόνους τε ἢ τάφους.
 Εἰ μή τις ἡμᾶς ζῆλος ὠσάρεκα πάθους.
 Δάκνη βλέποντας ἀξίας ἀναξίους.
 Τῷ Στώτορος γὰρ ἐκβιῆσαι μεζόνως.

Ὡς τῶν καλῶν μὲν ἔκαθαρτεον ψόγος .
 Εἰ καὶ τις αὐτὸς λοιδορῶν ἐπικλύσει .
 Τὸν δ' αὖ πονηρὸν ἔδε μορφῶσαι θέλων
 Ὡς περ κολοιδὸν ἐκ πτερῶν ἀλλοτρίων .
 Εὔπαινον οἶδε τὴν ἀμορφίαν τρέπων .

Παρέρχεται γὰρ ἡ παρῶσα λαμπρότης ,
 Καὶ πάντα ὁδῆς ἀσατῶσα κεφότης .
 Ἐκτένεται δὲ καὶ πάλιν συσέλλεται .
 Ὡς περ πονηρὸς γαῖς ἐλίξεσι δράκων ,
 Δοκεῖ τεταῦθαι , καὶ πλέον συσέλλεται .
 Ὡς ἂν μάθοιμιν τὲς ὑπερφρονᾶς ἱρόπεις ,
 Οὔφεις νομίζην , καὶ δρακόντων ἐκγόνες .

Οὕτω παρέρπει πᾶς ὁ τῷ βίῃ δρόμος ,
 Καὶ πάντος ὄγκῳ συσολῇ τεθρυμμένη ,
 Ὡς πομφόλυξ σφύζεσα καὶ φυσωμένη .
 Καὶ πρὸς μὲν ὕψος τῷ δοκεῖν ἐπηρμένη ,
 Εἰ δ' αὖ τι μικρὸν ὦ μέσῳ λεληθότως
 Ἡ κάρφος ἢ ψιξὴ ἢ σαγὼν παρεμπέσοι ,
 Ἀντετραῖπῃ τὸ κεφὸν εἰς τὴνναντίον ,
 Καὶ τῇ βιαίῃ προσβολῇ συνεσάλη .

Ἀλλ' ὦ θαυγὲς ὄμμα τῆς ἐκκλησίας ,
 Οὔ πατρικὸς νῆς , ἢ ταπεινὴ καρδία .
 Εἰ καὶ πέτῃ γὰρ καὶ τὸν αἰθέρα τρέχεις ,
 Ταπεινὸς ἦσθα , καὶ συνέρχῃ τοῖς κάτω .
 Σὺ δεῖξον ἡμῖν γνωσιχωτέρεω τρόπῳ
 Πῶς ἐστὶν εὐρεῖν ἐκδρομαῖς ἀντιστρόφοις

Τὸ πτωχὸν ἦθος , ἐρπινόδρομον φύσει .
 Ἐναντίας δὲ πῶς χαμαίζηλος μύει
 Οὔ πτωχὸς ὄγκος , καὶ προσήλωται κάτω
 Ὡς ἐκ ἀκόμψως , ὡς δοκεῖ μοι , καὶ Πλάτων
 Προσεμπεπάρθαι συγγραφή τῇ καρδίᾳ ,
 Ὡς ἔσχατον χιτῶνα τῆς ἀμαρτίας .
 Εἰ καὶ κατισχύσει γὰρ ἀνθρώπου φύσις
 Ρίψαι γὰρ πολλὰ τῶν παθῶν καλύμματα ,
 Τὸν φερτικὸν χιτῶνα τῷ τύφῳ φέρει .
 Βρίθῃ δὲ τῷτο μέχρι τῆς ἄδᾳ πύλης .
 Μᾶλλον δὲ πάντων τῶν παθῶν νεκρωμένων ,
 Τύφος τελευτᾷν ἐδὲ γηράσαι θέλει .
 Ψυχῆς γὰρ ἐστὶν ὡς τὸ πλεῖστον ἡ νόσος ,
 Καὶ νῦν ὁ πάσχων , ἡ νομὴ δὲ τῷ πάθῳ
 Ἰὸς δράκοντος . ᾧ γὰρ ἐβλήθη βέλει ,
 Τῷτῳ τιτρώσκειν καὶ τὸν ἀνθρώπον θέλει .
 Οὔ νῦν γὰρ ὡς περ ἀσφαλὲς ἐπιστάτης
 Πῶλως ἐλαύνειν συμφοῖς ἐθισμῶνος .
 Τὰ δυσκράτητα τῶν παθῶν κινήματα ,
 Τὸν θυμὸν ἄγχει , τὸν δὲ τύφον δυσκόλως
 Ἐπιθυμίαν δὲ προσδραμεῖν ἡπειγμένον
 Τῇ τῷ λόγῳ μάσιγι συσέλλα , φόβῳ .
 Μήπως ἐμφορονῶσα τῷ συνεργάτῃ
 Θυμῷ , ταράξῃ τὸν διφροσάτην λόγον .
 Μέσον δὲ τῷτον εὐρεθῇ πεφυρμένων
 Οὔχημα λαμπρὸν ἐκ θεῶ πεπηγμένον .

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΠΟΝΗΜΑ

ΤΟΥ ΕΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ ΓΡΑΦΗΣ

ΠΑΣΗΣ ΣΥΝΟΨΙΣ ΗΚΡΙΒΩΜΕΝΗ.

Περὶ ἁγίας Τριάδος.

ΘΕὸς πατὴρ νῦν ἐστὶν ἀναρχος φύσις.
 Ἀληπτος, ἀπρόσιτος, ἀρρήτος λόγοις.
 Ἀμυδρῶς εἰς τὸν ὠτυπύμηνος μόλις.
 Ὅστις ὑπὲρ νῦν ὑπὲρ ἅπαντα λόγον.
 Ὡς νῦν μέγας ἤνεγκεν ἐκ γαστρὸς τόκον.
 Γονήσας ἡδὺν αὐθυπόστατον λόγον.
 Πρὸ τῶν χρόνων μάλις αὖτε φωσφόρος.
 Ταῦτόν πατρί σίμπασι, πλὴν τῆς αἰτίας.
 Ὅς ἐκπορεύει καὶ τὸ πνεῦμα ἀχρόνως.
 Ἰσον θεὸν, τέλειον αὐτῷ καὶ λόγῳ.
 Ὑποστάσις τρεῖς, ἓς Θεὸς φύσιν μέγας.
 Νῦν, καὶ λόγος, πνεῦμά γε πατρὸς ἐκ μόνου.

Περὶ ἀγγέλων.

Οὗτος κινηθεὶς, αὐτάγαθος τυγχάνων,
 Ὡς νῦν νοεῖ πρώτιστα τάξεις τῶν νόων.
 Θρόνους, Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ αὐλῶς,
 Κυριότητας, δυνάμεις, ἐξουσίας.
 Μεθ' ἧς, τὰς ἀρχὰς, ἀρχαγγέλους, ἀγγέ-
 ῶς ὡς ῥιπῇ δ' ἔστησαν ἀρρήθιρόπως. (λας,

ΓΕΝΕΣΙΣ.

Ἐπειτα τὴν γῆν, ἐρανὲ μέγα πλάτος,
 Καὶ τὰν μέσῳ σύμπαντα πανσόφως ἄξει,
 Τὸν αἰθέρα πῦρ, δεύτερον τὸν αἶερα,
 Τρίτον ὕδαρ τε, καὶ τὸ γῆς βάρος μέγα,
 Πλὴν τάξιν ὡς τέθεικε ταῖς κοσμοεργαίαις.

Καὶν σύμπαν ἐξήνεγκεν ἀθεοῦ λόγῳ.
 Ἐν ἡμέρᾳ πρώτη γὰρ ἐκχέει φῶς,
 Τὸ τῆς ἀβύσσου παντελῶς λύσας σκότος.
 Τῇ δευτέρᾳ δὲ τὸ σπέρμα φέρεται.
 Ὑδρῶς συναύγει δένδρα καὶ χλόην τρίτη.
 Φωσῆρες, ἄσπρα, τῆς τετάρτης τὸ κλέος.
 Ἔργον δὲ πέμπτης ἐχθρῶν πτηνῶν γένει.
 Ἑκτη δὲ τῆς γῆς ἐρπετὰ καὶ θηρία.
 Καὶ πάντα καλὰ, καὶ Θεὸς κυροῖ λέγων.
 Μεθ' ὧν ἀρίθμει καὶ τὸν ἄνθρωπον τέλος.
 Πλασθέντα χειρὶ τῷ Θεῷ καινοτρόπως.
 Ἔργων δὲ πάντων κατὰπαυσις ἐβδόμη.
 Ἦν εὐλογήσας ἡγίασεν ὠθεύς.

Περὶ παραδείσου καὶ παραβάσεως.

Εἴτα φυτεύγει τὴν παραδείσον χάριν,
 Φυτοῖς, ποταμοῖς, καὶ θεωρίας ξύλῳ.
 Δίδωσιν Ἀδὰμ ἑς τρυφὴν τὸ χωρίον.
 Κλήσις ἀπάντων ἐρπετῶν καὶ θηρίων.
 Ἐκτασις, ὕπνος, γυναικὸς Εὕας πλάσις.
 Ἀδὰμ σινώσκει, καὶ καλῶ φίλτερος σχέσιν.
 Ἐνταῦθα κανὼν πλὴν ἐνὸς πᾶν ἐσθίειν.
 Γύμνωσις ἀναισχυντος αὐτῶν ὡς τόπῳ,
 Σύμβελος ἐχθρὸς, καὶ παράβασις νόμῳ.
 Αἰδώς, τὰ φύλλα, καὶ Θεὸς ποδῶν κλύπος.
 Ἀδὰμ κριγῇ τε, καὶ Θεὸς πάλιν λόγος,
 Εὕα πρόφασις, ὕφισ, ὡς ἀδὲ κρίσις,

Οὗτος λέγων ἔχεν, ὠδίνες Εὐας κόποι.
 Ἰδράτες Ἀδάμ, τριβόλων πλήρες πέδον,
 Καὶ πάντα δεινὰ, ἢ χιτῶν ἐκ δερμάτων,
 Ἀρὰ, τέλος θάνατος, ἔκπτωσις τόπη.
 Στριπτός Χερουβιμ τῆς Ἐδέμ φερόμενος θύρας.

Περὶ τῷ Καὶν ἢ Ἀβελ.

Σὴθ, καὶ Ἐνώς.

Καὶν, Ἀβελ γυνήεις, εἴτα θυσία.
 Θεὸς κίραι βλέπεσιν ὡς δώρις Ἀβελ.
 Ἀβελ φθόνος, φόνος τε ἢ ψευδὲς λόγοι.
 Αἴμα βίων ὠτρυνον ἀδίκου φόνου.
 Εἴπα Καὶν δίκαια, κατάρτα, τρόμος.
 Καὶν δ' Ἐνώχ ἐξῆς ἐγνωθήη μόνος.
 Γέτε Γαῖδάδ, Μισαήλ, Μαθυσάλα.
 Λάμεχ, Ἰσβαλ καθαριστὴς εἰς γένος.
 Μεθ' οὗ Ἰωβήλ, ἢ Θεὸς σφυροκλύπτης.
 Καὶν θάνατος ἐκ Λάμεχ τῷ τοξότη.
 Ἐνταῦθα ἢ Σὴθ, ἢ κατάλογος πάλιν.
 Ἐν οἷς Ἐνὼς ἠλπισω εἰς Θεὸν μόνος.
 Εἰς Ἐ Καὶν, Μαλελεήλ, Ἰάρεθ.
 Εἴπατα δ' Ἐνώχ εὐάρεστος ἠγάπη.
 Μέμψις κακίας τῷ βροτῶν παντὸς γένους
 Εἰς πᾶσαν ἀσέλγειαν ἐκδεδωκότος.

Περὶ τῷ Νῶε ἢ κατακλυσμῷ.

Νῶε, κιβωτός, κατακλυσμός ὡς θάλασσα.
 Κόσμος νέε σπέρματα χωρῶντα ξένου.
 Καλὰ τὰ Φαῦλα ἢ γένος Νῶε μόνον.
 Θραῦσις βραχίαι, ἢ σαλὲς κόραξ μένει.
 Περισερᾶς τὸ κάρφος, ἐλπίδες ξέναι.
 Ἡ λύσις ἰδὼν ἢ τὰ τῷ τόξῳ πάλιν.
 Καὶ λαθῆναι τῷ Θεῷ πρὸς τὸν Νῶε.
 Κατάλογός τε τῶν Νῶε γόνων μόνων.

Οἷα τότε κύριος ὤφθη ἢ πόσου.

Κλησὶς δὲ παίδων ὁ Σὴμ, ὁ Χάμ, Ἰάφεθ.
 Οἶνες ὡς θάλασσα, ἢ πίων γυμνὸς Νῶε.
 Παρουσία Χάμ τῷ πατρὸς πρὸς αἰσχύνην.
 Γρηγοροῖς αὐθις Χάμ, ἀρὰ πασι Νῶε.
 Οὗ Σὴμ, Ἀρφαξάδ, Καϊνάν, ἢ Σάλα,
 Ἐβερ, ὁ Φαλέκ, ἢ κακὴ βελὴ πάλιν.
 Καὶ μέχρι Νεφρώδ τῷ γίγαντος οἱ λόγοι.
 Πύργος χαλάνης, ἢ λαλίδων συγχύσεις.
 Ἐκ τῷ Φαλέκ γένος δὲ σπειρὰ πρὸς Θάρρα.
 Φαλέκ, ὁ Ραφαῦ, ὁ Σερέχ, Ναχωρ, Θάρ.
 Οὗ Ἀβραὰμ ἤνεγκε τὸν πατριάρχην. ἔσαν.

Περὶ Ἀβραὰμ ἢ Σάρρας.

Οὗτος Σάρραν ἔγχε τὴν εἶραν νέαν.
 Εἰδωλα λιπῶν πατρικὰ ζωντοτρόπος.
 Εἴπατα πρὸς Αἴγυπτον ἐκ λιμῶν τρέχει.
 Ὑπὲρ τῷ Λῶτ μάχη δὲ Χοβολλογόμορ.
 Καὶ Μελχισεδέκ τὰς δεκάτας λαμβάνων.
 Ἐπαγγελίας Ἰσαὰκ ἰδὼν λόγοι.
 Οὗ δ' Ἰσμαὴλ πέφυκεν ἐξ Ἀγαρ πάλιν.
 Ἐκ γῆς Χαρρὰν δὲ πρὸς δρυὶ Μαβοῦ μέ.
 Φιλοξενία τῆς τριάδος ὡς θάλασσα, (νε.
 Καταστροφή τε τῶν Σοδόμων εἰς τέλος.
 Καὶ Λῶτ γυναικὸς εἰς ἄλός σήλην τύπος.
 Συγγίνεται Λῶτ ταῖς δυσὶ θυγατράσιν.
 Ἐν Γεράροις δὲ τὴν Σάρραν Ἀβιμέλεχ.
 Πρὸς βίαν ἔλκει, ἢ Θεῷ πισθεὶς λύει.
 Ἐνταῦθα γυνὴ τὸν Ἰσαὰκ εἰς Φάος.
 Πειρασμός Ἀβραὰμ, ἢ δοκιμὴ πρὸς γόνον.
 Ἀθῦτον ὄντως Ἰσαὰκ Θεῷ θυμα.
 Σάρρας θάνατος, Χελίρας συνουσία,
 Οὐκία, μηρὸς, Ἀβραὰμ ἰδὼν μέρος.

Περὶ Ἰσαὰκ ἢ Ρεβέκκας.
 Συνέρχεται δ' αὖ Ἰσαὰκ τῇ Ρεβέκκᾳ.
 ἕκτα διδύμους Ἰακώβ Ἡσαὺ γόνους.
 Ἰσὲς Ἀβιμέλεχ Γεράρων βασιλεὺς
 ἔπερ Γυνακὸς ἢ Φεράτων ἡ μάχη.
 ἦρας Ἰσαὰκ, ἢ θέλησις βρωμάτων.
 λείπτων Ἰακώβ ἐκ τριχῶν εὐχὴν ξένην.
 Ἡσαὺ ὁ θυμὸς, Ἰακώβ τε δραπέτης.
 Περὶ Ἰακώβ, ἢ ἰβ πατριαρχῶν.
 Ὅτε βλέπει κλίμακα τὴν μετὰρσίαν.
 Ῥαχὴλ Λέαν δε λαμβάνα παῖδας λάβαν.
 Δι' αὐν κίττει δωδεκάφυλον γένος.
 Ῥ' ὅτιμ, Συμεὼν, ἢ Λευὶ τέτοις τρίτος.
 Γέδαν, Ἰνδᾶν, Νεφθαλὴμ, Γὰδ, Ἀσὴρ
 Ἐπεὶ Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν, Ἰωσήφ τε (τε
 Καὶ Βνιαμὴν ἔσχατος πάντων γόνων.
 Μετοικία τέτε ἐε, ἢ Λάβαν δρέμους.
 Χωρισμὸς αὐτῆ, ἢ πάλιν μετ' αἰγέλε.
 Ἡσαὺ ὑπαντή, ἢ Ῥαχὴλ ἰδὲ μόρος.
 Τὰ κατὰ Συχέρμ ἢ τὴν Δίαν ὠθαδε.
 Ἐντεῦθω εἰς γῆν πατρικὴν ἀνατρέχει
 Υἱὼν ἀριθμὸς Ἰακώβ τε ἢ Ἡσαὺ.
 Περὶ ὠνυπνίᾳ ἀποδόσεως τῇ Ἰωσήφ.
 Ὅναρ τὸ καινὸν Ἰωσήφ τῷ παγκάλει.
 Φθόνος ἀδελφῶν, ἢ ὅλος, ἔτα πράσις.
 Ὅψις χιτῶνος ῥήξεσιν ἡμαχμένους.
 Καὶ πατρικὸν ἀδελφὸν ἐκ πόθου δάκρυ.
 Ἐνταῦθα κατάλογος Ἰσὰν γόνων.
 Νύμφης κλοπῆτε Θάμαρ εἰς γόνε δόσιν.
 Φαρές, Ζαρά, κόκκινον ἰδὲ σπαρτίον.
 Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον ἐξωνημένος.
 Ὁδοὺς Ποντεφρεῖ, κυρίας ἀκρασία.

Ἰωσήφ ἐγκράτια, χιτῶν ἢ ὅλος.
 Εἴτα Φυλακή, δεσμοφύλακος, χάρις.
 Ἐν τῇ φυλακῇ τῶν ὠνυπνίων κρίσις.
 Περὶ τῷ Φαραῶ.
 Εὐνύπνια δὴ Φαραῶ βασιλέως.
 Παχῆς, κάτισχνοι, ἢ εἰσχυρὸς ἢ βίος.
 Κρίσις ὀνείρων, Ἰωσήφ ἀρχῆς κράτος.
 Λιμὸς τε πικρὸς, σιτομετρίας δόσις.
 Καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐκ λιμῆ παρσιία.
 Γνώρισμα τίτων, Συμεὼν αὐτὸς σχέσις.
 Βνιαμὴν ζητήσις, ἀργύρε δόσις.
 Δάκρυα πατέρος πρὸς λόγους τῶν τεκνίων.
 Βνιαμὴν κάτεσι σὺν ὁμογνίοις.
 Ἐπηρεασμὸς τῶν ἀδελφῶν ὠθαδε.
 Σκεύος κρυβάντος εὐφυῶς Ἰᾶ μερσίππω.
 Δίωξις αὐτῶν, ταραχὴ, φεικτοὶ λόγοι.
 Ἀνακάλυψις Ἰωσήφ σὺν δακρύοις.
 Ἀγωγή πατρός, χερμονὴ τερασία.
 ἦρας Ἰακώβ, ὠτολή ταφῆς πάλιν.
 Σφραγίς Ἰωσήφ ὠπλάξ τῶν τεκνίων.
 Θάνατος αὐτῆ, πένθος Αἰγύπτου μέγα.
 Λύσις Ἰωσήφ τῶν ἀδελφῶν ἐκ φέβε.
 Τῶν ὀσέων ἔκαστος ὠτεταλμένη.
 Εἴτα τελευτῶν Ἰωσήφ ὡ Αἰγύπτῳ.

ΕΞΟΔΟΣ.

Περὶ Φαραῶ ἢ Μωσέως.
 Ἄλλος Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγυπτίων.
 Οὐκ ἐν κατείδως Ἰσραὴλ τὸς ἐκγόνους.
 Ὅστις ἐκάκε τὸς λαὸς τῶν Ἑβραίων.
 Πλινθήει, πληρῶ, μαζίγων ἀτερμίας.
 Τέτων δὲ ῥιπτῆν ἐγκελεύσται βρέφη.
 Ὁ Μαῦσῆς ἐκβλητός εἰς ἄλλα θίβη.

Καὶ πᾶς Φαραὼ τῶν αἰσίων τρέφει.
 Κτείνει τὸν Αἰγύπτιον, ἔτα ἢ κρίνει.
 Οὐκ εἶδος αὐτῷ, ἢ φυγῇ τε, ἢ φόβος.
 Γωθὲ οἰκείωσις, Σεπφόρας γάμος.
 Ἡ τῆς βάτῃ φλόξ, ἀγγέλου παρεσία.
 Ἀποσολή τε, ἢ τεράσια ξένα.
 Σὺν Ἀαρὼν κάττειν εἰς Αἰγυπτίους.
 Περιτομή τέκνῳ δὲ πρὸς τῷ ἀγγέλῳ.
 Καὶ πρὸς Φαραὼ σὺν Θεῷ παρρησία.
 Τῶν Ἑβραίων κάκωσις αὐθις ἐκ λόγων.

Περὶ τῶν δέκα πληγῶν.

Γογγυσμός αὐτῶν, ἢ δεκάπληγος βία.
 Ὑδωρ ἐρυθρὸν, βατράχων πλῆθος μέγα.
 Σκνίπες τὸ τρίτον, ἢ κυνόμενα πάλιν.
 Τετραπόδων ὄλεθρος, ἔκτον φλυκτίδες.
 Χάλαζα ἢ πῦρ, ἢ βροχὸς σὺν ἀκρίδι.
 Τὸ φιλαφιδόν, ἢ πρωτοτόκων μέρος.
 Ἀμνὲ σφαγῇ τε, ἢ χρίσις ἐξ αἱμάτων.
 Σκευῶν χρυσῶν σκύλευσις ἐξ Αἰγυπτίων.
 Ἑβραίων φυγῇ, σὺν Ἰωσήφ ὁσέοις.
 Στύλος πυρὶς τε, ἢ νέφες κινεμένοις.
 Μεταμέλεια Φαραὼ στρατηγία.

Περὶ ἐρυθράς.

Ρῆξις ἐρυθράς, ἢ θάλασσις Ξένη.
 Αἰγυπτίων σύμπασα πανωλεθρία.
 Ὡδὴ Μαριάμ ᾠσματιζέσθης μέγα.
 Νάματα Μερρῶς ἢ γλυκασμός ὡς ξύλω.
 Εἶτα γογγυσμός τῶν κακίων Ἑβραίων.
 Δι' ὧν τὸ μάννα, ἢ ἐροχὴ πτηνῶν πάλιν.
 Αὐθις τὸ δίψος, ῥῆδος, ἐκ πέτρας ὕδωρ.
 Ἐπιτ' Ἰησοῦς Ἀμαλὴ καταστέφει.
 Τῷ Μωσέως αἰρόντες ἐκτάδην χεῖρας.

Τ' πάντῃ Μωσὴ πικνέρος, λαλῆ πρέπον.
 Ἀγνισμός ἄκρος, ἢ πλακῶν Θεῶν ὁσίοις.
 Μόσχῃ κεφαλῇ, συληρῇ πλακῶν πάλιν.
 Οὐγὴ Θεϊκῇ, Μωσέως παρρησία.
 Νηεῖα πάλιν, ἢ πλακῶν ἄλλων ὁσίοις.
 Σκηνῆς ἐργασία τε τῷ μαρτυρίου.

Περὶ νόμου.

Γέτοισ δ' ὑπῆρχεν ἡ βασιλεὺς πλακῶν νόμος.
 Κύριος εἰς ἐστὶν Ἰσραὴλ Θεὸς ὁσίοις.
 Εἰδὼλον ἐδὼ ἐργάσθαι τὸ παράπαν.
 Οὐκὲν δὲ λήψῃ τῷ Θεῷ κλῆσιν μάτην.
 Μνείαν δὲ ποιεῖ τῶν σαββατικῶν ἡμέρας.
 Σὺν πατέρα τίμα δὲ ἢ τὴν μητέρα.
 Ταῦτα μία πλάξ, ἢ δὲ θατέρω πάλιν.
 Ἡκιστα μοιχίδιον ἐργάσθαι γάμον.
 Ἀλλ' ἐδὲ κλέψης ἐμφανῶς κεκυμμένως.
 Οὐδ' αὖ φονεύσεις ἐκ θυμῶς τὸν πέλας.
 Ψευδῇ τε μακρὰν ἀπόθε μαρτυρίαν.
 Μὴδ' ἀγαπήσεις ἅτι τῷ πέλας φίλον.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ.

Τὰ κατ' Ἀαρὼν ἢ γόνυς τέττε δύο.
 Διαφορεύετε, προσφοραὶ, ἢ θυσιάαι.
 Τάξις λατρείας, ἢ θυτῶν πάλιν χρίσις.
 Λεπρῶν καθαίρεις, οἰκίαι, ἱματίων.
 Γάμοι νόμιμοι, καθαρῶν κτηνῶν κρίσις.
 Νηεῖα, ἢ σάλπιγγες, ἢ νεμηνία.
 Τάξις ἐορτῶν, ἢ χορῶν εὐταξία.
 Γῆς ἀνάπαυσις, προσχαί, μαρτυρίαί.
 Ο' μηρικισμός, ἢ διχηλῶντα πάλιν.
 Τὰ θνησιμαῖα, πνιγμὸν, σφαγῆς χύσιν.
 Περὶ γυναικῶν ὕδωρ ἀκαθαρσίας.
 Περιτομή τε τῶν ὡς ἀφ' ἐδρῶ πάλιν.

Περὶ γονορροίων τε ἢ συζυγίας,
 Καὶ ποία γυνὴ προσφυῆς πρεσβυτέρῳ.
 Ἐπειθ' ἐορτῶν τὴν δίαταξιν γράφει,
 Τῶ φωτός, ἄρτων, ἢ χρόνος λελυμένος.
 Περὶ τε δάλων, ἢ γλυφῆς Θεῶν ξένων,
 Ἐφ' οἷς ἀπειλαὶ πρὸς Θεῶν λελεγμέναι,
 Τοῖς ταῦτα φυλάξασι πάντα μηδόλως.

Δ Ρ Ι Θ Μ Ο Ι.

Ἐνθ' ἀριθμὸν τῶ παντός λαὸς σκόπει,
 Εἰς χιλιάδας πάσας ἑξακοσίας.
 Καὶ τρεῖς σαφῶς φθάνοντα ἢ περαιτέρω,
 Τῆς Λευϊτικῆς δίχα φυλῆς ὠθάδε.
 Τάτλη Μωϋσῆς ἱερεῖς ἢ Λευΐτας,
 Εἴτ' ἀκάθαρτον ἐκτίθῃσι τῶ μέσου,
 Περὶ γυναικῶν, τῆς ἐλέγξεως ὕδωρ,
 Ἀφαγνισμός τε, ἢ σφραγὶς ἱερῆως,
 Σκηνῆς τὰ ὄρα, ἢ περὶ λειψυργίας.
 Πρώτη κάταρξις τῆς ἐορτῆς τῶ πάσχα,
 Ἐξ ἀογύρας σάλπιγγες ἐσκευασμέναι,
 Γογγυσμός 'Ωδὶ, ἢ τὸ πῦρ κατεσθίον.
 Αἰγυπτίων μνήατε πολλῶν βρωμάτων.
 Ὁρτογομήτρας ὑετός ἔρανόθω.
 Λέπρα Μαρίας συγγόνου Μωϋσέως.
 Σκοποὶ Χαναάν, ἢ τεράσιος βότρυς,
 Χάλεβ, Ἰησὺς θαρρύνων τὸς Ἑβραίους.
 Γογγυσμός, ὁργὴ πρὸς Παλαιστίνης ὄρες.
 Δαθάν, Ἀβερὼν κατάδυσις εἰς χθόνα,
 Καί τις ξυλεύων ἐφθάρη τῷ σαββάτῳ.
 Ἀνθῆ τε ῥάβδος Ἀαρὼν ὑπὲρ φύσιν,
 Θύται Λευῖται, ἢ σποδὸς σὺν ῥανίδι,
 Ὁ Μαρίας θάνατος, ὕδατος σπάνις,
 Ἐκ πίστεως ὕδωρ δις αὐτῆτος Μωσέως.

Θνήσκων Ἀαρὼν, ὁ δ' Ἐλεάζαρ θύτης,
 Τῶ μάννα κόρος, ἢ λόγι παραινίας,
 Ὁ φεικὸς πονηροί, ἢ νεκρὸς χαλκῆς ὄφιν.
 Τὸν Ὡγ Σιζόν τε Μωϋσῆς καταστρέφει,
 Βαλὰκ βασιλεὺς Μωαβιτῶν ὠθάδε,
 Μάντις Βαλαὰμ εὐλογῶν ἐκ κατάρας,
 Τὸ Βεελφεγὼρ, ἢ Μωὰς θυγατέρες,
 Στάσις Φινεὲς, ἢ κακὰ λύσις πάλιν,
 Κόραι Σαλπαάρ, ἢ Μωϋσέως κρίσις,
 Ναυῆς Ἰησὺς εἰς μέσον παρηγμῶος.
 Πῶτε βασιλεῖς Μαδιὰμ κατὰ κράτες
 Νικᾷ Μωϋσῆς, ἢ Βαλαὰμ τὸν μάγον.
 Δυσὶ τε φυλαῖς τὸν Ἰορδάνην γέμει,
 Ἐξ τὰς πόλεις κτίζει δὲ ἢ Ἰοῖς φυγάσιν.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν Ο Μ Ι Ο Ν.

Τὸ δευτερονόμιον ὠταῦθα πάλιν,
 Ἀνακεφαλαίωσις ὥσπερ ἐσὶ τις.
 Ὡς εἰς πλάτος ἔρηκε Μωσῆς Ἑβραίοις,
 Εἴτα παραινῇ μὴ γλυφαῖς θαρρῆν ὅλως,
 Μνείαν δὲ ποιεῖν τῶ Θεῷ παντὶ τρόπῳ,
 Ἐκάστον αὐτῶν ἀσφαλιζέσθαι λίαν,
 Θεῷ τὸ πᾶν γράφειν τε ἢ περιγράφειν,
 Ἐπαρσιν ἀγχεῖν, εὐσεβεῖν κατακράτος,
 Τὸ σκληρὸν ἀπάγειν τε πόρρω καρδίας,
 Μετὰ πόσιν βρῶσιν τε μεμνήσθαι νόμου.
 Ἐνίτε τότῳ θυσίας ἀναφέρειν,
 Καὶ πάσχα ποιεῖν ὡ μίᾳ πάλιν πόλει,
 Μάντις τε φεύγειν κληδῶνας τερασιῶν,
 Πρὸρρησις ὠθῶν τῆς Χριστοῦ παρυσίας,
 Εἴτα παραινῇ Ἰὺς λόγους πράσσειν τέλος,
 Στάχυν ἐὰν πώησιν ὡ καὶ ῥῶ θέρους,
 Τύπτειν τεσσαράκοντα τὸν κακεργάτην.

Βῦν αλοῶντα μηδαμῶς φιλῶν σόμα,
 Καὶ σπέρμ' ἀνίστην συγγόνῳ τεθνηκότι.
 Προρόησις ὧν κακῶν ἰῶν ἐσχάτων.
 Εἴπαι' Ἰησὺς ὅτι τόπον Μωσέως.
 Ὡ, δῶν τε πάλιν δευτέρα μαρτυρία.
 Εἴλεγχος ὥσπερ Ἑβραίων παρουσίας.
 Οἷμα Μωϋσῆος ἀνιῶν ὅρος μέγα,
 Εἴπαγγελίας τὴν χθόνα Παλαιστίνην.
 Εἴπευλογεῖτε τὰς φυλὰς ἐν ὑμέροις.
 Θανὼν δ' ἀφανὴς καθορεῖται τῷ βίῳ.

ΙΗΣΟΥΣ.

Κρατεῖ δ' Ἰησὺς ὁ Ναυῆ κεκλημένος.
 Πρὸς Ἰεριχὼ τῶν κατασκευῶν ὁδός.
 Ζήτησις αὐτῶν, φυλακὴ Ραὰβ πάλιν.
 Σωτηρίας αἰτήσεις ἐν κατασχεσιν.
 Κοπῆς δὲ βατὲς Ἰσραὴλ Ἰορδάνης.
 Στάσις τε λίθων τῶν φυλῶν δέκα δύο.
 Περιτομή δ' ἄξιφος ἐνθ' οὐ πετρίνη.
 Πάσχα, σῆτος, ἐκκλησίαι ἀπὸ τῆς μάνας.
 Ἰεριχὼ κύκλωσις ἐκ περὶ θυτέρων.
 Πέριθσις αὐτῆς, ἡ Ραὰβ σωτηρία.
 Ἀχρε κλοπή τε, λιθασμός, νίκη ξένη.
 Ἡτλα Χαναναίων τε ἡ Ἀμορρέων.
 Γαβαωνίται σὺν ὅλοις μετρημένοι.
 Ἀδωνιβεζεκ πρὸς Γαβαὼν τὴν πόλιν.
 Σύμμαχος αὐτῶν ἐσιῶν ἐξαίτιος.
 Κατὰ Γαβαὼν ἡ σάσις ἡ Φωσφόρε.
 Βωμὸς φυλῶν πέρα τε τῆς Ἰορδάνης.
 Προσήμεντες λόγοι, δὲ, ἡ μάχης σάσις.
 Τῆς γῆς μερισμός ἡ καλὴ κληρονομία.
 Ἡτλα Διερκῆς τῶν πέριξ βασιλέων.
 Φυλὰς παραινῶν Ἰησὺς ἐν ὑμέροις.

Αὐτὴ τελευταίη, ἡ τῆς Ἑλεαζάρου.
 Μεθ' οὗ Φινεὲς ἱερατεύει γόνος.
 Εἶδαλα, προσκύνησις, ὁ Μωαβίτης
 Αἰλῶνι κατάρχει τὴν γοῆς ἰῶν Ἑβραίων.

ΚΡΙΤΑΙ.

Κριταὶ τὸ λοιπὸν ἐγκαθίστανται μόνοι.
 Τὸν Ἰσραὴλ ἀγοντες ἐχθρῶν ἐκ μάχης.
 Φυλῆς Ἰάδα προσφυῶς κατηγμένοι.
 Ἡ μίξις ἐθνῶν ἡ Θεῶν μακρὰν πάλιν.
 Καὶ Χεζααθὰ βασιλεὺς τῆς Συρίας
 Δαλὼν Ἰσραὴλ ἡ κακῶν ἀνακράτως.
 Θεὸς δ' ἐν αὐτοῖς, Γοθρὴν ὁ κρίνων.
 Μωαβ βασιλεὺς πάλιν αὐτὸς ἐξάγει.
 Οὐ κτείνας Ὡὰδ Ἰσραὴλ πάλιν κρίνει.
 Μεθ' οὗ Σαμεγὰρ κτινύων ἐναντίως.
 Μετὰ χρόνον δὲ παραβάντες τὰς νόμους
 Αἰχμῇ κρατῶνται ἡ κράτει Χαναναίων.
 Ἐλεύθεροι πάλιν δὲ πρὸς Βαράκ γόνος.
 Καὶ πρὸς Δεβώρας τῆς προφῆτιδος μόνον.
 Μάχη Ἰαβὶς ἡ κρατηγὸς Σιζάρα.
 Οὐ Ἰαὴλ ἔκτενε πασσάλῳ ξίφι.
 Αὐθις Ἰσραὴλ τῆ Θεῶν πόρρω νόμου.
 Καὶ Μαδιάμ δόλις ὑπὸ παντί.
 Τῆς Γεδεὼν κίνησις ἐν Θεοπτίας.
 Πίκος βροχή τε σύμβολα τὰ τῆς νίκης.
 Λάψαντες ἄνδρες τριακίσιοι πάμα.
 Κτείνεσιν ἀβρῶς δώδεκα μυριάδας.
 Ἐν οἷς Σαλμανὰ, Ζεβεαὶ, Ζιβ, Ὡρῆς τε.
 Μετὰ Γεδεὼν Ἀβιμέλεχ πᾶσι κρίνει.
 Βληθεὶς γυναῖκας ἐν μύλωνι τὴν μάραν.
 Μεθ' οὗ Θολάτε Ἰαὴλ ἄλλος κρίνων.
 Οὐ γὰρ Θεὸς, δὲλος Ἰσραηλῆτης

Τέντοις Ἀμὼν μάλισα τοῖς Ἀμανίταις.
 Καθίσταται δὲ ἡ κριτὴς Ἰεφθά.
 Ὃς ἐκ νίκης ἔδωκε τὴν θυγατέρα.
 Μεθ' ἧς Ἰσεβὼν, ἅτα δ' Ἐλὼμ ὁ κρίνων.
 Πάλιν Ἰσραὴλ εἰς χεῖρας ἀλλοσπόρων.
 Κριτὴς Μανωὲ κατιδὼν ὅτιν ξύων.
 Ὃς χερσὶ τὰς λέοντας ἐκρήσσει γνάθους.
 Αἶνγμα γλυκύπικρον ἐκ κάρας μέλι.
 Ἡ' ἦτα τῷ Σαμφὼν ἐκ γυναικὸς κακίας
 Ἀλώπειέστε, λαμπάδες σιτοφθόροι.
 Ζήτησις Σαμφὼν, ἔκδοσις ὁμοσπόρων.
 Ῥῆξίστε δεσμῶν, καὶ σιαγόνων ὕδωρ.
 Παρασάδες τῆς Γάζης ἐπηρμέναι.
 Γυνὴ Δαλιὰ, ἡ τριχῶν ξύων θέρους.
 Τυφλότε Σαμφὼν, ἡ γελῶμενος λίαν.
 Καὶ κατασεσθὲς οἶκος, ὡς τοῖς σαβράπαις
 Πλήθει σὺν αὐτῷ ἡ Σαμφὼν τεθνηκός.
 Ἄλλος κριτὴς δὲ Σεμεγὰρ, ἀναρχία.
 Ἐξ Ἐφραὶμ ἄνῃς γλύμμα καινὸν ἐλλύφει.
 Πόλις Λαϊσάν, ἡ Φυλιδᾶν ὠθάδε.
 Πόλις Γαβαώ, σὺν γυναικὶ Λευίτης.
 Ἰβρις γυναικὸς, δυσκλεὲς ἀκρασία.
 Ἐξ ὕβρεως μόρεστε παννύχθε βίας.
 Ταύτης μερισμὸς εἰς φυλὰς δεκαδύο.
 Ἐνθω παραχρῆ τῶν φυλῶν πασῶν ξύη.
 Λεῖψις γυναικῶν ἐκ φυλῆς ὕβρισσας.
 Ἀρπαγμα σεμνῶν παρθένων ἀλλοσπόρων.
 Ἐν Ἰσραὴλ δὲ βασιλεὺς ἐκ ἧν τότε
 Πράτλων ἀγαθὰ, ἡ Θεῶν πεφιλμῶς.
 Η Ρ Ο Τ Θ .
 Γυνὴ Νοεμὶν πρὸς Μωᾶς γῆν ἐκτρέχει
 Σὺν Ἀβιμέλεχ συζύγῳ τε ἡ γόνους.

Φεύγουσα λιμὲ τὴν βίαν τὴν παμφάγον.
 Ἐν γόνων δὲ πρὸς γάμῳ κοινωνίαν
 Συνέρχεται Ῥέθ ἡ καλὴ Μωαβίτης.
 Χηρεύουσα δὲ πρὸς Βηθλεὲμ ἐκτρέχει.
 Ἡ, τινι Βοὸς πρὸς λέχος τετραμμένος
 Θέρους ὡς ὦρα συλλεγέσθαι τὸν σάχυν.
 Γυνὴ τὸν Ὄβηδ Ἰεσσαὶ φυτοσπόρον.
 Ὃς τὸν προφητάνακτα Δαβὶδ ελασάνει.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

Μετὰ κριτὰς δὲ τὰς προηριθμημένους.
 Ἡ' λὰ θύτης ἔκρινεν Ἰσραὴλ μόνος.
 Ὃς μορον δέδωκε τῶν παίδων χάριν.
 Ἀνῇ Ἐλκανᾶ, ἡ Φινάνα σὺν Ἀννῇ.
 Εὐχῆς Σαμεὴλ ἱερεὺς, Ἀννῇ χάρις.
 Θεὸς λαλίᾳ πρὸς Σαμεὴλ τὸν νέον.
 Προῤῥήσις Ἡλὰ, Φινεὲς, Ὁφνὲ χάριν.
 Ἐ' θνας παραχρῆ, ἡ κατακράτος νίκη.
 Λεῖψις κιβωτῆ, Φινεὲς, Ὁφνὲ μέρος.
 Θάνατος Ἡλὲ συμπεσόντος ὑψόθω.
 Πτώσις τε Δαγῶν, ἔδρα, μὺς Ἀζωβίσις.
 Ἐξαποσολὴ τῆς κιβωτῆ, ἡ χάρις.
 Εὐχὴ Σαμεὴλ, ἡ ἦτα τῶν ὠαντίων.
 Γῆρας Σαμεὴλ, τῶν γένων ἀταξία.
 Βασιλέως ζήτησις ἐκ τῶν Ἑβραίων.
 Ὅναι παραπῶλοντὸ τῷ Κίς ὠθάδε.
 Ζήτησις αὐτῶν πρὸς Σαὺλ ὡς ἡμέραις
 Ταύταις, χρίσις τότε δὲ πρὸς βασιλέα.
 Ἀμᾶν ἐπανίστανται τοῖς Γαλαδίταις.
 Σαὺλ βοηθῆ, ἡ τροπῆται σὺν τάχει.
 Δημηγορία τῷ Σαὺλ πρὸς τὰς πέλας.
 Φέρει θυσίαν τῷ Θεῷ μόνος μένω.
 Καὶ Σαμεὴλ προῤῥήσις ἀρχῆς εἰς λύσιν.

Ἰωνάθαν πᾶσι τῷ Σαῦλ τραπέσι μάχαις
 Πρὸς τῷ πατρὶς ἔρρωτο τῇ στρατηγίᾳ.
 Ἀχρὶ δὲ νυκτὸς μὴ φαγεῖν Σαῦλ νόμος.
 Παρκοῆς γλύκασμα τῷ Ἰωνάθαν.
 Ψῆφος κατ' αὐτῷ, ἢ λαῷ λύσις πάλιν.
 Σαῦλ θανατοῖ τὸν Ἀμαλήκ εἰς τέλος.
 Ἀγαγ περικαίησις, ὁργὴ κυρίου.
 Οὐ περ Σαμεὴλ τῇ μαχαίρᾳ κτιννύει.
 Χεῖρι Σαμεὴλ τὸν Δαβὶδ Θεῷ λόγοις.
 Ψάλλων ὁ Δαβὶδ τὸ Σαῦλ πνεῦμα λύει.
 Καὶ τῷ Γολιάθ εὐσοχῇ τῇ σφονδῶνι.
 Αἰνός τε Δαβὶδ πρὸς γυναικῶν τῷ κράτει.
 Νίκαι τε Δαβὶδ, ἢ Σαῦλ φθόνος πάλιν.
 Συνέρχεται δὲ τῇ Μελχόλ Σαῦλ κόρη.
 Ἰωνάθαν ὠωσις ἀκραιφνεσάτη.
 Φεύγει τε Δαβὶδ συζύγε συμβελίᾳ.
 Εἶναι τῷ Σαῦλ τὸν Δαβὶδ Ἰωνάθαν.
 Φυγὴ Δαβὶδ πάλιν δὲ, ἢ πῆρα τρόπου
 Πρὸς Ἀβιμέλεχ ὁ Δαβὶδ ὑπεκτρέχει.
 Τὸς μυτικὰς ἀρτεὺς δὲ παινῶν ἐσθίει.
 Ἦκει πρὸς Ἀχῆς τὸν τῆς Γεθ βασιλέα.
 Καὶ σκήπτεται δ' ἑκασιν ὡς περισάσει.
 Κτείνει Σαῦλ δὲ πρὸς Δωὴκ πρεσβυτέρους
 Λυπῇ τὸ πραχθῶν τὸν Δαβὶδ ὑπὲρ φύσιν.
 Σαῦλ θλίβει, ἢ Δαβὶδ φεύγει πάλιν.
 Σπήλαιον ἰδὲ, ἢ Σαῦλ Δαβὶδ ἔσω.
 Τὸ κράσπεδον σκόπει δὲ Σαῦλ ὠθάδε.
 Καὶ τὸ δράμα δέκνυνσι τῆς ἀδικίας.
 Θνήσκει Σαμεὴλ μὴ βλέπων ὁ προβλέπων.
 Ὑῆρις τῷ Ναῶαλ, ἢ λύσις ἐκ συζύγου.
 Αὐθις ὁ Σαῦλ ἢ Δαβὶδ στρατῷ μέσον
 Δόρυ λαβὼν, ἤνεγκε Σαῦλ ἐκ κλίνης.

Δαβὶδ πρὸς Ἀχῆς τὴν Σικελὰν λαμβά-
 Κατὰ Σαῦλ ἐράτευμα Ἰωνῶν ὠνίων. (νε)
 Εἰργασίμυθος, ἢ Δαβὶδ νικῶν ξύνους.
 Οἷον Γελβεῖ, ἢ Σαῦλ οἰκτρὸς μῦθος.
 Σὺν Ἰωνάθαν, ἢ Δαβὶδ θρήνος μέγας.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Μῦθος κτανόντος τὸν Σαῦλ ἢ τὸν γόνον.
 Δαβὶδ χρίσις, αὐθις δὲ φυλῆς Ἰῶδα.
 Ο' Μεμφισοσθὲ τῷ Σαῦλ ἄλλος γόνος.
 Σὺν Ἀβωνῆρ ἤρατο τῷ Σαῦλ κράτος.
 Μάχη κραταῖα τῶν βασιλέων δύο.
 Ο' Μεμφισοσθὲ πρὸς Ἀβωνῆρ εἰς μάχας.
 Ὑπὲρ γυναικὸς πατρικῆς παλλακίδος.
 Ἦκει δ' Ἀβωνῆρ πρὸς Δαβὶδ θαρσαλέος.
 Καὶ κτείνεται δὲ πρὸς Ἰωᾶβ ὠθάδε.
 Θλίψις μεγίστη τῷ Δαβὶδ τέττε χάριν.
 Μεμφισοσθὲ θάνατος, αἰτίων μῦθος.
 Δαβὶδ βασιλεὺς ἀπάσων φυλῶν μόνος.
 Πρὸς Ἰεσσαὶ ἢ Χερὰμ ἀναξ Γύρε.
 Πρὸς ἄλλοις θνήσκει ἢ Δαβὶδ ποιεῖ μάχας.
 Ἀγχι κίωτον σὺν μέλει ἢ κιδάρα.
 Θάνατος Ὀζάν, κώλυσις Θῆε δόμος.
 Δαβὶδ ἀναθήματα τῇ Θεῷ πόλει.
 Τιμῇ δὲ Δαβὶδ τὸν Ἰωνάθαν γόνον.
 Πέμπει πρὸς Ἀννῶν, ἀτιμάζεται λίαν.
 Καὶ ῥήγνυται μάχη τις ὡς ἐξαίσιος.
 Ἦ Βηρσαβεῖ, ἢ θάνατος Οὐρίου.
 Καὶ πᾶσι Σολομῶν ἐξ ἀθεμίτων γάμων.
 Κρατὴ δὲ Ῥαμὰθ Ἰωᾶβ Δαβὶδ νέμων.
 Εἰρως Ἀμνῶν τε, σύλγονος Θάμαρ πάλιν.
 Ἀῖεσσαλὼμ ὤριον Ἀμνῶν εἰς φόνον.
 Δαβὶδ πρὸς ὁργὴν Ἀῖεσσαλὼμ δραπέτη.

Καταλλαγή τέτων δὲ πολλῶ τῷ χρόνῳ,
 Φυγήτε Δαβὶδ, Ἀβεσσαλώμ ἡ εἰς αὐτὸν,
 Τὰ κατὰ Χετὴν ἢ πάλιν Ἀρχιτόφελ.
 Κατηγορεῖ Σιβὰ δὲ τὸν Μεμφιβάαλ,
 Τῆς Σεμεὲ, ἢ Δαβὶδ εὐρυγὴ ξύνη.
 Κοίτην πατρικὴν Ἀβεσσαλώμ αἰσχροῖν,
 Βελὴν ὁ Χετὴ τὴν Ἀρχιτόφελ τρέπει.
 Ἀπάγχεται δὲ ἢ μανὲς Ἀρχιτόφελ,
 Λόγου τε Δαβὶδ, κρατερὰ μάχης βία,
 Ἀβεσσαλώμ θάνατος ἐκ κόμης ξύλῳ.
 Θρηῶν ὁ Δαβὶδ, Ἰωάβ ἐπανάγων,
 Στροφὴ Σεμεὲ, ἢ ρυπῶν Μεμφιβάαλ
 Ἀφῆς τὸν υἱὸν τῷ Δαβὶδ Σιβὰ χάριν,
 Φόνος δ' Ἀμεσᾶ, ἢ Σαβεὲ πρὸς πόλιν.
 Λιμός τ' ἐπὶ γῆς, ἢ Σαὺλ παίδων δόσις,
 Καὶ συνεχῆς μάχαι τε, ἢ Δαβὶδ νέμων
 Ἀριθμῶ λαὸς Ἰωάβ τῶν ἀρμάτων,
 Ἐνναχόσιαι δ' ἦσαν αἱ χιλιάδες.
 Ὁ γὰρ προφῆτης αἰρέσειν νέμων μίαν,
 Τριῶν τῷ Δαβὶδ πρὸς Θεῷ κεκλημῶν,
 Πτώσις εἰς θάνατον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,
 Δαβὶδ ταπεινὸς ὡς θυσιαστήριον.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

Ἀδωνίας πᾶς, Ἰωάβ, πανδαισία,
 Δαβὶδ γεγαρὸς, Ἀβισάκ ἡ παρθένος,
 Ἡ Βηρσαβεὲ, ἢ προφῆτης ὁ Νάθαν,
 Ἀναξ Σολομών, ἢ Σαδὼκ αὐτῶν χρίων.
 Ἀδωνίας πρόσκειται ἢ κλίνει κάρα,
 Δαβὶδ τελευτᾷ, ἢ παραινῇ τῷ γόνῳ
 Θεῷ τιμῆς τε, καὶ τιμῶν τιμωρίας,
 Ἀδωνία μόνος δὲ σὺν Ἀβιάθαρ.
 Σαδὼκ ὁ θυτὴς, Σεμεὲ κρίσις, μόνος,

Αἰτῇ σοφίαν ἐκ Θεοῦ ἢ Σολομών,
 Κρίνει γυναῖξιν ἀκριβῶς ὡς νηπίῳ,
 Περὶ σοφίας ἢ τραπέζης ἢ κλίνης
 Τῷ Σολομῶνι, ὡς ὑπὲρ λαμπροῦ λίαν.
 Χαράμ βασιλεὺς, ὕλη, δρυτόμοι, εἴφη,
 Ἐγερσις οἴκου Σολομών, εὐχὴ πάλιν,
 Ἐγκαίνια τε, ἢ Θεῷ φρικτοὶ λόγοι.
 Καὶ ναὺς χρυσὴν φέρεσα Ἰῶ Σολομῶντι,
 Νύκτε βασιλεὺς ὑπερεκτεπληρωμένη,
 Πλῆτος μέγας τε, ἢ χρυσῶν ὀπλῶν κλέος,
 Ἀρχῆς δριτμὸς ὑπερεκτεταμένος,
 Εἰδωλολατρὴ ἢ Σολομών τὸ ξοῖν,
 Πταίει Θεὸν μάστιγα, ἢ πάσχει πλέον,
 Θόρυβος οὐδὲν παραχῆς πολλῆς βία,
 Ἐπαναστάσεις Ἀδερ, Ἐσρώμ οὐδ' Ἀδερ,
 Γεροβοάμ ἢ τελαμῶνες δέκα,
 Οὐνήσκει Σολομών, ἢ Ῥοβοάμ ἐκράτει,
 Λαῶν τε παράκλησις, ἀπειλαὶ ξῶναι,
 Φυλῶν μερισμὸς τῶν δέκα, μασιγίας
 Γεροβοάμ, Ῥοβοάμ ἀποσάτης,
 Νόσημα παιδὸς Ἀχὶζαν θανῆ λέγει,
 Χρυσῶν δαμάλεις ὡς Βεδὴλ, ἢ θυσίαι,
 Προῖρησις ἀνδρὸς τῶν περὶ Ἰωσὴν,
 Τὸ θυσιαστήριον, ἐξερρήγμυνον,
 Ξηρὰ δὲ ἢ χεῖρ ἐν θυμῷ βασιλέως,
 Πάλιν ὑγιὲς ἢ τροπὴ μὴ πρὸς λόγον,
 Καὶ τὸν προφῆτην θηρίον κατεσθίει,
 Εἰδωλολατρὴ ἢ Ῥοβοάμ εἰς τέλος,
 Ἡκεὶ Σαυακὴμ βασιλεὺς Αἰγυπτίων
 Γερσαλὴμ ἐκκνωτὶ τῶν χρημάτων,
 Νοσῶν Ἀβιά ἢ πρὸς Ἀχίαν δρόμος,
 Οὐνήσκει Ῥοβοάμ, Ἀβιά κρατεῖ πάλιν.

Μεθ' ὃν περ Ἀσὰ πρὸς Θεὸν τὸν νῦν σρέφει
 Καὶ τῶν ξοάνων τὰς λαὺς μετασρέφει,
 Γεροβοὰμ ἐκφύχει δ' ἀποσάτης.
 Ἐπ' ἡντα Ναβατ' ὃν ὁ Βασὰκ κτιννύει,
 Τέτε μάχητις πρὸς Ἀσὰμ μετὰ Σύρων.
 Ο' νειδὸς Ἀσὰ τῶν Θεϊκῶν χρημάτων.
 Μετὰ Βασσά Ὀϊλᾶ κρατὶ γόνος.
 Τῆτον δὲ Ζαμβρῆς ἐκτίθησι τῷ μέσου.
 Καὶ σύμπαν αὐτῷ τῷ κράτες ἀνατρέπει
 Ἐμπρήσας αὐτὸν συνάμα ταῖς οἰκίαις.
 Κρατὶ μετ' αὐτὸν πάλιν Ἀμβρῆ παιδίον.
 Οὐ πᾶσι Ἀχαιᾶς ὁ κάκιος αἶψα,
 Ἰωσαφὰτ ἀρχὴ δὲ φυλῆς Ἰῶδα.

Περὶ τῷ Προφῆτῃ Ἡλίῳ.
 Στέρησιν ὅμβρων Ἡλίας προμηνύει.
 Τρέφει κόραξ δὲ τὸν προφῆτην αἰθέως.
 Καὶ χήρα Φιλόξωνος ἡ Σαραφθία,
 Ο' καμψάκης ἔλαιον, ἢ δρᾶξ ἀλεύρε.
 Παιδὸς τελευτῇ, ἢ πνοῇ πάλιν ζῶη.
 Πρὸς Ἀχαιᾶς κάτεισιν Ἡλίας μέγας.
 Τὴν θυσίαν ὕδατι τὸ ξένον φλέγει.
 Τὰς ἱερῆς θυεὶ δὲ τὰς τῆς αἰσχύνης.
 Ἀνέσιν εἰς Κάρμηλον, ὑετὴν χέει.
 Φεύγειτε μακρὰν ἐξ Ἰεζάβελ φόβῳ.
 Τεσσαράκοντα δ' αἰσιτῇ πρὸς ἡμέρας.
 Πρὸς τὸν Θεὸν κράζειτε τῷ ζήλῳ λόγους.
 Ἐλισσαῖς πρόσκειν ἀφ' αἷς τὰς βόας.
 Μόμος Ναβυσθαὶ φεῦ χάριν ἴης ἀμπέλῃ.
 Φόβος, ἀπαιαί, ἢ κατάνυξις πάλιν.
 Ἐπιστρατεύει βασιλεὺς Σύρων Ἀβερ.
 Κατακράτος ἦτητο, δελῆται ξένως.
 Τιμῆς Ἀχαιᾶς ἀξιοὶ τὸν οἰκέτην.

Πρὸς Ἀχαιᾶς ἔλεγχος ἀνδρὸς γυναικός.
 Ο' Μιχαῖας δὲ συμφορὰς αὐτῶν λέγει.
 Δεσμὰ, φυλακὴ τῷ προφῆτῃ πρὸς Ἰεζαβὴλ.
 Συρρήγνυται πόλεμος, Ἀχαιᾶς νέμει.
 Τῷ Ἰωσαφὰτ τὴν σολὴν τῶν ἀεμάτων.
 Αὐτὸς δ' ἐκείνῃ τὴν σολὴν ὑποδύει.
 Στολὴ δ' ἀλλὰ τὸν στρατὸν μετασρέφει.
 Καὶ πλήττεται μὲν Ἀχαιᾶς ἐν τῇ μάχῃ.
 Τῶν αἱμάτων σπῶσι δὲ τὴν ροὴν κύνας.
 Μετὰ δὲ τῆτον ἐγκρατὴς πᾶσι Χοζίας.
 Ἰωσαφὰτ φίλος δὲ φυλῆς Ἰῶδα.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ο' Χοζίας ἐπειψὼν ἀσθύνων τότε.
 Εἰς ἀνακωχὴν τῆς νόσου πρὸς τὸν Βάαλ.
 Ο' δ' Ἡλίας εἰρηκεν αὐτὸν τεθνᾶναι.
 Ἡ πυρπόλησις τῶν σαλέντων εἰς ὕρον.
 Ἀνὰ Ἰωρὰμ σύγγονος ὁ Χοζίου.
 Εἰς ὄρανὸν ἄνεισιν Ἡλίας τρέχων.

Περὶ τοῦ Ἐλισσαίου.

Διπλασιάζει τὴν χάριν Ἐλισσαίῳ.
 Ποτὶ περὼντι τὰς ροὰς Ἰερδάνου.
 Οὗτος γόνιμα ἢ τὰ ρεῖθρα δακνύει.
 Τῆς Ἰερικῶ περὶ σαλῶν αἶλας μέσους.
 Ὑπὲρ φαλάκρας καταρᾶται παῖδιά.
 Ἀρκοὶ δὲ κατέδωκαν αὐτὰ συντάμῳ.
 Τριττοὶ βασιλεῖς πρὸς Μωᾶς ἀνυδρία.
 Ἐλισσαῖς πρόρρησις ὕδατος, νίκης.
 Μωᾶς βασιλεὺς κτιννύει τὸ παιδίον.
 Ἐλαιον ἰδὲ τῆς γυναικὸς πλημμύρον.
 Ἡ Σωμανίτις σὺν γίνῳ πεφιλμένῳ.
 Τὴν πικρίαν λέβητος εὐκόλως λύει.
 Ἐν κριθίνσις ἀρτοῖς δὲ πολλὰς ἐκτρέφει.

Λεπραν Νεεμάν ὡς Ἰορδάνη ἔξει.
 Λεπερὶ Γιεζή τῷ χρυσῷ δώρων χάριν,
 Ἐλκει τὸ σιδήριον ἐξ Ἰορδάνε,
 Τυφλοῦσθαιδὸν Σύρων δέ τοις ἐχθροῖς νέμει.
 Λιμὸς κράταιος, ἢ γυνή τις εἰς κρίσιν
 Παιδα φαγεῖν ἔχεσα συντεθαμνών,
 Λιμῷ λύσις σύντομος ἐξ Ἐλισσαῖε.
 Λεπρῶν δέκα κινήσις, ἡ φυγὴ πάλιν.
 Σίτος θλακῆς, τῷ δ' ἀπιστῶτος μόρος.
 Ἄλλος λιμὸς, πάλιν δὲ πρὸς Σωμανίτην.
 Καὶ θανάτε πρόρρησις ἄνακτι Σύρω.
 Οὐ δῆτα Ζαήλ δεδέξατο θρόνον,
 Θανῶν δ' Ἰωράμ, καταλίπει Χοζίας,
 Κτάνει τῷτον δὲ πάλιν βασιλεὺς Ἰε,
 Τὴν δ' Ἰεζάβελ ἐκρεφίσαν κτιννύει,
 Οἶκοντ' Ἀχκαβ ἢ τὸν Βάαλ συντρίβει,
 Γ' εὖ θανόντος Ἰωάχαζ εἰς μέσον.
 Μετὰ Χοζίαν δ' ἡ κακὴ Γοδολία,
 Γωδαῖ θυτίστει Χοζίε γένον
 Τὸν Ἰωῶς ἔχρισεν εἰς βασιλέα.
 Ἄλλος Ἰωῶς μετὰ τὸν Ἰωάχαζ,
 Ὡς, σύμβολον δέδωκεν εἰς νίκης τρόπον,
 Βέλη τὰ πῶτε πρὸς λόγον τῆς Συρίας,
 Ἀνιστὴ νεκρὸν ἢ θανῶν Ἐλισσαῖος,
 Ἐτρεψε Σύρος Ἰωῶς πλὴν ἐκ τρίτῃ,
 Θανῶν δ' Ἰεροβοάμ τὸ κράτος νέμει.
 Ἐφ' ἧς προφῆτης Ἰωνῶς ἦν ὡς βίω.
 Ἀναξ δ' Ἰωῶς Ἰόδα λυπῇ κράτος,
 Οὔ περ Ἰωῶς ζωγρία συλλαμβάνει,
 Καὶ καταπορθῇ τὴν πόλιν ἕκ εἰς τέλος.
 Ἀρχει μετ' αὐτὸν ἐκ σπορῆς Ἀμεσσίας,
 Καὶ σφάττεται δὴ Ἰωῶς πρὸς Ἰωῶ Σύρω

Διάδοχος, κράτες δὲ πᾶς Ἀζαρίας,
 Ἐφ' ὧν Ὡσηὲ τὴν προφητείαν λέγει.
 Ἀζαρίαν δ' ἔκτανε Σελὲμ ἀδίκως,
 Οὔ περ μεθιστὴ Μαναὴν ἀρχῆς πάλιν.
 Ἀζαρία πᾶς βασιλεὺς Ἰωάθαμ,
 Μεθ' ὃν κρατῇ μάλιστα παιδίων Ἀχαζ.
 Εἰδωλολατρῶν, ἡ καλῶς Θεὸν σέβων.
 Ἐφ' ἧς Ραατσῶν, Φακεὲ Ῥομελίε,
 Πρὸς τὴν Θεῷ τρέχουσιν εἰς μάχην πόλιν.
 Τὰ σκύλα πολλὰ, ἢ πολὺς λαὸς φόνος.
 Εἶτα νικῶνται πρὸς βίας Ἀσσυρίων,
 Τῶν συμμάχων Ἀχαζτε ἢ Ἰουδαίας,
 Ἐφ' ἧς προφῆτης Ἡσαΐας ἦν τότε.
 Θανῶν Ἀχαζ ἔλιπε τὸν Ἐζεκίαν,
 Ο' Σαλμανασάρ τῶν Σύρων ἀναξ πάλιν,
 Ἐπιστρατεύει τοῖς τόποις Σαμαρείας,
 Ὡς ἡ κατάρχοντος ἐκ γυνὸς τότε
 Ἀναγρέπει σύμπαντα, πορθεῖ τὰς πόλεις,
 Ζητῇ δ' Ὡσηὲ πρὸς φίλων συμμαχίαν,
 Οὐκ ἔν μοι κίε τὴν Σαμάρειαν ὅλην
 Ο' Σαλμανασάρ εἰς Ἀσσυρίων τόπος.
 Ἐνταῦθα μέμψις Ἰσραὴλ ἢ Ἰόδα,
 Πέμπει Σύρος δὲ πρὸς πόλεις Σαμαρείας,
 Λέοντες αὐτὰς θανατῶσιν ἀδίκως,
 Μίγνυσιν λοιπὸν ἢ τινὰς Σαμαρείων,
 Γ' εὖ τὸ κακὸν τῶν λεόντων ὡς θάδε.
 Ἐζεκίας δ' ὧν εὐσεβὴς ἀνακράτος,
 Βωμὸς καθαιρεῖ, ἢ νεῶν ἐκκαλλύνει,
 Καὶ τὴν πόλιν δέκνυσιν ὡραισμώνην.
 Ο' Συναχειρέμ εἰς Θεῷ πόλιν τρέχει,
 Σφοδρὰς ἀπειλὰς ἀποτοξεύων μάτην.
 Θερμὴ δέξις, ἀφανὴς συμμαχία.

Νυκτὸς φόνος δ' ἄπειρος εἰς Ἀσσυρίους,
 Δράσαντες αὐτὸν ἀφανῶς ἀρχαγγέλε,
 Ο' Σιναχειρεῖμ ἐκκακῶν Σαμαρείτας,
 Θάπτων ὁ Τωβίτῃς νεκρὸς ἐρριμμένους,
 Τύφλωπις αὐτῷ, Ῥαφαήλ σὺν Τωβία,
 Δίδωσιν αὐτῷ τὴν χολὴν ἐξ ἰχθύος
 Ἡπατος ἄκρον, τὰ προσήκοντα λέγει,
 Τὸν δαίμονα βάλλει δὲ μακρὰν Τωβίας,
 Καὶ φωτὸς αὐγὰς Ἰῶ σπορεῖ Τωβίτῃ νέμει,
 Ἐξεκίας ἀρρώστους, αὖξιν χρόνων,
 Ἀναποδισμὸς φωσφόρε τεράστιος,
 Πρέσβεις Μαρωδάχ, τῶν ἀπορήτων θέα,
 Ἐξεκίας δ' ἔλεγχος πρὸς Ἡσαΐε,
 Πρίων ξύλινος ἢ μόρος Ἡσαΐου.
 Μετ' Ἐζεκίαν Μανασσῆς ἀρχεὶ γόνος
 Πάντων μιαιώτατος, ἀσεβῆς λίαν,
 Φαρμακὸς ἀπλῶς ἢ φονεὺς μοιχοφθόρος,
 Ἀλλὰ σχεθεὶς ἔσρεψεν εἰς Θεὸν νόσφ,
 Τὸ λοιπὸν ἐξῆς εὐλαβῇ ζῇ τὸν βίον.
 Ἀμνῶν γόνος δὲ δυσσεβὴς τίνει δίκας,
 Ἰωσίας πᾶσι εὐσεβέστατος λίαν
 Ὑπὲρ πάντας, ἢ Θεῷ τιμῶν νόμους,
 Καὶ πάντα πειρῶν τὰ Θεῷ πεφιλημένα,
 Τῆτον Νεχαῶ βασιλεὺς Αἰγυπτίων
 Τόξε βολαῖς ἠνεγκαν εἰς Ἀδε ζόφον.
 Γωάχας πᾶσι, Νεχαῶ πάλιν Σύρος
 Πόλιν στρατηγῇ, ἢ τὸν Ἀχαζ εἰάγει,
 Τῷ δ' Ἐλιακὲμ Ἰσραὴλ κράτος νέμει,
 Φόρον νέμει δ' ἔν Ἰσραὴλ κατεσάθη,
 Καὶ στρατὸς ὅξυς σὺν Ναβεχοδονόσορ,
 Πορθεὶ κακῶς σύμπασαν Ἑβραίων πόλιν,
 Ἀναξ τελεῖ δὲ τὸν φόρον τῷ βαρβάρῳ,

Τάττε δ' ἐπισφρήσαντος ὡ πόλει πάλιν
 Ἐκρίπτεται τάχις τῶν τευχῶν καίτω
 Ο' δ' Ἰωακὲμ, ἢ ὁ Ἰεχονίας
 Σὺν Ἑσθᾶ μητρὶ τῷ κράτι ἀνω μένει
 Ἀναξ κάκιστος ὁ Ναβεχοδονόσορ,
 Ἐξοισιν Ἑσθᾶ σὺν τῷ Ἰεχονία,
 Τάττε κατασχὼν εἰς Βαβυλῶνα φέρει
 Σὺν λαφύροις πλείεσι δὲ ἢ ἰσὺς ἐκκρίτει
 Μεθ' ὧν Δανιὴλ, ἢ χορὸς τριῶν νέων,
 Σεδεκίαν δὲ τὴν θέσιν Μιτθανίαν
 Ἀνακτα Σαλήμ ὠτελῇ καθιστάνει.
 Εἰκὼν, ὄραμα τῷ Ναβεχοδονόσορ
 Τὰς βασιλείας ἐκονίζουσα ξύως,
 Ο' γυνὴ Δανιὴλ εὐρετὴς διακρίνων,
 Τιμαὶ Δανιὴλ ὑπερεξηρημέναι,
 Καὶ Θεϊκῆτις Βαλτάσαρ τάττω θέσις.
 Εἰκὼν χρυσῇ πάλιν δὲ Βαβυλωνίῃ,
 Πᾶδες νέοι τρεῖς, καμίνε δρόσος πάλιν
 Ο'ρκῶν πρὸς ἀθέτησιν ὁ Σεδεκίας,
 Ἀφίσταται γὰρ τῷ Ναβεχοδονόσορ,
 Ο' δὲ στρατεύσας πυρπολεῖ ἢ τὴν πόλιν
 Καὶ βορβόρῳ χώνουσιν Ἰερουσαλὴμ,
 Σεδεκίαν δὲ συλλαβῶν ὀρκίων κρίνει.
 Ρήξαντα τείχος εἰς φυγὴν τετραμμένον
 Παῖδων σερεῖτε ἢ σβώνουσι τὰς κόρας,
 Καὶ δέσμιον ἀγει δὲ τῇ Βαβυλῶνι,
 Κακῇ τελευτᾷ τὸν βίον καθαιργμῶτος.
 Ο' Ναβεζαδάς τὸν ναὸν πυρὶ καίων,
 Πολλὰς θαλάσων, φαῦλα μυρία πρᾶττων
 Σαλήμ στρατηγὸς εὐγενὴς Γοδολίας,
 Σὺν δ' Ἀμανίταις Ἰσραὴλ Γοδολίας,
 Καὶ Χαλδαίοις ἔπεισι, ἢ κτείνει ξίφει

Καὶ δὴ τ' Ἰωνᾶς σὺν στρατῷ τέτρες φθάνει.
 Κτείνει τε πολλὰς, ἣ στραφείς σὺν ἡμῖν εἴφει
 Τῶν Ἑβραίων ἅπαντι χωρὶ συντόνως
 Πρὸς τὸν κρατῆνα τῆς Αἰγύπτου τὸ κράτος.
 Εἶδωλα λοιπὸν προσκυνῶσιν αὐτῷ.
 Εἶτα διεφθάρησαν ἐξ Ἀσσυρίων
 Σχόντων πᾶσαι Αἰγύπτου ὑσέρω χρόνῳ.
 Ναεχοδοδόσορ δὲ λιπὼν τὸν βίον,
 Οὐλῶ Μαρωδάχ τὴν βασιλείαν νέμει.
 Ὁς Ἰωακὴμ τῆς Σαλλήμ βασιλέα
 Σύσσιτον αὐτῷ ἢ συνέθρον κτιννύει
 Καθεργμῶν μύοντα πολλοῖς ὡ χρόνοις.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α.

Θανὼν Μαρωδάχ Βαλτάσαρ λείπει
 κράτος,

Δῆπνον Βαλτάσαρ, ἢ Θεῶ σκευὴ πότῳ,
 Καὶ τοῖχος ἀσράγαλος ἀνθρώπῳ φάφῳν.
 Λύων Δανιὴλ τὴν γραφὴν τῶν δακτύλων.
 Καὶ κτείνει μὲν Βαλτάσαρ πρὸς Δαρείον.
 Φθονέμενός τε Δανιὴλ τοῖς σατράπαις,
 Λέσσι ἀπρόσφαιτος ἀρθεῖς, τὸ ζῶον.
 Ἡκεῖ δ' Ἀβραχὰμ ὑπόθῃ μετρημένος.
 Ἀρχὴ τὸ λοιπὸν, ἀγγελος, ἐβδομάδες.
 Στρεπτός Δανιὴλ, ἢ τιμὴ Μαιμῆκης
 Ὁραμα πάλιν Δανιὴλ, τὰ θηρία,
 Κρίσις Σωτάννης ἐκ χειρὸς πρεσβυτέρων.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β.

Μίρος Δαρείου, βασιλεὺς Πέρσης Κύρος.
 Λύσις Ἑβραίων ὡθὼ αἰχμαλωσίας.
 Καὶ κάλυσις δὴ τῶν κατοικούντων πέριξ,
 Πόλιν ἀνιστῶν ὡς χρεῶν ἢ τὸν δῆμον.
 Ματθαγετῶν Τόμυρις φθέρη τὸν Κύρον.

Μεθ' ὃν Καμβύσης ὁ Ναεχοδοδόσορ,
 Ὁς καθελὼν ἄρξα τὴν Αἰγυπτίαν,
 Πρὸς Αἰθίοπα δυσυχὲ τὰ πρὸς μάχην.
 Ἀποσπᾷ τὸ λοιπὸν Ἰεδαῖοι.
 Τὸν Ὀλοφέρην τοιγαρὲν μετὰ κράτες,
 Ἀναξ Καμβύσης ἐξάγει θράους πλέων.
 Κινῶ κατ' αὐτῶν εἰς Γετελαὶ τὴν πόλιν.
 Οἱ δ' ὦδον ἐκλέπεσιν ὕγρῃ τῇ σπᾶνι.
 Αὐθις Ἰεδὴθ τεχνικῶς κατασφύρει
 Τὸν Ὀλοφέρην ἐξῆσα κοσμίως.
 Σκηνῆς γὰρ ὦδον συγκαθεύδοντα μόνῃ
 Τὸ ξίφος ἐξάρατα τῆτον κτιννύει.
 Τιμαὶ τὸ λοιπὸν ἀναθήματα δόμῳ.
 Τὰ δ' Ἑβραϊκὰ προσκυνῶν Ἀχιώρας.
 Ὁ δ' αὖ Καμβύσης ὁ Ναεχοδοδόσορ
 Ἐπεκτρατεύων κατὰ Μάγων τῶν δύο,
 Θλατθεῖς πόδα τέθνηκον ἀθλιὸν μόρον.
 Μεθ' ὃν Δαρείος Ἰεσάσπερ κεκλημμένος
 Ἐκ μηχανῆς ἤρατο Περσῶν τὸ κλέος.
 Εὐξάμενος δὴ τῷ Θεῷ, δεῖναι γέρας
 Γερασσάλημ τὴν εἰσὶν ἢ χρυσίον.
 Ὁ Ζοροβάβελ τὴν ὑπόσχεσιν λύει,
 Τράπεζα λοιπὸν, σατραπῶν εὐωχία,
 Ἐκ τῆ πότῃ λέγει δὲ Δαρείος λόγους
 Πρὸς παῖδας αὐτῶν τὴν περίξ κοιμωμένους.
 Ὡς δ' ἔδρον ἔτος ὁ ξένος Ζοροβάβελ
 Κρατῆν ἀπάντων τὴν ἀλήθειαν μόνῃ,
 Πέθει Δαρείον ὡτελῇ ὄρκον νέμειν,
 Σὺν Ἰωσεδεκ δ' Ἰησὺ πρεσβυτέρῳ
 Σκευῶν τινὰ κάλλιπα λαβὼν τῆ δόμῳ.
 Γραφάς τε ἢ δύναμιν ἀκριβεστάτην.
 Πέντε συνάμα τῶ λαῷ μυριάσιν

Εἰς Ἱεροσόλυμα συντόμως φθάσει.
 Βάλλουσι βάθρα τῷ νεῷ μετὰ πόνου,
 Ἄλλη πάλιν κώλυσις ἐκ Σαμαρείας
 Διαβαλόντων εἰς ἀπόστασιν τάχα,
 Τέχνης ὀχυρότητα, ἢ τῶν δόμων.
 Γράφει Δαρῆος τοῖς κρατηγούσι Συρίας
 Δεῖναι χρυσίον, ἢ βοήθειαν νέμειν,
 Εὐγέρεται δ' ἐν ἢ ναὸς τε ἢ πόλις,
 Θυσία, ναὸς, ἀξύμων χρηργία,
 Ἐν ἱερεῦσι δ' ἦσαν ἡγμένοι μόνοις
 Καλῶς περὶ τὴν ἀριστοκρατίαν,
 Ἀσσυριομένων ἔχρι ἢ Μακκαβαίων.

Ε Σ Θ Η Ρ.

Μεγιστῶνες δὲ Δαρῆα, πανδαισία,
 Δέξις γυναικός, ὠτρυνή βασιλίδος,
 Οὐ γὰρ Δαρῆα, λύσις, Ἐσθὴρ εἰς μέσον
 Οὐκ ἄγαθή, συγγυῆς Μαρδοχαίου,
 Ἐξ αἰχμαλώτων Δαρῆα, δουρόφρα,
 Οἷσις βασιλεὺς δόλος ἀνδρῶν μηνύει,
 Κεῖν τεύθει ὕψος ἀναβάς τιμῆς μέγα.
 Ἀμὲν πράγων Ἑβραίων, τὴν φθόνον,
 Σταυρὸν ἀνίστα κατὰ τὴν Μαρδοχαίου
 Ἦκουσα τιμὴν ἀποδόντος ἀξίαν.
 Κίνησις Ἐσθὴρ ὑπὲρ ἅπαντος γένος,
 Πρὸς τὸν κρατῆντα ἢ ξιφιδόρου τάχος
 Δέξις οἰκτρά, τῆς φονεργίας λύσις,
 Ἀμὲν, Δαρῆος εἰς Ἐσθὴρ πανδαισίαν,
 Νυκτός τε χάρις, ἢ καλὸς Μαρδοχαῖος,
 Σύμβελος Ἀμὲν τῆς τιμῆς Μαρδοχαίου,
 Μαρδοχαῖος ἔφιππος ὡς προφυρίδι,
 Ἀμὲν πράγων ἢ σύρων ἵππον βάθην,
 Ἀμὲν πρὸς Ἐσθὴρ τῶν γονάτων ἡμῶν,

Βλέπει Δαρῆος, ἐννέη κακουργίαν,
 Ἐν τεύθει Ἀμὲν ὃν καταδίκης ἐξέλθω,
 Πιὸς πατήρ τε Δαρῆα Μαρδοχαῖος,
 Φόνος τε πολὺς τῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων,
 Καὶ τῶν δέκα σκύρωσις Ἀμὲν γόνων.

ΕΣΔΡΑΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Οὐ Δαρῆος πᾶσι ἐγκρατὴς Περσῶν Ξέρξης
 Τιμῶν μὴ φύλον Ἑβραίων κατὰ κράτος,
 Ἐσθὴρ φίλος μάρισα τῶν ἄλλων πλέον,
 Γράμμα κρατῆντος εἰς ὅλην ἐπαρχίαν,
 Ἐντιμος Ἐσδρας σὺν λαῷ βαρεῖ τρέχων
 Εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς νόμους νέμει,
 Θαυμάζεται μάρισα τῶν ἔργων χάος,
 Τὰς ἀλλοεθνῆς ἐξάγει περὶ τὴν ἑρμηνείαν,
 Ἀναγινώσκει τῷ λαῷ ἢ τὸς νόμους,
 Δάκρυα πολλὰ, ἢ λόγοι, πανδαισία,
 Παραγγελία, ἢ θανὼν Ἐσδρας γέροντος.

ΕΣΔΡΑΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Πυνθάνεται δὲ ἢ Νεεμίας πάλιν
 Τὰ κατὰ Σαλήμ ἀρχαιοχόρος Ξέρξης,
 Μανθάνει κακῶς ἀπὸ τῶν περὶ ἔχεν,
 Ζητεῖ τὸν αὐτάναντα, γραφὰς λαμβάνει,
 Ἦκει τὸ τῆχος ἢ νεῶν πληροὶ τάχος,
 Καλῶς καθίστα κατὰ τὸν νόμον σεβαν
 Τὰς συναγωγὰς ἢ τὰ σάββατα πάλιν,
 Πρὸς τὸν Ξέρξην ἀνίστη, εἴτα πρὸς πόλιν,
 Ἀρῖα ποιῶν, ἢ τελευτᾷ τὸν βίον.
 Βασιλεῖα Περσῶν μέχρι Ἀλεξάνδρου,
 Ἀρταβάνης δὲ Ξέρξης τὸ κράτος λύει,
 Εἴτ' Ἀρταξέρξης τὴν θέσιν ὁ μακρόχρονος,
 Καὶ δεύτερος Ξέρξης δὲ ἢ Σογδοάνης,
 Νόθος Δαρῆος, ἢ γένος Ἀρταξέρξης.

Ἀρταξέρξης ἄλλος δὲ τὴν κλησὶν Χῶος,
 Ἀρσῆς ὁ Χῶος, ἢ κτανῶν ὁ Βαγῶας,
 Καὶ Δαρῆος ὕπερος ὡς Περσῶν γόνος.
 Οὐ περ Μακεδῶν Ἀλέξανδρος κτινύει.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ.

Μετὰ δὲ ταῦτα τὸς Ἰωάννας θύτης
 Χάριν τιμῆς ἔκτεινε συγγόνων ὧν,
 Βαγῶας ἕκην στρατηγός Ἀρταξέρξης
 Χρόνους ὡς ἐπὶ συνταράσσει τὸ εἶφος.
 Θύτης Ἰωδάμ, ἐκ γόνων Ἰωάννα,
 Οἷμας αὐτῷ Μανασσῆς, ἔρις λόγων,
 Σαναβαλέτης σατραπὴς ὁ Δαρῆς
 Τῷ Μανασσῇ ζεύγνυσι τὴν θυγατέρα,
 Τῇ Μανασσῇ δώξας ἐκ Θεῶν δόμου
 Τῷ πενθερῷ, βάρος δὲ ἢ βελλὴ ξυή,
 Φυγὴ πρὸς αὐτὸν ταυτοπαθῶν εἰς γάμους,
 Ἐν τῷ μέσῳ μέρος δὲ ἢ τῷ Δαρῆι,
 Σαναβαλέτης πρόστησιν Ἀλέξανδρον,
 Δίδωσιν ἀρχὴν, ἀντίχαριν λαμβάνει
 Ἐν τῷ Γαριζὶν τῷ Θεῷ εἴηται δόμον,
 Ἐκὼ τὸ λοιπὸν Μανασσῇ ποιῇ θύτην,
 Μείσας αἰσχροῦς τὸς λαὸς κακοτρέπας,
 Ἐκ Μακεδόνων Ἀλέξανδρος Φιλίππου
 Μετ' Ἰλλυριῶς ἢ Θράκας, τὰς Ἀθήνας
 Πέρσας ἐπεσράτευσε, νικᾷ Σατραπίας,
 Ἀρχὴν Περσῶν σύμπασαν ἐκ Θεῶν λύει,
 Αἴγυπτον ἔλε, Συρίαν Παλαιστίνην,
 Λαμπρὰν ἀνιστᾷ τὴν ἐπώνυμον πόλιν,
 Τύρον κατασκάψῃ ἢ Σιδωνίων χθόνα,
 Λάπει δὲ τὴν ξυήν, ὡς λόγος, τῷ Φαρμακῷ,
 Τέως καθιστῶν τὴν μάχην ἐπὶ Τύρον
 Σύμμαχον αἰτᾷ τὴν πόλιν τῶν Ἑβραίων.

Θύτης Ἰωάδ ὁ δίδωσιν εὐλογίας,
 Μετὰ μικρὸν ἦκει δὲ σὺν παντευχία,
 Οὐ γὰρ θύτης ἔξειπιν ἐσολισμῶς,
 Ἀλέξανδρος δὲ τὸν Θεῷ τιμᾷ θύτην,
 Πρόσασιν ὁδὸν εἰς πόλιν, εἰς τὸν δόμον,
 Αἰτήματα σύμπαντα πρὸς τέλος ἄγει,
 Οἱ Σαμαρεῖς ἤκασι τῶν ἰσῶν χάριν,
 Ἐλεγχος αὐτῶν εἰς φυγὴν κακουργίας,
 Ἐλὼν δὲ πάσας Ἀλέξανδρος τὰς πόλεις,
 Ἀνδρόμαχον τίθησιν ὡς Σαμαρείαν,
 Τῷτον Σαμαρεῖς ἐξάγχει τῷ βίῃ,
 Ἀλέξανδρος δὲ τὸς Σαμαρείτας ἄρας,
 Μακεδόνας ὥκισε τὸς πεφιλμῶς,
 Μόρος Ἰωάδ, Ὀνίας θύτης γόνος,
 Μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τετραρχίαν
 Ἀρχὴ πᾶσα τέτραπτο τοῖς μεγιστᾶσι,
 Κρατῇ δ' Αἰγύπτου Πτολεμαῖος ὁ Λάγος,
 Ἐν σαββάτῳ δὲ τὴν πόλιν τῶν Ἑβραίων
 Πρεθεῖ προφανῶς, ἢ πρὸς Αἴγυπτον ἰσχυρεῖ
 Μετὰ δ' ἔκρινεν ἢ φιλαδέλφους γόνος,
 Μετεφράσας ἀριστα βίβλους Ἑβραίων,
 Φαληρεὺς Δημήτριος σὺν Ἀριεῶν,
 Λύσις δι' αὐτῶν Ἑβραίων ἀνδροπόδων,
 Μετὰ δ' Ὀνίαν ἢ Σίμων Ἐλεάζαρ,
 Πρὸς Ἀντιόχου ἢ κακῶς Ἑβραίων,
 Καταστρατηγήσαντος τὸν Πτολεμαῖον,
 Πτολεμαῖς πᾶς Ἐπιφανῆς τὴν θέσιν
 Μετὰ στρατῷ κάτεσιν ὡς Παλαιστίνην,
 Αὐτῷ τὸ λοιπὸν προσερέχεσιν Ἑβραῖοι,
 Πάλιν πρὸς Ἀντιόχου ἐξ ὠαντίς,
 Ἀντιόχου πᾶς ἢ γυνὴ Πτολεμαῖς,
 Κῆδος θυγατὸς, παρὶς Παλαιστίνης ὄροι.

Καὶ Πτολεμαῖος τὴν Θεῶν κρατὶ πόλιν.
 Μετ' Ἐλεάζαρ Μανασσῆς Θεῶν θύων.
 Εἴπειτ' Ὀνίας Σίμωνος φίλος γόνος.
 Τὸν δασμόν αὐτῶν κατ' ἔθ' ος Πτολεμαῖος.
 Ο' δ' Ὀνίας δίδωσιν ἡκιστα φόρον.
 Οργίζεται, πρόσσειν Ἰωσήφ φίλος.
 Λαμπρῶς τιμᾶται ἢ τελωνοῦ κοσμίως.
 Πτολεμαῖω πᾶσι, ἢ γενέθλια, φίλοι.
 Ἄνειςιν ὁ πᾶσι Ἰωσήφ νέμων χάριν.
 Ὑγκανὸς αὐτὸς χάριν ἀρίστην φέρων.
 Πρὸς συγγόνων ἔνδρα, ἢ τέττε μέρους.
 Εἴπιφανῆς τε μέρος τῷ Πτολεμαίῳ.
 Πάλιν ὁ Ἀντίοχος εἰς Θεῶν πόλιν.
 Θύτης Ἰησὺς ἢ Μωέλας πάλιν.
 Θυτῶν δύο εἰσιστῆς ὡς θάδε ξυή.
 Φυγὰς ὁ Μωέλας ἐπ' Ἀντίοχῳ.
 Πρόσσειν Ἀντίοχος, κορθεῖ τὴν πόλιν.
 Τὸν πλεῖστον αὐτῆς ἐκφορῇ, κατασρέφει.
 Νόμος προλιπὲν ἐκβιάζει πατέρες.
 Κυροῖ πάντα Ἑλλήνα μιμῆσθαι βίον.
 Τὸτ' Ἐλεάζαρ ἢ σοφοὶ Μακκαβῶιοι.
 Ὡς ἀνδρικῶς ἔησαν ὑπὲρ τῶ νόμου.
 Ἡσαμωναῖοι σὺν πατρὶ τῷ Ματθίᾳ.
 Θῦσαι κελευσθῶν, Ἀπελλῆν δάντες φόνον.
 Πρὸς τὴν ἔρημον ἐκτρέχουσιν αὐτίκα.
 Μεθ' ὧν μυρίων ἀποφεύγουσι εἰς ὄρος.
 Ἐν σαββάτῳ μάχη δὲ, φυγάδων νίκη.
 Ἀνατροπὴ συμπτάντων ὡς τῷ σαββάτῳ.
 Μετὰ Ματθίαν Σίμων ὁ Μακκαβαῖος.
 Στίφες καταρχει τῷ Φιλῆντος τὸν νόμον.
 Κτείνει τε πολλὰς συμβαλὼν αἰφνιδίως.
 Γῶν ὑπασπιστῶν ἀνδρικῶς Ἀντίοχῳ.

Καὶ δὴ τὸν ναὸν ἐκκαθαίρει συντόμως.
 Καὶ πάντα ποιεῖ πρὸς τὸ βέλτιον τρέπων.
 Ο' δ' Ἀντίοχος ἐκμαθὼν ἀποψύχει.
 Καὶ μικρὸς Ἀντίοχος σὺν τῷ Λυσίᾳ.
 Σπονδαῖς πόλιν ἔισσιν τὴν Θεῶν τότε.
 Εἰς ἐλέφαντος Ἐλεάζαρ μέρους.
 Καὶ φέρεται Φίλιππος εἰς Ἀντίοχον.
 Ἀλκιμος θύτης, ἢ φυγὰς δὲ Ὀνίας.
 Ἀνιστὰς εἰς γῆν τῶν Αἰγυπτίων δόμων.
 Τὸν Ἀντίοχον Λυσίας κτείνει πάλιν.
 Ο' Δημήτριος Σελεύκῃ τὸ παιδίον.
 Ἀλκιμος κινεῖ πρὸς Μακκαβαίων λόγους.
 Καὶ Βακχίδης ἦκει δὲ πρὸς Δημήτριον.
 Πράξων κακὸν τάχιστα τῷ Μακκαβαίῳ.
 Ἀλλὰ πρὸς Ἀντίοχον ἐσέσφη μάτην.
 Καὶ Νικάνωρ κάττει σὺν δόλῳ πάλιν.
 Μάχης δὲ πολλῆς συρράγης ὡς πόλεως.
 Πίπτει Νικάνωρ σὺν λαῷ πολλῷ εἰς ὄρεα.
 Ο' δ' αὖ λαὸς δίδωσι τῷ Μακκαβαίῳ.
 Γέρας τὸ λαμπρὸν τῆς ἀρχιερωσύνης.
 Πάλιν Βακχίδης ἐμπεσὼν Μακκαβαίῳ.
 Κτείνει τὸν ἄνδρα θρασικώτατον φύσει.
 Καὶ τὸ κράτος δίδωσι τοῖς ἐναντίοις.
 Στρατὸς Ἰσίδῃ τῷ καλῷ Μακκαβαίῳ.
 Ἰωνάθαν ὁ μαιμὼν αἰρῶνται κράτη.
 Τέττε δὲ μάχη, σύρρηξις ὡς Βακχίδι.
 Νικᾷ μὲν ἔδεις, Ἰωνάθης εἰς ὄρεα.
 Ο' δ' αὖ Βακχίδης πρὸς Δημήτριον ἵρεται.
 Πάλιν Βακχίδης πρὸς μάχην Ἰωνάθῃ.
 Ἀλλὰ κινηθεὶς ἀφορᾷ πρὸς συμβάσεις.
 Καὶ πρὸς τὸν Δημήτριον αὐτῆς ἐκτρέχει.
 Μάχη πρὸς Δημήτριον εἰς Ἀλεξάνδρει.

Επιφανὲς γόνος δὲ τῷ Πτολεμαίῳ
 Ἰωνάθης σύμμαχος ὢν Δημητρίῳ.
 Εἶτα πρὸς Ἀλέξανδρον αἰρεῖ Φιλίαν,
 Δημητρίῳ θάνατος ἀπὸ τελημάτων.
 Φλοπάτορος θανόντος Πτολεμαῖος.
 Εὐεργέτης κατέβη ὁ Πτολεμαῖος.
 Ἀλέξανδρος τότε δὲ τὴν κόρην ἄγει.
 Οἷς Φιλίαν δίδωσιν ὁ Ἰωνάθης.
 Ἡκεὶ δὲ Δημήτριος πᾶσι Δημητρίῳ
 Ἀρχεὶ Συρίας πατριῶν τ' ἄλλων ἰσχυρῶν.
 Ἀλέξανδρος δὲ πυνθεὶς Πτολεμαῖος
 Τέχνη μετελθὼν τὸν Ἀλέξανδρον δόλω.
 Δημητρίῳ δίδωσι τὴν θυγατέρα,
 Καὶ βασιλείας Ἀλέξανδρος τῶν τόπων.
 Ἀλέξανδρος θάνατος ἢ Πτολεμαῖος.
 Στασίς πρὸς Δημήτριον Ἀντιόχῳ,
 Λαμπρὸς βοηθὸς ἢ φίλος Ἰωνάθης
 Φιλίαν αἰτῶν, ἢ πρὸς αὐτὴν τὴν Ῥώμην
 Ὁρφάνος Ἀντιόχος πᾶσι Ἀλεξάνδρου
 Σὺν Τρύφωνι κατέσιν ἐκ τῶν Ἀράβων.
 Θόρυβος ὦθον ταραχὴν Δημητρίῳ,
 Ὁ Δημήτριος ἔς Ἀραβας ἐκτρέχει,
 Ληφθεὶς δὲ τένει δίκας ἀθλίως τάλας.

Τρύφων τὸν Ἀντιόχον ἐκτεμῖν θέλων,
 Ἦν ὡς ἀληθῶς δειλιῶν Ἰωνάθην,
 Καὶ εἶτα συσχὼν τὸν Ἰωνάθην δόλω
 Κάτεισιν εὐθὺς εἰς Ἰουδαίας τόπους.
 Καὶ τὸν Σίμωνα τὸν γόνον Ἰωνάθου
 Ἦτει τάλαντα δῆθ' ὡς χρεὲς δύοιν.
 Σίμων δίδωσι μέμψιν ὡς ὑπεκκλίνων,
 Κτένει δὲ λαβὼν ἢ πάλιν Ἰωνάθην.
 Δημητρίῳ πᾶσι Ἀντιόχος Σεδίτης
 Κρατὶ Συρίας προσφιλεῖς Ἰουδαίῳ.
 Οὔμαιμος Ἀντιόχος τῷ Δημητρίῳ
 Πρὸς Κλεοπάτρην σύζυγον Δημητρίῳ
 Φεύγει, Τρύφων δ' ἐπειτα πρὸς Ὀρθόσταν
 Καὶ πνεποληθεὶς τὸν βίον κατατρέφει.
 Σπονδὰς λυεὶ Σίμωνος ἀναξ Σιδίτης,
 Καὶ Κενθεβαῖος ἐκκρατεῖ πρὸς πάλιν.
 Νικᾷ δὲ τῶτον Σίμωνος Ἰωνάθης.
 Πρὸς Πτολεμαῖον κτείνεται Σίμων δόλω,
 Ὁς Ἀβέκκ' ἐκλήθη λαμπρὸς Ἰουδαίων.
 Ὁ Σίμωνος πᾶσι Ὑρκανὸς, Ἰωνάθης
 Πρὸς Πτολεμαῖον ἐκκρατεῖ σὺν τάχει.
 Ὁ δὲ κτανὼν Σίμωνος ἀδελφὸς εἴφει,
 Πρὸς Κοτυλᾶν τύραννον εὐθὺς ἐκτρέχει.

ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΕΙ Η ΘΕΙΑ ΓΡΑΦΗ ΤΑ ΔΕ

ἐξῆς μέχρι Χριστοῦ ἢ αὐτῆς ἀλώσεως Ἰερουσαλὴμ, ὁ Ἰωσήπος
 ἱστορεῖ, ὅπερ ὡς λυσιτελεῖ τέτοις ἐπισυνάπτομεν.

Ὁ δ' Ἀντιόχος ἀδελφὸς Δημητρίου
 Μετὰ μάχην τε ἢ κάκωσιν μυρίαν
 Σπονδὰς τελῶν ἔπεισι τὴν Θεῶν πόλιν,

Εἶτα πρὸς αὐτὸς ἐκκρατεῖ ὡς Πάρθεος
 Μετ' Ἀντιόχου συμβαλεῖν πρὸς Ἀρσάκην
 Καὶ κτείνεται μὲν Ἀντιόχος ὡς μάχῃ

Πολλὰς Ἰερικανὸς ὑποποιᾷται πόλεις.
 Λυθείς δὲ Δημήτριος ἀρχεὶ τῶν Σύρων.
 Σύροι δὲ πρὸς Φύκωνος τῷ Πτολεμαίῳ
 Σεβινῶν Ἀλέξανδρον αἰρῶνται κράτει.
 Ὅς τις τὸν Δημήτριον ἀρχῆς ἐξάγει.
 Στάντος δὲ μακρὰν συζύγῃ Κλεοπάτρας
 Πλείστα παθὼν τέθνηκεν ἀθλίῳ μέρει.
 Ὁ γρυπὸς Ἀντίοχος πᾶσι Δημητρίῳ
 Συστὰς πρὸς Ἀλέξανδρον ἐξάγει μέσσω.
 Χρόνοις τε πολλοῖς ἦρξε Συρίας πάσης.
 Ὁ δ' Ἀντίοχος Κυζικηνὸς τὴν θέσιν.
 Ἀντίοχῳ πᾶσι συγγόνῳ Δημητρίῳ
 Περί κράτος ἦρατο τῷ γρυπῷ μάχην.
 Μικρὸν δὲ παυθεὶς Ἰερικανὸς ἐκ τῆς μάχης.
 Τελῶν φόρῳς ἠνεγκὼν ἀδρὸν χερσίν.
 Ὁ Κυζικηνὸς τῶν Σαμαρέων χάσιν
 Ἰερικανὸς παισὶ συγκροτῶν μάχην ξυῖν.
 Θύων δ' Ἰερικανὸς καθορᾷ κίνης κράτος.
 Ὁ περὶ ἐβράβευσιν, ἡ μάχης κρίσις.
 Σύγχυσσις ὦδε Φιλίας Φαρισσαίων.
 Θύσκειν δ' Ἰερικανὸς τῷ γόνῳ κράτος νέμει.
 Ἀριστοβέλῳ βασιλεῖ πρώτον μόνῳ.
 Ὅς τῷ γόνῳ ἐφθέρει τὸ πλείστον μέρος.
 Μεθ' ὃν ἀδελφὸν Ἀντίγονον ὑσέρως.
 Ἐν τῷ Στρατῶνος ὡς προῆπέν τις εἶδος.
 Αὐτὸς δὲ βραγὺς τὴν ψυχὴν ἐμεί πάλιν.
 Γανναῖς σύγγονος τὸ κράτος φέρει.
 Πολλὰ δὲ δανά τοῖς Ἰουδαίῳ δαΐσας.
 Κλεοπάτρα πρόσεισι τῇ ἢ Σελίνῃ
 Μάχας ἐχέσῃ πρὸς γόνον Πτολεμαίῳ.
 Ὁς Ἰανναῖω συμπλαχθεὶς τὰ πρὸς μάχην
 Κατὰ κράτος τέθηκεν κατησχυμῶν.

Καὶ τὴν πόλιν ἔπεισι Πτολεμαίῳ.
 Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρην αὐθὺς λαμβάνει.
 Τῆς Κλεοπάτρας ἐκλιπύσῃς ἐς χρόνον.
 Ὡς Ἰανναῖω ἐγκαταστήσῃ θρόνῳ.
 Ὁ Κυζικηνὸς τὸν γρυπὸν κατασφύρει.
 Τὸν δ' αὖ Σέλευκος ὁ γρυπὴ πάλιν γόνος
 Ἐξοτραιίζει τῷ κράτῳ παρρωτέρεω.
 Ὁ Κυζικηνὸς τὸν Σέλευκον λαμβάνει.
 Καὶ τῷ πυρὶ δίδωσιν ἐς τέλος φλόγα.
 Τέτρω συνίσταν ἀκρατῶς πάλιν μάχην.
 Γόνος τῷ γρυπῷ σύγγονοι τῷ Σελεύκῳ.
 Ἀγεί τὸν Ἀλέξανδρον ἢ Κλεοπάτρα.
 Καὶ Φαρμάκῳ πέφθαρτο δηλητηρίῳ.
 Διώκεται γυνὴ Ἀλέξανδρος αὐτίκα.
 Καὶ Πτολεμαίῳ τὸ κράτος βλέπει πάλιν.
 Γανναῖς δὲ τὴν Σαμαρείαν τέλος.
 Πορθεῖ πρὸ παντός, ἢ σαφῶς κηλυσφύει.
 Μετὰ δὲ μέρος τῷ νέῳ Πτολεμαίῳ
 Κατέρχῃ Ἀλέξανδρος ἐν βαρυγόνῳ.
 Καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐντεμὼν Κλεοπάτραν.
 Πρὸς τῷ εἴφῳ ἠνεγκὼν ἔθλιον μέρος.
 Μεθ' ὃν κρατᾷ μάχισα πᾶσι Φιλομήτῳ.
 Ὁ Φιλάδελφος ἢ νέος Πτολεμαῖος.
 Ὁ δ' Ἀρμένιος Τιγράνης Παρθυσῶς
 Πάρθων ἀποστὰς ἐβραχέει κρατῶν τόπῳ.
 Ἦλανε δ' ἐς γῆν Φοινίκης ἢ Συρίας.
 Ὁ κληρὸν Διόνυσος ἐκ Πτολεμαίων.
 Οὗτος μάχην ἠγέρει πρὸς Ἰουδαίους.
 Ὁ δ' ἢ Θεννίτος Συρίας ἀρχεὶ κράτους
 Ἀρέτας, ὃς χέρεισιν ἀντάρει μάχην.
 Πρὸς Ἰουδαίους, ἢ πάλιν ὑποσφύει
 Πρὸς πᾶντα γρυπῷ καθίσταται πρὸς μάχην.

Ο' Ιανναῖος ἢ νικᾷ κατακράτος,
 Γυναικῶν δὲ προσβαλὼν λάβει βίον.
 Ἀφ' οὗ γυναικὶ τῇ Σελίνῃ τὸ κράτος
 Σὺν πασι διπλοῖς ἀπαλοῖς ἢ νηπίοις.
 Καὶ Μάρκιος Ῥῆξ Συρίαν φθάσει τότε.
 Σηλαῖος στρατηγὸς ἐκ παλαιῆρας Ῥώμης.
 Ιανναῖος πᾶσι Ῥεκάνος ἀπὸ νέος.
 Ο' δ' αὖ Ἀριστόβελος ἱερὸς πάλιν,
 Δραχμῆος δ' ὦν Ἀριστόβελος τρόπους.
 Σύμπαν τὸ κράτος ἀναδύεται μόνος.
 Τὸν δ' Ῥεκάνον ἤρχισιν ὡς εὐμηχανῶς.
 Ο' δ' αὖ φυγὰς κάττισιν πρὸς τὸν Ἀρέταν
 Σὺν Ἀντιπάτρῳ τῷ πάλαι πεφιλμῶ.
 Καὶ πρὸς μάχην ἤρξιν Ἀριστόβελω.
 Αὐθις δ' Ἀριστόβελος Σχάρω προσέρχεται.
 Οὐ δῆτα Πομπήιος στρατηγὸς Ῥώμης
 Ἐπιβλέπων ἔταξε τὴν Παλαισίνην.
 Οὗτος Ἀρέταν ὑποθήκας ἐκτρέπει.
 Πάλιν Ῥεκάνος σὺν Ἀντιπάτρῳ φίλῳ
 Πρὸς Πομπήιον στρατηγὸν ἀνατρέχει.
 Στέλλει Γαβίνιον αὐτίκα Πομπήιος
 Ὑπὲρ Ῥεκάνῳ πρὸς Ἰεδαίων πόλιν.
 Οὐκ ἐσδέχονται τὸν Γαβίνιον λόγους.
 Ἦκει δ' ὁ Πομπήιος ὕπερον πνέων
 Στρατῶ βαρὺ μάλισα, ἢ τρέπει λίαν
 Ἀριστόβελω παριδὼν χροῦς χύσιν.
 Σφάττει, θερίζει συμπλακὲς πολλῇ μάχῃ.
 Καὶ τὸν Ἀριστόβελον ἔμπην λαμβάνει.
 Ῥεκάνῳ τὸ πᾶν δ' ἀνατίθῃσι κράτος
 Ἀνέκτα δεικνύς ἢ θυτὴν καταχρέως.
 Ἀντιπάτρῳ δὲ τὴν Παλαισίνην νέμει
 Ἐπιμελητὴν ἀναδάσας πραγμάτων.

Αὐτὸν δ' Ἀριστόβελον σὺν δυοσὶ γόνοις
 Λαβὼν ὁ Πομπήιος ἐκπλεῖ πρὸς Ῥώμην.
 Τάτον δὲ σαφῶς τὸν τρόπον Ἰεδαῖοι.
 Πρὸς Ῥωμαίων ἤρχθησαν ἐξ ἀβελίας.
 Φυγὰς τὸ λοιπὸν Ἀλέξανδρος ὠθάδε
 Πρὸς Ἰεδαῖον Ἀριστοβάλε γόνος.
 Οὗτος Ῥεκάνον τῷ κράτι ὑπεξάγει.
 Αὐθις δὲ Φεύγει προσβαλὼν Ἀντιπάτρῳ
 Καὶ πρὸς Ῥώμην ἄγεται δέσμιος πάλιν.
 Εἴτα δ' Ἀριστόβελος σὺν Ἀντιγόνῳ
 Φεύγουσιν ἅμα, συγκροτῶσι ἢ μάχῃ.
 Πλὴν ἀλλ' Ἀριστόβελος πρὸς Ἀντώνιον
 Θνήσκει προφανῶς ὡς σαρὰς Πομπήιος.
 Φυγὰς δ' ὁ Ἀντίγονος ὡς Πάρθων κράτει,
 Ἦτ' ἦν δ' ὑποσάντος δὲ Ῥωμαίων κράτους,
 Ἀποσατῶσιν Ῥεκάνῳ ἢ τὰ εἴφη.
 Ο' Κάσιος δ' ἐν ἐγκαθίστα πρὸς λόγον
 Συλῶν τὸν γεὼν Ῥεκάνῳ δῆτ' ὡς χάριν.
 Κάτεισιν Ἀντίγονος σὺν Πάρθοις μόνους.
 Τῶν δὲ Γαβίνιος ὡς πορρωτέρω
 Τίθησιν εὐθὺς ἐκτοσὶ Γαβυρίε.
 Καῖσαρ μονάρχης, θάνατος Πομπήιος,
 Βοηθὸς Ἀντίπατρος ὡς πᾶσι τρόποις
 Ἀρχὴν βεβαιῶσιν σὺν Ῥεκάνῳ τῷ φίλῳ.
 Πρόσεισιν Ἀντίγονος Καῖσαρι πάλιν.
 Ο' δ' Ἀντίπατρος ἐμποδὼν τέτ' ὡς μόνον
 Τίς στρατηγὸς Ἀντίπατρος δεικνύει,
 Μέγαν Ἡρώδην ἢ Φασάλλον λέγω.
 Πολυσιμὸς ὦθ' ὡς εἴφης Ἰεδαίων
 Τὸ τυραννικὸν εὐλαβεμόντων τάχα.
 Κρίσις Ῥεκάνῳ σὺν χάριτι ἢ δόλῳ.
 Κατηγορέωντων Ἡρώδην τῶν Ἑβραίων.

Καίσαρ ἀδελφὸν Κλεοπάτρας ἐξαγει
 Τὸν Πτολεμαῖον τῷ κράτει Αἰγυπτίων.
 Μόνη δὲ ταύτῃ τὴν ἀρχὴν πᾶσαν νέμει.
 Αὐαίρεσις Καίσαρος ἐν μέσῳ πάλιν.
 Κάτεσιν Ἀντίγονος ἐν μάχῃς κράτει.
 Μάλιχος Ἀντίπατρον ἐξαγει βίῃ
 Ἐν Φαρμάκῳ μάλισα, τῷ δ' αὖ Ἡρώδῃ
 Δίδωσιν ἀρχὴν Ὑρκανὸς Ἀντιπάτρου.
 Καὶ πλείονα ὅς πατρικῆς ἐταρείας.
 Ὅς τις ἐπαρθεὶς κατὰ μικρὸν τῷ κράτει.
 Ἀφηνιάζωι ἐς ἀποδασιν βλέπει.
 Ἐς Φιλίαν δὲ τοῖς κρατέσιν ἐν Ῥώμῃ
 Καθίσταται μάλισα σάκων ἐκθύμως.
 Ἀριστοβάλῳ Μαριάμνην τῇ κῆρην
 Τὴν ἀδελφιδὴν Ὑρκανὸς λαβὼν γάμῳ.
 Ὁ Καίσαρ Ἰέλιος Γάιος πάλιν
 Ἐν τῇ Ῥώμῃ μόναρχος αἰεῖται κράτῳ.
 Στρατηγὸς Ἀντώνιος Ἀσίας πάσης.
 Κατηγορεῖσιν Ἡρώδῃ σὺμπαν γένος.
 Κόλαξ Ἡρώδης, ἢ μέρει κατηγέγων.
 Πάλιν πρὸς ἀρχὴν, ἢ κίνησις τῷ εἴφῳ.
 Ἐκκλητὸς αὐτὸς σὺν Ὑρκανῷ τῷ φίλῳ
 Μάχῃ κραταῖα, ἢ πρὸς τὸ κράτος πάλιν
 Κάτεσιν Ἀντίγονος ἅμα Παχόρῳ.
 Φογὰς Ἡρώδης, θάνατος Φεσαήλε.
 Ζῶντα δ' Ὑρκανὸν Ἀντίγονος λαμβάνει
 Πάρθῃς δίδωσι, λωβᾶται δὲ τὰ μέλη.
 Αὐτὸς δ' ἀνεζώσατο τὸ κράτος μόνος.
 Μάλλῃ πρὸς σῖσιν Ἡρώδης Ἀραβίῳ.
 Ἡκιστα προσδέδεκτο τῷ Παρθῶν φόβῳ.
 Πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἔκκεν ἐκτρέχει
 Πρὸς κρίσιν εἰς Αἴγυπτον, ἢ Κλεοπάτρα

Παρ' Ἀντώνιον ἢ συναφῆσαι γάμῳ.
 Μεθ' ἧς Ἡρώδης ἢ γραφαῖς Ἀντωνίῳ
 Πρὸς τὸν Καίσαρα ἢ Ῥώμην καταπλεῖ.
 Ψηφίζεται δ' ἐν τῷ Ἰουδαίῳ κράτῳ.
 Σὺν Σοδὶρ κάτεσι τῷ στρατηγέτῃ.
 Μετὰ χρόνον δὲ τριετὴ πορεύετο πολὺν.
 Τὸν δ' Ἀντίγονον ζῶντα λαβὼν αὐθύμως
 Ἀντωνίῳ δίδωσι περπικὸν εἰς Ῥώμην.
 Δώροις Φθαρέας δὲ τῶν ἐκτέμνα ζίφει.
 Καὶ πολλὰς ἐκδίδωσιν Ἡρώδης πόλεις.
 Τὴν Συρίαν νέμει δὲ τῇ Κλεοπάτρῃ.
 Ἀντώνιος δὲ κατὰ τῶν Παρθῶν τεύχεων.
 Συναμα πολλὰς τῷ στρατῷ μυριάσιν
 Ἡγήτο παρμπαν τῷ στρατῷ ἰοπαῖ τευχος.
 Ὑρκανὸς ἐπάνεισιν ἐκ Παρθῶν πάλιν.
 Λαμπρῶς τιμᾶται πρὸς κόλακος Ἡρώδῃ.
 Καὶ κτείνεται δὲ συρράφαις τιμὴ δόλε.
 Θύτης Ἰαήλ ἐξ ἀσήμε τῷ γένει.
 Εἴτ' Ἀλεξάνδρας παίδιον ἐξ ἐκόντων.
 Ἀντωνίῳ φάβῳ τε ἢ Κλεοπάτρας
 Βέλεμα Φυγῆς Ἀλεξάνδρας σὺν γόνιῳ
 Ἀριστοβάλῳ πνιγμονῇ πρὸς Ἡρώδῃ.
 Ἡκε πρὸς Ἀντώνιον Ἡρώδης τάχος
 Ἀριστοβάλῳ πνιγμονῆς δώστον λόγους.
 Θῆος τ' Ἰωσήφ, Μαριάμνης οἱ λόγοι.
 Κατέρχεται πάλιν δὲ λαμπρὸς Ἡρώδης.
 Ἐκπύσα μυσηρία, ζηλοτυπία
 Ἀδίκος ὄντως, Ἰωσήφ ἰὺ μόρος.
 Κλεοπάτρας ἔρωτες ὡς πρὸς Ἡρώδην.
 Δανά δὲ πολλὰ τὴν Ἰουδαίαν φθάνει.
 Ἀντωνίῳ δ' ἡκιστα πρὸς Ῥώμης κράτες
 Ἐλθεῖν θελητὸν τῶν Παρθῶν ἡγήτης χάριν.

Ἦκει τὸ λοιπὸν ὁ Καῖσαρ ἐξ Ἑσπέρας .
 Σιρρήγνυται μάχη δὲ ἢ ναυμαχία .
 Ἦτλητο δ' Ἀντώνιος αὖθις εἰς τέλος .
 Τῷ Φαρμάκῳ θήσκει δὲ ἢ Κλεοπάτρα .
 Ο' δ' Ἀντώνιος αὐτῆς παρὶν βίου .
 Ἐνταῦθ' Ἡρώδης ἢ γραφὰς σέλλει δι' ὅ
 Δολφ κελεύσας τῷ νικήσαντι νέμειν .
 Ἦσθι νικήσας ἢ λαῶν ταύτας Καῖσαρ .
 Εὔνης πρὸ πάντων Ἡρώδης σκερδαίνει .
 Καὶ Καῖσαρ πρόσθεν ὡ τοῖς ὑστέροις .
 Λαμπρῶς τιμᾶται ἢ σεβάζεται πλέον
 Σόεμος ἀπὸ ῥήγματος γυναικὸς χάριν .
 Ἡρώδης δ' ἐπᾶναισιν εἰς τὴν οἰκίαν .
 Εὐφ' γυναικὸς . Μαριὰμ δ' ὡστεύφα .
 Ἐνταῦθ' αὐτὸς ζηλοτυπίας μίσος .
 Κατὰ Μαριὰμ Σαλώμη πρὸς Ἡρώδην .
 Ψευδὲς λόγος . Φάρμακον ἐξ οἰνοχόου .
 Μυσηρίων ἔκφανσις . Σόεμος μύθος .
 Κατὰ Μαριὰμ ἢ κρίσις ἢ τὸ ξίφος .
 Νισῶν Ἡρώδης ἐξ ἐρώτων συμβίου .
 Μητὸς Μαριὰμ τῆς Ἀλεξάνδρας μύθος .
 Ἐνταῦθ' εἰς ἅπαντα δεινὸς Ἡρώδης .
 Εὐφ' φθαρτὸς μάστις ἢ φόνον πνέων .
 Ο'ρμὴ κατ' αὐτῶν . τῶ δόλῳ τιμωρία .
 Λιμὸς δαπνῶν ἢ ποικιλία νόσων .
 Λιμὸς παραμύθιον Ἡρώδης μέγα .
 Γέμων τὰ παρὰ στήμα ἢ πτωχὸς νέμων .
 Ο' πάλιν δ' ἀπεχθὲς εὐμνησὶς λελεγεμῶνος .
 Εὐφ' γυναικὸς τῆ Σίμωνος τῆς κόρης .
 Α' γὰρ παρ' αὐτὸν ἢ πατὴρ Σίμων θυτὴς
 Γητὸν τὸν Φαβιανὸν ἀργὸν δεικνύων .
 Πάλλας τε πρὸς σὺν ὁ καλῶς παρὰ νόμον .

Πόλεις . δόμους ἔκτισε ἢ ἐλάσας πάλιν
 Εἰς χάριν ἀπλῶς τῶν κραλέων ὡς Ῥώμην .
 Σπῆλαι δ' ἐκῆσε ἢ ἔως γόνους πρὸς χάριν .
 Α' εἰ τὰ χεῖρα προσεθῆς Ἰουδαίοις .
 Τὸν Μαναὴν δὲ ἢ Πολίωναν μόνον
 Τιμῶν ὑπῆρχε τῆς προφητείας χάριν
 Τὸν δ' αὖ γε γὰρ καθελὼν ἢ πυθμῶνα
 Λαμπρὸν καθίστα κατακοσμήσας λίαν .
 Εἴτα νόμον τίθησι τοῖς τοιχωρῶσι .
 Α' πρὸς Καῖσαρ πάλιν Ἡρώδης .
 Καὶ τὸς γόνους δὲ φέρει πρὸς τὴν πατρίδα .
 Γυναῖξί τε ζεύγυσιν . αὐτὸς Σαλώμην
 Διαβολῆς τε τῆς κηρύττης χάριν .
 Ὡς Ἡρώδην μέλλουσιν ἐκθῆναι μέσον .
 Ἐνταῦθ' Ἀντίπατρος Ἡρώδης γόνους
 Εὔνης . ἀγαθὸς . οἱ δ' ἀπωγμῶσι λίαν .
 Σπῆλαι δ' ἀνέσιν Ἀντίπατρος ὡς Ῥώμην
 Γράφει τε πολλὰ πατρὶ κατὰ συγγένων
 Πέθει δὲ τέτον ἀφικέσθαι πρὸς Ῥώμην .
 Α' νέρχεται γὰρ προσλαβὼν ἢ ἔως γόνους .
 Καῖσαρ δικάζει ἢ σκευάζει τὴν μάχην .
 Καὶ παῖδες αὐτῷ προσφιλεῖς κατακράτος .
 Φιλόκαλος δ' ἂν ἢ φίλων δόξαν πλέον
 Πολλὰς ἐκάχε τῶν φίλων ἢ γησιῶν .
 Τῶ δ' ἐκτὸς ἡδὺς . ἢ χρυσὸν πολὺν ῥέων .
 Α' νείγνυσιν δὲ ἢ τῷ Δαυίδ τὸν τάφον .
 Καὶ κάττοι εὐρὼν ὁ βαχὺ τι λαμβάνει .
 Ἐνταῦθ' ἐμφύλιος κατόικος μάχη .
 Πάλιν ὁ Ἀντίπατρος κατ' ὁμογνίων .
 Ο' δ' Ἡρώδης ἤγετο κατὰ Φερῶνα .
 Ο' τι θυγατρὸς τὸς γάμους ἀπὸ τῆς
 Ἡ' Σαλώμης . πάλιν δὲ ῥάπτει ἔως δόλῳ .

Ἀλέξανδρος ἀνεσι κατὰ Φερῶρα,
 Καὶ Σαλώμη πρόφασις ἰδὲ τοῖς λόγοις,
 Ποινὰὶ διαρκεῖς αὐθις εὐνέχων φίλων,
 Δέσμιος Ἀλέξανδρος, εὐρεσις λόγων,
 Ἐτασμός ἄκρος, ἢ τὸ φάρμακον τέλες
 Πρὸς πατέρα δ' ἔγραψεν εἰδῶν λέγων
 Ἀλέξανδρος ὅπαντα τῆς κακουργίας,
 Καὶ λύεται δὴ τοῖς λόγοις Ἀρχελαῦς.
 Ἀντίπατρος δὲ προσλαβὼν Εὐρυκλέα
 Πάλιν ἀνάπτει τῷ πατρὶ τὰ γέμιστες,
 Καὶ βίαντα δὴ τῶν φυλάκων Ἡρώδης,
 Δεσμὰ τῶν γόνων Ἡρώδης πάλιν δύο,
 Καὶ γεράμιασι Καίσαρι πάντα μνητεῖα,
 Ο' δ' αὖ τὸ πᾶν τίθησιν αὐτῷ ἢ κρίσιν.
 Ἰδὲ τὸ κριτήριον ἢ καταδίκη,
 Παρόρησία Γήρωνος εἰς βασιλέα,
 Κατήγορος τύραννος, κρυεὺς ὁ Τρύφων
 Ἐτασμός αὐτῶν, ἢ σαφὴς δόλος λόγος.
 Ἐντεῦθεν ἔκβη Ἡρώδης ἢ τὸς γόνους
 Ἀπαγχονίζει, ἢ συνδρόμους λιθάζει,
 Γυνῆ δ' Ἡρώδης Ἡρώδην πάλιν γόνον
 Ἐκ τῆς θυγατρὸς τῷ Σίμωνος ὑέρωι.
 Φίλοι Φερῶρας Ἀντίπατρος ὠθάδε.
 Ἐναντία δὲ Σαλώμη τέτοις πάλιν,
 Πρὸς τὴν δάμαρτα Φερῶρα Φαρισαῖοι.
 Ο' Φερῶρας ὑποπτος εἰς τετραρχίαν,
 Ἀντίπατρος δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἐκτρέχει.
 Μόνος Φερῶρα, γὰρ κακὰ δ' Ἀντιπάτρου.
 Κατηγορεῖται προφανῆς Ἀντιπάτρου,
 Ἀνεσι Ἀντίπατρος ἀπὸ τῆς Ῥώμης,
 Οὐαρος αὐτὸν ἀτιμάζει τοῖς λόγοις.
 Κρίσις Ἡρώδης, ἢ λόγοι πλήρεις πάθους.

Ἀντίπατρος δεσμίαις, αὐτὰ πάλιν
 Νεσῶν Ἡρώδης, ἢ κακῶς πρὸς τῷ χρόνῳ
 Φημὶ θάνατον, ἢ χρυσῇ σφαδῇ λύσις.
 Καὶ μυρία κάκωσις ἀνδρῶν ὠθάδε.
 Πληθὺς νόσων τήκεσα δὴ τὸν Ἡρώδην.
 Ἐπάλμα πικρὸν ἐκτεμεῖν ἵες προκρίτες
 Αὐτὸν τ' ἀναιρῶν Ἡρώδην ἔγνω δέον
 Ἐν τῇ φυλακῇ, ἢ φόνος δ' Ἀντιπάτρου.
 Κράτες μερισμός, ἢ τελευτῶν Ἡρώδης.
 Λύσις προκρίτων δεξιῶς ἐργασμῶν.
 Ἀρχελαῦς ἀνεσι εἰς ἀρχὴν κράτης,
 Πληθὺς εἰσις, σύγχυσις, ἀπειρος φόνος,
 Ἀρχελαῦς ἀπεισιν εἰς Ῥώμην τρέχων,
 Σὺν Ἀντίπα μάλισα ἢ τῇ Σαλώμῃ.
 Κατὰ Ῥωμαίων τῶν Ἰουδαίων εἰσις,
 Ἐπάλμα πρὸς Καίσαρα, ἢ κρίσις πάλιν,
 Ἀρχελαῦς ἡμῖσι λαμβάνει κράτης,
 Ο' δ' Ἀντίπας, Φίλιππος, Ἡρώδης νέος
 Ἡμῖσι λοιπὸν, ὦθον ἢ τετραρχία.
 Ψευδαλέξανδρος εἰς Καίσαρ' ἐπιγυμνός.
 Ἀρχελαῦς σύζυγος ἄρετι Γλαφύρα,
 Ἀρχελαῦς παῖς, ἀλλ' Ἀλεξάνδρου δάμαρ,
 Κακουργος Ἀρχελαῦς εἰς ὑπηρεσίαν,
 Ἐκβλητὸς ἔκβη πρὸς Καίσαρος ἐκ λέχους.
 Ἀρχελαῦς δ' ὄνειρος, αὐθις Γλαφύρας
 Γέτων πάλιν θάνατος ἐξ ὀνειράτων,
 Μετὰ δὲ τέτον εἰς Κυρήνιον κράτος
 Ο'ς ὑπογραφὴν ἐκτελεῖ πρῶτος ξυῖν.
 Ἐφ' ᾧ γεννᾶται ἢ Χριστὸς ἐκ παρθένου.
 Ἐνθις εἰσις ἠρξάτο κῆρ τοῖς Ἑβραίοις.
 Ἐκ Σαδὼκ ἀνδρὸς τῷ κακῷ Γαυλανίτε.
 Μετὰ δὲ Κυρήνιον ἐτάλη πάλιν

Ο' Πομπώνιος ἢ Μάρκος Ἀμβιβέχος.
 Εἶτα Ρῦφος Ἄνιος Καίσαρος μῆρες.
 Καὶ Τιβέριος ἐγκαθίσταται κράτωρ.
 Ε'φ' ἧ κατήρξεν Ἑβραίων ἄρτι κράτος.
 Μεθ' ὃν Πιλάτος ὁ Πόντιος τὴν θῆσιν.
 Ο'ς ἀπαγαγὼν ὡς Καίσαρος εἰς ὅς
 Τὰς ἐκόντας Καίσαρος ὡς νεῶ φέρων.
 Στάσις τὸ λοιπὸν τῷ παρανόμῳ χάριν.
 Σπάνις υδάτων, ἀνάλωσις χρημάτων.
 Καταβολὴ πάλιν δὲ σαφὲς Πιλάτου.
 Φόνος τε πολλῶν ἐκ μηχανῆς Ἑβραίων.
 Οὗτος φανόντα τὸν Θεὸν μὲν ἢ λόγον.
 Χάριν νέμων μάλιστα τοῖς Ἰουδαίαις.
 Σταυρῷ προσήλοι, ἢ κατακρίνει μόρῳ.
 Ἀλλ' ἐξανέστη ἢ τριήμερος πάλιν.
 Ὡς αἱ γραφαὶ φάσκουσιν εὐαγγελίων.
 Κτίζει τετράρχης Ἡρώδης Τιβερίῳ
 Τιβεριάδα τὴν πόλιν φέρων χάριν.
 Παυλίνα σώφρων ὡς Ῥώμῃ ἢ κοσμία.
 Ἦς Μένδος ἦρα, τὸν χρυσὸν πολὺν ῥέων
 Γ'σῆς ἐπιτήδευμα θαλάσσης κέρης.
 Ἀννεβίς ἢ πρόφασις ὡς σωφροσύνη.
 Πρέσβυς μιὰρὰ καθυπεργαίῃ σὺν δόλῳ.
 Τελὴ δ' ὁ Μένδος τῶν ἐρώτων τὴν χάριν.
 Ο'νειδος, ὕβρις, πρὸς Τιβέριον λόγοι.
 Εἶπον εἰς γῆν ἱερεῖς ἐσφαγμένοι.
 Καὶ Μένδος ἐξέρις ὡς τῆς Ῥώμης.
 Ἀθροισμὸς ἰδὲ ἢ Γαριζὶν εἰς ὄρεος.
 Καὶ Πιλάτος κτείνει δὲ τὰς ἡθροισμῶνας.
 Οὐτελίῳ πρὸς κρίσιν ὁ Πιλάτος.
 Καὶ πρὸς Ῥώμην ἔσταλτο τῷ Φόντι χάριν.
 Φθάνει δὲ Τιβέριος ἐκείας τῆ βίης.

Οὐτελίος ἀνίστην Ἑβραίοις
 Στολὴν ἱερὰν, ὡς χρῶν αὐτὴν ἀγνῇ.
 Σπονδαὶ μετὰ Πάρθων δὲ τὸν βασιλέα.
 Οὐτελίῳ σὺν τῷ τετράρχῃ μάχῃ.
 Μῆρος Φιλίππε συγγόνος τῷ τετράρχῃ.
 Στ' ἑλλων δὲ τὸν πλὴν Ἡρώδης πρὸς τὴν Ῥώ-
 Ἡρωδιάδῃ τῇ συνεύχῃ Φιλίππε (μην
 Συγγίνεται μάλιστα λιπὼν Ἀρέταν
 Τὴν ἐκ βρέφους σύζυγον ἢ κατὰ νόμους.
 Οὗτος σβέννυσσι τῇ μαχαίρᾳ τὸν λύχρον
 Τὸν Χριστὸν μὲν πρόδρομον ἀξινιφόρον.
 Προῖρριζον ἐκτέμνοντα τὴν λύσιν νόμου.
 Στάτευμα λοιπὸν Ἀρέτα καθ' Ἡρώδην.
 Οὐτελίῳ Καῖσαρ ὡς τεύχῳ γράφει
 Μάχην κρατῆσαι καρτερὰν πρὸς Ἀρέταν.
 Ε'φθῇ δὲ Τιβέριος ἐκλιπὼν βίον.
 Καὶ τὸ στάτευμα κατὰ χώραν ἐμμένει.
 Ο' Γάιος ἀνίστην ἀρχὴν εἰς κράτος.
 Ο' δ' Ἀγρίππας ἔσθονος Ἡρώδης πάλαι
 Ἀριστοβύλου τῷ γόνῳ πᾶσι τυχεράνων.
 Ὑπὸ Γαίῃ πρὸς τιμῆς ὕψος φθάνει.
 Πολλὰ παθὼν μάλιστα τῷ πρῶτῳ χρόνῳ
 Πρὸς Τιβερίον, προσφιλεῖς ὢν τῷ γόνῳ.
 Ὑπὸ χρεῶν τε ἢ χάριν τῷ Γαίῳ
 Δεσφῆς φυλακῇ παρεπέμφθη τῷ τέως.
 Κᾶντις πρὸς ὄρεον ἀνωίστας εὐσόχως.
 Ἠ' γυγίλῃ ὡς τάχιστα τὴν ἐξουσίαν.
 Ἀπὲρ χρόνῳ πέπρακτο σαφῶς εἰς τέλος.
 Λίαν γὰρ αὐτὸν ὁ Γάιος αὐτίκα.
 Βασιλέα τε δακνύει τετραρχίας.
 Ἡν ἤρχων ὁ Φίλιππος Ἡρώδης γένος.
 Ἡρωδιάς δὲ σύγγονος τῷ Ἀγρίππα

Τὸν Ἡρώδην ἔπεισεν εἰς Ῥώμην τρέχειν.
 Καὶ τὴν Ἀγρίππα λαμβάνει τετραρχίαν.
 Ἀπῆλθον, ἐζήτησεν, εὖρω ἑδολως,
 Μακρὰν δ' ἐλαθείς ἢ τὸ κράτος Ἀγρίππα
 Σαφῶς τὸ πᾶν δίδωσιν ὁ Καῖσαρ μόνω.
 Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν Ἕλληνες μάχην
 Μεθ' Ἑβραίων ἤσαντο Γαίης χάριν.
 Καὶ Πετρώνιος ἐσάλη πρὸς Γαίην
 Στήλην ἐγῆραι τῇ πόλει μέσση ζώνη,
 Ἐσασίασαν οἱ λαοὶ πρὸς τὰς λόγους,
 Πετρώνιος γράφει δὲ ταῦτα Γαίῳ.
 Ο' δ' ἀντιγράφει πρὸς Βάρος Πετρωνίω,
 Ὑπὲρ δὲ τέττε ἢ δέκσιν Ἀγρίππας
 Προσῆγων εὐθὺς ἀξίων μετὰ δέας,
 Καὶ φθὰς τὸ βίβν ἀνταμέβει τῷ μόρῳ.
 Καὶ σπευδᾶσαντος Ἀγρίππα κατὰ κράτος,
 Ο' Κλαύδος ἀνεισιν εἰς θρόνον κράτος,
 Καὶ βασιλεὺς μέγιστος Ἀγρίππας πάλιν,
 Πᾶσι δ' ἀνῆκον ἐγγράφως Ἰουδαίσις
 Τὴν ἐξ ἔθους σύμπασαν ἀρχῆσθαι δόσιν.
 Τινὺς Ἀγρίππας τὴν καλὴν ταύτην κρίσιν,
 Μετὰ μικρὸν δ' ἀνεισι λοιπὸν Ἀγρίππας
 Θύει χαριστήριον τῷ Θεῷ ζῴῃ,
 Καὶ τὴν χρυσὴν ἄλυσιν αἰωρεῖ δόμῳ.
 Τῶν δωρητῶν τε εἰσὶς ἐκ τῶν εἰκόνων.
 Ὑπαρχος Σίλας εὐγυνὴς πάλαι φίλος,
 Ο' νεὸς αὐτῇ ἢ κινὴ παρρησία.
 Στόμαργος ἀνὴρ ὦ φιλακῇ, ἢ πάλιν
 Ἐν πᾶσι πρᾶυς ἢ καλὸς ἦν Ἀγρίππας
 Φιλῶν τιμᾶσθαι, δωρεῶν ὄντως βρύσις,
 Ἐπὶ Στάτωνος δ' εἰς πόλιν ἀφιγμῶος,
 Καὶ δημοτερπῆς ἐκτελῶν πανηγύρεις,

Στολὴν ὑπὸ δὺς ἀργυρᾶν ἑξαισίαν
 Ἀνεκροτῆτο, ἢ Θεὸς ἦν ὦ λόγοις,
 Ἐνταῦθον ἔκβν ἐκ τῶσων τερασίων
 Πρὸς τὸν Ἀδὴν ἐβῆκεν ἐκ νόσσε τρέχων.
 Ο' πᾶς δ' Ἀγρίππας ἀτελής πρὸς τὴν Ῥώ-
 Ο' δ' αὖ Φάδος Κῆσπιος εἰς Ἰουδαίαν (μη,
 Στολὴν Θεῖκν εἰς Ἀντωνίαν φέρει,
 Λύει πάλιν δὲ τᾶς γραφαῖς τῷ Κλαυδίῳ.
 Ο' δ' αὖ Ἡρώδης σύγγονος τῷ Ἀγρίππα
 Τὰ τῷ νεῷ δέδεκτο ἢ πρεσβυτέρων.
 Τῶν Διαβητῶν ἢ βασιλὶς ὠθαδε
 Σὺν Ἰζάτῃ πρόσσει τῷ Φίλῳ γόνῳ,
 Λιμὴ παραμύθισιν εἰς Ἰουδαίαν,
 Πρὸς τινος ἀνήχθησαν εἰς Θεῶ νόμους.
 Τὰ κατὰ Πάρθους, ἢ πάλιν τέλος βίῃ.
 Θευδᾶς ἀφιστῶν τὰς λαὸς ἀποσταίης,
 Θάνατος αὐτῇ, ἢ κάρα πρὸς τὴν πόλιν.
 Μετὰ Κῆσπιον ὁ Τιβερίος πάλιν
 Γέδα παῖδες, τῶν λαῶν πάλιν εἰσὶς
 Διάδοχος Κῆμανος ἦν Τιβερίῳ.
 Θανὼν Ἡρώδης σύγγονος τῷ Ἀγρίππα,
 Λέπει τὸ κράτος Ἀγρίππα νεωτέρῳ,
 Τῷ Κλαυδίῳ Καίσαρις ὠδεωκέτος.
 Ἐν τῷ νεῷ κίνησις ἐκ στρατῷ φόβῳ,
 Φθορά τε πολλῶν, ἢ πάλιν ἄλλη δίκη
 Παρανομένων καὶ τινῶν εἰς τὸν νόμον.
 Γαλιλαίων εἰσὶς τε ἢ Ἰουδαίων,
 Ἀφίξις αὐτῶν πρὸς Κλαυδίον ὦ Ῥώμῃ,
 Κόμανος ἐκτὸς ἢ Φήλιξ εἰς τὸ κράτος.
 Ο' δ' Ἀγρίππας ἔλαβε τὰς τετραρχίας
 Τὴν τῷ Φίλιππῳ πρὸς δὲ τῷ Λυσανίῳ,
 Φήλιξ Δρεσίλλαν Ἀγρίππα κόρην ἔχει.

Νέρων μετὰ Κλαύδιον ἀρχὴ τῆς Ῥώμης.
 Γόητες ἐπέφρησαν ἄνδρες Ἑβραίοις
 Ἑξαπατῶντες, ἀνεγείροντες εἰσέως,
 Ληστῶν εἶφος ἀπειρον, ἄλλα μυρία,
 Γυνάθε θάνατος ἀντεῦθεν θύτε.
 Ἀλλῇ εἰσὶς πάλιν δὲ Σύρων Ἑβραίων
 Ἐν Καισαρέα, ἢ πολὺς αὐτῶν φόβος.
 Πρεσβυτέρων δὲ ἐνθαδὶ πάλιν εἰσὶς,
 Τὸν Φήλικα Πόρκιος ἀλάττει Φῆσος.
 Καὶ βοή πρὸς Νέρωνα τῶν Ἰεδαίων
 Κατὰ Φήλικος τῶν βία πεπραγμένων.
 Ἐπιστολὴ Νέρωνος ὑπὲρ τῶν Σύρων,
 Ἡ' τις κατήρξεν Ἑβραίοις πᾶσαν μάχην.
 Ἐντεῦθεν ἀνέρρωσεν εἰς μέγα πάλιν
 Σικαρίων ὄλεθρος, ἢ εἰσὶς πάλιν.
 Ο' δ' Ἀγρίππας ἤγειρον εἰκῆμα μέγα,
 Ο' περ πάλιν φράττισιν Ἑβραῖοι δίκη,
 Ὑπὲρ δὲ τότε ἢ πρὸς Νέρωνα λόγοι.
 Ἀννας θύτης δὲ τὸν λαὸν εἴσας ἅμα,
 Τὸν Ἰάκωβον ἀδελφὸν τῷ Κυρίῳ
 Λίθοις βελῶν ἔκτανεν ὡς Θέῳ δόμῳ.
 Μετὰ δὲ Φῆζον Ἀλβίνος ἐκ τῆς Ῥώμης
 Τέμνων τὰ πολλὰ τῶν κακῶν ζιζανίων,
 Μεταθέσεις τε συνεχεῖς πρεσβυτέρων.
 Ἀγρίππα κατάρχωντος ἀνακτος τότε,
 Πολλὰς Ἀλβίνος θανατοῖ τῶν δεσμίων,
 Μετὰ δὲ τῷτεν στρατηγὸς ἄλλος Φλώρος,
 Κακὸς, μιὰς, ὡς βαρὺς τοῖς Ἑβραίοις,
 Καὶ τί τὰ πολλὰ τῆς πρὸς Ῥωμαίους μά-
 Αἴτιος αὐτὸς ἐμφανῶς ἐκ κακίας. (Χη)
 Ἀρχοντας ὠδέκατον Νέρωνος χρόνον,
 Φλώρος δὲ διπλὴν ἐξανύοντα πάλιν.

ΑΛΩΣΙΣ ΙΕΡΟΥΣΑ-

λήμ, ὡς ὁ Ἰωσήπος ἱστορεῖ.

Εἰς πρῶτον δ' ἔτω συρράγματος τῆς μά-
 Οὐεσπεσιανὸς ἔσαστο πρὸς Ἰεδαίων, (Χη).
 Καὶ πρῶτον αἰρεῖ τὰς πέριξ ὅλας πόλεις,
 Μεθ' ὧν Ἰωτάπατα σὺν Ἰωσήπῳ.
 Μέλλων δὲ ἐσπεῖν ἢ πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν,
 Τῷ θανάτῳ Νέρωνος ἀργεῖ τὴν μάχην,
 Στέλλει τὸ λοιπὸν τὸν Τίτον πρὸς τὸν Γάλλ-
 Πυνθάνειαι γὰρ καθ' ὁδὸν ἴτε μορος. (Ξαν).
 Ο' θῶν μετ' αὐτὸν. Οὐτέλλιος πάλιν.
 Οὐεσπεσιανὸς δ' ὠτεῦθεν ἀρχὴν ὑπέδου.
 Πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπεισιν ἀφῆς τὸν Τίτον.
 Ο' δ' αὖ παρελθὼν τὴν πόλιν ἐπεσκόπει
 Τὰς μυρίας ἔχουσιν ὥδον, Φεῦ, μάχας,
 Καὶ τὸν Σίμωνα τὸν φόβον δεδεγμένον,
 Τῶν Σικαρίων ἢ κακῶν ἄλλων χάριν,
 Κατέσχω ἔκην ἱερὸν τὸ πᾶν κράτος.
 Ἐνεδρα πάλιν Ῥωμαίων Ἰεδαίοις,
 Τίτος καθάρει τὰς τόπας ἐξωτέρω,
 Χῶμα συνάγει ἢ κλάδους πρὸς τὴν πόλιν,
 Ο' περ ἦν τὸ τείχος ὑπτίον μάλα,
 Ἐνταῦθα κρεῖων προσβολὴ μεταρσία,
 Οἱ δ' Ἑβραῖοι πῦρ ἀφίσσι τοῖς ξύλοις,
 Πῦρ γὰρ ξύλινον πρὸς Τίτε πεπραγμένον,
 Καὶ τείχος ἐκ ἠνεγκον ἄλλ' ὑπερράγη,
 Πάλιν ὁ κρεῖος ἢ κατὰ τὴν δευτέρω
 Ἀλῶσις αὐτῇ, ἢ φυγὴ τότε πάλιν,
 Λιμὸς πιέζων, τῇ λαῷ φθορὰ ξύνη,
 Τῇ δευτέρω τέχης δὲ λήψις ὠθάδε,
 Οἱ εἰσισαῖαι δυσμενεῖς ἦσαν λίαν
 Τὸ πᾶν κακῶντες τῇ λιμῇ πολλῇ χάριν.

Αὐθις ὁ Τίτος χώμασιν ἐπιηραμένους
 Διωρυγαὶ πάλιν δὲ τῶν Ἰεδαίων,
 Στύλος τε καὶ πῦρ ὑποκάτω τῆς ὕλης.
 Τίτος ἐγέρει τείχος ἔξωθεν μέγα,
 Κλέων πᾶσαν κίνησιν ἐκτὸς Ἑβραίων.
 Τὰ τῷ λιμῷ δέ τις ἂν ἐκφράσῃ λόγῳ;
 Νεκρῶν ὅσων πέπλησεν σύμπασα πόλις,
 Ὅσων ἰχώρων καὶ κακῆς δυσοσμίας;
 Ὅσοι πάλιν φεύγοντες εἰς ὠαντίες
 Φθορὰν καθυφίσαντο τῷ ξυῶ μόρῳ;
 Χρυσόν τε κατέπινον εἴτ' ὡ σκυβάλοις.
 Αὐτὸν ἀνεξέκρινον ἐκ τῶν ἐγκάτων,
 Πολλὰς δ' ἀνερρήγνυνον ὥθῃ Ῥωμαῖοι.
 Θαρρῶν δ' εἰς ἐξήκοντα τὰς μυριάδας,
 Ὡς περ κατεκρήμνιζον ἄνωθεν ὄνους.
 Εἶτα κατασέησιν τὴν Ἀντωνίαν,
 Καὶ Σαβίνος πέπτωκιν ἀνὴρ γεννάδας.
 Νυκτὸς δὲ τείχος ἔειε τῆς Ἀντωνίας,
 Πρὸς ἱερὸν φεύγουσι δ' εὐθύς Ἑβραῖοι.
 Μάχη τε συνέρρηκτο καρτερὰ λίαν,
 Πεσόντος ἀνδρὸς γεννάδε πρὸς τῇ μάχῃ,
 Καὶ πῦρ τὸ λοιπὸν ἱερὸν καταφλέγει.
 Ἡ τῷ λιμῷ δὲ παμφάγος σρατηγία
 Καὶ μητέρας ἔπειθε πᾶδας ἐσθίαν,
 Καὶ πῦρ ὕφειρε πρὸς τύλαις πάλιν δόμους.
 Τίτος δὲ τὸ πῦρ σβεννύει παρησγῶς,
 Σῶν δὲ τηρεῖν ἱερὸν Θεῷ δόμον.
 Οἱ σασιασαὶ συμπλέκονται Ῥωμαίοις,
 Ἀλλὰ τρέπονται καὶ πάλιν κατακράτος.
 Σώζην δὲ λαὸν ἐγκελεύεται Τίτος,
 Ἡΐκις δ' ἦν μάλισα τῷ στρατῷ φίλον.
 Οὐκ ἔν τὸ πῦρ ἤτθιε πάντα τὸν δόμον,

Σωροὶ δὲ νεκρῶν κατὰ γῆς ἐρριμένοι,
 Κρήτης ἀριθμῷ πανταχῶς καὶ πῦρ φλέγει,
 Ἄλλοι δ' ἐκόντες κατέπιπτον εἰς φλόγα.
 Τέρατα τινὰ σύμβολα κακουργίας,
 Ἀνὴρ κομήτης ἐμφερὲς τομῷ ξίφει,
 Καὶ φῶς περιτλὸν ἐσπέρας καθωράσθαι,
 Καὶ βῆς μετ' ἀρνῶ τῷ Θεῷ πρὸς θυσίαν.
 Ἀνατολικὴ δαυνύγεται πύλη,
 Εἰς αἶρα δὲ καὶ σολαὶ φεῦ ἀρμάτων,
 Ἐν πωτηκῇ τῆς βείης ἄνω κτύποι.
 Καί τις ἀνὴρ ἄμωξεν ὡ μέσοις τρέχων,
 Αἱ αἱ βοῶν σύμπασιν ἀπλῶς τῇ πόλει.
 Τίς δ' ἂν τὸ κέρδος ἐκφράσῃ τῶν σκυλῶν;
 Τίτος σασιάζουσι τοῖς ὕδον λέγει.
 Σώζην ἑαυτὸς ἐκλιπόντας τὰ ξίφη,
 Ἐντεῦθεν ἐθέλεισιν, ὁ Τίτος πάλιν
 Στρατὸν λαφίσκιν ἐμπρῆσαι πόλιν.
 Τῶν σασιασῶν ὡ μέσῳ τετραμμῶν,
 Ἰεδαίοις δίδωσιν δεξιὰν Τίτος,
 Φερεῖ Σίμων δὲ, γὰρ φυγάδας ἐκτρέπει.
 Τὰς δημοτικὰς παρεῶσι Ῥωμαῖοι,
 Κόρυφόν τε δὲ τὰς ξώας ἀπὸ πόλεως,
 Θύτης Ἰησὺς ἐμφανίζει Ῥωμαίοις
 Χοήματα πολλὰ σὺν σολαῖς ἠνδραγαθῶν.
 Τῆς δ' ἄρκος ἄνω μηχαναῖς κινεμένης,
 Οἱ σασιασαὶ πρὸς φάραγμα τὴν κάτω
 Καὶ Σιλωάμ φεύγουσιν ἐγκεκερμυμένοι.
 Κράτος δὲ πάντων Ῥωμαίοις ἐπιέλεπεν.
 Χαίρων δ' ὁ Τίτος ἀνεκίχλε τὴν πόλιν
 Τάχῃ τεθηπῶς, καὶ κακουργῶν τὴν μάχην.
 Οἱ μὲν θανόντες ἦσαν μυριάδες δέκα
 Πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ὡ πάσι μάχῃ λέγει

Οἱ δ' αἰχμάλωτοι μυριάδες ὠνέα
 Σὺν ἐπὶ τῷ σαφῶς τῷ λαῷ χιλιάσιν.
 Οἱ σασιασαὶ σὺν Ἰωάννῃ Σίμων
 Ἐξαναδύντες ἐκ λιμὲ τὴν γῆν κάτω,
 Τῷ ταγματάρχῃ παραδίδονται Ῥέφω,
 Καὶ πρὸς Ῥώμην ἤχθησαν ὡς δῆμῳ μέσῳ,
 Ὃν ἡ τέλος τέμνευσιν αὐτῶν τὰς κόρας
 Ἰσα κακὰ πάσχεσιν Ἀντιόχεια.
 Ἰουδαίων ἄπειρον ἀθλίως εἴφος.
 Ἐκ τινος αὐτοῖς τὴν γονὴν ὁμοσπόρε.
 Ἀντίοχος ἦν ὡς κακὲργος τὴν φύσιν
 Ἐξ ἧς σασιάσαντες οἱ δῆμοι τότε
 Πολλὰς διαφθέρουσιν ἐκ τῶν Ἑβραίων.
 Αὐτοῖς ἀνῆκτο πῦρ πεμφάγον τῇ πόλει.
 Ὑποπτος Ἀντίοχος εἰς φρεσὶν μέσῃν
 Πολλοῖς σὺν ἄλλοις τῷ γόνει ὡς ἀπὸ τοῖς.
 Τίτῳ προσαγγέλλουσιν Ἑβραίων εἴφη.
 Ὡς ἐκβαλεῖν τάχιστα τῆς Ἀντιόχειας.
 Καὶ πέθεται δὴ συμπαθῶν Ἰουδαίους.
 Ἀνασκαφὴ πάλιν δὲ τῆς Ἰουδαίας.
 Πρὸς τὴν Ῥώμην ἀνεσιν ὁ Τίτος τρέχων.
 Βάσκει στρατηγὸς τὴν Ἰουδαίαν φθάνει.
 Φόβρια πολλὰ τῇ μάχῃ συλλαμβάνει.
 Μεθ' ὧν μαχαιρὰς καρτερὰ πόλις λίαν.
 Ἀλῆσα ταῖς μάξιζιν Ἐλεαζάρου.
 Ἐκείσε ἡ πῆγανον ὑπῆρχε μέγα.
 Καὶ ῥίζα νυκτὸς ἀπαστραπτεσα εἶλας.
 Οὐρῷ γυναικὸς ἡ κυνὸς ἔρξαι πάλιν.
 Ἀκινδύνως προῤῥίζος ἀνασπώμενη.
 Βάσκει ὡς ἔπει τῷ δρυμὲ τῆς Ἰλαρήσης
 Ποθῆ τὸ σὺμπαν εἰς τέλος κατασρέφειν.
 Πεσόντων αὐτῶν ἡ στρατῶ τῶν Ῥωμαίων.

Εἴτ' ἀφίησιν ὠτελῇ πᾶσαν χθόνα.
 Καθὼς περ ἦν τὰ πρῶτα τοῖς Ἰουδαίοις.
 Νέμεν τε δασμὸς καπιτωλίῳ Ῥώμης.
 Βάσκει τελευτήσαντος στρατηγὸς Σίλβας.
 Ὅστις παρεσήσατο Μασάδα πόλιν
 Χώμασι πολλοῖς ἡ κρείσσει ἡ λαμπράσι.
 Τῶν σικαρίων μάλλον Ἐλεαζάρου
 Βελλὴν διδόντος ὡς πυρὶ πρῆται πόλιν.
 Εἴτα κτανεῖν σὺμπαντας ἡ Ῥώμης εἴφη.
 Καὶ πρᾶσσεται δὴ τὸ παράδοξον τέρας.
 Πλὴν γὰρ γυναικὸς ἡ νέων βραχυτάτων
 Ἀπαντες ἐφθάρησαν αὐτῶν τῷ εἴφῃ.
 Ὁ στρατηγὸς εἴησι, θαυμάζει μέγα
 Τὸ καρτερικὸν τῆς ψυχῆς τῶν Ἑβραίων.
 Ἀλλ' ἡ φθορὰ πάλιν δὲ τοῖς Ἰουδαίοις
 Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐκ σικαρίων
 Στασιαζόντων τὰ εἴφη τῶν Ἑβραίων
 Μὴ δεσπότην Καίσαρα μὴδ' ὅλως λέγειν.
 Οὐκ ἔν φόνος κέχυτο πλεῖστος ὠθάδε.
 Φθάνει τὸ θεινὸν τῶν κακῶν σικαρίων.
 Καὶ μέχρις αὐτῶν τῶν τόπων τῆς Κυρήνης.
 Ἰωνάθαν δέσαντος ἀγροίκῳ εἴφη
 Αὐτῷ προσελθεῖν ἡ τεράσια βλέπειν.
 Ἀλλὰ σχεθεὶς πέπαντο ῥάπτῳ τῶν δόλων.
 Ταῦτα μὲν ὥδε τῆς Ἰουδαίας πάθη.
 Τὴν ἐσχάτην ἄλωσιν ὑπὸ Ῥωμαίων
 Ὑποστάσης μάστιγα ταῖς Χριστὸ δίκαις.
 Εἰς ὕψερρον δὲ σασιάζουσι πάλιν
 Ἀδριανὸν κρατύντος ὡς Ῥώμῃ κράτει.
 Κατακράτος δ' ἡγήνητο τῷ εἴφῃ πάλιν,
 Πολλῶν φθαρητῶν ἐμφανῶς μυριάδων.
 Ὡς βραχυτάτους ὑποληφθῆναι βίῳ.

ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΙΣ ΤΙΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΡΧΑΙΑ ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΩ-
ΤΕΡΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΦΥΛΑΣ ἢ ΤΟΠΟΥΣ ΑΡΖΑΝΤΩΝ.

Τὰ κατὰ Μωσὴν ἐνθαδὶ διαγράψω.

Εξ Ἀβραὰμ κάτσει Μωσέως γένος.
Οὐ γὰρ Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ γυνῆ πάλιν,
Οἱ δ' αὖ Ἰακώβ, τὸν Λεὶὸν δ' ἕτος πάλιν.
Λεὺτὸν Καὰθ, ὁ δ' Ἀβραμ τὸν Μωσέως.
Μωσῆς στρατηγὴ πρὸς Θεῷ τεταγμένος,
Καὶ τῆς Αἰγύπτου τὰς λαὸς ὑπεξάγει,
Τεμνὼν ἐρυθρὰν, ἢ παράδοξα δράσας.
Τάττε θανόντος δαδούχον δεικνύει
Θεὸς Ἰησοῦν τὸν Ναυὴ κεκλημμένον.
Οὗς ἐσαγαγὼν Ἑβραίους Παλαιστίνῃ,
Κλήρω τε τὴν γῆν παραδὸς Ἰεφθαίε,
Θνήσκει ἡγευτῶν εἰς βαθύ γῆρας φθίσας.
Οἱ δ' αὖ γε λαὸς ἀσεβῆ παραυτίκα,
Καὶ κριταὶ κατέσχον ὡς τέττοις μόνι.
Καὶ τὰς δὲ κριτὰς Ἰσραὴλ μάνθανέ μοι.
Πρῶτος Ἰάδας, δεῦτερος Γοθονίηλ,
Αἰὼδ', Σαμεγάρ, πέμπτης Βαράκ, Δε
Εἴτα Γεδεὼν ὁ καλὸς, Ἀβιμέλεχ, (βῶρα,
Θολᾶ, Ἰαῖρ ὁ ξυός, Ἰεφθαίε,
Ἀβρσσάν, Αἰλὼμ, Ἀβδὼν, ἢ ὁ Σαμψών
Μεθ' ὃν κατήρξεν Ἰσραὴλ ἔδεις τότε, (τε.
Ἀναρχία δ' ἔσχηνεν Ἑβραίων γένος.
Μετὰ δὲ ταύτην ἱερεὺς Ἠλὶ κρίνει,
Θεῷ κολασθεὶς τῶν γόνων αὐτῆ χάριν.
Μεθ' ὃν Σαμψὴλ ἱερεὺς ἢ προβλέπων.
Φυλῶν δ' ἀνακτες Ἰσραὴλ δέκα δύο.
Οὗτος δ' ἀνακτὴς τὸν Σαὺλ πρῶτον κρίνει,

Φυλαῖς Ἰσραὴλ δωδεκαριθμεμέναις.
Εἴπετα Δαβίδ, ἢ Σολομὼν ὁ τρίτος
Εὐτεῦθεν ἐρράγησαν εἰς δύο μέρη.
Καὶ τῷ Ῥοβοὰμ ἠκολέθησαν δύο,
Γερουσαλὴμ ὡδεν ὡς τῇ πατρίδι,
Τῷ δ' αὖ Ἰεδάμ τῶν φυλῶν λοιπαὶ δέκα
Οἵστις ἀποσὰς ἦλθον ὡς Σαμαρείᾳ.
Δύο φυλῶν ἀνακτες ἐκ Δαβίδ γόνους.
Μετὰ Σολομὼν Ῥοβοὰμ κρατεῖ μόνος
Μεθ' ἧς Ἀβιά, ἢ Ἀσσᾶ τὸ παιδίον
Οἱ Ἰωσαφάτ, Ἰωρὰμ, Ὁχοζίας.
Ἡ Γοθολία, Ἰωᾶς, Ἀμεσίας,
Μεθ' ὃν Ὁζίας, ἢ γόνος Ἰωάθαν.
Ἀχάζ, Ἐζεκίας τε, Μανασσῆς γόνος
Ἀμὼς μετ' αὐτῶν, ἢ καλὸς Ἰωσίας.
Ἰωάχαζ ὁ μαιμος, Ἐλιακίμ τε,
Ἰεχονίας, ἢ τέλος Σεδεκίας,
Εἴπετα κατήχθησαν εἰς Βαβυλῶνα.
Δέκα φυλῶν ἀνακτες ὃν Σαμαρείᾳ
Ἰεροβοὰμ μυσαρὸς ἀποσάτης,
Μεθ' ὃν Ναβᾶτ, Βαασᾶ τρίτος πάλιν
Ἡλὰ, ἢ Ζαμβαὶ, Ἀχαὰβ, Ὁχοζίο
Ἰωρὰμ, Ἰὲ, δεκάτος Ἰωάχαζ.
Ἰωᾶς, Ἰεροβοὰμ ἄλλος πάλιν,
Ἀζαρίας, ὁ Σελλὴμ, Μανασσῆς τε,
Οἱ Φακεσίας, Φακεῖ, Ὡσηέ τε.
Ὁν Σαλμανασᾶρ βασιλεὺς Ἀσσυρί
Καταλύσας ὤκησεν εἰς Σύρων χθόνα,

Ε'θνεσιν ἀφ' ἑς τὴν Σαμάρειαν ξένοις,
 Συμμίξας αὐτοῖς ἐκ τινῶν τερατίων.
 Καὶ τινας αὐτῶν ὡς χρόνοις τοῖς ὑστέροις.
 Ἐκ Βαβυλῶνος λύσιν αἰχμαλωσίας,
 ὡς Ἐσδρας ἰσόρησεν ὡς θάδε γράφω.
 Πορθεῖ μὲν Ἀσσύριος Ἰσραὴλ γένος
 Ἀ'ναξ Κάκιστος ὁ Ναβαχοδονόσορ,
 Ἀ'ρχων Σύρων μάλιστα Βαβυλωνίων,
 Ε'βδομήκοντα δ' ὡς χρόνοις τοῖς ὑστέροις,
 Κύρος ὁ Πέρσης, Ἐσδρα καὶ Ζοροβάβελ
 Τοῖς αἰχμαλώτοις τὴν ἀνάκλησιν νέμει.
 Ε'γέρεται γὰρ καὶ ναὸς τε καὶ πόλις,
 Ἐσδρας ὑπεργαί καὶ Ζοροβάβελ ἄμα,
 Καὶ Νεεμίας, Βανέας, Σαραβίας,
 Καὶ Ἰωσεδεκ Ἰησοῦ μέγας θύτης.
 Μῶναι τὸ λοιπὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ χρόνοις
 Μάλιστα ἑκατὸν καὶ μικρὸν προσωτέρω,
 Ε'ν ἱερεῦσι τὴν διοίκησιν ἔχων.
 Ε'πειθ' ἐκόντες ὑπέκυψαν ἀφ' ὧντος
 Μακεδονικῇ τῇ κράτει Πτολεμαίων,
 Ε'ν τεύθει ἔκον καὶ τὰ τῶν Μακκαβίων.
 Καὶ τὰ Μακκαβαϊκὰ νῦν μανθανέμοι,
 τῶν Ἑβραϊκῶν ὕστερα πεφυκότα.
 Ἀ'ρχιερεὺς πρώτιστος ἦν τις Ὀνίας,
 Ε'πειτα Σίμων καὶ καλὸς, καὶ Ἰάσων,
 Ο Μενέλαος, καὶ Λυσίμαχος θύτης,
 Λύθις Ἰάσων, καὶ Μενέλαος πάλιν.
 Εἶτα Ματθίας, Ἰῆδας Μακκαβῆος
 Ἰωνάθης παῖς καὶ Σίμων Ἰωνάθης,
 Ὅς καὶ θένιν ἔσχηκεν ἐξ Ἑρκανίας.
 Ε'πειτ' Ἀριστόβελος βασιλεὺς θύτης,
 Ομοιμος αὐτῷ βασιλεὺς Ἰανναῖος,

Οἱ παῖδες αὐτῶν σὺν γυναίκε Σελίνῃ,
 Ἀ'ναξ Ἑρκανός, Ἀριστόβελος θύτης,
 Μόνος Ἀριστόβελος, Ἑρκανός μόνος.
 Τότ' ἦν στρατηγῶν Ἀντίπατρος Ἑβραίων
 Πατὴρ Ἡρώδης φέρων Παφασαήλ.
 Ἑρκανὸν Ἀντίγονος ἐκβάλλει κράτης.
 Διάδοχος τότε δὲ πάλιν Ἡρώδης,
 Ε'φ' ᾧ γυνάται καὶ Χριστὸς ἐκ παρθένου.
 Ἡμισυ δ' ἀρχῆς Ἡρώδης προσλαμβάνει
 Ἀ'ρχέλαος παῖς, τὸ δὲ λοιπὸν τῷ κράτει
 Φίλιππος ἤρχων, Ἡρώδης, Λυσανίας.
 Ἀ'ρχελάου δ' ἀνακτος ἐκβεβλημμένος,
 Ο' Πιλάτος Πόντιος ἤρχων ἐκ Ῥώμης,
 Ὅς Χριστὸν ἐσαύρωσε τὸν Θεὸν λόγον,
 Ἀ'ρχῆς δὲ πάσης ἤρχων Ἡρώδης μόνος,
 Ο' καὶ τετραέρχης συγγόνων τεθνηκότων,
 Οὐ περ θανόντες βασιλεύουσι γόνου.
 Μέγας Ἀγρίππας βασιλεύς τε καὶ θύτης,
 Τὸν Πιλάτον, Μάρκελλος ἀρχῆς ἐξάγει.
 Ε'πειτα Φλῶς ὁ Κέσπιος τὴν θέσιν,
 Ὀν' Ἀγρίππας ἤμειψεν ὕστερον νέος.
 Καὶ Τιβέριος Ἀλέξανδρος τέπικλην,
 Εἶτα Κόμανος ὁ κάκιστος καὶ Φήλιξ.
 Μισθ' οὗ Φῆτος Πόρκιος, ἄλλος Ἀλβίνος,
 Γέσιος Φλῶρος, καὶ Λάκιος ὁ Βάσος,
 Βλάβιος, Σίλβας, μετὰ Τίτον ὕστερος,
 Ὅς τις πρόπαν ἔφθειρεν Ἑβραίων γένος.
 Καὶ τὴν πόλιν ἔσκαψεν ἄχρη πιθμένων.
 Ο'τ' ἦν στρατηγῶν Μωυσῆς παρ' Ἑβραίοις,
 Ἰδοὶ Σύρων ἀνακτὴς ἦσαν τῶν πάλαι.
 οἱ παμπάλαιοι βασιλεῖς Ἀσσυρίων.
 Ἀσσυρίων πρώτιστος αὐταρχὴ Βῆλος.

Νῆνος μετ' αὐτὸν, ἢ Σερμίραμις τρίτη,
 Ζάμης, Ἄρειος, Μασχάλαφος, ἢ Σφαί-
 Ο' δ' ἄλλος Μάμυθος, εἶτα Βαλλᾶιος, (ρεος,
 Ἄρειος ἄλλος, Ξέρξης ὁ ἢ Βαλλᾶιος,
 Ἀρμαμίθρης τε, ἢ Βῆλος ἄλλος πάλιν,
 Ἄλλος Βαλλᾶιος, εἶτα ἢ ὁ Ἀλτάλας,
 Μάμυθος, ἢ Σπάρεθος, εἶτ' Ἀσκαδάς,
 Ο' Ἀμύντης, Ἄτοσσα, ἢ Βῆλος πάλιν,
 Βαλαδόρησ τε, ἢ γόνος ὁ Λαμπρίδης,
 Σώσαρις, ἢ Λάμταρις, εἶτα Πανίνας,
 Ο' Σώσαρις τε, Μιθρῆος, ἢ Ταρσίανης,
 Εἶτα Σθωνεύς δὲ Δέρκιλλος ἄλλος πάλιν,
 Ο' λωσθώνης ἔπειτα, ἢ Περιλάδης, (λιν,
 Εἶθ' ὁ Φρασῆος, ὁ Φράτης, Ἀκραζάνης,
 Θόνος, Σαρδανάπαλος, εἶτα ἢ Νῆνος.

Οὗτοι παλαιοὶ βασιλεῖς Βαβυλωνίων,
 Μήδων τε, Περσῶν, τῶν
 πάλαι δ' Ἀσσυρίων.

Κρόνος, Νῆνος τε, ἢ Θόρας, Ἄρης πάλιν,
 Λάμης, Σαρδανάπαλος, Σπάταλος, πό-
 Ε' πείρα Περσεύς, ἢ Ναεσχοδονόσορ, (της,
 Οὔλος Μαρωδάχ, Βασιλάσαρ, ὁ Δαρῆος,
 Κύρος ὁ Πέρσης, Καμβύσης σὺν Σπερδόχῃ
 Ὑτάσπερ Δαρῆος τε, ἢ Ξέρξης γόνος.
 Ἀρταβάνης πάλιν δὲ σὺν Ἀρταξέρξῃ,
 Ο' δεύτερος Ξέρξης τε σὺν Σογδοάνῃ,
 Νόθος Δαρῆος παίδειν Ἀρταξέρξῃ,
 Ἀρταξέρξης ἄλλος δὲ τὴν κλητὴν Χόος,
 Ἀρσης ὁ Χόος, Δαρῆος ὁ Ἀρσάμης,
 Ο' ἵππερ Μακεδῶν Ἀλέξανδρος κτιννύει,
 Καὶ Βαβυλωνίων ἢ Περσῶν ἀρχὴν λύνει.

Ἄθρει

Ἄθρει βασιλεῖς ὠθαδε Μακεδόνων,
 οἵτινες ἤρξαν Αἰγύπτου.

Σύρων, Μήδων.

Ἀλέξανδρος, κράτις ἐκ Μακεδόνων,
 Οὔ ἢ θανόντος ἀνδρικῶς ὡς Περσίδι,
 Τριττοὶ κρατῆσι τῷ κράτις μεγαλύνει,
 Πτολεμαῖος, Σέλευκος, σὺν Ἀντιγόνῃ,
 Κρατὴ δ' Αἰγύπτῃ Πτολεμαῖος ὁ πάλαι,
 Εἶτα δὲ κρατὴ ἐκ γόνος Πτολεμαίων
 Ἀρχὴν ἐς αὐτὴν ἦε καλῆς Κλεοπάτρας,
 Ο' Φιλάδελλος δεύτερος Πτολεμαῖος,
 Ο' ἢ μετεγλώτισεν Ἑβραίων βίβλους,
 Μεθ' ὃν ἢ τρίτος τὴν θέσιν εὐεργέτης,
 Καὶ Πτολεμαῖος ὡς λόγος Φιλοπάτωρ,
 Ε'πιφανὴς τε πέμπτος ὡς Πτολεμαῖος,
 Μεθ' ὃν κρατὴ μάλιστα πᾶσι Φιλομήτωρ,
 Ε'πείτα κασίγνητος ὁ Πτολεμαῖος,
 Εὐεργέτης δὲ Φύσκιον ὁ Πτολεμαῖος,
 Κόκκης Ἀλεξᾶς ὠνατός Πτολεμαῖος,
 Σωτήρ πάλιν δεύτερος ὡς Πτολεμαῖος,
 Ἀλέξανδρος τε, Λάτρεος Πτολεμαῖος,
 Ε'πείτα Διόνυσος ἢ Κλεοπάτρα,
 Καὶ Κλεοπάτρα βασιλεύσασα μόνη,
 Ἡ' τις καθυπέκλινε τῇ Ῥώμῃ κράτι.
 Βαβυλωνίος δὲ Συρίας Παλαιστίνης,
 Σέλευκος ἐκράτητε ἢ ὁ Νικάνωρ,
 Μεθ' ὃν περ Ἀντίοχος αὐταρχεῖ γόνος,
 Ἀντίοχος ἄλλος δὲ πᾶσι Ἀντίοχος,
 Σέλευκος, Ἀλέξανδρος ἑμπυρος Φύσιν,
 Ε'πείθ' ὁ Ἀντίοχος Ἑβραίων Φθόρος,
 Ο' ἢ τυραννῇ τὴν σοφὴν Μακκαδαίαν,
 Ο' σπύδεται μάλιστα ἦν Ῥώμῃ κράτι.

Ἄλλος πάλιν Σέλευκος ὁ Φιλοπάτωρ.
Οὐρανὸς Ἀντίοχος εὐπάτωρ θέσιν.
Τέτοις γυνὴς πέπαυτο ἢ τῷ Σελεύκῃ.

Ἀντίγονος δὲ κρατηγὰ τῆς Ἀσίας.
Ἀφ' ἧ περ Δημήτριος σωτὴρ τὴν θέσιν.
Εἴτ' Ἀλέξανδρος ὁ Βαλᾶς κεκλημένος.
Καὶ Δημήτριος, Νικατορ Σιριπίδης.
Ἀλεξάνδρῳ πᾶσι, Ἀντίοχος, ἢ Τρύφων.
Μεθ' ὅντερ Ἀντίοχος πᾶσι Δημήτριος.
Πάντες γένου κλίναντες ἀνάσσει Ῥώμῃ.

Ὅτ' ἦν κρατηγῶν Μιυῶσῃ παρ' Ἑ-
βραίοις, ὅτοι κατήρξαν Ἑλλήνων
πανσπερμίας. Ἑλλήνες οἷδε βα-
σιλεῖς Ἀργούς μόνου.

Πρῶτος Ἰναχος, Φορωνεύς ὡς δευτέρῳ.
Ἀπίς, Ἀργος, Κρίστος, ἔτα ἢ Φορβας
Μεθ' ὃν Τριόπας, ἢ Κρότυπος ἐκ γόνων
Ὁ Σθωέλαιος, Εὐρυσθεὺς τε, ἢ Πέλοψ.
Εἰν οἷς τὸν Οἰνόμαον ἀρίθμει πάλιν.

Ἀτρεὺς, Θυέσης, Εὐρυσθεὺς τέτοις ἄμα,
Ἀγαμέμνων, Αἴγιος, Ὀρέτης πάλιν,
Ὁ Τιταμῶν, Πρωθισίλαος κόμης.
Μεθ' ὅς ἀποικεῖ τὰ γυνὴ τῶν Ἰώνων.

Ἀθηναίων ἀνακτες Ἀτθίδος.
Μετὰ μέρον ἀνακτος Ὠγύγε πάλαι.
Πρώτιστος ἀρχεὶ διφυῆς Κέκροψ μόνος.
Μεθ' ὃν Κρανῶς αὐτόχθων κεκλημένος.
Εἴτ' Ἀφυκτίων Δευκαλίωνος γόνος.
Ἐρεχθόνιος, Πανδίων τέττε γόνος,
Ἐρεχθεὺς Πανδίωνος ὁμαιμος, Κέκροψ.
Πανδίων, Αἰγεὺς, ἢ Θησεὺς ἴτε γόνος.
Εἴτα Μινεσθεὺς, Δημοφῶν ὁ Θησεὺς.

Ὁ ξύντης, Ἀφύδας τε, Θυμείτης πάλιν.
Μελανθός, ὁ Σύλιος, Κάδρος ὑτέρως.
Οἱ διὰ βίου ἀρχοντες.

Μέδων Ἀκατος, Ἀρχιππος σὺν Θεοτίπ-
φόρβας, Μεσακλῆς, ἢ Διόσνητος γόνος, (τῷ
Φαρεκλῆς, Ἀρίφρων τε, Θεσπιεύς πάλιν,
Ὁ Ἀγαμίστωρ, Αἰσχυλός, ὁ Ἀλκμαίων.

Οἱ Κρητῶν ἀρχοντες.
Μεθ' ὃν Χάρως, Κλέδικος, εἴτ' Αἰσιμίδης.

Ἰππομόνης ἔπειτα, ἢ Λεώκρατος.
Ἀφάνδρος ἔκτος, Ἐβδόμος Ἐρυζίας.
Ἐπειτ' ὠκυπόσιος ἀρχων ὁ Κρέων.
Μεθ' ὃν ὠναχόσιος ἢ τρεῖς ὑτέρως.

Ἰνα τὰ πολλὰ μὴ στατρίβων λέγω.
Πλὴν ἢ καὶ κεκλιτοί τέτοις τῇ Ῥώμῃ.

Ὅτ' ἦν Σολομῶν βασιλεὺς παρ' Ἑ-
βραίοις, οὔτοι Ῥώμης ἀνα-
κτες ἦσαν ὃν βίῳ.

Ῥῶμος, Ῥωμύλος ἐκ γυνὸς Αἰνείαδων.
Μεθ' ὅς οἱ συνάτορες ἦρξαν εἰς χρόνον.
Ἐπειτα Νεμῆς Πομπίλιος τὴν θέσιν.

Μεθ' ὃν Τυλλός Ὁσάλλιος, Ἀλκός ὁ Μάρ-
Πρίσκος ὁ πέμπτος ἢ Ταρκύνιος ἄναξ, (κὸς
ἔκτος Σερείλιος, ἢ Σὺπερβος ὑτέρως.
Μεθ' ὅς ὕπατοι ἔλεπται τὴν Ῥώμην.

Κατὰ χρόνον κρίνοντες ὡς πρῶτον δύο.
Πρῶτοι δὲ πάντων ὁ Ἰένιος Βεῆτος,
Καὶ Ταρκύνιος συνάμα Κολλατίνοις.
Ἀφ' οὗ δὲ τῆς Καίσαρος αἰσωναρχίας,
Ἐγγιστα τυγχάνουσιν ἑπτακοσίων,
Ὅσπερ ὠθαδὶ περιτὸν σταγυράφην.

Ρώμης βασιλεὺς οἶδε τῆς παλαιτέρας,
 μεθ' ὑπατὸς ἀρξάντες ἐκ μοναρχίας.
 Ἰούλιος Γάιος ὡ πρώτοις Καῖσαρ,
 Ἀδελφιδὲς Αὐγαστος μονάρχης μέγας.
 Ἐφ' ἧ Θεὸς μὲ σάρκα λαβὼν ὤραθη.
 Τιβέριος Γάιος, Κλαύδιος Νέρων,
 Ο' Γάλλος, Ὁθων, Οὐιτέλλιος Καῖσαρ,
 Οὐεσπεσιανός τε ἢ Τίτος γόνος.
 Γερμανοὶ πάντες ἡδ' ἀφικότες.
 Δομετιανός, Νέρβας ὁ ἢ Νερβάς,
 Ο' Τραϊανός, Ἀδριανός, Αἰλίας,
 Ἀντωνίνος, Μάρκος τε, Κόμοδος γόνος.
 Μεθ' ὃν Περτίναξ, Ἰουλιανός πάλιν,
 Σεβήρος, Ἀντωνίνος, συνάμα Γέτα,
 Ἀντωνίνος ὁ καράκαλος, Μαρκίος Καῖσαρ
 Ἀντωνίνος τέταρτος Γάλλος τὴν θέσιν.
 Ἀλέξανδρός τε, Μαμαίος, Κωνσταντίνος.
 Καῖσαρ Βαλβίνος, Πομπλιανός τις πάλιν,
 Ο' Γορδιανός, Γένωρ τε, Οὐνίωρ
 Μάρκος, Ἰουλιανός, Φίλιππος τε,
 Βαλεριανός, Γάλλος, Δέκιος Καῖσαρ.
 Κλαύδιος ἄλλος, ὁ Κυντιλλιανός τε,
 Αὐρηλιανός, ἢ Τάκητος ὁ Καῖσαρ,
 Ο' Φλωριανός, ἢ σὺν τῷ Πρόβω Κάρος
 Καὶ Καρίνος πᾶς, ὁ Νεμεριανός τε,
 Διοκλητιανός τε σὺν τέτῳ πάλιν
 Μαξιμιανός, Ἐρκελλίος τὸ πικλὴν.
 Ταμῆροι δὲ τῶν ὁ χλωρὸς Κώνσας ἄμα,
 Καὶ Μαξιμίνος ὁ Γαλλέριος θέσιν.
 Ο' Σεβήρος τε συνάμα Μαξιμίνω,
 Οὗς Κωνσταντίνος ὁ χλωρὸς Κώνσας γόνος
 Καταβαλὼν, ἤρατο τὸ κράτος μόνος.

Σταυρῷ πεποιθὼς ἀρραγὲ πανοπλία

Τῶν Χριστιανῶν τῆς βασιλεὺς

μοι σκοπεῖ,

Κωνσταντίνος πρώτος εὐσεβοκράτωρ,
 Κωνσταντίνος πᾶς ὁ καλὸν σέβας τρέφων,
 Ἰουλιανὸς δυσσεβὴς παραβάτης,
 Ἰουλιανὸς εὐσεβέστατος λῖαν,
 Οὐαλεντινιανὸς εὐσεβῶν κλέος,
 Σὺν Οὐάλλη μάλισα τῷ καταράτῳ,
 Καὶ Γρατιανός, Θεοδόσιος μέγας,
 Σὺν Ἀρκαδίῳ, Θεοδόσιος νέος.
 Ο' Μαρκιανός, ἢ Λέων ὁ Μακέλλης,
 Ζήνων, Ἀναστάσιος μονοφυσίτης,
 Ἰουστίνος Θράξ, Ἰουστινιανός τε
 Κρίτωρ σοφίας, πλημμελὴς κατὰ σέβας,
 Ἰουστίνος ἔσχατος ὡ πᾶσι τρέπων.
 Ο' Τιβέριος, ἢ Μαυρίκιος πάλιν,
 Φωκάς ὁ θανὸς, σύγχυσις Ἡρακλῆς,
 Κωνσταντίνος πᾶς εὐσεβῶν κατὰ κράτος.
 Κώνσας μουσάρδος ἐκ γόνων Ἡρακλῆς,
 Ο' Κωνσταντίνος εὐσεβὴς παγωνάτος,
 Καὶ Ἰουστινιανὸς ἐκκοπεὶς ῥίνα,
 Λεόντιος τύραννος, σὺν Ἀψιμάρῳ.
 Πάλιν ὁ ῥινότμητος, σὺν Τιβερίῳ,
 Φιλιππικὸς δύσηνος Βαρδάνης θέσιν,
 Ἀναστάσιος Ἀρτέμιος τὸ πικλὴν
 Ἀτταμυτινὸς Θεοδόσιος γέρον.
 Ο' Θῆρ Λέων Ἰσαυρὸς ἐκονομάχος,
 Σὺν κοπρωνίμῳ, ἢ Λέων ἐκ Χαζάρας.
 Εἰρήνη λαμπρὰ ἢ Κωνσταντίνος νέος.
 Ο' τῆ Γωκῆ δυσγενὴς Νικηφόρος,
 Ο' Σταυράκιος, Μιχαὴλ Παγκραβαῖος.

Λέων ὁ Ἀρμένιος ἐκονομάχος.
 Τραυλὸς Μιχαήλ, ἢ Θεόφιλος ἴσσι.
 Πότης Μιχαήλ, ἢ Θεὸς λαμπρὰ δόσις
 Μακεδῶν Βασίλειος, ἢ σοφὸς Λέων.
 Ἀλέξανδρός τε Ῥωμανός, Ἐκλεκάκης.
 Οὐ πορφυρανθῆς εὐσεβῆς Κωνσταντῖνος.
 Νέος Ῥωμανός, ἢ Φωκᾶς, Νικηφόρος,
 Λαμπρὸς στρατηγὸς Τζιμισχῆς Ἰωάννης.
 Καὶ Βασίλειος ὁ ἢ Βελγαρεκτόνος.
 Οὐ Κωνσταντῖνος σύγγονος Βασιλείου.
 Ἄλλος Ῥωμανός, ἀργυρόπτελον λέγω.
 Διττοὶ Μιχαήλ, Παφλαγῶν Καλαφάτης.
 Καὶ Κωνσταντῖνος ἐκ γυναικὸς μονομάχος.
 Γέρων Μιχαήλ, Πορφύρας Θεοδώρα.
 Πρῶτος Κεμνηνός, Ἰσαάκιον λέγω,
 Καὶ Κωνσταντῖνος, Ἰωὼν Δεσπότης ἀρχὴ πάλιν
 Κλεινὸς στρατηγὸς Ῥωμανός Διογῆνης.
 Παραπινάκης Μιχαήλ γόνος Δέκα,
 Βοτανειάτης ἔκλυτος Νικηφόρος.
 Κομνηνός, Ἀλέξιος ἀριστεύς μέγας.
 Οὐ βασιλικὸς Ἀνδρέας, Ἰωάννης,
 Καὶ πορφυρανθῆς Μανυὴλ βριαρόχειρ,
 Ἀλέξιος γόνος τε σὺν Ἀνδρονίκῳ.
 Ἰσαάκιος γηγενὴς ἐξ ἀγγέλων,
 Ἀλέξιος θρᾷκος Ἰσαακίος.
 Ἰωάννης Ἀλέξιος σὺν τῷ Μουρζάφλῳ,
 Εἴς τὴν Λατίνῃς ὑποτάσσεται πόλις.
 Θεόδωρος Λάσκαρις ἀνὴρ γεννάδας,
 Δέσπας βριαρὸς, Βατάτζης Ἰωάννης,
 Θεόδωρος Λάσκαρις παῖς Ἰωάννης,
 Στεργίου Μιχαήλ Παλαιολόγος μέγας.
 Οὐ Λατίνους ἔξωσε τῆς Κωνσταντίνης.

Τῆς εὐσεβείας Ἀνδρόνικος ὁ εὐλός,
 Ἀσύγκριτος νῆς, ἐξηρημνῶ φύσις,
 Λαμπρὸς Μιχαήλ Παλαιολόγος τρίτος.
 Οὕτως βασιλεὺς ἢ λόγοις ἢ πρακτέοις,
 Ἀνδρόνικος παῖς συνδρομὴ τῶν χαρίτων.
 Προσθήκη τῇ ἐλλείποντος.
 Ἰωάννης τέταρτος Παλαιολόγος,
 Καντακεζηνός Ἰωάννης ὁ πέμπτος,
 Ἰωάννης τε τέταρτος ἐκ δευτέρου,
 Μανυὴλ ὁ δεύτερος Παλαιολόγος,
 Παλαιολόγος ὁ ἕκτος Ἰωάννης.
 Οὐ αὐτάδελφος δέκατος Κωνσταντῖνος
 Βασιλεὺς οἰκτρὸς Ἰωὼν οἰκτίρων Ῥωμαίων,
 Εἴς τὴν ἑάλω δούλην νέα Ῥώμη
 Ὑπὸ Μωάμεθ δευτέρου τῇ Φατίχῃ.
 Οὐ πρῶτος Ἀναξ πόλεως ἐγεγόνει,
 Τὴν λαδοχὴν λιπὼν τῆς βασιλείας,
 Γῶν ὑπὸ αὐτῷ Μπαγιαζίτῃ δευτέρῳ,
 Οὐ πρὸς Σελῆμ ὁ πρῶτος, ὁ Κανονὴς τῆς πύλης.
 Γίγνεται ἀρχὴς γνήσιος κληρονόμος.
 Μεθ' ὃν ὁ υἱὸς αὐταρχεῖ Σελῆμ μόνος
 Αἴγυπτον πορθῶν, ἢ τρόπαια ἐγέρων
 Εἴς τὰ Μωράτ τὰ τῆς ἀρχῆς κληρεῖται.
 Οὐ δὲ τότε παῖς ὁ Μωάμεθ ὁ τρίτος
 Τῆς βασιλείας γίνεται κληρονόμος.
 Οὐ πρεσβύτερος τῶν δ' ἡνῶν Μωάμεθ
 Ἀχμέτ δεύτερος καθίσταται σκηπτῆρχος
 Μεθ' ὃν ἀδελφὸς ὁ Μωσαφᾶς ὁ πρῶτος
 Εἴς τὴν ἐλαχίστην τὰ τῆς ἀρχῆς ἰθύνης,
 Ἀπεσπέρηθη τῇ Βασιλείᾳ κράτης.
 Οὐ δ' ἀδελφιδὸς ὁ δεύτερος Ὀσμάνης.

Ο' Πρεσβύτερος τῶν ἡνὶ τῷ Ἀχμέτῃ
 Τῆς βασιλείας καθίσταται αὐτάρχης .
 Οὗτος Ὄσμὰν ἀπαιδὸς τεθνηκότος
 Μεσαφᾶς πρῶτος ἀνάστη ἐκ δευτέρου .
 Ο' καθαιρεθεὶς τῆς ἀρχῆς ἐν ὀλίγῳ ,
 Στρατὶ πάρεργον γίνεται παροινίας
 Ἐπειτα Μωράτ ὁ υἱὸς τῷ Ἀχμέτῃ ,
 Καλῶς σκηπτυχῶν , Βαβυλῶνα χειρᾶται .
 Θανὼν δ' ἔπειτα , κατέλιπε τὸν θρόνον
 Τῷ αὐταδελφῷ Ἰπραχίμῃ τῷ πρώτῳ ,
 Ο'στις ἐκβληθεὶς τῆς ἀρχῆς παναθλίως ,
 Τῷ ἡνὶ αὐτῷ Μωάμεθ τῷ τετάρτῳ ,
 Ἐπέτετ' ὄντι τὴν ἀρχὴν ἐγκραίνει .
 Καὶ τότε δ' αὖθις ἐξωσθὲν τῷ θρόνῳ
 Ἀδελφὸς αὐτῷ κλήσιν Σελείμῃνης
 Ἀναζώννυται κράτος τῆς βασιλείας .
 Μεθ' ὃν Ἀχμέτης δεύτερος βασιλεύει .
 Εἴτα Μεσαφᾶς δεύτερος , πῶς Μωάμεθ ,
 Οὗ ἐκπεσόντος , ἀντασῆχθη Ἀχμέτης
 Ἀδελφὸς αὐτῷ , τρίτος τῇ τάξει πέλων ,
 Μεθ' ὃν Μαχμέτης πρῶτος ἐβασίλευσεν ,
 Τίος ἀνακτος Μεσαφᾶ τῷ δευτέρῳ .
 Εἴτα Ὄσμᾶνης τρίτος , αὐτῷ ὁμαίμων
 Οἷτινες ἀμφοτέρω ἀπαιδὲς ὄντες ,
 Τῷ ἐξαδελφῷ τῷ Μεσαφᾶ τῷ τρίτῳ ,
 Υἱῷ τῷ Ἀχμέτ λελοῖπασιν τὸ κράτος ,
 Μεθ' ὃν αὐλαρχεὶ πρῶτος Ἀπὶλχαμίτης ,
 Ἀδελφὸς αὐτῷ , υἱὸς δὲ τῷ Ἀχμέτῃ
 Καὶ τότε δὲ θανόντες , Σελήμ ὁ τρίτος ,
 Ο' τῷ Μεσαφᾶ , εὐκλεῶς βασιλεύει .

Καὶ Πατριάρχης τῆς νέ-
 ας Ῥώμης βλέπε .

Ἀρχιεπίσκοπος πρώτιστος ἐν πόλει μέγας ,
 Ἀΐσιος ἀνὴρ ἱερὸς Μητροφάνης ,
 Εἴτ' Ἀλέξανδρος , εὐσεβῶν φύλος Παῦλος ,
 Μεθ' ὃν Μακεδόνης πνευματομάχος ,
 Ἀΐσιος Εὐσέβιος Νικομηδείας ,
 Ἀδελφὸς Εὐδόξιος Ἀρειὸς νέος ,
 Γσός τε Δημόφιλος σὺν Εὐαγγελίῳ .
 Ο' γρηγόρης νέος , γλυκύτης Νεκταρίῳ ,
 Τὸ χεύσεν χάρισμα τῷ Χρυσόσμῳ ,
 Γέρον ὁ Ἀρσάκιος , Ἀτλίκος πάλιν .
 Σισίνιος Φρύαγμα τῷ Νεσορίῳ ,
 Μαξιμιανὸς , Πρόκλος ὁ Χρυσόσμο ,
 Ο' Φλαβιανὸς , Ἀνατόλιος θύτης .
 Ο' Γυνάδιος ἀνδρικός ἢ γυνάδας ,
 Ο' κακὸς Ἀνάκιος , Φλαβίτας ἴσος .
 Σὺν Εὐφημίῳ , Μακεδονίᾳ κλέος .
 Τιμόθεος ἄτιμος Θεοπασχίτης ,
 Τῶν Καππαδοκῶν ἡ χάρις Ἰωάννης ,
 Μεθ' ὃς Ἐπιφάνιος ψύξις Ἀνθίμῳ .
 Ο' Μηνᾶς , Εὐτύχιος εὐδαίμων λίαν ,
 Σχολαστικός τε τὴν θέσιν Ἰωάννης ,
 Εὐτύχιος , πάλιν δὲ Νησευτῷ χάρις .
 Ο' Κυριακὸς , ἢ Θωμᾶς ὄντως θύται ,
 Σέργιος , Πύρρος , Παῦλος μονοθελήτης ,
 Πάλιν ὁ Πύρρος , ἢ Φρενῶν ταῦτα Πέτρος ,
 Θωμᾶς ὁ λαμπρὸς , δυσυχὴς Ἰωάννης ,
 Καὶ Κωνσταντίνος , σὺν καλῷ Θεοδώρῳ .
 Ο' Γεώργιος , ἢ Θεόδωρος πάλιν ,
 Παῦλος , ὁ Καλλίνικος , ἔγκλειστος Κύριος ,
 Καὶ Μονοθελήτης ἄχαρις Ἰωάννης .

Θεός Γερμανός, πῶσις Ἀνασασί, καὶ Κωνσταντίνος, Νικήτας ὁ Θλαδίας, Κύπριος Παῦλος, πάντες ἐκονομάχοι. Ταράσιος μέγιστος, ὁ Νικηφόρος, Ἀθλιος Θεόδωτος σὺν Ἀντωνίῳ, καὶ Ἰωάννης, πάντες ἐκονομάχοι. Μέγιστος Μεθόδιος σὺν Ἰγνατίῳ, Φώτιος, Ἰγνατίος, Φώτιος πάλιν, Στέφανος, Ἀντώνιος σὺν Νικολάῳ, Εὐθυμίου τε, καὶ Νικόλαος πάλιν, Ἀμασείας, Στέφανος, καὶ Τρύφων γέρον. Μεθ' ὃν Θεοφύλακτος ἀνακτος γόνος, Ὁ πολύευκτος Βασίλειος Σκαμάνδρε, Ἐντιμος Ἀντώνιος ἀπὸ Στυδίων, Ὁ Νικόλαος, καὶ Σισίνιος δούτης, Σέργιος, Εὐστάθιος, αὐτὸς Ἀλεξίῳ, Καλὸς Μιχαὴλ, λευχίδης Κωνσταντίνος, Ἰωάννης ἄριστος, ὁ Ξιφιλίνος, καὶ Κοσμάς, Εὐσεβίος Γαριδάς θέσιν, Χάρις Θεοπρόβλητος ἡ Νικολάου, Ὁ Ἀγαπητὸς τῆς ἐκκλησίας Ἰωάννης, Λέων ὁ Ζυπῆς, καὶ Μιχαὴλ Ὁξείτης, Κοσμάς Ἀττικὸς, Νικόλαος Μεζάλων, Ὁ Θεόδωτος, χλιαρῶν Κωνσταντίνος, Λεκάς, Μιχαὴλ Ἀγχιάλου, χαρίτων Ἐννης Θεοδόσιος, σὺν Βασιλείῳ, Ὁ Μεντάνης τε, Νικήτας ὁ τριγέρον, Ὁ Λεόντιος, ἡ εἰς τὴν Δοσιθέα, καὶ Γεώργιος ἱερός, Ξιφιλίνος, Ὁ καματηρὸς εὐλαβὴς Ἰωάννης, Ἐφ' ἧς πόλις ἔκλινε Λατίνους κάραν, Αὐτωρεανὸς Μιχαὴλ ὡς Νικαία.

Θεόδωρος, Μάξιμος ἐξ ἀκοιμήτων, Μαννὴλ φιλόσοφος, Γερμανὸς μέγας, καὶ Μεθόδιος, Μαννὴλ ἄλλος πάλιν, Ἀρσένιος ἄριστος ὡς ἀρχιεπίσκοπος, Τῆς Ἐφέσου πρόεδρος ὁ Νικηφόρος, Πρώτιστος Ἀρσένιος αὐθις ὡς τέλος, Τῆς Ἀδριανῆς Γερμανὸς ἀρχιεπίσκοπος, Μέγας Ἰωσήφ ὁμολογίας δούλος, καὶ Λατινόφρων Ἰωάννης ὁ Βέκκος, πάλιν Ἰωσήφ, Γρηγόριος Κυπρόφρων, Ἐπεὶ Ἀθανάσιος ἀνὴρ γεννάδας, Ἰωάννης ἄριστος ὁ πρῶτος φύσει, πάλιν Ἀθανάσιος ἐξ ἡσυχίας, Νήφων Κυζίκου, καὶ γλυκὺς Ἰωάννης, καὶ Γεράσιμος, μαργάρον Ἡσαΐας, Ἀκινδυνόφρων δυσσεβὴς Ἰωάννης, Ὁ Θεός Ἰσίδωρος εὐσεβῶν κλέος, Κάλλιος ὁ κρατίστος ἐξ ἡσυχίας, καὶ Φιλόθεος Θεῷ τῷ ὄντι φίλος, Προσθήκη τῇ ἐλπίποντος, Κάλλιος αὐθις, καὶ Φιλόθεος πάλιν, καὶ Μακάριος, καὶ Νέλος Χρυσορρόας, Ἐπ' Ἀντώνιος, εὐσεβὴς Κάλλιος τε, Μεθ' ὃν Ματθαῖος, συνάμα Εὐθυμίου, καὶ Ἰωσήφ δὲ θανάων ὡς Φλωρεντία, Ὁ Λατινόφρων Μητροφάνης Κυζίκου, Μελισσηνὸς τις Γρηγόριος ὁμόφρων, Μεθ' ὃν Ἀθανάσιος εὐσεβὴς λίαν, Ἐφ' ἧς ἐάλω ἡ πόλις Κωνσταντίνου, Γονάδιος ὃν ὁ σχολάριος πρῶτος, Πηδαλιερχὴ μεθ' ὃν Ἰσίδωρος τε, Φημιζόμενος ἀπὸ τῶν Ξανθοπέλων.

Καὶ Σωφρόνιος ὁ Συρόπυλος ἦτα,
 Οὐντερ Δεδέξατο ὁ Ἰωάσαφ
 Κόκκας τέπικλην, Μάρκος Ξυλοκαράδης,
 Συμεὼν ἦτα ὁ ὢν ἐκ Τραπεζάντος,
 Εἶτα Διονύσιος ἀπὸ Φιλίππου.
 Συμεὼν αὖθις, ἢ Ῥαφαήλ ὁ Σέρβος,
 Μάξιμος σοφώτατος, ἀρετῆς πλέως,
 Νήφων, Διονύσιος, Μάξιμος τρίτος.
 Αὖθις νήφων δέ, ἢ Ἰωακὴμ δράμας
 Παχώμιός τε, ἢ Ἰωακὴμ πάλιν,
 Καὶ αὖθις Παχώμιος, Θεόληπτός τε
 Ἰερεμίας σὺν Ἰωαννικίῳ,
 Ἰερεμίας θ' αἶμα Διονυσίου,
 Καὶ Ἀδριανὺς πόλεως Ἰωάσαφ,
 Καὶ Μητροφάνης ὁ ἀπὸ Καισαρείας,
 Ἰερεμίας ἄλλος ἀπὸ Λαρίσσης,
 Μετὰ δὲ τῶτον πάλιν ὁ Μητροφάνης,
 Καὶ Ἰερεμίας δὲ ὁ αὐτὸς αὖθις,
 Εἴπητα Παχώμιος Λέσβιος γούρος,
 Θεόληπτός τε, Ἰερεμίας τρίτον,
 Ματθαῖος ἦτα, Γαβριήλ, Θεοφάνης,
 Καὶ Μελέτιος πηγᾶς τοποτηρήσας,
 Ματθαῖος αὖθις, Ἀθηνῶν Νεόφυτος
 Ματθαῖος πάλιν, Ῥαφαήλ, Νεόφυτος
 Σὺν Τιμοθέῳ, Νεόφυτος τὸ τρίτον
 Κύριλλος ὁ Λάκαρις ὁ Καλβινόφρων,
 Τιμόθεος αὖθις τε, Κύριλλος πάλιν,
 Γρηγόριος τέταρτος ὁ Ἀμασείας,
 Ἀδριανὺς Ἀνθίμος, Κύριλλος τρίτον,
 Πατελάριος Ἀθανάσιος τρίτος,
 Μεθ' ὃν Κύριλλος Λάκαρις ἐκ τετάρτου,
 Καὶ Κύριλλος δεύτερος ἀπὸ Βερρόιας

Καὶ πάλιν ὁ Λάκαρις ἔση τὸ πέμπτον.
 Νεόφυτος τρίτος τε ὁ Ἡρακλείας,
 Κύριλλος ἔκτον ὁ Λάκαρις τὴν θέσιν.
 Καὶ Κύριλλος δὲ δεύτερος ἐκ δευτέρου,
 Ο' Ἀδριανὺς Παρθώνιος ὁ γέρων,
 Καὶ ἄλλος Παρθώνιος ὁξὺς τέπικλην,
 Καὶ Ἰωαννίκιος ὁ Ἡρακλείας,
 Παρθώνιος τε ὁ δεύτερος ἐσαῦθις,
 Καὶ Ἰωαννίκιος ὁ αὐτὸς πάλιν,
 Καὶ Κύριλλος δὲ Κορίνθου, ἢ Τερνόβου,
 Πάλιν Ἀθανάσιος, Παῖσιός τε,
 Καὶ Ἰωαννίκιος, Κύριλλος αὖθις,
 Παῖσιός τε σὺν Ἰωαννικίῳ,
 Χίς τε Παρθώνιος, Γαβριήλ Γάνης,
 Παρθώνιος τέταρτος ὁ μογγιλάλος,
 Διονύσιος τρίτος ἀπὸ Λαρίσσης,
 Παρθώνιος αὖθις τε, Κλήμης ὁ πρῶτος,
 Μεθόδιος τρίτος τε ὁ Ἡρακλείας,
 Καὶ Παρθώνιος ὁ τέταρτος τὸ τρίτον,
 Διονύσιος τέπικλην μεσελίμης,
 Γεράσιμος δεύτερος, Παρθώνιος τε
 Ο' αὐτὸς πάλιν, Διονύσιος αὖθις,
 Εἶτα Ἀθανάσιος Ῥεδαιεῦ θύτης,
 Καὶ Ἰάκωβος Χίος ἀπὸ Λαρίσσης,
 Διονύσιος, ἢ Παρθώνιος πάλιν,
 Ἰάκωβός τε, Διονύσιος αὖθις,
 Τρίτον τε Ἰάκωβος, σὺν Καλλινίκῳ,
 Καὶ Νεόφυτος ἐκ παλαιᾶς ἡπείρου
 Πρέσβυς κλεινὸς κλεινῆς Ὀρεσιᾶδος.
 Ο' Καλλνίκιος δεύτερος ἐκ δευτέρου,
 Πάλιν Διονύσιος, Καλλνίκός τε,
 Γαβριήλ τρίτος, Κυπριανὸς ὁ πρῶτος

Ἀδριανὸς κρῆς Ἀθανάσιος πέμπτος,
 Κύριλλος ὁ τέταρτος ἀπὸ Κυζίκου
 Κυπριανὸς αὖθις δὲ, Κοσμάς Σιναίης
 Γερεμίας ὁ ἀπὸ Καισαρείας,
 Παΐσιός τε ἀπὸ Νικομηδείας,
 Γερεμίας πάλιν, Σεραφεὶμ πρῶτος,
 Καὶ Νεόφυτος ὁ ἀπὸ Καισαρείας,
 Παΐσιος δεύτερον, Νεόφυτός τε,
 Καὶ πάλιν Παΐσιος, Κύριλλος πέμπτος,
 Τέταρτον Παΐσιος, Κύριλλος αὖθις,
 Τρίτος τε Καλλίνικος ὁ Προϊλάβη,
 Καὶ Σεραφεὶμ δεύτερος ἀπὸ Φιλίππου
 Καὶ Ἰωαννίκιος ὁ Χαλκηδόνος,
 Κλενὸς Σαμὴλ πρῶτος ὁ ἀπὸ Δέρκων
 Ω, χάρις κέσθω ἀρχικῶν προνομίων,
 Καὶ Μελέτιος Τωέδιος Λαρίσσης,
 Πάρεργον γνώμωνος καιρῷ βραχύως,
 Θεοδόσιος ἀπὸ Θεσσαλονίκης,
 Σαμὴλ αὖθις, ἢ Σωφρόνιος εἴτα
 Ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων,
 Ἀρίγνωτος ὡν ἀρετῇ ἢ μαθήσει,
 Ἐν τῷ θρόνῳ τέθνηκε, καλῶς ποιμάνας,
 Καὶ Γαβριὴλ δὲ ἐκ πατρῶν μετεκλήθη
 Σμύρνης γυνήμα ἧς καλλιχθὺς πέλων.
 Καὶ Προκόπιος ὁ ἐκ Πελοποννήσου,
 Νεόφυτός τε ὁ ἀπὸ Μαριωνίας,
 Καὶ Δέρκων Γεράσιμος ἧς Κύπρου γόνος,
 Γρηγόριός τε πέμπτος ὁ ἀπὸ Σμύρνης,
 Πατριάρχῃα ἐκ βᾶθρων ἀνακτίσας
 Καὶ καταστήσας τυπογραφῆον τόδε,
 Καὶ πάλιν Νεόφυτος ἐξ ἡσυχίας,
 Καλλίνικος τέταρτος ἐκ Βιθυνίας

Ἀδριανὸς πρῖν, εἴτα δὲ ἢ Νικαίας,
 Ἐγκρίτοις θρόνοις καλῶς ὠδῶν πρέψας,
 Πηδαλιῶχος κατέστη ὡς ὑπέροις,
 Ὁν σπρεοὶ Κύριος εἰς χρόνους πλέσας,
 ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΝΕΑ
 Νῦν δ' ἄγε μοι θεάσθαι τὸς ἐρμηνέας,
 τὸς ὁρθοδόξους, τῇ βασιλείᾳ κράτους.
 Πρῶτος ἐρμηνεὺς θέσθω παναγιωτάκης
 Πρὸ γὰρ ἐκείνῃ ἡδὲ τῶν ἡμετέρων
 Καθισθόρηται εὐκλεῶς ἐρμηνεύσαι.
 Εἰκοσὸν τοίνυν ἔτος, ἢ ἐπέκενα
 Διακοσμήσας τὸν βαθμὸν, λέπει φάος,
 Μεθ' ὃν ὁ Ἀλέξανδρος μαυροκορδάτος,
 Πατρώθῳ Χρῖος, Βυζάντιος μητρόθῳ
 Διερμηνεὺς δέκνυται ἐξ ἀπορήτων,
 Εἴτα ὁ Νικόλαος, ἢ Ἰωάννης
 Παῖδες ἐκείνῃ ἐρμηνεὺς καθιστῶνται,
 Κατ' ἡδὴ λεπτόμωχοι Πατρώας δόξης.
 Ως ἂν Ἀδελφιδῆς Γρηγόριος ὁ Γκίκας,
 Ἐπιδράττεται ἀξίως τῆς ἀξίας,
 Ἐπὶ ταῖς Ἀλέξανδρος τέτε ὁμαίμων,
 Εἴτ' Ἰωάννης τὸ πικρὸν Καλλιμάχης,
 Ὅλως ὠδεκα χρόνους διερμηνεύσας,
 Παρεξετράπη τῆς εὐκλεῆς ἀξίας,
 Ὁ δεύτερος δὲ τῶν ἡῶν Γρηγορίᾳ,
 Ματαίης Γκίκας ἐρμηνεὺς χρηματίζει,
 Καὶ Ἰωάννης αὖθις ὁ Καλλιμάχης,
 Ἀνακαλεῖται κοσμήτωρ τῆς ἀξίας,
 Μεθ' ὃν ὁ υἱὸς Ἀλέξανδρος τῇ Γκίκᾳ,
 Ὁ Γρηγόριος εὐκλεῶς ἐρμηνεὺς,
 Εἴτα δὲ Γεώργιος Σκαρλάτῃ γόνος,
 Ὁ τῷ Καρκατῶ ἐρμηνεὺς καθιστάται.

Λοιμῶν δὲ τότε πρὸ ὥρας ἀρταρθῶτος
 Ο' Πατὴρ αὐτῆ γέρον ὁρμηγεύει,
 Ε'πειθ' ὁ Νικόλαος τὴν Πίπλην Σῆτος,
 Μεθ' ὃν Μιχαὴλ τὸ γόνος Ρακεβίτζας,
 Αὐθις ὁ γέρον Σκαρλάτος ἀντιστήθη,
 Ε'ξῆς δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Ὑψηλάντης,
 Ο'λίγαις πάνυ ἡμέραις διατρέψας.
 Κληροδοτεῖται τὸν τῆς Δακίας θρόνον,
 Καὶ γίνεται δὲ τῆς ἀξίας κοσμήτωρ.
 Ο' Κωνσταντῖνος καλέμνος Μερύζης,
 Ὃν προαχθῶτα εἰς θρόνον Μολδαβίας,
 Ο' Νικόλαος Καρατζᾶς Κωνσταντῖνος,
 Διεδέξατο, καλῶς ὁρμηγεύσας.
 Μεθ' ὃν Μιχαὴλ Σῆτος ὁρμηγεύει,
 Ε'πειτα Ἀλέξανδρος μαυρακορδάτος,
 Εἶθ' ὁμώνυμος ἐκένω Καλλιμάχης,
 Μεθ' ὃν γίνεται Κωνσταντῖνος Ραλέτος,
 Καὶ Μανὴλ δὲ Καρατζᾶς Ἀντιόχης,
 Ε'ξῆς δὲ Ἀλέξανδρος ὁ τῶν ἡέων
 Τῷ Κωνσταντῖνῳ Μερύζῃ Πρεσβύτερος,
 Ὃς δεδεγμένος τὸν θρόνον Μολδαβίας
 Λέπει ἀξίως ὁμόδοχον τὸν τρίτον
 Ἀδελφὸν αὐτῷ Γεώργιον Μερύζην,
 Μεθ' ὃν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Καλλιμάχης,
 Ἀνακαλεῖται εὐκλεῶς αὐθις πάνυ,
 Ε'πειθ' ὁ αὐτὸς Γεώργιος Μερύζης,
 Καὶ Κωνσταντῖνος τὸ γόνος Ὑψηλάντης,
 Ὃν ἀναχθῶτος τῷ Μολδαβίας θρόνῳ,
 Ο' Ἀλέξανδρος Σῆτος ὁ Νικόλαος,
 Ταύτης κοσμήτωρ γίνεται τῆς ἀξίας,
 Τὸν Μολδαβίας δὲ ἢ ἔτος κληροχῆσας.
 Λέλοιπεν αὐτῷ ὁμόδοχον Σκαρλάτον

Τῷ Ἀλέξανδρῳ τὴν Πίπλην Καλλιμαχην.
 Ὡς, τινι δόμῃ ἄξιον γέρας Θεός,
 Τῆς εἰς τὰ καλὰ τῷ γόνῳ προμηθείας.
 * * * * *
 Χριστῷ γυνεαλογία.
 Ἀδὰμ δύο μὲν θανὲ τὴν σειράν γόνους,
 Θνητῶ παλαιῷ, ἢ νέῳ ζωοβρύτῃ.
 Ἀδὰμ, Σὴθ, Ἐνὼς, Καϊνῶν Θέων γόνος,
 Ο' Μαλελεὴλ, Ἰάρεδ, Ἐνὼχ πνέων,
 Μαθυσάλα, Λάμεχ τε, δέκατος Νῶς
 Ο' Σὴμ, Ἀρφαξὰδ, Καϊνῶν, Σαλὰ πάλιν,
 Ε'βερ, ὁ Φαλέκ, ὁ Ραγαῦτε, ἢ Σερᾶχ,
 Ναχώρ, ὁ Θάρρα δις δέκα κατὰ λόγον,
 Ε'πειθ' Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ φίλος γόνος,
 Ἰακώβ ἀπλῶς, Ἰάδας ὡς συγγόνους,
 Ε'ξ ἑ Φαρές τε ἢ Ζερᾶ Θάμαρ ἀπο,
 Ο' Φαρές Ἐσρώμ, ὁ δ' Ἀράμ συνᾶ πάλιν,
 Ἀμιναδάβ τε, Ναασσών, ὁ Σαλμών τε,
 Βοὺζ ἐκ Ραχὰβ, ὁ δ' Ὡσὴδ ἐκ Ρεθῆφον,
 Ὡσὴδ, Ἰεσσαί, βασιλεὺς Δαβὶδ μέγας,
 Ε'ξ Οὐρίε δὲ Σολομῶν Δαβὶδ γόνος,
 Ε'ξ ἑ Ραβοᾶμ, Ἀβιά, ἢ Ἀσσᾶ τε,
 Ο' δ' Ἰωσαφὰτ, Ἰωράμ, Ὁχοζίας,
 Ἰωάθαμ, Ἀχαζ τε, ἢ Ἐζεκίας,
 Μανασσῆς, Ἀμὼς, ὁ καλὸς Ἰωσίας,
 Ο' Ἰεχονίας τε τεχθῆς Περσίδι,
 Ο' Σαλαθιήλ, ἢ Ζοροβάβελ πάλιν,
 Ο' Ἀβιᾶδ, Ἐλιακίμ, Ἀζῶρ γόνος,
 Ο' Σαδὼκ, Ἀχέμ, Ἐλιᾶδ, Ἐλεάζαρ,
 Ματθᾶν, Ἰακώβ, Ἰωσήφ ὡς ὑπάτοις,
 Μνήσῃ Μαριὰμ, ἢ δοκῶν Χριστῷ φύντης,
 Οὕτω Ματθαῖος ἐκ Δαβὶδ Χριστὸν φέρει.

Πρώτοις ὡ αὐτοῖς, ἡ μέγας ὡ ὑτέρους.
Καὶ μετὰ τῶν δώδεκα πρώτος ὑτέρων.
Τῆς ἐκλογῆς τὸ σκεῦος, Χριστὸ τὸ σῶμα.

Εὐαγγελισαὶ ἡ Διάκονοι.

Εὐαγγελισαὶ τῷ Θεῷ με ἡ λόγος.
Ματθαῖος, Μάρκος, σὺν Λουκᾷ, Ἰωάννης.
Γνώριζε δ' ἐπτά ἡ διακόνους λόγος.
Στέφανος, ὁ Πρόχωρος, Φίλιππος Τρίτος,
Ὁ Νικάνωρ, Τίμων τε, Παρμενᾶς πάλιν,
Νικόλαος δ' ἐβδόμος ὡ διακόνους.

Αἱ μυροφόροι ἡ μαθήτριοι λόγος.

Πρώτη μὲν ἐστὶ Μαγδαληνὴ Μαρία,
Ἡ δ' Ἰωάννα δευτέρα, ἡ Σαλώμη,
Μήτηρ Ἰωσὴ ἡ Ἰακώβε τρίτη.
Μάρθα, Μαρία σύγγονοι τῷ Λαζάρῳ,
Καὶ Σωσάννα δ' ἄρτι, ἐβδόμη πάλιν,
Ἄλλαι τε πολλαὶ μὴ βραβείας βραμμούαι.
Εὐαγγελιστῶν ἡ τετράς ὅσα γράφει
θαύματα Χριστὸ τῷ θειανθρώπῳ λόγος.

Ματθαῖος.

Τὰ Ματθαῖος πρώτιστα κέσθαι τοῖς λόγοις,
Πρώτιστα λέπραν ἐξιάται τῷ λόγῳ,
Καὶ παιδίον ῥώννυσιν ἑκατοντάρχει,
Ὁ πυρετὸς δὲ πωθεῖται φεύγει Πέτρος,
Βάλλει τε μακρὸν ἡ νόσων ποικιλίας.
Θάλασσαν ἱστᾷ ἡ καταγίδα ζάλης.
Σὺν ἀγέλῃ χοίρων τε δαίμονας πνίγει,
Παραλυτικὸς τὴν κλίην ἐπρημῶς,
Αἱμορροῦσαν ἐξιάται κρασπέδῳ,
Καὶ πνῖν δὲ ποιεῖ τὴν Ἰαήρη κόρη.
Τυφλοῖς δὲ δυοὶ τῷ Φῶς βούσιν χεῖρ,
Φεύγει τε δαίμων, ἡ λαλεῖ κωφὸς μέγας.

Ῥήγνυσιν δεσμὰ τῆς χειρὸς ὡ σαββᾶτον.
Σατὰν δὲ, ἡ πύρωσιν αὐτὸ ἐνὸς λύει.
Εἰς πῶτε δ' ἄρτοις πωτακισχιλίους τρέφει.
Καὶ δώδεκα πῖμπλησι φορμῆς ἐκ κόρης.
Κατὰ θαλάσσης ἀβρόχως διατρέχει.
Πνεῦμα δῶκει θυγατρὸς Χαννανάας,
Ἄρτοις δ' ὡ ἐπτά τὲς τετρακισχιλίους
τρέφει διαρκῶς, ἄτερ ἐπτά Σπυρίδων.
Μορφὴν ἀμείβει προσβαλὼν Θαδδαίῳ,
Παῖδα δῶκει τῶν σελήνης ἀργίων,
Εἰς Ἱερικῶν τὸ σκότος τυφλῶν λύει.
Χωλᾶς τε κηρὸς ὑγιᾶς πρᾶσσει δύο,
Ξηρὰν συκὴν δένκυσιν ἐξ ἀκαρπίας.
Σταυρῶ δ' ἐπαρθεῖς, Φωσφόρον κεύπτε ζέ-
θρον κατεπέτασμα ῥήνυται δόμος, (Φω,
Ἡ γῆ σερβεῖται, ἡ διχάζονται πέτραι,
Νεκροὶ δὲ πολλοὶ κατέλειψαν τὲς τάφους,
Αὐτὸς δ' ἀναστὰς ὡ τρισὶ ταῖς ἡμέραις,
Ὡς φθῇ μαθηταῖς ἄλλ' ὡ ἐργῶν μυρία.

Μάρκος.

Ὁ δ' αὖγε Μάρκος προσέθισι ἡ τὰδε.
Τὸν δαίμονα πόρρωθεν ἐκβάλλει λόγῳ,
Παραλυτικὸν συνάγει ἐσθλὴ μέση.
Πνεῦμα δῶκει τῆς κόρης Φοινικίσσης
Μισσηλάει τε τὴν πέδην γλώσσης λύει,
Εἴπειτα τυφλὸς πρὸς τὸ Φῶς ἀναβλέπει,
Καὶ βαρτιμαῖος εἶδον ἡλὶς σέλας.

Λουκᾶς.

Λουκᾶς δὲ πολλὰ συνέτως διαγράφει.
Καὶ ταῦτα λαλῶν προσφέρει σοὶ ἡ τὰδε
τὴν ἄγρην ἀβρὰν τὴν καλὴν τῶν ἰχθύων.
Εἰς Ναὴν ἐμπνέει τὸν μόνον χήρας γόνον.

Τὴν χρεῖσταν μύροις δὲ τῷ λόγῳ χρεῖται.
 Τὴν δ' αὖ γε συγκύπτουσιν ὥρθωσε ζώως,
 Ὑδρωτικῇ τε συσολὴν γαστῆρ φέρεται.
 Καὶ τῶν δέκα λέπρωσιν ἐν λόγῳ ξέναι.
 Καί τ' ἄλλα πάντα προσφυῶς διαγράφει.
 Ἰωάννης.

Βροντῆς δ' ὁ παῖς μάλιστ' αἰὶν τοῖς λόγοις.
 Χρεῖται πρὸ παντὸς ἐν τόσων τερασίοις.
 Ὑδωρ πρὸς οἶνον ἐν Κανῇ γάμῳ σρέφει.
 Μακράν τε παράλυσιν ἐν σοφῇ λύει.
 Καὶ Σιλωᾶμ δέκνυσσι τυφλὸν ἐμβλέπεν.
 Ζωστὶ λόγῳ Λάζαρον ἐξ Ἀδὲ φίλον.
 Τό δ' αὖ γε μακρὸν τῆς γραφῆς Ἰωάννης.
 Περὶ Θεῶν λόγοι καὶ πνεύματος θ' αἶμα.
 Καὶ θαύμας ὑσέρας μυσηρίων.
 Ἀποκρύφῳ ἄλλων τε μυσικωτέρων.
 Παραβολὰς δ' ὅντα ὑδατεσσάρων ἄθρει
 εὐαγγελιστῶν τοῖς Θεῶν λόγοις φίλος.

Ματθαῖος.

Ταύτας Ματθαῖος εὐσόχως διαγράφει.
 Πρώτη μὲν οἶκος πρὸς πέτραν ἡδρασμῶς.
 Σπόμεν πεσόντος ὡς ἔτυχον εἰς χθόνα.
 Ἄλλος σπόμενος δὲ συμμιγῆς ζιζανίοις.
 Δώδεκ' ἀνδρῶν μέγα νάπυος ἐκ βραχυτάτῃ.
 Ζύμην ἀλεύρεα τοῖς σάτοις κεχυμμένην.
 Ὡνήτον ἀγρὸν τῇ χρυσῇ πολλῇ χάριν.
 Πολύτιμόν τε μετ' ἀρετὴν ἐμπόρεν.
 Πάναγρον αὖθις ἐκ σαγῆνης ἰχθύων.
 Καὶ τὸ πλανηθῶν ἐξ ἑκατὸν ἀγέλης.
 Πολλὴν ὀφειλὴν, τῶν ταλάντων μυριάδων.
 Ἄνισον ἴσην ἐργατῶν μισθαργίαν.
 Ὑψὺς ὡκαλλὰ πρὸς λόγους πεπραχότας.

Εἰς ἀμπελον δὲ πατρικὴς ὠθευμένους.
 Κακὸς γεωργὸς καὶ φονεὺς τῷ δεσπότῃ.
 Φίλοι σχέδιοι, καὶ γάμῳ πανδαισία,
 Μωρῶν, φρονίμων παρθύνων αἱ λαμπάδες.
 Δέλοισι νέμων τάλαντα τέχνη δεσπότης.
 Τὰ δεξιᾶς πρέβατα σὺν εὐωνύμοις.

Μάρκος.

Μάρκος δὲ τῶν τεσσάρων μόνος λέγει.
 Διπλῶν σπόρων ἀνίστον ἐς φορεῖς δόξιν.
 Καὶ τῶν λεγόντων ἐκχεσθὴν ζιζανίων.
 Τῷ νάπυος τε, καὶ μόρον τῷ δεσπότῃ.
 Ὅς ἀμπελῶνος ἔχει τὸν κλῆρον μόνος.

Λουκᾶς.

Παραβολὰς πλέσας δὲ Λουκᾶς συγγράφει.
 Μεθ' ὃν ἀρίθμῃ καὶ νυνὶ γεγραμμῆας.
 Πρώτιστος οἶκος ἀσφαλὴς ὑπὲρ πέτρας.
 Εὖ πολλὰ παθὼν καὶ φίλων ὄντων πλέον.
 Ληστῆς πεσὼν ἀνθρώπος ἐξ ὁδοπόρων.
 Αἰτῶν ἀκαίρως λαμβάνων ἐκ τῆς βίας.
 Ὅντα πονηρὸν τὸν λίθον καὶ σκαρπίον.
 Οὐ μὴ δίδωσιν ἀντ' ἄρτε καὶ ἰχθύος.
 Ἐπὶ τὰ πονηρῶν πνευμάτων συνοικία.
 Μῶν τε δῶλος ἐκ γάμῳ τὸν δεσπότην.
 Μετὰ δὲ κόπρον καὶ συκὴν τεμῆν δένον.
 Σάρωσιν οἶκος, καὶ χαρὰ δραχμῆς ξυνή.
 Πατὴρ ἀσώτῃ συμπαθὴς ὑπὲρ φύσιν.
 Οἰκονόμος τε τῆς καλῆς ἀδικίας.
 Κλέπτων προμηθῶς ἐκ χρεῶν ἄλλην χάριν.
 Ἐλκεῖ Λαζάρου, καὶ κάμινον πλεσίως.
 Κριτὴς ἀδικῶν, καὶ ξυνή χήρας βία.
 Οἰκτρὸς Τελώνης καὶ Φαρισαίου τύφος.
 Καὶ μῶν μερισμὸς, ἰσαριθμῇ τοῖς δέκα.

Τούτοις ὁ Λεκάς, ὁ δ' Ἰωάννης μόνος
Οὐκ ἐν λόγον πέπρακε τέτων ἐδόλως,
Ἀλλων δὲ πολλῶν μυτικωτέρων λόγων.

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ πράξεων δὴ τὰ τεράσια σιόπει.
Ἀνέρχεται μὲν εἰς πόλιν ὁ δεσπότης,
Ὁ δ' αὖ γε παράκλητος ἔρχεται κάτω.
Καὶ Πέτρος ἀνίστησι χωλὸν ἐν πύλαις,
Ἀνανίας, Σάπφειρα νεκρῶνται ξύως,
Βαπτίζεται δὲ πρὸς Φιλίππου Κανδάκης,
Φάος μέγα σβύνουσι τὰς Παύλου κόρας.
Τὸν Αἰνέαν ῥάννουσι Πέτρος ἐκ κλίνης,
Καὶ τῇ Ταβηθα τὴν ψυχὴν πάλιν νέμει.
Σχευὸς μέγα πάντων ἀνωθὺν βλέπει.
Σφάττει τὸν Ἰάκωβον Ἡρώδης ξίφι.
Τυφλὸν δὲ ποιεῖ τὸν Ἐλύμμαν ὁ Παῦλος,
Χωλὰς τε βάσις συμπεδοῖ πρὸς τὴν λύσρα,
Βάλλει δὲ ἡ Πύθωνος πνεῦμα μακρόθυ.
Σεισμὸς ποδῶν ῥήνυσσι δεσμὰ σὺν Σίλῃ,
Χρωτὸς τὰ σκεδάρια τὰς νόσους λύει,
Ζωεῖ δὲ τὸν Εὐτυχον ἀπὸ θυρίδος.

Πρὸς Ἀφρίππαν, Φήλικα ἡ τὴν Βερνίκην,
Διάλογοι κράτιστοι, ἡ πλὴς εἰς Ῥώμην,
Ναυάγιον, πρὸ ῥήσις ὡθαδὲ ξύη,
Καὶ τὴν ἔχιδναν εἰς Μελίτην κτιννύει,
Καὶ γαστέρα σφίγγει δὲ πατὴρ Πεκπλῆς,
Πρὸς τὴν Ῥώμην ἔπειτα διδάσκει τρέχων.

Ἐπιστολῇ Παύλου.

Ἐπιστολῶν μάνθανε τὰς κλήσεις Παύλου.
Πρὸς Ῥωμαίους πρώτιστα τὴν πρώτην γράφει.
Τὴν δευτέραν τρίτην δὲ πρὸς Κορινθίους,
Ἡ δ' αὖ τετάρτη πρὸς Γαλατάς ἐγράφει.

Πέμπτη δὲ σαφῶς εἰς πρὸς Ἐφεσίους.
Ἑκτὴν ἔχεις δὲ τὴν πρὸς Φιλιππησίους.
Μετὰ δὲ ταύτην εἰς ἡ πρὸς Ροδίους,
Οὓς Κολοσσαῖς ἐκ Κολοσσαῖς προσεῖλε.
Διτλάς μετ' αὐτὰς τοῖς Θεσσαλονικεῦσι.
Πρὸς Τιμόθεον τὰς δύο ἐλλείπει πάλιν,
Πρὸς τὸν Τίτον ἐλλείπει δὲ τὴν δωδεκάτην.
Ἐν ὑμέροις δὲ τὴν πρὸς Ἑβραίους γράφει,
Οὕσαν δεκάτην ἢ τετάρτην ἐν λόγοις.

Τῆς παλαιᾶς διαθήκης αἱ βίβλοι.
Θείας γραφῆς μάνθανε νῦν τὰ βιβλία.
Τῆς μὲν παλαιᾶς εἰσὶν ἑκοσι δύο.
Πρώτη γένεσις, ἕξοδος δὲ δευτέρα,
Τὸ Λευϊτικόν, ἀριθμῶν τὸ βιβλίον,
Τὸ δευτερονόμιον, Ἰησοῦς πάλιν,
Οἱ κριταί, ἡ Ῥύθ, ὀκτάβιβλον ὡθαδὲ,
Τῶν βασιλειῶν ἡ μία, ἡ δευτέρα,
Τῶν βασιλειῶν, ἡ τρίτη, ἡ τετάρτη,
Τὰ παραλειπόμενα βίβλος τὰς δύο,
Ἐσθῆρας τὸ πρῶτον ἡ τὸ δεύτερον πάλιν,
Ἱστορικὰ γνήσια τῆς γραφῆς τάδε.
Ἡ δὲ τινες ἐγκρίνουσι ἡ τάδε
Ἐσθῆρ, Ἰεθὶθ, ἡ Ταβίτ, ἄλλο τρίτον,
Ταυθ' Ἱστορικὰ, τὰ εὐχερὰ δὲ πάλιν,
Γῶβ, ὁ Δαβὶδ, ἡ Σολομῶντος τρία,
Ἐκκλησιαστής, ἔσμα, ἡ παροιμίαι.
Καὶ τῶν προφητῶν πῶτε βιβλία δέχου,
Οἱ δώδεκα μὲν ἐν τῇ βιβλίῳ,
Ἀμώς, Ὡση, Μιχαῖας, Ἰεὴλ τε,
Ἰωνᾶς, Ὁβδιᾶ, Ναὺμ, Ἀββακὺμ τε,
Ὁ Σοφονίας, ἡ δὲ λειπόμενος Ἀβγαῖς.

Εἶτα Ζαχαρίας τε, ἡ Μαλαχίας.
 Πρώτη μὲν αὕτη, δευτέρα δ' Ἡσαΐας.
 Ἐπειτα λαμπρὸν Ἰερεμίαν ἔχεις,
 Γεζεκιήλ, ἡ Δανιήλ ὁ πέμπτος,
 Γραφῆς παλαιᾶς αἱ δὲ σοὶ εἶσσι φίλος.

Τῆς δὲ νέας διαθήκης αἱ βίβλοι.
 Ἡ δὲ μοι μάνθανε ἡ γραφῆς νέας,
 Εὐαγγέλιον Ματθαίου τε ἡ Μάρκου,
 Τρίτον τῷ Λουκᾷ, τέταρτον Ἰωάννη.
 Λεκτὰ τε πράξεις Ἰῶν σοφῶν Ἀποστόλων.
 Ἐπιστολαὶ Παύλου δὲ τῷ Θεογόρου.
 Πρὸς ταῖς δέκα τέσσαρες ἡκριβωμένως.
 Ἐπὶ δὲ πάλιν καδ' ὅλης οἰκουμένης.
 Τέτων μία μὲν ἦν Ἰάκωβος γράφει.
 Δύο δὲ Πέτρος, τρεῖς δ' Ἰωάννης πάλιν.
 Ἡ δ' ὑσέρα πέφυκον Ἰδοὺ μόνῃ.
 Ἐπειτ' ἀποκάλυψις ἡ Θεολόγου.
 Ἐκτὸς δὲ τῶν τῆς γραφῆς ἅπαν νόθον.

Οἱ καλλύναντες ὧν λόγοις ἐκκλησίαν.
 Μέγας Διονύσιος Ἀρεῖα πάγει.
 Μέγας Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας.
 Τὸ πνευματικὸν τῷ Βασιλεῖ σῶμα.
 Ο' Γρηγόριος νῆς Ἰῶν βροτῶν ἡ τερπνότης.
 Γλωττα μέλι ῥέουσα τῷ Χρυσόστομῳ.
 Ἡ δαφιλὴς τε τῷ Νύσσης πανδοσία.
 Ο' βαθύνες Κύριλλος Αἰγύπτου κλέος.
 Καὶ λεπτὸς εἰς ἅπαντα Μαξίμου λόγος.
 Ο' τῆς κλίμακος ἡ μεταρσίως βάσις.
 Νῆλως προφανῶς ἡ τὸ τῷ Νήλῳ σῶμα.
 Ο' Σύρος Ἐφραίμ ἡ κατάνυξις λόγων.
 Πανηγυριστῶν πατερικὰ βιβλία,
 Καὶ μεταφρασῆς ἡ γλυκυρότος χάρις.

Ἐν οἷς τᾶσι πέφυκον ὑπερέξενων.
 Ο' χρύστες ῥῆς ἡ γλυκύζουσα βρύσις.
 Ὡς ἀφρονον μάννα τε πάντας ἐκτρέφον.
 Καὶ νέκταρ ἀθάνατον ἐκρέον πόσιν.

Οἱ τὰ μέλη πλέξαντες ὕμνων ὠθεῶν.
 Ἡ λύρα τῷ πνεύματος Κοσμάς ὁ ξένος.
 Ο' ῥφεὺς νεαρὸς ἡ Δαμασκόφω χάρις.
 Καὶ Θεόδωρος Ἰωτῆφ οἱ Στυδίται.
 Ο' ῥγανὰ τὰ κράτιζα τῆς μεσοεργίας.
 Ζώη τε Σαίρην Ἰωτῆφ ὕμνογράφος.
 Μέλος παναρμόνιον Ἀνδρέας Κρήτης.
 Καὶ Θεοφάνης ἡ μελιχρὰ κινύρα.
 Γεώργιος, Λέων τε, Μάρκος, Κασσία.
 Τὰ Φρικτὰ πάθῃ τῷ Θεοανθρώπῳ λόγῳ.
 Δεσμὰ πρὸ παντὸς, ἡ παράστασις ζώῃ.
 Πλήρης δόλε μάρτυρες, ἡ κραυγὴ πάλιν.
 Καὶ πτύσμα, ἡ ῥάπισμα, ἡ χλευασία.
 Καὶ τὰ κολαφίσματα, σὺν φραγγελίῳ.
 Ἡ πορφύρα, κάλαμος, ἀκανθῶν εἴφες.
 Εἶτα γονυπέτησις, ἡ παροιμία.
 Ο' σαυρὸς, ἡλοι, ἡ γραφῆς τίτλος ἄνω.
 Λόγοι τε πικροὶ, ἡ παροιμία πάλιν.
 Ο' ξος, χολή, ἐπόφυγις, κάλαμος πάλιν.
 Λόγῃ Φρικτῶδης, ἡ ῥῆς πλευρῆς ζώῃ.
 Ὑβρις, γέλωτες, κληρὸς ὧν ἱματίσις.
 Ἡ σμύρνα, σινδὼν, ἡ τὰ φος, κλέος, ἡ λίθος.
 Νικηφόρος καλῶς τῷ Ξανθοπέλῳ
 συνοπτικὴ σύνοψις ἀγίων χρόνων.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ. Α.

Εγὼ Συμεὼν, ἡ τὸν Μάμαντα φέρων.
 Τὸν Ἀνθιμόν τε, Βαβύλαν, Ζαχαρίαν.
 Χωνῶν Μιχαήλ, ἡ τὸν σώζοντα λόγῳ.

Μητρός Θεᾶ γυνήσιν, Ἄνναν, Εὐνέτην,
 Τὴν Μηνωδώραν, συγγόνες Θεοδώρας,
 Αὐτόνομον, μνηστῆν τε τῶν ἐγκαίνιων,
 Τὴν τιμίαν ὕψωσιν ὠθέας ξύλε.
 Στερρόν Νικήταν, τὸν μέρον Εὐφημίας,
 Κλεωνὴν Σοφίαν σὺν τρισὶ θυγατράσιν,
 Εὐμῶσιν, Τρόφιμον, σὺν Εὐσταθίῳ,
 Μύσην Κεδράτον, ἢ Φωκᾶ, τὸν γυννάδαν
 Τῷ Προδρόμῳ σύλληψιν, Θέκλης ἀνδρεί-
 Τὴν Εὐφροσύνην, παρθένον Ἰωάννην, (αν.
 Καλλίστρατόν τε, ἢ Χαρίτανος δρόμους,
 Τὸν Κυριακὸν, ἢ Γρηγόριον θύτην.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΛΑ.

Εἰμὶ δὲ κόσμος ἡ γὰς Ἄνανις,
 Οὐ Κυριακὸς, Διονύσιος μέγας,
 Αὐθις Ἱερόθεος, ἢ Χαριτίνη,
 Θωμᾶς ὁ διπλῆς, Βάκχος ἅμα Σεργίου.
 Πελαγία τε, ἢ σοφὸς πᾶσι Ἀλφάις
 Εὐλάμπις, Φίλιππος ἕως Σακόνων.
 Τάραχος, Πρέβος, ἢ Πάπυλος, σὺν Κάρ-
 Στίφος Ναζαρέτ, Λεκιανός τε, (πρ
 Λογγίνος αὐτός, Ὡση, Λεκάς μέγας,
 Βλέπων Ἰωήλ, Ἀρτέμιος ὁ ξῶος.
 Ἰλαρίων μέγιστος, σὺν Ἀβερκίῳ,
 Ἀδελφός Θεος, σὺν συνάθλοις Ἀρέθας,
 Νοτάριοί τε, ἢ Δημήτριος, Νέτωρ,
 Οὐ κλεινὸς Τερέντιος, Ἀναστασία,
 Καὶ Ζηνόβιος, ἢ χάρις Ἐπιμάχης.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Λ.

Εἰγὼ δὲ χαίρω τοῖς δυσὶν ἀναργύροις,
 Τοῖς ἀμφὶ Πηγάσιον, Ἀκεψιμᾶν τε,
 Ἰωαννικίῳ δὲ ἢ Ἐπισήμῃ.

Παύλῳ, σὺν Ἰέρωνι συνάξει νέων.
 Ματρῶνῃ, Ἐράστῳ τε, ἢ Βικοντίῳ,
 Τοῖς Ἰωάνναις συμπαθεῖ, Χρυσόστομῳ.
 Μύση Φιλίππῳ, σὺν δυάδι Γερίᾳ,
 Τῷ Ματθαίῳ τε, Θαυμασίῳ Γεηγορίῳ.
 Πλάτωνι Θεῳ, Ῥωμανῷ μαρτυρίῳ,
 Τῷ Ἀβδὶ τε, Πρόκλῳ δεκαπολίτῃ,
 Καὶ Παρθῳ δὲ πρὸς ναὸν ἀφιγμένη,
 Φιλήμονός τε τῇ καλῇ ξυναυλίᾳ.
 Ἀμφιλοχίῳ συνάμῃ Ἀκραγαντίνῳ.
 Κ' Αἰκατερίνῃ τῇ σοφῇ, Μερκερίῳ,
 Πέτρῳ Κλήμῃ τε τοῖς θύταις, Ἀλυπίῳ,
 Ἰακώβῳ Πέτρῳ τε, Στεφάνῳ νέῳ
 Τῷ Παραμένῳ τ', Ἀνδρέᾳ πρωτοκλήτῳ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΛΑ.

Εἰγὼ δὲ Ναῶν, Ἀββαχὲμ, Σοφονίᾳ,
 Καὶ Βαρβάρας, Σάββα τε, ἢ Νικολάῳ,
 Φέρῳ κατορθώματα σὺν Ἀμβροσίῳ.
 Παταπίῳ θαύματα, σύλληψιν Ἄννης,
 Εὐγεφον Μηνᾶν, Ἐρμολώους τὴν χάριν,
 Στύλον Δανιήλ, ἢ Σπυρίδωνος βίον.
 Εὐστρατίᾳ, Θύρῃ τε τὰς ξυναυλίας,
 Εὐθυθέριον, Ἀσγκᾶιον, προπάτερας,
 Πᾶδας Δανιήλ, ἢ Σεβαστίνῃ εἴφορ.
 Στερρόν, Βονιφάτιον, σὺν Ἰγνατίῳ,
 Ἰελιανῇ, Ἀνακασίαν πάλιν,
 Κρήτης δεκά μάρτυρας, τὴν Εὐγυνίαν,
 Ὑπερφυᾶ γυνήσιν τῷ Θεῷ λόγῳ,
 Κόρην, Ἰωσήφ, ἢ τὸν Σάρδεων θύτην,
 Πρωτοσέφανον σὺν γραπτοῖς δυσμυρίους,
 Σφαγῇ νηπίων, Ἀνυσίαν, Μελλάνην.

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΛΑ.

Περτομή με ἡ Βασίλειος μέγας,
 Σίλβεστρος πάπας, καλλύνει Μαλαχίας,
 Γόρδιος μύσαι, ἡ χορὸς Θεοπέμπτῃ,
 Βαπτισμα Χριστῷ, ἡ χεὶρ ἡ τῆς προδρομῆς.
 Δομνίκα, Πολύευκλος, Γρηγόριος Νύσσης,
 Μέγας Θεοδόσιος, Τατιανή τε,
 Στρατόνικος, Ἑρμούλος, Ἀρσάδων εἴφος,
 Ο' Καλυβίτης, ἄλυσις Θεὸς Πέτρος,
 Ἀντωνίος τε, συνάμ' Ἀθανασίῳ.
 Ο' πάνυ Μακάριος, σὺν Εὐθυμίῳ,
 Μάξιμος Θεὸς, Ἀναστάσιος Πέρσης,
 Κλήμης Ἀγαθάγγελος, ὁ ζώνης β'ος,
 Γοργὸς Θεολόγος τε, σὺν Ξωφῶντι.
 Πάλιν ὁ Χρυσόστομος, Ἐφραίμ ὁ Σύρος,
 Γυγατίς λείψανα, τρεῖς ἀρχιθῦται,
 Γεπόλυτος, Κύριος τε, σὺν Ἰωάννῃ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΗ. ἢ ΚΘ.

Ἐμοί δε Τρυφῇ προσφύης μάρτυς Τρύ-
 Ὑπαπανήλῃ, Συμεὼν ὁ πρεσβύτερος, (Φων,
 Εἴτ' Ἰσίδωρος, Ἀγάθη, ἡ Βεκόλος.
 Ο' Παρθένος, ἡ ὁσὶς στρατηλάτῃ,
 Νικηφόρος μάρτυς τε, ἡ Χαραλάμπης,
 Βλάσιος ἄμα, ἡ Μελέτιος πάλιν,
 Μαρτινιανός, ἡ μέγας Αἰδωνίος.
 Ο' ἡσίμος, Πάμφιλος, Τήρωνος πόνοι,
 Λέων πάπας, Ἀρχιεπίσκοπος, Καλάνης Λέ-
 Τιμῶδες, λείψανα τῶν Εὐγενίς, (ων,
 Πολύκαρπος τε, κεφαλὴ τῆς Προδρομῆς.
 Ο' Ταράσιος, ἡ Πορφύριος Γάζης,
 Προκόπιος τε, ἡ Βασίλειος νέος,
 Καὶ Κασσιανὸς μοναχὸς Ῥώμης κλέος.

ΜΑΡΤΙΟΣ. ΛΑ.

Εὐδοκίαν σοι, ἡ Θεόδοτον φέρω.
 Τὸν Εὐτρόπιον, ἡ Γεράσιμον μέγαν,
 Καὶ σὺν Κόνωνι, τεσσαράκοντα δύο.
 Χερσῶνος Ἐφραίμ, Θεοφύλακτον θύτην,
 Καὶ τὸς τεσσαράκοντα, πλήθος Κεδράτῃ,
 Τὸν Σωφρόνιον, τὸν ἀγρὲ Θεοφάνην,
 Τὸν Νικηφόρον, ἡ Βενέδικτον λέγω.
 Ο'λυμπᾶν, Ἀγάπιον, Σαβῖνον πάπαν,
 Ἀλέξιον, Κύριλλον Αἰλίας θύτην,
 Χρυσανθόν, σφαῖρην πατέρων λαύρας Σάβ-
 Τὸν Ἰάκωβον, Βασίλειον Ἀβγύρας. (σα,
 Νίκωνος εἴφος, περὶ ἑκτάς κέρως,
 Εὐαγγελισμὸν τῆς τεκνύτης τὸν λόγον,
 Τὸν νῦν Γαβριήλ, ἡ Ματρώναν δις μῆθω,
 Ἀρεθέτης Μάρκον τε, Βαράχῃσιον,
 Τὸν Κλίμακός τε, ἡ μέγαν Ὑπατίαν.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ. Λ.

Αἰγυπτίαν δ' ἔγωγε Μαρίαν ἔχω,
 Τίτον, Ζωσιμᾶν, Νικήταν Μηδικίαν,
 Τὸν ὁμολογράφον Ἰωσήφ, Ἀγαθόπεν,
 Τὸν Εὐτύχιον, ἡ Γεώργιον Λέσβε,
 Πληθὺν Ἡρωδῆανος, σὺν Εὐφυσίῳ.
 Τερωνίος εἴφος δὲ, ἡ τὸν Ἀντύπαν,
 Καὶ Βασίλειον, Ἀρτέμενα, Μαρτίνον,
 Τὸν Ἀρίσταρχον, Εἰρήνην, Χιονίαν.
 Πέρσην Συμεὼν, ἡ τὸν ἐκ Γότθων Σάβ-
 Παλαιολαυρίτην τε, Τριχητᾶ ὁσὶν (σαν.
 Τὸν Ἰαννεάριον, ἡ Συκεώτην,
 Γεώργιον, Σάββαν τε τὸς στρατηλάτας,
 Μάρκον, Ἀμασείας τε τὸν βασιλέα,
 Τὸν Συμεώνην συγγινῇ τῇ Κυρίῃ.

Γάσωνα, Μήμονα, τὸν Ζεβεδαίον.

ΜΑΙΟΣ. ΛΑ.

Κόσμος δ' ἐμοὶ μέγιστος Ἱερεμίας.

Μέγας Ἀθανάσιος, σὺν Τιμοθέῳ.

Ἡ Πελαγία μάρτυς, Εἰρήνης δρόμος.

Γῶβ ὁ κλεινός, ἡ σαυρὴ τύπος ἀνῶ.

Ο' βροντέφωνος, ἡ χάρις Ἀρσενίου.

Ἡσαΐας τε ἡ Σίμων Ζήλῃ πλέως.

Μώκιος μάρτυς, Ἐπιφάνιος Κύπρου.

Ἡ Γλυκερία, ἡ εἰσὶς Ἰσιδώρου.

Ο' Παχώμιος, ἡγιασμένος δόσις.

Ἀνδρόνικος μύσης τε σὺν Θεοδότῳ.

Πρέσης ὁ πατρίκιος, σὺν Θελαλαίῳ.

Ο' Κωνσταντῖνος, Ἑλώνῃ, Βασιλίσκος.

Ο' Συναδὼν τε, σὺν τῷ Θαυμασορέτῃ.

Τρίτη κάρας εὐρεῖς Προδρόμος, Κάριπος.

Θεράπων, Ἑλλάδιος, Θεοδοσία.

Γσσαάκιος Δαλμάτων, ἡ Ἑομείας.

ΙΟΥΝΙΟΣ. Λ.

Γεζίνῃ δὲ, ἡ σοφὴ Νικηφόρος.

Καὶ Λεκιανῇ, Μητροφάνῃς τῇ θυτῇ.

Τῇ Δωροθέῃ, Βησσαρίωνος πόνης.

Θεοδότῃ τε, ἡ χάρις Στρατηλάτῃ.

Εἴγω γε φαίνω Κυρίλλῃ, Τιμοθέῃ.

Τῇ Βαρθολομαίῃ τε ἡ Ὁνεφοίῃ.

Ἀκυλίνῃς μάρτυρος, ἡ Μεθοδίου.

Ἀμῶς προφήτῃ, Τύχωνος ἐπισκόπῃ.

Τῶν ἀμφὶ Σαβέλ, ἡ Λεοντίῃ τρέπῃς.

Γέδῃ κλεινῇ, πατέρων Μεθοδίου.

Γελιανῇ μάρτυρος, Εὐσεβίου.

Τῇς Ἀγριππίνῃς, Προδρόμῃ, Φευρωνίας.

Δαβὶδ Θεσσαλῇ, ἡ Σαμφῶν ξηροδόχῃ.

Γωζίνῃ, Κύρῃ τε, Πέτρῃ ἡ Παύλῃ.

Τῶν δώδεκά τε τῷ Χριστῷ μυστηπύλων.

ΙΟΥΛΙΟΣ. ΛΑ.

Εἰμοὶ δὲ ῥῶσις ἡ δυνὰς ἀναργύρων.

Εὐθὺς Πανάγνῃ, ἡ βίος Τακίνθῃ.

Κρήτης Ἀνδρέας, Λαμπαδός, ἡ Σισώης.

Μαλαῶν Θωμᾶς, ἡ Προκόπιος μέγας.

Παγκράτιος, μάρτυρες Νικοπολίται.

Εὐφημία, Πρόκλος τε σὺν Ἰλαρίῳ.

Σαββαΐτης Στέφανος, μύσης Ἀκύλας.

Γελίτῃ, Κήρυκος, Ἀθηνογώνῃς.

Μαρίνα σεπτῇ, σὺν Αἰμιλλιανῷ τε.

Δίος Μακρίνα, ἡ προφήτης Ἠλίας.

Σαλὸς Συμεὼν, Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ.

Στίφῃς Τροφίμῃ, ἡ Χριστίνα, σὺν Ἀννῇ.

Εὐμάλας μάρτυς τε Παντελεήμων.

Τίμων, ὁ Καλλίνικος, Σιλβανός τε.

Δόκιμος Εὐδόκιμος ὡς βίῳ μέγας.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. ΛΑ.

Εἴγῳ φέρω δὲ τὴν εἰσὶν Μακκαβαίων.

Πρώταβλον αὐθὺς ἡ Φαῦστον, ἡ Δαλμάτον.

Παῖδας Ἐφέστῃ, τὴν σφαγὴν Εὐσυγνίῃ.

Χριστῷ μεταμόρφωσιν ὡς Θεωρίῳ.

Δομέτιόν τε, ἡ Κυζίκη τὸν θυτῇ.

Ματθίαν, Λαυρόντιον, Εὐκλετῇ χάριν.

Τὸν Φώτιον, Μάξιμον, ἅμα Μιχαῖλ.

Κοίμησιν ἀγνῆς, τὴν μετὰ στασιν λέγω.

Διομήδην, Μύρωνᾳ, Φλῶρον ἡ Λαῦρον.

Στεφάνῳ Ἁνδρέαν, Σαμὴλ Ἀννης γόνον.

Μύσην Θεοδοῖον, Ἀγαθόνικον, Λεῶπον.

Τὸν Εὐτυχῇ τε, Τίτον, Βαρθολομαῖον.

Ἀδριανόν τε, ἡ ποιμῶνα τὸν μέγαν.

Μωσῆν τὸν Αἰθίοπα, Προδρόμῃ μέρον.

Ἀλέξανδρον Παῦλόν τε, ἡ ζώνην κόρης.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ:

[illegible]

No 3

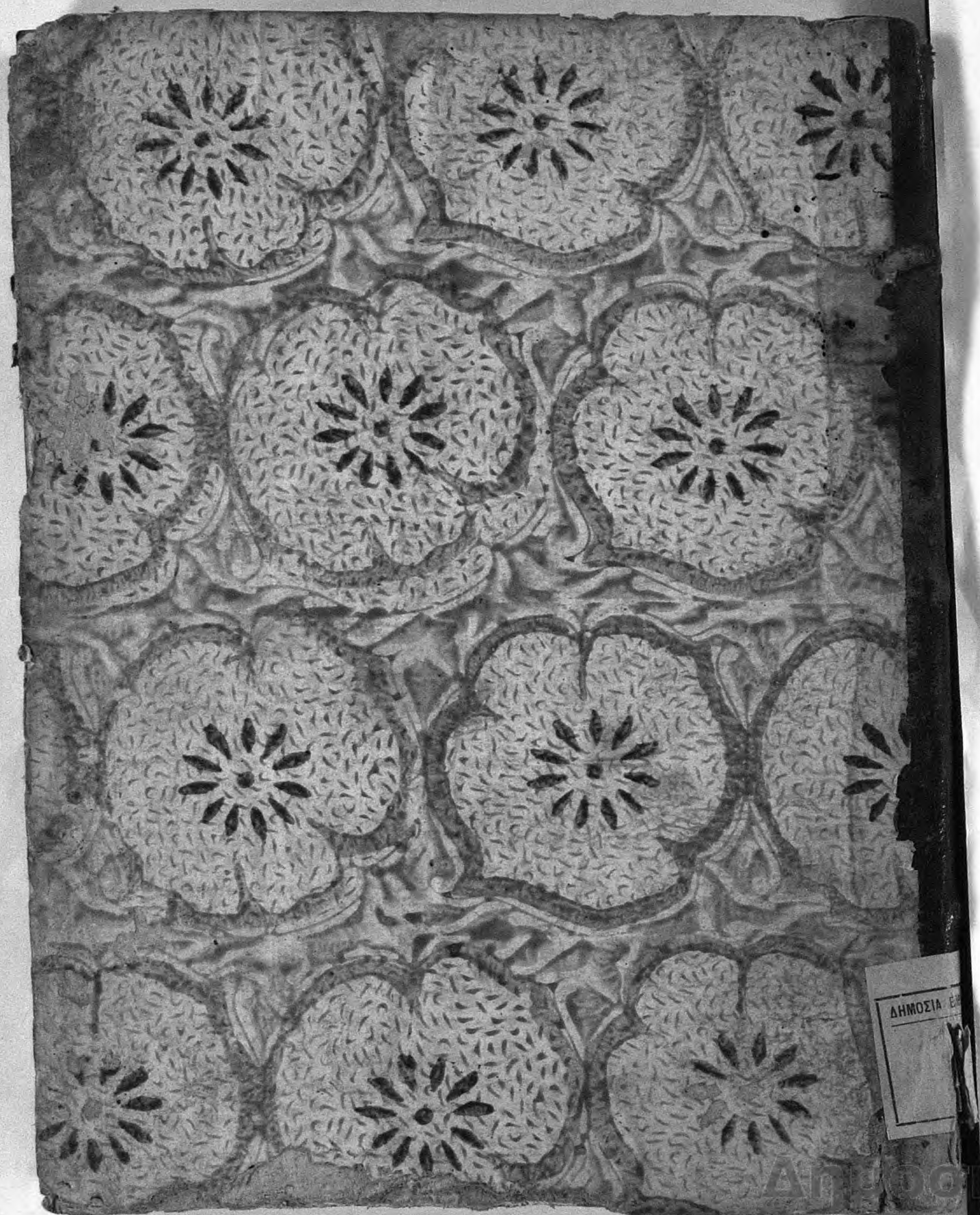
ἀριθ. χρ.

**Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς**

ONOMATEPΩNYMON

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βάροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας